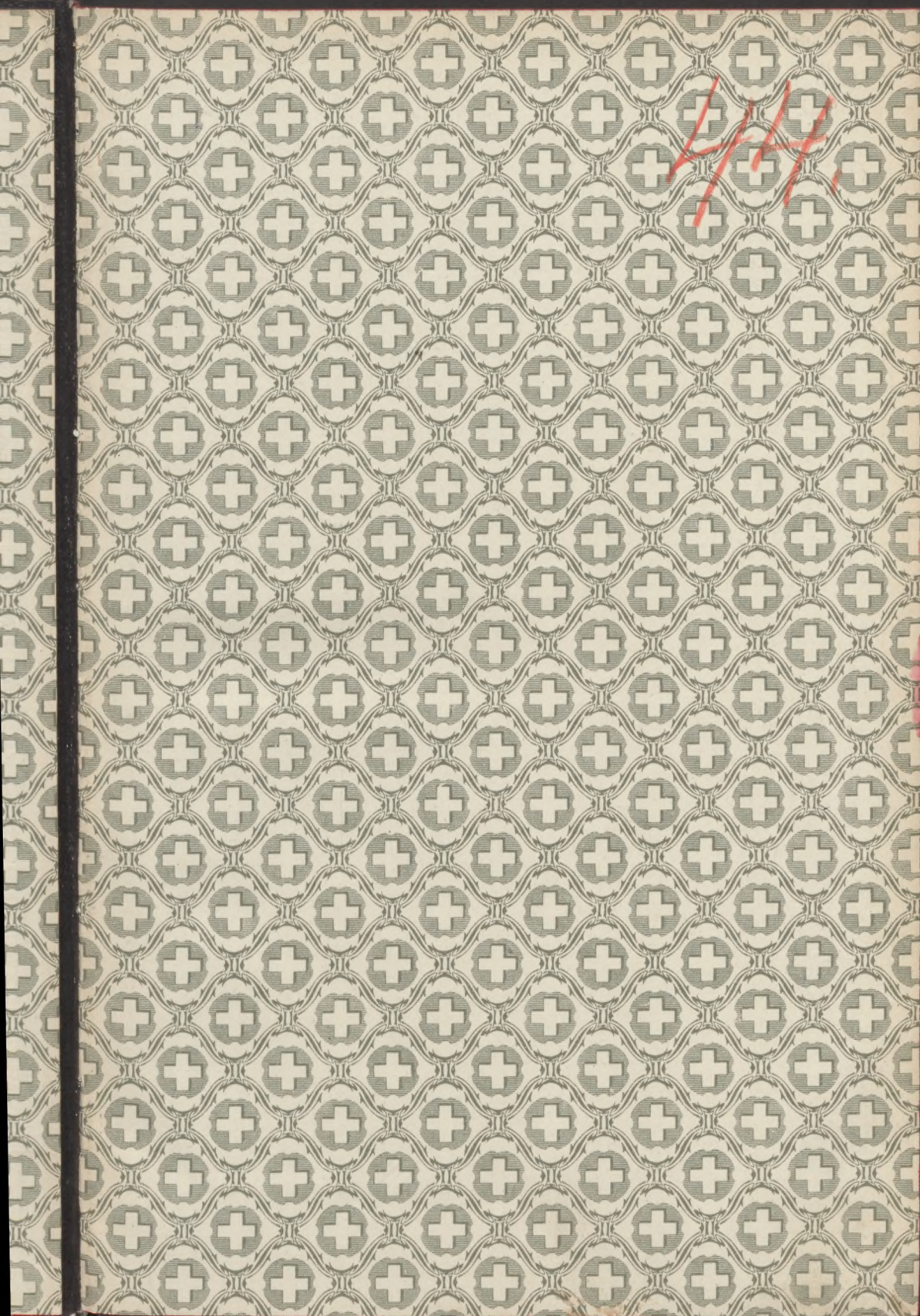
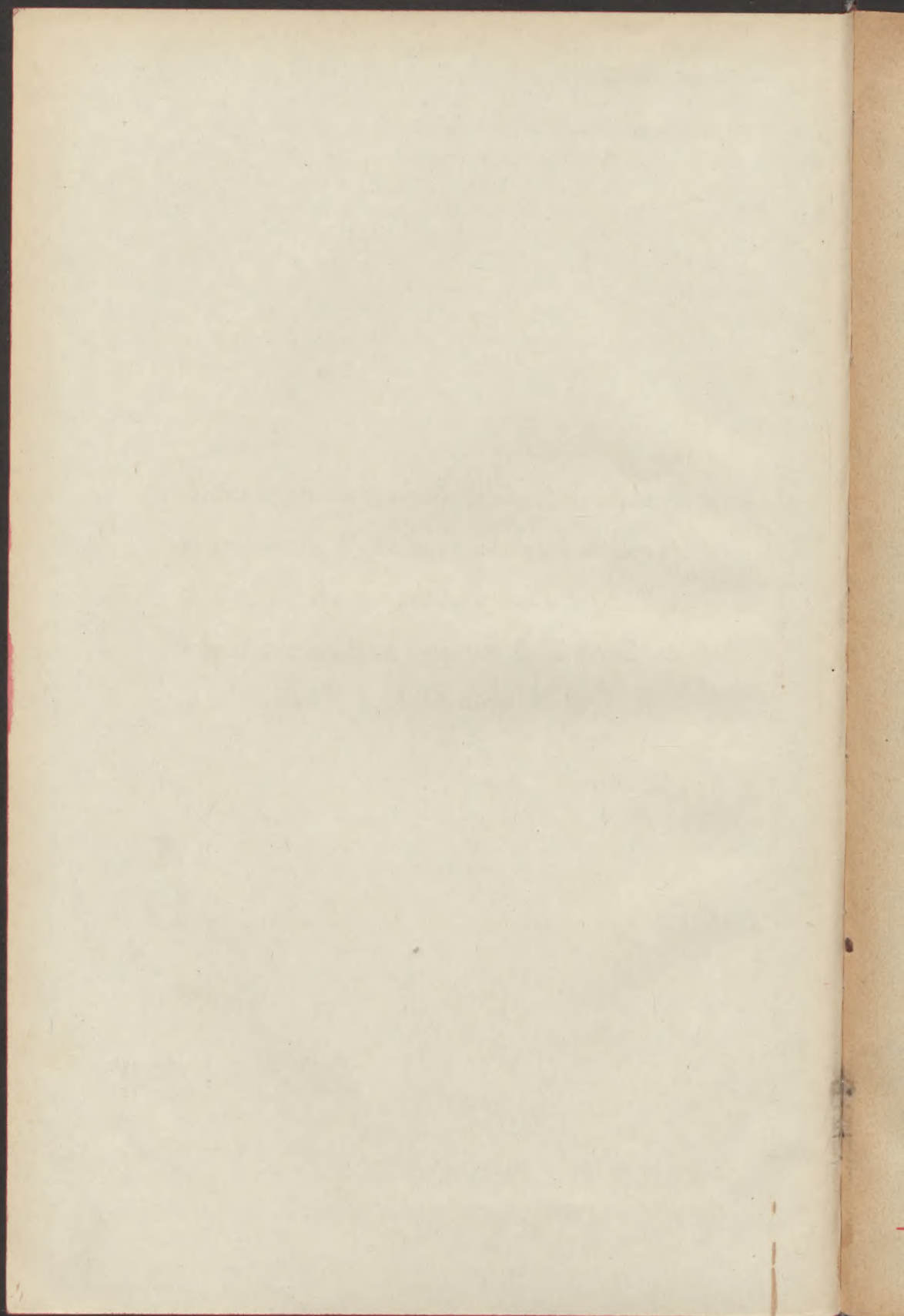

8

*Imádtassék, dicsőíttessék és magasztal-
tassék a szent, egyvalóságú, elevenítő és
feloszthatatlan Háromság: Atya és Fiú
és Szentlélek mindig, most és mindenkor
és örökkön örökké. Amen.*

«Énekelni fogok az Úrnak
életemben, dicséretet
mondok az én Istenem-
nek, valamig leszek.»

(Zsoltár, 103. 33. v.)

Méltóságos és föltisztelendő

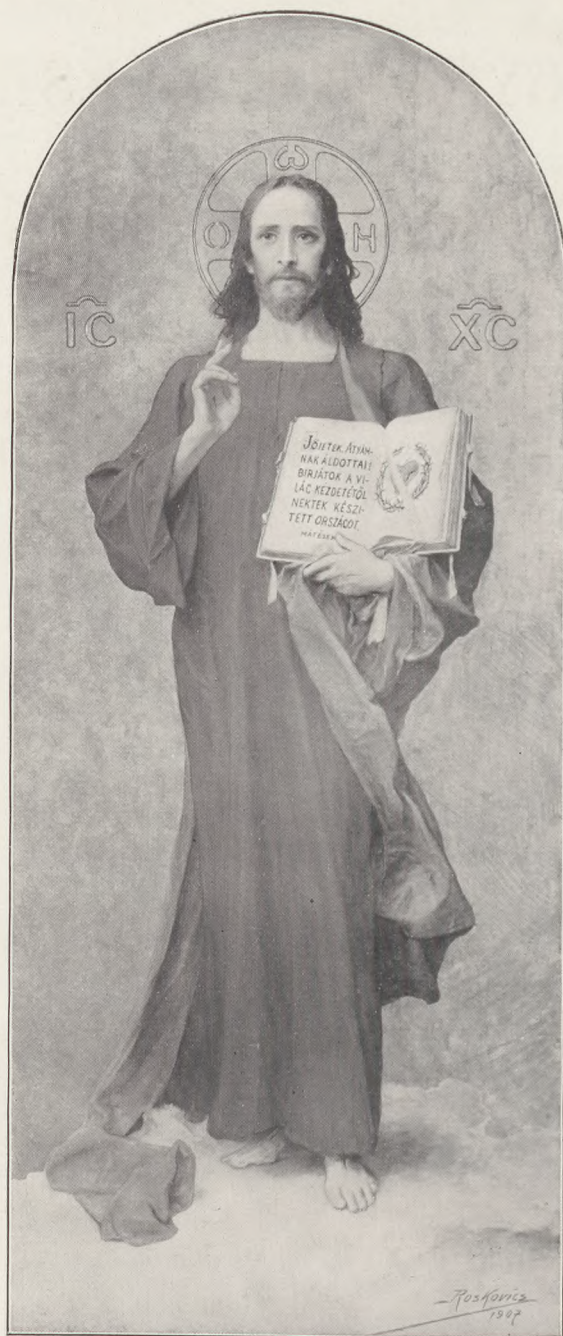
MIKLÓSY ISTVÁN

hajdudorogi püspök Úr

*1755/1924., 1054/1926., 1570/1927., 1319/1928., 45/1929. és 1595/1929.
számú kegyes jóváhagyásával és engedélyével.*

...
...
...

«Távozzatok tőlem...», attól Jézus szentséges
Szíve óvjon meg minket!

GYÜJTEMÉNYES NAGY ÉNEKESKÖNYV

A GÖRÖGSZERTARTÁSÚ
KATHOLIKUS HIVEK HASZNÁLATÁRA

FORDITOTTA ÉS SZERKESZTETTE:

Dr. KRAJNYÁK GÁBOR

KIADJA

RÓZSA KÁLMÁN ÉS NEJE KÖNYVKIADÓHIVATALA

BUDAPEST

58398

~~2. 244~~

M. N. MUZEUM KÖNYVTÁRA

I. Nyomt. Növendékaapló

102 9 év. 600 sz.

STEPHANEUM NYOMDA ÉS KÖNYVKIADÓ R. T.
Budapest, VIII., Szentkirályi-utca 28. — Nyomdaigazgató : Kohl Ferenc.

ELŐSZÓ.

A DANILOVICS—KRAJNYÁK-féle énekkönyv teljesen elfogyott. E körülmény kíváncsiságot keltett, hogy a kiadandó új énekeskönyv a többi egyházmegyék szokásaihoz híven teljes tartalommal jelenjék meg. Jelen énekeskönyv ezt a célt akarja szolgálni és ezért felöleli az év folyamán végzendő nyilvános isteni tiszteletek gyűjtéményes officiumait. Így magában foglalja: az oktoich, vagyis a nyolchangú énekeskönyv vasárnapi részeit, a böjti triód, vagyis a nagyböjti időszak, beleértve az előre megszentelt áldozatok miséjének officiumait is, továbbá a virágos triód, vagyis Lázár szombatjától mindenszentek vasárnapjáig terjedő időszak végzési részeit; aztán az év változatlan ünnepeinek, vagyis a trifologion, valamint a közös minea officiumait. Ezeken kívül gyűjtéményes és könnyen áttekinthető formában magában foglalja a könyv a horológion és a liturgikon mindazon állandó részeit, melyek az év folyamán a szentmisénél és az összes nyilvános isteni tiszteletek végzésénél előfordulnak.

A fordításnál és a régi magyar szöveg átrevideálásánál az eredeti ógörög nyelvű szöveget tartottam mértékadónak, nem hagyva figyelmen kívül az ószláv nyelvű szövegeket sem. A régi magyar szövegek közül azokat, amelyek már teljesen átméntek a köztudatba, változatlanul hagytam meg.

Az egységes éneklési mód meghonosítása végett az énekszövegeket szünjelekkel láttam el és a gyakrabban előforduló mintadallamokat, úgynevezett podobnákat (sztichira proszomia), hangjegyezve közlöm.

Adja Isten, hogy e könyv szépséges ősi szertartásunk hirdetője s ezzel a lelkek örök üdvösségének előmozdítója legyen!

Budapest, 1928, szent Miklós napján.

A szerző.

DÉLUTÁNI ISTENI TISZTELET. (VECSERNYE, HESZPERINON.)

(OKTOICH.)

Első hang. (1. échosz, thonosz, hlász.)

Szombat, nagy vecsernye.

Az áldozópap magára ölti az epitrakeliont és a királyi ajtó előtt kezdi:

Áldott a mi Istenünk öröktől fogva, most és mindenkor és örökkön örökké. — *Kántor, vagy a kar:* Amen. — *(Ha nem áldozópap végzi az isteni tiszteletet, akkor az «Áldott a mi Istenünk . . . » helyett ezt mondjuk: «Szent atyáinknak imái által Úr Jézus Krisztus Istenünk könyörülj rajtunk». — Amen.)*

MENNYEI Király, Vigasztaló, igazságnak Lelke, ki mindenütt jelen vagy és mindeneket betöltesz, minden jónak kútfeje és az életnek megadója, jöjj és lakozzál mi-bennünk és tisztíts meg minket minden szennytől és üdvözítsd Jóságos a mi lelkünket.

Szent Isten, szent Erős, szent Halhatatlan, irgalmazz nekünk. (3-szor.)

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Szentháromság könyörülj rajtunk. Urunk tisztíts meg bűneinktől. Uralkodó bocsásd meg vétkezéseinket. Szent tekintsd és gyógyítsd meg betegségeinket a te nevedért.

Uram irgalmazz. (3-szor.)

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Mi atyánk, ki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved. Jöjjön el a te országod. Legyen meg a te akaratod, miképen mennyben, azonképen itt a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma és bocsásd meg nekünk a mi vétkeinket, miképen mi is megbocsá-

tunk az ellenünk vétetteknek. És ne vigy minket a kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól.

Az áldozópap: Mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké. *A kar:* Amen.

Uram irgalmazz. *(12-szer.)*

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Jertek, imádjuk a mi Királyunkat és Istenünket.

Jertek, imádjuk Krisztust, a mi Királyunkat és Istenünket.

Jertek, boruljunk le és imádjuk magát Jézus Krisztust, a mi Királyunkat, Urunkat és Istenünket.

103. zsoltár.

Aldjad én lelkem az Urat, Uram Istenem! fölötté fonséges vagy, dicsőségbe és ékességbe öltöztél, világossággal mint köntössel körül vagy öltve, kiterjesztvén az eget, mint a sátorfödelet; ki befödöd vizekkel annak felső részeit, ki a felhőt szekereddé teszed, ki a szelek szárnyain jársz; ki angyalaidat szélvésszé teszed és szolgálóidat égető tűzzé; ki a földet állandóságra alapítottad, hogy nem fog ingadozni örökkön örökké. A vízmélység öltözet gyanánt fődte azt; a hegyeken vizek állottak. A te feddésed előtt elfutottak; mennydörgésed szavától megijedtek. A hegyek fölemelkedtek, a völgyek alászállottak azon helyre, melyet nekik alapítottál. Határt vontál, melyet nem fognak átlépni s nem térnek vissza a földet elborítani. Ki forrásokat fakasztasz a völgyekben, a hegyek között folynak a vizek. Iszik azokból minden mezei vad; azok után lihegnek szomszágukban a vadszamarak. Azok mellett lakoznak az égi madarak; a kősziklák közül szózatot adnak. Ki megöntöződ a hegyeket onnan felől; a te műveid gyümölcséből megelégtetik a föld. Ki szénát teremtesz a barmoknak és veteményt az emberek szolgálatára, hogy kenyeret termessz a földből és bor vidámitsa fel az ember szívét; hogy olajjal derítse föl orcáját és a kenyér erősítse meg az ember szívét. Jólaknak a mező fája és a Libanon cédrusai, melyeket ültetett. Ott fészkelnek a madarak, a golya

háza fő azok között. A magas hegy a szarvasok, a kőszikla a süldisznók menedéke. A holdat időmértékül teremté, a nap tudja lenyugvását. Sötétséget parancsolsz és éj van ; mely alatt mind kimennek az erdei vadak, az oroszlán ordító kölykei, hogy ragadozzanak és az Istentől maguknak eledelt keressenek. Fölkel a nap és összegyűlnek és hajlékaikba helyezkednek. Kimegy az ember munkájára és dolgára napestig. Mely igen fölségesek a te műveid, Uram ! mindeneket bölcseséggel cselekedtél ; mi a földet betölti, mind a te jószágod. Ez a nagy és tágas öblű tenger, ott az úszók, melyeknek száma nincs, a kicsiny állatok a nagyokkal ; ott járnak a hajók, a cethal, melyet alkottál, hogy játsszék abban. Mindnyájan téled várják, hogy eledelt adj nekik idejében. Te adván nekik, gyűjtenek ; fölnyitván kezedet, minden betelik jóval. De ha elfordítod arcodat, megrémülnek ; ha elveszed lélekzetöket, elfogynak és a porba visszatérnek. Beléjük bocsájtván leheleteket fölélednek ; és megújítod a föld színét. Legyen az Úr a dicsőség mindörökké. Az Úr örülni fog alkotmányaiban ; ki letekint a földre és megrendíti azt ; ki a hegyeket megérinti és füstölögnek. Énekelni fogok az Úrnak életemben, dicséretet mondok az én Istenemnek, valámíg leszek. Legyen kellemes neki az én beszédem ; én pedig az Úrban fogok gyönyörködni. Fogyjanak el a bűnösök a földről és a gonoszok, úgy hogy ne legyenek ; áldjad én lelkem az Urat.

Dicsőség . . . Most és . . . Alleluja. (3-szor.) Dicsőség Neked Isten. (Énekelve.)

Ezután az áldozópap, vagy a diákonus mondja a nagy ekténiát:

Békességben könyörögjünk az Úrhoz.

A kar minden egyes vers után ezt énekli: Uram, irgalmazz.

A mennyei békéért és lelkünk üdvösségéért könyörögjünk az Úrhoz.

Az egész világ békességéért, Isten szentegyházainak jólétéért és mindnyájunk egyesítéséért könyörögjünk az Úrhoz.

Ezen szent hajlékért s mindazokért, kik ide hittel, buzgósággal és isteni félelemmel járnak, könyörögjünk az Úrhoz.

Istenszerető N. püspökünkért, a tisztas áldozópap-ságért, a Krisztus szerinti segédlő papságért, az egész egyházi rendért és a népért, könyörögjünk az Úrhoz.

Igazhitű apostoli királyunkért, N-ért, egész házáért s a katonaságért, könyörögjünk az Úrhoz.

Hogy segítse őt s hódítson lábai alá minden ellenséget és támadót, könyörögjünk az Úrhoz.

Ezen városért (községért), minden városért, község-ért és vidékért s az azokban lakó hívekért, könyörögjünk az Úrhoz.

A levegőnek kedvező mérsékletéért, a föld terményei-nek bőségéért és békességes időkért, könyörögjünk az Úrhoz.

A hajózókért, utazókért, betegekért, fáradozókért, foglyokért s ezek szabadulásáért, könyörögjünk az Úrhoz.

Hogy mentsen meg minket minden aggodástól, ha-ragtól és szükségtől, könyörögjünk az Úrhoz.

Oltalmazz, ments meg, könyörülj és őrizz meg minket, Isten, a te kegyelmeddel.

Legszentebb, legtisztább, legáldottabb dicső király-nénkat, az Istenszülő és mindenkor szűz Máriát minden szentekkel együtt említvén, önmagunkat, egymást s egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk.

A kar: Néked, Uram.

Az áldozópap fennhangon: Mert téged illet minden dicsőség, tisztelet és imádás, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

A kar: Amen.

Az ekténia befejezése után a kar énekli:

a) Boldog ember, ki az istentelenek tanácsán nem jár: Alleluja.

b) Mert az Úr ismeri az igazak útjait; és az isten-telenek útja elvesz: Alleluja.

c) Szolgáljatok az Úrnak félelemmel és örvendezze-tek neki rettegéssel: Alleluja.

d) Boldogok mindnyájan, kik benne bíznak, mind-nyájan, kik benne bíznak: Alleluja.

e) Kelj fel, Uram! Szabadíts meg engem, én Iste-nem! Alleluja.

f) Az Úré a szabadítás és népeden a te áldásod : Alleluja. Dicsőség... : Alleluja. Most és... : Alleluja. (3-szor.) Dicsőség neked, Isten. (3-szor.)

Kis ektenia ezzel a fennhanggal: Mert tied a hatalom, az ország, az erő és a dicsőség, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

140. zsoltár.

Uram ! tehozzád kiáltok, hallgass meg engem ; figyelmezz imádságom hangjára, midőn tehozzád kiáltok, hallgass meg engem, Uram.

Igazodjék fel az én imádságom, mint a tömjénfüst a te színed elé, kezeimnek fölemelése esti áldozat gyanánt, (hallgass meg engem Uram).

Tégy, Uram, számra őrizetet és körülvevő ajtót ajakimra. Ne hagyd szívemet gonosz cselekedetekre hajlani, hogy mentegessem bűneimet, mint a gonosztevő emberek ; én nem veszek részt abban, mit ők választottak. Az igaz feddjen meg engem irgalmasságban és dorgáljon engem ; de a bűnösök olaja ne kenje az én fejemet ; sőt még imádkozom is kívánságaik ellen. Bíráik a kösziklákhoz vettetvén, elnyeletnek ; akkor elismerik, hogy ígéim hathatóságok. Mint a föld göröngye széttöretik a földön, elhányatnak csontjaink a sír mellett. De mivelhogy, Uram, Uram ! te rajtad vannak szemeim : tebenned bízom, el ne vedd életemet. Őrizz meg engem a törtől, melyet nekem vetettek és a gonosztevők botránykövétől. Az ő hálójába esnek a bűnösök, én magam maradok, míg átmegyek.

141. zsoltár.

Szómmal az Úrhoz kiáltok, szómmal az Úrnak könyörgök. Kiöntöm színe előtt imádságomat és szorongatásomat elbeszélem előtte. Mikor csüggedez bennem az én lelkem, te ismered ösvényeimet. Ez úton, melyen járok, tört rejtének el nekem. Jobbra tekintek és nézek és nincs, ki megismerjen engem. Odaveszett tőlem a menekvés és nincs ki fölkeresse lelkemet. Hozzád kiáltok, Uram! mondván : Te vagy reménységem, osztályrészem az élők földén. Figyelmezz könyörgésemre, mert igen megaláztattam ;

szabadíts meg engem üldözőimtől, mert erőt vettek rajtam.
Vidd ki a tömlöcből lelkemet, hogy dicsérjem a te nevedet;
az igazak várnak reám, míg jót teszesz velem.

A következő zsoltárok egyes verseire énekelletnek a soros hang szticheirái, ezek után a szent szticheirái, vagy más szticheirák, a templomi utastítás előírása szerint. (A zsoltár egyes verseit 4 szticheiránál: «A reggeli vigyázattól . . .» stb.; 6 szticheiránál: «Ha a vétkeket figyelembe veszed . . .» stb.; 8 szticheiránál: «A mélységből kiáltok . . .» stb.; 10 szticheiránál: «Vidd ki a tömlöcből . . .» stb. kezdjük.)

129. zsoltár.

A mélységből kiáltok, Uram, hozzád, Uram! hallgasd meg az én szómat.

Legyenek füleid figyelmesek az én könyörgésem szavára.
Ha a vétkeket figyelembe veszed, Uram, Uram! ki állhat meg előtted? de nálad vagyok a kegyelem.

A te törvényedért reménylek benned, Uram! Reményl az én lelkem az ő ígéjéért. Az én lelkem az Űrban bízik.

A reggeli vigyázattól éjjelig bizzék Izrael az Űrban.

Mert az Űrnál az irgalmasság és nála bőséges a megváltás és ő megszabadítja Izraelt minden gonoszságából.

116. zsoltár.

Dicsérjétek az Urat, minden nemzetek! dicsérjétek őt, minden népek.

Mert megerősödött rajtunk az ő irgalmassága és az Űr igazvolta mindörökké megmarad.

Sztichirák az «Uram, tehozzád kiáltok . . .» után:

A mi esti imádságainkat | fogadd el, szent Urunk | és add meg bűneink bocsánatát, | mert egyedül vagy, | ki a feltámadást kinyilatkoztattad a világnak.

Kerüljétek meg, népek, a Siont | és vegyétek körül | és zengjétek dicséretet | az ottan halottaiból Feltámadott-nak, | mert Ő a mi Istenünk, | ki a mi gonoszságainkból megváltott minket.

Jertek, ó népek, énekeljük, | leborulva imádjuk Krisztust, | dicsőítvén az ő halottaiból való feltámadását, | mert Ő a mi Istenünk, | ki a világot a gonosznak álnokságából megszabadította.

Örvendeztetek egek, | harsogjatok a föld alapjai, |

örömet hirdesetek hegyek, | mert íme Emmánuel vétkeinket a keresztre szegezte, | aki életet adott nekünk, | megölte a halált | és Ádámot föltámasztotta, | mint emberszerető.

Aki érettünk önként megfeszítettetett, | testben szenvedett, eltemettetett | és halottaiból feltámadott, | őt énekeljük, mondván : | erősítsd meg az igaz hitben a te egyházadat, Krisztus | és tedd békességesé életünket, | mint jószágos és emberszerető.

A te, életet befogadó sírod előtt állván, mi méltatlannok, | dicsőítést mutatunk be a te kimondhatatlan kegyeségednek, | Krisztus Istenünk!, | mert a bűnnélküli keresztet | és a halált elfogadtad, | hogy ajándékozz a világnak feltámadást, | mint Emberszerető.

Az Atyával egy kezdet nélküli | és együtt örök Igét, | ki a szűz méhből kimondhatatlan módon született | és miérettünk a keresztet és a halált önként vállalta | és dicsőségben feltámadott, | énekeljük, mondván : | életadó Urunk, | lelkünk Üdvözítője, dicsőség neked.

Ezek után három szlichirát veszünk a mineából, vagy az ünnepnek, amint az egyházi utasítás rendel.

Dicsőség . . . : a szentnek, vagy az ünnepnek, ha van.

Most és . . . Dögmát:

A világ közös dicsőségét, | az emberi nemből kisarjadzottat | és az Úrnak szülőjét, | a mennynek ajtaját : | Máriát, a Szűzet magasztaljuk, | ki a testnélküliek éneke, | a hívek ékessége ; | mert Ő, mint az Istenség ege | és temploma tünt fel. | Ő lebontotta az ellenségeskedés válaszfalát, | visszahozta a békét | és megnyitotta előttünk a mennyországot. | Miután valóban a hit horgonya Ő nekünk, | a tőle született Urunkban védelmezőnk. | Bízatok tehát bízatok, Isten népe!, | mert ő legyőzi az ellenséget, mint mindenható.

Bemenet. Áldozópap: Bölcsesség, igazhívők !

A kar szent Szofron énekét énekli:

Enyhe világossága, | a szent és boldog | és halhatatlan | mennyei Atya isteni dicsőségének, | Jézus Krisztus! | Eljövén a napnak | lenyugvásához | és látván az esteli fényt, | áldjuk az Atya | s a Fiú és a Szentlélek Istent. |

Mert te méltó vagy, | hogy minden időben | szent hangon énekeljünk tenéked, | Istenfia, | ki éltet adsz a világnak, | miért is ez a világ dicsőít téged.

Áldozópap: Figyelmezzünk, békesség mindnyájatoknak, bölcsesség, figyelmezzünk!

Prokimen: Az Úr országol, ékességbe öltözött.

Versek: Erősségbe öltözött az Úr és felövezte magát.

Mert ő erősítette meg a föld kerekiségét, mely nem fog ingani.

A te házatad szentség illeti, Uram! örök időkre.

Prokimen után a következő ekténia:

Mondjuk mindnyájan teljes lelkünkben és teljes elménkben mondjuk:

A kar: Uram, irgalmazz.

Mindenható Urunk, atyáinknak Istene, kérünk téged, hallgass meg minket és könyörülj.

A kar: Uram, irgalmazz.

Könyörülj rajtunk, Isten, a te nagy irgalmasságod szerint, kérünk téged, hallgass meg minket és könyörülj.

A kar erre és a következőkre: Uram, irgalmazz. (3-szor.)

Könyörödjünk még igazhitű, apostoli királyunkért, N-ért, az ő hatalma, győzelme állandó és békés kormányzata, egészsége s üdvéért és hogy a mi Urunk Istenünk mindinkább segítse, vezérelje őt minden jóban s hódítson lábai alá minden ellenséget és támadót.

Könyörödjünk még istenszerető N. püspökünkért, lelkiatyáinkért és Krisztusban minden atyánkfiáért.

Könyörödjünk még az itt jelenlévő s téled nagy és bő kegyelmeket váró népért, a mi jótevőinkért s minden igazhitű keresztényért.

Fennhang. Mert irgalmas és emberszerető Isten vagy s téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké. *A kar:* Amen.

Utána a kar recitálva mondja:

Add, Urunk, hogy ez estén minden bűntől megőrizzük magunkat.

Áldott vagy te, Urunk, atyáinknak Istene, dicséretes és dicsőséges a te neved mindörökké. Amen.

Legyen, Uram, a te kegyelmed rajtunk, amint te benned bízunk.

Áldott vagy te, Urunk, taníts meg minket a te igazságaidra.

Áldott vagy te, Uralkodó, oktass bennünket a te igazságaidra.

Áldott vagy te, Szent, világosíts meg minket a te igazságaiddal.

Uram! A te kegyelmed örökké, kezeid munkáit meg ne vesd.

Téged illet a dicséret, téged illet az ének.

Téged illet a dicsőség, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és mindörökkön örökké. Amen.

Az áldozópap, vagy a diakonus mondja az ekleniát:

Teljesítsük esteli könyörgésünket az Úrhoz.

A kar: Uram, irgalmazz.

Oltalmazz, ments meg, könyörülj s őrizz meg minket Isten a te kegyelmeddel.

A kar: Uram, irgalmazz.

Hogy ezen egész estét tökéletesen, szentül, békességben és vétek nélkül töltsük el, kérjük az Úrtól.

A kar erre és a következő öt kérésre: Add meg, Uram.

A békesség angyalát, a hívséges vezetőt, lelkünk és testünk őrzőjét kérjük az Úrtól.

Bűneink és vétségeink bocsánatát s elengedését kérjük az Úrtól.

Jókat és hasznosakat lelkünknek és a világnak békeséget kérünk az Úrtól.

Hogy életünknek hátralevő részét békében és bűnbánatban töltsük, kérjük az Úrtól.

Hogy életünket keresztényi módon, gyötrem és szégyen nélkül végezzük be s hogy Krisztus félelmetes ítélőszéke előtt jó feleletet adjunk, kérjük az Úrtól.

Legszentebb, legtisztább, legáldottabb dicső király-nénkat, az Istenszülő és mindenkor szűz Máriát minden szentekkel együtt említvén, önmagunkat, egymást s egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk.

A kar: Néked, Uram.

Fennhang: Mert jóságos és emberszerető Isten vagy

és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

A kar: Amen.

Az áldozópap: Békesség mindnyájatoknak.

A kar: És a te lelkednek.

Az áldozópap, vagy a diákonus: Fejetekeet hajtsátok meg az Úrnak.

A kar hosszasan énekl: Néked, Uram.

Az áldozópap csendes imája: Úr Istenünk, ki meghajlítottad az egeket s az emberi nem üdvözítésére leszálltál a földre, tekints szolgálodra és örökségedre. Mert neked, a rettenetes és emberszerető bírónak hajtották meg fejöket, előtted alázták meg magukat. Nem az emberek től kérnek segítséget, hanem a te irgalmadban bízva várják üdvözítéset. Őrizd meg őket minden időben, a jelen estén s a közelgő éjjelen át minden ellenségtől, az ördög veszélyes incselkedéseitől, a hiú gondolatoktól és minden gonosz megemlékezéstől.

Fennhang: Legyen mindenkor áldott és dicsőített a te országod hatalma, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

A kar: Amen.

Ha litia van, az ekténia befejezésével bolgár hangon, vagy az utasítás szerint, énekeltek a litiai sztichirák, — dics. . . . most és . . . azonban: magánhangon, — utánuk a litiai ekténiák. Ha litia nincs, az ekténia után következnek az előverses sztichirák.

Előverses sztichirák: A te kinszenvedésseddel Krisztus | a szenvedésektől megszabadultunk | és a te feltámadásod által az enyészettől megmenekültünk, | Uram, dicsőség néked.

Elővers Az Úr országol, ékességbe öltözött.

Örvendezzen a teremtmény, | az egek vigadozzanak | s minden nemzetek vígan tapsoljanak; | mert Krisztus, a mi Üdvözítőnk | keresztre szegezte a mi bűneinket | s megölve a halált, | életet ajándékozott nekünk, | föltámasztotta elesett ősatyánkat, Ádámot, | mint emberszerető.

Mert Ő erősítette meg a földkerekséget, mely ingani nem fog.

Az égnek és a földnek királya lévén — ó megfoghatatlan — | önként adtad át magadat | emberszeretetedben a megfeszítésre. | S midőn alul a pokol találkozott Veled, | elkeseredett, | az igazak fogvatartott lelkei ellenben megvigasztalódtak, | Ádám pedig látván téged, mint Teremtőt, | a földalatti világban, feltámadott. | Ó hallatlan csoda! | Mikép ízlelte meg a halált a mindenség Élete? | De amint akarta, megvilágosította a világot, | mely kiáltja és mondja : | Aki feltámadtál halottaidból, | Uram, dicsőség néked.

A Te házadat szentség illeti, Uram, örök időkre !

A kenethozó asszonyok kenetet hozván, | siránkozva érkeztek sírodhoz | és nem találták ottan a te legtisztább testedet ; | de az angyaltól megtudván az új és csoda dolgot, | nyilván hirdették az apostoloknak : | Feltámadott az Úr, | ki adott a világnak gazdag kegyelmet.

Dicsőség... Most és, dogmatik : Ime, beteljesült Izaiás próféta jövendölése, | mert mint szűz szültél | és a szülés után is úgy maradtál, mint voltál a szülés előtt, | mert Isten volt az, aki tőled született ; | amiért tebenned a természet rendje is megváltozott. | Azért Te, Isten anyja, | szolgálóidnak a te templomodban hozzád intézett imádságait ne vedd meg, | de, mint aki az Irgalmast karjaidon hordoztad, | könyörögj hozzá érettünk, | hogy üdvöztse a mi lelkünket.

Következik Simeon atya éneke olvasva, vagy énekelve:

Most bocsátd el, Uram, a te szolgálodat | a te ígéd szerint békességben. | Mert látták szemeim | a tőled küldött Üdvözítőt, | kit rendeltél | minden népek színe elé, | világosságul a pogányok megvilágosítására | és dicsőségül a te népnek, | Izraelnek.

Háromszor szent. Dicsőség... most és... Szentháromság... Uram, irgalmazz. (3-szor.) Dicsőség... Most és... Miatyánk... Aldoópap: Mert tied az ország... Kar: Amen.

Tropár: Habár sírod köve a zsidók által megpecsételtetett | és legszentebb tested katonák által őriztetett, | mégis feltámadtál harmadnapon Üdvözítőnk, | ajándékozván életet a világnak, | azért, ó Életadó, a mennyei Erők kiáltják néked : | dicsőség a te feltámadásodnak,

Krisztus, | dicsőség a te uralkodásodnak, | dicsőség a te gondviselésednek, egyetlen Emberszerető.

Dicsőség: a szent tropárja. Most és: a szent tropárja szerinti theotokion, vagy az I. hang theotokionja:

Midőn Gábor közölte veled, ó Szűz: Üdvözlégy, | e szóra megtestesült benned, a szent frigyszekrényben, | az igaz Dávid szavai szerint a mindenség Uralkodója. | A mennynél is ékeesebbnek tűntél fel, | mikor Alkotódat hordoztad. | Dicsőség annak, ki benned lakozott, | dicsőség annak, ki tőled származott, | dicsőség annak, ki szüled által bennünket felszabadított.

Áldozópap: Bölcsesség! *Kar:* Adj áldást! *Áldozópap:* Krisztus a mi Istenünk, ki áldott és dicsőített öröktől fogva. *Kar:* Tedd erőssé Isten az igaz kath. hitet örökkön örökké. *Áldozópap:* Legszenőbb Istenszülő üdvözíts minket. *Kar:* Ki a keruboknál tiszteltebb és a szeráfoknál hasonlíthatatlanul dicsőbb vagy, ki az Istent, az Igét sérülés nélkül szülted, téged, valóságos Istenszülőt, magasztalunk. *Áldozópap:* Dicsőség néked Krisztus Istenünk, a mi reménységünk, dicsőség néked. *Kar:* Dicsőség... most és... Uram, irgalmazz. (3-szor.) Adj áldást, Uram. *Áldozópap:* Halottaiból feltámadt Krisztus igaz Istenünk, az ő legtisztább anyjának imái által, a drága és elevenítő szent keresztnek erejével, a szent dicső és mindenekfelett dicséretes apostoloknak, szent N-nek, kinek ma emlékét tiszteljük és minden szentjének esedezése által könyörüljön rajtunk és üdvözítsen minket, mint jóságos és emberszerető.

Második hang.

Szombaton, a nagy vecsernyén.

Uram, tehozzád kiáltok... után a következő sztychirákat vesszük:
Elővers: Vidd ki a tömlőből lelkemet, hogy dicsérjem¹ a te nevedet. (A többi verseket lásd 11. lap.)

JERTEK, imádjuk az Atyától öröktől² fogva született | és Szűz Máriától megtestesült Isten-Igét, | mert a keresztet elszenvedvén, | az eltemettetésnek átadta magát, | ahogy Ő maga akarta | és feltámadván halottaiból, | megszabadított engem, a tévelygő embert.

Krisztus a mi Üdvözítőnk, | ki eltörülte az ellenünk szóló végzés kéziratát, | azt megsemmisítette | és lerontotta a halál uralmát, | azért leborulunk az ő harmadnap-i feltámadása előtt.

A Főangyalokkal énekeljük Krisztus feltámadását, | mert Ő szabadítója és üdvözítője a mi lelkünknek, | ki félelmetes nagy dicsőségben | és nagy hatalommal ismét eljövendő ítélni a világot, | amelyet teremtett.

Téged, a keresztfeszítettet | és eltemetettet, | az angyal Uralkodónak hirdetett | és az asszonyoknak mondá: | Jöjjetek és lássátok a helyet, | ahová tétetett vala az Úr, | de feltámadt, amint megmondta, | mint mindenható; | azért imádunk téged, mint egyedül halhatatlant. | Életadó Krisztus, könyörülj rajtunk. |

Kereszteddél lerontottad a (paradicsomi) fa átkát, | eltemetetésedben megsemmisítetted a halál uralmát, | feltámadásodban pedig | megvilágosítottad az emberi nemet, | azért kiáltunk hozzád: | jótevő Krisztus Istenünk, dicsőség néked.

Félelemben nyíltak meg előtted, Uram, | a halál kapui, | a pokol kapuőrei pedig látván téged, megrettenetek, | mert lerontottad a rézkapukat, | a vaszarakat összetörted | és kivezettél bennünket a sötétségből | és a halál árnyékából | és bilincseinket szétszaggattad.

Üdvözítői himnusz zengedezvén, | ajkunkkal hangoztassuk: | Jertek mindnyájan, | boruljunk le az Úr házában és mondjuk: | ki a fára feszítettél | s halottaidból feltámadtál | és az Atya kebelében vagy, | tisztíts meg minket bűneinktől.

Dicsőség... Most és... Elmult a törvény árnyéka, | megérkezett a kegyelem; | mert, valamint a lángoló csipkebokor nem égett el, | úgy Te is, mint szűz szültél | és szűz maradtál; | a tüzes oszlop helyett az igazság napja ragyogott fel nekünk: | Mózes helyett Krisztus, | lelkünk üdvössége.

Enyhe világossága. *Prokimen stb. (Lásd 12 l.)*

Előverses szlichirák: A te feltámadásod, Krisztus Üdvözítő, | az egész földkerekséget megvilágosította | és visszahívta a te saját alkotmányodat. | Mindenható Urunk, | dicsőség néked.

Fa által pusztítottad el a (paradicsomi) fa átkát, | eltemettetésed által ölted meg a halál uralmát, | feltámadásoddal pedig felvilágosítottad nemünket ; | azért kiáltjuk neked : | Krisztus, jőtevő Istenünk, | dicsőség néked.

Midőn a keresztre felfeszítve voltál látható, Krisztus, | felváltottad a teremtmények jóságát, | mert a katonák embertelenségöket azzal mutatták ki, | hogy lándzsával átdöfték oldalodat ; | a zsidók pedig nem ismervén hatalmadat, | sírod megpecsételését kérték. | De te kegyes-ségedben az eltemettetést elfogadtad | s harmadnap fel-támadtál. | Uram, dicsőség néked.

Életadó Krisztus ! | A halandók kedvéért önként vállaltad a halált | és midőn a poklokra szállottál, Hatalmas, | az oda való lejövedre várakozókat onnan, | mint erős kézről kiszabadítottad | s lakóhelyükül pokol helyett a paradicsomot ajándékoztad nekik : | azért nekünk is, kik harmadnapi feltámadásodat dicsőítjük, | aján-dékozz bűntől megtisztulást | és gazdag kegyelmet.

Dicsőség . . . Most és . . . Ó, minden régi csodánál hal-latlanabb csoda !, | mert ki ismert anyát, | ki férfi nélkül szült | és ki kezén hordozta a teremtmények fenntartóját ? | Isten akaratából van a Született, | kit te tisztaságos Szűz, mint csecsemőt karjaidon hordoztál | és anyai bizalom-mal viseltettél hozzá, | azért ne szűnjél könyörögni azokért, kik téged tisztelünk, | hogy könyörüljön rajtunk | és üdvö-zítse a mi lelkünket.

Most bocsátod el, Uram . . . *stb.* (Lásd 16. l.)

Tropár: Midőn szállottál a halálhoz, halhatatlan Élet, | akkor megtörted a poklot istenséged fényével ; | s midőn a holtakat is a mélységből föltámasztottad, | minden mennyei Erők örvendezve kiálták : | életadó Krisztus Istenünk, | dicsőség néked.

Theotokion: Minden értelmet meghaladnak | és min-dennél dicsőségesebbek a te titkaid, Istenszülő ! | Mert tisztaságod megőrzésével és szüzességed sérelme nélkül, | változatlanul anyává lettél, | megszülvén az igazi Istent. | Őt imádd, | hogy üdvözítse lelkünket.

Harmadik hang.

Szombaton, a nagy vecsernyén.

Uram, te hozzád kiáltok . . után.

Elővers: Vidd ki a tömlőből lelkemet, hogy dicsérjem a te nevedet, stb. (Lásd 11. l.)

A TE kereszteddel, Krisztus Üdvözítő | a halál uralmát
lerontottad | és az ördög családságát megbénítottad | a hit által üdvözülő emberi nem pedig | énekekben
állandóan dicsőít téged.

Föltámadásoddal mindeneket megvilágosítottál,
Uram, | a paradicsom újra megnyílt | és minden teremtmény magasztalván téged, | dicsőítő éneket mutatott be
néked.

Dicsőítem az Atya és a Fiú erejét | és éneklek a Szentlélek hatalmát | az elválaszthatatlan, | a nem teremtett Istenséget, az egyállagú Háromságot, | ki uralkodik örökön örökké.

A te drága kereszted előtt leborulunk, Krisztus | és föltámadásodat énekeljük és dicsőítjük, | mert a te sebed által | mindnyájan meggyógyultunk.

Énekeljük a Szűztől megtestesült Üdvözítőt, | mert miérettünk megfeszítettett | és harmadnap föltámadott, | adván nekünk gazdag kegyelmet.

A pokolban levőknek | az oda leszálló Krisztus örömet hirdetvén, mondá: | Most győzedelmeskedtem, bízzatok. | Én vagyok a feltámadás, | én kivezetlek titeket a kárhozatból, | mert leromboltam a halál kapuit.

Méltatlanul állván | a te tisztaságos hajlékodban, | esti imákat ajánlunk neked; | a mélységből felkiáltván, Krisztus Isten! | ki a te harmadnap-i feltámadásoddal | megvilágosítottad a világot, | szabadítsd ki népedet ellenséged kezéből, Emberszerető.

Dicsőség . . . Most és . . . Hogy is ne csodálkoznánk | istenemberi szülésed fölött, | örökké Tiszteletreméltó? | Mert minden kísértéstől menten, | ó, egészen feddhetetlen, | testileg atya nélkül szülte a Fiút, | ki öröktől fogva az Atyától anya nélkül született | és soha semmi változást, el-

vegyülést | és megosztást nem állván ki, | mindkét állag-
nak tulajdonságait épségben megőrizte. | Azért, Szűzanya
Királynőnk! | kérjed Őt, hogy üdvözítse azok lelkét, | kik
téged teljes hittel Istenszülőnek vallanak.

Enyhe világossága . . . *stb.* (Lásd 12. l.)

Előverses szlichirák: Kínszenvedésseddel, Krisztus, | el-
homályosítottad a napot, | feltámadásod fényével pedig |
megvilágosítottad a mindenséget, | fogadd el Embersze-
rető | a mi esti énekünket.

Életadó feltámadásod, Urunk, | az egész világot föl-
világosította | és a te saját megromlott alkotásodat vissza-
hívta; | miért is mindnyájan, | kik Ádám átkától meg-
szabadultunk, kiáltjuk: | mindenható Uram, dicsőség
néked.

Ki változhatatlan Isten vagy, | testileg szenvedvén,
megváltoztál, | de akit függve a teremtmény pusztán nem
nézhetett, | félelemmel leborulva | és sóhajtozva hirdeti
a te hosszú kínszenvedésedet. | Alászállván pedig a pok-
lokra, | harmadnap föltámadtál, | életet és bőséges ke-
gyelmet ajándékozván a világnak.

Hogy emberi nemünket | a haláltól megváltsd, Krisz-
tusom, | elszenvetted a halált, | de harmadnap halottaid-
ból föltámadván, | magaddal föltámasztottad azokat is, |
kik téged Istennek vallanak | és megvilágosítottad a vilá-
got, | Uram, dicsőség néked.

Dicsőség . . . Most és . . . Az isteni Lélektől, az Atya
akarataból | szeplőtelenül fogantad az Isten Fiát, | ki az
Atyától öröktől fogva született, anya nélkül, | miérettünk
atyá nélkül, | tőled való, mert testben szülted őt | és mint
csecsemőt, tejjel tápláltad. | Azért ne szűnjél meg imád-
kozni érettünk, | hogy lelkünk megszabaduljon minden
bajtól.

Most bocsátod el, Uram . . . *stb.*

Tropár: Vigadjanak a mennyeiek és örvendezzenek a
földiek, | mert az Úr a maga jobbjaival új birodalmat te-
remtett nekünk | és legyőzvén a halált, a holtak elseje
lőn; | ki a pokol mélységéből kiszabadított minket: | és a
világnak gazdag kegyelmet ajándékozott.

Theotokion: Téged éneklünk, Istenszülő, | ki nemünk

üdvösségéért közbenjársz, | mert a töled vett testében a te Fiad és a mi Istenünk | vállalta kereszttel a kinszenvedést, | megszabadított minket az enyészettől, | mint Emberszerető.

Negyedik hang.

Szombaton, a nagy vecsernyén.

Uram, te hozzád kiállok . . . után.

Elővers: Vidd ki a tömlőből lelkemet, hogy dicsérjem a te nevedet . . . stb. (Lásd II. 1.)

A TE ÉLETADÓ keresztednek | szüntelenül hódolva, Krisztus Istenünk, | harmadnapi feltámadásodat dicsőítjük, | mert az által újíttad meg, Mindenható, | megromlott emberi természetünket | és mert megmutattad nekünk a mennyekbe való feljutást, | mint egyedül áldott és Emberszerető.

Az engedetlenség fájának | büntetését feláldoztad, Üdvözítőm, | mert a keresztfára önként szegeztetvén | és a poklokra alászállván, Mindenható, | a halál bilincseit szétszaggattad, mint Isten; | azért hódolunk a te halottaidból való feltámadásodnak, | örömmel kiáltván: | Mindenható Urunk, dicsőség néked.

A pokol kapuit összezúztad, Uram | és haláloddal megtörted a halál uralmát, | az emberi nemet pedig a romlástól megszabadítottad, | életet, romolhatatlanságot és gazdag kegyelmet | ajándékozván a világnak.

Jöjjetek népek, | énekeljük az Üdvözítő harmadnapi feltámadását, | mely által megszabadultunk a pokol feloldozhatatlan kötelékeitől | és romolhatatlanságot és életet nyertünk mindnyájan, kiáltván: | Ó, Megfeszített, Eltemetett és Feltámadott, | üdvözíts minket feltámadásod által, | egyetlen Emberszerető.

Az angyalok és emberek dicsőítik, Üdvözítő, | a te harmadnapi feltámadásodat, | mely által megvilágosítottak | a föld minden határai | és az ellenség szolgálatából mindnyájan felszabadítottunk, kiáltván: | üdvözíts minket feltámadásoddal, | egyetlen Emberszerető.

A rézkapukat betörted | és a zárat összezúztad, Krisztus Istenünk | és az elesett emberi nemet feltámasz-

tottad, | azért összhangzóan mondjuk : | Ki halottaidból
feltámadtál, | Uram, dicsőség néked !

Uram, az Atyától való születésed kezdetnélküli és
örök ; | a Szűztől való megtestesülésed kimondhatatlan |
és leírhatatlan az emberek előtt ; | és a pokolra való le-
szállásod félelmetes az ördögnek | és az ő angyalainak, |
mert a halált legyőzte a harmadnapi feltámadás, | romol-
hatatlanságot | és gazdag kegyelmet nyujtván az embe-
reknek.

Dicsőség . . . most: . . . Az isteni atya, Dávid próféta |
énekelve zeng rólad Istenszülő, | a téged felmagasztaló
(Istennek): | «A Királynő jobbod felől áll», | mert téged
az élet anyjának | és közbenjárójának választott | a tőled
atya nélkül megtestesülni kegyeskedő Isten, | hogy a szen-
vedéstől megromlott isteni képünket megújítsa | és az
erdők foglyát, | az elveszett juhót megtalálván, | vállaira
vegye, | az Atyához és saját magához vezesse, | a
mennyei erőkkel egyesítse | és üdvözítse a világot, | mert
Krisztusnál van a hatalmas | és gazdag kegyelem.

Enyhe világossága . . . *slb. (Lásd 12. l.)*

Előverses szlichirák: Fölszállván a keresztre, Uram, |
az összülőktől származó átkunkat megszüntetted | és alá-
szállván a poklokra, | az örökös foglyokat kiszabadítottad, |
enyészhetetlenséget ajándékozván az emberi nemnek, |
azért énekelve dicsőítjük | a te életadó | és üdvözítő fel-
támadásodat.

Keresztre szegeztetvén egyetlen Mindenható, | min-
den teremtményt megrendítettél | és sírba helyeztetvén, |
a sírban levőket feltámasztottad, | romolhatatlanságot és
életet ajándékozván az emberi nemnek ; | azért énekelve
dicsőítjük | a te harmadnapi feltámadásodat.

Miután a gonosz népek átadtak téged Pilátusnak,
Krisztus, | kereszthalálra ítélték | s jótevőjük iránt hálát-
lanságot tanúsítottak ; | de te önkényt elszenvedted az
eltemettetést, | harmadnap önerődből feltámadtál, mint
Isten, | végnélküli életet | és gazdag kegyelmet ajándé-
kozván nekünk.

Könnyezve érkeztek sírodhoz az asszonyok, | téged
keresvén, | de nem találtak meg, | sírva és zokogva kiál-

ták, mondván : | Jaj nekünk, ó mi Üdvözítőnk | és minde-
nek Királya ! | Mikép lophattak el téged ? | S mely helyen
van elrejtve a te életadó tested ? | Az angyal pedig felelé-
nekik : | Ne sirjatok, mondá, | hanem menjetek és hir-
dessétek, | hogy feltámadt az Úr, | örömet hozván ne-
künk, | mint egyedül Irgalmas.

Dicsőség ... Most ...: Tekints szolgálád imádságaira |
egészen Feddhetetlen, | enyhítsd az ellenünk irányuló
támadásokat | s minden aggódástól szabadíts meg min-
ket, | mert te vagy a mi egyedüli, | szilárd és biztos erős-
ségünk. | A te oltalmad alá menekülünk, | hogy meg ne
szégyenüljünk, Fejedelemasszonyunk, | kik hozzád fo-
hászcodunk. | Figyelmezz a mi kéréseinkre, | kik neked
hittel énekeljük : | Üdvözlégy Királynőnk, mindnyájunk
segítője, | öröme, védelme | és lelkünk üdvössége.

Most bocsátod el, Uram ... *stb.* (Lásd 16. l.)

Tropár: A feltámadás öröndetes hírét | az angyaltól
megtudván az Úr tanítványai | és az ősi átok elvetéséről
értesülvén. | az apostoloknak dicsekedve mondák : | Le-
győzetett a halál, | feltámadt Krisztus Isten, | ajándékoz-
ván a világnak gazdag kegyelmet.

Theotokion: Az örök idők óta elrejtett | és még az
angyalok előtt is ismeretlen mély titok | teáltalad, Isten-
szülő, jelent meg a földön levőknek : | az egyesülésben
változatlanul megtestesült Isten, | ki miérettünk a keresz-
tet önként vállalta | és feltámasztotta ősatyánkat | és lel-
künket a halálból megmentette.

Ötödik hang.

Szombaton, a nagy vecsernyén.

Uram, te hozzád kiáltok ... után.

Vidd ki ... (Lásd 11. l.)

A TE DRÁGA kereszteddel Krisztus | az ördögöt meg-
szégyenítetted | és feltámadásoddal a vétek fulánkját
megtompítottad | és megmentettél bennünket a halál
kapuitól, | azért dicsőítünk téged, Egyszülött.

Ki az emberi nemnek feltámadást ajándékozott, |

mint bárány leöletésre vitetik ; | megrémültek a pokol fejedelmei, | elfoglaltattak tőlük a fájdalmat okozó kapuk, | mert azokon Krisztus, a dicsőség Királya vonult be, | a bilincsekben levőknek mondván : Távozzatok | és a sötétségben levőknek pedig : Vonuljatok ki a világosságra.

Nagyszerű csoda ! | A láthatatlan dolgok Teremtője | emberszeretetből testileg szenvedett | és mint halhatatlan feltámadott. | Jertek nemzetek szülöttjei, imádjuk őt, | mert az ő kegyessége által | a sátán incselkedéseitől megszabadulván, | megtanultuk, hogy az Istent három személyben dicsérjük.

Esti imádást hozunk neked, | est nélküli Világosság !, | ki az idők teljében | testileg, mint tükörben a világnak felragyogtál | és egészen a poklokig leszállottál | és az ottan található sötétséget szétoszlattad | és a nemzeteknek a feltámadás fényét megmutattad, | világosságot adó Urunk, dicsőség neked.

Krisztust, üdvösségünk szerzőjét dicsőítjük, | mert az ő feltámadása által | a világ megszabadult a csalárdságtól. | Örvend az angyali sereg, | fut a démonok álnoksága, | az elesett Ádám fölkelt, | az ördög megsemmisült.

Az őrségből azok, akiket a gonoszok kitanítottak, így szóltak : | Titkoljátok el Krisztus feltámadását | és vegyétek az ezüst pénzeket és mondjátok, | hogy amikor mi aludtunk, | a Halottat a sírból kilopták. | Ki látta, ki hallotta, | hogy halottat valaha elloptak volna ? | Különösen megkenve és ruha nélkül, | bennthagyván sírjában a síri lepedőit. | Ne csaljátok magatokat ti zsidók, | emlékezzetek a prófétai mondásokra és értsétek meg, | hogy ő valóban a világ Megváltója | és Mindenható.

Uram, ki a poklot leigáztad | és a halált megtörted, | drága kereszteddel megvilágosítván a világot, | édes Üdvözítőm, könyörülj rajtunk.

Dicsőség ... Most és A Vörös-tenger hajdan a szeplőtelen Ara képét ábrázolta, | ottan Mózes, a víz kettéválasztója, | itt Gábor arkangyal, a csoda hirdetője. | Akkor a mélységen száraz lábbal kelt át Izrael, | mostan szeplőtelenül szülte Krisztust a Szűz ; | a tenger Izrael át-

kelése után járhatatlanná lett. | A Szeplőtelen Szűz Emmánuel megszületése után is sérületlen maradt. | A létező és az öröktől fogva létezett Úr, | mint ember jelent meg, | hogy könyörüljön rajtunk.

Enyhe világossága . . . stb. (Lásd 12. l.)

Előverses szlichirák: Téged a megtestesült | és a mennytől külön nem vált Üdvözítő Krisztust | az ének hangján magasztalunk, | mert emberi nemünkért a keresztet és a halált elfogadtad, | mint emberszerető Urunk, | ledöntvén a pokol kapuit, | harmadnapon feltámadtál, | üdvözítve a mi lelkünket.

Átvervén oldaladat, Életadó, | a megbocsátás, az élet és az üdvösség forrását nyitottad meg, | testileg pedig elfogadva a halált, | halhatatlanságot ajándékoztál nekünk ; | a sírba költözve, | megváltottál bennünket, | feltámasztván minket magaddal dicsőségesen, mint Isten ; | azért kiáltjuk neked : | emberszerető Urunk, dicsőség néked.

Szokatlan a te keresztfeszítettésed | és a poklokra való leszállásod, Emberszerető, | mert leigáztad a poklot | és dicsőséggel feltámasztottad a lezárva tartott foglyokat, mint Isten. | A paradicsomot megnyitottad, | őket abba helyezni kegyeskedtél. | Azért minékünk is, | kik dicsőítjük a harmadnapi feltámadásodat, | adj teljes bűnbocsánatot, | a paradicsom lakóivá tévén bennünket, | mint egyetlen Irgalmas.

Testileg elfogadván érettünk a kinszenvedést | és harmadnap halottaidból feltámadván, | a mi testi szenvedéseinket is gyógyítsd meg | és emelj fel bennünket | bűnös állapotunkból, | Emberszerető és üdvözíts minket.

Dicsőség . . . Most és . . . : A Király temploma és ajtaja, | palotája és trónja vagy, | igen tiszteletreméltó Szűz, | ki által az én szabadítóm, Jézus Krisztus, | a sötétségben alvóknak megjelent, | mint az igazság napja, | ki megvilágosítani akarta azokat, | kiket saját képére tulajdon kezével alkotott ; | azért mindenekfelett Magasztalt, | ki anyai bizalommal viseltetel Őhozá, | szüntelenül kérjed őt | a mi lelkünk üdvösségéért.

Most bocsátod el, Uram . . . stb. (Lásd 16. l.)

Tropár: Az Atyával és a Szentlélekkel egy kezdet-nélküli Igét, | ki a Szűztől a mi üdvözítésünkre született; | énekeljük és imádjuk, ó hívek: | mert önként kegyeskedett a keresztre felemelkedni, | hol a halált elszenvedte | és a holtakat az ő dicsőséges feltámadása által feltámasztotta.

Theotokion: Üdvözlégy Urunknak ártatlan ajtaja, | üdvözlégy a hozzád menekülők védőfala és oltalma, | üdvözlégy a vihartól ment menedékhely, | üdvözlégy Tiszta-ságos, | ki Teremtődet és Istenedet testileg szülte. | Ne szűnjél meg könyörögni mindazokért, | kik dicsőítik és imádják a te Szülöttedet.

Hatodik hang.

Szombaton, a nagy vecsernyén.

Uram, te hozzád kiáltok... után.

Vidd ki... stb. (Lásd 11. l.)

GYÖZELMET aratván a pokol felett Krisztus, | felszálltál a keresztre, | hogy a halál sötétjében ülőket | feltámaszd magaddal, | ki a haláltól szabad vagy | és életet árasztasz a te világosságod által, | mindenható Üdvözítő, | könyörülj rajtunk.

Ma megtörte Krisztus a halált, | amint megmondá, | feltámadt és örömet szerzett a világnak, | hogy mi mindnyáján felkiáltván így mondjuk: | Ó élet forrása, | megközelíthetlen Világosság, | mindenható Üdvözítő, | könyörülj rajtunk.

A te színed előtt, ki mindenütt jelen vagy, | mi bűnösök hová fussunk? | A mennyekben magad lakozol, | a poklokban megtörted a halált. | A tenger mélyében? | Ott is jelen van a te kezed, Uralkodó! | Hozzád menekülünk tehát | és előtted leborulván, imádkozunk, | ki feltámadtál halottaiból, | könyörülj rajtunk.

A te kereszteddel dicsekszünk, Krisztus, | a te feltámadásodat énekeljük és magasztaljuk, | mert te vagy a mi Istenünk, | kívüled más Istent nem ismerünk.

Dicsőség a te erődnél, Uram, | mert megtörted a

halál urának hatalmát | és kereszted által megújítottál
bennünket, | ajándékozván nekünk életet | és örök ép-
séget.

Mindig áldván az Urat, | énekeljük az ő feltámadá-
sát, | mert a keresztet elszenvedvén, | halállal megron-
totta a halált.

A te eltemettetésed, Uram, | a pokol kötelekeit szét-
szaggatva, | teljesen összetörte; | a halottaidból való fel-
támadásod | a világot megvilágosította. | Urunk, dicsőség
néked.

Dicsőség . . . Most és . . . Ó, ki nem áldana Téged, leg-
szentebb Szűz? | Ki ne magasztalná a te legtisztább szülé-
sedet? | Mert az Atyától öröktől fogva kisugárzott egy-
szülött Fiú, | felfoghatatlan módon megtestesülvén,¹ | te-
tőled, Tisztaságos, született. | Természet szerint Isten lé-
vén | és természet szerint miérettünk ember lévén, | nem
két személyben megosztott, | hanem egymással össze nem
folyó két természetű. | Őt imádd, tiszta Boldogságos, |
hogy könyörüljön a mi lelkünkön.

Enyhe világossága . . . *stb.* (Lásd 12. l.)

Előverses szlichirák: A te feltámadásodat, Krisztus
Üdvözítőnk, | angyalok éneklék a mennyekben | és minket
is méltass e földön, | hogy tiszta szívvel énekeljünk | és
dicsóítsunk téged.

Az ércapukat összetörted | és a pokol zárait meg-
semmisítetted, | mint mindenható Isten, | az elesett em-
beri nemet feltámasztottad, | azért mi is összhangzóan
kiáltjuk : | Ki halottaidból feltámadtál, | Uram, dicsőség
néked.

A régi romlásból megújítani akarván minket, Krisz-
tus, | a keresztre szegeztetik | és a sírba tétetik, | kit a
kenetűző asszonyok könnyek közt kerestek, | siránkozva
mondván : | Ó, mindenki Üdvözítője ! | Hogyan kegyes-
kedtél a sírba költözni? | Önként oda költözve pedig, ho-
gyan lophattak el téged? | Hogyan tétettél el? | S mely
hely takarja a te életadó testedet? | De, ó Uralkodó ! Igé-
reted szerint jelenj meg nekünk | s enyhítsd zokogásunk
könnyeit. | A siránkozókhoz pedig így kiáltott az angyal : |
Hagyjatok fel a sírással, | az Apostoloknak mondjátok, |

hogy feltámadt az Úr, | ajándékozván a világnak engesztelést | és gazdag kegyelmet.

Akaratod szerint a keresztre feszítettél, Krisztus | és a halált eltemettetésed által fogollyá tévén, | harmadnapon mint Isten, | dicsőséggel feltámadtál, | ajándékozván a világnak örök életet | és gazdag kegyelmet.

Dicsőség . . . Most és . . . Az én Alkotóm és Szabadítóm, Krisztus Urunk, | a te méhedből születvén, ó Tisztaságos, | testünkbe öltözve, | Ádám első átkától megszabadított bennünket. | Azért neked, Örökkétisztaságos, | mint Isten anyjának és valóban Szűznek, | szünet nélkül szívből énekeljük : | üdvözlégy az angyalok köszöntése szerint, | üdvözlégy, Úrnőnk, mi oltalmazónk | és közbenjárónk | és lelkünk üdvössége.

Most bocsátod el . . . *stb.* (Lásd 16. l.)

Tropár: Angyali erők jelentek meg, Uram, a te sírodon | és az őrző katonák levének, mint a holtak | és Mária állott a sírnál, | keresvén a te legtisztább testedet, | te pedig meghódítád a poklot, | nem kísértetvén meg általa | és találkoztál a Szűzzel, | életet ajándékozván neki, | ki föltámadtál halottaidból, | Uram, dicsőség néked.

Theotokion: Ki áldottnak nevezted szent Anyádat, | önként eljöttél szenvedni | és a kereszten felragyogván, | midőn Ádámot felkeresni akartad, | angyalaidhoz így szóltál : | Örvendezzetek velem ti is, | mert megtaláltam az elvesztett drachmát. | Ki mindent bölcsen elrendeztél, Istenünk, | dicsőség néked.

Hetedik hang.

Szombaton, a nagy vecsernyén.

Uram, te hozzád kiáltok . . . után.

Vidd ki a tömlőből . . . stb. (Lásd 11. l.)

JERTEK, örvendezzünk az Úrban, | ki megtörte a halál hatalmát | és felvilágosította az emberi nemet, | a testnélküliekkel kiáltván : | Teremtőnk és Üdvözítőnk, dicsőség néked.

A keresztet és az eltemettetést | elszenvedted miéretünk, Üdvözítő | és mint Isten, halállal megölted a halált, |

azért meghajlunk a te harmadnapi feltámadásod előtt, |
Uram, dicsőség néked.

Az Apostolok látva az Alkotó feltámadását, | csodál-
koztak | és angyalok dicséretét mondták : | E dicsőség az
Anyaszentegyházé, | e gazdagság a mennyországé, | ki
érettünk szenvedtél, Uram, | dicsőség néked.

Habár a gonoszok kezére kerültél, Krisztus, | de te
azért az én Istenem vagy, | nem szégyellek téged. | Meg-
ostorozták a hátadat, | nem tagadlak meg téged. | Ke-
resztre szegeztek, nem titkollak el. | Feltámadásoddal di-
csekszem, | mert a te halálod az én életem. | Mindenható
és emberszerető Uram, | dicsőség néked.

Dávid jövődölését betöltvén Krisztus, | az őt meg-
illető fenségét tanítványainak nyilván feltárta a Sionon, |
az Atyával és Szentlélekkel mindenkor együtt dicsérendő |
és imádandó Lénynek nyilatkoztatván ki magát : | elő-
ször mint testnélküli Igét, | majd mint az érettünk meg-
testesült | és kiszenvedett embert, | végül, mint hatalom-
mal föltámadt Emberszeretőt.

Leszállottál a poklokra, Krisztus, | mint magad akar-
tad, | megtörvén a halált, mint Isten | és Uralkodó | és föl-
támadván harmadnap, | föltámasztottad Ádámot is a halál
és enyészeti kötelékeiből, | ki hozzád kiáltván, mondja : |
Dicsőség a te feltámadásodnak, | egyetlen Emberszerető.

A sírban, mint alvó helyeztettél el, Uram | és har-
madnapra föltámadtál, | mint erőben hatalmas, | magaddal
föltámasztván Ádámot | a halálnak enyészetiéből, mint
Mindenható.

Dicsőség . . . Most és . . . Mint anya, természetfölötti
módon lettél ösmeretes, Istenszüdő, | mert szűznek marad-
tál, | az elmét és szót felülhaladó módon | és szülésed csodá-
ját a nyelv elbeszélni nem képes, | mert dicsőségteljes volt
a fogantatás, | ó Tisztaságos, | fölfoghatatlan volt a szülés
lefolysa ; | mivel Isten, ahol akarja, | meggyőzi a termé-
szet rendjét. | Miért is téged mindnyájan Isten anyjának
ismervén, | buzgósággal foháskodunk hozzád : | Imádkoz-
zál a mi lelkünk üdvösségéért.

Enyhe világossága . . . stb. (Lásd 12. lap.)

Előverses szlichirák: Föltámadtál a sírból, világ Üdvö-

zítője | és testeddel együtt föltámasztottad az emberi nemet, | Uram, dicsőség néked.

Jertek, imádjuk, halottaiból föltámadott | és mindene-
ket megvilágosító Krisztust; | mert harmadnapí feltáma-
dása által | a pokol zsarnokságától megmentett minket, |
ajándékozván nekünk életet | és gazdag kegyelmet.

A poklokra alászállván, Krisztus, | a halált megtör-
ted | és harmadnap föltámadván, | minket is föltámasz-
tottál, | kik dicsérjük a te mindenható föltámadásodat, |
emberszerető Urunk.

A sírban feküdve, | mint szendergő félelmetesnek mu-
tattad magad, Uram, | de harmadnapra, mint hatalmas föl-
támadván, | Ádámot is föltámasztottad, | ki hozzád kiáltja: |
Dicsőség a te feltámadásodnak, | egyetlen Emberszerető.

Dicsőség . . . Most . . . A te oltalmad alá menekülvén, |
mi, a föld szülöttjei kiáltjuk neked: | Istenszülő, mi
reménységünk, | ments meg minket határtalan vétkezé-
seinkből | és üdvözítsd a mi lelkünket.

Most bocsátod el, Uram . . . *stb.* (Lásd 16. lap.)

Tropár: Megtörted kereszteddel a halált | és a gonosz-
tevőnek megnyitottad az édenkert ajtaját, | a kenethozó
asszonyok sírását megszüntetted | és föltámadásodat az
apostoloknak is értésükre adni megparancsolád, | Krisztus
Istenünk, | ajándékozván a világnak gazdag kegyelmet.

Theotokion: Mint feltámadásunk drága kincse —
Örökkémagasztalt, | vezesd ki a benned bízókat | a bűnök
sírjából és mélységeiből, | mert megszülvén Üdvösségün-
ket, | üdvözítetted a bűnnel terhelteket, | aki szülés előtt
szűz voltál, | a szülésben szűz maradtál | és a szülés után
a szüzességet el nem veszítetted.

Nyolcadik hang.

Szombaton, a nagy vecsernyén.

Uram, te hozzád kiáltok . . . után.

Elővers: Vidd ki . . . (Lásd 11. l.)

ESTI ÉNEKET és okos szolgálatot | hozunk neked, Krisz-
tus, | mert kegyes voltál | feltámadásoddal rajtunk
könyörülni,

Uram, Uram ! Ne vess el minket színed elől, | hanem kegyeskedjél rajtunk könyörölni | a te feltámadásod által.

Örvendj, szent Sion, | az egyházak anyja, | Istennek hajléka, | mert te elsőnek fogadtad | feltámadás által a bűnök bocsánatát.

Az Atyaistentől öröktől fogva születél, isteni Ige, | az idők teljében a szeplőtelen Szűztől megtestesültél, | önként elszenvedted a keresztet s a halált | s a régtől halállal sujtott embert | feltámadásoddal üdvözítettet.

Halottaiból való feltámadásodat | dicsőítjük, Krisztus, | mellyel megmentetted Ádám nemzedékét | a pokol kínjaitól | és a világnak mint Isten, | ajándékoztál örök életet | és gazdag kegyelmet.

Dicsőség neked, Krisztus Üdvözítő, | Istennek egy-
szülött Fia, | ki önként szegeztetted a keresztre | és harmadnapra feltámadtál a sírból.

Téged magasztalunk, Uram, | ki érettünk önként szenvedted el a megfeszítetést | és téged imádunk mindenható Üdvözítő, | ne vess el bennünket a te színed elől, | hanem hallgass meg | és feltámadásoddal üdvözíts minket, | Emberszerető.

Dicsőség . . . Most és . . .: A mennyei Király emberszeretéből a földön megjelent | és az emberek között lakozott, | mert tiszta Szűztől testbe öltözvén, | tőle született hozzávétel által | olyan isteni tulajdonságokkal, | hogy egy Fiú, de két természettel | és nem két személlyel. | Azért Őt, Krisztus Istenünket, tökéletes Istennek | és tökéletes embernek igazán valljuk és hirdetjük. | Őelőtte esedezzél, | ó szeplőtelen Anya, | hogy üdvözítse a mi lelkünket.

Enyhe világossága . . . stb. (Lásd 12. lap.)

Előverses szlichirák: Jézus, felemelkedél a keresztre, | ki az égből szálltál le; | a halálra jöttél, | ki halhatatlan Élet vagy; | a sötéttségben levőkhöz mentél, | ki igazi világosság, | — az elesettekhez, | ki mindnyájunk feltámadása, | felvilágosítója és üdvözítője vagy, | dicsőség neked.

A halottaiból feltámadott Krisztust dicsőítjük, | mert ő lelket és testet öltvén magára, | mindkettőre nézve megszüntette a szenvedést; | legtisztább lelkével ugyanis

a poklokra szállván alá, | azt meghódította, | szent teste pedig a sírban a romlást nem ismerte, | ki Szabadítója a mi lelkünknek.

Zsoltárokból és énekekből magasztaljuk, Krisztus, | halottaidból való feltámadásodat, | mellyel megszabadítottál bennünket | a pokol kínjaitól | és mint Isten, ajándékoztál nekünk | örök életet és gazdag kegyelmet.

Ó, mindenek felfoghatatlan Uralkodója! | Az ég és a föld Teremtője, | ki kereszthalált szenvedvén, | engem a szenvedésektől feloldottál; | az eltemetést pedig elfogadva | és dicsőséggel feltámadva, | mindenható kezeddel Ádámot is feltámasztottad. | Dicsőség a te harmadnapi feltámadásodnak, | mellyel örök életet | és bűneinktől való megtisztulást ajándékoztál nekünk, | mint egyetlen Irgalmas.

Dicsőség... Most és...: Szeplőtelen Szűz, | ki ki-mondhatatlan módon testileg fogadtad az Istent, | a magasságbeli Istennek Anyja, | a te szolgálid könyörgését fogadd el, | örökké Tisztaságos, | ki mindenkinek megadod a vétkezéseitől való megtisztulást, | most elfogadván imáinkat, | imádkozzál, hogy mindnyájan üdvözlünk.

Most bocsátod el... stb. (Lásd 16. lap.)

Tropár: Leszálltál a magasságból, irgalmas Urunk | s elfogadtad a háromnapi síri nyugalmat, | hogy minket is megszabadíts a szenvedésektől, | ki feltámadásunk s életünk vagy, | Uram, dicsőség néked.

Theotokion: Jóságos Üdvözítőnk, | ki érettünk a Szűztől születést | és elvállaltad a keresztfeszítést, | haláloddal a halált fogságba vetted | és mint Isten, kinyilatkoztattad a feltámadást, | ne vesd meg a te kezed alkotásait; | mint irgalmas mutasd meg emberszeretetedet, | fogadd kedvesen az érettünk esedező Istenszülőt | és üdvözítsd reményét vesztett népedet.

NAGY VECSEKÉNYE LITIAVAL.

A pap epitachilba és felonba öltözve kinyitja a királyi ajtót, meg-tömjénezi az oltárt és a királyi ajtón kimenve, a templomot. Ha van diakonos, akkor a diakonos végzi a tömjénezést, de a diakonusi ajtón megyen ki és be s a kar: Parancsolj, Uram! intonálására a pap kezdi:

Dicsőség a szent, egyvalóságú, elevenítő és felbont-hatatlan Háromságnak mindig, most és mindenkor és örökkön örökké. — Amen. *A jertek imádjuk után olvassuk a 103. zsoltárt 7. lap. Dicsőség... most... Alleluja. (3-szor.) Dicsőség néked, Uram. — Nagy ekténia. 8. lap. Boldog ember, alleluja stb. 9. lap. Kis ekténia fennhang: Mert tied a hatalom... Azután a kántor éneklí a hang szlichiráit és az ünnep, vagy a szent szlichiráit az előírás szerint 8.-ra. Ha vasárnapra esik Ür ünnep, csak az ünnep szlichiráit kell venni; ha pedig Szűz Mária ünnep, négy szlichira az oktoichból vételik és hat az ünnepnek. Dicsőség, most és... az ünnep-nek; ha pedig szentnek ünnepe, csak a «Dicsőség»... szent-nek, a most és... a hang dogmatja. Bemenet. Pap: Bölcseség, Igazhívők! Kar: Enyhe világossága. 12. lap. Pap: Figyelmezzünk, békesség mindnyájatoknak, bölcseség, figyelmezzünk! Kar: prokimen.*

Veesernyei prokimenek.

Szombaton: Az Ür országol, ékességbe öltözött.

Vasárnapon: Ime, most áldjátok az Urat, ti az Ür minden szolgálói.

Hétfőn: Meghallgat engem az Ür, midőn hozzá kiáltok.

Kedden: A te kegyelmed Uram, követ engem életem-nek minden napjaiban.

Szerdán: Isten, neved dicsőségéért szabadíts meg engem és hatalmad által tégy ítéletet nekem.

Csütörtökön: Az én segedelmem az Úrtól vagy, ki a mennyet és a földet teremté.

Pénteken: Isten, te vagy az én oltalmam és a te irgal-mad megelőz engem.

A prokimen után olvastatnak a parimiák (olvasmányok); mind-egyik előtt a pap, vagy a diakonus fennhangon mondja: bölcsesség! A kántor mondja az olvasmány megnevezését, mire a pap, vagy a diakonus fennhangon mondja: figyelmezzünk. A kántor olvassa a parimiat és utána következik az ekténia: Mondjuk mindnyájan: ... (lásd 13. l.), majd: Add Urunk... (lásd 13. l.); ekténia: Teljesítsük esteli könyör-gésünket (lásd 14. lap), a fennhang után: Legyen mindenkor áldott... azután a tetrapod elé megyünk körmenetet tartván a tömjénezővel az oltár körül és a templomot megtömjéneze, a kar, vagy a kántor éneklí a litiai szlichirákat, a minea, vagy a trefológion utasítása szerint. A litiai

szlichirák után vesszük a litiai ekténiákat a fennhangokkal és a papi imákkal együtt. (Lásd a Miskönyv 76. lap.) Az ekténia után az előverses szlichirákat vesszük. Ha Szent Mária ünnep esik vasárnapra, a füllámadási szlichirák véletnek. Dicsőség... most és: az ünnepnek. Ha szentnek ünnepe esik vasárnapra, a feltámadási szlichirákat vesszük. Dicsőség: a szentnek, most és: ugyanazon hang theofokionja a dicséreti szlichirákból. Ha Úrnnep esik, akkor mindent az ünnepnek veszünk. — Ez után: Most bocsátod el... stb., mint a vecsernyén, (lásd 16 l.) Tropár.

Utána a pap: Könyörögjünk az Úrhoz: — Uram, irgalmazz. Pap: Úr Jézus Krisztus, mi Istenünk, ki az öt kenyeret megáldottad és ötezer embert megelégitettél, most is, tenmagad Uralkodó, áldd meg † ezen kenyereket, † búzát, † bort és † olajat. Sokasítsd meg azokat ezen városban (községben) s az egész világon és az azokból ízlelő híveket szenteld meg; mert te vagy Krisztus Istenünk, ki mindeneket megáldasz és megszentelsz. Azért Téged dicsőítünk a te kezdetnélküli Atyáddal, legszentebb, jóságos s elevenítő Lelkeddel együtt most és mindenkor s örökkön örökké. A kar: Amen. — Áldott legyen az Úr neve mostantól mindörökké. (3-szor.) 33. zsoltár. 150. l. Nagy elbocsátás és áldás.

Ha utrenyével végeztetik, a megáldó ima után: Dicsőség: Most és... Uram irgalmazz (3-szor). Adj áldást, Uram.

Pap csendesen: Az Úr áldása reátok, az ő kegyelmével és emberszeretetével, mindig, most és mindenkor és örökkön örökké. Kar: Amen. Az Úr nevében adj áldást atya! Pap: Dicsőség a szent egyvalóságú és elevenítő és feloszthatatlan Háromságnak az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek most és mindenkor és örökkön örökké. Kar: Amen. Majd: Dicsőség a magasságban Istennek és békesség a földön és jóakarát az emberekben. (3-szor.) Uram, nyisd meg ajkaimat és szám a te dicséretedet fogja hirdetni. (2-szer.)

Ezek után olvastatik 6 zsoltár, vagyis 3., 37., 62., 87., 102., 142. zsoltárok, stb. és következik az utrenyei rend.

REGGELI ISTENI TISZTELET.

(UTRENYE, ORTHROSZ.)

Első hang.

Az áldozópap a királyi ajtó előtt: Áldott a mi Istenünk, öröktől fogva, most és mindenkor s örökkön örökké. Kar: Amen. Nagyböjten, szombat és vasárnap kivételével: Mennyei Király. Háromszor-szent. Miatyánk. Mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség... Amen. Uram, irgalmazz. (12-szer.) Dicsőség. Most és. Jertek, imádjuk stb. (3-szor.) Rendszerint pedig az Áldott a mi Istenünk után: Jertek, imádjuk (3-szor) és olvastatik a 19. és 20. zsoltár.

19. zsoltár.

Hallgasson meg téged az Úr a szorongatás napján, oltalmazzon meg téged Jákob Istenének neve. Küldjön neked segítséget a szent helyről; és Sionból védelmezzen téged. Emlékezzék meg minden áldozatodról; és a te égő áldozatod legyen kövér. Cselekedjék veled szíved szerint és minden szándékodat teljesítse. Örvideni fogunk szabadulásodban és a mi Istenünk nevében dicsekedni. Teljesítse az Úr mindenkérsedet. Most tudom, hogy az Úr megsegítette az ő fölKentjét; meghallgatja őt szent egéből, mert jobbja segélye hatalmas. Ezek a szekerekben és amazok a lovakban, mi pedig a mi Urunk Istenünk nevében keresünk segítséget. Ők megkötöztetnek és elesnek: mi pedig felkelünk és felemeltetünk. Uram, tartsd meg a királyt; és hallgass meg minket azon napon, melyen segítségül hívunk téged.

20. zsoltár.

Uram, a te erődben vigad a király és szabadításodon fölötte igen örvendez. Szíve kívánságát megadtad neki és ajkai óhaját nem tagadtad meg tőle. Mert megelőzted őt az édesség áldásaival; fejére koronát tettél drágaköböl. Életet kért tőled és a napok hosszúságát adtad neki örökké

és mindörökkön örökké. Nagy az ő dicsősége a te szabadításodban, dicsőséget és nagy ékességet teszesz rája. Mert áldássá teszed őt mindörökkön örökké; megvigasztalod őt a te színed örömeivel. Mert a király az Úrban bízik; és a Fölségesnek irgalmában nem fog ingadozni. Találja meg kezed minden ellenségedet; a te jobbold találja meg mind, kik téged gyűlölnek. Hasonlókká teszed őket a tüzes kemencéhez, megjelenésed idején; az Úr megháborítja őket haragjában és tűz emészti meg őket. Gyümölcüket, a földről elveszted és ivadékukat az emberek fiai közül. Mert gonoszt végeztek ellened; tanácsokat gondoltak, melyeket véghez nem vihettek. Mert hátat fordítani kényszerítetted őket, orcájokra igazítván hátrahagyott nyilaidat. Magasztaltassál fel, Uram! a te erődben, hogy énekeljük és zengjük erődöt.

Dicsőség. Most és. Háromszor szent. Miatyánk és a következő tropárok olvasva:

Tropár. 1. hang: Üdvözítsd, Uram, a te népedet és áldd meg a te örökségedet, adj győzelmet ellenségei felett a mi igazhitű apostoli királyunknak, kereszteddel őrizd meg a te népedet.

Dicsőség. 4. hang: Aki önként emelkedtél fel a keresztre, Krisztus Istenünk! ajándékozd kegyelmedet a te rólad nevezett új népednek; örvendeztesd meg hatalmaddal a mi igazhitű apostoli királyunkat és segítsd őt diadalra minden megtámadója ellen, kinek harcoló társa a te békefegyvered, a legyőzhetetlen jelvény.

Most és: Rettenetes és legyőzhetetlen védelmünk, meg ne vesd a mi imádságunkat, Istennek jóságos Anyja: erősítsd meg az igazhitű kereszténységet, üdvözítsd azokat, kikre a népek kormányzását bíztad s adj nekik a mennyből győzelmet, mert te szülted az Istent, ó, egyetlen áldott.

Azután az áldozópap, vagy a diakonus ezt az ekténiát mondja:

Könyörülj rajtunk, Isten, a te nagy irgalmasságod szerint, kérünk téged, hallgass meg minket és könyörülj.

A kar: Uram, irgalmazz. *(Recitálva 6-szor.)*

Könyörögjünk még a mi igazhitű apostoli királyunkért, N.-ért, egész házáért és Krisztust szerető katonáiért.

A kar: Uram, irgalmazz. (*Recitálva 6-szor.*)

Fennhang: Mert irgalmas és emberszerető Isten vagy és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

A kar: Amen. Az Úr nevében adj áldást, atya!

Áldozópap fennhangon: Dicsőség a szent, egyvalóságú, elevenítő és feloszthatatlan Háromságnak, az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, mindig, most és mindenkor és örökkön örökké.

A kar: Amen.

A kar: Dicsőség a magasságban Istennek, békesség a földön és jóakarát az emberekben. (*3-szor.*)

Uram, nyisd meg ajkaimat és szám a te dicséretedet fogja hirdetni. (*2-szer.*)

Ezután vétenek az alábbi zsoltárok (hat zsoltár).

3. zsoltár.

Uram! mennyire megsokasodtak, kik engem szorongatnak. Sokan támadnak ellenem. Sokan mondják lelkemnek: Nincs neki szabadulása az ő Istenében. Te pedig, Uram! én oltalmazóm vagy; én dicsőségem, ki fölemeled fejemet. Számmal az Úrhoz kiáltottam; és meghallgatott engem az ő szent kegyéről. Én szenderegtem és mély álomban voltam és fölkeltem, mert az Úr megtartott engem. Nem félek az engem környező nép ezreitől; kelj föl, Uram! szabadíts meg engem, én Istenem! Mert te verted meg mind, kik ok nélkül ellenkeztek velem; a bűnösök fogait összetörted. Az Úré a szabadítás és népeden a te áldásod.

Isméltendő. Én szenderegtem és mély álomban voltam és fölkeltem, mert az Úr megtartott engem.

37. zsoltár.

Uram! ne feddj meg engem búsulásodban és haragodban ne dorgálj meg engem; mert a te nyilaid belém szegeztek és megnehezítetted rajtam kezedet. Nincs épség testemben a te haragod színe miatt; nincs nyugalma csontjaimnak bűneim színe miatt. Mert gonoszságaim fölülhaladták fejemet; és rám súlyos teherként nehezültek. Megbúzhódtek és senyvedtek sebhelyeim az én balgatag-

ságom miatt. Nyomorulttá lettem és igen meggörbítetttem; napestig szomorkodva járok vala. Mert ágyékaim telvék csalatkozásokkal és nincs épség testemben. Megsanyargattattam és igen megaláztattam; jajgaték szívem fohászkodása miatt. Uram, előtted van minden kívánságom és fohászkodásom tőled nincs elrejtve. Szívem megháborodott, elhagyott engem erőm; és szemem világa sincs velem. Barátaim és feleim ellenem közeledtek és állottak; és akik mellettem voltak, távol állanak; és erőszakot cselekvének, kik lelkemet keresték; és kik romlásomra törekedtek, hiúságokat szóltak és egész nap álnokságokról gondolkodtak. Én pedig, mint a siket, nem hallám és mint a néma, ki nem nyitja fel száját. És levék, mint a nem halló ember és kinek szájában nincsenek ellentmondások. Mert, Uram! tebenned bízottam; te meghallgatsz engem, Uram Istenem! Azért mondtam: Ne örüljenek valaha rajtam ellenségeim! midőn megtántorodnak lábaim, nagyokat ne szóljanak rólam. Mert én az ostorokra kész vagyok és fájdalmam előttem van mindenkoron. Mert én gonoszságomat megvallom és bűnömről gondolkodom. Ellenségeim pedig élnek és erőt vettek rajtam: és megsokasodtak, kik gonoszul gyűlölnek engem. Kik jóért rosszal fizetnek, rágalmaztak engem, mivel a jót követtem. Ne hagyj el engem, Uram Istenem! ne távozzál tőlem. Figyelmezz az én segítségemre, Uram, üdvösségem Istene. *(A két utolsó vers megisméllendő.)*

62. zsoltár.

Isten, én Istenem! tehozzád ébredek virradatkor; utánad szomjuhozik az én lelkem, szintoly nagyon vágyódik utánad az én testem is. A pusztaság és járhatatlan és vízmentes földön, úgy jelenek meg előtted, mint a szent helyen, hogy lássam a te erődöt és dicsőségedet. Mert jobb a te irgalmaságod az életnél, az én ajkaim dicsérnek téged. Így áldani foglak téged életemben; és a te nevedben fölemelem kezeimet. Mintegy zsírral és kövérséggel telik meg lelkem; és vigadás ajkaival fog dicsérni az én szám, ha rólad emlékezem ágyamon, ha reggel felőled elmélkedem; mert segítők vagy. És a te szárnyaiddal árnyéka alatt vigadok, az én lelkem

hozzád ragaszkodik; jobbod fölvelt engem. Azok pedig hiába keresik lelkemet, lemennek a föld alsó részeibe; a kard kezébe adatnak, a rókák martalékai lesznek. A király pedig vigadni fog az Istenben; dicsértetni fognak mindnyájan, kik rája esküsznek; mert bezáratik a gonoszságot szólók szája. Ha reggel felőled elmélkedem, mert segítóm vagy.

Megisméllendő. És a te szárnyaid árnyéka alatt vigadok, az én lelkem hozzád ragaszkodik, jobbod fölvet engem.

Dicsőség. Most és. Alleluja. (3-szor.) Uram, irgalmazz. (3-szor.) Dicsőség. Most és.

87. zsoltár.

Én szabadulásom, Ura Istene! éjjel-nappal kiáltok teelőtted. Jusson színed elé az én imádságom; hajtsd füledet könyörgésemre. Mert lelkem eltelt rosszakkal; és életem közelget a pokolhoz. A sírgödörbe lemenőkhöz számáltattam; olyan lettem, mint a segítség nélkül való ember, a halottak közé bocsátva, mint a sírokban alvó megsebesültek, kikről többé meg nem emlékezel és kik a te kezedből kiszakasztattak. Mély verembe tettek engem, sötétségbe és a halál árnyékába. Rám nehezült a te haragod és rám hoztad minden hullámodat. Eltávolítottad tőlem ismerőseimet, utálatossággal tettek engem magoknak. Kézbe adtam és nincs menekvésem; szemeim elbágyadnak az ínség miatt; hozzád kiáltok, Uram, napestig hozzád terjesztem ki kezeimet. Vajjon a holtakon mívelsz-e csodákat? vagy az orvosok fognak föltámasztani, hogy magasztaljanak tégedet? Beszéli-e valaki a sírban irgalmasságodat és igazságodat az enyészetben? Tudják-e a sötétségben csodatételeidet és igazságodat a feledés földén? Én azért, Uram, hozzád kiáltok és reggel megelőz téged imádságom. Miért veted meg, Uram, imádságomat s fordítod el tőlem orcádat? Szegény vagyok és megterhelt, ifjúságomtól fogva; ha fölmagasztaltattam is, de megaláztattam és megszégyenítettem. Keresztül megy rajtam a te haragod és rettenéseid megháborítanak engem. Körülvesznek engem, mint a víz egész nap, körülvesznek engem egyetemben. Eltávolítottad tőlem barátomat és társamat és ismerőseimet nyomorúságomtól.

Megisméltendő. Én szabadulásom Ura Istene! Éjjel-nappal kiáltok teelőtted. Jusson színed elé az én imádságom, hajtsd füledet könyörgésemre.

102. zsoltár.

Áldjad én lelkem az Urat és minden ami bennem
vagyon, az ő szent nevét. Áldjad én lelkem az Urat és ne
feledd el semmi adományát; ki megkegyelmez minden
gonoszságodnak, ki meggyógyítja minden betegségedet,
ki a veszedelemből kiszabadítja életedet, ki téged meg-
koronáz irgalmassággal és könyörülettel, ki betölti jókkal
kívánságodat, hogy megújuljon ifjúságod, mint a sasé.
Irgalmasságot cselekszik az Úr és ítéletet minden igaz-
talanul szenvedőnek. Kijelentette Mózesnek az ő utait,
Izrael fiainak az ő akaratját. Könyörülő és irgalmas az Úr,
hosszantűrő és igen irgalmas. Nem tart haragot örökké,
sem örökké nem fenyeget. Nem bűneink szerint cselekszik
velünk és nem gonoszságaink szerint fizet nekünk; mert
amely magas az ég a föld felett, oly erőssé teszi irgalmát
az őt félőkön. Amely messze vagyon napkelet nyugattól,
annyira távolítja el tőlünk gonoszságainkat. Mint az atya
könyörül fiain, úgy könyörül az Úr az őt félőkön; mert
ő ismeri alkatunkat, megemlékezik, hogy mi por vagyunk.
Az ember napjai, mint a széna; elhervad ő, mint a mezei
virág, melyen ha átmegy a szél, meg nem marad és többé
helyét sem ismerik meg. Az Úr irgalmassága pedig öröktől
van és mindörökké az őt félőkön és az ő igazsága a fiak
fiain, azokon, kik megtartják szövetségét és megemlékez-
nek parancsairól, hogy azokat cselekedjék. Az Úr menny-
ben helyezte az ő székét és uralmának minden alá van
vetve. Áldjátok az Urat minden ő angyalai, hatalmas
erejűek, az ő idejének cselekvői, mihelyt beszéde hangját
halljátok. Áldjátok az Urat minden erősei, ti, szolgálai, kik
az ő akaratját cselekszitek. Áldjátok az Urat minden
alkotmányai; az ő uralkodásának minden helyén áldjad
én lelkem az Urat.

Megisméltendő. Az ő uralkodásának minden helyén,
áldjad én lelkem az Urat.

142. zsoltár.

Uram! hallgasd meg imádságomat; vedd füleidbe esedézesemet igazmondásod szerint; hallgass meg engem igazságod szerint és ne szállj ítéletre szolgáloddal; mert egy élő sem igazul meg a te színed előtt, mert az ellenség üldözé lelkemet, földig alázza életemet, sötétségbe helyez engem, mint a rég megholtakat. És lelkem szorongatásban vagyok, szívem megháborodott bennem. Megemlékezem a régi napokról, elmélkedem minden cselekedetedről; kezeid alkotmányairól elmélkedem. Kiterjesztem hozzád kezeimet; lelkem eped érted, mint a vízért szomjazó föld. Hamar hallgass meg engem, Uram! lelkem eleped; ne fordítsd el tőlem orcádat, mert hasonló leszek a sírgödörbe menőkhöz. Add, hogy korán halljam irgalmasságodat; mert tebenned bízom. Mutasd meg nekem az utat, melyen járjak; mert hozzád emelem az én lelkemet. Ments meg engem ellenségeimtől, Uram! tehozzád folyamodom. Taníts meg engem akaratodat cselekednem, mert Istenem vagy; a te jó lelked elvezet engem a biztos földre. A te nevedért életet adsz nekem, Uram! igazságod szerint kiviszed lelkemet a szorongatásból; és irgalmad szerint elveszted ellenségeimet és elveszted mind, akik szorongatják lelkemet; mert én a te szolgáló vagyok.

Megisméllendő. Uram, hallgass meg engem igazságod szerint és ne szállj ítéletre szolgáloddal. A te jó lelked elvezet engem a biztos földre.

Ezek végeztével: Dicsőség... Most és... *énekelve:* Alleluja (3-szor.)

Ezután az áldozópap, vagy a diakonus éneklí a nagy ekténiát:

Békességben könyörögjünk az Úrhoz. (Lásd 8. l.)

A fennhang után: az áldozópap, vagy a diakonus: Isten az Úr és megvilágosít minket. Áldott, ki az Úr nevében jön. A kar ugyanezt 2-szer éneklí a tropár hangján.

Tropár: Habár sírod köve. (2-szer.) (Lásd 110. l.)

Dicsőség... a nap szentjének... Most és: feltámadási theotókion a nap szentjének hangja szerint. (Vagy, ahogy az utasítás rendeli.) Dicsőség... Most és... és olvassuk a rendszerinti kajtizmát a zsoltároskönyvből, azután kis ekténia ezzel a fennhanggal: Mert tied a hatalom... s énekelletnek a hang feltámadási leülői:

A TE SÍRODAT őrző katonák, Üdvözítő, | a megjelenő
angyal fényétől mintegy holtakká lettek, | ki hírül
adta az asszonyoknak | a te dicsőséges feltámadásodat. |
Azért dicsőítünk téged, | mint az enyészet lerontóját | és
neked hódolunk a sírból halottaiddból feltámadott |
egyedüli Istenünknek.

Elővers: Kelj fel, Uram és Istenem! Emeld fel keze-
det, meg ne feledkezzél a te szegényeidről örökké.

Önként a keresztre felszögeztettél, Kegyelmes. | Sírba
tétettél, mint halott, Életadó. | A gonosz uralmát saját
haláloddal összetörted, Hatalmas. | Megborzadtak tőled
az alvilág kapui, | ki magaddal együtt feltámasztottad az
öröktől fogva elhaltakat, | mint egyetlen Emberszerető.

Dicsőség . . . Most és . . . Isten Anyjának és valóban
szűznek ismerünk mindnyájan, | mert a szülés után is
olyannak maradtál. | Szeretettel járulunk a te kegyessé-
gedhez, | mert te vagy nekünk, bűnösöknek pártfogónk. |
Téged keresünk segély idején szabadítónknak, | ó örökké
szeplőtelen.

*Ezután következik a második zsoltárolvasás, kaftizma: 3. és kis
ekklénia ezzel a fennhanggal:* Mert jóságos . . .

Az asszonyok virradat előtt a sírhoz jöven | és angya-
lok jelenését látván, | félelemmel teltek el, | a sír fényessé
tette az életet, | a csoda megrémítette őket; | azért el-
menvén, hirdették a tanítványoknak a feltámadást. |
Fogollyá tette a poklot Krisztus, | mint egyedül hatalmas
és erős | és a meghalt igazakat magával együtt feltámaszt-
ván | a kárhozattól való félelmet | eloszlatta a kereszttel.

Elővers: Hálát adok neked, Uram, teljes szívemből
és elbeszélem minden csodádat.

A keresztre felszögeztettél, | mindnyájunk Élete | és
a holtak közé számíttattál, | halhatatlan Urunk, | fel-
támadtál harmadnapra, Üdvözítő | és feltámasztottad
Ádámot az enyészetből, | azért az égnek erői hozzád
kiáltanak, Életadó: | Dicsőség a te kinszenvedésednek,
Krisztus, | dicsőség a te feltámadásodnak, | dicsőség a te
leereszkedésednek, egyetlen Emberszerető.

Dicsőség . . . Most és . . . Megéghetetlenül isteni tüzet
fogantál | és szeplőtelenül szülted az élet forrását, az Urat. |

Malaszttal teljes Istenszülő, | üdvözítsd a téged magasztalókat.

Énekeltek a sokirgalmú, ha az előírás rendeli. Utána a Feltámadást dicsőítő énekek.

Sokirgalmú ének.

*A sokirgalmú éneket (polüeleoszt) a következő ünnepi napok utrenyén énekeljük: szept. 22-től dec. 20-ig, január 14-től a vajhagyó vasárnapig bezárólag, azután minden Úr, Szűz Mária és nagy szentek ünnepi-
nek utrenyén.*

Dicsérjétek az Úr nevét, Alleluja, | dicsérjétek szolgál az Urat, | Alleluja. | (3-szor.) Kik az Úr házában álltok, | a mi Istenünk házának tornácaiban.

Uram, a te neved örök; | Uram, a te emlékezeted nemzedékről-nemzedékre.

Áldott legyen az Úr Sionból, ki Jeruzsálemben lakik.

Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, | Alleluja; | mert örökkévaló az ő irgalmassága, | Alleluja. (3-szor.)

Ki a földet megerősítette a vizek felett; | mert örökkévaló az ő irgalmassága.

Ki megverte Egyiptomot elsőszülöttjeivel; | mert örökkévaló az ő irgalmassága.

Ki bevetette Fáraót és haderejét a Vörös-tengerbe; | mert örökkévaló az ő irgalmassága.

Mivel a mi megaláztatásunkban megemlékezett rólunk: ...

És megszabadított minket ellenségeinktől ...

Adjatok hálát az ég Istenének ...

Feltámadást dicsőítő énekek.

Elővers: Áldott vagy te, Uram, | taníts meg engem | a te igazságaidra.

Az angyalok gyülekezete elámult, | látván, hogy te, Üdvözítőnk, | a holtak közé számíttatol | s hogy a halál erejét megtörted | s Ádámot is magaddal felemelted | s a pokoltól megszabadítottál mindenkit.

Miért vegyítitek bánatos könnyekkel a drága kenetet, ó tanítványok? | Hisz a síron tündöklő angyal | a kenethez asszonyoknak kijelenté: | Lássátok az üres sírboltot | és értsétek meg, | hogy az Üdvözítő feltámadt a sírból.

Korán reggel a kenethozók könnyezve siettek a te sírodhoz, | de eléjük állt az angyal és örvendezve mondá: | A kesergés ideje elmúlt, | ne sírjatok, | de a feltámadást | az apostoloknak hirdessétek.

A kenethozó asszonyok | eljövén a te sírodhoz, Üdvözítő | és siránkoznak, | az angyal pedig szólván hozzájuk, mondá: | Mit keresitek az élőket a holtak között, | ő mint Isten, | feltámadt a sírból.

Dicsőség: Imádjuk az Atyát | s a Fiút és a Szentlelket, | az egyvalóságú szent Háromságot, | a Szeráfokkal kiáltván fel: | Szent, szent, szent vagy, Uram.

Most és: Életadót szülvén ó Szűz, | Ádámot a bűnből megtisztítottad | s Évának gyötrelem helyett | örömet ajándékoztál; | — az élettől elesetteket pedig | arra ismét méltóvá tette | a tőled megtestesült igaz Istenember.

Felmeneteli ének.

Ifjúságomtól kezdve | sok rossz indulat ostromol engem; | de te magad védelmezz | és üdvözíts engem, Üdvözítő!

Akik Siont gyűlölik, | megszégyeníti az Úr őket | s mint a száraz fű, | tűz által megemésztetnek.

Dicsőség . . .: A Szentlélek, | ki megelevenít és megszentel minden lelket, | a Háromság egységében, | az Atyával és Fiúval | titkosan együtt tündöklük.

Most és . . .: A Szentlélek | ömleszti a kegyelem áráját | s italával | minden teremtményt megelevenít.

Kis ekténia ezzel a fennhanggal: Mert áldatik és dicsőítetik . . ., *ha sokirgalmú volt, akkor:* Mert szenteltetik és . . .

Ipakoj: 1. hang. A gonosztevő bűnbánata | a paradicsomot megnyitotta, | a kenethozó asszonyok sírása örömet hirdetett: | mert feltámadtál Krisztus Isten, | ajándékozván a világnak gazdag kegyelmet.

1. Antifóna. Midőn szorongattatom, hozzád kiáltok, Uram, hallgasd meg az én bánatomat.

A magányban élőkben az a folytonos isteni vágy lakozik, hogy a hiú világtól távol legyenek.

Dicsőség: A Szentléleknek | tisztelet és dicsőség jár, mint ahogy az Atyának és vele együtt a Fiúnak, miért is a Háromság egyeduralmát énekeljük.

Most és: Ugyanaz.

2. *Antifóna:* Törvényeid hegyeire emeltél fel engem, az erényekkel világosíts meg, Istenem, hogy énekeljelek Téged.

Jobbkezeddel fogadtattam, Ige, őrizz, oltalmaz meg, hogy a bűn tüze meg ne égessen.

Dicsőség: A Szentlélekben minden teremtmény megújítatik, visszatérván ismét az első állapotra, mert hatalomra az Atyával és az Igével egyenlő Ő.

Most és: Ugyanaz.

3. *Antifóna.* Mikor azt mondják nekem: az Úr házába megyünk, vigad a lelkem és együtt örvendez a szívem.

Dávid házában nagy a félelem, mert az ott felállított ítélőszékeken megítéltetnek a föld minden néptörzsei és nyelvei.

Dicsőség: A Szentléleknek tiszteletet, hódolatot, dicsőséget méltó hozni és neki hatalmat tulajdonítani, mint az az Atyának és mint az a Fiúnak jár; mert a Háromság egy a természetben, de nem a személyben.

Most és: Ugyanaz.

Az áldozópap: Figyelmezzünk, békesség mindnyájatoknak, bölcsesség, figyelmezzünk!

Prokimen: Azonnal fölkelek, úgymond az Úr, | megszabadítom őket és bizalmat gerjesztek bennük.

Az áldozópap: Mert szent vagy te, mi Istenünk és a szentekben nyugszol és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek mindig, most és mindenkor és örökkön örökké.

Kántor: Amen. *Áldozópap:* Minden lélek dicsérje az Urat.

A kántor is éneкли ugyanazt. *Áldozópap:* Hogy a szent evangélium meghallgatására méltóknak találtassunk, békességben könyörögjünk az Úrhoz. *Kántor:* Uram, irgalmazz.

(3-szor.) *Áldozópap:* Békesség mindnyájatoknak! *Kántor:*

És a te lelkednek. *Áldozópap:* Bölcsesség, igazhívők, hallgassuk a szent evangéliumot; szent (N.) evangéliumának olvasása. *Kántor:* Dicsőség néked, Uram. *Áldozópap:* Fi-

gyelmezzünk! *Olvastatik az evangéliumi szakasz.*

Áldozópap: Látván Krisztus feltámadását, stb. (lásd 285. l.)

Kántor mondja az 50. zsoltárt. 257. l.

Kántor: Dicsőség. 6. *hang:* Szent apostolaidnak imái által, | irgalmas Urunk, | tisztíts meg minket | a mi bűneink sokaságától.

Most és: A legszentebb Istenszülőnek imái által, | irgalmas Urunk, | tisztíts meg minket a mi bűneink sokaságától.

Elővers: Könyörülj rajtam, Isten, | a te nagy irgalmasságod szerint | és könyörületed sokasága szerint | törd el gonoszágomat.

Feltámadt Jézus a sírból, | mint előre megmondta, | adván nekünk örök életet | és gazdag kegyelmet.

Áldozópap éneklí az Üdvözlisd, Isten, a te népedet . . . ekténiát (lásd Misekönyv 65. lap), melynek fennhangja után a kántor éneklí a kánont:

Kánon. 1. Irmosz. A te győzedelmes jobbkezed, ó Halhatatlan! | Istenhez méltóan, erőben megdicsőült; | mert az Halhatatlan, | mint Mindenható, | az ellenséget megtörte | és Izrael népének | a tenger mélyében új utat teremtett.

3. Ki egyedül tudod | az emberi természet tehetetlenségét | és mégis kegyelmesen abba öltözködtél: | övezz körül engem magasságbeli erőddel, | hogy énekeljem neked, ó Szent, | te élő hajléka vagy | a kimondhatatlan isteni dicsőségnek, Emberszerető!

A 3. irmosz után kis ekténia, ezzel a fennhanggal: Mert te vagy a mi Istenünk . . . *slb.* Azután kondák és leülő a szentnek (*Mineaban*).

4. Téged, ó Istenszülő Szűz! | látnoki szemeivel | isteni kegyelemmel elárasztott hegynek nézvéen Habakuk próféta, | a belőled származandó | Izrael Szentjének | a mi üdvösségünk és megújulásunkra | leendő eljövetelet megjövendölte.

5. Ki felvilágosítottál | minket eljöveteled fényével | és megvilágítottad | kereszteddel a világ határait, | isteni értelmű fényével | világítsd meg szívünket is, | kik igaz hittel énekelünk téged.

6. Körülvett minket a feneketlen mélység | és nincs, aki megmentsen bennünket, | a leöletésre szánt juhok közé számíttatánk; | mentsd meg népedet, Istenünk; | mert te vagy a gyengélkedők ereje és gyámolítója.

Kis ekténia ezzel a fennhanggal: Mert te vagy a világ Királya . . . *azután*

Kondák. 1. hang: Föltámadtál dicsőséggel a sírból | és a világot is föltámasztottad, | miért a mi emberi természetünk, mint Istent magasztal téged, | mert a halál általad elenyészett. | Ádám vigadoz, a bilincseiből megszabadult Éva örvendez, | szívből kiáltván hozzád : | Te vagy Krisztus, ki mindnyájunknak föltámadást ajándékoztál.

Ikosz. Énekeljük a harmadnapra feltámadottat, mint mindenható Istent és a pokol kapuinak ledöntőjét és a szent igazaknak a sírból való feltámasztóját, ki a kenethozó asszonyoknak megjelent, úgy, amint kegyeskedett és először nekik mondá: örvendjete. Az Apostoloknak örömet hirdet, mint egyedül Életadó; ezért az asszonyok hittel az Apostoloknak a győzelem titkát hirdetik, a pokol sóhajt, a halál kesereg, a világ örvend és mi mindnyájan örvendünk (Krisztus feltámadásának), mert te Krisztus nyujtod mindenkinek a feltámadást.

7. Téged, Istenszülő Szűz, | mi hívek lelkileg égő kemencének tekintünk; | mert, mint abban a három ifjút | sértetlenül megmenté, | — úgy a te méhedben változatlanul maradva, | megújítja a világot a mi atyáinknak | imádott és dicsőített Istene.

8. A három Izrael ifjú az égő kemencében, | mint tisztító tűzben, | az igaz hit erénye által, | aranynál tisztábban tündökölt, kiáltván : | Áldjátok az Urat az Űrnak minden művei, | énekeljétek | és magasztaljátok őt mindörökké.

A katavászia 8. ódája előtt énekeljük: Dicsérjük, áldjuk és imádjuk az Urat, énekeljük az Urat és magasztaljuk őt mindörökké.

A 8. Imrosz után az áldozópap, vagy a diákonus fennhangon mondja: Az Istenszülőt és a világosság Anyját énekekben magasztaljuk.

A kántor énekli Szűz Mária énekét:

Magasztalja az én lelkem az Urat | és örvendez lelkem az én üdvözítő Istenemben.

Minden egyes vers után énekelletik:

Ki a keruboknál tiszteltebb | és a szeráfoknál | hasonlíthatatlanul dicsőbb vagy, | ki az Istent, | az Igét | sérülés nélkül szülted, | téged valóságos Istenszülő, magasztalunk,

Mert megtekintette szolgálójának alázatosságát; | íme mostantól boldognak hirdet engem minden nemzedék.

Mert nagy dolgokat cselekedett velem a Hatalmas, | kinek szent az ő neve | és az ő irgalmassága nemzedékről nemzedékre száll az őt félőkön.

Hatalmas dolgot cselekedett az ő karjaival, | elszélesztette a szívök szándékában kevélykedőket.

Levetette a hatalmasokat a fejedelmi székből | és felmagasztalta az alázatosakat; | az éhezőket betöltötte jókkal és a gazdagokat üresen bocsátá.

Oltalmába vette Izraelt, | az ő szolgáját, | megemlékezvén irgalmasságáról; | amint szólott atyáinknak, Ábrahámnak és az ő ivadéknak örökre.

9. A te | tisztaságos szülésed képét | mutatá az egykori lángoló és el nem égő csipkebokor; | most is kérünk téged, oltsd ki | az ellenünk dühöngő, sátáni incselkedések égő tüzét, | hogy téged, Istenszülő, | szünet nélkül magasztaljunk.

Kis ekténia ezzel a fennhanggal: Mert téged dicsérnek a mennyei erők és téged dicsőítünk... *Kis ekténiának azt is szoktuk venni itt:* Uram, irgalmazz, Uram, irgalmazz, Néked, Uram. Amen.

Áldozópap:

Szent az Úr, a mi Istenünk. (3-szor.)

A kántor megisméli.

Ezek után feltámadási fényének; Dicsőség: fényének a szentnek; Most és: feltámadási theotokion.

A kántor a hang szerint énekl:

Minden lélek dicsérje az Urat. *És folytatja az alanti zsoltárban.*

148. zsoltár.

Dicsérjétek az Urat a mennyekben, dicsérjétek őt a magasságban. (Téged illet, Isten, az ének.)

Dicsérjétek őt minden angyalai; dicsérjétek őt minden seregei. (Téged illet, Isten, az ének.)

A löbbi olvasva. Dicsérjétek őt nap és hold; dicsérjétek őt minden ragyogó csillagok. Dicsérjétek őt egeknek egei és minden vizek, melyek az egekben fölül vannak, dicsérjétek az Úr nevét. Mert ő szólt és lettek; parancsolt

és előtermettek. Megalapította azokat örökre és mindörökön örökre parancsot adott s ez el nem múlik. Dicsérjétek az Urat a földön a szörnyetegek és minden örvények. Tűz, kő, eső, hó, jég, forgószél, melyek az ő igéjét cselekszik. Hegyek és minden halmok, gyümölcsfák és minden cédrusok. Vadállatok és minden barmok, kígyók és szárnyas állatok. Föld királyai és minden népek, fejedelmek és a föld minden bírái. Ifjak és szűzek, vénék az ifjakkal dicsérjétek az Úr nevét; mert csak az ő neve magasztos. Az ő dicsérete ég és föld felett van; és ő fölemeli népe szarvát. Dicséret minden szenteinek, Izrael fiainak, a hozzája közel levő népnek. Alleluja.

149. zsoltár.

Énekeljétek az Úrnak új éneket, legyen dicsérete a szentek gyülekezetében. Örvendjen Izrael abban, ki őt teremtette és Sion fiai vigadjanak királyukban. Dicsérjétek az ő nevét énekkarban, dobbal és hárfával zengjétek neki; mert az Úr gyönyörködik népében és fölmagasztalja a szelídeket szabadulásra. A szentek örvendeznek a dicsőségben; vigadnak nyughelyeiken. Isten magasztalása van szájukban és kétélű kard kezeikben, hogy bosszút álljanak a nemzeteken, megfeddjék a népeket, hogy azok királyait láncokra verjék és nemeseit vasbilincsekre; hogy a megírt ítélet szerint cselekedjenek velük. Ez dicsősége minden ő szenteinek. Alleluja.

150. zsoltár.

Előversek (sztichek) a dicséreti sztichirákhöz.

1. Dicsérjétek az Urat az ő szenteiben; dicsérjétek őt az ég erős boltozataiban.
2. Dicsérjétek őt hatalmasságában; dicsérjétek őt nagy voltának sokasága szerint.
3. Dicsérjétek őt harsonaszóval, dicsérjétek őt hárfán és citerán.
4. Dicsérjétek őt dobbal és énekkarban, dicsérjétek őt húrokon és hangszereken.
5. Dicsérjétek őt hangosszavú cimbalmokon, dicsérjétek őt a vigasság cimbalmán. Minden lélek dicsérje az Urat. Alleluja.

6. Kelj fel, Uram, emeld fel kezedet, ne feledkezzél el a szegényekről örökre.

7. Hálát adok neked, Uram, teljes szívemből; és elbeszélem minden csodádat.

Dicséreli szlichirák: Énekeljük, Krisztus, | a te Üdvözítő kinszenvedésedet | és a te feltámadásodat dicsőítjük.

Ki a keresztet elszenvedted, | a halál erejét megtörted | és halottaidból feltámadtál, | adj békét a mi életünknek, | mint Mindenható.

A te feltámadásoddal, Krisztus, | a poklot megtörted | és az embert föltámasztottad, | méltass minket, hogy énekeljünk és dicsőítsünk téged.

A te isteni leszállásodat dicsőítvén, | énekeljük neked, Krisztus : | a Szűztől születél | és nem váltál el az Atyától; | szenvedtél, mint ember | és önként viselted el a keresztet | és föltámadtál a sírból, | mint tündöklő palotából, | hogy üdvözítsd a világot, | Uram, dicsőség neked.

Mikor a keresztfán felszegeztettél, | akkor megsemmisült az ellenség hatalma, | a teremtmény megrendült a te félelmedtől, | a pokol fogollyá vált a te uralmadtól, | az igazakat a sírokból feltámasztottad | és a latornak a paradicsomot megnyitottad, | Krisztus Istenünk, | dicsőség néked.

Sírva, sietve érkeztek a te sírodhoz | a tisztas asszonyok, | felnyitva találták a sírt | és az angyaltól értesülvén az új és világra szóló csodáról, | tudtára adták az apostoloknak, hogy feltámadt az Úr, | ajándékozván a világnak gazdag kegyelmet.

Szenvedéseidnek isteni sebe előtt leborulunk, Krisztus Isten, | mint Sionban az idők végezetéig | uralkodó isteni szent szolgálat előtt, | mert a sötétségben alvóknak | az igazság napja fölvirradt, | kéznél fogva vezetvén őket az est nélküli megvilágításhoz. | Uram, dicsőség néked.

A zsidók lázadást kedvelő népe, halljátok meg! | Hol vannak, akik Pilátushoz jöttek? | Mondjátok meg, őrtálló katonák, | hol vannak a sír pecsétjei? | Hová vitegett el az Eltemetett? | Hogyan adatott el az Eladatlan? | Hogyan lopatott el a Kincs? | Mit tüntetitek fel hamis színben az Üdvözítő feltámadását, | ti gonosz zsidók! |

Ő szabadon támadt fel halottaiból, | adván a világnak
gazdag kegyelmet.

Dicsőség: Evangéliumi szlichira. (Lásd 85. l.)

Most és: Áldásteljes vagy te, Istenszülő Szűz, | mert
a tőled Megtestesült a poklot meghódítá, | Ádámot vissza-
hívta, | az átkot megszüntette, | Évát felszabadította, a
halált holtta tette | és bennünket új életre ébresztett, |
azért énekelve kiáltjuk: | Áldott vagy, Krisztus Istenünk, |
ki ezeket így akartad, dicsőség néked.

Áldozópap: Dicsőség néked Isten, ki földerítetted
nekünk a világosságot.

A kántor, vagy a kar éneklí a nagy doxológiát: Dicsőség
a magasságban Istennek | és békesség a földön, | jóakarát
az emberekben !|

Dicsérünk téged, áldunk téged, | imádunk és dicsőí-
tünk téged !|

Hálát adunk neked | a te nagy dicsőségedért, Urunk, |
mennyei Királyunk. |

Mindenható Atyaisten, egyszülött Fiú, | Úr Jézus
Krisztus | és Szentlélek Úristenünk. |

Isten báránya, az Atyának Fia !|

Ki elveszed a világ bűneit, | irgalmazz nekünk. |

Ki elveszed a világ bűneit, | fogadd el a mi imád-
ságainkat. |

Ki ülsz az Atyának jobbán, könyörülj rajtunk. |

Mert egyedül te vagy szent, | te egyedül Úr Jézus
Krisztus, | az Atyaisten dicsőségére. Amen. |

Mindennap áldunk téged | és dicsérjük nevedet
örökké s mindörökkön örökké. |

Add, Urunk !| hogy e napon minden bűntől meg-
örizzük magunkat. |

Áldott vagy te Urunk, | atyáinknak Istene | dicsé-
retes és dicsőséges a te neved mindörökké. Amen. |

Legyen Uram a te kegyelmed rajtunk, | amint te-
benned bízunk. |

Áldott vagy te, Urunk, | taníts meg minket a te
igazságaidra. |

Áldott vagy te, Uralkodó, | oktass bennünket a te
igazságaidra. |

Áldott vagy te, Szent, | világosíts meg minket a te
igazságaiddal. |

Uram, menedékünk voltál nekünk | nemzedékről
nemzedékre. |

En mondom: Uram! | irgalmazz nekem | és gyó-
gyítsd meg az én lelkemet; | mert vétkeztem teellened. |

Hozzád menekülék, Uram, | taníts meg engem, | hogy a
te akaratodat cselekedjem; | mert te vagy az én Istenem. |

Mert nálad van az életnek forrása | és a te világossá-
godban látjuk meg a világosságot. |

Nyujtsd kegyelmedet a téged ismerőknek. | Szent
Isten, | szent Erős, | szent Halhatatlan, | irgalmazz ne-
künk. (3-szor.)

Tropár: Ma lett a világ üdvössége, | énekeljük a sír-
ból Föltámadottnak | és életünk Kezdőjének; | mert ő
halállal megtörvén a halált, | győzelmet ajándékozott
nekünk | és gazdag kegyelmet.

Utána ekténia: Könyörülj rajtunk stb. (Lásd 13. l.), majd:
Teljesítsük...: a fennhanggal, az imával és a másik fennhanggal. (Lásd
14. l.) Nagy elbocsátás, mint a vecsernyén. (Lásd 17. l.)

Második hang.

Vasárnap, reggeli isteni tisztelet.

A kezdet és az utrenye eleje úgy, mint az első hangnál.

Isten az Úr... után Tropár: Midőn leszállottál. (2-szer.) (Lásd
110. l.) *Dicsőség: a szentnek; Most és...: a feltámadási theotókion*
stb., amint az a 42. lapon jelezve van. Az 1. leülő:

AZ ISTENFÉLŐ József, | levevén a fáról a te legtisztább
testedet, | tiszta gyolcsba göngyölé | és illatos szerek-
kel ellátva, új sírba helyezé; | de te, Uram, | harmadnapon
feltámadtál, | adván a világnak gazdag kegyelmet.

*Kelj fel, Uram, én Istenem! Emeld fel kezedet. Ne felejt-
kezzél meg a szegényekről örökre.*

A sír kövének lepecsételését nem tiltottad, | a hit
köszikláját támasztván fel, | mindnyájunknak életet
adtál, | Uram, dicsőség neked, dicsőség.

Dicsőség... Most és...: Fölötte dicsőített vagy te,
Istenszülő Szűz! | Magasztalunk téged, | mert Fiad ke-

resztje a poklot letiporta, | a halált megölte, | minket pedig a halálból feltámasztott | és az életbe átvezetett. | Ősi boldogságunkat: a paradicsomot visszanyertük. | Azért hálásan dicsőítjük Krisztus Istenünket, | ki hatalmas és egyedül nagyírgalmú.

A 2. *Leülő*: A kenethozó asszonyoknak a sírnál álló angyalmondá: | Keneteket halottaknak illő hozni, | Krisztus pedig nem látott rothadást. | Azonban kiáltsátok: | Feltámadt az Úr, | nyujtván a világnak gazdag kegyelmet.

Hálát adok neked, Uram, teljes szívemből; és elbeszélem minden csodáidat.

Tanítványaidnak kara a kenethozó asszonyokkal | összhangzóan örvend; | mert velük együtt közös ünnepet ünnepel | a te feltámadásod dicsőségére és tiszteletére. | Ezért emberszerető Urunk, | adj népednek gazdag kegyelmet.

Dicsőség . . . Most és . . . A természeti törvények elrejtésével, | isteni szüléssel szüzességedet egyesítetted: | mert Te szülted az Egyetlent, | ki előtted öröktől fogva született, | azért téged, Istenszülő, magasztalunk.

Azután énekeltek a Sokírgalmú ének, ha elő van írva. Utána a feltámadást dicsőítő ének. (Lásd 44. lap.)

Ipakoj: 2 hang. A kinszenvedés után a sírhoz mentek az asszonyok, | hogy megkenjék a te testedet, Krisztus Isten | és angyalokat látván a sírnál megijedtek, | mert beszédet hallottak tőlük, | hogy feltámadt az Úr, | ajándékozván a világnak gazdag kegyelmet.

1. *Antifóna*: Hozzád az égben emelem szívem szemeit, Üdvözítő, ments meg engem a te megvilágításoddal.

Könyörülj rajtunk, kik sokat vétkeztünk ellened minden időben, én Krisztusom és adj módot, hogy a vég előtt bűnbánatot tartsak.

Dicsőség . . . A Szentleket illeti, hogy uralkodjék a teremtmény fölött, hogy megszentelje és felébressze azt, mert Isten ő, egylényegű az Atyával és az Igével.

Most és . . . Ugyanaz.

2. *Antifóna*: Ha nem az Úr volna velünk, senki sem volna elég erős, ép és ment az ellenségtől, sőt az embergyilkostól.

Ellenségeim fogainak ne add át, Üdvözítő, a te szolgádat, mert oroszlán módjára törnek rám azok.

Dicsőség: A Szentlelket az életadás és a tisztelet illeti, mert Isten lévén, minden teremtményt hatalmával az Atyában, valamint a Fiúban megőriz.

Most és . . . Ugyanaz.

3. *Antifóna:* Akik az Urban bíznak, szent hegyhez hasonlítanak és sohasem rendülnek meg az ellenség támadásaira.

Hogy az istenesen élők hamisságra ne nyujtsák kezeiket, mert Krisztus nem hagyja a bűnösök vesszejét az igazak sorsa fölött.

Dicsőség: A Szentlélektől folyik minden bölcsesség, Tőle a kegyelem az apostoloknak és Tőle koronáztatnak meg a vértanuk szenvedéseik által.

Most és . . . Ugyanaz.

Prokimen: Kelj föl Uram, én Istenem, az ítéletre, | melyet határozta és a népek gyülekezete körülveszen téged.

Kánon. 1. Irmosz. A mélységbe fullasztá hajdan | Faraó hadseregét a hatalmasabb erő : | a megtestesült Ige | és a győzedelmeskedő bünt megsemmisítette, | mert a felséges Őr | dicsőséggel megdicsőült.

3. Kivirágzott a pusztá, a nemzetek kietlen egyháza, | mint a lilium, | a te eljöveteled által Uram, | melyben megerősödött | az én szívem.

Kis ekténia, kondák, ikosz, fényének a szentnek.

4. Születtél a Szűztől, | nem közbenjáró, nem angyal, | de maga az Őr | testesült meg benned és üdvözítette | az egész emberi nemet ; miért is kiáltom neked : | dicsőség a te erődnek, Uram.

5. Közvetítő levél Isten és az emberek között, Krisztus Istenünk, | mert te, Uralkodónk, | a tudatlanság éjjeléből a világosság kútforrásához, | a te Atyádhoz vezéreltél bennünket.

6. A bűnök mélységében fetrengvén, | a te irgalmad kifürkészhetetlen mélységéhez folyamodom : | az enyészetből | vezess ki, Uram.

Kis ekténia. Kondák feltámadási: 1. hang: Feltámadtál

a sírból, mindenható Üdvözítő | és a pokol látván e csodát
megrémult | és a holtak feltámadtak; | a teremtmények
pedig szemlélvén ezeket, | teveled örvendeznek, | Ádám
vigadoz és a világ dicsőít téged mindörökké.

Ikosz. Te vagy világossága a sötétben levőknek, Te vagy feltámadása mindenkinek és élete a halandóknak. Az igazakat magaddal feltámasztottad, a halál erejét, Üdvözítő, leromboltad és a pokol kapuit szétérted, Ige s a halottak, látván e csodát, elámultak s minden teremtmény együtt örül a te feltámadásodnak, Emberszerető. Azért mindnyájan dicsőítjük és énekeljük a te leereszkedésetet — Üdvözítőm — és a világ mindig énekel téged.

7. A gonosz zsarnok | istentelen parancsa | emésztő
tűzet támasztott; | Krisztus pedig a jámbor ifjakra lelki
harmatot árasztott. | Legyen áldott | és dicsőített.

8. A tüzes kemence Babilonban | Isten rendeletéből |
kétféle hatással működött: | a Kaldeusokat megégette, |
a hívőket pedig harmattal fölűdítette, | kik hittél énekel-
ték: | Áldjátok az Urat, az Úrnak minden művei.

Magasztalja az én lelkem az Urat, *stb.* 48. l.

9. A kezdetnélküli Atyának Fia, a Szűztől meg-
testesült Ursten, | megjelent nekünk, | hogy a homály-
ban levőket megvilágosítsa, | az elszéledetteket egybe-
gyűjtse; | azért téged, legáldottabb Istenszülő, magasz-
talunk.

Kis ekténia. Azután: Szent az Úr a mi Istenünk.
(3-szor.)

Minden lélek dicsérje az Urat, 49. oldal.

Dicséreti sztyichirák: Minden lélek és minden teremtmény | téged dicsőít, Uram, | mert kereszteddel megtörted a halált, | hogy megmutasd az embereknek halottaiból való feltámadásodat, | mint egyetlen Emberszerető.

Hadd mondják a zsidók, | miképen vesztették el az őrtálló vitézek a Királyt? | Mert miért nem őrizte meg a sírkő az élet szikláját? | Vagy a halottat adják elő, | vagy a föltámadottat imádják, mondván velünk együtt: | dicsőség a te irgalmad sokaságának, | Üdvözítőnk, dicsőség néked.

Örvendjetez népek és vigadjatok. | A sírkövön ülő angyal jelentette ki nekünk, mondván: | Krisztus, a világ Üdvözítője, | feltámadott halottaiból | s illattal

árasztott el mindeneket. | Örvendjetekek népek és vigad-
jakok.

Uram, | az angyal üdvözlét hozott | fogantatásod
előtt a te Kegyelmednek. | Angyal hengerítette el föl-
támadásodban dicső sírodról a követ is. | Az ugyanis
szomorúság helyett az öröm előképét hirdette; | ez
pedig halál helyett az életadó Uralkodót hirdeti ne-
künk, | azért kiáltunk hozzád: | mindnyájunk Jótevője,
dicsőség néked.

Könnyeikkel együtt öntöttek kenetet | a te sírodra
az asszonyok, | de örömmel teltek meg ajkaik, | midőn
mondták: | Feltámadt az Úr!

Hadd dicsérjék a pogányok és népek Krisztus Iste-
nünket, | aki értünk önként elszenvedte a keresztet | és
a pokolban három napig tartózkodott | és boruljanak le az
ő halottaiból való feltámadása előtt, | mely által meg-
világosodtak | a világ összes határai.

Felfeszítettél, eltemettétél Krisztus, | amint tetszett
neked. | Megtörted a halált, | mint Isten és Uralkodó, |
adván a világnak örök életet | és gazdag kegyelmet.

(Ó) Valóban gonoszok! | Megpecsételvén a követ, |
nagyobb csodára méltattatok minket! | Az őrségnek
van ítélőkéessége: | ma jött elő a sírból, mondták. |
Azok ellen ti mondjátok, | hogy mi aludván, jöttek a
tanítványok | és ellopták őt. | De ki lop el egy halot-
tat, | hozzá még meztelenül? | Ő maga, saját hatalmá-
val feltámadt, | mint Isten, hátrahagyván a sírban a
síri lepedőket. | Jertek zsidók, lássátok, | hogyan nem
törte fel a pecséteteket, | aki a halált legyőzte | és az
emberi nemnek végnélküli életet | és gazdag kegyelmet
ajándékozott.

*Dicsőség: Evangéliumi sztyichira. (Lásd 85. lap.) Most és: Áldás-
teljes vagy te... stb. Nagy doxológia... és Szent Isten... stb. (Lásd 52. l.)*

Tropár: Feltámadtál a sírból | és a pokol kötelékeit
széttörted, | a halál kárhozatát megsemmisítetted, Uram, |
mindeneket megszabadítván az ellenség hálójából; | meg-
jelenvén Apostolaidnak, | elküldted őket az evangélium
hirdetésére |, ezzel békességet adván a világnak, egyet-
len Sokirgalmú.

Harmadik hang.

Vasárnap, reggeli isteni tisztelet.

A kezdet, mint az első hangnál.

Isten az Úr... után tropár: Vigadjanak... (Lásd 111. oldal.)
Dicsőség a szentnek, Most és..., Feltámadási theotókion, stb. 1. Leülő:

KRISZTUS feltámadt halottaiból, | a halottak zsengéje |
a teremtmények első Szülöttje | és minden létezők
Alkotója, | ki a megsérült nemünk természetét önmagá-
ban megújította. | Halál, többé már nem uralkodol, |
mert a mindenek Királya | a te hatalmatodat megtörte.

Változhatatlan Istenségedtől | és önkényes kinszenve-
désedtől, Uram, | megrémült a pokol | és magában így zo-
kogott: | rettegek tested örökéletű Személyétől, | látom a
láthatatlan, | titkos üldözőmet, | azért az én hatalmam-
ban levők is kiáltják: | Dicsőség Krisztus, a te feltáma-
dásodnak.

Dicsőség... Most és: A mennyekiek szeretettel vigadoz-
tak | és a földiek rettegvé ámultak el, | midőn a legtiszt-
ább szózat szállott reád, Istenszülő, | mert mindkettőjük
számára egyenlő ünnep virradt fel, | mikor a szellemi
lény örömet hirdetett neked; | azért az angyalak mi is
kiáltjuk neked: | Üdvözlégy, tisztaságos Szűz, Isten
hajléka!

2. *Leülő:* A halált testben ízlelted meg Uram, | fel-
keléssel a halál borzalmát megszüntetted | és az embert
tőle megóvtad, | jelezvén az első átok legyőzését. | Életünk
oltalmazója, Urunk, dicsőség neked.

Keresztrefeszíttetésed megfoghatatlanságát | és fel-
támadásod megmagyarázhatatlanságát: | a kimondhatatlan
titkot, mi hívők, mint isteni tant hirdetjük, | mert ma
a halál és a pokol legyőzetik, | az emberi nem pedig romol-
hatatlanságba öltözködik | és azért hálásan kiáltunk hoz-
zád: | Dicsőség, Krisztus, a te feltámadásodnak.

Dicsőség... Most és...: Ki az Atyával és Szentlé-
lekkel egylényegű, elérhetetlen | és határtalan: a Három-
ság egyetlen és osztatlan erejét, | te Istenszülő, méhedben
titokzatos módon elhelyezted. | Megismertük a világban

dicsőíteni a te szülésedet | és azért hálásan így énekelünk neked : | Üdvözlégy, Malasztalteljes.

Sokirgalmú... ha elő van írva és a feltámadást dicsőítő énekek. 44. lap.

Ipakoj: 3. hang: Látásban ámulatot keltő és a beszédben felüdítő fényes angyal | a kenethozóknak mondá: | Ti az élet keresitek a sírban? | Feltámadt, kiüresítvén a sírokat. | A halál megváltoztatójában ismerjétek a Változhatatlant; | mondjátok az Istennek: mily csodálatosak a te műveid, | mert üdvözítettet az emberi nemet.

1. Antifóna: Sion fogságát te kihoztad Babilonból; vonj engem is a szenvedésekből az életre, Ige.

Akik isteni könnyhullatással déli szélben vetnek, az örök élet örömeivel kalászkokat aratnak.

Dicsőség: A Szentléleknek jár minden hálaadás, mint aki az Atyával és Fiúval együtt tündöklék, akiben mindenek élnek és indíttatnak.

Most és ... Ugyanaz.

2. Antifóna: Ha az Úr nem építi az erények házát, hiába munkálkodunk, ellenben védelmezvén a lelket, senki sem dülja fel városunkat.

A méh gyümölcsének a Lélektől fiúvá fogadott szentjei számodra, Krisztus, épen úgy, mint az Atya számára mindig vannak.

Dicsőség: A Szentlélektől származik a megszentelés minden bölcsesége, mert minden teremtménynek létet ad. Őneki szolgáljunk úgy, mint az Atyának és az Igének, mert Isten.

Most és ... Ugyanaz.

3. Antifóna: Boldogok, kik az Urat félik, a parancsolatok ösvényein járván; mert élő gyümölcsöt élveznek.

Asztalod körül örvendezvén, pásztorok Fejedelme, nézvéen ivadékaidat, mint hordják a jócselekedetek pálmáját.

Dicsőség ...: A Szentléleknek a dicsőség minden gazdagsága jár, Őtőle jó a kegyelem és minden teremtmény számára az élet, mert ő az Atyával és a Fiúval együtt dicsőíttetik.

Most és ... : Ugyanaz.

Prokimen: Mondjátok a nemzetek között: | Isten a mi

Urunk, | mint Király uralkodik | és megerősíti a földet és nem ingadozik.

Kánon. 1. Irmosz. Ki hajdan a vizeket | isteni kéz-intéssel | egy tömegbe ömleszté | és Izrael népe előtt | a tengert szétválasztá, | Ő a mi dicsőségteljes Istenünk, | egyedül neki énekeljünk, | mert ő megdicsőült.

3. Ki a semmiségből | mindent létre hoztál, Igéd által alkotva | és Lelked által tökéletesítve, | mindenható Uralkodó, | a te szeretettedben erősíts meg engem.

Kis ekt. A szent kond., ikosza és leülője.

4. Bőséges szeretetet | éreztettél velünk, Urunk, | mert egyszülött Fiadat | halálra áldoztad fel érettünk, | azért háladatosán kiáltjuk neked : | Dicsőség a te erődnék, Uram.

5. Hozzád virrasztok éjjel, | ó mindenek Teremtője ! | Ki a világ minden bölcsességét fölülmulod, | mert a te parancsaid : világosság, | melyekre taníts meg engem.

6. A bűnök feneketlen mélysége körülvelt engem | és enyészik az én lelkem ; | te nyujtsd felém | magas jobbodat, Uralkodó | és mint Pétert — | ó Kormányzó ! — ments meg engem.

Kis ekténia. Kondák feltámadási 3. hang: Feltámadtál mai napon a sírból, ó Irgalmas | és minket is kivezettél a halál birodalmából. | Ma Ádám vigadoz és Éva örvendez | és a prófétákkal és pátriárákkal együtt szüntelen dicsóítik | a te isteni hatalmad uralkodását.

Ikosz. Ünnepeljenek ma az ég és a föld és egyértelműen magasztalják Krisztus Istent, mivel a lebilincselteket a sírból föltámasztotta. Együtt örvendezzen az egész természet, méltó éneket ajánlván fel a mindenek Alkotójának és a mi Szabadítónknak, mivel a halandókat a pokolból ma, mint Életadó magával kihozta, a mennybe magával fölvitte és leszorította hatalmának isteni erejével az ellenség kevélységét és a pokol kapuit széttörte.

7. Mint hajdan | a három jámbor ifjút | a kaldei lángokban harmattal üdítettél, | világosíts meg minket is istenséged tüzének fényével, | kik kiáltjuk neked : | Áldott vagy te, atyáinknak Istene !

8. A kibíratatlan tűzben egyesültek | a vallásosságot védelmező ifjak, | de a lángok között sértetlenül maradva, |

hangoztatták az istenes éneket : | Áldjátok az Úrnak minden művei az Urat | és magasztaljátok őt mindörökké.

Magasztalja az én lelkem az Urat, stb. 48. lap.

9. Új és Istenhez | méltó csoda, | mert a Szűz méhét | sérülés nélkül hagyta az Úr, | ki test nélkül a fogantatásban | és megtestesülve a születésben | nem érintette a szüzesség kulcsait. | Azért mi Máriát, | mint valóságos Istenanyát, | mindenek felett magasztaljuk.

Kis ekténia. Szent az Úr, a mi Istenünk . . . (3-szor.) Feltámadási fényének, Dicsőség . . . : Fényének a szentnek. Most és . . . : Feltámadási theotókion.

Minden lélek dicsérje az Urat, . . . 49. lap.

Dicséreti sztyichirák: Jöjjetek, minden nemzetek, | értsetek meg a rettentő titok erejét, | mert Krisztus a mi Üdvözítőnk, | ki kezdetben Ige vala, | érettünk keresztre feszítettetett | és akarata szerint eltemettetett | és feltámadott halottaiból, | hogy mindenkit üdvözítsen. | Őt imádjuk.

Minden csodádat elmondták, akik téged őriztek, Uram, | de a hiúság gyülekezete | ajándékkal töltötte meg kezeiket, | eltitkolni vélvén feltámadásodat, | melyet dicsőít a világ, | könyörülj rajtunk.

Feltámadásod hírét vevén, | mindenek beteltek örömmel. | Mária Magdolna a sírhoz érkezvén, | sírkövön ülő tündöklő ruházatú angyalt talált, | ki így szólt hozzá : | Mit keresitek az élő a holtak között? | Nincs itt, hanem feltámadt, | mint előre megmondtá, | megelőzván titeket Galileában.

A te világosságodban, Uralkodó, | látjuk meg a világosságot, Emberszerető, | mert feltámadtál halottaiból, | üdvöt ajándékozván az emberi nemnek, | hogy minden teremtmény dicsőítsen téged, | mint egyedül bűnnélkül valót, | könyörülj rajtunk.

A kenethozó asszonyok | reggeli ének gyanánt könnyeikkel hódoltak neked, Uram, | mert jó illatú fűszereket hozván magukkal, | sírodhoz érkeztek, | hogy szent testedet sietve megkenjék. | A kövön ülő angyal ezt hirdette nekik : | Mit keresitek az élő a holtak között? | Hiszen az, ki legyőzte a halált, | mint Isten feltámadt, | adván mindenkinek gazdag kegyelmet.

A te életadó sírodon a tündöklő angyal | a kenethozó asszonyoknak mondta: | Kiüresítette a sírokat a Megváltó, | a poklot megtörte | és harmadnapra feltámadt, | mint az egy és mindenható Isten.

Midőn Mária Magdolna | szombat után az első napon | a sírhoz jött és keresett téged, | de nem találván, jajgatva siránkozott | s felkiáltott: | Ó, Üdvözítőm, mindnyájunk Királya, | hogyan lophattak el? | De az angyal a sír mélyéből felkiáltott: | Mit sírsz, asszony? | Sírok, mondá, mert elvitték az Uramat a sírből | és nem tudom, hová tették őt. | De amint hátra fordulván megpillantott téged, | azonnal felkiáltott: | Ó, Uram és én Istenem, dicsőség néked.

A zsidók bezárták a sírba az Életet, | a later pedig bűnbánó szavakkal megnyitotta a paradicsomot, | kiáltván és mondván: | Énvelem, énérttem felfeszítettett, | velem együtt aztán felszegeztetett | és megjelent nekem a trónuson ülve | az Atyával együtt, | mert ő Krisztus Istenünk, | bírván gazdag kegyelmet.

Dicsőség: evangéliumi sztychira. (Lásd 85. l.) Most és... Áldásteljes vagy te... (Lásd 52. l.) Nagy doxológia és háromszor szent után tropár: Ma lett a világ üdvössége... (Lásd 53. l.)

Negyedik hang.

Vasárnap, reggeli isteni tisztelet.

Kezdet, mint az első hang utrenyéjén. Isten az Úr... után tropár: A feltámadás örvendetes híré... (Lásd 111. l.) Dicsőség: a szentnek Most és... feltámadási theotókion stb. Azután a feltámadási leülők: 1. Leülő.

AKENETHOZÓ asszonyok a sír lejárataira tekintve, | az angyal villámló fényét nem bírták elviselni, | rémülettel teltek el, mondván: | Vajjon ellopatt-e, | ki megnyitotta a latornak a paradicsomot? | vagy talán föltámadott, | ki szenvedései előtt hirdette föltámadását? | Valóban föltámadt Krisztus, az Isten, | adván a pokolban levőknek életet és föltámadást.

Feltámadtál az alvilágból, mint halhatatlan Üdvözítő! | És erőteljes feltámadásoddal együtt feltámasztottad a világot, | Krisztus Istenünk, | erősségedben meg-

törted a halál hatalmát | és megmutattad mindnyájunk-
nak, | ó Kegyelmes, a feltámadást, | miért is dicsőítünk
téged, egyedül Emberszerető.

Dicsőség . . . Most és . . .: Téged magasztalunk, Isten-
szülő, kiáltván: | Te vagy a hegy, melyből kimondhatat-
lan módon | kihasíttatott a szikla, | mely összezúzta a
pokol kapuit.

2. *Leülő*: Szabad akarattal elszenvetted a keresztet,
Üdvözítő, | és az új sírban halandó emberek helyeztek el
téged, | aki (egyeten) szavaddal elrendezted a határokat |
és ezért, mint ellenséget megkötöztek. | A halál isszonyúan
letöretik | és az alvilágban levők mind kiáltanak | a te élet-
adó feltámadásodnak: | Krisztus feltámadt, | az Életadó
megmaradván mindörökké.

Midőn a fehéröltözetű Gábor leszállt a felső magas-
ságokból | és a kőhöz lépett, ahol az élet sziklája van, |
odakiáltott a siránkozókhöz: | Hagyjátok abba jajveszéke-
léstek gyászénekét, | hiszen most is kegyelemben vagytok,
mert akit siránkozva kerestek, | bízzatok, hogy valóban
feltámadt, | azért fennen hirdessétek az apostoloknak, |
hogy feltámadt az Úr.

Dicsőség . . . Most és . . . Saját dallam: Elcsodálkozott
József, | látván a természetfelettit | és megértette a
gyapjúszálon (tündöklő) csepp értelmét | a te szeplőtelen
foganásodban, Istenszülő, | a tűzben eléghetetlen csipke-
bokrot | és Ááron kivirágzott vesszejét | s tanúságot tőn
a te jegyesed, | az áldozópapok őrzője és felkiáltott: |
Szűz szült és a szülés után szűzen maradt.

Sokirgalmú . . . ha elő van írva és a feltámadást dicsőítő ének, stb.

Ipakoj: 4. hang. A te dicsőséges feltámadásodról | az
előrefutó kenethozó asszonyok az apostoloknak azt hir-
dették, Krisztus, | hogy feltámadtál, | mint Isten, | aján-
dekozván a világnak gazdag kegyelmet.

1. *Antifóna*: Ifjúságomtól kezdve | sok rossz indulat
ostromol engem; | de te magad védelmezz | és üdvözíts
engem, Üdvözítő.

Akik Siont gyűlölik, | megszégyeníti az Úr őket | s
mint a száraz fű, | tűz által megemésztetnek.

Dicsőség . . .: A Szentlélek, | ki megelevenít és meg-

szentel minden lelket, | a Háromság egységében, | az Atyával és Fiúval | titkosan együtt tündöklük.

Most és . . . : Ugyanaz.

2. *Antifóna:* Lelkem mélyéből forrón kiáltok hozzád, Uram, legyenek figyelmesek a te isteni füleid az én meghallgatásomra is.

Mindenki, aki reményét az Úrban bírja, magasabban áll minden fennhéjázónál.

Dicsőség . . . : A Szentlélek | ömleszti a kegyelem árhát | s italával | minden teremtményt meglelevenít.

Most és . . . : Ugyanaz.

3. *Antifóna:* Emelkedjék fel — én szívem — Hozzád, Ige és a te világod határaiban aljas élvezetekre semmi se csábítson el engem.

Minthogy ki-ki a saját anyjával szemben szeretettel viseltetik, az Úrral szemben még melegebb szeretettel tartozunk viseltetni.

Dicsőség . . . : A Szentlélektől jó az istenismeret gazdagsága, a látás és a bölcsesség, mert az Ige őbenne tárja fel az Atya minden rendeletét.

Most és . . . : Ugyanaz.

Prokimen: Kelj fel, Urunk, a mi segítségünkre és szabadíts meg minket a te neved dicsőségéért.

Kánon. 1. Irmosz. A Vöröstenger mélységén | száraz lábbal áthaladott | hajdan Izrael | és Mózes felemelt kezeivel | Amalek erejét | a pusztában legyőzte.

3. Te benned örvendez | a te egyházad, Krisztus, énekelvén neked : | Te vagy az én erősségem, Uram, | menedékem és szabadulásom.

Kis ekténia. Kondák, ikosz és leülő a szentnek.

4. Felemelve a keresztre, | látván téged, | az igazság Napját, az egyház, | megállott az ő működésében, | méltóan hangoztatván : | Dicsőség a te erődnek, Uram.

5. Te, Uram, én világosságom, e világra jöttél, | mint isteni fény, | hogy a tudatlanság homályából vezessed ki azokat, | kik téged hittel énekelnek.

6. A dicséret áldozatát mutatom be neked, Uram, | kiáltja az egyház, | megtisztulván a gonosz vértől | a te oldaladból kegyelmesen | kiömlesztett véred által.

Kis ekténia. Kondák. 4. hang. Üdvözítőm és Megváltóm, | feltámasztád a sír bilincseiből, | mint Isten, a föld szülöttjeit | és a pokol kapuit összetörted | s mint Uralkodó, | harmadnapon föltámadtál.

Ikosz. Az életadó Krisztust, ki harmadnapra sírjából föltámadt, ki önerejével a pokol kapuit ma összetörte és a poklot megsemmisítette, a halál fulánkját megtörte és Ádámot Évával együtt megszabadította, mi földiek mindnyájan, hálás buzgósággal dicséretet zengve ezt énekeljük: Mert ő, mint egyetlen erős Isten és Uralkodó harmadnapra föltámadt.

7. A perzsiai kemencében | az ábrahámi utódok | inkább a vallásosság szeretete, | mint a lángok által hevítette kiálták: | Áldott vagy a te dicsőséged | templomában — Uram!

8. Kezeit kiterjesztvén Dániel, | a barlangban ásítózó oroszlánok dühét | lecsillapítja. | A tűz erejét pedig kioltották | a vallásos és erényes ifjak, kiáltván: | Áldjátok az Urat az ő minden művei, énekeljétek | és magasztaljátok őt mindörökké.

Magasztalja az én lelkem az Urat . . . 48. lap.

9. Az érintetlen hegyből, | Tőled, ó Szűz Mária, | mint kézzel nem vágott szegletkő elválván, Krisztus, összekötött magában két különböző természetet. | Azért örvendezve | magasztalunk téged, Istenszülő.

Kis ekténia: Szent az Úr, a mi Istenünk. (3-szor.)
Feltámadási fényének. Dicsőség . . . : Fényének a szentnek, Most és . . . : Feltámadási theotokion.

Minden lélek dicsérje az Urat . . . 49. lap.

Dicséreti sztichirá: Ki a keresztet és a halált elszenvedted | és halottaidból feltámadtál, | mindenható Urunk, | dicsőítjük a te feltámadásodat.

A te kereszteddel, Krisztus, a régi átoktól megszabadítottál bennünket | és haláloddal a természetünket gyötrő sátánt megtörted, | feltámadásoddal pedig mindeket örömmel töltöttél el, | azért kiáltjuk neked: | Halottaiból feltámadt Urunk, | dicsőség néked.

Kereszteddel, Krisztus Üdvözítő, | taníts meg minket a te igazságaidra | és ments meg minket az ellenség hálójából, | feltámadván halottaidból, | emelj fel bennünket is, | kik bűn által estünk el, | felénk nyujtván kezedet, ember-szerető Urunk | szenteidnek imádságai által.

Atyád kebeléből el nem válva, | Istennek egyszülött Igéje, | emberszeretetből a földre leszállottál, | változatlanul emberré lettél | és testileg elszenvedted a keresztet és a halált, | de istenségedben szenvedés nélkül maradtál | és feltámadtál halottaiból, | halhatatlanságot adtál az emberi nemnek, | mint egyetlen Mindenható.

A halált testben vállaltad, | halhatatlanságot szerezvén nekünk, Üdvözítő | és a sírba költöztél, | hogy minket a pokoltól megszabadíts és magaddal együtt feltámassz | szenvedvén, mint ember, | de feltámadván, mint Isten, | azért énekeljük: Dicsőség neked, | életadó Urunk, | egyetlen Emberszerető.

A sziklák megrepedtek, Üdvözítő, | midőn a vesztőhelyen a te kereszted megerősítettet, | a pokolkapu őrei megijedtek, | midőn a sírban, mint halott lettél elhelyezve | és mert a halál erejét megtörted, | minden halandónak halhatatlanságot nyujtván | a te feltámadásoddal, | Üdvözítő, életadó Urunk, | dicsőség néked.

Kivánták az asszonyok meglátni a te feltámadásodat, Krisztus Isten. | Előbb jött Mária Magdolna, | a sír követ elhengerítve találta | és az ülő angyalt, | ki mondta neki: | Mit keresitek az élő a holtak között? | Feltámadt, mint Isten, | hogy mindeneket üdvözítsen.

Hol van Jézus, akit őrizni szándékoztatok, | mondjátok zsidók, | hol van, akit eltemettetek a sírban, | megpecsételvén a követ? | Adjátok ide a halottat, | kik az életet megtagadtátok, | adjátok ide az eltemettet, | vagy higgyetek a feltámadóban. | Ha ti is hallgatással mellőzitek az Úr feltámadását, | a kövek hangosan kiáltják azt, | különösen a sírról elhengerített. | Nagy a te kegyelmed, | nagy a te gondviselésed titka, | Üdvözítőnk, dicsőség néked.

Dicsőség... : Evang. Sztichir. Most és... : Áldásteljes... A nagy doxológia után Tropár: Feltámadtál... a 2. hangnál az 57. l.

Ötödik hang.

Vasárnap, reggeli isteni tisztelet.

A kezdet, mint az első hangban.

Isten az Úr... után: Tropár: Az Atyával és Szentlélekkel (lásd 112. l.) Dicsőség: a szentnek, Most és... feltámadási Theotokion stb. 1. Leülő:

Az Úr keresztyét dicsérjük, | szent eltemettetését énekekben tiszteljük | és feltámadását mindenekfelett dicsőítjük, | mert sírjaikból magával együtt föltámasztotta a holtakat, | mint Isten, letörvén a halál hatalmát | és az ördög erejét | és a pokolban levőkre világosságot árasztott.

Uram, a te harmadnapí föltámadásod | és az apostolok imádása után Péter fölkiáltott hozzád : | az asszonyok bátorsággal teltek el, | én pedig megfélemlettem, | a lator áldott téged, | én pedig megtagadtalak, | vajjon magadhoz hívsz-e továbbra is tanítványodnak? | Vagy ismét, mint a mély vizek halaszát mutatsz meg? | De bűneimet megbánva fogadj el, | Istenem és üdvözíts engem.

Dicsőség . . . Most és . . . : A fogantatás megdöbbenő csodája | és a szülés hallatlan módja történt tenálad, | tisztaságos örökké Szűz. | Csodálkozásba ejti elmémet | és megremegteti gondolataimat. | A te nagy dicsőséged, Istenszülő, | mindnyájunkra kiterjed | lelkünk üdvösségére.

2. Leülő: Halottnak mondtak, Uram, | ki megsemmisítetted a halált, | a sírba tettek, ki kiüresítetted a sírokat, | fent katonák őrizték a sírt, | lent az örök időktől fogva megholtakat föltámasztottad, | mindenható és megfoghatatlan Urunk, dicsőség néked.

Uram, az elítéltek közé szegeztek fel a törvényszegők | és lándzsával átszúrták oldaladat, ó Irgalmas, | mert a temetést elfogadtad, | ki széttörted a pokol kapuit | és harmadnapra feltámadtál; | eljöttek az asszonyok, hogy lássanak Téged | és hirdessék az apostoloknak a feltámadást. | Magát felmagasztaló Üdvözítő, | kit az angyalok énekelnek, | áldott Urunk, dicsőség néked.

Dicsőség . . . Most és . . . : Örvendj szent és istenjártá hegy, | örvendj élő és eléghetetlen csipkebokor, | örvendj a világnak az Istenhez vezető egyetlen hídja, | ki átvezetted a holtakat az örök életre, | örvendj tiszta Szűz, | ki férfit nem ismerve, szülted lelkünk szabadulását.

Sokirgalmú . . . ha elő van írva. Feltámadást dicsőítő ének. Kis eklénia.

Ipakoj : 5. hang. A kenethozók, látva az angyalt, szívükben megrettenve | és lelkükben az isteni feltáma-

dástól megvilágosítva, | örömmel hirdették az apostoloknak: | Jelentsétek a nemzeteknek a feltámadást, | Urunk véghezvitte a csodákat, | adván nekünk gazdag kegyelmet.

1. Antifóna: Amikor szorongattatom, Dáviddal éneklek neked, Üdvözítőm: szabadítsd meg lelkemet az álnok nyelvtől.

A pusztában lakóknak az a boldog életük, hogy isteni buzgalommal a magasba emelkednek.

Dicsőség . . . : A Szentlélekkel fenntartatnak mind a láthatók a láthatatlanokkal, mert korlátlan Uralkodó lévén, valósággal a Szentháromságnak egyike.

Most és . . . : Ugyanaz.

2. Antifóna. Lelkem, felemelkedünk a hegyre. Ott járj, mert onnét jön a segítség.

A te jobbod, Krisztus, mely engem is illetett, őrizzen meg minden hamisságtól.

Dicsőség . . . : A Szentléleknek, midőn isteni dolgokról beszélünk, mondjuk: Te Isten, élet, szeretet, világosság, értelem, hűség vagy, ki uralkodol mindörökké.

Most és . . . : Ugyanaz.

3. Antifóna: Azokért, akik ezt mondják nekem: Az Úr házába megyünk, az örömbőségetől eltelve imádkozom.

Dávid házában rettentő dolgok történnek, mert ott a tűz megemészt minden ocsmány gondolatot.

Dicsőség: A Szentléleknek az élet eredetét magában foglaló méltóság jár, mert ő általa lelkesül meg minden élő, miként az Atyában s vele együtt a Fiúban.

Most és . . . : Ugyanaz.

Prokimen. Kelj föl, Uram, én Istenem! | Emeld fel kezedet | és uralkodjál, mint Király, örökké.

Kánon. 1. Irmosz. A lovas hadsereget, Krisztus, | az ő magas jobbjaival összetörte, | a Vörös-tengerbe fulasztá. | Az izraelitákat pedig megszabadította, | kik győzelmi éneket énekeltek.

3. Ki parancsoddal a végtelen ürességben megszilárdítottad a földet | és feltartóztathatlan nehézkedését a te törvényeid | ingatlanul álló sziklájára függesztéd, | erősítsd meg egyházadat, Jóságos | és Emberszerető.

Kis ekténia. Kondák, ikosz és fényének a szentnek. Dicsőség . . . Most és . . . : theotókion.

4. A te önfeláldozásodat, Krisztus, | látnoki szemmel megértvén, Habakuk, | remegve kiáltá neked : | Eljöttél a te népednek üdvözítésére, | hogy megmentsd föl Kentjeidet.

5. Ki a világossággal, mint köntössel körül vagy öltve, | hozzád virrasztok és hozzád kiáltok : | Elhomályosult lelkemet | világosítsd meg, Krisztus, | mint egyedül Irgalmas.

6. Hányattatva a lélekemésztő viharoktól, Uralkodó Krisztus, | szenvedélyeim tengerét csendesítsd le, | a romlásból vezess ki, mint Irgalmas.

Kis ekténia. Kondák. 5. hang: Leszállottál, Üdvözítőm, a poklokra | s mint Mindenható, összetörvén a pokol kapuit, | a holtakat föltámasztottad | és a halál fulánkját megbénítottad, | Ádámot pedig az ősi átoktól megmentetted, ó Emberszerető. | Miért is mindnyájan kiáltjuk neked : Üdvözíts minket, Urunk.

Ikosz. Midőn az asszonyok az angyal szavait meghallották, abbahagyták a siránkozást, vidámak lettek és remegve nézték a feltámadást ; de íme, Krisztus feléjük közeledve, mondá : Örüljétek és bizzatok, én a világot meggyőztem és a lebilincselteket megszabadítottam. Siessetek tehát a tanítványokhoz, hírül hozván nekik, hogy megelőzőm őket a galileai városban, hogy ezt hirdessem. Azért mindnyájan kiáltjuk neked : Üdvözíts minket, Urunk.

7. Atyáink dicsőített Ura, | a lángokat kioltottad, | a jámbor ifjakat harmattal nedvesítettél, | kik együtt énekeltek : | Áldott vagy te, Istenünk.

8. Neked, mindenek Teremtője, | a tüzes kemencébe zárt jámbor ifjak, | kedves énekkart képezve hangoztaták : | Minden művek, énekeljétek az Urat | és magasztaljátok őt mindörökké.

Magasztalja az én lelkem az Urat . . . 48. lap.

9. Izaiás, örvendj ! | Szűz fogant méhében | és fiat szült, Emmánuelt, | Istent és embert. | Kelet az ő neve, | kit is magasztalván, | a Szűzet dicsérjük.

Kis ekténia. Szent az Úr, a mi Istenünk . . . (3-szor.) Feltámadási fényének. Dicsőség . . . : Szentnek fényének. Most és . . . : Feltámadási theotókion.

Minden lélek dicsérje az Urat . . . 49. lap.

Dicséreti sztyichirák: Uram, a gonoszok megpecsételték ugyan sírodat, | mégis épségben szálltál ki abból, | mint mikép' a Szűztől születél. | Testnélküli angyalaid sem foghatták fel, | mikép' testesültél meg. | A téged őrző katonák sem értették meg, | mikép' támadtál fel? | Mindkettő titok maradt a vizsgálódók előtt, | de világos és nyilvánvaló csoda azoknak, | kik a titok előtt hittel meghajoltak ! | Adj a téged éneklőknek | örömet és gazdag kegyelmet.

Uram ! Az örök záratat összetörted | és a bilincseket szétszaggattad, | a sírból feltámadtál, | hátrahagyva a síri lepedőket, | háromnapi eltemettetésed bizonyosságául | és előre mentél Galileába, | a sziklasírban őrzött fölfoghatatlan Üdvözítő. | Nagy a te kegyelmed, | könyörülj rajtunk és üdvözíts minket.

Uram, az asszonyok siettek síroddhoz, | látni akarván Téged, | az érettünk kiszzenvedett Krisztust | és megjövén, angyalt találtak az elhengerített kövön ülni, | megfélemlettek, | ki szólván hozzájuk, mondá : | Föltámadott az Úr ! | Mondjátok a tanítványoknak, | hogy föltámadt halottaiból, | üdvözítvén a mi lelkünket.

Uram, amiként kiszálltál a lepecsételt sírból, | úgy zárt ajtók mellett beléptél tanítványaid közé, | megmutatván nekik testi szenvedésed jeleit, | melyeket magadra vettél, hosszútürelmű Üdvözítő. | Mint Dávid nemzedéke, | sebeket szenvedtél, | mint Isten fia, | a világot váltottad meg : | nagy a te kegyelmed, fölfoghatatlan Üdvözítő, | könyörülj rajtunk és üdvözíts minket.

Uram, minden idők Királya | és mindenek Alkotója!, | ki érettünk testben keresztrefeszítést | és eltemetést elszenvedtél, | hogy minket mindnyájunkat a pokoltól megszabadíts, | mert te vagy a mi Istenünk, | kívüled mást nem ismerünk.

Uram, a te nagy csodáidat ki beszélheti el, | vagy kicsoda hirdetheti a te rettenetes titkaidat, | mert emberré lettél mi érettünk, | amint magad akartad, | megmutattad hatalmad erejét, | mert kereszteden a latornak megnyitottad a paradicsomot | és eltemettetéseddel a pokol kapuit összetörted, | feltámadásodban pedig mindeneket gazdaggá tettél; | könyörületes Urunk, | dicsőség neked.

A kenethozó asszonyok a te sírodat elérvén, | korán
reggel kerestek téged, | hogy megkenjék a halhatatlan
Igét és Istent, | de az angyal szavától kitanítva, örömmel
fordultak vissza | az apostoloknak világosan jelenteni, |
hogy feltámadtál, mindenek Élete, | adván a világnak en-
gesztelést és gazdag kegyelmet.

Az Istent befogadó sírnak őrei | így szóltak a zsidók-
hoz: | Ó, a ti esztelen tanácsotok! | Kik a körülírhatatlant
őriztetni megpróbáltátok, | hiába fáradoztatok. | Világosan
megmutattátok, | hogy a Keresztrefeszített feltámadá-
sát akartátok eltitkolni. | Ó, a ti esztelen ítélőszéketek! |
Miért tanácsoltátok különösen eltitkolni azt, | ami nem
titkolható. | Inkább magatok is halljátok | és higgyétek az
események igazságát. | A villámtekintetű angyal az égből
leszállt. | A követ elhengerítette. | A tőle való félelemtől
halálra ijedtünk meg, | ki a bátorlelkű kenethozó asszo-
nyokhoz így szólt: | Nem látjátok-e az örök halál-
félelmét, | a pecsétek feltörését | és a pokol kiürítését? |
Miért keresitek mint holtat, | ki a pokol legyőzését végre-
hajtotta | és a halál fulánkját kitepte? | Gyorsan menvén,
hirdessétek az apostoloknak a feltámadást, | félelem nél-
kül kiáltátok: | Valóban feltámadt az Úr, | bírván gaz-
dag kegyelmet.

*Dicsőség . . . : Evang. Sztichir. Most és . . . : Áldásteljes . . . A nagy
doxológia után tropár: Ma lett a világ . . . stb. (Lásd 53. l.)*

Hatodik hang.

Vasárnap, reggeli isteni tisztelet.

A kezdet, mint az első hangnál.

*Isten az Úr . . . után: Angyali erők jelentek meg, Uram . . .
(Lásd 113. l.) Dicsőség: a szentnek. Most és . . . : Feltámadási theotokion.
1. Leülő:*

A sír megnyílt, | a pokol siránkozott, | Mária pedig
az elrejtőzött apostoloknak kiáltá: | Jöjjetek elő,
szőlőmunkások, | hirdessétek a feltámadás igéjét: | fel-
támadt az Úr, | adván a világnak gazdag kegyelmet.

Az Élet a sírban feküdt, | a sírkő pecséttel láttatott
el, | Krisztust, mint az alvó Királyt, | vitézek őrizték, |

ki ellenségeit láthatatlanul lesujtván, | feltámadt halottaiból.

Dicsőség . . . Most és . . . : Istenszülő Szűz ! | imádd a keresztre önként fölszállott | és halottaiból feltámadt Krisztus Istenünket, | a te Fiadat, | hogy üdvözítse a mi lelkünket.

2. Leülő. Uram, sírod előtt állt Mária Magdolna | és kertésznek vélvén téged, siránkozva kiáltozott, mondván: | Hová rejtetted el az örök Életet, | ki a kerubok trónján ül? | Mert, akik őrizték, félelemtől halálra ijedtek. | Vagy az Urat adjátok nekem, | vagy velem együtt kiáltsátok: | ki a holtak között volt | és holtakat feltámasztott, dicsőség néked.

A te sírodat előre jelképezte Jónás | és az isteni feltámadást tolmácsolta Simeon, | halhatatlan Urunk; | mert leszálltál, mint halott a sírba, | széttörvén a pokol kapuit, | de feltámadtál rothadás nélkül, mint Uralkodó, | a világ üdvözítésére, Krisztus Istenünk, | megvilágosítván a sötét-ségben lévőket.

Dicsőség . . . Most és . . . : Előre jelzi Gedeon a fogantatást | és tolmácsolja Dávid a te szülésedet, | tisztaságos szent Istenszülő, | mert a te méhedbe az Ige leszállt, mint eső a gypjúsálra | és mag nélkül növesztetted te, szent föld, a világ üdvösségét, | Krisztus Istenünket, | te Malasztalteljes.

Sokirgalmú . . . ha elő van írva.

Feltámadást dicsőítő ének. Kis ekténia.

Ipakoj, 6. h. : Krisztus, te önkéntes és életadó haláloddal | a pokol kapuit összetörted, | mint Isten, a régi paradicsomot megnyitottad nekünk | és feltámadtál halottaidból, | életünket megszabadítottad az enyészettől.

1. Antifóna: Hozzád az égben emelem szemeimet, Ige, könnyörülj rajtam, hogy neked éljek.

Könyörülj rajtunk, Urunk, a megvetetteken ! és mint szükséges edényeidet, szedd rendbe — Ige !

Dicsőség: A Szentléleknek mindeneket mindig üdvözítő erőt (tulajdonítunk); ha valakire Ő érdem szerint rálehel, gyorsan felemelkedik a földiektől és lelkesül, növekszik, emelkedik fölfelé.

Most és . . . : Ugyanaz.

2. *Antifona:* Ha nem az Úr lett volna velünk, senki közülünk nem lett volna képes az ellenség cselvetéseinek ellentállni; mert a győzedelmeskedőket Ő magasztalja fel.

Ige! Az ő fogai ne ériék az én lelkemet, mint a kis madárfiókot. Jaj nekem! Hogyan szabaduljak az ellenségtől, bűnszeretőnek mutatván magamat.

Dicsőség: A Szentlélek által (jön) az isteni kegyelem közlése mindnyájunk részére: a tetszés, az értelem, a békeség és az áldás, mert egyenlően működő (Ő) az Atyával és az Igével.

Most és . . . : Ugyanaz.

3. *Antifona:* Akik az Úrban bíznak, az ellenségre félelmesek és mindenkinek csodálatosak, mert fölfelé tekintenek.

Az igazak sorsa nem engedi, hogy az igazak a kezüket a hamisságra nyujtsák, mert te, Üdvözítő, vagy a segítségünk.

Dicsőség . . . : A Szentlélek uralma mindenre kiterjed, mert a felső haderők térdet hajtanak előtte teljesen alattvalói lelkülettel.

Most és . . . : Ugyanaz.

Prokimen: Uram! Emeld fel hatalmadat és jöjj el üdvözíteni minket.

Kánon. 1. Irmosz. Mint a szárazon, | úgy ment át Izrael a tengeren | és látván az üldöző Fáraót fulladozni, | fölkiáltott: | Istennek győzelmi éneket énekeljünk.

3. Nincs szent, | mint te, Uram, én Istenem! | Ki fölmeled híveid hatalmát | s a benned való hit által | meg erősítesz bennünket.

Kis ekténia. Kondák, ikosz és leülő a szentnek. Dicsőség . . . Most és . . . : theotokion.

4. Krisztus, az én erőm, | Uram, én Istenem! | Áhítattal kiáltja | a tisztes egyház, | vidám elmével ünnepezve az Urat.

5. Isteni világosságoddal, ó Jóságos, | a hozzád virasztók lelkét szeretettel világítsd meg, kérlek, | hogy téged, Isten Igéjét, | igaz Istennek ismerjenek el, | ki a bűn sötétségéből kivezetsz bennünket.

6. Az élet tengerét | a kísértések viharától zajongani látván, | a te csendes kikötődbe menekülők és hozzád kiáltok: A romlásból vezesd ki életemet, | ó Nagyírgalmú!

Kis ekténia. Kondák. 6. hang. Éltető kezével | a sötét mélységből, Üdvözítőnk, | a holtakat feltámasztotta, Krisztus Istenünk, | feltámadást ajándékozott az emberi nemnek, | mert ő a mi Megváltónk, | feltámadásunk, életünk és kegyelmes Istenünk.

Ikosz. A keresztet és eltemettetésedet, Uralkodó mi, hívők, énekeljük és leborulunk előtte, mert a poklot megtörted, Halhatatlan, mint mindenható Isten és a holtakat magaddal feltámasztottad, a halál kapuit összetörted és a halál uralmát megsemmisítetted, mint Isten. Azért mi, a föld szülöttjei, szeretettel dicsőítünk téged, ki feltámadtál és az örökké veszedelmes pokol uralmát lerontottad és ki a benned hívőket mind feltámasztod, a világot a kígyó nyílától és az ellenség megtévesztésétől megszabadítod, mint mindenki Istene.

7. Harmatozóvá | tette az angyal | az istenfélő ifjak tüzes kemencéjét, | a kaldeusokat pedig megégeté az isteni parancs, | miről értesülvén a zsarnok, felkiáltott: | Áldott vagy te, Izrael Istene.

8. A lángok között a szent ifjaknak | harmatot ömlesztettél | és az igaznak áldozatát a vízzel együtt felégetted, | mert te mindent művelhetsz, Krisztus, tetszésed szerint, | azért magasztalunk téged mindörökké.

Magasztalja az én lelkem az Urat ... 48. lap.

9. Istent | az embernek | lehetetlen | meglátni, | kire nem mernek | az angyali rendek tekinteni. | Teáltalad pedig, Tisztaságos, megjelent nekünk | a megtestesült Ige, | kit az égi hadakkal | együtt magasztalván, téged dicsőítünk.

Kis ekténia. Szent az Úr. (3-szor.) Feltámadási jénynének. Dicsőség ... Fényének a szentnek. Most és ... Feltámadási theotokion. Minden lélek stb. (Lásd 49. l. lap.)

Dicséreti szlichirák: A te keresztet, Urunk, | népednek élete és feltámadása; | abban bízva, téged mint feltámadott Istenünket éneklünk: | könyörülj rajtunk.

A te eltemettetésed, Uralkodónk, | megnyitotta a paradicsomot az emberi nemnek | és mi a romlástól megszabadulván, | téged mint feltámadott Istent énekelünk: | könyörülj rajtunk.

Az Atyával és a Szentlélekkel együtt énekeljük Krisztust, | ki feltámadt halottaiból | és kiáltunk hozzá: | Te vagy a mi életünk és feltámadásunk, | könyörülj rajtunk.

Harmadnapra feltámadtál Krisztus a sírból, | mint írva vagyon, | feltámasztván ősatyánkat is, | azért az emberi nem dicsőít is téged | és magasztalja a te feltámadásodat.

Uram, nagy és félelmetes a te feltámadásodnak titka, | mert úgy jöttél elő a sírból, | mint vőlegény a palotából, | halállal legyőzted a halált, | hogy Ádámot megszabadítsd, | amiért az angyalok a mennyben dicsőítik | és az emberek a földön dicsérik | az érettünk tett irgalmasságodat, | Emberszerető.

Ó ti törvénszegő zsidók, | hol vannak a pecsétek és az ezüst pénzek, | melyeket az öröknek adtatok? | Nem lopták el a Kincset, | hanem feltámadt, mint Mindenható. | Magatok szégyenültök meg, mert megtagadtátok Krisztust, | a dicsőség Urát, | ki szenvedett és eltemettetett | és halottaiból feltámadott. | Őt imádjuk.

Miután a sír követ megpecsételték, | ti, zsidók, öröket állítottatok | és a sírt megjelöltétek, | hogyan lettetek hát meglopva, | bezárt ajtókon át eljött a Király. | Vagy mint halottat mutassátok, | vagy mint Istent velünk együtt imádjátok, énekelvén: | Dicsőség — Uram — a te keresztednek | és a te feltámadásodnak.

Midőn a kenethozó asszonyok | siránkozva elérték életet befogadó sírodat, Uram | és kenetet hozván, | a te legtisztább testedet keresték, hogy megkenjék, | fénylő angyalt találtak | a kövön ülni, | ki hozzájuk kiáltván, mondá: | Mit siratjátok azt, ki oldalából életet fakasztott a világnak? | Mit kerситеk mint halottat a sírban a halhatatlant? | inkább sietvén hirdessétek a tanítványoknak | az Ő dicsőséges feltámadásának világra szóló örömét. | Velük együtt minket is felvilágosítva, | adj megtisztulást és gazdag kegyelmet, Üdvözítő.

Dicsőség ... evang. szlichira, most és: Áldásteljes ... A nagy doxológia után tropár: Feltámadtál ... lásd a 2. hangban. (Lásd 57. l.)

Hetedik hang.

Vasárnap, reggeli isteni tisztelet.

A kezdet, mint az első hangnál.

Isten az Úr után tropár: Megtörted kereszteddel a halált... (Lásd 113. l.) Dicsőség a szentnek most és feltámadási Istenszülei ének (theotókion) a hangnak. Azután jönnek a leülők. I. Leülőt.

HABÁR sírod megpecsételtetett, | mégis életet árasztot-
tál a sírból, Krisztus Istenünk | és zárt ajtó mel-
lett, ó mindnyájunk Feltámadása, | tanítványaidnak meg-
jelentél, | általok megújítván bennünk az igaz lelket | a te
nagy irgalmasságod szerint.

Harmadnapi eltemettetésed által lefegyverezted a
halált | és az elavult embert életadó felkelésed által fel-
támasztottad, Krisztus Isten, | mint emberszerető, | azért
dicsőség néked.

*Dicsőség... Most és...: Könyörületes vagy a mi
erőtlenségünk iránt | és rátekintvén a földön élőkre, |
könyörülsz az ügyefogyottakon, áldott Istenszüle. | Imád-
kozzál érettünk, hogy gonoszul el ne kárhozzunk, | hanem
kéreld, mint Kegyelmes a jóságos Istent, | hogy üdvözítse
a mi lelkünket, ó legszentebb Szűz !*

*2. Leülő: Az Élet a sírban fekvén | és pecsét helyez-
tetvén el a kövön, | mint alvó királyt őrizték a katonák
Krisztust | és az angyalok mint halhatatlan Istent ma-
gasztalták, | az asszonyok pedig kiáltották: Feltámadt
az Úr, | adván a világnak gazdag kegyelmet.*

A sírhoz sietve jöttek az asszonyok, | könnyezve hoz-
ták a kenetet | és az őrző katonák felé, kik téged, mindenek
Királyát, őriztek, | magukban mondták: | Ki hengeríti el
nekünk a követ? | és a testnélküliek beszédhangját meg-
hallották: | Feltámadt a nagy akarát Angyala | legyőzvé
a halált. | Mindenható és megfoghatatlan Urunk, dicső-
ség néked.

*Dicsőség most és: Üdvözlégy, szépséges Istenszüle
Szűz, | az emberi nemnek kikötője és védelme, | mert tőled
megtestesült a világ Megváltója. | Ki egyben anya és Szűz
vagy, | mindenkor áldott és magasztalt, | járj közben*

Krisztus Istennél, | ajándékozván békességet az egész világnak.

Sokirgalmú stb., ha elő van írva. (Lásd 44. l.)

Feltámadást dicsőítő ének.

Ipakoj: Aki a mi külsőségünkbe öltözködtél | és testi-
leg elszenvedted a keresztet, | üdvözíts engem a te fel-
támadásoddal, | Krisztus Isten, | mint Emberszerető.

1. Antifóna: Sion fogságát a csalódásból megfordí-
tottad, eleveníts meg engem is, Üdvözítő, elűzvén a rab-
szolgai érzéseket.

Aki a déli tartományban a szorongásokat és bőjtölé-
seket könnyekben veti el, az mindig az életet ápoló öröm
kalászeit aratja.

Dicsőség . . .: A Szentlélektől jön az isteni tárházak
forrása, Tőle származik a bölcsesség, értelem, félelem. Őt
illeti a dicséret, a dicsőség, tisztelet és a hatalom.

Most és: Ugyanaz.

2. Antifóna: Ha az Úr nem építi fel a házat, a lélek
hajlékát, hiába munkálkodunk, mert ő nélküle sem csele-
kedet, sem ige nem vitetik végbe.

A méh gyümölcsének szentjei a lélektől mozgatva
újra életre keltik a fiúváfogadás atyai hagyományait.

Dicsőség . . .: A Szentlélektől (jönnek) mindenek,
amiknek lenniök kell, mert ő mindenek felett levő Isten,
az egész mindenségnek ereje, megközelíthetlen világos-
sága, mindenek élete.

Most és: Ugyanaz.

3. Antifóna: Kik az Urat félik, az élet útjait meg-
találták, boldogoknak mondatnak mocsoktalan dicső-
séggel, most és mindörökké.

Ivadékaidat, mint a búzakaraszokat látván asztalod
körüli, örvendj és vigadozz, vezesd őket oda Krisztushoz,
a pásztorok fedelméhez.

Dicsőség . . .: A Szentlélek a lelki ajándékok mélysége,
a dicsőség gazdagsága, az ítéletek mélysége, mert az Atyá-
val és Fiúval egyenlő dicsőség és tisztelet illeti meg őt.

Most és: Ugyanaz.

Prokimen: Kelj fel, Uram, Istenem! | Emeld fel keze-
det, ne feledkezzél meg a szegényekről örökre.

Kánon. 1. Irmosz. A te kézintésedre, Uram, | tömörre változott | a folyékony természetű víz | és Izrael azon | száraz lábbal átkelvén, | győzelmi éneket énekel néked.

3. Kezdetben, Üdvözítő Uram, | mindenható Igédde az egek boltozatát, | isteni tevékeny Lelkeddel azok erejét erősítetted meg: | hitednek rendületlen kövén erősíts meg engem.

Kis ekténia. A kondák, az ikosz és a fényének a szentnek. Dicsőség... Most és...: theotokion.

4. Ki az atyai keblet el nem hagytad | és leszállottál a földre, ó Krisztus Istenünk! | Megértettem üdvigondozásod titkát | és magasztallak téged, egyetlen Emberszerető.

5. Éji sötétségben vannak a hitetlenek, Krisztus, | de a hívőknek nappali világosságuk van | szavaid édes-ségében. | Azért én hozzád virrasztok | és éneklek a Te istenségedet.

6. A földi gondok aggodalmai közt evezvén, | hogy élethajóm vétkeim súlya alatt el ne merüljön | és a lélekrontó szörnynek áldozatául ne essék, | mint Jónás, kiáltok hozzád, Krisztusom: | A halálos mélységből vezess ki engem.

Kis ekténia. Kondák. 7. hang. A halál hatalma nem tarthatja többé fogságban a halandókat, | mert Krisztus leszállván, | annak erejét megtörte és elenyésztette, | a poklot pedig rabláncra fűzvén, megkötötte. | Azért a próféták örvendeznek, lelkesülten kiáltván: | Ime, Üdvözítő jelent meg nekünk, | jertek, hívek, az örök feltámadásra.

Ikosz. Remegett ma lent a földalatti pokol és halál a Szentháromság egyikétől. A föld megrendült, a pokol kapuőrei, látván téged, megijedtek. Azonban minden teremtmény a prófétákkal együtt örvendezve, győzelmi éneket mond neked, szabadító Istenünknek, ki ma megtörte a halál erejét. Zengedezzük és énekeljük: Ez a fa Ádámot és az Adámtól származottakat ide bevezette, ébredjetek, hívek, a feltámadásra.

7. A tüzes kemencét hajdan az ifjak |harmatozóvá változtatták át, | az egy igaz Istent dicsérvén és mondván: | Dicsőített és magasztalt legyen atyáinknak Istene.

8. Az eléghetlen bokor lángjában | a sinai hegyen hajdan, | az akadozó nyelvű Mózesnek jelent meg az Isten, | a három legyőzhetetlen ifjút pedig | az isteni buzgó-

ság énekesekké tette, mondván : | Énekeljétek az Urat,
az Úr minden művei | és magasztaljátok őt mindörökké.

Magasztalja az én lelkem az Urat ... 48. lap.

9. Ki szeplőtelenül szültél | és a mindenható Igének
testet kölcsönöztél, | férfit nem ismerő Anya, Istenszüdő ! |
Ki az elviselhetetlennek nyughelye és a befogadhatatlan
Teremtőnek hajléka voltál, | Téged magasztalunk.

*Kis ekténia. Szent az Úr, a mi Istenünk ... (Lásd 49. lap.)
(3-szor.) Feltámadási fényének. Dicsőség ... : fényének a szentnek.
Most és ... : feltámadási theotokion.*

Minden lélek dicsérje az Urat ... 49. lap.

Dicséreti szlichirák: Föltámadt Krisztus halottaiból, |
föloldá a halál kötelékeit, | föld, hirdesd a nagy örömet, |
egék énekeljétek az Isten dicsőségét.

Látván Krisztus feltámadását, | az egyedül bűn-
nélküli Úr Jézust imádjuk.

Krisztus feltámadásának hódolni meg nem szűnünk, |
mert ő szabadított meg bennünket | a mi gonoszságaink-
ból, Krisztus, a mi szent Urunk, | kinyilvánítván nekünk
a feltámadást.

Mit adjunk az Úrnak mindazért, amit tőle nyertünk? |
Mi érettünk Isten az emberekben : | ami romlásba ment
emberi természetünkért | az Ige testté lőn | és bennünk
lakozott, | a hálátlanoknak jótevője, | a fogságban levők-
nek szabadítója, | a sötétségben ülőknek az igazság Napja
lett ; | a keresztfán : szenvedélytelen, | a pokolban : vilá-
gosság ; | a halálban : élet | és az elesetteknek feltámadás, |
akihez felkiáltunk : Istenünk, dicsőség néked.

A pokol kapuit összetörted, Uram | és a halál ural-
mát erős hatalmaddal megsemmisítetted | és feltámasz-
tottad a halottakat, | az örök időktől fogva a sötétségben
szunnyadtakat | a te isteni és dicsőséges feltámadásoddal, |
mint mindenek Királya és mindenható Isten.

Jertek, örvendezzünk az Úrban | és vigadjunk az ő
feltámadásán, | mert a halottakat a pokol feloldozhatat-
lan kötelékeiből magával feltámasztotta | és ajándékozott
a világnak, | mint Isten, örök életet és gazdag kegyelmet.

A fénylő angyal az életadó sír kövén ült | és a kenet-
hozó asszonyoknak örömhírt hirdetve, mondá : | Fel-

támadt az Úr, | amint előbb megmondta nektek, | adjátok hírül az ő tanítványainak, | hogy előttetek megyen Galileába, | a világnak pedig örök életet | és gazdag kegyelmet ad.

Miért vetitek meg szegletkövel a Követ, | ti törvénszegő zsidók? | Ez az a kő, melyet Isten a Sionon helyezett el, | az, amely sziklából a pusztában vizet fakasztott | és nekünk is a maga bordáiból halhatatlanságot ömlesztett. | Ez az a kő, amely a szúzi hegyről lefejtetett, | a férfi akarata nélkül : | az Emberfia, ki az ég felhőiben jöve és az ösöreghez közeledék, mint ahogy azt Dániel mondja | és az Ő örök uralma.

Dicsőség . . . Evangéliumi sztyichira. Most és áldásteljes stb. A nagy dicsőség után tropár: Ma lett . . . stb. (Lásd 53. l.)

Nyolcadik hang.

Vasárnap. Reggeli isteni tisztelet.

A kezdet, mint az első hangnál.

Isten az Úr . . . után tropár: Leszálltál a magasságból (Lásd 114. l.) stb.

Dicsőség: a szentnek; Most és: Theotókion feltámadási, stb. Azután jönnek a leülők. I. Leülő:

FELTÁMADTÁL a halálból, mindnyájunk Élete | és a fénylő angyal kiáltá az asszonyoknak : | Hagyjatok fel a sírással | és hirdessétek az apostoloknak az örömhírt, | kiáltásotok, mondván, feltámadt az Úr, | ki, mint Isten, üdvözíteni kegyeskedett az emberi nemet.

Valóban feltámadtál a sírból | és az Istenfélő asszonyoknak megparancsoltad, | hogy feltámadásodat hirdessék az apostoloknak, mint ahogy írva van : | Péter pedig fölkelvén, a sírhoz futa | és a sírban látván a világosságot | és a síri lepedőket az isteni test nélkül letéve, önmagában csodálkozván, félelemmel felkiáltott : | Dicsőség neked, Krisztus Isten, | ki mindeneket üdvözítesz, Üdvözítőnk, | mert az Atya visszfénye vagy.

Dicsőség . . . Most és . . . : A mennynek ajtaját, | a frigyszekrényt, a legszentebb hegyet, | a világító felhőt, | a mennyei lajtorját, | a szellemi paradicsomot, | Éva váltságát és a mindenség nagy kincsét énekeljük ; | mert Benne

befejezést nyer e világ Üdvössége | és az ősi vádak elengedése. | Azért kiáltjuk neked, | imádd a te Fiadat és Istenedet, | hogy bocsássa meg azok bűneit, | kik isteni félelemmel | a te legtisztább Szülötted előtt leborulnak.

2. Leülő: Üdvözítő! Az emberek sírodat lepecsételték; | az angyal a követ a sír ajtajáról elhengerítette; | az asszonyok látták a halottaiból feltámadtat | és ők maguk hirdették az örömet tanítványaiddnak a Sionon, | hogy feltámadtál, mindenek Élete | és föloldottad a halál kötelékeit. | Uram, dicsőség néked.

Az asszonyok temetési keneteket hozván, | a sírból angyali hangot hallottak: | Hagyjátok abba a könnyezést | és fájdalom helyett örömet szereztek magatoknak, | énekelvén kiáltásotok, | hogy feltámadt Krisztus Urunk, | ki kegyeskedett, | mint Isten, megszabadítani az emberi nemet.

Dicsőség . . . Most és . . . : Tebenned örvendez, malasztal teljes, | minden teremtmény: | az angyali rendek s az egész emberi nem. | Te megszentelt hajlék, lelki édenkert | és a szűzek dicsérete, | kitől megtestesült az Isten | s gyermekszülött lett, bár öröktől Isten volt; | mert a te méhedet égi trónná alkotta | s bensődet a mennynél terjedelmesebbé tette. | Tebenned örvendez, malasztal teljes, | minden teremtmény. Dicsőség néked.

Sokirgalmú . . . 44. l.

Aldott vagy te, Uram . . .

Ipakoj. 8. h. A kenethozók az Életadó sírjánál állván, | az Uralkodót keresték a halottak között | és az angyaltól vevén a híradás örömét, | az apostoloknak jelentették, | hogy feltámadt az Úr, | adván a világnak gazdag kegyelmet.

1. Antifóna: Ifjúságomtól fogva kísért engem az ellenség, gyönyörökkel ostromol engem; én azonban tebenned bíztam, Uram és legyőztem őt.

Akik Siont gyűlölik, legyenek most előbb kitépve, mint a fű, mert megtöri Krisztus az ő nyakukat a kínok fájalmával.

Dicsőség: A Szentléleknek, az Atyával és Fiúval együtt énekeljük: Te vagy a mindeneket éltető világosság a világosságtól, nagy Isten. Az Atyával és Fiúval énekelünk neki.

Most és . . . : Ugyanaz.

2. *Antifóna:* Hozzád kiáltok, Uram, hallgass meg, figyelmezz az én könyörgésem szavára és előbb tisztíts meg, mielőtt innen elszólítasz engem.

Aki az Úrban bízik, nem fog rettegni akkor, amikor az Úr tűzzel és kínnal fog ítélni mindeneket.

Dicsőség . . . : Mindenki, aki istenes, a Szentlélekkel nézi, hirdeti, csodásan műveli a magasságokat, a háromban az egy Istent énekelvén; mert ha hármásban is fénylik, egyben uralja az Istenséget.

Most és . . . : Ugyanaz.

3. *Antifóna:* Az én szívem a te félelmedbe öltözköd-jék, szerényen megalázkodva, nehogy fölfuvalkodva elszakadjon Tőled, mindenkor Feletteirgalmas.

Mindenki, ki az édes anyaföldre visszatér, ismét megszabadul a szenvedésektől, vagy az élők tiszteletének az elfogadásától.

Dicsőség . . . : A Szentlélektől (jó) a háromszoroszent egység tana: mert az Atya kezdet nélkül való, akitől a Fiú öröktől fogva született és a Lélek vele együtt egylényegű, vele uralkodó, ki az Atyától és Fiútól származik.

Most és . . . : Ugyanaz.

4. *Antifóna:* Ime, mely jó, vagy mely gyönyörűséges, igen az atyafiakkal együtt lakni, mert ebben az Úr megígérte az örök életet.

Aki a mező liliomait ékesíti, parancsolja, hogy a saját ruháiról senki ne aggódjék.

Dicsőség . . . : A Szentlélek, az egyszerű Ok, békét osztva tart fenn mindeneket, mert Isten ő, az Atyával és Fiúval egylényegű, teljes hatalmú.

Most és . . . : Ugyanaz.

Prokimen: Uralkodik Isten örökké, a te Istened Sion! nemzedékről, nemzedékre.

Kánon. 1. Irmosz. A szekereken üldöző Fáraót | a tengerbe fullasztá hajdan | Mózes csodatevő vesszeje, | kereszt alakban megütvén | és kettéválasztván vele a tengert. | A gyalog menekülő Izraelt pedig megmentette, | énekelvén az Úrnak győzelmi énekét.

3. Ki az eget kezdetben | bölcseséggel megerősítetted | és a földet a vizeken alapítottad, | egyházadnak kövén — Üdvözítöm, | erősíts meg engem, | mert nincs más szent kívüled, | egyetlen Emberszerető.

Kis ekténia. Kondák, ikosz, fényének a szentnek. Dicsőség... Most és...: Theotókion.

4. Te vagy az én erősségem Uram! | Te vagy az én hatalmam, | te vagy az én Istenem, | te az én örvendezésem! | Ki az Atya keblét el nem hagytad | és meglátogattad a mi szegénységünket. | Azért Habakuk prófétával kiáltom neked: | Dicsőség a te hatalmadnak, Emberszerető.

5. Miért vetettél el engem | színed elől, le nem alkonyodó Világosság? | És elborított engem, töredelmetlent a külső sötétség, | de téríts meg engem és parancsolataid világosságához | vezesd ösvényeimet, kérlek.

6. Tisztíts meg engem, Üdvözítöm, | mert nagy az én gonoszságom | és a rosszság örvényéből, kérlek, vezess ki engem, | mert hozzád kiáltok: | Ó hallgass meg engem, | üdvösségem Istene.

Kis ekténia, Kondák 8. hang. Feltámadtál a sírból s a holtakkal együtt | Ádámot is felemelted, | Éva vigadoz a te feltámadásodon | s a föld minden határai ünneplik | a te fölkelésedet, | nagyirgalmú Uram. |

Ikosz. Ki a pokol uralmát fogollyá tetted és a holtakat feltámasztottad, Hosszútürelmű, a kenethozó asszonyok elé mentél, aggódás helyett örömet hoztál. Apostolaidnak megjelentetted a győzelmi jelvényeket, Életadó Üdvözítöm és a teremtményt megvilágosítottad, Emberszerető. Azért a világ is veled örül, örvendez, a te halottaidból való feltámadásodnak Sokirgalmú.

7. A te isteni kegyességed | lehüté hajdan Babilonban a lángokat, azért a jámbor ifjak | a tüzes kemencében, | mint hűvös teremben, víg léptekkel jártanak, énekelvén: | Áldott a mi atyáinknak Istene.

8. Hétszerte jobban | gyujtatta be a kemencét | a kaldeusi zsarnok az ifjaknak, | de látván, hogy felsőbb erő által megszabadultak, | a Teremtőhöz és Istenükhöz így kiáltott fel: | Ifjak áldjátok, | áldozárok dicsérjétek | és népek magasztaljátok | Őt mindörökké.

Magasztalja az én lelkem az Urat. 48. l.

9. Az ég elámult afölött | és a föld határai csodál-

kozának, | hogy az Isten testileg jelent meg az embereknek | és a te méhed befogadhatta Őt. | Azért téged Isten-szülő, | az angyalok és emberek | rendjei magasztalnak.

Kis ekténia. Szent az Úr... (3-szor.) Feltámadási fényének. Dicsőség...: fényének a szentnek. Most és...: Feltámadási theolókion.

Minden lélek dicsérje az Urat. 49. lap.

Dicséreti szlichirák: Uram, habár az ítélőszék előtt állottál, | Pilátustól elítélve, | de azért el nem hagytad ítélőszékedet, | melyen az Atyával együtt ülsz | és feltámadván halottaidból, | felszabadítottad a világot | az ördög rabszolgaságából, | mint irgalmas és Emberszerető.

Uram!, fegyverül az ördög ellen | a keresztet ajándékoztad nekünk, | melytől ő reszket és retteg, | nem lévén képes annak erejére tekinteni, | mert az a halottat feltámasztja | és a halált megszünteti, | azért hódolunk a te eltemettetésednek | és feltámadásodnak.

Uram!, habár téged, mint halottat a zsidók sírba tettek, | de mint alvó Királyt vitézek őriztek | és mint az élet kincsét pecséttel erősítették meg, | te feltámadtál | és romolhatatlanságot adtál lelkünknek.

A te angyalod, Uram, | ki a feltámadást hirdette, | az öröket ugyan megrettentette, | de az asszonyoknak im' ezeket jelentvén mondá: | Mit keressetek az élőt a holtak között? | Feltámadt, mert Isten | és a világnak életet ajándékozott.

Szenvedtél a kereszttel, | ki istenségednél fogva szenvedés nélkül vagy, | elfogadtál háromnapi eltemetést, | hogy minket az ellenség szolgaságából szabadíts meg | és halhatatlanokká téve, eleveníts fel minket, Krisztus Isten, | a te feltámadásoddal, Emberszerető.

Köszöntjük, dicsőítjük és énekeljük | a sírból való feltámadásodat, Krisztus, | mely által megszabadítottál bennünket | a pokol feloldozhatatlan kötelekeiből | és adtál a világnak, mint Isten, | örök életet és gazdag kegyelmet.

Az életet befogadó sírokat | a törvényszegők őrizték | és az őrséggel pecsételtették azt le. | Ekkor te, mint halhatatlan és mindenható Isten | harmadnapra feltámadtál.

Miután a pokol kapuihoz érkezél, Uram, | és azokat széttörted, | a fogoly így kiáltott fel : | Kicsoda ez, hogy nem esik ítélet alá a föld alsó részeiben, | hanem, mint egy szint, | széttörte a halál börtönét : | befogadván őt, mint halandót | és rettegven tőle, mint Istentől. | Mindenható Üdvözítőnk, | könyörülj rajtunk.

Dicsőség . . . : evangéliumi sztichira. Most és . . . : Áldásteljes stb. A nagy doxológia után tropár: Feltámadtál. (Lásd 57. lap.)

FELTÁMADÁSI FÉNYÉNEKEK

(EXAPOSZTEILARIONOK, SZVITILNI VOSZKRESZNI).

FELTÁMADÁSI THEOTOKIONOK

(BOHORODICSENEK).

EVANGÉLIUMI SZTICHIRÁK

(EÓTHINONOK, SZTICHIRŐ EVANHEL SZKIJA).

I. Feltámadási fényének: Menjünk fel a tanítványokkal a galileai hegyre, hogy hittel lássuk meg Krisztust, aki mondja : Vegyétek a felsők és az alsók hatalmát. Tanuljuk meg, mikép tanít keresztelni minden nemzetet az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek nevében és miként lesz a beavatottakkal együtt ígérete szerint a világ végezetéig.

I. Felt. theotokion: A tanítványokkal együtt örvendztél Istenszülő Szűz, mert láttad Krisztust, ki sírjából harmadnapra feltámadt, amint megmondta, ki nekik megjelent, tanítván és felvilágosítván őket és megparancsolván, hogy kereszteljenek : Az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek nevében, hogy az ő feltámadását higgyük és téged, Szűz, magasztaljunk.

I. Evangéliumi sztichira: A hegyre menő tanítványoknak az ő földi megdicsőülése után megjelent az Úr, kik üdvözölték őt és az adott hatalommal felruháztatván, szétküldte őket az egész világra, hogy hirdessék az ő halottaiból való feltámadását és mennybemenetelét és megígérte nekik, hogy a világ végezetéig csalhatatlanul velök leszen, Krisztus Isten, a mi lelkünk Üdvözítője.

II. Felt. fényének: A követ elhengerítve látván a kenethozó asszonyok, örvendeztek : mert egy ifjút láttak a sírkövön ülni és ez amazoknak mondá : Ime, feltámadt Krisztus, mondjátok Péterrel együtt a tanítványoknak. Törekedjete a galileai hegyet elérni, ottan, mint előre megmondta, megjelen az ő barátainak.

II. Felt. theotokion: Valóban angyal hozta a Szűznek az «Üdvözlégyet» a te fogantatásod előtt, Krisztus, angyal hengerítette el a követ is a sírodról. Az első fájdalom helyett a kimondhatatlan öröm jeleit, a második halál helyett Téged életadónak hirdetvén, magasztalván és a feltámadást jelentvén az asszonyoknak és a titokba avatottaknak.

II. Evang. sztychira: A Máriával együtt kenettel érkező asszonyok, kik egymásközt tusakodtak, miként hajtják végre kívánságukat, a sírkövet elhengerítve találták, hol egy fénylő ifjú csillapítván lelkök felindulását, szólott hozzájuk és mondá : Feltámadt az Úr Jézus ! Azért jelentsétek az őt hirdető tanítványoknak, hogy Galileába menjenek és lássák a halottaiból feltámadt Üdvözítőt, mint életadó Urunkat.

III. Felt. fényének: Hogy Krisztus föltámadt, abban senkisémet kételkedjék, mert megjelent Máriának, azután a falura menőknek, továbbá a letelepedett tizenegy tanítványnak, kiket a keresztre hatalmazott meg, végül fölment a mennyekbe, honnét ismét el fog jönni, megerősítvén tanítását számos csodatétellel.

III. Felt. theotokion: Ki ma a sírból, mint vőlegény a menyasszonya szobájából fölkelő nap vagy, az alvilágot fogságba vetve és a halált legyőzve, a téged Szülőnek imáira, küldj nekünk világosságot : világosságot, mely megvilágosítja a szíveket és lelkeket, világosságot, mely mindenkit megtanítson járni a te parancsaid ösvényén és a békeesség útjain.

III. Evang. sztychira: Mária Magdolnának, ki Krisztus halottaiból való föltámadását és megjelenését előre hirdette, nem adván hitelt a tanítványok, keményszívűségről vádoltattak : később jelekkel és csodákkal felfegyverkezve a hit hirdetésére küldettek. Te ugyanis

Uram, a világosság forrásához : Atyádhoz tértél vissza. Ők pedig mindenütt hirdették az Igét, megerősítvén csodajelekkkel. Azért ezek által (mi is) megvilágosíttatván dicsőítjük a te halottaiból való feltámadásodat, emberszerető Urunk.

IV. Felt. fényének: Tündököljünk az erényekben, tekintsük az életadó sírnál az arcukra boruló kenethozó asszonyoknak megjelent fényes ruházatú férfiakat, hogy az egek Uralkodójának föltámadását mi is elismerjük és Péterrel együtt az élet sírjához fussunk, az eseményen álmélkodván, Krisztus színének látására méltókká tétessünk.

IV. Felt. theotokion: Megváltoztattad, Uram, ősszüleink fájdalmát, hirdetvén, örvendjete és feltámadásod örömét adván a világnak. Azért — Életadó, szülő Anyád által küldd le a szíveket megvilágosító irgalmad fényét, hogy énekeljük neked : Emberszerető Istenember, dicsőség a te feltámadásodnak.

IV. Evang. szlichira: Kora hajnalban jöttek az asszonyok sírodhoz, Krisztusom, de a kívánt testet nem találták, azonban a tanácstalanul állóknak fényes ruhájú angyalok jelenvén meg, ekkép szólának hozzájuk : Mit keresitek az élőket a holtak között? Ő feltámadt, mint előre megmondá. Miért nem emlékeztek az Ő ígéiről? Ennek hitelt adván, hirdették a látottakat, azonban balgaságnak tetszett a hír, lévén a tanítványok késedelmes hitűek ; Péter pedig a sírhoz futva, meggyőződött és dicsőíté önmagában a Te csodáidat.

V. Felt. fényének: Krisztus — az élet és az út, feltámadván halottaiból, Lukáccsal és Kleofással együtt utazott és Emausban megismerték őt a kenyérszegésben. Az ő szívők és lelkők lángolt, midőn beszélt velők az úton és fejtegette nekik az írásokat, hogy miket szenvedett és hogyan támadott fel. És mondjuk, hogy megjelent még Péternek is,

V. Felt. theotokion: Énekeljük a te megszámlálhatatlan kegyelmedet, Alkotóm, mert kiüresítetted magadat, hogy viseld és üdvözítsd az elgyengült emberi természetet és Isten lévén, kegyeskedtél a legtisztább Isten-

szülőtől születni és egészen a pokolig leszállani, üdvözíteni akarván engem, annak imái által, aki szült, legkegyelmesebb Urunk.

V. Evang. sztichira: Ó, mennyire bölcsek a te ítéleteid, Krisztus! Miként adtad tudtul Péternek a síri lepedő által a te feltámadásodat, Lukács csal és Kleofással pedig együtt utazván, beszéltél velök, de beszélve, azonnal nem ismertetted meg magadat. Azért még meg is szóltak, hogy Te vagy egyedüli jövevény Jeruzsálemben, ki nem tudtad meg, mik történtek e napokban ott? És nem értvén velök egyet az ő tanácskozásaikban, mint, ki egyedül teremtményeid hasznát mozdítod elő, a prófétáknak felőled szóló jövendöléseit fejtegetted nekik és csak a kenyér áldásánál ismertetted meg magadat velük, kiknek szívök már azelőtt is lángolt, hogy megismerjenek téged és akik az egybegyűlt tanítványoknak már hirdették a te feltámadásodat, mely által, könyörülj rajtunk.

VI. Felt. fényének: Megmutatván, hogy a természet szerint emberi lény vagy, Üdvözítőm, feltámadtál a sírból és ételben részesültél. Megállván a középén, tanítottad hirdetni a bűnbánatot. De azonnal mennyei Atyádhoz emelkedtél föl, megigérvén a tanítványoknak, hogy elküldöd a Vigasztalót, ó legistenibb Istenember, dicsőség a te feltámadásodnak!

VI. Felt. theotokion: A teremtmény Alkotója és a mindenek Istene, emberi testet öltött a te legtisztább véredből — Legszentebb Szűz — és miután egész romlott természetemet újjáalkotta, úgy őrzött meg a születés után, mint voltál a születés előtt. Azért mi mindnyájan dicsérünk téged, mondván: Örvendj világ Úrnője!

VI. Evang. sztichira: Te vagy a békessége — Krisztus — Isten népének, ki feltámadásod után békédet ajándékozván tanítványaidnak, megszentelted őket, kik azt vélték, hogy lelket látnak, de lecsendesítetted lelkök háborodását, megmutatván nekik kezeidet és lábaidat; midőn pedig még akkor sem hittek, ételben való részesülés és tanításra való hivatkozás által megnyitottad elméjüket az írások megértésére és biztosítván őket Atyád ígéretének teljesítéséről és megáldván őket, elváltál tőlök

és a mennybe emelkedtél fel, miért is velök együtt imádkunk téged: Urunk, dicsőség néked!

VII. Felt. fényének: Mária mondá, elvitték az Urat. Simon Péter és az Üdvözítő másik beavatottja, kit az Úr kedvelt, a sírhoz futottak, futottak pedig ketten, bent a sírban egy sírilepedőt találtak letéve s külön amazoktól a kendőt, mely fején volt s azért mit sem szóltak egymáshoz, míg meg nem látták Krisztust.

VII. Felt. theotokion: Nagy és dicső dolgokat műveltél énérettem, Sokirgalmú Krisztusom, mert a szűz Leányzótól születél kimondhatatlan módon és keresztet vállaltál és halált szenvedtél, feltámadtál dicsóséggel és a mi természetünket a haláltól megszabadítottad. Dicsőség Krisztus a te dicsőségednek, dicsőség a te hatalmadnak.

VII. Evang. sztychira: Ime, még sötét van és kora hajnal. Vajjon miért állasz a sírnál, ó Mária? Jöttél nehéz gonddal terhelve és kérdezve: Hová tétetett Jézus? De tekintsd az elősiető tanítványokat, kik a síri lepedőről és gyolcskendőről a feltámadásra következtettek és megemlékeztek az ezekről szóló írásokról. Ő velök tehát és ő általuk mi is hívén a feltámadásban, énekelünk téged, ó, életadó Krisztus!

VIII. Felt. fényének: Két angyalt látván Mária a sírban, elcsodálkozott és Krisztust meg nem ismerve, mint kertészt kérdezi: Uram, hová tetted az én Jézusom testét? De beszédjéből megismerte, hogy Ő maga az Üdvözítő, ki szólott hozzá: Ne illess engem, Atyámhoz megyek, jelentsd meg tanítványaimnak.

VIII. Felt. theotokion: A Háromság egyikét szüled kimondhatatlan módon, Leányzó, ki kéttermészetű kettős működésű és mindenekre nézve egy. Őt imádd tehát szüntelenül, hogy akik hódolnak előtte, az ellenség minden incselkedéseitől megszabaduljanak, mert most mi mindnyájan hozzád sietünk, Istenszülő Úrnőnk.

VIII. Evang. sztychira: Mária könnyei nem hiába omlottak melegen, mert ime, méltóvá lett az angyal megszólítására és magának az Üdvözítőnek láthatására, de mint gyarló nő, még a földiekkel van elfoglalva, azért eltiltatik, hogy illessen téged, Krisztus. Máskülönben

pedig, mint hirdető küldetik a te tanítványaidhoz, megjelentvén nekik az örömhírt és tudtukra adván nekik az Úrnak az ő mennyei Atyjához való felmenetelét. Vele együtt méltass minket is a te megjelenésedre, uralkodó Urunk.

IX. Felt. fényének: Midőn zárt ajtók mellett megjelentél, Uralkodó, rájuk lehelvén, betöltötted az apostolokat a Szentlélekkel és hatalmat adtál nekik a bűnök megtartására és megbocsájtására. Nyolc nap mulva pedig Tamásnak mutattad meg oldaladat és kezeidet, kivel együtt mi is kiáltjuk néked: Én Uram és én Istenem!

IX. Felt. theotokion: Isten jegyese, legszentebb Szűz, szomorúságot, mellyel mint anya el voltál telve, midőn láttad őt szenvedni, félre tetted és az Ő tanítványaival együtt örömmel teltél el, tisztelvén és hirdetvén őt. Azért azokat, kik téged mindig Istenszülőnek hirdetnek, üdvözítsd.

IX. Evang. szlichira: Mint az utóbbi időben, a hét első napján, midőn este lőn, megjelentél barátaidnak Krisztus és zárt ajtók mellett menvén be, csodával bizonyítottad a csodát, a te harmadnap i feltámadásodat. Örömmel töltötted be tanítványaidat és a Szentlelket küldted le rájuk és hatalmat adtál nekik a bűnök megbocsájtására; de Tamást sem hagytad az ő hitetlensége árjában elveszni: azért adj nekünk is valódi értelmet és vétkeink bocsánatát irgalmas Urunk.

X. Felt. fényének: Tiberiás tengerénél egykor Nathanael Péterrel és más kettő, valamint Tamás, együtt halásztak Zebedeus fiaival. És Krisztus parancsára a hálót a hajónak jobbjára felé vetették s a halak sokaságát húzták ki, mire Péter megismervén őt, a tengerbe ereszkedett. Ekkor harmadszor jelent meg Jézus az ő tanítványainak s megmutatta nekik a tengerparton készenálló kenyeret és széntüzön a halat.

X. Felt. theotokion: Szűz! kérd a sírjából harmadnapon feltámadott Urat, azokért, kik téged énekelnek és szeretettel dicsőítenek. Mert te vagy a mi üdvözítő menedékünk és Őhozzá való közbenjárónk, mert örökséged és szolgálid vagyunk neked, Istenszülő és a te oltalmadhoz mindnyájan menekülünk.

X. *Evang. sztychira*: A poklokra való leszállásod és halottaidból való feltámadásod után, Uram, méltán aggódtak a tanítványok a te elvállásod miatt és az ő szokott munkáikhoz tértek vissza s lőn ismét hajó és háló, de semmi halfogás. De te, Üdvözítő, megjelentél nekik, mint a mindenek Ura, a hálót jobbra megvetni parancsolod, mi legott teljesítettén, azonnal lett nagy sokasága a halaknak és elkészült a szokatlan gazdag vacsora a földön, melyben az akkori tanítványaid mellett méltass most bennünket is, hogy abban lelkileg részesülhessünk, ember-szerető Urunk!

XI. *Felt. fényének*: Isteni feltámadásod után, Üdvözítő, háromszor megkérdezvén Pétert: szeretsz-e engem? és saját juhaidnak főpásztorává tetted őt: Péter megfordulván, látja, hogy utána jön az a tanítvány, kit szeret vala Jézus és kérdi az Uralkodót: Uram, hát ez? Mondá neki Jézus: Ha akarom, hogy ő így maradjon, míg eljövök, mi gondod rá, Péter?

XI. *Felt. theotokion*: Ó félelmetes titok! Ó dicső csoda! A halál halállal véglegesen megtöretett. Vajjon ki ne énekelné a te feltámadásodat, ki ne hódolna annak, Ige és a Téged testileg szeplőtelenül szült Istenszülőnek? Az ő imái által szabadítsd meg a romlásban levőket.

XI. *Evang. sztychira*: Feltámadásod után megjelenvén tanítványaid között, Üdvözítő, Simonra bíztad a juhok legeltetését az ő kinyilvánított nagy szeretete jutalmául; azért is mondád neki: ha szeretsz engem Péter, legeltesd az én bárányaimat, legeltesd az én juhaimat; ő pedig azonnal megmutatá gyöngéd szeretetét és a másik tanítvány jövő sorsa felől tudakozódott; kiknek imádságai által Krisztus, őrizd meg a ragadozó farkasoktól a te nyájadat.

A 11 feltámadási (utrenyei) evangélium beosztásának megfelelőleg vesszük ezeket az énekeket.

ARANYSZÁJÚ SZENT JÁNOS SZENT ÉS ISTENI LITURGIÁJÁNAK (MISÉJÉ- NEK) MENETE.

Proszkomidia után a diakonus kezdi: Adj áldást, Uram! A pap az evangéliummal keresztalakot jelezvén, fennhangon éneklí: Áldott az Atya és Fiú és Szentléleknek országa most és mindenkor és örökkön örökké. A kar: Amen.

A diakonus éneklí a nagy ekténiát az alkalmi betétekkel. 8. lap.

I. Antifóna. a) Vasárnapon: Örvendezzetek az Úrnak, minden föld! Mondjátok dicséretet az ő nevének; tegyétek dicsőségessé dicséretét.

Az Istenszülő imái által, Üdvöztő, üdvözíts minket.

Mondjátok az Istennek: Mely rettenetesekek a te cselekedeteid, Uram! A te erőd nagysága miatt hizelkedni fognak neked ellenségeid.

Az Istenszülő imái által, Üdvöztő, üdvözíts minket.

Az egész föld imádjon téged és énekeljen neked; mondjon dicséretet a te nevednek.

Az Istenszülő imái által, Üdvöztő, üdvözíts minket.

Dicsőség... Most és... *Az Istenszülő imái által,...*

b) *Hétköznapokon: Jó az Urat dicsérni és éneket mondani a te nevednek, ó Fölséges!*

Az Istenszülő imái által.

Hogy reggel hirdettessék irgalmasságod és igaz voltod éjjel.

Az Istenszülő imái által,...

Mely igaz, a mi Urunk Istenünk és igaztalanság nincs őbenne.

Az Istenszülő imái által,...

Dicsőség... Most és... *Az Istenszülő imái által,...*

Az I. antifóna után a diakonus mondja a kis ekténiát:

Ismét és ismét békességben könyörögjünk az Úrhoz.

Felelet: Uram, irgalmazz.

Oltalmaz, ments meg, könyörülj és őrizz meg minket, Isten, a te kegyelmeddel ; — Uram, irgalmaz.

Legszentebb, legtisztább, legáldottabb dicső Királynénkat, az Istenszülő s mindenkor szűz Máriát, minden szentekkel együtt említvén, önmagunkat, egymást és egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk. — Néked, Uram.

Az áldozópap: Mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké. — Amen.

II. Antifóna. a) *Vasárnap:* Könyörüljön rajtunk az Isten és áldjon meg minket ; derítse föl reánk az ő orcáját és könyörüljön rajtunk.

Üdvözíts minket, Isten Fia, ki halottaidból feltámadtál, énekelünk neked: Alleluja, alleluja, alleluja.

Hogy megismerjük a földön uradat, minden nép között a te szabadításodat.

Üdvözíts minket, Isten Fia, ...

Adjanak neked hálát, Isten, a népek ; adjon hálát minden nép.

Üdvözíts minket, Isten Fia, ...

b) *Hétköznap:* Az Úr országol, ékességbe öltözött, erősségbe öltözött az Úr és felövezte magát.

Szenteidnek imái által, Üdvözítő, üdvözíts minket.

Mert Ő erősítette meg a föld kerekességét, mely nem fog ingani.

Szenteidnek imái által, ...

A te bizonyásgtétéleid igen hitelesek lettek ; a te házat szentség illeti, Uram, örök időkre.

Szenteidnek imái által ...

Azulán a kar énekl:

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Istennek egyszülött Fia és Igéje, ki halhatatlan vagy és a mi üdvösségünkért a szent Istenszülő s mindenkor szűz Máriától *megtestesülni (meghajtkuk magunkat)* kegyeskedtél. Változatlanul emberré lettél, megfeszítettétél — Krisztus Istenünk. Legyőzted halállal a halált, ki egyike vagy a Szentháromságnak, az Atyával és Szentlélekkel együtt dicsérendő, üdvözíts minket.

A diákonus mondja a kis ekténiát: Ismét és ismét... stb.

Fennhang: Mert jóságos és emberszerető Isten vagy és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké. — Amen.

III. Antifóna. Jertek, örvendezzünk az Úrnak, vigadjunk a mi szabadító Istenünknek.

Vasárnap: Üdvözíts minket, Isten Fia, ki halottaidból feltámadtál, énekelünk neked: Alleluja, alleluja, alleluja.

Hétköznapi: Üdvözíts minket, Isten Fia, ki csodálatos vagy a te szenteidben, énekelünk neked: Alleluja, alleluja, alleluja.

Járuljunk orcája elé hálaadással és zsoltárokkal vigadjunk neki.

Üdvözíts minket, Isten Fia,...

Mert nagy Isten az Úr és nagy Király minden istenek fölött.

Üdvözíts minket, Isten Fia,...

Bemenetkor a diákonus magasra emeli az evangéliumot és fennhangon mondja: Bölcsesség, igazhívók!

A kar éneklí: Jertek, imádjuk Krisztust és boruljunk le előtte. Üdvözíts minket, Isten Fia, ki halottaidból feltámadtál (hétköznapon: Ki szenteidben csodálatos vagy), énekelünk neked: Alleluja, alleluja, alleluja.

A kar a tropárt és a kondákat éneklí.

Az áldozópap a csendes ima befejezése után fennhangon mondja: Mert szent vagy te, mi Istenünk és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek (kifordul és áldást ad), most és mindenkor (diákonus) és örökkön örökké. — Amen.

A nép állva éneklí: Szent Isten, szent erős, szent halhatatlan, irgalmazz nekünk. (2-szer.)

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen. Szent halhatatlan irgalmazz nekünk. Szent Isten, szent erős, szent halhatatlan, irgalmazz nekünk.

Karácsony, vízkereszt, nagyszombat, húsvét és pünkösd ünnepén:

Akik Krisztusban kereszttelvedtetek, Krisztusba öltözködtetek. Alleluja. (2-szer.)

Dicsőség... Most és...: Krisztusba öltözködtetek. Alleluja.

Akik Krisztusban keresztelkedtetek, Krisztusba öltözködtetek. Alleluja.

A szent Kereszt felmagasztalása ünnepén és a nagyböjt III. vasárnapján.:

A te kereszted előtt leborulunk, Uralkodó és a te szent feltámadásodat dicsőítjük. (2-szer.)

Dicsőség . . . Most és . . . És a te szent feltámadásodat dicsőítjük.

A te kereszted előtt leborulunk, Uralkodó és a te szent feltámadásodat dicsőítjük.

Ezután a diákonus: Figyelmezzünk! *Áldozópap:* Békesség mindnyájatoknak!

Diákonus: Bölcsesség, figyelmezzünk!

A kar a prokiment énekl.

Diákonus: Bölcsesség!

A kántor, vagy a diákonus az apostoli szakasz címét mondja, így: Szent Pál apostol a rómaiakhoz írt levelének olvasása, *vagy* az apostolok cselekedeteinek olvasása; *vagy:* Szent Jakab apostol katolikus levelének olvasása, *stb.*

A diákonus: Figyelmezzünk! *Az éneklész, vagy a diákonus olvassa az apostoli szakaszt. Ennek végeztével az áldozópap fennhangon énekl:* Békesség néked! *A diákonus:* Bölcsesség, figyelmezzünk!

Az énekkar: Alleluja, alleluja, alleluja.

A diákonus: Áldd meg, Uram, szent N. evangélista (vagy apostol és evangélista) hirdetőjét. *Az áldozópap:* Isten az ő dicsőséges szent N. evangélistájának (vagy: apostola és evangélistájának) könyörgései által adjon neked, örömhirdetőnek, nagyerejű szót az ő kedves Fia, Krisztus Jézus evangéliumának hirdetésére.

A diákonus: Bölcsesség, igazhívők, hallgassuk a szent evangéliumot. — Szent N. evangéliumának olvasása.

A kar: Dicsőség neked — Uram! *A diákonus:* Figyelmezzünk! *Az evangéliumi szakasz olvasása után a kar:* Dicsőség neked — Uram — dicsőség neked!

A diákonus: Mondjuk mindnyájan teljes lelkünkben és teljes elménkben, mondjuk: *A kar:* Uram, irgalmazz.

Mindenható Urunk, atyáinknak Istene, kérünk téged, hallgass meg minket és könyörülj. — Uram, irgalmazz!

Könyörülj rajtunk, Isten, a te nagy irgalmasságod szerint, kérünk téged, hallgass meg minket és könyörülj. — Uram irgalmazz, Uram irgalmazz, Uram irgalmazz *stb.* A különféle szándékokra a betéteket ennél az ekténiánál eszközöljük.

Azután a hitjelöltek ekténiáját mondja: Hitjelöltek, könyörögtetek az Úrhoz. — Uram, irgalmazz.

Hívek! A hitjelöltekért könyörögjünk, hogy az Úr irgalmazzon nekik. — Uram, irgalmazz.

Oktassa őket az igazság igéire, — Uram, irgalmazz.

Nyilatkoztassa ki nekik az igazság evangéliumát. — Uram, irgalmazz.

Egyesítse őket az ő szent, katolikus és apostoli egyházával. — Uram, irgalmazz.

Mentsd meg, könyörülj, oltalmazd s őrizd meg őket, Isten, a te kegyelmeddel. — Uram, irgalmazz.

Hitjelöltek, fejeteket hajtsátok meg az Úrnak. — Néked, Uram.

Az áldozópap a hitjelöltekért csendesen imádkozik, azután fennhangon éneklí: Hogy ők is velünk együtt dicsőítsék legtisztesebb és fölséges nevedet, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké. — Amen.

A diákonus: Hitjelöltek, mindnyájan távozzatok! Hitjelöltek távozzatok! Hitjelöltek, mindnyájan távozzatok! Senki a hitjelöltek közül ne maradjon! Hívők, mindnyájan, ismét és ismét békességben könyörögjünk az Úrhoz.

Az áldozópap csendesen mondja az I. imát a hívőkért, a diákonus pedig: Oltalmaz, ments meg, könyörülj és őrizd meg minket, Isten, a te kegyelmeddel. — Uram irgalmazz.

Bölcsesség! Az áldozópap fennhangon: Mert téged illet minden dicsőség, tisztelet és imádás, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké. — Amen.

A diákonus: Ismét és ismét békességben könyörögjünk az Úrhoz. — Uram, irgalmazz.

Az áldozópap a hívőkért a II. imát mondja; a diákonus: Oltalmaz, ments meg, könyörülj és őrizd meg minket, Isten, a te kegyelmeddel. — Uram, irgalmazz.

Bölcsesség!

Az áldozópap fennhangon: Hogy hatalmad által mindenkor megőrizve, dicsőítsünk téged, Atya és Fiú és Szentlélek (*kifordul és áldást ad*), most és mindenkor és örökkön örökké. — Amen.

A pap csendesen imádkozik, a kar pedig énekli a kerub-éneket: Kik a kerubokat titkosan ábrázoljuk és az elevenítő Háromságnak háromszor szent éneket ajánlunk, tegyünk félre mostan minden földi gondot.

Következik a körmenet a szent ajánlatokkal: A diákonus: Mindnyájatokról, igazhitű keresztények, emlékezzék meg az Űristen az ő országában mindig, most és mindenkor és örökkön örökké.

Az áldozópap: Szentséges főpásztorunk, N. pápánkról, igazhitű apostoli királyunkról, N.-ről, egész házáról, a Krisztus-szerető katonaságáról, istenszerető N. püspökünkről, az összes papságról s az egész egyházi rendről, ezen szent hajléknak boldog és örökemlékű alapító és jótevőiről és tirólatok, mindnyájatokról, igazhitű keresztények, emlékezzék meg az Űristen az ő országában mindig, most és mindenkor és örökkön örökké. *A kar:* Amen; *és folytatja a kerubéneket:* Mert a mindenek Királyát fogadjuk, kit láthatatlanul hordoznak az angyali rendek. Alleluja, alleluja, alleluja.

A diákonus: Teljesítsük könyörgésünket az Űrhoz. *A kar:* Uram, irgalmazz.

Az előtett drága ajándékokért könyörögjünk az Űrhoz. — Uram, irgalmazz.

Ezen szent hajlékért s mindazokért, kik ide hittel, buzgósággal és isteni félelemmel járnak, könyörögjünk az Űrhoz. — Uram, irgalmazz.

Hogy őrizzen meg minket minden aggodástól, haragtól és szükségtől, könyörögjünk az Űrhoz. — Uram, irgalmazz.

Az áldozópap csendesen imádkozik, a diákonus folytatja: Oltalmazz, ments meg, könyörülj s őriz meg minket Isten a te kegyelmeddel. — Uram, irgalmazz.

Hogy ezen egész napot tökéletesen, szentül, békességben és véték nélkül töltsük el, kérjük az Űrtől. — Add meg Uram.

A békesség angyalát, a hívséges vezetőt, lelkünk és testünk őrzőjét kérjük az Úrtól. — Add meg Uram.

Bűneink és vétségeink bocsánatát s elengedését kérjük az Úrtól. — Add meg Uram.

Jókat és hasznosakat lelkünknek és a világnak békeséget kérjünk az Úrtól. — Add meg Uram.

Hogy életünknek hátralévő részét békében és bűnbánatban töltsük, kérjük az Úrtól. — Add meg Uram.

Hogy életünket keresztény módon, gyötrelmem és szégyen nélkül végezzük be s hogy Krisztus félelmetes ítélőszéke előtt jó feleletet adjunk, kérjük az Úrtól. — Add meg Uram.

Legszentebb, legtisztább, legáldottabb dicső Királynénkat, az Istenszülő és mindenkor szűz Máriát minden szentekkel együtt említvén, önmagunkat, egymást s egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk. — Néked Uram.

Az áldozópap fennhangon: A te egyszülött Fiadnak irgalma által, kivel áldott vagy, legszentebb, jóságos s elevenítő Lelkeddel együtt, most és mindenkor s örökkön örökké. — Amen.

Az áldozópap áldást ad és mondja: Békesség mindnyájatoknak.

A kar: És a te lelkednek.

A diakonus: Szeressük egymást, hogy egyetértőleg valljuk.

A kar: Az Atyát és Fiút és a Szentlelket, az egyvalóságú és oszthatlan Szentháromságot.

A diakonus: Az ajtókat, az ajtókat! Bölcseségben figyelmezzünk!

A hívők mondják: Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek, minden látható és láthatatlan dolgoknak teremőjében.

És az egy Úrban, Krisztus Jézusban, Isten egyszülött Fiában, ki az Atyától öröktől fogva született, világosság világosságtól, igaz Isten igaz Istentől, aki született és nem teremtetett, ki az Atyával egyvalóságú, ki által mindenek lettek.

Aki miérettünk, emberekért és a mi üdvösségünkért mennyből alászállott (*mélyen meghajtjuk magunkat*) és

megtestesült a Szentlélektől és szűz Máriától és emberré lett.

És megfeszítettetett miérettünk Poncius Pilátus alatt és szenvedett és eltemettetett.

És föltámadott harmadnapon az írások szerint.

És fölment a mennyekbe és ül az Atyának jobbján.

És ismét eljövend dicsőséggel ítélni eleveneket és holtakat és az ő országának nem lesz vége.

És a Szentlélekben, Urunkban és Elevenítőnkben, ki az Atyától és Fiútól származik, ki az Atyával és Fiúval együtt imádtatik és dicsőítettik, ki szólott a próféták által.

Hiszek az egy, szent, katolikus és apostoli anyaszentegyházban.

Vallok egy keresztséget a bűnök bocsánatára.

Várom a holtak föltámadását.

És a jövőendő örök életet. Amen.

A diákonus: Álljunk illően, álljunk félelemmel, figyelmezzünk, hogy a szent áldozatot békességben följajánljuk.

A kar: A békesség irgalmát, a dicséret áldozatát.

Az áldozópap: A mi Urunk Jézus Krisztus malasztja, az Atyaisten szeretete és a Szentlélek közöltetése legyen mindnyájatokkal.

A kar: És a te lelkeddel.

Az áldozópap: Emeljük föl szívünket.

A kar: Felemeljük az Úrhoz.

Az áldozópap: Adjunk hálát az Úrnak.

A kar: Méltó és igazságos imádni az Atyát és Fiút s a Szentlelket, az egyvalóságú és osztatlan Szentháromságot.

Az áldozópap csendes imája után: Győzelmi éneket énekelvén, kiáltván, hangoztatván és mondván:

A kar: Szent, szent, szent a seregek Ura. Teljes az ég és a föld a te dicsőségeddel, hozsánna a magasságban. Áldott, ki az Úr nevében jó, hozsánna a magasságban.

Az áldozópap csendesen imádkozik, azután fennhangon mondja: Vegyétek, egyétek, ez az én Testem, mely éretletek megtöretik a bűnök bocsánatára. *A kar:* Amen.

Az áldozópap: Igyatok ebből mindnyájan, ez az én

Vérem, az új szövetségé, mely éretletek és sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára. A kar: Amen.

Az áldozópap: Tiedet a tiedből néked ajánljuk jól mindnyájunkért és mindenekért.

Görögül: Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. — Ἀμήν.

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁματιῶν. — Ἀμήν.

Tὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Ószlávul: Приимите, ядите, сие есть Тѣло мое, еже за вы ломимое въ оствованіе грѣховъ. — Аминь.

Пійте отъ нея вси, сія есть Крѣкъ моя новаго завета, яже за вы и за мнози изливаемая въ остоуленіе грѣховъ. — Аминь.

Твое отъ твоихъ Тебѣ приносимъ о всѣхъ и за вся.

Románul: Luați, mâncați, acest'a este Corpulu meu, cărele se frânge pentru voi spre iertarea păcatelor. — Amin.

Beți dintru acest'a toți acest'a este Sângele meu alu Legii cei nouă, carele se vârsa pentru voi și pentru multi spre iertarea păcatelor. — Amin.

Ale tale dintru ale tale ție-ți aducemu de tóte, și pentru tóte.

A kar: Téged éneklünk, téged áldunk, néked hálát adunk, Urunk és imádunk téged, Istenünk.

Az áldozópap csendesen imádkozik, majd fennhangon mondja: Kiváltképen legszentebb, legtisztább, legáldottabb dicső királynénkért, az Istenszülő s mindenkor szűz Máriáért.

A kar: Valóban méltó dicsérni téged, Istenszülő, a boldogságot és szeplőtelenet és a mi Istenünknek anyját, ki a keruboknál tiszteltebb és a szeráfoknál hasonlíthatatlanul dicsőbb vagy, ki az Istent, az Igét, sérülés nélkül szülted. Téged, valóságos Istenszülő, magasztalunk.

Nagybőjti vasárnapokon, Valóban méltó helyett:

Tebenned örvendez malaszttal teljes, minden teremtmény: az angyali rendek s az összes emberi nem. Te megszentelt hajlék, lelki édenkert s a szűzek dicsérete, kitől megtestesült az Isten s gyermekszülött lett, bár öröktől Isten volt; mert a te méhedet ég trónná alkotta s bensődét a mennynél ékeesebbé tette. Tebenned örvendez, malaszttal teljes, minden teremtmény. Dicsőség neked.

Az áldozópap csendes imája után fennhangon mondja:

Az elsők között emlékezzél meg, Urunk, szentséges főpásztorunk, N. pápáról és istenszerető N. püspökünkről s tartsd meg őket szent egyházaidnak békességben, épességben, tisztességben, egészségben és hosszú életben, a te igazságod igéjének helyes hirdetésére.

A kar: És mindnyájunkról és mindenekről.

Az áldozópap csendes imája után: És add, hogy egy szájjal és egy szívvel dicsőítsük és magasztaljuk a te legtisztesebb és fölséges nevedet, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

A kar: Amen.

Az áldozópap: És legyen a mi nagy Istenünk és Üdvözítő Jézus Krisztusunk kegyelme mindnyájatokkal.

A kar: És a te lelkeddel.

A diákonus: Minden szentekről megemlékezvén, ismét és ismét békességben könyörögjünk az Úrhoz.

A kar mindegyik után: Uram, irgalmazz.

A bemutatott és megszentelt drága ajándékokért könyörögjünk az Úrhoz. — Uram, irgalmazz.

Hogy a mi kegyelmes Istenünk kedves lelki illat gyanánt elfogadván azokat, szent, mennyei és szellemi oltárára küldje le nekünk isteni malasztját és a Szentlélek ajándékát, könyörögjünk az Úrhoz. — Uram, irgalmazz.

Hogy mentsen meg minket minden aggodástól, haragtól és szükségtől, könyörögjünk az Úrhoz. — Uram, irgalmazz.

Csendes ima, a diákonus folytatja:

Oltalmazz, ments meg, könyörülj és őrizd meg minket Isten a te kegyelmeddel. — Uram, irgalmazz.

Hogy ezen egész napot tökéletesen, szentül, békességben és véték nélkül töltsük el, kérjük az Úrtól. — Add meg, Uram.

A többi lásd 98. lap.

Az áldozópap: És méltass minket Urunk, hogy bizalommal, elítélés nélkül bátorkodjunk téged mennyei Isten Atyánknak nevezni és mondani.

A kar: Mi Atyánk, ki a mennyekben vagy stb.

Az *áldozópap*: Mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

A *kar*: Amen.

Az *áldozópap*: Békesség mindnyájatoknak.

A *kar*: És a te lelkednek.

A *diákonus*: Fejetekeket hajtsátok meg az Úrnak.

A *kar*: Néked Uram.

Az *áldozópap csendes ima után*: A te egyszerűlött Fiaidnak kegyelme, irgalma és emberszeretete által, kivel áldott vagy legszentebb, jóságos és elevenítő Lelkeddal együtt, most és mindenkor és örökkön örökké.

A *kar*: Amen.

Az *áldozópap csendesen imádkozik, a diákonus mondja*: Figyelmezzünk!

Az *áldozópap*: Szentség a szenteknek.

A *kar*: Egy a szent, egy az Úr, Jézus Krisztus, az Atyaisten dicsőségére. Amen.

A *kar énekli az áldozási verset*.

A *diákonus*: Isteni félelemmel és hittel közeledjete.

A *kar*: Áldott, ki az Úr nevében jó, Isten az Úr, ki megjelent nekünk.

Akik lelkükben megtisztultak, a szent áldozáshoz járulnak, miután az áldozópappal együtt elmondták az áldozás előtti imát, a «Híszem Uram és vallom»... stb.

Az *áldozópap*: Üdvözítsd Isten a te népedet és áldd meg örökségedet. Áldás az *Oltáriszentséggel*.

A *kar*: Sok esztendőre, Uram. Láttuk az igazi világgosságot. Vettük a mennyei Szentlelket. Megtaláltuk az igaz hitet. Imádjuk az oszthatatlan Szentháromságot; mert ez üdvözített minket.

Az *áldozópap*: Áldott a mi Istenünk *(csendesen)* és a *hívek felé fordulva hangosan*: Öröktől fogva, most és mindenkor és örökkön örökké.

A *kar*: Amen. Teljenek be ajkaink dicséreteddel, hogy énekeljük, Uram, a te dicsőséged; mert méltattál minket, hogy részesüljünk halhatatlan, éltető, szent, égi titkaidban. Erősíts meg minket szentséged által, hogy egész nap elmélkedjünk igazságid felett. Alleluja.

A diákonus: Igazhívők, részesülvén Krisztusnak, szent, legtisztább, halhatatlan, mennyei, elevenítő és félelmetes titkaiban, méltóan adjunk hálát az Úrnak.

A ministráns: Uram, irgalmazz.

Oltalmaz, ments meg, könyörülj és őrizz meg minket Isten a te kegyelmeddel. — Uram, irgalmazz.

Ezen egész napnak tökéletes, szent, békességes és véteknélküli eltöltését kérvén, önmagunkat, egymást és egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk.

A ministráns: Néked Uram.

Csendes ima után: Mert te vagy mi megszentelésünk és téged dicsőítünk, Atya, Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké. — Amen.

A diákonus: Békével távozzunk, könyörögjünk az Úrhoz.

A kar: Az Úr nevében, Uram, irgalmazz.

Az áldozópap mondja az amboni imát.

A kar: Amen. Áldott legyen az Úr neve mostantól, mindörökké. (3-szor.)

A diákonus: Bölcsesség.

A kar: Ki a keruboknál tiszteltebb és a szeráfoknál hasonlíthatatlanul dicsőbb vagy, ki az Istent, az Igét, sérülés nélkül szülted, téged valóságos Istenszülő, magasztalunk.

Az áldozópap: Dicsőség néked, Krisztus Istenünk, a mi reménységünk, dicsőség néked.

A kar: Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen. Uram, irgalmazz, Uram, irgalmazz, adj áldást, Uram.

Az áldozópap: *Vasárnap:* Halottaiból feltámadt..., *máskor:* Krisztus, igaz Istenünk, az ő legtisztább anyjának, a szent, dicső és mindenek fölött dicséretes apostoloknak, aranyyszájú szent János, Konstantinápoly főpüspökének, szent és isteni ihletségű atyáinknak és minden szentjeinek esedezései által könyörüljön rajtunk és üdvözítsen minket, mint jóságos és Emberszerető. *A kar:* Amen.

SZENTMISEI TROPÁROK, KONDÁKOK, PROKIMENEK ÉS ÁLDOZÁSI VERSEK KÜLÖNFÉLE SZÁNDÉKOKRA.

1. A Szentlélek segítségül hívására.

Tropár 2. h. Mindeneknek teremő és alkotó Istenel! | Kezeinknek a te dicsőségedre megkezdendő munkáit | áldásoddal igazgasd | és szabadíts meg minket minden rossztól, | mint egyedül mindenható | és Emberszerető.

Kondák 6. h. Ki gyors vagy az oltalomra | és erős a segítségben, | hatalmad kegyelmével állj mellénk mostan | és megáldván, erősíts meg | és szolgálóidnak istenes munkáját | vezesd a szándékolt befejezéshez ; | mert mint erős Isten, | amit akarsz, mindent megtehetsz.

Prokimen 4. h. Legyen rajtunk a mi Urunk Istenünk fényessége | és kezeink munkáit te igazgasd.

Áldozási vers. Gyönyörködjél az Úrban | és megadja neked szíved kívánságát. Alleluja.

2. Minden jó kérés szándékára.

Tropár 6. h. Könyörülj rajtunk, Uram, könyörülj rajtunk, | mert mentségünkre nem lévén szavunk, | ezen könyörgést, mint Uralkodónak, | mi, bűnös szolgálóid, | neked ajánljuk, könyörülj rajtunk.

Dicsőség az Atyának stb. Uram, könyörülj rajtunk, | mert benned bízunk, | ne haragudjál reánk nagyon, se ne emlékezzél bűneinkről, | de tekints reánk most is, mint kegyelmes! | ments meg minket ellenségeinktől ; | mert Te vagy a mi Istenünk | és mi a te néped, | mindnyájan kezed művei | s nevedet hívjuk segítségül.

Most és mindenkor stb. Az irgalom ajtaját nyisd meg nekünk, | áldott istenszülő Szűz ! | kik benned remélünk, | el ne tévedjünk, | de szabaduljunk általad a bajoktól, | mert Te vagy a keresztény nép üdvössége.

Prokimen 4. h. Uram ! hallgasd meg imádságomat ; | vedd füledbe esedezésemet igazmondásod szerint.

Áldozási vers. Hallgasd meg, Uram ! szómat, | mellyel hozzád kiáltottam | és könyörülj rajtam. Alleluja.

3. Hálaadás szándékára.

Tropár 4. h. Urunk, velünk tett nagy jótéteményeid folytán, | mi a te méltatlan szolgálid, | hálával eltelten dicsőítünk Téged, | hálát adunk neked és dicsőítjük, | áldjuk, énekeljük és magasztaljuk | a te jólelkűségedet | és szolgálai alázatban szeretettel kiáltjuk neked : | jótevő Üdvözítőnk ! | dicsőség neked.

Kondák 3. h. Mint haszon nélküli szolgálak, Uralkodó, | a te jótéteményeidben | és ajándékaidban ingyen részesülvén, | szívből hozzád sietve, erőnkhez képest | hálaadást mutatunk be neked és téged, mint jótevőt | és teremtet dicsőítvén, kiáltjuk : | Dicsőség neked, mindeknek felett irgalmas Isten.

Mária-ének, theotokion. Ó, Istenszülő, keresztények pártfogója, | mi a te szolgálid, | a te közbenjárásodat elnyervén, | hálát adva kiáltjuk neked : | Üdvözlégy tisztaságos, istenszülő Szűz, | ments meg minket imáid által | mindenkor minden bajtól, | egyetlen gyors oltalmazónk.

Prokimen 4. h. Dicsérem az Urat, az én jótevőmet | és énekelem a magasságbeli Úrnak nevét.

Áldozási vers. Áldott legyen az Isten, | ki meg nem vetette imádságomat | és el nem vette tőlem az ő irgalmát.

4. Bűnbocsánatért.

Tropárok, mint a minden jó kérésre.

Prokimen 6. h. Mondtam : megvallom magam ellen a hamisságomat az Úrnak ; | és Te megbocsátottad bűnöm istentelenségét.

Áldozási vers. Boldogok, kiknek megbocsáttattak gonoszságaik | és kiknek bűneik elfödöztettek.

5. Betegért.

Tropár 4. h. Ki egyedül gyors vagy a segítségre, Krisztus, | mennyei látogatásodat szenvedő szolgálódnak

nyilvánítsd | és mentsd meg betegségétől | és a keserű
fájdalmaktól | és emeld fel őt, hogy szüntelen magasztal-
jon és dicsőítsen téged, | Istenszülőnek könyörgései által, |
egyetlen Emberszerető.

Kondák 2. h. A fájdalom ágyához kötöttet és halálo-
san megsebesítettet, | mint hajdan Péternek napát | és az
ágyonhordozott inaszakadtat fölemelted, | ó irgalmas! | Űgy
mostan is látogasd meg és gyógyítsd meg a szenvedőt, | mert
te vagy egyedül, | ki a mi nemünk betegségeit és fájdalmait
elviselted | és mindent megtehetsz, | mint sokirgalmú.

Prokimen 7. h. Könyörülj rajtam, Uram, | mert erőt-
len vagyok, | gyógyíts meg engem, Uram, | mert reszket-
nek csontjaim.

Áldozási vers. Könyörülj rajtam, Uram, | mert erőt-
len vagyok, | gyógyíts meg engem, Uram, | mert reszket-
nek csontjaim | és lelkem igen megháborított. | Alleluja.

6. Nagy szárazság idején, esőért.

Tropár 6. h. Parancsolataid által, Uram! | a leve-
gőt kedvezően mérsékelvén, | ajándékozz a földnek áldásos
esőt, | hogy hozzon népednek bő gyümölcsöket | és a te
kegyességedből megelégtítsen minden állatot, | az Istenszülő
és minden szented könyörgései által.

Kondák 6. h. Miután Téged, Urunk, | a mindenség
teremtőjének és alkotójának ösmerünk, | eléd borulunk
és buzgón kérünk, | szánj meg minket, ó irgalmas, | és
mint jóságos, bocsásd meg törvénytelenégeinket | és sza-
badítsd meg szolgálodat a mostani igazságos haragtól, | a
szomjazó földnek gyümölcstermelésre alkalmas esőt ad-
ván, | mint egyetlen sokirgalmú.

Dicsőség most és . . . Keresztények megszegyenülhet-
len pártfogója, | a Teremtő előtt a mi változhatatlan
közbenjárónk, | istenszülő Szűz! | ne vesd meg a mi bűnös
ajkainkról eredő imádságunkat, | de mint jóságos, előzz
meg minket segítségeddel, | kik hozzád buzgón fohászko-
dunk, | figyelmezz a mi imádságunk szavára | és siess a te
engesztelő pártfogásoddal, | könyörögve az Úrhoz éret-
tünk, | a te hűséges tisztelőidért.

Prokimen 4. h. Barázdáit megáztatod, | természet megsokasítod.

Áldozási vers. Óhajtott esőt adtál, Isten, | a te örökségednek, | mely elfáradott, | de te megerősítetted őt. | Alleluja.

7. Sok esőzés és vízáradás idején.

Tropár 2. h. Tekints kegyelmesen, Isten, bűnös népedre | és ne vesd meg a töredelmességben hozzád folyamodókat, | hanem mint jóságos, irgalmazz | és gyorsan szabadíts meg minket igazságos büntetésedtől, | az istenszülőnek imái által, | egyetlen Emberszerető.

Kondák 2. h. Ne vesd meg végképen vétkező népedet, Uralkodó | és ne vedd el tőlünk irgalmadat és kegyelmedet, | de miután a kegyelem mélysége | és az irgalom kimeríthetetlen forrása vagy, | fogadd el imáinkat és szabadíts meg mostani bajunkból | és szükségünkől, | mert egyedül te vagy jóakarató.

Dicsőség most és . . . Világnak gyors segítője, Isten-szülő Szűz, | buzgón kérjük a te oltalmadat | és hathatós pártfogásodat, | könyörülj meg a szorongó népen és kéréld meg irgalmas Fiadat és Istenedet, | mentsen meg minket a reánk nehezedő bajtól | és az ő igazságos fenytésétől, | ó egyetlen áldott az asszonyok között.

Prokimen 4. h. Szabadíts meg engem Isten, | mert behatottak a vizek lelkemig.

Áldozási vers. Az Úrhoz kiálték, | midőn szorongattam | és meghallgatott engem. | Alleluja.

8. Utazókért.

Tropár 2. h. Ki út és igazság vagy, ó Krisztus! | küldd szolgálidhoz utitársul a te angyalodat, | mint hajdan Tóbiáshoz, | hogy tartsa meg | és minden rossztól teljes épségben a te dicsőségedre sértetlenül őrizze meg őket; | az Istenszülőnek imái által, | egyetlen emberszerető.

Kondák 2. h. Üdvözítő! ki Lukáccsal és Kleofással Emmauszba együtt utaztál, | utazzál együtt mostan szolgáliddal is, | kik útra kelni szándékoznak, | megmentvén.

őket minden veszedelemtől, | mert amit Te akarsz, min-
dent megtehetsz, | mint Emberszerető.

*Most és . . . Keresztények megszegyenülhetlen párt-
fogója stb. (Lásd az esőért való szolgálásban!)*

Prokimen 1. h. Mutasd meg nekem az utat, | melyen
járjak, | mert hozzád emelém az én lelkemet.

Áldozási vers. Ismeri az Űr az igazak utait | és az ő
örökségük örökké megmarad. | Alleluja.

9. Háború idején.

Tropár 1. h. Üdvözítsd, Uram, a te népedet stb.
(Lásd 37. l.)

Dicsőség 4. h. (Lásd ugyanott.)

Most és . . . (Lásd ugyanott.)

Prokimen 4. h. Istenben bízva, | fejtsük ki az erőt |
és ő megsemmisíti a minket szorongatókat.

Áldozási vers. Az Úrtól van az igazak szabadulása |
és az ő oltalmazójuk a szorongatás idején.

10. Halálos járványok idején.

Tropár 2. h. Haragodban emlékezzél meg Isten
a könyörületességéről, | mert por és hamu vagyunk | és
vissza nem térő lehellet | és fölhevülésedben ne dorgálj, |
hogyan végképen el ne vesszünk, | hanem szánj meg min-
ket, | mint egyedül irgalmas.

Kondák 6. h. A pokol fájdalmai körülvettek min-
ket | és befödött minket a halál árnyéka | és a te haragod
színe előtt elolvadnak napjaink, Uram, | mint a viasz
a tűz előtt, | hanem mint kegyelmes, | haragodban emlé-
kezzél meg irgalmadról | és szánd meg népedet, | hogy
élve maradván, bűnbánatban dicsőítsünk téged, | az egyet-
len Emberszeretőt.

*Most és . . . Keresztények megszegyenülhetlen párt-
fogója stb. (Lásd fentebb.)*

Prokimen 4. h. Ha a halál közepett járok is, nem
félek a rosszaktól.

Áldozási vers. Tekints reám és könyörülj rajtam azok
ítélete szerint, kik nevedet szeretik.

11. A halottakért mondandó szentmisén.

Tropár: Mélységes bölcseséggel | mindeneket intéző
egyetlen Teremtőnk! | ki mindnyájunknak azt, ami hasz-
nos, | emberszeretőleg megadod: | nyugtasd meg a te
elhunyt szolgáltnak (szolgálódnak) lelkét, | mert benned
helyezte bizodalmát, | Alkotónk — Urunkban | és Iste-
nünkben.

Dicsőség az Atyának *stb. kondák 8-ik hang:*

Szenteiddel nyugtasd meg, Krisztus, | a te szolgál
lelkét, | hol nincs fájdalom, | sem aggódás, sem sóhaj, | de
végtelen élet.

Most és mindenkor *stb.*

Te vagy védfalunk, révpartunk és kedves közben-
járónk Istennél, | kit férfi nélkül szültél, | Istennek szűz
Anyja, | hívők Üdvössége!

Prokimen 6-ik h. Az ő lelke a jókban megmarad.

«Valóban méltó» *helyett:* Üdvözítsd a benned bízókat, |
Anyja a soha le nem nyugvó Napnak, | tisztaságos Isten-
szülő, | kérünk téged, kérleld meg imáiddal a jóságos
Istent, | helyezze el lelkét a tőlünk elköltözöttnek, | hol
az igazak megnyugszanak | s tegye őt a mennyei javak
örökösévé | a szentek hajlékaiban | s örök emlékezetben, |
ó Szeplőtelen!

Áldozási vers. Boldog az, kit kiválasztasz | és magad-
hoz fogadsz, Uram | és emléke nemzedékről | nemze-
dékre. | Alleluja.

Panachida a megholtakért.

Áldozó pap: Áldott a mi Istenünk öröktől fogva,
most és mindenkor s örökkön örökké. — *Kar:* Amen.

Háromszor szent, Miatyánk . . . Mert tied az ország . . .

Tropár 4. h. A megdicsőült igazak lelkeivel | nyug-
tasd meg Üdvözítőnk a te szolgáltnak (szolgálódnak) lel-
két, | megőrizvén őt a boldog életben, | mely nálad van,
Emberszerető.

A te nyugalmadban, Urunk, | hol minden szenteid
megnyugszanak, | elhunyt szolgáltnak (szolgálódnak) lel-
két, | Üdvözítőnk, nyugtasd meg.

Dicsőség . . . Te vagy Isten, ki leszállottál a poklokra | és a lebilincselteknek kötelékeit feloldozád, | elhunyt szolgálódnak (szolgálódnak) lelkét, | Üdvözítőnk, nyugtasd meg.

Most és . . . Egyetlen tiszta és szeplőtelen Szűz, | ki Istent atya nélkül szülted, | kérjed őt elhunyt szolgálójának (szolgálójának) lelke üdvéért.

Kettős ekténia a halottakért.

VASÁRNAPI TROPÁROK, KONDAKOK, THEOTOKIONOK, PROKIMENEK ÉS ÁLDOZÁSI VERSEK.

Első hang.

Tropár. Habár sírod köve a zsidók által megpecsételtetett | és legszentebb tested katonák által őriztetett, | mégis feltámadtál harmadnapon, Üdvözítőnk, | ajándékozván életet a világnak. | Azért, ó, Életadó, a mennyei erők kiáltják néked : | Dicsőség a te feltámaszkodnak, Krisztus, | dicsőség a te uralkodásodnak, | dicsőség a te gondviselésednek, egyetlen Emberszerető.

Dicsőség . . . : *Kondák.* Feltámadtál dicsóséggel a sírból | és a világot is föltámasztottad, | miért a mi emberi természetünk mint Istent magasztal téged ; | mert a halál általad elenyészett, | Ádám vigadoz, | a bilincseiből megszabadult Éva örvendez, | szívből kiáltván hozzád : | Te vagy Krisztus, ki mindnyájunknak föltámadást ajándékoztál.

Most és . . . : *Theotokion.* Midőn Gábor . . . 17. lap.

Prokimen. Legyen, Uram, a te kegyelmed rajtunk, amint mi tebenned bízunk.

Áldozási vers. Dicsérjétek az Urat a mennyekben, | dicsérjétek őt a magasságban. | Alleluja. | (Minden vasárnap ezt szoktuk énekelni.)

Második hang.

Tropár. Midőn leszállottál a halálhoz, halhatatlan Élet, | akkor megtörted a poklot Istenséged fényével ; | s midőn a holtakat is a mélységből feltámasztottad, | min-

den mennyei Erők örvezdeve kiálták: | Életadó Krisztus Istenünk, | dicsőség neked.

Dicsőség . . . : Kondák. Feltámadtál a sírból, mindenható Üdvözítő | és a pokol látván e csodát, megrémült | és a holtak föltámadtak ; | a teremtmények pedig szemlélvén ezeket, teveled örvezdenek, | Ádám vigadoz | és a világ dicsóít téged mindörökké.

Most és . . . : Theotokion. Az imádságban fáradhatlanul buzgólkodó Istenszülőt, | a pártfogásban a mi változatlan reménységünket, | a halál és a sír nem tarthatta meg sajátjának ; | mivel őt, mint az Életnek szülőanyját, | az ő szűz méhében elhelyezkedett Fiúisten, | az örök élet dicsőségébe vezette be.

Prokimen. Az én erősségem és az én énekem az Isten, | ki szabadulást szerzett nekem.

Harmadik hang.

Tropár. Vigadjanak a mennyeiek és örvezdezenek a földiek, | mert az Úr a maga jobbával új birodalmat teremtett nekünk | és legyőzvén a halált, a holtak elseje lőn ; | ki a pokol mélységéből kiszabadított minket | és a világnak gazdag kegyelmet ajándékozott.

Dicsőség . . . : Kondák. Feltámadtál mai napon a sírból, ó Irgalmas | és minket is kivezettél a halál birodalmából ; | ma Ádám vigadoz és Éva örvezde | és a prófétákkal és pátriárkákkal együtt szüntelen dicsóítik | a te isteni hatalmad uralkodását.

Most és . . . : Theotokion. Ma a Szűz a templomban jelen van | és a Szentek karával láthatatlanul imádkozik éret-tünk Istenhez, | az angyalok a főpapokkal leborulnak | és az apostolok a prófétákkal vigadoznak ; | mert az Isten-szülő esedezik érettünk az örökkévaló Istenhez.

Prokimen: Énekeljete a mi Istenünknek, énekeljete ; | énekeljete a mi Királyunknak, | énekeljete.

Negyedik hang.

Tropár. A feltámadás örvedetes hírét | az angyaltól megtudván az Úr tanítványai | és az ősi átok elvetéséről

értésülvén, | az apostoloknak dicsekedve mondák: | Legyőzetett a halál, feltámadt Krisztus Isten, | ajándékozván a világnak gazdag kegyelmet.

Dicsőség . . . : Kondák. Üdvözítőm és Megváltóm, mint Isten | feltámasztottad a sír bilincseiből | a föld szülöttjeit és a pokol kapuit összetörted | s mint Uralkodó harmadnapon feltámadtál.

Most és . . . : Theotokion. A te születésed által, legtisztább Szűz, | Joakim és Anna a magtalanság szegyenétől, | Ádám és Éva pedig a halál enyészetétől szabadultak meg; | ezt ünneplik a te népeid is, | levetvén az ősi bűn terhét, | midőn így kiáltanak hozzád: | Magtalanság szülte az Istenanyát, | a mi életünk táplálóját.

Más Theotokion. Az örök idő óta elrejtett . . . (Lásd a 24 l.)

Prokimen. Mily nagyok a te műveid, Uram | s mindenedet bölcsen intéztél.

Ötödik hang.

Tropár. Az Atyával és a Szentlélekkel egy kezdet nélküli Igét, | ki a Szűztől a mi üdvözítésünkre született; | énekeljük és imadjuk, ó hívek, | mert önként kegyeskedett a keresztre fölemelkedni, | hol a halált elszénvedte | és a holtakat az ő dicsőséges feltámadása által feltámasztotta.

Dicsőség . . . : Kondák. Leszállottál, Üdvözítőm, a poklokra | s mint mindenható, összetörvén a pokol kapuit, | a holtakat, mint hirdetted, magaddal együtt feltámasztottad | és a halál fulánkját megbénítottad. | Ádámot pedig az ősi átoktól fölmentetted, ó Emberszerető, | miért is mindnyájan kiáltjuk neked: | üdvözíts minket, Urunk.

Most és . . . : Theotokion. Üdvözlég Urunknak ártatlan ajtaja, | üdvözlég a hozzád menekülők védőfala és oltalma, | üdvözlég a vihartól ment menedékhely, | üdvözlég Tisztaságos, | ki Teremtődet és Istenedet testileg szülte. | Ne szünjél meg könyörögni mindazokért, | kik dicsőítik és imadják a te Szülöttedet.

Prokimen. Te, Uram, megtartasz minket | és megőrizesz minket | e nemzedéktől mindörökké.

Hatodik hang.

Tropár. Angyali erők jelentek meg, Uram, a te sírodon | és az őrző katonák levének mint a holtak | és Mária állott a sírnál, | keresvén a te legtisztább testedet; | te pedig meghódítád a poklot, | nem kísértetvén meg általa és találkoztál a Szűzzel, | életet ajándékozván neki, | ki feltámadtál halottaidból, | Uram, dicsőség neked.

Dicsőség . . . : Kondák. Éltető kezével | a sötét mélységből Üdvözítőnk | a holtakat feltámasztotta. Krisztus Istenünk | feltámadást ajándékozott az emberi nemnek, | mert ő a mi Megváltónk, | feltámadásunk, életünk és kegyelmes Istenünk.

Most és . . . : Theotokion. A keresztények megszegyenülhetlen pártfogója, | a Teremtő előtt a mi változhatatlan közbenjárónk, | Istenszülő Szűz ! | ne vesd meg a mi bűnös ajkainkról eredő imádságunkat, | de mint jóságos, előzz meg minket segítségeddel, | kik hozzád buzgón fohászkodunk, | figyelmezz a mi imádságunk szavára | és siess a te engesztelő pártfogásoddal, | könyörögvén az Úrhoz éretünk, | mint a te hűséges tisztelőidért.

Prokimen. Üdvözíts, Uram, a te népedet | és áldd meg a te örökségedet.

Hetedik hang.

Tropár. Megtörted kereszteddel a halált | és a gonosztevőnek megnyitottad az édenkert ajtaját, | a kenethozó asszonyok sírását megszüntetted | és feltámadásodat az apostoloknak is értésükre adni megparancsolád, | Krisztus Istenünk, | ajándékozván a világnak gazdag kegyelmet.

Dicsőség . . . : Kondák. A halál hatalma nem tarthatja többé fogságában a halandókat, | mert Krisztus leszállván, annak erejét összetörte | s elenyésztette, | a poklot pedig rabláncra fűzván, megkötötte; | azért a próféták örvendeznek, lelkesülten kiáltván: | Ime Üdvözítő jelent meg nekünk, | jertek, hívek, az örök feltámadásra.

Most és . . . : Theotokion. Mint feltámadásunk drága kincse . . . 31. lap.

Prokimen. Isten erőt ad az ő népének és megáldja az Úr az ő népét békeséggel.

Nyolcadik hang.

Tropár. Leszálltál a magasságból irgalmas Urunk | s elfogadtad a háromnapi síri nyugalmat, | hogy minket is megszabadíts a szenvedésektől, | ki feltámadásunk s életünk vagy, | Uram, dicsőség neked.

Dicsőség . . . : Kondák. Feltámadván a sírból | s a holtakkal együtt | Ádámot is fölemelted, | Éva vigadoz a te feltámadásodon | s a föld minden határai ünneplik a te halottaidból való feltámadásodat, | nagyirgalmú Uram!

Most és . . . : Theotokion. Mint diadalmas hadvezérnek | győzelmi éneket | s mint megszabadítónknak minden bajtól, | mi, a te szolgálaid, | hálaadást mondunk neked, Istenszülő! | Azért te, ki legyőzhetetlenül hatalmas vagy, | szabadíts meg minket minden bajtól, | hogy énekeljük neked: | Üdvözlégy örökké szűz Menyasszony.

Prokimen. Tegyetek fogadást és teljesítsétek azt a mi Urunknak Istenünknek.

HÉTKÖZNAPI TROPÁROK, KONDÁKOK, PROKIMENEK ÉS ÁLDOZÁSI VERSEK.

Hétfőn, az angyalok tiszteletére.

Tropár 4. h. Ó, mennyei seregek fővezérei! | Kérünk titeket, mi méltatlanok, | hogy imáitokkal együtt vegyetek körül minket felfoghatatlan dicsőségtek szárnyainak árnyékával | és oltalmazzatok meg bennünket, | kik elöttek alázattal leborulunk és kiáltjuk: | a magasságbeli erőknek vezérei, | óvjatok meg minket a veszedelmektől.

Dicsőség . . . Most és . . . : Kondák. 2. h. Istennek fővezérei, | az isteni dicsőség szolgálattevői, | angyalok fejedelmei | és az emberek oktatói, | kérjeteek nekünk hasznosat és nagy kegyelmet, | mint a testnélküliek fővezérei.

Prokimen 4. h. Ki angyalait szélvésszé teszi | és szolgálóit égető tűzzé.

Áldozási vers. Ki angyalait . . . stb.

Kedden, az Úr előhírnöke, Keresztelő szent János tiszteletére.

Tropár 2. h. Dicsőségteljes az igaznak emléke, | neked pedig elégséges, Krisztus előhírnöke; | az Úr bizonyágtétele, | ki megjelentél, mint valódi kitünő próféta | és méltónak találtattál a Jordán habjaiban megkeresztelni az Üdvözítőt. | Ezek folytán az igazságért vértanúságot szenvedvén, | a testileg megjelent Istent a pokolban levőknek is hirdetted, | ki megszabadította a világot a bűntől | és ajándékozott nekünk gazdag kegyelmet.

Dicsőség . . . Most és . . . : Kondák 3. h. Ki azelőtt magtalan volt, | ma Krisztus előhírnökét, a minden jóslatok teljesülését szüli, | mert, akit a próféták jövendölének, | arra ő feltevé kezét a Jordánban | és lőn az isteni Igének prrófétája, | apostola és előhírnöke.

Prokimen 2. h. Az igaz örvideni fog az Urban és benne bízni.

Áldozási vers. Örök emlékezetben lesz az igaz, nem fél gonosz hírhallástól. Alleluja.

Szerdán, a szent kereszt tiszteletére.

A tropárt és kondákat lásd az utrenye elején.

Prokimen 3. h. Magasztalja az én lelkem az Urat és örvidenz lelkem az én Üdvözítő Istenemben.

Áldozási vers. Az üdvösség kelyhét veszem és az Úr nevét segítségül hívom.

Csütörtökön, az apostolok és szent Miklós tiszteletére.

Tropár 3. h. Szent apostolok imádjátok a kegyelmes Istent, | hogy ajándékozzon [bűnbocsánatot a mi lelkünknek.

Tropár szent Miklós tiszteletére 4. h. A hitnek szabálya, a béketűrésnek példányképe | és az önmegtagadásnak tanítója gyanánt | adott téged maga nyájának az örök igazság. | Azért alázatossággal elnyerted a magasságot, | szegénységgel a gazdagságot. | Miklós püspök atyánk, | imádd Krisztus Istent, | hogy üdvöztse a mi lelkünket.

Kondák az apostolok tiszteletére 2. h. A bátor és isteni szózatú hithirdetőket, | az apostolok fejeit | a mennyei javak élvezetébe és nyugalomába fogadtad be, Uram, | mert az ő szenvedéseiket és halálukat minden áldozatnál kedvesebben vetted, | ki egyedül ismered a szívek legbensőbb titkait.

Kondák szent Miklós tiszteletére 7. h. Múra városában, szent lelkipásztornak tűntél fel, | mert Krisztus evangéliumának hirdetését betöltvén, | lelkedet adtad a te népedért | és megmentettél ártatlanokat a haláltól, | azért, mint az isteni titkoknak ismerője, föl is magasztaltattál.

Prokimen és áldozási vers 8. h. Az egész földre elhat az ő szózatuk és a földkerekség határaitra ígéjök.

Pénteken, a szent kereszt tiszteletére.

Tropár és kondák, mint szerdán.

Prokimen 6. h. Magasztaljátok a mi Urunkat Istenünket | és boruljatok le lábai zsámolya előtt, mert ő szent.

Áldozási vers. Ránk van jegyezve, Uram, | orcád világossága. Alleluja.

Szombaton, minden szentek tiszteletére.

Tropár 2. h. Apostolok, próféták, vértanuk, | püspökök, szerzetesek és igazéletűek, | kik a jó harcot befejeztétek | és a hitet megtartottátok, | miután bizalmasan járulhattok az Üdvözítőhöz, | kérünk titeket, imádjátok érettünk őt, mint jóságost, | hogy üdvözítse a mi lelkünket.

Kondák 8. h. Mint a teremtmények zsengeit | mutatja be neked a mindenség áldozatul az istenfélő vértanukat; | az ő imádságaik által | és az Istenszülő kedvéért | őrizd meg egyházadat és népedet, Uram, | mint egyetlen Irgalmas.

Prokimen 8. h. Vigadjatok az Úrban | és örvendezetek igazak.

Áldozási vers. Örvendjetez igazak az Úrban, | jámborokhoz illik a dicséret.

VASÁRNAP, A VECSERNYÉN.

Első hang.

Rendes kezdet. (Diataxis. Nacsalo oböcsnoje.)

Uram, tehozzád kiáltok után:

Jóságos Atyánk, | te saját Fiadat, | a mi jóságos
Urunkat leküldötted, | hogy a tékozló fiút, mint az
eltévedt juhót fölkeresse, | vállára vegye | s elveszett régi
otthonába, | a te angyalaid, | a testnélküli erők mennyei
hazájába vezesse.

Jóságos Atyánk, | Kegyességednek áradozó bősége
által indítatva, | mint Isten, a nemlétből létrehozta min-
dent | s végül önkezeddél saját képedre alkottad az em-
bert, | kit parancsaidnak áthágásából eredő bukása után
megújítottál, | mint Emberszerető.

Emberszerető Uram! | Te, a mennyei Atyának való-
ságos Fia, | megjelentél érettünk mint ember, | hogy a
kígyó ravaszsága által elcsábított embert, | mint az eltévedt
juhót vállaidra emelve, | a te mennyei hazádba vezérelj.

Azután szlichirák a szentnek, vagy a napnak.

Dicsőség . . . Most és: Istennek tiszta hajléka valál
szeplőtelen Szűz; | a testnélküli angyalokkal könyörögj
érettem, | hogy földi pályámat szennytelenül végezzem
be | és készületlenül ne érjen engem a halálos éjszaka |
és ne juttasson az égő tűzre szenvedni. | De te ezektől
szabadíts meg.

Enyhe világossága . . . stb. 12. l.

Előverses szlichirák. Minthogy nagy az én bűneimnek
sokasága, Üdvözítő | és vétkeimben kegyetlenül elmerü-
lök, | nyujts segédkezet nekem, mint Péternek | és ments
meg engem Istenem | és könyörülj rajtam.

Elővers: Úgy néznek szemeink a mi Urunkra Istenünkre,
míg könyörül rajtunk.

Minthogy gonosz gondolatokban | és tetteiben ítéltettem el, Üdvözítóm, | a megtérés eszméjét ajándékoz nekem, Istenem, | hogy kiáltsam neked: | üdvözíts engem, kegyes Jótevőm | és könyörülj rajtam.

Mert igen megtelt a mi lelkünk; gyalázatul a gazdagoknak és megvetésül a kevélyeknek.

Minden szentek és az Istenszülő imádságai által, | békédet ajándékoz, Uram, nekünk | és könyörülj rajtunk, | mint egyedül Irgalmas.

Dicsőség... Most és... saját dallam: A mennyei rendeknek öröme | és a földön az embereknek hathatós pártfogója, | tisztaságos Istenszülő Szűz, | üdvözíts minket, kik hozzád menekülünk, | mert bizalmunkat Isten után | tebenned helyezzük.

Most bocsátod el Uram... stb. 16. l.

Második hang.

Vasárnap, a vecsernyén.

Uram, tehozzád után a következők:

Dallam: Midőn téged...

KI A JÓSZÍVŰSÉG forrását bírod | és a kegyelemnek özőnét | és az irgalom patakjait árasztod, | ó jóságos Atya és Fiú az Atya Igéje és a Szentlélek, | a nem-teremtett Lény! | Fogadd el kérésünket és imádságunkat | s minden vétkezőnek adj bűnbocsánatot, | mint irgalmas és emberszerető Isten.

Isteni lényednél fogva könyörületességgel, irgalmas-sággal | és jósággal telt szíved van, | azért kérünk téged, Krisztus, mi Üdvözítőnk | és leborulva kiáltjuk neked mindenkor énekelvén: | add meg szolgálid számtalan bűnének, | melyekkel ellened vétettünk, feloldozását | és mindenek bocsánatát, | mint irgalmas és emberszerető Isten.

Üdvözíteni akarván Üdvözítő mindenkit, | mint Isten, | kikért megtestesültél, emberré lettél, | üdvözíts minket, | kik a te parancsaidat követjük; | mert nem az igazakat jöttél üdvözíteni, | hanem, hogy minket, kik sok bűnnel vagyunk megterhelve, | feloldozz isteni keresztséged malsztjával, | mint irgalmas és emberszerető Isten.

Azulán szlichirák a szentnek, vagy a napnak.

Dicsőség . . . Most és . . .: Angyalok sokasága háromszor szent énekben magasztalja a te Fiadat, | tisztaságos Szűz ; | téged pedig, mint az ő tündöklő királyi székét | és lelkes palotáját | s mint mennyei hidat, | mely a földről őhozzá vezet, | dicsőítünk mi szent Gábor arkangyallal kiáltván : «Üdvözlégy malasztal teljes», | ki szülője vagy örömünk forrásának.

Enyhe világossága . . . stb. 12. l.

Előverses szlichirák. Ellened vétettem, Üdvözítő, | mint a tékozló fiú, | fogadj el engem, Atyám, a megtérőt | és könyörülj rajtam.

A vámszedő szavával kiáltok hozzád Krisztus, Üdvözítőm : | tisztíts meg engem is hozzá hasonlólag | és könyörülj rajtam, Isten.

A földi gyönyöröktől tartózkodó vértanuk | a mennyei javakra lettek méltókká | és angyalok társaivá tétettek, | az ő imádságaik által, Uram, könyörülj rajtunk | és üdvözíts minket.

Dicsőség . . . Most és . . . Üdvözlégy Istenszülő Mária, | leronthatatlan s mindenek felett szent templom, | mint a próféta kiáltja : | Szent a te hajlékod | és csodálatos az igazságban.

Most bocsátod el . . . stb. 16. l.

Harmadik hang.

Vasárnap, a vecsernyén.

Uram, tehozzád kiáltok.

SOKAT vétettem ellened | és megkeserítettelek téged, | irgalmas | és jóságos Uralkodóm! | de megtérő, elveszett fiadat fogadd vissza | és tedd szolgáid egyikévé, | mennyei Atyám!

Életem restsége által mértékem betelt | és töredelem nélkül annak végéhez közeledem, | nem gondolva a reám várakozó ítéletre | és elkárhözásomra ; | de te, Üdvözítőm, téríts meg | és ragadj ki engem mindezekből. | A gehenna tüzetől, | a fogak csikorgatásától | s minden pokolbeli

kínoktól, | mentsd meg jóságos Uram az én szegény lel-
kemet, | hogy hittal énekeljelek Téged, | mint kegyelmes
és természet rendje szerint emberszerető Istent.

Azulán szlichirák a szentnek, vagy a napnak.

Dicsőség . . . Most és . . . Minden teremtmény fölött
uralkodó tisztaságos Szűz ! | meleg pártfogásoddal | és
anyai imáiddal ments meg engem, | ki elmém szenvedélyei
által gonoszul gyötörtetem | és vezérelj a te Fiadhoz és
Istenedhez.

Enyhe világossága . . . stb. 12. l.

Előverses szlichirák. Esti éneket hozunk neked,
Krisztus, | tömjénfüsttel és szellemi hangokkal ; | könyö-
rűl rajtunk, üdvözítsd a mi lelkünket.

Üdvözíts engem, én Uram Istenem, | mert te vagy
mindnyájunk üdvössége. | A szenvedélyek vihara háborít |
és a vétkek súlya merít alá engem, | nyujts tehát segéd-
kezet nekem | és a kiengesztelés révpartjához vezérelj, |
mint egyedül Irgalmas és Emberszerető.

Saját dallam. Nagy a te kereszted ereje, Uram, |
mert az egy helyen ásatott le a földbe, | mégis hatása
kiterjed az egész világra | s a halászokból apostolokat, |
a pogányokból pedig vértanukat szerzett, | hogy imád-
kozzanak a mi lelkünkért.

Dicsőség . . . Most és . . . Istenszülo Szűz, | pártfogója
minden hozzád könyörgőnek, | teáltalad van bizodal-
munk | és általad dicsekvésünk | és benned van minden
reményünk : | imádd Szülöttedet | a te méltatlan szol-
gáidért.

Most bocsátod el, Uram . . . stb. 16. l.

Negyedik hang.

Vasárnap, a vecsernyén.

*Uram, tehozzád . . . után. Dallam: Tiszteletreméltó kereszted jelét
adlad.*

VÉTKEZTEM ellened, emberszerető, | nem természetes
módon, | mint gyarló ember, | hogy bocsánatot
nyerhetnék, | hanem embert, természetet és megbocsátást

fölülhaladó mértékben ; | de te, Üdvözítöm, | ki a természet törvénye felett | és az emberi észre felfoghatatlan módon emberré lettél | és végtelenül emberszerető vagy, | könyörülj rajtam, ki hozzád tértem.

A bűnbánatot nem az igazak, | hanem a bűnösök részére alapítottad, Krisztus, | példaképen vevén tehát a latort | és a tékozló fiút, | Manassest és a bűnös nőt, | az üldözöt, a vámost és megtagadót, | nem csüggedek el, | mert ismervén a te jóságodat és szeretetedet, Üdvözítöm, | javulást fogadok és siránkozom, | erősen remélvén, hogy befogadsz engem.

Isten, mindenek Királya, | adj nekem, ki a testi szenvedélyekben merültem el | és téged elhagytalak, | töredelmes szívet, | a bűntől való tartózkodást | és tökéletes megjavulást. | Kétségbeesett tékozló fiadat, mindenható Jézus, | nagy irgalmasságod szerint üdvözítsd, | mint lelkünk Szabadítója.

Azulán szlichirák a szentnek, vagy a napnak.

Dicsőség . . . Most és . . .: Ki felülhaladod az angyali rendeket, ó Szeplőtelen, | az angyalokkal egyetemben imádd az angyalok | és minden teremtmények Királyát, | hogy ajándékozzon nekünk bűnbocsánatot, | mentsen meg minket a rossz indulatoktól | és méltasson bennünket arra, | hogy magasztalói lehessünk az ő dicsőségének | és részesei elevenítő titkainak.

Enyhe világossága . . . stb., 12. l.

Előverses szlichirák. Szerettem volna könnyeimmel lemosni, Uram, | bűneim kéziratát | és életem további folyamán bűnbánat által keresni kedvedet, | de csábít az ellenség | és sanyargatja lelkemet ; | Uram, míg végképen el nem veszek, | szabadíts meg engem.

Kicsoda az a szélvész által hányatottak között, | ki közeledvén ehhez a révpartodhoz, nem menekült volna meg, | avagy melyik beteg könyörög ezen orvos előtt | és nem gyógyul meg? | Mindenek teremője és betegek orvoslója : | Uram, míg végkép el nem veszek, | üdvözíts engem.

Ki szenteid emlékében dicsőítettél, Krisztus Isten | és általok imádtatol, | küldd le nekünk gazdag kegyelmedet.

*Dicsőség . . . Most és . . . : Üdvözlégý világosság Szö-
vétneke, | üdvözlégý a megváltás kútforrása, | üdvözlégý
manna edénye, | üdvözlégý Ááron vesszeje, | üdvözlégý
elégheíetlen csipkebokor, | üdvözlégý fáklya, | üdvözlégý
bírói széek, | üdvözlégý szent hegy, | üdvözlégý paradi-
csom, | üdvözlégý isteni oltár, | üdvözlégý titkos ajtó, |
üdvözlégý mindnyájunk öröme.*

Most bocsátod el . . . stb. 16 l.

Ötödik hang.

Vasárnap, a vecsernyén.

Uram, tehozzád . . . után.

SÍROK és keserűen bánkódom, | midőn az Ige végső jutal-
mára tekintek, | mint megátalkodott bűnösnek | nem
lévén semmi feleletem, vagy mentségem vétkeimre. | Azért
esedezem, | amíg nem üt életem végső órája, | még a halál
megjelenése | és az utolsó ítélet kimondása előtt, | minek-
előtte kárhozatra ítéltetném, | hol a kiolthatatlan tűz, | a
külső sötétség, | hol a fogak csikorgatása | és tehetetlen
féreg emészti a bűnösöket : | Krisztus, ajándékozz bűn-
bocsánatot és gazdag kegyelmet.

Törvényeidet és irataidat lenéztem | és parancsaidat
megvetettem, | ó én megátalkodott ! | Én Istenem, én Te-
remtőm : | mikép kerülőm ki a jövőndő kínokat ? | Azért,
még életem vége előtt, Üdvözítőm, | ajándékozz nekem
bűnbocsánatot | és mint jószágos Isten, könnyeket | és igaz
töredelmességet adj nekem, | messze elűzve tőlem az ördö-
gök seregét, | melyek a pokol örvényébe dönteni töreksze-
nek ; | azért könyörgők hozzád, | ne vondd el tőlem a te
mindenható kezedet.

Jaj nekem ! mennyire elhomályosultam lelkemben, |
mennyire eltávolodtam tőled, | a bűnnek lettem rabjává |
és teljesen átadtam magamat a bennem szunnyadó testi
gyönyöröknek | és most várom végórámat | s a meg-
érdemelt gyötrelmeket | — én megátalkodott. | Jószágos
Uram, hittel kérlek, | adj nekem töredelmes megtérést |

és számtalan bűnömtől való feloldozást, | mert te bőséges
kegyelmet adsz a világnak.

Azulán szlichirák a szentnek, vagy a napnak.

Dicsőség . . . Most és . . .: Valóban a kerubok királyi
széke vagy, | ki méltóságban felülmulod az angyalokat, |
mert a te méhedben helyezkedett el, | ó tisztaságos, az
Isten Igéje | és a mi képünket megújítani akarván, | téled
született a Megtestesült, | a keresztet és a kínszenvedést
miérettünk elfogadta | s mint Isten, feltámadást ajándé-
kozott nekünk. | Azért megromlott természetünknek |
általad történt megújításáért | a Teremtőnek hálásan
köszönetet mondva, esedezünk : | hogy a te imádságaid
által bűnbocsánatot | és gazdag kegyelmet nyerjünk.

Enyhe világossága . . . stb. 12. l.

Előverses szlichirák. Uram! vétkezni meg nem szü-
nök, | emberszeretetedre pedig magamat méltóvá tenni
nem tudom, | bocsásd meg határozatlanságomat, egyet-
len Jóságos | és könyörülj rajtam.

Uram! a te haragodtól is félek | és gonoszt cselekedni
még sem szünök meg : | vajjon ki nem fél az ítélőszék előtt
a bírótól, | vagy gyógyulást remélvén, | ki haragítja ma-
gára az orvost, | mint én? Hosszantűró Uram, | tekintsd
gyarlóságomat | és könyörülj rajtam.

A földi dolgokkal keveset törődve | és a kínzásokat
férfias bátorsággal elszenvedve, | boldog reményeitekben
nem csalódtatok, | ó dicséretes vértanuk ; | hanem a
mennyszág örököséivé lettetek ; | ekkép ti bizalommal
viseltetvén az emberszerető Isten iránt, | a világnak békes-
ségéért | s a mi lelkünknek gazdag kegyelméért könyörög-
jetek.

Dicsőség . . . Most és . . .: Rettenetes és dicső és nagy-
szerű titok ! | Kit az egész világ magába fogadni nem
képes, | az egy szűz méhében helyezkedik el | és a szülés
után az anya szűzen maradt, | mert a szülött Isten volt, |
ki őbenne testesült meg : | Őneki kiáltjuk | és az angyalok-
kal énekelve, Őneki mondjuk, | szent vagy, Krisztus Iste-
nünk, | ki érettünk emberré lettél, dicsőség neked.

Most bocsátod el . . . stb. 16. l.

Hatodik hang.

Vasárnap, a vecsernyén.

Uram, tehozzád kiállok . . .

BŰNBÁNATI könnyeket adj nekem, Üdvözítóm | és töre-
delmes szívet, | hogy lemossam lelkem szennyét, |
melyet megfertőztettem, minden időben gonoszt cseleked-
vén, | de bírván ezekért, kik esedeznek érettem, | a téged
szülő Szűzet, az angyali rendeket | és a te emberszerete-
tedet.

Jöjj, én lelkem és tégy bánatot sokféle vétkeidért, |
melyeket az életben elkövettél | és a magasságbeli örök
sokaságát kérjed fohászkodva és könnyezve, | hogy adas-
sék neked idő bűneid megbánására, | nehogy mint a ter-
méketlen fügefa, | a gehenna tüzére vettessél örök szen-
vedésre.

Parancsolataid közül e földön egyet sem teljesítettem,
Uram. | Hogyan jelenek meg előtted, | midőn királyi szé-
kedben ülsz | és miként felelek és viselem el az ítéletet
mindazokért, én Krisztusom, | melyeket tudva, vagy
tudtomon kívül ellened elkövettem? | Azért hozzád kiál-
tok : | Szolgáidnak imádságai által | üdvözíts engem, ki
eltévelyedtem.

Dicsőség . . . Most és . . .: Az Atyával és Szentlélekkel
egy kezdetnélküli Ige, | az Arkangyal köszöntésére, Isten-
szülő, | a te méhedben foganván, | ezáltal a Kerubok-
nál, Szeráfoknál és Trónoknál dicsőbbé lettél.

Enyhe világossága . . . 12. l.

Előverses szlichirák. A Te rettenetes eljöveteledkor,
Krisztus! | ó, ne halljuk tőled : | «Nem ismerlek titeket», |
mert mi bizalmunkat benned helyeztük, | habár paran-
csaidat hanyagságból meg nem tartottuk ; | de kérünk
téged, | szánd meg a mi lelkünket.

Bűnbánatom nincs, | könnyek sem fakadnak szemeim-
ből ; | azért kérlek téged, Krisztus Istenem, | még a vége-
zet előtt, téríts meg engem | és töredelmességet adj nekem, |
hogy megszabaduljak az örök szenvedéstől.

A te vértanuid, Uram, | nem tagadtak meg téged, |

sem el nem hagyták a te parancsolataidat, | kiknek imád-
ságai által könyörülj rajtunk.

Dicsőség . . . Most és . . .: Arkangyal szavával énekel-
jük, ó hívek, | a mennyei palotát | és a valóban lepecsételt
ajtót: | Üdvözlégy tisztaságos Szűz, | kitől megtestesült
mindnyájunk üdvözítője, Krisztus, | a mi Életadónk és
Istenünk, | fegyverezd le a te hatalmas kezeddel, Tisztá-
ságos, | a mi kínszóinkat és istentelen elleneinket, | ki
bizodalma vagy a keresztényeknek.

Most bocsátod el, Uram . . . 16. l.

Hetedik hang.

Vasárnap, a vecsernyén.

Uram, tehozzád . . .

EMELD fel szemedet, ó én lelkem | és tekints az Isten
gondviselésére és irgalmára, | mint hajlította meg
az egeket | és a földre szállott, | hogy fölemeljen téged a
te rosszindulataid megátalkodottságából | és az élő hit
sziklájára állítson; | ó bámulandó s rettenetes csoda!!
dicsőség a te kínszenvedésednek, Emberszerető.

Lásd a te gonosz cselekedeteidet, ó én lelkem | és
csodálkozzál afölött, | miként visel téged a föld, | miért
nem nyílik meg előtted, | miként nem emésztenek föl
téged a vadállatok | és miként nem szűnik meg világítani
neked a Nap? | Kelj föl tehát, tarts bűnbánatot | és
kiálts fel az Úrhoz: | Vétettem neked, vétettem, könyö-
rülj rajtam. |

Benned helyezvén bizalmunkat, mindenható Uram, |
téged kérünk, ments meg minket minden bajtól, | rossz-
indulatoktól és a gonosz incselkedéseitől, | hogy életünket
békében tölthessük el | és tisztaságban élve, | tebenned,
Uralkodó, | az ítélet napján, | kegyelmes bírót találjunk.

Azután sztechirák a szentnek, vagy a napnak.

Dicsőség . . . Most és . . . Mindnyájan az Istenszülő-
nek énekekben együtt kiáltsuk az angyalokkal, | hogy
ő a világ Üdvözítőjét szülte | és a szülés után is szűznek
maradt | és a világot szülése által megszabadította a

csalárdságtól | és elfogyhatatlan eledelt adott nekünk, |
ki anyai tejfel táplálta | a mi lelkünk Megváltóját.

Enyhe világossága . . . 12. l.

Előverses szlichirák. Mint a tékozló fiú jöttem hozzád
én is, Kegyelmes. | Fogadj be engem léborulva könyör-
gőt, | mint szolgálid egyikét, Istenem | és könyörülj raj-
tam, Emberszerető. |

Mint aki a gonosztevők közé jutott | és megsebesült, |
úgy estem el én is a sok bűn terhe alatt | és lelkem meg
van sebesülve; | hová meneküljek, én bűnös ember? |
Csak egyedül hozzád, lelkünk kegyes Orvosa, | áraszd
reám, Istenem, | a te nagy kegyelmedet.

Dicsőség neked Krisztus Isten, | Apostolok dicsek-
vése | és a Vértanúk öröme, | kik hirdették az egyvalóságú
Háromságot.

Dicsőség . . . Most és . . . Az angyalal kiáltjuk neked: |
Üdvözlégy isteni Ara! | palotának és ajtónak és lángoló
királyi széknek, | sértetlen hegynek és eléghetetlen csipke-
bokornak | nevezvén téged.

Most bocsátod el . . . 16. l.

Nyolcadik hang.

Vasárnap, a vecsernyén.

Uram, tehozzád kiáltok.

U RAM, ki e világra jöttél, | hogy a bűnösöket magadhoz
hívd | s a latort, a vámost, a bűnös asszonyt | és a
tékozló fiút kegyelmedbe fogadd, | engemet is, ki min-
deneknél súlyosabban vétkeztem | és mindeddig igazán
meg nem tértem, | emberszeretőleg hívj magadhoz, | ó
én Krisztusom.

Uram! Ki a vámszedőkből az egyháznak pásztoro-
kat állítottál | és az üldözőkből pártfogókat szereztél, |
engem is az ő pártfogásuk által egyházad aklába vezess, |
nehogy mint javíthatatlan, | az ördög prédájává legyek.

Siránkozzál ó megfertőztetett és megátalkodott lélek, |
a végsők előtt | és ragaszkodjál az Istenhez, | szívből
keseregve kiáltván hozzá: | Ellenéd vétettem én, Krisz-

tusom, | ne utálj meg, kérlek, | hanem jobb útra téríts engem, mint kegyelmes | és add meg bűneim bocsánatát.

Azulán szlichirák a szentnek, vagy a napnak.

Dicsőség . . . Most és . . . Üdvözlég a sátánok megsemmisítője, | üdvözlég Ádám leánya, | üdvözlég hervadhatatlan virág, | üdvözlég szolgálid dicsősége, | üdvözlég tisztaságos, | üdvözlég a gonoszságok feloldozása, | üdvözlég Istentől a világnak ajándékozott becses ajándék, | üdvözlég a hozzád esedezőnek drága kincse, | üdvözlég Királynőnk, | a téged dicsőítők dicsősége.

Enyhe világossága . . . 12. l.

Előverses szlichirák. Téged, mint Királyt és Uralkodót, | az angyalok szüntelen énekelnek ; | én pedig leborulván előtted, | mint a bűnbánó vámos kiáltom : | Istenem tisztíts meg és üdvözíts engem.

Halhatatlan lévén én lelkem, | e földi élet hullámai-ban, ne merülj el, | de fohászkodván tekints fel a te Jótevődhöz, mondván : | Istenem tisztíts meg és üdvözíts engem.

Urunknak vértanui, | kik minden helyet megszenteltek | és minden betegséget meggyógyítottok, | most is kérünk titeket, | imádkozzatok érettünk, | hogy lelkünk az ellenség cselvetésétől megmentessék.

Dicsőség . . . Most és . . . Üdvözlég élő palota, | üdvözlég beszélő galamb, | üdvözlég Alkotód városa, | üdvözlég a hívők menedéke és oltalma, | üdvözlég a Téged szeretők pártfogója, üdvössége és mentelme ; | üdvözlég a mindenkit mennybe vezető híd, | üdvözlég legbölcsőbb szent Királynőnk.

Most bocsátod el . . . 16. l.

NAGYBŐJTI IDŐSZAK. (BŐJTI TRIOD.)

A vámos és farizeus vasárnapja.

Szombat, a vecsernyén.

Uram, tehozzád . . . után 6 sztichira az oktoichból; a szentnek előírt sztichirák helyett a triodból a következők: 1. h.

NE IMÁDKOZZUNK, atyámfia, | a farizeus módjára, | mert, aki magát felmagasztalja, megaláztatik. | Alázzuk meg magunkat az Isten előtt | s a vámszedő módjára bőjtöléssel kiáltsuk: | Istenünk, légy irgalmas nekünk, bűnösöknek.

A farizeus a dicsekvéstől legyőzve, | a vámszedő pedig bűnbánat által megtörve jött hozzád, | egyetlen Uralkodó; | de amaz, mert kérkedett, a javaktól megfoszttatott; | ez pedig szerényen hallgatva, adományokban részesült. | Az ilyen fohászokban erősíts meg engem is Krisztus Isten, | mint Emberszerető.

3. h. Megértetted én lelkem, a vámszedő és a farizeus közötti különbséget; | gyűlöld azért annak kevély hangját, | utánozd emennek alázatos imáját és kiáltsd: | Istenem, légy irgalmas nekem, bűnösnek | és könyörülj rajtam.

Dicsőség 8. h. Mindenható Uram! | Tudom, mily nagy hatással bírnak a könnyek: | Ezekiást a halál kapuiból szabadították ki, | a bűnös asszonyt sok évi vétkezéseiből mentették ki, | a vámszedőt pedig a farizeussal szemben igazulttá tették. | Kérlek, számíts engem is ezekhez | és könyörülj rajtam.

Most és . . . a folyó hang theotokionja.

Előverses sztichirák az oktoichból. Dicsőség 5. h. Gonoszságaim miatt elfáradt szemeimmal | nem vagyok

képes föltekinteni | és meglátni az ég magasságát ; | de fogadj el engem, ó Üdvözítőm, | mint a bűnbánó vámost | és könyörülj rajtam.

Most és ... A Király temploma és ajtaja 26. lap.

Reggeli isteni tisztelet.

Soros h. Evangélium és az 50. zsoltár után:

Dicsőség 8. h. A bűnbánat ajtaját nyisd meg nekem, életadó Urunk, | mert a te szent hajlékodban virraszt az én lelkem, | mert a testnek teljesen beszennyezett hajlékát hordozza, | de mint irgalmas, | a te jóságos kegyelmeddel tisztíts meg engem.

Most és ...: Az üdvösség útjára vezess engem — Isten-szülő, | mert gyalázatos vétkekkel szennyeztem be lelkemet | és restségben töltöttem egész életemet, | de imádságaiddal tisztíts meg engem | minden tisztátalanságtól.

6. h. Könyörülj rajtam Isten a te nagy irgalmasságod szerint és könyörületed sokasága szerint töröld el gonoszágomat.

Gonosz cselekedeteim sokaságára gondolva, | én szerencsétlen, | remegek az ítélet rettenetes napjától. | De bízva a te könyörületességed kegyelmében, | Dávid király szavaival kiáltok hozzád : | Könyörülj rajtam Isten, | a te nagy irgalmasságod szerint.

Kánon a feltámadási 6. hangból: «Mint a szárazon ...» 73. lap. Katavászia a triód kánonja: Elsajátítván Mózes énekét. ... 132. lap.

A 3. irmosz után kondák, ikosz az oktoichból, leülő 4. hang. Magasztald fel, ó alázatosság, | a bűn által fogva tartott és (hozzád) sóhajtozó vámost | és tisztíts meg őt, ki a Teremtőhöz kiált, | de alázd meg, ó fölmagasztalás, | a kételkedő farizeust igazságod szerint, | mi pedig buzgókodjunk az erényekben, | távoltartván magunkat a rossztól.

Dicsőség ... Magasztald fel, ó alázatosság, | a hajdan sirva hozzád kiáltó vámost, | tisztíts meg és megigazul. | Utánozzuk őt mindnyájan, | kik a bűn mélységébe | estünk s kiáltunk szívünk mélyéből az Üdvözítőhöz : | Vétkeztünk, légy irgalmas hozzánk, | egyetlen Emberszerető.

Most és . . . Gyorsan hallgasd meg Fejedelemasszonyunk | a mi imáinkat | és vidd azokat a te Fiad, az Isten elé, | mindenkor szűz Űrnőnk, | szabadítsd meg a hozzád menekülőket a viszontagságoktól, | törd össze a csel-szövényeket | és töröld el a te szolgálid ellen | istentelenül fegyverkezők elbizakodottságát, Tisztaságos.

A 6. irmosz után kondák 3. h. A vámoshoz illő módon hozzuk sóhajításainkat az Űrnak | és járuljunk hozzá, mint uralkodóhoz mi bűnösök, | mert ő minden ember üdvösségét óhajtja. | Bűnbocsánatot ajándékoz minden megtérőnek, | mert miérettünk testesült meg, | mint az Atyával kezdetnélküli Isten.

Ikosz. Atyámfiak! Sóhajításainkkal alázzuk meg magunkat mindnyájan, siránkozásainkkal sujtuk lelkiismeretünket, hogy majd ott, az örök ítélet előtt, mint igazak, ártatlanok jelenjünk meg, elnyervén a bűnbocsánatot. Mert ott van valóban a bocsánat, melynek meg-látásáért most esedezünk; ott megszűnik a fájdalom, a szomorúság és mélységből (jövő) sóhajítások; ott a csodás Édenben, melynek alapítója Krisztus, az Atyával kezdetnélküli Isten.

A 9. ének után fényének az oktoichból. Dicsőség: Kerüljük a farizeus felette nemtelen dicsekvését, de tanuljuk meg a vámos igen nemes alázatosságát, hogy felemelkedjünk vele, felkiáltva az Istenhez: légy irgalmas a te szolgálidhoz, Krisztus Üdvözítő, ki születél a szűztől és önként a keresztet elszenvetted és üdvözítettetted a világot a te isteni hatalmaddal.

Most és . . .: A teremtmény Alkotója és a mindenek Istene emberi testet vett a te szeplőtelen méhedből, örökké magasztalt Istenszülő és az én megromlott természetemet egészen megújította, mert olyannak hagyott meg a szülés után, mint előbb, a szülés előtt voltál, amiért téged hittel magasztalva kiáltjuk: Üdvözlégy, a világ dicsősége.

Dicséreti sztichirák az oktoichból 4 és a triódból 4. Ne imádkozzunk . . . 128. lap. A farizeus dicsekvését . . . 128. lap. 3. h. Megértetted én lelkem a vámszedő és farizeus . . . 128. lap. *Ezek után 3. h.* A farizeus dicsekvő hangját megvetve, ó hívek | és a vámszedő töredelmes imádságát követve, | ne fuvalkodjunk fel elménkben, | hanem megalázva magunkat, | töredelmes szívvel kiáltunk: | Isten, légy irgalmas nekünk, bűnösöknek.

Dicsőség . . . 8. h. A tetteiben dicsekedő | és igazvoltageval kérkedő farizeust elítélted, Uram, | az alázatos vámost pedig, | ki bűneinek elengedéseért fohászzkodott, | kegyelmedbe fogadtad, | mert te nem figyelsz a kevélykedők szavára | és a töredelmes szívet nem veted meg. | Azért mi is alázattal leborulunk | az érettünk kínokat Szenvedő előtt, | adjon nekünk bűnbocsánatot és gazdag kegyelmet.

Most és . . . : Áldásteljes vagy te . . . 52. lap.

A szentmisén. Tropár a feltámadási, a megfelelő hang szerint.
Dicsőség: A vámszedőhöz illő módon hozzuk sóhajtasainkat az Úrnak és járuljunk, mi bűnösök hozzá, mint Uralkodóhoz; mert ő, ki minden ember üdvösségét óhajtja, bűnbocsánatot ajándékoz minden megtérőnek, mert miérettünk testesült meg, mint az Atyával kezdetnélküli Isten.

Most és . . . A hang theotokionja.

A tékozló fiúról szóló vasárnap.

Szombaton, a vecsernyén.

Uram, tehozzád . . . után 6 sztychira a folyó hangból és a triódból ezek: 1. h.

BÜNNÉLKÜLI és termékeny vidékekre költöztem és ott bűnt vetettem; | sarlóval arattam a restség kalászeit | és saját kezemmel kötöttem kévékbe | és azokat nem a bűnbánat szérűjén helyeztem el. | Mégis kérlek téged, örökké munkálkodó Istenünk, | a te jóságos irgalmad szelével | szórd széjjel az én termésem pelyváját | és a bűnbocsánat tiszta búzáját add az én lelkemnek | és helyezd el azt a te mennyei magtáradba | és üdvözíts engem. (2-szer.)

Ismerjük meg, testvéreim, a titok hatalmát, | mert a bűnből az atyai házhoz megtérő ifjút, | a jóságos atya ölelve s csókolva fogadja | és háza dicsőségének jegyével ajándékozta meg | és titokzatos lakomát készít a magasságbelieknek, | leöletvén a hízott borjút, | hogy mi méltóan együtt éljünk | a feláldozó, emberszerető Atyával | és a dicsőséges áldozattal, | a mi lelkünk Üdvözítőjével.

4. h. Mint a tékozló fiú, ó Irgalmas, | visszajöttem én is, | ki messze idegenben elpazaroltam | számalomra méltó egész életemet, | eltékozoltam a gazdagságot, amelyet nekem adtál, Atya. | Fogadj el engem, megtérőt, Isten | és könyörülj rajtam.

Dicsőség . . . 2. h. Ó, én megátalkodott, | minő javaktól fosztottam meg magam! | Ó, minő birtoktól estem el, én rosszindulatú bűnös? | Átvett vagyonomat elprédáltam, | a parancsot megszegtem. | Jaj neked, szerencsétlen lelkem, | mert örök tűzre ítéltetel. | Kiáltls fel azért még az ítélet előtt Krisztus Istenhez : | Mint a tékozló fiút fogadj be engem, Isten | és könyörülj rajtam.

Most és . . . : A folyó hang theotokionja.

Előverses szlichirák az oktoichból. Dicsőség . . . : 6. h. Az atyai örökség gazdagságát eltékozoltam, én szerencsétlen | és az oktalan állatokkal táplálkoztam | és az ő eledelük után sóvárogtam, | de az éhségtől gyötörtetve, nem elégítettem ki. | De visszatérve a jóságos Atyához, | könnyek között kiáltok fel : | Fogadj be engem béreseid közé, | ki leborulok a te emberszereteted előtt | és üdvözíts engem.

Most és . . . : Az én Alkotóm és Szabadítóm . . . 29. l.

Vasárnap, reggeli isteni tisztelet. (Utrenye.)

Isten az Ur . . . után tropár, theotokion és leülők, feltámadásiak. Sok irgalmú és a 136. zsoltár következő részei:

Babilon folyóvizei mellett, alleluja, | ottan ültünk | és siránkoztunk, | midőn Sionra emlékezénk, | alleluja, alleluja, alleluja.

Zengjetek nekünk éneket Sion énekeiből, alleluja. | Hogyan énekeljük | az Úr énekét idegen földön? | Alleluja, alleluja, alleluja.

Ha elfeledkezem rólad, Jeruzsálem ! | legyen elfeledve jobbkezem. Alleluja. | Dicsőség . . . : | alleluja, | most és... | alleluja, alleluja, alleluja. Dicsőség neked, Isten.

Azután: «Az angyalok gyülekezete . . .» Lépcsőének a hangból, stb. Evangélium. Az 50. zsoltár után: Dicsőség . . . 8. hang. A bűnbánat ajtaját nyisd meg . . . —, mint az előző vasárnap. Kánon a triódból.

1. Elsajátítván Mózes énekét, énekeld, lelkem : | segí-

töm és oltalmazóm volt nekem szabadulásomban ő, | az én Istenem | és én dicsóítem őt.

3. A te jóságoddal, Istenem, | gyümölcsöt nem termő | elmémet termékenyítsd meg, | mert te a javak munkása és a kincsek magvetője vagy.

Leülő 4. hang. Az atyai hatalomtól szabadulni törekedtem és | életemet könnyelműen eltékoztaltam. | A te kegyelmeid elpazarolhatatlan gazdagságára tekintve, | ne vesd meg, Üdvözítőm, az én szerencsétlen szívemet, | mert bűnbánatban hozzád kiáltok, Uram : | Vétkeztem Atyám, az ég ellen és teellened.

Dicsőség . . . : Ugyanaz.

Most és . . . : Férjet nem ismerő Istenszülő Szűz, | ki a hívők egyedüli szószólója és oltalma vagy, | szabadítsd meg a bajoktól, | az aggodalmaktól és a gonosz viszontagságoktól azokat, | kik beléd helyezik minden reményüket, Leányzó, | és isteni imáiddal szabadítsd meg lelkünket.

4. A próféta, ki a Szűztől való születésedet előre látta, | ezt előre hirdetvén felkiáltá : | Hallám a te szódat és megfélemltettem, | mert délről és megárnnyékolt szent hegyről jöttél el, Krisztus.

5. Elmult éjszakára jön a nappal | és a világra világosság virrad ; | azért énekelnek és magasztalnak téged az angyalok karai, Ūristen.

6. A bűn mélysége hatalmába kerített, Üdvözítőm, | és az élet örvényei ostromolnak ; | de miként Jónást a cethalból, | vezess ki engem is a szenvedésekből | és üdvözíts engem.

Kondák 3. hang. Atyai dicsőségedtől eltávoztam, | az adott kincseket a rosszak között eltékoztaltam ; | azért a tékozló fiú szavaival kiáltok fel : | Kegyes Atyám ! vétkeztem ellened, | mint megtérőt, fogadj be magadhoz és tégy engem szolgálid egyikévé.

Ikosz. Mivel az Üdvözítő mindennap saját szavával tanít minket az írásokban, így halljuk a tékozlóról és a józanról szóló példázatot. És ennek hitével törekedjünk az igazi bűnbánatra, emeljük fel alázatossággal szívünket ahhoz, aki minden titkot lát (és mondjuk) : Vétkezünk ellened, irgalmas Atya és nem vagyunk többé méltók, hogy mint előbb, fiaidnak neveztessünk, de mert természeted szerint ember-szerető vagy, fogadj el és tégy engem szolgálid egyikévé.

7. A kerubokat utánozták az ifjak a tüzes kemencében, | midőn örvendezve énekelték : | «Áldott vagy, Uram, atyáinknak istene, mert igazságos ítélettel hoztad ránk mindezeket a mi bűneink miatt», | ki dicsőített és magasztalt vagy.

8. Hajdan Mózes előtt a sinai hegyen égő csipkebokor színében átváltozott, | őt, a Szűz Fiát, a csodát énekeljétek, | áldjátok és magasztaljátok mindörökké.

9. Ki hallott, vagy ki látott valaha a földi emberek közül olyat, | hogy legyen egy Szűz, ki méhében fogan | és fájdalom nélkül fiúgyermeket szül. | Olyan a te csodád, tisztaságos Istenszülő, | magasztalunk téged.

A 9. ének után fényének az oktoichból, azután a triodból ez:

Dicsőség . . . : Dallam: Asszonyok, halljátok . . . A kegyelem gazdagságát, amelyet nekem adtál, Üdvözítő, én nyomorult, bűnös módon szükségtelenül eltékoztam s tékozló életet élve, az ördögöknek csalárdul szétszórtam. Fogadj el engem, megtérőt, Isten, mint a tékozló fiút és könyörülj rajtam.

Most és . . . : Szent szűz Anya, az apostolok, vértanuk, próféták és szentéletűek nagy dicsekvése, békítsd ki Fiaidat és Urunkat irántunk, te szolgálid iránt, Isten anyja, hogy ítélőszékén mindenkit érdeme szerint ítéljen meg.

Dicséreti sztyichirá. Az oktoichból 5, a triodból a következők:
2. h. A tékozló szavaival kiáltok hozzád, Uram! | Vétkeztem a te szemeid előtt, ó Jóságos! | malasztjaidnak bőségét, gazdagságát eltékoztam; | de fogadj be engem, mint bűnbánó megtérőt | és üdvözíts engem.

4. h. Mint a tékozló fiú | jöttem én is hozzád, irgalmas Uram! | Ki egész életemet | a tőled való idegenkedésben töltöttem el, | elpazaroltam a vagyont, | melyet adtál nekem, Atyám. | Fogadj engem vissza, Istenem, | mint bűnbánó megtérőt | és könyörülj rajtam.

8. h. Bűnösen eltékozolván az atyai örökség kincseit | és elpazarolván azokat, szegénnyé lettem, | gonoszok társaságába kerültem, | de nem állhatván a velük együtt való élést, | megtérve kiáltok hozzád, kegyelmes Atyánk : | Vétkeztem az ég és teellened | s nem vagyok méltó, hogy

fiadnak neveztessem, | de fogadj engem szolgálid közé,
Istenem | és könyörülj rajtam!

Dicsőség . . . 6. h. Jóságos Atyám! | Messze távoztam
tőled, | de te ne hagyj el engem, | sem országodra méltat-
lannak ne nyilváníts. | A gonosz ellenség kifosztott engem |
s elragadta tőlem kegyelmed gazdagságát, | én pedig lelki
ajándékaidat bűnös módon elpazaroltam. | De fölkelvén,
magamba szállva kiáltok hozzád: | Tégy engem szolgálid
egyikévé, | ki érettem a keresztfán legtisztább kezeidet
kiterjesztetted, | hogy engem, mint gonosz vadállatot, birto-
kodba ejts | és első ártatlan köntösömbe öltöztess, | mint
egyetlen nagyirgalmú.

Most és . . . Áldásteljes. 52. l.

A szentmisén. Tropár feltámadási. Kondák 3. hang:
Atyai dicsőségedtől . . . 133. l. Minden egyéb szokásosan.

Húshagyó vasárnap.

Szombaton, délutáni isteni tisztelet.

A folyó hang szlichirái és a triodból ezek:

6. h. Dallama: Miután minden reményük . . .

MIDŐN királyi széked | dicsőségében ülvé, | ó legigazsá-
gosabb Bíró, | igaz ítéletet akarsz tartani, | akkor a
borzadályt gerjesztő tűzfolyó mindenkit ítélőszéked elé
fog ragadni | a téged környező mennyei Erők színe előtt; |
az emberek közül pedig kiki rettegés közt fog megítéltetni
saját cselekedetei szerint; | akkor hittel kérünk téged, |
légy kegyelmes hozzánk | és a megigazultak oldalára |
méltass bennünket Krisztus, mint irgalmas.

A könyvek felnyitvatnak | és az elviselhetetlen ítélő-
szék előtt | nyilvánvalókká lesznek az emberek csele-
kedetei, | fölhangzik az egész völgy a siránczókok zokogá-
sától, | látva, hogy a bűnösöket a te igazságos ítéleted |
mikép adja át az örök kínoknak | s hiába siráncznak. |
Azért kérünk téged Jóságos, | könyörülj rajtunk, | kik
téged dicsérünk, | ó egyetlen irgalmas.

Fölhangzanak a harsonák, | a sírok megüresednek |
feltámad az egész remegő emberi természet; | akik jót

cselekedtek, örömmel telnek el, | várván a jutalom elnyerését, | a bűnösök pedig, | kik a kínokra küldetnek | és a választottaktól elkülönítettnek, | keserűen siránkozva rettegnek. | Dicsőség Ura! | Fogadj minket kegyelmedbe, mint Jóságos | és a téged szeretők sorsára | méltass bennünket.

Zokogva sírok, | midőn eszembe jut az örök tűz, | a külső sötétség, | a pokol, a gonosz féreg, | a soha nem szűnő fogcsikorgatás, | a végnélküli fájdalom, | mely a bűnösökre nézve mérték nélküli lesz, | akik téged, ó Jóságos, | gonosz erkölcsikkel megharagítottak, | kik között egy s az első megtévelyedett | én vagyok; | de kegyes Bírám, a te véghetetlen irgalmasságod által | üdvözíts engem, | mint Emberszerető.

Dicsőség: 8. h. Midőn felállíttatnak⁷ a bírói székek | és felnyíttatnak a könyvek | és az Isten ítéletre ül le, | ó minő rettegés lesz akkor! | Az angyalok félelemmel jelennek meg a trón előtt | és a tűzfolyam megindul; | mit cselekszünk akkor mi is sok vétkekkel terhelt emberek? | Midőn pedig meghalljuk az Ő szavait: | Jöjjetek Atyámnak áldottai az ő országába | és a bűnösöknek: | Távozzatok az örök kínokra; | ki fogja elviselni eme rettenetes ítéletet? | De egyetlen emberszerető Üdvözítőnk | és örök Királyunk | még a végső óra bekövetkezte előtt | hívj engem bűnbánatra és könyörülj rajtam.

Most és ... Theotokion a hangból. (Dogmat.)

Előverses sztyichirák. Az oktoichból a föltámadásiak, végül:

Dicsőség: 8. h. Jaj neked, elhomályosult lelkem, | meddig nem hagysz fel a gonoszsággal, meddig maradsz még a jóra való restségben, | miért nem gondolsz a halál rettenetes órájára? | Hogy nem rettegsz a Megváltó utolsó ítéletétől. | Vajjon mit fogsz felelni, | hogyan fogsz válaszolni, | mikor a saját tetteid lesznek vádlóid? | Egyéb-ként ó én lelkem, | itt az (alkalmas) idő, használd fel azt | és hittel⁷ kiálts fel: | Vétkeztem, Uram, teellened vétkeztem! | De ismerem emberszerető jó pásztorom a te irgalmadat, ne válassz el engem azoktól, | kik a te jobb kezed felől állanak, | a te nagy irgalmadért.

Most és ...: Szeplőtelen Szűz ... 33. oldalon.

Reggeli isteni tisztelet.

Soros h. Isten az Ur . . . után, mint ahogy a tékozló fiú vasárnapján. 132. lap. Az 50. zsoltár után: A bűnbánat ajtaját . . . 129. lap. Kánon a föltámadási. Katavásziául az ítéleti kánon irmoszai. 6. h. 1. Irmosz.
 Segítőm | és pártfogóm | lett nekem üdvözülésemben az
 én Istenem | és őt, az én Atyámat, Istenemet dicsőítem |
 és magasztalom őt; | mert ő dicsóséggel megdicsőült.

2. Figyelmezz ég | és megszólalok s éneklek: | a Szűz-
 től testileg született | Krisztust.

3. Parancsolataid megingathatatlan szikláján | erő-
 sítsd meg az én ingadozó szívemet, Uram, | ki egyedül
 szent és egyedül Őr vagy.

Leülő 6. h. Eszembe jut a rettenetes nap | és meg-
 siratom gonosz cselekedeteimet. | Hogyan fogom magam
 mentegetni | a halhatatlan Király előtt? | És micsoda
 bátorsággal fogok felnézni | a Bíróra, én tékozló? | Irgal-
 mas Atyám, egyszülött Fiú és Szentlélek, | könyörülj
 rajtam.

Dicsőség . . .: A siralom völgyében, | ama helyen, |
 melyet rendeltél, Irgalmas, | midőn leülsz, hogy igazságos
 ítéletet hozz, | ne hozd nyilvánosságra titkos cselekedete-
 teimet, | se meg ne szégyeníts a te angyalaid előtt; | de
 szánj meg Istenem | és könyörülj rajtam.

Most és . . .: A világ bizodalma, | jóságos Istenszülő
 Szűz, | a te egyetlen félelmetes oltalmadat kérem, | kö-
 nyörülj a hozzád ragaszkodó népen, | kérleld a kegyelmes
 Istent, | hogy mentse meg lelkünket minden kérkedéstől, |
 ő egyetlen malasztalteljes.

4. Hallá a próféta a te eljöveteledet, Uram és meg-
 félemllett, | hogy Szűztől akarsz születni | és az emberek
 között megjelenni | és mondá: | hallám, Uram, kinyilat-
 koztatásodat | és megfélemltettem, | dicsőség a te erődnél,
 Uram.

5. Ki éjen át virrasztok hozzád Emberszerető, | vilá-
 gosíts föl engem, kérlek, vezess engem is a te parancsola-
 taid útjára | és taníts meg Üdvözítő, | hogy teljesítsem
 a te akaratodat.

6. Teljes szívemmel | kiálték | a pokol mélységéből |

az irgalmas Istenhez | és meghallgatott engem | és kiszabadította az enyészetből életemet.

Kondák: 1. h. Midőn dicsőséggel eljössz a földre Istenem | s mindenki félelmében remegni fog, | midőn a tűzfolyam megered ítélőszéked előtt, | a könyvek felnyittatnak | s a titkok nyilvánosságra hozatnak, | akkor ments meg engem a kiolthatatlan tűztől | és méltass, hogy jobboldon álljak, legigazságosabb Bíránk.

Ikosz. A te félelmetes ítélkezésedre és az ítélet napjára gondolva, legkegyesebb Urunk, borzadok és félek, lelkiismeretem vádol, (mert) amikor az ítélőszéken ülni és vizsgálatot végezni kegyeskedel, akkor senki nem tagadhatja le bűneit, mindenkit meggyőz a számonkérő igazság és a megszálló félelem, mert hangosat fog akkor lobogni a gyeheenna tüze, a bűnösök pedig fogukat fogják csikorgatni. Azért könyörülj rajtam a vég előtt és kímélj meg, legigazságosabb Bíró.

7. Vétkeztünk, | gonosztságot | és igazságtalanságot cselekedtünk a te színed előtt | és nem őriztük meg | és nem teljesítettük | parancsolataidat ; | de végképen el ne hagyj bennünket, | atyáinknak Istene.

8. Kit a mennyei hadak | dicsőítenek | és kitől a kerubok | és szeráfok | rettegnek, | énekeljétek, | áldjátok | és magasztaljátok minden lelkek és teremtmények | őt mindörökké.

9. A magnélküli fogantatásnak | titokteljes szülöttje | és férfit nem ismerő anyának | romolhatlan gyümölcse : | az isteni Szülött | megújítja az emberi lények természetét ; | miért is téged, mint Istennek eljegyzett Anyját, | minden nemzetekkel együtt igazhitűleg magasztalunk.

Feltámadási fényének. Utána : Dicsőség . . . Dallam : Asszonyok, halljátok . . . Ime közeleg a mindenható Úrnak napja és ki viseli el eljövetelének félelmét? Mert az a harag napja és tüzes lesz a kemence, amikor a Bíró le fog ülni, hogy mindenkit cselekedeteinek érdeme szerint megítéljen.

Most és . . . A vizsgálatnak és az emberszerető Uralkodó félelmetes eljövetelének órájára gondolva, egészen remegek és szomorkodva kiáltok hozzád : Igazságos Bírámm és egyedüli sokirgalmú, fogadj el engem a megtérőt, az Istenszülő imái által.

Dicséreti szlichirák, oktoichból: 5, azután ezek: 6. h. Ha

a napra és órára gondolok, | midőn mindnyájunknak fedetlenül, | mint elítélteknek a kikerülhetetlen Bíró elé kell állanunk, | mikor a harsona megszólal | és a föld alapjai meginognak, | a holtak sírjaikból feltámadnak | és mindnyájan egyforma életkorúak lesznek, | akkor mindenkinek titkai nyilvánosan Előtted fognak állani | és akik sohasem tartottak bűnbánatot, fel fognak jajdulni | és siránkozni fognak | és az örök tűzre fognak menni; | az igazak serege pedig örömben és vígságban | fog bemenni a mennyei palotába.

Hálát adok neked, Uram, teljes szívemből és elbeszélem minden csodádat.

Ó minő borzasztó lesz ama nap és óra, | midőn az ítélő bíró félelmes királyi székében fog ülni, | a könyvek felnyittatnak, | a cselekedetek fölfedtetnek | és a sötétség titkai világosságra hozatnak. | Az angyalok elszélednek, | hogy összegyűjtsék a nemzeteket: | Jöjjetek, | halljátok királyok és fejedelmek, | rabszolgák és szabadok, | bűnösök és igazak, | gazdagok és szegények, | hogy közeleg a Bíró, | ki ítélkezni akar az egész világ fölött. | És ki állhat még az ő színe előtt? | Midőn pedig az angyalok megjelennek, | fölfedvén mindenkinek cselekedeteit, | szándékait és gondolatait, | melyekkel éjjel és nappal foglalkoztunk. | Ó minő rettentő idő lesz az? | De mielőtt bekövetkeznék e végső óra, | tarts bűnbánatot én lelkem és kiáltsd: | Isten, légy irgalmas nekem | és üdvözíts mint egyetlen irgalmas és Emberszerető.

Vigadok és örvendezek benned, dicséretet mondok a te nevednek, ó Fölséges.

8. h. Dániel próféta, az óhajtások férfiai, | az isteni gondviselés intézkedéseit előre látván, így kiáltott fel: | Az ítélő Bíró királyi székében ül | és a könyvek felnyittatnak. | Vigyázz azért, én lelkem, ha böjtölsz, | hogy felebarátodat meg ne vesd, | ha az ételektől megtartózkodol, | testvéredet meg ne íteld, | nehogy a tűzre vettetvén, | elégj, mint a viasz, | hanem, hogy botlás nélkül vezessen be téged az Üdvözítő | a maga országába.

Dicsőség...; 1. hang. Tisztítsuk meg magunkat, atyámfiai, | az erények királynéja által, | mert íme, el-

közelgett a javak bőségét osztogató bőjti idő, | mely a szenvedélyek hullámzásait lecsillapítja | és a bűnösöket az Uralkodóval kiengeszteli. | Azért örömmel tegyünk fogadást | Krisztus Istenünknek, kiáltván: | ki feltámadtál halottaidból, | őrizz meg minket az elkárhozástól, | kik dicsőítünk téged, | mint egyetlen bűnnélkül valót.

Most és . . . : Áldásteljes vagy te . . . 52. l.

Szent misén tropár felt. a folyó hangból, a kondákat lásd az utrenyén. Prokimen: Nagy a mi Urunk és nagy az Ő ereje és bölcseségének nincsen száma. Alleluja a hangból. Áldozási vers: Dicsérjétek az Urat . . . és Örvendjétek igazak.

Vecsernyén.

Uram, tehozzád-ra sztichirák az oktoichból és a szentnek, mint rendszeren.

Előverses sztichirák. 8. h. Isten kegyelmében élven | a paradicsomban, felvettük az első meztelenségünket | és legyőzetvén a keserű ízlelés által, | az Istentől kiűzettünk; | de térjünk a bűnbánat útjára | és tisztítsuk meg érzékeinket, | melyek ellen a bőjtöléssel harcot indítunk, | a kegyelem reményével erősítvén szívünket | és ne táplálkozzunk tiltott eledelekkel, | melyek miatt kiűzettünk, | hogy a feltámadás szent és fényes éjjelén részesülhessünk | Isten bárányának élvezetében, | ki miérettünk a titkos vacsorán | eledeül adta magát tanítványainak | és a tudatlanság sötét-ségét eloszlatta, | feltámadásának tündöklő fénye által. (2-szer.)

Urunk vértanui . . . 127. oldal.

Dicsőség . . . Most és . . . : Az égiek magasztalnak téged, | malasztalteljes szeplőtelen Anya | és mi dicsőítjük | a te titokteljes szülésedet, Istenszülő, | esedezzel a mi lelkünk üdvösségeért.

Vajhagyó vasárnap.

Szombat, vecsernyén.

Uram, tehozzád . . . után az oktoichból 6 sztichira és a következők: Dallam: Miután minden reményük . . . 6. h.

Az én Alkotóm | és Uram a föld anyagából vett engem | és éltető lehelletével életre keltett | és minden látható dolgok urává tett a földön | az angyalok társává ; | a gonosz sátán pedig kígyóalakba öltözve, | tilos étekre csábított | és az Isten dicsőségétől elválasztott | és a föld mélységébe, | a halálba taszított ; | de te, mint irgalmas Uralkodó, | újra hívj engem vissza.

Ártatlanságom | ruháját levetettem, | én megátalkodott | és az ellenség tanácsára | a te isteni parancsolatot áthágtam, Uram, | fügefalevéllal és bőrlőtzetekkel fedezem most testemet, | mert verítékkal keresett kenyeret enni ítéltettem, | meglévén a föld átkozva, | hogy tövist és gazt teremjen, | de az utóbbi időkben a Szűztől Megtestesült visszahívott engem | és újra a paradicsomba bevezetett.

Ó, köztiszteletű édenkert, | legékesebb jószág, | Istentől alkotott hajlék, | meg nem szűnő vígság és gyönyör, | igazak dicsősége, | a próféták dísze és a szentek lakhelye, | lombjaid suttogásával imádd a mindenség Alkotóját, | nyissa ki előttem ajtaidat, | melyeket törvényszegésemmel magam előtt bezártam | és, hogy méltó lehessen elnyerni az élet fáját és azokat az örömöket, | melyeket azelőtt benned élveztem.

Ádám az ő engedetlensége miatt | kiűzetett a paradicsomból | és a gyönyöröktől megfosztatott, | asszonyi csábítás által megcsalotván, | meztelenül ül a hellyel szemben és zokogva jajveszékel. | Azért készséggel vegyük föl a bűnt, | hallgatván az evangéliumi hagyományokra, | hogy ezáltal kedvében járván Krisztusnak, | paradicsomi lakásunkat | újra visszanyerjük.

Dicsőség . . . : 6. h. Az édenkerttel szemben ülven Ádám | és (a maga) meztelenségét siratván, felkiáltott : | Jaj nekem, kit csábítással gonoszul rászedtek, | meg-raboltak és a dicsőségből kiűztek, | jaj nekem, egészen meztelennek, | most kétségbe esettnek ! | Ó, édenkert ! | Nem élvezem többé édességeidet, | nem látom többé az én Uramat, Istenemet és Teremtőmet, | mert visszatérek a földbe, amelyből vétettem. | Kegyelmes Isten, könyörülj rajtam, bűnösön !

Most és . . . : Theotokion a soros hangból.

Előverses szlichirák. A hangból, utánuk: 6. h. Dicsőség . . . : Evés miatt üzetett ki Ádám a paradicsomból, | miért is szemben ülvén vele, | bánatos hangon kesergett és siránkozott, mondván: | Jaj nekem, mi történt énvelem, | szerencsétlen bűnössel? | Az Uralkodó egy parancsát szegtem meg | és minden javaktól megfosztattam, | ó legszentebb paradicsom! | Én miattam lettél plántálva | és Éva miatt záródtál be, | kérd a te Uradat és az én Alkotómat, | hogy gyönyörködhessem a te virágaidban. | Azért (így szólt) hozzá az Üdvözítő: | Nem kívánom, hogy saját teremtményem elveszen, | hanem, hogy üdvözljön | és az igazság ismeretére jusson, | mert a hozzám jövőket én nem vetem ki.

Most és . . . : Az én Alkotóm és Szabadítóm . . . 29. lap.

Reggeli isteni tisztelet.

Rendes kezdet, soros hang. Lásd a tékozló fiú vasárnapját . . . 132. lap. Evangélium után. A bűnbánat ajtaját . . . 129. oldal. Kánon a feltámadási, soros hangból katawászia: Mint a szárazon . . . 6. h . . . 73. lap. A 3. óda után leülő a triódból 4. h. Dallama: Elcsodálkozott József . . . Kiüzetett Ádám a paradicsom gyönyöreiből, | a keserű eledel miatt. | A mértéktelenségben nem tartva meg az Úr parancsait, | elítéltetett, | hogy a földet művelje, | amelyből ő maga is vétetett | és nehéz verejtékével szerzett kenyerét egye. | Azért mi szeressük a mértékletességet, | nehogy a paradicsomon kívül siránkozzunk, mint ő, | hanem hogy oda bejussunk.

Dicsőség . . . : «Aki önként emelkedtél fel . . . » dallamára: Ma az erények ideje virradt fel (reánk), | a Bíró ajtónk előtt; | ne szomorkodjunk, hanem jertek, bőjtölve hozzuk könnyeinket, | bánatunkat és alamizsnánkat, kiáltván: | a tenger fővényénél többet vétkeztünk, | de töröld el mindnyájunk bűnét, | mindnyájunk Szabadítója, | hogy elnyerjük a hervadhatatlan koszorút.

Most és . . . : Sohasem szűnünk meg, mi méltatlanok, hirdetni hatalmadat, Istenszülő, mert ha te nem állottál volna mellénk könyörögve érettünk, ki mentett volna meg minket oly sok veszélytől. Ki őrzött volna meg

minket mostanáig sértetlenül? Nem hagyunk el téged, Királynőnk, ki mindig megőrzöd szolgálodat minden bajtól, mert te vagy a mi vigasztaló oltalmunk és védelmünk, egyetlen áldott.

A 6. óda után kondák. 6. h. Bölcseségnek oktatója . . . l. a szentmisében . . . 144. lap.

Ikosz: Akkor Ádám a paradicsom gyönyöreivel szemben ült és panaszkodott, kezeibe temetve arcát, mondá: Irgalmas, könyörülj rajtam, ki elestem.

A 9. óda után feltámadási fényének, utána: Dicsőség . . . Dallam: Asszonyok, halljátok . . . Parancsaidra, Uram, nem hallgattam én, szerencsétlen és a te dicsőségedtől megfosztva, gyalázattal teltem el. Ó jaj! A paradicsom gyönyöreiből kiűzettem, Irgalmas, Kegyelmes, könyörülj rajtam, ki a te jóságodból igazságosan estem ki.

Most és . . .: Uram, akiket a paradicsom gyönyöreiből először kiűztél a fa gyümölcse által, azokat kereszted és szenvedésed által, Üdvözítőm és Istenem, ismét visszavezetted. Azért erősíts meg minket a téged Szülőnek imái által, hogy a bűntől illő tisztasággal eltöltsük és az isteni feltámadás, az üdvözítő Pászká előtt leboruljunk.

Dicséreti sztyichirák. Az oktoichból 4 és ezek: 5. h. Jaj nekem, sírva kiáltott fel Ádám, | hogy engem a kígyó és az asszony | az isteni bizalomtól megfosztottak és én a gyümölcs ízlelése által | az édenkert gyönyörűségéből száműzettem. | Jaj nekem, nem tűrhetem tovább a gyötrelmeket. | Ezelőtt az Isten minden földi teremtményének királya voltam, | most rabszolga vagyok egy törvényszegő tanács miatt | és ezelőtt a halhatatlanság dicsőségével voltam felruházva, | most a halál köntösét, | mint halandó töredelem nélkül viselem. | Jaj nekem! kivel osszam meg siralmamat? | De te, ó Emberszerető, | ki a föld porából alkottál engem, | öltözz kegyelembe, | az ellenség rabságából szabadíts ki | és üdvözíts engem.

Az erényes küzdelem pályája megnyílt, | kik küzdeni akartok, lépjetelek elő, | körülövezvén magatokat | a bűntőlés dicséretes szándékával, | mert akik törvény szerint küzdenek, | azok mint igazak megkoronáztatnak; | és fölvevén a szent kereszt fegyverét, | álljunk ellent az ellen-

ségnek, | kik védbástya gyanánt bírjuk a hitet, | pajzs gyanánt az imádságot, | sisak gyanánt az irgalmasság cselekedeteit | és pallos helyett a bőjtöt, | mellyel lemet-szünk szívünkről minden rossz indulatot. | Ezeket cselekedvén, valódi koszorút nyerünk Krisztustól, | a minden-ség Királyától | az utolsó ítélet napján.

6. h. Ádám a paradicsomból kiűzetett, | mert mint engedetlen részesült az ételben, | Mózes pedig lelki szemeit a bőjtölés által megtisztítván, | az Isten láthatására lett méltóvá. | Azért mindnyájan, kik az éden lakói lenni kívánunk, | tartóztassuk meg magunkat a káros eledelektől | és látni kívánván az Istent, | Mózes példája szerint negyven napot bőjtöljünk, | imádság és önmegtagadás-ban szilárdan kitartván. | Csillapítsuk le lelkünk indulatait, | űzzük el a test gyönyöreit | és könnyebbült testtel emelkedjünk fel a magasságba, | hol az angyali karok szüntelen szóval | dicsőítik a megoszthatatlan Szentháromságot, | látván az elérhetetlen és uralkodói jóságát. | Oda méltass minket, Isten Életadó Fia, Krisztus, | kik benned bízunk, | hogy a téged szült anyának, | az apostoloknak, vértanuknak | és minden Szenteidnek esedezései által | az angyali seregekkel mi is együtt örvendezhessünk.

Elérkezett az idő, | a lelki harcok kezdete, | az ördögök fölötti győzelem, | a fegyveres önmegtartózkodás, | az angyali ékeskedés, | az Isten iránti bizalom, | mert ezek által lett Mózes arra méltóvá, | hogy Teremtőjével beszélhessen | és az Isten szavát láttatlanul füleivel felfoghatta. | Uram, azért tégy méltóvá minket is, | mint Emberszerető, | hogy kinszenvedésed | és feltámadásod előtt leborulhassunk.

Dicsőség: Ugyanaz. Most és: Áldásteljes vagy . . . 52. l.

A szentmisén, tropár a feltámadási kondák 6. h. Bölcseségnek oktatója, | értelmesség megadója, oktalanok nevelője | s szegények oltalmazója | tedd erőssé és értelmessé az én szívemet, Uralkodó. | Ó, az Atyának Igéje, | te adj nekem ígét, | mert íme ajkamat nem tartom vissza, | hogy kiáltsa neked: Irgalmas! | könyörülj rajtam, el-esetten.

Prokimen 8. h. Tegyetek fogadást és teljesítétek azt a mi Urunknak, Istenünknek.

Bűnbánati sztechirák az egyes hangoknak megfelelően.

1. h. Lelkem ! Más világ vár tereád. | Az örök Bíró | a te titkos és rettenetes dolgaidat fogja feltárni, | azért ne időzz az ideig tartók között, | hanem előzd meg ezeket | és kiáltsd a Bíróhoz : | Istenem, tisztíts meg és üdvözíts engem !

Ne vess meg engem, Üdvözítőm, | ki a bűnös lustaság hatalmában vagyok, | de emeld fel gondolataimat a bűnbánatra | és a te szőlőskerted készséges munkásának tüntess fel. | Add meg a tizenegyórás munka bérét | és gazdag kegyelmet.

2. h. Átgondoltam elkövetett gonoszságaim undokságát, | a te irgalmadhoz sietek, utánozván a vámost, | a könnyező bűnös asszonyt | és a tékozló fiút. | Azért hozzád menekülök, Irgalmas, | ne ítélj meg engem előbb, míg meg nem szánsz | és meg nem könyörülsz rajtam, Istenem.

Törvénytelenégeimet nézd el, Uram, | ki a Szűztől születél | és tisztíts meg szívemet | és tedd azt a te Szentlelked templomává. | Ne taszíts el a te színedtől, | mert nálad van a gazdag kegyelem.

3. h. Szétszórt elmémet szedd össze, Uram | és elhidegült szívemet tisztíts meg, | mint Péternek, adj bűnbánatot, fohászkodást, | mint a vámosnak | és mint a bűnös asszonynak könnyeket, | hogy nagy hangon kiáltsak hozzád : | Istenem, üdvözíts engem, | mert egyedül te vagy Irgalmas és Emberszerető.

Gyakran énekeket zengve, | bűnökbe voltam merülve. | Nyelvem ugyan az éneket hangoztatta, | de lelkem vétkes gondolatokkal volt eltelve. | Azonban bűnbánattal mindkettőt tedd jóvá | és üdvözíts engem.

4. h. Moss meg engem könnyeimmel, Üdvözítőm, | mert sok vétkekkel szennyeztem be magamat. | Azért hozzád menekülök : | vétkeztem, Istenem, könyörülj rajtam.

Juhocskája vagyok a te szellemi nyájadnak | és hozzád : a jó Pásztorhoz menekülök. | Keress fel engem, | ki eltévelyedtem, Istenem | és könyörülj rajtam.

5. h. Vétkeim sokaságát nézd el, Uram, | ki a Szűztől születtél | és tisztíts meg minden bűnömtől, | add nekem a megtérés gondolatát, | mert te vagy egyedül Emberszerető, | hozzád esedezem és könyörülj rajtam.

Jaj nekem! Kihez hasonlítok én? | Terméketlen fügefához? | Félek a kivágással járó átoktól. | De mennyei Kertészem, Krisztus Isten, | terméketlenné vált lelke-met tedd termékennyé | és fogadj el engem, mint a tékozló fiút | és könyörülj rajtam, Isten.

6. h. Az erények tekintetében meztelennek talált az ellenség, | a bűn nyilaival sebezett meg engem. | De te, ki a lélek és test orvosa vagy, | a lélek sebeit gyógyítsd meg, Isten | és könyörülj rajtam.

Szívem fekélyeit, melyek számtalan bűnömtől | terjedtek el rajtam, | gyógyítsd meg, Üdvözítő, | mint a lélek és a test orvosa, | adván a könyörgőknek bűneik bocsá-natát, | nekem adván mindig a bűnbánat könnyeit | és ajándékozd, Uram, | adósságaim eltörlését és könyörülj rajtam.

7. h. Ne vágj ki engem, bűnöst, | mint a terméketlen fügefát, Üdvözítőm, | de ajándékozz nekem hosszúidejű várakozást, | öntözd meg lelkemet a bűnbánat könnyeivel, | hogy gyümölcsöt hozzak neked, Irgalmas.

Mert az igazság napja vagy, | világosítsd meg azok szívét, kik így énekelnek : | Uram, dicsőség neked.

8. h. Midőn az elkövetett rosszaságaim sokaságát | eszemben forgatom | és ama rettenetes vizsgálatnak a gondolatára jutok, | félelemtől körülvéve, Hozzád sietek, emberszerető Istenem. | Azért ne vess meg engem, kérlek, | egyetlen bűnnélküli : | adj alázatos lelkemnek a vég előtt bűnbánatot | és üdvözíts engem.

Adj nekem, Isten, könnyeket, | mint egykor a bű-nös asszonynak | és méltass engem arra, | hogy (azok-kal) lábaidat áztassam, | mint amelyek a gyönyörök útjá-tól megszabadítottak engem | és jó illatszer gyanánt | megtérésemmel szerzett tiszta életemet hozzam Neked, | hogy meghalljam én is | a te hön óhajtott hangodat : | A te hited megszabadít téged, menj békében.

Vecsernye.

Vecsernyén. Uram, tehozzád . . . után veszünk tíz sztichirát. «Vidd ki a tömlöcből»-től kezdve. 4 bűnbánati sztichirát az oktoichból, még pedig kettőt a soros hang előverses sztichiráiból, kettőt pedig a hangnak megfelelőleg a fentiekből.

Azután a triódból 3 és a mineából, vagy a közös mineából 3. (Igy vesszük a nagybőjt 5-ik vasárnapjáig.)

A bűnbánati sztichirák után: 2. h. Önmegtartózkodás által | a testet megalázni mindnyájan kötelességünknek tartjuk, | bemenvén a tiszta bőjt isteni évszakába | s imádsággal és könnyekkel | a minket üdvözítő Urat kéreljük meg | és a gonosz cselekedeteket | végképen felejtjük el, felkiáltván: | Vétkeztünk ellened! | Üdvözíts minket, mint hajdan a ninivebelieket, | Krisztus Királyunk | és a te mennyei országodnak részeseivé | fogadj bennünket, ó kegyelmes!

A kétségbeesés környez engem, Uram, | ha tetteimre gondolok, | melyek méltók minden büntetésre; | mert íme, megvetettem szent parancsolataidat, Üdvözítőm; | életemet tékozlásban töltöttem el. | Azért kérek, megtisztítván engem | a bűnbánat könnyeivel, | bőjt és imádság által, mint egyedül kegyelmes, | világosíts fel engem | és ne utálj meg mindnyájunk Alkotója és Jóságos.

A bőjt idejét ünnepélyesen kezdjük meg, | a lelki harcnak alávetve magunkat, | mossuk meg lelkünket, | tisztítsuk meg testünket | s valamint némely eledelektől bőjtöljünk, | úgy a lelki indulatoktól is (tartózkodjunk) | erényekben gyönyörködtetve szellemünket, | melyekben szeretettel tökéletesítsük magunkat, | hogy mindnyájan méltóknak találtsunk | meglátni Krisztus Istenünk | tiszteletreméltó kinszenvedését | és lelkileg örvendezvén, a szentséges Pászkát.

Ezután 3 sztichira a szentnek. Dicsőség a szentnek (ha van). Most és: Theotokion a szentek sztichiráiból. Bemenet.

Prokimen: 8. h. Ne fordítsd el orcádat szolgálótól, mert szomorkodom, hamar hallgass meg engem, figyelmezz az én lelkemre és szabadíts meg.

Add Uram . . . Ekténia.

Előverses sztichirák. 4. h. Feltündöklött a te kegyel-

med, Urunk, | feltündöklött a mi lelkünk megvilágosítása, | íme az alkalmas idő, | íme a bűnbánat ideje; | ves-sük félre a sötétség cselekedeteit | s öltözzünk a világosság fegyverzetébe, | hogy a bőjti idő hullámain átkel-vén, | a mi Urunk, Jézus Krisztus | harmadnapos feltá-madását elérjük, | ki üdvözíti a mi lelkünket. (2-szer.)

Ki szenteid emlékében | magasztaltatol, Krisztus Iste-nünk, | az ő könyörgéseire | küldd le nekünk gazdag kegyelmet.

Dicsőség... Most és...: Téged, Istenanya, az angyali rendek magasztalnak, | mert szeplőtelenül szülted az Is-tent | az Atyával és Szentlélekkel | egy örökkévalóságút, | ki az angyali seregeket | a nemlétből önként létrehozta | és kihez esedezzel, | hogy világosítsa meg a téged magasz-taló | igazhívók lelkét, örökké Tisztaságos.

Most bocsátod el, Uram... *Háromszor szent... Miatyánk... után...*

Tropár: 1. h. Üdvözlégy, Istenszüdő Szűz, malasztal-teljes; Mária! | Űr vagy on teveled. | Áldott vagy te az asszonyok között | és áldott a te méhednek gyümölcse; | mert szülted nekünk Krisztust, az Üdvözítőt, | a mi lelkünk szabadítóját. (*Hódolás.*)

Dicsőség...: Krisztus keresztelője, kérünk téged, | emlékezzél meg mindnyájunkról, | hogy megszabaduljunk gonoszságainktól; | mert neked adatott a kegyelem, | hogy imádkozzál érettünk. (*Hódolás.*)

Most és...: KönyörögjeteK érettünk, szent Aposto-lok, | próféták, vértanuk és minden szentek, | hogy meg-meneküljünk minden bajtól és aggodalomtól; | mert ti vagytok Üdvözítőnk előtt a mi meleg pártfogóink. (*Hódolás.*)

Az után a pap olvassa: A te oltalmad alá sietünk, Istenszüdő Szűz, meg ne vesd szükségünk idején könyör-gésünket, hanem szabadíts meg minket minden veszedelemtől, mint egyedül áldott és szeplőtelen.

A kar: Uram, irgalmazz! (40-szer). Adj áldást, Uram.

Az áldozópap: Legyen áldott és dicsőített Krisztus, a mi Istenünk mindig, most és mindenkor és örökkön örökké.

Kar: Amen.

Áldozópap: Mennyei Királyunk, erősítsd meg a mi igazhitű apostoli királyunkat. Szilárdítsd meg a hitet, szelídítsd meg a hitetleneket. Adj békességet a világnak, őrizd meg épségben e községet (várost). Elhunyt atyáinkat és testvéreinket iktasd az igazak hajlékába. A mi bűnbánatunkat és gyónásunkat fogadd el, Urunk, és könyörülj rajtunk, mint jóságos és emberszerető.

Kar: Amen. — Uram, irgalmazz. (3-szor.) Dicsőség... Most és... Ki a keruboknál tiszteltebb... Az Úr nevében adj áldást, Atya.

Áldozópap: Könyörüljön rajtunk az Isten és áldjon meg minket. Derítse fel reánk az ő orcáját és könyörüljön rajtunk.

Kar: Amen.

Ezután három hódolás szent Efrem következő fohászaival:

Pap: Uram és életem Uralkodója, üzd el tőlem a jóra való restség, a könnyelműség, pénzvágy s a megszólalás lelkét. (Hódolás.)

És add nekem, a te méltatlan szolgádnak, az ájtatosság, alázatosság, türelem és szeretet lelkét. (Hódolás.)

Úgy, Uram és Királyom, add, hogy belássam vétkeimet és ne ítéljem el felebarátomat; mert áldott vagy örökkön örökké. Amen. (Hódolás.)

Utána: Elbocsátás. **Pap:** Dicsőség neked, Krisztus Istenünk, a mi reménységünk, dicsőség neked.

Kar: Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen. Uram, irgalmazz. (2-szer.) Adj áldást, Uram. — stb. szokásosan.

AZ ELŐRE MEGSZENTELT ÁLDOZATOK MISÉJE. (PROIGIASMON. LITURGIA PREZSDEOSZVJASCENNÖCH DAROV.)

Nagybőjt minden szerdáján, péntekén, valamint a nagyhét hétfőjén, keddjén és szerdáján végezzük.

Áldott az Atya és Fiú és Szentlélek országa... Amen. Jertek, imádjuk... stb. 103. zsoltár. Áldjad én lelkem... 7. lap.

A második parimía végén énekeljük:

Igazodjék fel | az én imádságom, | mint a tömjén-füst | a te színed elé, | kezeimnek felemelése | esti áldozat gyanánt.

Uram! | Tehozzád kiáltok, | hallgass meg engem, |
figyelmezz imádságom hangjára, | midőn tehozzád kiáltok.

Igazodjék fel... stb.

Tégy, Uram, | számra őrizetet | és körülvevő ajtót |
ajkaimra.

Igazodjék fel... stb.

Ne hagyd szívemet | gonosz cselekedetekre hajlani, |
hogy mentegessem bűneimet.

Igazodjék fel... stb.

Az oltáriszentség átvitelére: Most az égi | Erők | látha-
tatlanul velünk együtt szolgálnak, | mert a dicsőség |
Királya vonul be. | Im' a szentelt, | titkos áldozat angya-
loktól | körülvitetik. | Élő hittel | és szeretettel | közeled-
jünk, | hogy az örök élet részeseilegyünk. Alleluja, alleluja,
alleluja.

Áldozási vers. Izleljétek | és lássátok, | mily jó az
Úr! | Alleluja. (3-szor.)

«Közeledjétek» után: Áldom az Urat, minden időben.
Alleluja. (3-szor.)

«Teljenek meg ajkaink» helyett: Hálát adunk néked |
Krisztus Istenünk, | mert méltattál minket, | hogy része-
süljünk | a te legtisztább testedben | és a bűnök bocsána-
tára | az egész világért | kiontott drága véredben, | mint
üdvözítő gondviselésed szent titkaiban. | Alleluja.

Az amboni ima után: Áldott legyen az Úr neve mos-
tantól fogva mindörökké.

33. zsoltár.

Áldom az Urat minden időben: az ő dicsérete számban lesz
mindenkoron. — Az Úrban dicsekedik az én lelkem; hallják meg
ezt a szelídek, és vígadjanak. — Magasztaljátok az Urat velem; és
dicsőítsük az ő nevét egyetemben. — Kerestem az Urat, és meghall-
gatott engem, és minden szorongásomból megmentett engem. —
Járuljatok hozzája és megvilágosodtok, és orcátok nem szégyenül
meg. — Ez a szegény kiáltott, és az Úr meghallgatta őt, és minden
szorongásából kiszabadította őt. — Az Úr angyala az őt félők körül
lakozik, és megmenti őket. — Izleljétek és lássátok, mily édes az Úr;
boldog ember, ki őbenne bíz. — Féljétek az Urat, minden szentek!
mert nincs fogyatkozásuk az őt félőknek. — A gazdagok szűkölköd-
tek és éheztek; de kik az Urat keresik, semmi jóban meg nem fogyat-
koznak. — Jó jétek, fiaim! halljátok engem, az Úr félelmére tanítlak
titeket. — Ki az az ember, ki életet óhajt, és jó napokat szeret látni? —
Tiltsd el nyelvedet a gonosztól, és ajakid ne szóljanak csalárdságot. —

Távozzál a gonosztól, és cselekedjél jót; keresd a békét és kövesd azt. — Az Úr szemei az igazakon, és fülei azok könyörgésein. — Az Úr orcája pedig a gonosztevőkön van, hogy elveszítse a földről azok emlékezetét. — Az igazak kiáltottak, és az Úr meghallgatta őket, és minden szorongásukból kiszabadította őket. — Közel van az Úr azokhoz, kik töredelmes szívűek, és az alázatos lelkűeket megsegíti. — Sok az igazak szorongása, de mindazokból kiszabadítja őket az Úr. — Az Úr megőrzi minden csontjokat, egy sem törik el azok közül. — A bűnösök halála igen gonosz; és kik gyűlölik az igazat, vétkeznek. — Az Úr megváltja szolgálai lelkeit; és mindazok, kik benne bíznak, nem vétkeznek.

Nagybőjt I. szerdája.

Vecsernye.

Uram, tehozzád-ra tíz verset veszünk és énekeljük a nap saját dallamú szlichiráját. 8. h.

TESTILEG bőjtölvén, atyámfiain, | bőjtöljünk lelkileg is! | Oldjuk fel az igaztalanság minden kötelékét, | törjünk össze az ártalmas összeköttetések kelepcéjét, | tépjünk szét minden igazságtalan írást, | adjunk kenyeret a szegényeknek | és vezessük be házainkba a hajléktalan koldusokat, | hogy Krisztus Istenünktől gazdag kegyelmet nyerjünk. — *Megismételni.*

8. h. *Vértanunak:* Ha valami erény és valami dicséretes illik a szentekhez: mert pallos alá hajtották fejüket éretted, | ki meghajtottad az egeket és alászállottál, | ki-ontották vérüket éretted, | ki Magadat kiüresítetted | és szolgálai alakot vettél fel | és egész a halálig aláztad meg Magadat, | utánozván a Te szegénységedet, | az ő imáik által, | a Te könyörületességed sokasága szerint, | könyörülj rajtunk.

2. h. Midőn Jézus, a valódi szellemi nap, | titeket, szent apostolok, az Isten szemtanuit, | mint fénytőlvelő villámokat, | az egész világra elküldött, | a ti istenes hit-hirdetések ragyogása által a tévely sötéttségét megkevesbítette | és megvilágosította azokat, | kik a tudatlanság homályában gonoszul fogva voltak, | kérleljétek meg Őt tehát, | küldjön le ránk is világosságot | és gazdag kegyelmet.

Az erények istenes csataszekerére fellépve, | a bőjtől

fényeskedve, | az egek magasságába felvitetett Illés. | Buzgón kövesd Őt, én szegény lelkem | és tartózkodjál minden rosszaságtól, | irigységtől, veszekedéstől, | élvhajhásztól és a gyönyörtől, | hogy kikerülhesd a gyehenna örökké tartó szenvedéseit, | Krisztushoz kiáltván : | Uram, dicsőség neked !

5. h. Istenes apostolok, | a világ legmelegebb pártfogói | s az igazhitűek előharcosai, | kik bírjátok a mi Krisztus Istenünk iránti bizalom bátorságát, | kérünk titeket, | minden időben tiszteletreméltók, | esedeztetek értünk, | hogy a bőjtök alkalmas idejét könnyen töltsük el | és az egyvalóságú Szentháromság kegyelmét elnyerjük. | Megdicsőült nagy hithirdetők, | imádkozzatok a mi lelkünkért

Mineából 4 sztychira. Dicsőség... Most és... Theotokion. Bemenet. Enyhe világossága. Prokimen: 5. h. Te Uram, megtartasz minket. Vers. Szabadíts meg engem, Uram, mert fogynak a szentek.

Parimía: Teremtés könyvének olvasása 1. 24—31-ig és 2. 1—3-ig. Prokimen: 4. hang. Hálát adok neked, Uram, teljes szívemből. Vers. Vigadok és örvendezek Benned. Példabeszédek könyvének olvasása. 1, 1—22. Előszentelték liturgiája.

I. péntek.

Vecsernye.

Uram, tehozzád... tíz vers. 5. h.

JERTEK, hívek, cselekedjünk a világosságban az istenes cselekedeteket; | mint nappal, tisztességesen járjunk, | távolítsuk el magunk közeléből minden igazságtalan írást, | hogy ne okozzunk azáltal megütközést, vagy megbotránkozást. | Hagyjuk el a test iránti előszeretetet, | gyarapítsuk a lélek kegyelmeit, | adjunk kenyeret a szűkölködőknek | és járuljunk Krisztushoz bűnbánattal, kiáltván : | Istenünk, könyörülj rajtunk.

Ezután énekeljük a hang négy vértanu sztychiráját, rendszerint a 4. h.-ból. Az elsőt megismételjük.

4. h. Ki a szent vértanuk állhatatosságát elfogadtad,

Emberszerető, | fogadd el a mi dicsőítő énekünket is | és az ő esedezéseik által ajándékozz nekünk | nagy kegyelmet.

Kiknek az Üdvözítő iránt rendíthetlen bizalmatok van, ó szentek ! | Szüntelenül imádkozzatok értünk, bűnösökért | és kérjétek bűneink bocsánatát | és nagy irgalmat lelkünknek.

Lelkes szent ajánlatok, | okos, egészen égő áldozatok : | Urunknak vértanui, | Istennek tökéletes illatáldozatai, | az Istent ismerő és az Isten előtt is ismeretes báránykák, | kiknek aklába a farkasok be nem léphettek, | imádkozzatok, hogy veletek együtt minket is legeltesse nek | a megnyugvás vizei mellett.

Szent Tivadar nagy vértanunak 4 sztychira:

2. h. Jertek, vértapuk barátai, mind ! | Vigadozzunk lelkünkben és tartsunk ünnepet, | mert szent Tivadar vértanu titokzatos asztalt tesz ma élénk, | mely minket, kik szeretjük az ünnepet, | megörvendezett, | hogy kiáltsuk neki : | Üdvözlég felülmulhatatlan bajnok, | ki a zsarnok fenyegetéseit semmivé tette. | Üdvözlég, ki a földből való testedet Krisztus Istenért a megpróbáltatásoknak adtad át. | Üdvözlég, ki a különféle kínzások között | a mennyei hadsereg kipróbált katonájának mutattad magadat. | Azért hozzád, vértanuk ékessége, esedezünk : | imádkozzál a mi lelkünkért.

A te csodáidnak Istentől ajándékozott kegyelmét, szent Tivadar vértanu ! | mindazokra kiterjesztetted, | kik hittel hozzád fordulnak ; | azért dicsérünk téged, mondván : | te bajnok ! a foglyokat kiváltod, | a betegeket gyógyítod, | a szegényeket gazdagítod, | a hajózókat megtartod, | a rabszolgákat a hiábavaló szökéstől visszatartod, | a kifosztottak előtt károsodásukat láthatóvá teszed, | a katonákat megfegyelmezed, | hogy a rablástól tartózkodjanak, | a gyermekeknek kérelmeikkel résztvevőleg kedveskedel. | Úgy találtuk, hogy meleg pártfogója vagy azoknak, | kik szent emlékedet tisztelik, | legszentebb bajnok ! | Azokkal együtt nekünk is, | kik a te vértanuságot énekekben dicsérjük, | kérj Krisztustól nagy irgalmat.

Isten legfőbb ajándékának mutattad magadat, szent Tivadar vértanu ! | mert végórád után is, mint élve, | a

hozzád fordulók kérelmét kieszközölted. | Így, midőn a fiatalasszony egykor elrabolt, | foglyul ejtett fiát egy más hitű hadseregben | az özvegy felismerte | és a te templomodat könnyeivel áztatta, | tenmagad, mint részvétteljes | fehér lóra fellépve, | gyermekét láthatatlanul elébe állítottad | és ezek után is | és ezekkel együtt csodák által működve, el nem hagytad. | Azért kérjed Krisztust, az Istent, | hogy üdvöztse a mi lelkünket.

Az isteni ajándékok névtársát, | téged méltatlak, | háromszorosan boldog szent Tivadar. | Mert az isteni világosság lenyugvás nélküli világítójának mutatkoztál, | midőn küzdelmeiddel az egész természetet beragyogtad, | a tűznél is erőteljesebbnek látszottál, a lángot eloltottad | és a ravasz kígyó fejét összetörted. | Azért, Krisztus, | ki a te küzdelmeidben veled együtt harcolt, | bajnok nagy vértanu, | megkoszorúzta a te istenes fejedet. | Ki rendíthetetlen bizalommal vagy az Istenhez, | buzgón esedezzel a mi lelkünkért.

Dicsőség: 6. h. A zsarnokot, a hitelhagyásban társát, eszközül felhasználva, | kegyetlen gondolattal megkísértette a gonosz, | hogy az ájtatos bójt által megtisztult népet | a tisztátalan áldozatoktól megfertőztetett ételekkel beszennyezze. | Te azonban annak cselszövényét bölcsőbb értelemmel feloldottad, | midőn álomban megjelentél | az akkori főpapnak, | leleplezván a tervet és tartalmát | és kinyilatkoztatván a törekvés célzatosságát. | Azért hálaajándékot hozván neked, | kik a történetek évi emlékét megtartjuk, | az Üdvözítőt utánozzuk | és ez után is kérjük, | hogy a gonosz szándékai ellen sérthetlenséggel legyünk felövezve | a te Istenhez intézett imáid által, szent Tivadar vértanu!

Most és ... a folyó hang theotokionja. Lásd a 4. h. Szombaton, vecsernyén: Az isteni ... (Lásd 23. lap.)

Bemenet ... Prokimen 5. h. Hallgasson meg téged az Űr a szorongatás napján. Oltalmazzon meg téged Jákob Istenének neve. *I. olvasmány: Mózes első könyve, 2. rész 20. versétől, 3. rész 20. verséig. II. Prokimen 6. h.* Magasztaltassál föl, Uram! a te erődben vigad a király. *II. olvasmány: Példabeszédek könyve, 3. rész, 19-től 34-ig.*

II. szerda.

Vecsernye.

Uram, tehozzád . . . után 1. h.

ASZELLEMI bőjtöt felkarolván — atyámfiái — | nyelve-
tekkel ne beszéljeteK álnokságot, | se megütközést
ne okozzatok atyátok fiának megbotránkozására, | hanem
lelketek lámpáját bűnbánattal fölékesítvén | könnyek
között kiáltunk Krisztushoz: | vedd el rólunk bűn-
beeséseinket, | mint Emberszerető.

Vértanunak. Saját dallam. Dicső vértanuk; | titeket
nem rejtett el a föld, | hanem befogadott az ég. | Meg-
nyitlak előttetek a paradicsom kapui és bejutván, | élvezi-
tek az élet fáját. | Imádkozzatok Krisztushoz, | hogy aján-
dékozzon lelkünknek békességet | és gazdag kegyelmet.

3. h. Irgalmas Urunk! | A szent apostolok esedezései
által, | mint jószágos, méltass minket, | hogy a bőjt
idejét benső töredelemmel végezzük, | hogy üdvözülvén,
dicsóítsunk téged mindnyájan.

Nagy és rettenetes az eljöveteled — Uram! | amelyen
ítélőszékbe fogsz ülni | és igazságos ítéletet fogsz mon-
dani. | Ne ítélj el engem az elítéltet, | de mint Isten,
kegyelmezz nekem | a te apostolaidnak kedvesen foga-
dott imái által. |

6. h. Krisztus apostolai, | a földszülöttek szövét-
nekei, | a mi Istenünk teljesen bölcs megismerésének
világgazdag tárházai, | serényen vezessetek át minket a
bőjtölésnek idején át, | hogy a ti szent imáitok által mi, |
a ti éneklőitek kiragadtassunk a kísértésekből, | az életet
békességben intézvén felettünk, | hogy Krisztus kinszen-
vedését sikeresen elérvén, | törhetetlen bizalommal him-
nuszokat hozzunk a mi Istenünknek. |

A mineából 4 sztychira. Dicsőség . . . Most és . . . theotokion.
Bemenel. Enyhe világossága. *Prokimen.* 5. h. Legyen
rajtunk, Uram, a te nagy irgalmad. ÖrvendjeteK igazak
az Urban. *Olvasmány:* Mózes 1. könyve 4. rész 16-tól 26-ig.
II. *Prokimen* 1. h. Vigadjatok az Urban és örvendjeteK

igazak. Boldogok, kiknek megbocsáttatnak gonoszságaik.
II. Olvasmány: Példabeszédek könyve 5. rész 15. versétől 6. rész 3. feléig: és szabadítsd ki magadat.

II. péntek.

Vecsernye.

Uram, tehozzádra . . . 4. h.

MOST VAN a kellemes idő, | most az üdvösség napja! |
 A te irgalmad sokaságában látogasd meg lelkemet |
 és enyhítsd az én törvényteleniségeim terhét. (2-szer.)

5. h. Vértanu szlichirák az oktoichból. Kik a hit pajzsát felöltötték | és a kereszttelével magukat felbátorították, | a te szenteid, Uram, | férfiasan siettek a megpróbáltatásokhoz | és az ördög csaltságát és vakmerőségét megghiúsították. | Az ő esedezéseik által, mint mindenható Isten, | küldj a világnak békét | és a mi lelkünknek nagy irgalmat.

Imádkozzatok érettünk, szent vértanuk, | hogy kiragadtassunk a mi törvényteleniségeinkből, | mert nektek adatott e kegyelem, | hogy imádkozzatok érettünk.

Szent vértanuk! | A lélek kielégíthetlen vonzalmában nem tagadtátok meg Krisztust. | Kik a kínzások különféle bántalmazásait elviselvén, | a zsarnokok vakmerőségét földhöz ütöttétek, | a hitet hajlítás nélkül sértetlenül megőriztétek, | a mennyekbe átköltöztetett. | Azért, kik az ő iránta való bizalom bátorságát megtaláltátok, | kérjétek őt, | ajándékozzon nekünk nagy irgalmat.

Minden földit megvetvén | és a megpróbáltatásokat férfiasan elviselvén, | a boldog reményektől el nem tántorodtatok, | hanem a mennyek országának örököséivé lettetek. | Miután az emberszerető Isten iránt a szólás-szabadságát hírvátok, | kérjétek békét a világnak | és a mi lelkünknek nagy irgalmat.

A mineából 4 szlichira.

Dicsőség 5. h. a holtak emlékezetére. Emlékszem, hogy a próféta kiáltja : | Én föld és hamu vagyok | és gondolatban ismét szétnéztem a sírokban | és láttam a meztelen

csontokat és mondám: | Ki ez tehát? | Király, vagy közember? | Gazdag, vagy szegény? | Igaz, vagy bűnös? | Azért, Uram, nyugtasd meg az igazakkal a te szolgálodat.

Most és ... 5. h. szombat vecsernyéjén. A Vöröstenger hajdan ... 25. lap.

Bemenet. Enyhe világossága stb. I. Prokimen. A te irgalmad, Uram és igazmondásod mindenkor fönn tartottak engem. Várva vártam az Urat.

Parimia. Ter. könyve 5, 31 és 6. rész 1—8-ig. Folytatás 6. rész.

II. Prokimen 5. h. Én mondám: Uram! Könyörülj rajtam! Boldog, kinek gondja van a szűkölködőre.

II. Parimia. Példabeszédek könyve 6. rész 20-tól 7. rész 2-ig.

III. szerda.

Vecsernye.

Uram, tehozzád ... után. 4. h.

ATYAI gazdagságomat tékozlóan elszórván, | elhagyatottá lettem | és gonosz társak vidékén lakozván, | oktalanságomban az értelmetlen állatokhoz lettem hasonlónak | és meg lettem fosztva minden isteni kegyelemtől. | Azért megtérvén jóindulatú és könyörületes Atyámhoz fogok kiáltani: | Vétkeztem Istenem, | de magamba szállottam, | fogadj vissza engem | és irgalmazz nékem. (2-szer.)

Vértanunak: Lelkes szent ajánlatok lásd az I. pénteken a 4. sztyichirát. (Lásd 153. lap.)

6. h. Podobna: Miután minden reményük. A szellemi nap kisugárzását befogadván, | Istennek szemtanúi, szent Apostolok! | Kérjétek világosságot a mi lelkünkre, | hogy a szenvedélyek ködszerű sötétségéből kiragadtassunk | és imádkozzatok, hogy meglássuk az üdvösség napját, | kik bőjtök és esedezések által kitisztítjuk szívünket, | melyet a gonosz megsebesített, | hogy üdvözülvén, hittel hódoljunk meg előttetek mindenkor, | kik bölcseségteljes hit-hirdetéseket által a világot üdvözítettétek.

A rosszaság vidékére költözvén, én tékozló, | a gazdagságot, melyet te, jóindulatú atyám, adtál nekem, |

rosszra eltékoztam, | jócselekedetek hiányában lankadok | és íme, az isteni kegyelemből kivetkőztetve, | az engedetlenség szégyenébe öltözködtem | és így kiáltok hozzád: | vétkeztem, mert ismertem a te jóságodat. | Könyörületes Krisztus, | mint a te héreseid egyikét fogadj el engem | a téged szerető szent apostolok esedezései által.

Üdvözítőnk apostolai, | a földkerekség szövétnekei, | jőtevői és megtartói! | Mint az Isten dicsőségét elbeszélő, | a csodák csillagaival | és a gyógyítások csodajeleivel változatos énekes égboltok, | buzgón hozzatok esedezéseket értünk az Úr elé, | hogy mint érintetlen jó illatot fogadj el a mi imánkat | és méltasson arra, | hogy az élethozó szent keresztet átkaroljuk, szemléljük, | előtte leborulván, félelemmel énekeljük: | Küldd le reánk, Üdvözítő, a te irgalmadat, | mint Emberszerető.

A mineából 4. sztyichira. Dicsőség ... Most és ... theotokion. Bemenet. Enyhe világossága.

I. Prokimen. 4. h. Bízom Isten irgalmában örökké! Mit dicsekszel a gonoszságban, ki hatalmas vagy.

Olvasmány: Ter. könyvének 7. rész 16—20-ig.

II. Prokimen 4. h. Mikor visszatéríti Isten az ő fogoly népét, mondá szívében az esztelen: «Nincs Isten».

Parímia. Példabeszédek könyvének 9. rész. 12—18.

III. péntek.

Vecsernye.

Uram, tehozzád ... után 7. h.

URAM! Mint a tékozló eltávoztam kegyelmedből | és a te kegyességed gazdagságát felemésztve, | hozzád futottam, | ki jóindulatú vagy, így kiáltván: | Istenem, vétkeztem, irgalmazz nekem.

Vértanu sztyichirák az oktoichból 6. h. Krisztus, akik melletted tanúságot tettek, | sok megpróbáltatást eltűrtek | és a mennyekben a tökéletesség koszorúját elvették, | hogy imádkozzanak a mi lelkünkért.

A diadalmas vértanuk, | a mennyek polgárai sok

megpróbáltatást viseltek el, | míg a földön harcoltak. |
Az ő imáik és esedezéseik által, | Uram, őrizd meg mind-
nyájunkat.

Uram! A te kereszted, | a vértanuk legyőzhetetlen
fegyvereivé lett. | Mert bár maguk előtt látták a halált, |
de a benned való remény megedzette őket, | előre látván
a jövőendő életet. | Az ő segélyül hívásuk által | irgalmazz
nekünk.

A te vértanuid, Uram, | nem tagadtak meg téged.
| A te törvényeidtől sem távoztak el. | Az ő imáik által |
irgalmazz nekünk!

A mineából 4 sztrichia.

Dicsőség 6. h. (A holtak nyugalmaért!) Az én kez-
detem és alkotóm a te teremtető parancsod volt, | mert
midőn látható és láthatatlan természetből engem össze-
állítani akartál, | földből testet alkottál nekem | és a te
isteni és elevenítő lehelleteddel lelket adtál nekem. |
Azért, Üdvözítő, az élők földén, | az igazak sátoráiban
nyugtasd meg szolgálódat.

Most és: A 6. h. dogmatja: Ó, ki nem . . . 28. lap.

Bemenet. Enyhe világossága. *Prokimen 4. h.* Segíts
ki minket a szorongásból — Isten! elvetettél és meg-
rontottál minket.

Olvasmány: I. Teremtés könyvének 8. rész, 8—21.

II. Prokimen 6. h. Hallgasd meg Isten az én könyör-
gésemet; figyelmezz imádságomra. Dicséretet mondok
a te nevednek mindörökkön örökké.

*Parimia. Példabeszédek könyve 10. rész 31—32. és 11. rész
1—12. vers.*

IV. szerda.

Vecsernye.

Uram, tehozzád . . . után 4. h.

AJAVAK közvetítője a bőjt, | mely az elmúlt napokat
kedvessé tette | és a hátralevők hasznosságát elénk
tárja, | most saját középidejét hozta hozzánk | és a
kegyesség utáni kitartó buzgalom többszörös jótékony-
ságot művel. | Azért a minden javak adójának, Krisz-

tusnak, | kedvében járva kiáltunk : | Ki érettünk bőjtöl-
tél és a keresztet elviselted, | méltass bennünket, | hogy
kárhozat nélkül részesüljünk a te isteni Pászkádban is, |
kik békében élünk | és téged az Atyával és Szentlélek-
kel együtt méltóképen dicsőítünk.

5. h. Kik titokban gyakoroljátok az erényeket, |
kinyerik a lelki visszafizetést, | nem az utcák közepén
győzedelmeskednek ezekben, | hanem inkább szívük ben-
sejében hozzák elő | és ki a titokban történeteket látja, |
az önmegtartóztatás díját nyújtja mindnyájunknak. |
Arcunkat ne hervasszuk el, | amikor bőjtölünk, | hanem
lelkünk rejtekében imádkozva szünet nélkül kiáltunk : |
Miatyánk ! Ki vagy a mennyekben, | ne vigy minket a
kisértésbe, | de szabadíts meg minket a gonosztól —
kérünk.

Vértanunak. 5. h. Lásd a II. pénteken a 4. szlichirát: Lelketek...

Szent keresztnek. 1. h. Podobna Dicső vértanuk. Mos-
suk meg lelkünket mindnyájan a bőjt vizében | és hozzá-
járulván hittel boruljunk le | az Úr drága és minden
tiszteletre méltó keresztje előtt, | isteni megvilágosítást
merítvén belőle, gyümölcsül pedig örök életet, | békessé-
get és nagy irgalmat nyervén mostan.

Apostolok dicsekvése szent kereszt, | melyet a Kez-
detek, Hatalmak, Arkangyalok környeznek, | tarts meg
minket minden vész között, kik leborulunk előtted | és
méltass, hogy az önmegtartóztatás istenes pályáját jól
bevégezve, | elérjük a feltámadás napját, | mely üdvözi-
tett minket.

Ma az Úr keresztje előtt leborulván kiáltunk : | üd-
vözlégység az élet fája, a halál megölője, | üdvözlégység a világ
öröme, a romlás megsemmisítője, | üdvözlégység, mert ha-
talmaddal a démonokat szétszórtad, | hívek dicsekvése,
törhetetlen fegyver. | Kérünk, őrizd meg, szenteld meg
azokat, | kik téged köszöntenek.

A mineából 4 szlichira.

Dicsőség... Most és... 8. h. Ki a valóságban meg-
közelíthetlen, | ma megközelíthetővé vált számomra | és
szenvet kínokat, | hogy megszabadítson engem a szenved-
élyektől. | Ki a vakok szemevilágát megnyitotta, | azt

a törvényszegők ajkai megköpdösik | és átengedi vállait
a foglyok szabadulásáért sebek viselésére. | Midőn őt az
ártatlan Szűzanya a kereszten függve meglátta, | fájdal-
masan felsóhajtott. | Jaj nekem én Szülöttem! | Vajjon
mit követtél el? | Ki szépségre nézve minden halandónál
ékesebb vagy, | most tekintet, szépség, élet és alak nélkül
vagy. | Ó, jaj nekem, én Világosságom! | Nem tekinthetek
reád, mint aléltra, | bensőm meg van sebesítve és szívemet
kegyetlen tör járja át. | Dicsőítő éneket zengek a te kín-
szenvedésedről, leborulok a te jószívűséged előtt. | Hosszú-
türelmű Urunk, dicsőség neked.

Bemenet. Enyhe világossága... *Prokimen: 4. h.* Áldott
legyen Izrael Ura Istene, ki egyedül tesz csodálatos dolgo-
kat. Isten! add jogodat a királynak és igazságodat.
Olvasmány: Teremtés könyvének 9. 18—29. v. II. Prokimen:
Nekem pedig jó az Istenhez ragaszkodnom, mely jó Izrael
Istene azoknak, kik igaz szívvel vannak.

Olvasmány: Példabeszédek könyve, 12. r. 23—28.

IV. péntek.

Vecsernye.

7. h. Uram, tehozzád... után:

ASZENVEDÉLYEK által szolgáságba hajtva lelkem méltó-
ságát, | állatiassá lettem, | nem tudok hozzád fel-
tekinteni, Magasságbeli! | Hanem lefelé görnyedve, | mint
a vámos, hozzád kiáltván: | Kérlek, Krisztus Istenem,
irgalmazz nekem | és üdvözíts engem.

Vértanu-szlichirák: Szent vértanuk! Kik jó harcot
harcoltatok | és meg vagytok koszorúzva, | imádkoztatok
az Úrhoz, | hogy irgalmazzon a mi lelkünknek.

Szent vértanuk, minden földit megvetvén | és a
küzdőhelyen Krisztust férfiasan hirdetvén, | a megpróbál-
tatásokért viszontjutalmat vettetek tőle. | Azért kérünk
titeket, | miután rendíthetlen bizalmatok van őhöz, |
esedezzetek hozzá, | mint mindenható Istenhez, | hogy
üdvözítse a mi lelkünket, | kik hozzátok menekülünk.

Minden dicséretre méltó vértanuk, | lelkes növendé-

kek, | okos, egészen égő áldozatok, | elfogadott, Isten előtt
kedves áldozatok, | titeket nem rejtett el a föld, | hanem
befogadott az ég | és az angyalok részestársává lettetek. |
Kérünk titeket, | esedeztetek azokkal együtt az Üdvözítő,
a mi Istenünk előtt, | tegye békességgé a világot | és
üdvöztse a mi lelkünket.

Dicsőség néked, Krisztus Isten! | Az apostolok dicsek-
vése, | a vértanuk öröme, | kik hirdették az egyvalóságú
Szentháromságot.

A mineából 4 szlichira:

Dicsőség 7. hang. Halotti szlichira: Kezdetben a te
képedre | és hasonlatosságodra alkotván az embert, | a
paradicsomba tetted őt, | hogy első legyen a te terem-
ményeid között. | De, midőn az ördög irigységből meg-
csalta, | a te parancsaid megszegője lőn, | mert résztvett
az ízelelésben. | Azért arra ítélted el őt, Uram! | hogy
visszatérjen ismét a földbe, | amelyből vétetett | és kérjen
magának megnyugvást.

Most és: A 7. h. dogmatja. 30. lap. (Szombat, vecsernyén).

Bemenet. Enyhe világossága . . . *Prokimen 4. h.* Ki
Izraelt legelteted, halljad. Ki a kerubok felett ülsz, jelenj
meg.

I. Parimia: Teremtés könyvének 12. r. 1—7. v.

II. Prokimen: Örvendeztetek a mi segítő Istenünknek.
Kezdjétek éneket és hozzatok dobot.

II. Parimia: Példabeszédek könyve. 14. r. 15—27. v.

V. szerda.

Vecsernye.

8. h. Uram, tehozzád . . . után.

GONDOLATAIMMAL rablók hatalmába estem, | meg lettem
fosztva értelmemtől — én nyomorult — | és kegyet-
len összeveretvén, | egész lelkemben meg vagyok sebe-
sítve | és az erények ruhája nélkül kint, — az élet
útján fekszem. | De a pap az ütések fájdalmai között
meglátott engem, | gyógyíthatatlanságom miatt figye-
lemre nem méltatva, nem tekintett reám. | Majd ismét

a levita, nem viselhetvén a lélekrontó gyötrelmet, | ő maga is megpillantván, elment mellettem. | De te, Krisztus Isten, | ki nem a szamariai nőtől, | hanem Máriától kegyeskedtél megtestesülni, | emberszeretetednél fogva, adj nekem gyógyulást, | reám árasztván a te nagy irgalmadat.

Ha valami erény | és ha valami dicséret megilleti a szenteket, | mert kard alá hajtották vállukat | éretted, ki meghajlítottad az egeket | és alászállottál; | kiontották vérüket éretted, | ki magadat kiüresítetted | és szolgai alakot vettél fel; | megalázták magukat egész a halálig, utánozván a te szegénységedet; | az ő imáikért, | a te könyörületed sokasága szerint, | Istenünk könyörülj rajtunk.

Uram, Te szent tanítványaidat | értelmes égboltozatoknak mutattad; | az ő megszentelt közbenjárásuk által | válts meg engem a föld rosszaságaitól, | önmegtartóztatás által | mindenkor a szenvedélyekkel való egyetértés fölé emelvén az én gondolkozásomat, | mint könyörületes és emberszerető.

Mindnyájan, kik a bőjt idejét | az isteni kegyelem munkatársának tartjuk, | siránkozzunk egész szívből | és kiáltsuk az Üdvözítőhöz: | sokirgalmú Urunk, | kik téged himnuszokban félelemmel dicsérnek, | üdvözítsd azokat a te tanítványaidért, | mint könyörületes és emberszerető.

Minden dicséretre méltó apostolok, | a világ pártfogói, | betegek gyógyítói, | az egészség megőrzői, | mindkét oldalról óvjatok meg bennünket, | hogy a bőjt idejét átéljük, egymás között istenesen, békében legyünk, | értelmünket a szenvedélyek zaklatásától menten megőrizzük, | hogy a feltámadt Krisztusnak, | mint győzedelmesnek himnuszt zengedezzünk mindnyájan.

4. h. Lerombolhatatlan | védfalunk légy nekünk, Jézus Üdvözítőnk | és irgalmas Istenünk, | mert család életmód | és cselekedetek által elestünk. | De te, mint jótevő, | támaszd fel teremtményedet | és újítsd meg, mint könyörületes, | Uram, | mielőtt végkép elvesznék, | üdvözíts engem.

Tékozló fiúvá lettem, | gazdagságomat szétszórva, |

most az éhség sorvaszt. | A te oltalmad alá menekülök. | Mint amaszt, fogadj el engem, jóságos Atyám | és méltass arra, hogy asztalod részesévé legyek, | midőn hozzád kiáltok : | Uram, mielőtt végkép elvesznék, | üdvözíts engem.

A gonoszság kezdője | az első teremtményt irigységből kivetette a paradicsomból. | Midőn a gonosztevő a keresztfán mondotta : | emlékezzél meg rólam ! | elnyerte a paradicsomot. | Én pedig hittel és félelemmel kiáltok hozzád : | emlékezzél meg rólam, Uram | mielőtt végkép elvesznék, | üdvözíts engem.

Nyujtsd nekem kezedet, mint Péternek | és vezess ki engem a mélységből Istenem. | Nyujts nekem kegyelmet és irgalmat, | a téged atya nélkül szült, egészen szeplőtelen Anyád | és minden szenteid imái által. Uram, | mielőtt végkép elvesznék, | üdvözíts engem.

Isten báránya, ki elveszed az én bűneimet, | fogadj el engem, | ki naponként zsoltárokból énekelek ; | lelkemet, testemet teljességgel a te kezébe teszem le | és éjjel és nappal, amint tartozom, | hozzád kiáltok : | Uram, mielőtt végkép elvesznék, | üdvözíts engem.

Dicsőség . . . : Ó, mily kimondhatatlan a te jóindulatod, | felette jóságos, türelmes Uram ! | Ó, bűnnélkül való és könyörületes ! | Ne taszíts el engem a te színed elől, | hogy én is örvendezve | és zsoltármódra kiáltsak hozzád : | Uram ! mielőtt végkép elvesznék, | üdvözíts engem.

Most és . . . : *Theotokion* ! Ó, mily kifejezhetetlen a te alászállásod ! | Ó ! mily felette csodálatos a te különös születésed, ó Jótevőnk ! | Hogyan hordoz karjain a Szűz téged, | mint csecsemőt, | a teremtető Istent, | ki elfogadtad, hogy tőle megtestesülj ! | Uram, mielőtt végkép elvesznék, | üdvözíts engem.

Bemenet. Enyhe világossága . . . *Vecsernyei prokimen* : 4. h. Isten a bosszúállás Ura, a bosszúállás Istene ! Emelkedjél fel, ki a földet ítéléd.

I. Parimia. Ter. 17. 1—9.

II. Prokimen : 6. h. Énekeljete az Úrnak új éneket. Énekeljete az Úrnak és áldjátok az ő nevét.

II. Parimia. Péld. 15. 20—16, 6. v.

V. péntek.

Vecsernye.

6. h. Uram, tehozzád . . . után:

AMINT Jeruzsálemből, | a te isteni parancsaitól eltávoz-
tam | és Jerikóba, a szenvedélyekhez megérkeztem, |
a tiszteletlenség balhiedelme az élet fertelmeibe vonszolt
engem! | Gondolataimmal rablók közé jutottam, | melyek
a fiúváfogadás | és a kegyelem köntöséből kivetkőztet-
tek | és sebeimben, mint élettelen leroskadtam. | A pap
eljövén | és esésemet megszemlélvén, | nem gondolt velem. |
A levita, maga is megirtózván, | elment mellettem. | De
te, Uram, Krisztus Istenem! | ki a Szúztól kimondhatat-
lan módon megtestesültél, | a te oldalad önkényt kiontott
Üdvözítő vérének | és vizének kiárasztóját, | mint olajat
csepegtetve, | gyógyírul alkalmazva, | kötöztetted be az én
nyílt sebeimet. | Számíts be engem az egek vidékére, |
mint jóindulatú.

A te vértanuid, Uram, | nem tagadtak meg téged, | a
te törvényeidre sem távoztak el. | Az ő imáik által irgal-
mazz nekünk.

Az örök idők előtti elhatározást föltárva, | megjelent
előtted, Leányzó, Gábiel, | köszöntvén téged és hangoz-
tatván: | üdvözlég bevételten termőföld, | üdvözlég
elégilletlen csipkebokor, | üdvözlég megmérhetetlen
mélység, | üdvözlég a mennyekben átvezető híd | és
mennyei lajtorja, | melyet Jákob látott, | üdvözlég
manna istenes edénye, | üdvözlég átok feloldozója, |
üdvözlég Ádám életrehívója, | az Úr van teveled.
(2-szer.)

Embernek látlak, | mondá a romlásnélküli Leányzó
a főhadvezérnek, | hogyan hangoztatsz tehát ember-
feletti beszédeket! | Azt mondod ugyanis, | hogy velem
lesz az Isten | és szívem alatt fog sátozt ütni. | Mondd
meg nekem, | hogyan leszek én Annak tágas mezeje | és
megszentelésének helye, | ki a kerubokon ül? | Ne hitegess
engem ámitással, | mert férfit nem ismervén, | a há-

zasság titkaiba beavatva nem vagyok. | Hogyan fogok tehát kisdedet szülni? (2-szer.)

Ahol Isten akarja, | meggyőzi a természet rendjét | és természetfeletti dolgokat visz véghez, | mondá a testnélküli. | Egészen szent, felette szeplőtelen, | higgy az én igaz beszédemnek. | Ő pedig felkiálta : | Legyen most nekem a te ígéd szerint | és szülni fogom a Testnélkülit, | ki tolem testet kölcsönöz, | hogy mint egyetlen hatalmas, | egyesülvén vele, | az embert ősi méltóságába visszavezesse. (2-szer.)

2. h. *Dicsőség . . . Most és . . .* Ami örök idők óta titok volt, | ma fel van tárva | és az Isten Fia ember fiává lett, | hogy a rosszabbat átvévén | nekem a jobbat adja. | Megcsalatkozott hajdan Ádám, | istenségre vágyott és nem lett. | Most az Isten emberré lett, | hogy Ádám istenségét munkálja. | Vigadozzék a teremtmény, | karban énekeljen a természet, | mert az arkangyal, amint kell, megjelenik a Szűz előtt | és bánattal ellentétes üdvözlést hoz. | Ki az irgalom jóindulatából megtestesültél, | Istenünk, dicsőség neked.

Bemenet. Enyhe világossága. *Prokimen* 4. h. Könyörletes és irgalmas az Úr, hosszútürelmű és nagyirgalmú.

Parimia. Ter. 22, 1—18. *Prokimen* 4. h. Mely nagyok a te műveid, Uram ! s mindeneket bölcsen intéztél.

Parimia. Pél. 17. 17—18. 5.

VI. szerda.

Vecsernye.

5. h. *Uram, tehozzád . . . után:*

MIVEL gazdag voltam | a szenvedélyekben, | a képmutatás csalárd köntösével vettem körül magamat, | ki a mértékletlenség rosszaságaiban örömet talállok | és mérhetetlen rosszindulatot mutatok, | a bűnbánat előtornácába taszított értelmemet, | mely minden jótett nélkül éhezik | és a jóra való restség miatt beteg, | elhanyagolom. | Azért te, Uram, | tégy engem a bűnökre nézve szegény Lázárrá, | nehogy egykor szükségem lévén rá, |

elveszítsem az ő nedvesítő ujját, | ha az olthatatlan lángok gyötörnék az én nyelvemet. | De helyez el engem Ábrahám páttriárka kebelén, | mint Emberszerető.

Lelketek kielégíthetetlen berendezésében | Krisztust nem tagadtátok meg szent vértanuk! | Ti a kínzások különféle bántalmazásait elviselve, | a zsarnokok vakmerőségeit földre terítettétek | s a hitet elhajlás | és sérülés nélkül megőriztéték, | a mennyekbe költözteték át. | Azért, kik az iránta való rendíthetetlen bizalmat megtaláltátok, | kérjétek őt, ajándékozzon nekünk | nagy irgalmat.

Midőn testben a Jordánon túl jártál, Jézus, | a veled levők előtt felkiáltottál: | íme barátunkat, Lázárt, miután meghalt, | épen most adják át a sírnak. | Azért, barátaim, örülök tiérettetek, | hogy megtanulhatjátok, miszerint változatlanul Isten lévén, | mindent tudok, | habár láthatólag ember voltam. | Menjünk tehát, hogy életre keltsem őt, | hadd érezze meg nyilván a halál az ő legyőzetését | és tökéletes feloldozását, | melyet meg fogok szerezni, | midőn a világnak nagy irgalmat nyujtok.

Mártát és Máriát utánozva, hívek, | küldjünk az Úrhoz követek gyanánt istenes cselekedeteket, | hogy eljövén, támassza fel nyomorultan a sírban holtan fekvő értelmünket, | mely elhanyagoltatása iránt érzéktelen, | az isteni félelmet egyáltalán nem érzi | és most sincs az éltető cselekvő képesség birtokában, hangoztatván: | lásd, könyörületes Uram | és amint barátodat, Lázárt, | fenséges gondoskodásoddal felserkentetted, | úgy nagy irgalmat nyujtva, | tégy élőkké mindnyájunkat.

Miután Lázár két napot a sírban töltött, | a kezdetől fogva megholtakat szemlélte. | Ott látta az idegenszerű rémeket, | a pokol bilincseivel letartott megszámlálhatatlan sokaságot. | Azalatt nővérei maguk előtt látván az ő sírját, | keservesen siráinkoztak. | De Krisztus közeledik, hogy életre keltse barátját, | hogy mindnyájan egyhangúlag dicsőítsék őt, mondván: | Áldott vagy, Üdvözítő, | irgalmazz nekünk.

A mineából 4 sztychira. Dicsőség, most és: Theotokion. Bemenet. Enyhe világossága. Vecsernyei prokimen 4. h.

Kedves leszek az Úr előtt az élők tartományában. Szeretem, mert az Úr meghallgatta könyörgésem szavát.

Parimia. Ter. 43, 26—30. és 45, 1—16.

Prokimen, 4. h. Fogadásimat az Úrnak teljesítem az ő egész népének színe előtt. Hitttem s azért szólottam, de igen megaláztattam.

Parimia. Peld. 21, 23—22, 4.

VI. péntek.

Vecsernye.

8. h. Uram, tehozzád . . . után.

A LELKET erősítő negyven napot eltöltvén, | arra kérünk, Emberszerető, | hogy a te kínszenvedésed szent hetét is megláthassuk, | hogy dicsőítsük azalatt a te nagy dolgaidat | és a te felettünkvaló kimondhatatlan üdvöndözésodat | egy értelemmel zengedezvén: | Uram, dicsőség neked.

Urunknak vértanui, | kérünk titeket, | esedezzetek a mi Istenünkhöz | és kérjétek tőle lelkünk számára a könyörület bőségét | és gyakori bűnbeesésünk kiengesztelését.

6. h. Uram! Midőn látni akartad Lázárnak sírját, | előismeretédnél fogva arra készülvén, | hogy a sírban fogsz lakni, | megkérdezted: | hová tettétek őt? | És, miután értésedre jutott, | amit nem tudtál, | azt, akit szerettél, így szólítottad: | Lázár, jöjj ki! | És az életnélküli meghallotta azt, | ki neki lehelletet adott, | téged, a mi lelkünk Üdvözítőjét. *(2-szer.)*

Uram! A negyednapos sírjához, | Lázár síremlékéhez jöttél | és barátod felett könnyeket ejtettél | és ki az élet sarja vagy, | a negyednapos halottat fölserkentetted. | Akkor a halált megkötiözte a te hangod, | a kötelékeket feloldozták a te kezeid. | Akkor örömmel telt el a tanítványok csoportja | és mindnyájan egy összhangban zengedeztek: | Áldott vagy Üdvözítőnk, | irgalmazz nekünk. *(2-szer.)*

Uram! A te szavad lerontotta a pokol uralmát | és

a te hatalmad igéje a negyednapost felsekentette a sírból | és Lázár az újjászületés üdvösséges bevezetője lett. | Fejedelmünk, | minden lehetséges neked, | a mindenség Királyának! | Ajándékozz a te szolgálidnak engesztelő-dést | és nagy irgalmat.

Uram! Miután azt akartad, | hogy a te tanítványaid a te halottaiddal való felkelésedet elhiggyék, | megjelentél Lázár síremléke mellett | és midőn őt előszólítottad, | kifosztottad a poklot | és az feloldotta a negyednapost, | ki hozzád kiáltott: | Áldott vagy Uram, dicsőség neked.

Uram, magadhoz vevén a te tanítványaidat, | megérkeztél Bethániába, | hogy barátodat felébreszd | és az emberi természet törvénye szerint siránkozván felette, | mint Isten, ó Üdvözítő! | Felébresztetted őt a negyednapost | és ő hozzád kiáltott: | Áldott vagy Uram, dicsőség neked.

Dicsőség . . . 8. h. Lázár síremlékénél megjelentél, mi Üdvözítőnk! | És szólítván, mint álomból, föltámasztottad a halottat. | A romolhatatlanság parancsára levetette magáról a romlandóságot | és ígédre azonnal előjött a kötelekekkel lekötözött. | Megtehetsz mindent, | mindenek neked szolgálnak, Emberszerető. | Neked van minden alávetve, | Üdvözítőnk, dicsőség neked.

Most és . . . A lélekre üdvös negyvenedet eltöltvén, kiáltunk: | Üdvözlégy Bethánia városa, | Lázár hazája! | Üdvözlünk titeket, Márta és Mária, | az ő nővéreit, | mert holnap megérkezik Krisztus, | hogy életre keltse szavával meghalt bátyákat. | Az ő szózatát hallván, | félelemtől remegve | és nagy jajgatással fogja elbocsátani | a keserű és telhetetlen pokol a kötelekekkel összefűzött Lázárt. | A zsidó nép az ő csodáján megütődve, | pálmaágakkal és zöldgallyakkal fog eléje menni | és meglátjuk a gyermekeket, | kikre irigykedtek az atyák, | midőn dicséretül kiáltották: | Áldott, ki az Úr nevében jó, | Izrael királya!

Bemenet. Enyhe világossága. *Prokimen. 6. h.* A mi segítségünk az Úr nevében. Ha az Úr velünk nem lett volna, mondja meg most Izrael.

Parimia. Ter. 49, 33—50. 25.

Prokimen. 4. h. Kik az Űrban bíznak, olyanok, mint a Sion hegye, nem fog ingadozni mindörökké, ki Jeruzsálemben lakik.

Parimia. Péld. 31, 8—31.

Nagyhétfőn, a vecsernyén.

Uram, tehozzád-ra. 1. h.

MIUTÁN önkéntes kínszenvedésre jött az Űr, | utána mondta az apostoloknak: | Ime, felmegyünk Jeruzsálembé | és az ember Fia át fog adatni, | amint meg van írva őfelőle. | Menjünk tehát mi is | és megtisztult lelkiismerettel utazzunk vele együtt, | feszítsük keresztre magunkat Ővele | és halljunk meg Őérette az élet örömeinek, | hogy majd vele együtt keljünk életre | és meghallhassuk, midőn kiáltani fogja: | Már többé nem a földi Jeruzsálembé, | hogy szenvedjek, de fölmegyek az én Atyámhoz | és a ti Atyátokhoz, | az én Istenemhez és a ti Istenetekhez | és felmagasztallak benneteket a magasságbeli Jeruzsálembé, | a mennyek országába.

5. h. Hívek, miután Krisztus Istenünk üdvözítő kínszenvedéséhez elérkeztünk, | dicsőítsük az ő kimondhatatlan hosszú türelmét, | hogy saját jóindulatánál fogva | egyidejűleg minket is ébresszen fel, | kik a bűn által meghaltunk, | mint Jóságos és Emberszerető.

5. h. Uram! Midőn kínszenvedésre jöttél, | hogy saját tanítványaidat megszilárdítsd, | magadhoz vevén őket, mondád: | Hogyan nem emlékeztek az én beszédeimre, | melyeket egykor mondtam nektek, | hogy mindenek nem prófétáról irattak meg, | hanem hogy Jeruzsálemben nekem kell megöletnem. | Most azonban az idő beállott, | melyet nektek megmondtam, | mert íme, átadatom, | hogy a bűnösök kezei gyalázva megöljenek, | kik engem, miután a keresztre is feltűznek, a sírnak is átadván, | mint megutáltat halottnak fognak tartani. | Hanem bízzatok, | mert harmadnapon felébredek a hívők örömére | és örök életére.

5. h. Uram! Miután a te üdvözítő gondviselésed | kifejezhetetlen titkát felismertük, | Zebedeus fiainak

anyja azt kérte tőled, | hogy az ő szülöttjeinek | ideig-
tartó királyság tiszteletét ajándékozd, | de ahelyett hir-
detted, | hogy a te barátaid a halál poharát fogják inni, |
magad pedig, amint megmondottad, | őérettük a bűnök
tisztító poharát kiiszod. | Azért kiáltjuk neked, | lelkünk
üdvössége, dicsőség neked.

5. h. Uram! Midőn saját tanítványaidnak meg-
parancsoltad, | hogy a legtökéletesebben gondolkozzanak,
mondád: | Ne legyetek hasonlók a pogányokhoz | a kicsi-
nyek felett való uralkodásban, | mert nem így van közöt-
tetek, | az én tanítványaim között, | mert önként vagyok
szegény. | Azért, aki közöttetek első, | legyen mindenek
szolgája, | aki uralkodik, mint az alattvaló, | aki meg
van különböztetve, | mint az utolsó, | mert magam
is azért jöttem, | hogy a nyomorgó Ádámnak szolgáljak |
és váltságul adjam lelkemet sokakért, | kik hozzám kiál-
tanak: | Dicsőség neked!

6. h. Atyámfiak! | A kiszáradt fügefára | gyümölcs-
telensége miatt mért büntetéstől félve, | a bűnbánat méltó
gyümölcseit hozzuk Krisztus elé, | ki nekünk nagy irgal-
mat nyújt.

Dicsőség . . . Most és 6. h. A kígyó az egyiptomi asz-
szonyban | másodík Évára találván, | hízelgő beszéddel
sietett gáncsot vetni Józsefnek, | de ez hátrahagyva kön-
tösét, | elfutott a bűntől | és ruhátlanul nem szégyelte
magát úgy, | mint az első ember a gonosz meghallgatása
előtt. | Az ő esedezései által Krisztus! | irgalmazz nekünk.

Bemenet evangéliummal. Enyhe világossága. *Proki-
men, 6. h.* Áldjon meg téged az Úr Sionból, ki a mennyet
és a földet teremtette. Boldogok mindnyájan, kik az
Urat félik.

I. Parimia. Kim. 1, 1—20. II. Prokimen, 8. h. Áldunk
titeket az Úr nevében. Gyakorta ostromoltak engem ifjú-
ságomtól.

II. Parimia. Kim. 3, 1—8. Azután: Igazodjék fel az én
imádságom . . . Ezek után evangélium . . . Utána az előre meg-
szentelt áldozatok miséje.

Nagykedden, a vecsernyén.

Uram, tehozzád után: 1. h.

ÉN MÉLTATLAN! Hogyan fogok bejutni a te szenteid fényességébe? | Mert ha a menyegzős terembe velük együtt bátorodom bemenni, | ruhám, miután nem menyegzős, | megfedd engem és az angyalok megkötözve ki fognak vetni. | Uram, tisztítsd le az én lelkem szennyét és üdvözíts engem, | mint Emberszerető.

2. h. Jegyesem, Krisztusom! | Lelkem könnyelműségében félálomba merülve, | az erények égő lámpáját nem szereztem meg | és az esztelen fiatal lányokhoz lettem hasonlónak, | kik a munkálkodás idejét elkószálják. | Könnyörületed bensőségét ne zárd le előttem, Uram! | hanem a sötét álomból felrázván, | támassz fel engem | és az okos szűzekkel együtt vezess be a te menyegzős termedbe, | hol az ünneplők tiszta hangja szól | és szünet nélkül kiáltják: | Uram, dicsőség neked!

4. h. Hallottad, lelkem, | annak elítélését, | ki a talentumot elrejtette. | Ne rejtse el az Isten ígését, | hirdesd az ő csodás dolgait, | hogy kegyelemmel betelve, | bemeless a te Urad örömébe.

5. h. Jertek, hívek! | dolgozzunk buzgón az Uralkodónak, | mert gazdagságot oszt szolgáinak. | Sokszorosítsa meg arányosan mindgyikünk e kegyelem ajándékát, | mert ő a jócselekedetekért bölcseséggel ékesít, | ő a fényesség szolgálatát teljesíti, | ő a hűséges, a beavatatlannal közli az Igét | és a gazdagságot szétszórja minden munkása között. | Így sokszorosítsuk meg tehát a kölcsönt | és mint hű sáfárok, az Uralkodó kegyelmére, | örömére legyünk méltatva. | Tégy arra minket méltókká, | Krisztus Istenünk, | mint Emberszerető.

5. h. Mikor az angyali erőkkal dicsőségben eljössz, Jézus! | és ítélőszékedbe fogsz ülni, | ne különíts el engem, jószágos pásztorom. | Bár a kellemes utakat ismertem, | míg a jónevűek tekervényesek nekem. | Ne veszíts el engem a bakokkal, | ki a bűn miatt zordon vagyok, | hanem a jobboldali juhokhoz számítván, üdvözíts engem, | mint Emberszerető.

5. h. Jegyesünk, ki szépségre minden ember felett ékes vagy, | ki a te menyegzős termed szellemi lakomájára hívtál össze minket, | a te kínszenvedéseidben való részesedés által | vetköztess ki engem a bűnbeesések rosszöltözetű formájából | és a te ékességed dicsőségének köntösével feldiszlítván, | tégy a te országod vidám meghívott vendégévé, | mint Jóindulatú.

Dicsőség . . . Most és . . . 7. h. Ime, az Uralkodó talentumot bíz reád, lelkem! | Félelemmel fogadd a kegyelmet. | Add kölcsön azt az adományozónak, | add szét azt a szegényeknek | és szerezz barátot az Úrban, | hogy az ő jobbján állj majd, | midőn eljő dicsőségben és halljad boldogító hangját : | Menj be, szolgám, a te Urad örömébe. | Üdvözítő, méltass erre engem, | ki eltévelyedtem, | a te nagy irgalmadért.

Bemenet evangéliummal. Enyhe világossága . . . *Prokimen:* 6. h. Kelj fel, Uram! a te nyughelyedre te és a te szentelésed szekrénye. Emlékezzél meg, Uram! Dávidról és minden tűréséről.

I. Parimia. Ter. 17, 1—9. II. Prokimen 4. h. Ime, mely jó és mely gyönyörűséges az atyafiaknak együtt lakniok.

II. Parimia. Péld. 15, 20—16. 6. Igazodjék fel az én imádságom . . . *Evangélium, utána az előszentelték liturgiája.*

Nagyszerdán, a vecsarnyén.

Uram, tehozzád . . . után. 1. h.

TÉGED, Szűznek Fiát, | a bűnös asszony Istennek ismert el | s mint, aki könnyekig megható dolgokat cselekedett, | esedezvén jajgatás között, mondá : | Oldd fel tartozásomat, | mint én a hajfonataimat, | szeresd a téged kedvelőt, | kit méltán gyűlölnöd lehetne | és a vámosok mellett én is hirdetni foglak téged, | jótevő Emberszerető!

1. h. A sokértékű kenetet a bűnös asszony | könnyekkel vegyítette | és a te érintetlen lábaidra öntötte, | miután megcsókolta azokat. | Te őt azonnal megigazulttá tetted. | Ajándékozz viszont nekünk engesztelődést, | midőn értünk szenvedsz | és üdvözíts minket.

1. h. Midőn a bűnös asszony előhozta a kenetet, | ak-

kor a tanítvány megegyezett a törvényszegőkkel. Amaz ugyan örvendezett, | midőn a nagy értéket kiürítette; | emez pedig sietett, hogy elveszítse a Felbecsülhetlent. | Amaz megismerte az Uralkodót, emez elvált az Uralkodótól, | amaz megszabadult, | Judás pedig az ellenség szolgája lett. | Szörnyű a könnyelműség, | magasztos a bűnbánat. | Ezt ajándékozd nekem, Üdvözítő, | ki érettünk szenvedsz | és üdvözíts minket.

1. h. Ó, Júdás aljassága. | Láta, midőn a bűnös asszony nyomdokaidat csókolta | és csalárdul kigondolta az árulás csókját. | Amaz szétbontotta hajfonatait, | emezt pedig megkötözte az indulat, | mert kenet helyett rosszillatú gonoszságot hozott, | mert az irigység nem tudja nagyobbra becsülni azt, ami üdvös. | Ó, Júdás aljassága! | Istenem! ragadd ki abból a mi lelkünket.

2. h. A bűnös asszony az illatszerkereskedésbe futott, | hogy nagyértékű kenetet vásároljon, | hogy megkenhesse jótevőjét | és a kenetkészítőhöz így kiáltott: | Adj nekem kenetet, | hadd kenjem meg én is Azt, | ki rólam minden bűnt letörölt.

6. h. Ki a bűnben elmerült, | tebenned az üdvösség révpartját találta meg | és a kenetet könnyeivel együtt ontván, | hozzád kiáltott: | Tekints reám, kinek hatalmasan elengedni a bűnöket, | tekints reám, ki a bűnösök bűnbánatát várod | és Uralkodó, ments meg engem a bűn hullámaiból | a te nagy irgalmadért.

6. h. Ma Krisztus megjelent a farizeus házában, | az a bűnös asszony az ő lábainál vonaglott, kiáltván: | Tekints reám, ki a bűnben elmerültem, | ki tetteim miatt reményvesztetté lettem, | a te jószágodnál fogva ne utálj meg engem | és add nekem, Uram, rosszaságaim elengedését | és üdvözíts engem.

6. h. Szétbontotta az Uralkodó előtt hajfürtjeit a bűnös asszony, | kinyújtotta kezeit Judás a törvényszegők felé, | amaz, hogy a bocsánatot elvegye, | emez, hogy az ezüstpénzt megkapja. | Azért hozzád kiáltunk, ki eloldottál | és megszabadítottál bennünket, | Uram, dicsőség neked.

A rossz hírű és beszennyezett asszony eljött | és ó, Üdvözítő! | lábaidra könnyeket ontva, | előre hirdette

kínszenvedésedet. | Hogyan tekintsek fel hozzád, Ural-
kodó, | mert magad jöttél el, | hogy megmentsd a bűnös
asszonyt az örvényből. | Ki meghaltam, | támassz fel
engem. | Ki Lázárt, negyednapos sírjából felébresztetted, |
fogadj el engem, a szerencsétlent | és üdvözíts engem,
Uram.

Ki élete miatt kétségbeesett | és rossz erkölceiről
ismeretes volt, | a kenetet hordozván, hozzád jött és fel-
kiáltott: | Ki a Szűztől születél, | ne taszíts el engem, | a
bűnös asszonyt! | Angyalok öröme, | ne vesd meg könnyei-
met, | hanem fogadj el engem megtérésemben, | kit bű-
neimben el nem taszítottál, | Uram, a te nagy irgalmadért.

Dicsőség . . . Most és . . . 8. h. Uram, a sok bűn közé
jutott asszony, | ki a te Istenségedet megérezte, | a kenet-
hozók szerepét felvéve, | a sírbatétel előtt siránkozás kö-
zött kenetről gondoskodott a te számodra. | Jaj nekem,
mondá, | mert éjtszaka vesz körül engem, a kicsapongás
fulánkja | és a bűn sötét, holdvilágnélküli vágyószere-
tete. | Fogadd el könnyeim forrását, | ki a tenger vizét felhőkkel
felszívod. | Szívem fohászaira hajolj hozzám, | ki a te ki-
mondhatatlan alászállásodban meghajlítottad az egeket. |
Megcsókolom a te érintetlen lábaidat | és ismét letörölöm
azokat fejem fürtjeivel. | Kinek rémítő szavát, | midőn
Éva a paradicsomban füleivel meghallotta, | félelemmel
elrejtőzött, | én lélekmentő Üdvözítőm! | az én bűneim
sokaságát | és a te ítéleteid mélységét, | ki fogja ki-
nyomozni? | Ne vess meg engem, | a te szolgádat, | mert
megmérhetetlen nagy irgalmad van.

Bemenet evangéliummal. — Enyhe világossága . . .
Prokimen. 4. h. Adjatok hálát az ég Istenének, mert
örökkévaló. Adjatok hálát az istenek Istenének, mert
örökkévaló az ő irgalmassága.

I. Parimia. Ter. 17, 1—9.

II. Prokimen 4. h. Uram! a te irgalmasságod örökké-
való, ne vesd meg a te kezéd alkotmányát. Hálát adok
neked, Uram, teljes szívemből.

II. Parimia. Péld. 15. 20—16, 6. Igazodjék fel az én
imádságom . . . *Evangélium.* — Azután rendszerint az előszentek
liturgiája.

NAGYBŐJT I. VASÁRNAPJA.

(A szent képek tisztelete.)

Szombaton, vecsernyén.

Uram, tehozzád . . . után szlichirák az oktoichból, azután a következők: 6. h. Dallam: Miután minden reményük.

TÉGED ki felfoghatatlan vagy, | kit a hajnali csillag előtt kezdet nélkül | anyagtalan, testetlen és szellemi Atyától származó | kisdednek hirdettek, Uram, | a Te lelked által ihletett próféták | és aki szeplőtelen Szűztől megtestesültél, | az emberekkel együtt lakoztál | és a földieknek láthatóvá tetted magad, | azért, mint Kegyelemes: | méltasd a te felvilágosításodra azokat, | kik a te kimondhatatlan drága feltámadásodat dicsőítik.

A téged szavakkal és tettekkel hirdető isteni szózatú próféták, | az örök élet gyümölcseit termették; | mert az emberi lények rajtad kívül, Uralkodó, | másnak szolgálatát nem tűrvén, | az egész világon az evangélium szerint tértek meg | és fölvehették a te kínszenvedéseidet, | melyeket előre megjósoltak; | kiknek imádságai által méltass minket, | hogy az önmegtagadás bőjti idejét | bűn nélkül töltsük el, ó egyedül Sokírgalmú.

Isteni természetedre nézve körülírhatatlan lévén, | az utóbbi időkben, ó Uralkodó! | Megtestesülni kegyeskedvén, | körülírhatóvá változtál; | mert az emberi test felvételével | annak összes tulajdonságait is magadévá tetted; | miért is a te arcod képmásait szeretettel csókoljuk | és a te szeretetedhez fölemelkedvén, | abból a meggyógyulás malasztját merítjük, | az apostolok istenes hagyományait követvén.

Krisztus egyháza | legdrágább ékesség gyanánt fogadja a tisztelt és szent képeket, | az Üdvözítő Krisztus, | az Istenszülő és minden szentek díszes ábrázolását, | melyekkel kegyelemben megvilágosíttatik | és bennük lelkileg gyönyörködik, | a képüldözők eretnekségét pedig

elveti; | és örvendezve dicsőíti | az emberszerető Istent, | ki érte a kínszenvedéseket önként kiállotta.

Dicsőség: 2. h. Feltündöklött az igazság kegyelme, | mely hajdan képletileg ábrázoltatott, | most pedig valósággal beteljesült; | mert íme, az egyház a megtestesült Krisztus képével, | mint legszebb ékességgel díszítettik, | a bizonyosság sátorában hajdan | elhelyezett képeket tüntetvén elő | az igaz hit őrzésére, | hogy akit tisztelünk, annak képét szemünk előtt tartva, | el ne tévelyegjünk. | Szégyenüljenek meg mindazok, | akik nem így hisznek; | mert a mi dicsőségünk | a megtestesült Üdvözítő vallásosan imádott alakja | és nem a képistenítés. | Azért, hívek, csókolva a szent képet, | kiáltunk fel: | Üdvözítsd, Isten, a te népedet | és áldd meg örökségedet.

Most és . . . : A hang első theotokionja.

Előverses sztychirák. Dicsőség . . . : 2. h. A vallástalanságból | az igazi hitre térvén át | és az ész világával megvilágosíttatván, | zsoltári módon tapsoljunk kezeinkkel, | hálás szívvel dicséretet mondván Istennek | és a falakon, sima deszkán | és szent edényeken festett Krisztus képei | és az Istenszülő és a Szentek | képmásai előtt tisztelettel hajoljunk meg, | félrevetvén a tévhitűek tévedéseit, | mert az írott képmás tisztelete, | mint szent Bazil mondja, | annak eredetijére száll vissza, | a tisztaságos Szűzanya | és minden szentek esedezései által | kérvén téged, Krisztus Istenünk, | ajándékozz nekünk bőséges kegyelmet.

Most és . . . : Ó, minden régi csodánál . . . 19. lap.
Most bocsátod . . . 16. l. Tropár, a feltámadási, Dicsőség:

Tropár 2. h. A te szentképed előtt leborulunk, Jószágos, Krisztus Istenünk, | kérvén bűneink bocsánatát, mert önként kegyeskedtél testileg a keresztre felmenni, | hogy azokat, | kiket alkottál, | az ellenség rabságából megszabadítsd, | miért is hálásan kiáltjuk neked: | Üdvözítőnk, mindeneket örömmel töltöttél el | miután eljöttél a világot üdvözíteni.

Most és: Minden értelmet meghaladnak . . . (19. lap.)

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr... után. Tropár feltámadási. Dicsőség. A te szent képed előtt... Most és... A 2. h. theotokionja: Minden értelmet meghaladnak... 19. lap. Kánon a feltámadási: A Vörös-tenger. (Lásd a 4. hangban.)

A 3. ének után leülő 1. h. A te isteni alakodat képen ábrázolva, | világosan énekeljük a te születésedet, | kimondhatatlan csodáidat, | önkéntes keresztre feszítésedet, Krisztus, | amelytől az ördögök félelemmel menekülnek | és a tévhitűek szégyenükben sírnak, | mint ezek részestársai.

Dicsőség. A mennyei Sion, Anyánk, | próféták alakjával, | az apostolok ábrázolásával, | szent vértanuk és minden szentek képeivel | és alakjával az eszmei vőlegény és menyasszony | pedig értelmi ékességekkel díszítetik.

Most és: Tisztaságos, | azoknak, kik téged a szent képekben tisztelnek | és benned Isten valódi anyját magasztalják | és hittel hódolnak előtted, | a szeretetben oltalmazója és hatalmas védelmezője vagy, | elűzvé tőlük minden ellenséges indulatot, | mint aki mindent megtehetsz.

A 6. óda után kondák 6. h. Az Atyának leírhatatlan Igéje, | tőled ó, Istenszülő! megtestesülvén, | leiratott és a beszennyezett emberi képet | ősi ékességébe öltöztetvén, | az isteni jósággal egyesítette, | azért hirdetvén az üdvözítést | tettben és szóban, valósítsuk meg azt.

Ikosz: A gondviselésnek ezen titkát hajdan az istenileg ihletett próféták mi érettünk, kik azokat az idők teljében elértük, előre hirdették, elérvén ennek megvilágítását, mert az isteni ismeretet általa szerezhvén, a három személyben imádott egy Urunkat Istenünket ismerjük, egyedül őneki szolgálunk, egy hitet, egy keresztséget vallunk, Krisztusban öltözködtünk. De megvallván az üdvösséget, tettel és szóval munkáljuk azt.

A 9. ének után feltámadási fényének.

Dicsőség...: Dallam: A tanítványokkal... Táncoljatok, tapsoljatok, örömmel énekeljete, kiáltván: mily csodálatosak és szokatlanok a te műveid, Krisztus! És ki képes elmondani, Üdvözítő a te hatalmat, ki a mi egyenlőségünket és összhangzásunkat az egy anyaszent-egyházban egyesítetted.

Most és: Az ellenséges tévtan fegyverei most kimerültek és emléke lármában enyészett el, mert a te hajlékodat, Legtisztább, a tiszteletreméltó képek kegyelmével ékesítve mindig illendő módon szemlélve, mindnyájan örömmel telünk el.

Dicséreti szlichirák. a hangból 5 és ezek: 4. h. Dallam: Tiszteletreméltó kereszted . . .

Tebenned örvendez | mostan ó, Emberszerető, | a saját jegyesében s Alkotójában az egyház, | melyet isteni akaratod erejével | a bálványimádás csalárdságától megmentettél | és drága véreddel magadnak jegyeztél el, | ünnepélyesen fogadja | a szentképek helyreállítását | és örvendezvén, | híven énekel és dicsőít téged.

Elővers: Hálát adok . . .

Testednek visszahelyezett ábrázolását | szeretettel csókoljuk, Uram, | mely a te üdvigondozásod nagy titkát | teszi láthatóvá előttünk ; | mert te nem képzeletben jelentél meg nekünk, | mint az istentagadó Mánes követői állítják, | hanem valóságban és természetes testtel, | mely által a te szeretetedre | és kívánságodra vonzatunk.

Elővers: Vigadok és örvendezek.

Örvendetes és vígsággal teljes nap | tünt fel ma nekünk, | mert a legigazibb hitágazatok világossága | fénylik és tündöklük ; | Krisztus egyháza a visszaállított szentképekkel | és festményekkel újra fölékesíttetik | és hívek egyértelműsége helyreállítatik.

Elővers: Kelj fel, Uram . . .

7. h. Mózes önmegtartóztatás közben kapta a törvényeket | és népét megtéríté ; | Illés bőjtölvén, az egeket elzárta | és a három Izrael ifjú | bőjtölés által törte meg a zsarnok király kegyetlenkedéseit ; | ugyanez által méltass minket is, Uram, | hogy a szent feltámadást elérhesük, | kik így kiáltunk hozzád : | Szent Isten, szent erős, | szent halhatatlan, irgalmaz nekünk !

Dicsőség: ugyanazt ismételni, Most és: Áldásteljes vagy...

Szentmisén. Nagy Szent Vazul miséje. Bemenet. után tropár a feltámadási, azután: A te szent képed előtt . . . 177. lap.

Dicsőség . . . Kondák 6. h. Az Atyának leírhatatlan

178. lap. *Most és: a templomi ünnepnek, vagy a templom szentjének kondákja.*

Prokimen 4. h. Áldott vagy te, Uram, atyáink Istene, dicséretes és dicsőséges a te neved mindörökké.

Valóban méltó helyett: Tebenned örvendez malaszttal teljes, minden teremtmény: az angyali rendek s az összes emberi nem. Te megszentelt hajlék, lelki édenkert s a szüzek dicsérete, kitől megtestesült az Isten s gyermekszülött lett, bár öröktől Isten volt; mert a te méhedet égi trónná alkotta s bensődet a mennynél ékesebbé tette. Tebenned örvendez, malaszttal teljes, minden teremtmény. Dicsőség néked.

Áldozási vers: Dicsérjétek az Urat a mennyekben, dicsérjétek őt a magasságban.

Vecsernye.

A hang bűnbánati sztichirái, mint vajhagyó vasárnapon. Dallam: Tiszteletreméltó kereszted jelét adlad ... 4 bűnbánati sztichira az oktoichból és a következők: 4. h. Isten, mindenek Királya ... stb. Lásd a 4. h. 121. l.

A csodálatos Mózes bőjtöléssel megtisztulván, látta az Óhajtottat. Őt kövesd, én gyarló lelkem és igyekezzél a bőjtölés napján a rossztól megtisztulni, hogy meglássad az Urat, ki neked bűnbocsánatot, megtisztulást és megváltást adott, mint jóságos és emberszerető.

6. h. A bőjtnek második hetét ünnepélyesen kezdjük ma, napról-napra megtartván azt, atyámfiai s mintegy tüzes szekeret készítvén magunknak, mint a teszbüi Illés, a négy főerényből; elménket a béketűrés magaslatára emeljük, testünket tisztasággal ruházzuk fel s ekkép haladva, győzedelmeskedjünk az ellenség fölött. *Mineából 3 sztichira. Dicsőség ... Most és ... theotokion.*

Prokimen. Adtál örökséget, Uram, azoknak, kik félnek téged.

Előverses sztichirák. 8. h. Jertek, tisztítsuk meg magunkat alamizsnával és a szegények segélyezésével, nem trombitálva és nem hirdetve jótetteinket, hogy ne tudja a balkéz, mit cselekszik a jobb, hogy meg ne hiúsítsa az öndicsekvés az irgalmasság gyümölcsét; de

titokban a titoklátó Atyához fohászkodjunk: | Atyánk, bocsásd meg a mi vétkeinket, | mint Emberszerető. (2-szer.)

Urnknak vértanui ... stb., 127. lap.

Dicsőség ... Most és ... Az égiek magasztalnak téged, | malaszttal teljes szeplőtelen Anya | és mi dicsőítjük | a te titokteljes szüléset: Istenszülő, | esedezzel a mi lelkünk üdvösségéért.

Most bocsátod el ... után Üdvözlégy Istenszülő Szűz stb., mint a vajhagyó vasárnapon.

NAGYBŐJT II. VASÁRNAPJA.

Szombaton, a nagy vecsernyén sztechirák az oktoichból és a mineából. Előverses sztechirák az oktoichból, mint a bőjtí idón kívül.

Vasárnap, reggeli istentisztelet.

Isten az Úr ... után tropár feltámadási (2-szer.) Dicsőség: a szentnek. Most és ... theotokion ennek hangja szerint. Evangélium után 50. zsoltár. Dicsőség ... A bűnbánat ajtaját nyisd meg nekünk stb. 129. lap.

Kánon a feltámadási. Katavászia: Felnyitom az én számat. A 3. óda után, kondák és ikosz a szentnek. Dicsőség: leülő: Most és: theotokion.

A 6. óda után kondák 4. h. Mostan állott be a munka ideje, | ajtó előtt van az ítélet. | Bőjtöljünk és virrasszunk tehát. | A bánat könnyeit | az irgalmassági cselekedetekkel együtt mutassuk be, kiáltván: | a tenger fővényénél többet vétkeztünk, | de engedd meg mindenk Alkotója, | hogy hervadhatatlan koszorúkat nyerjünk.

Ikosz: Szerettem a földieket és a mulandókat. De megfeledeztem az örök javakról, Krisztus Jézus, egyetlen Emberszerető, ki a bűnösök soha nem szünő reménye vagy, mert a megtérőknek kegyelmet adott és engem, a megtérőt, nem vetsz meg, Jézus. Megértem ugyanis a latort, ki hitvallásával üdvözült és a vámost ki kegyelemmel megtisztult; gondolkodom a könnyező bűnös asszonyról, mert mindezekben a megtérés képeit tártad fel nekem, ki fenyegetésben jóságos és könyörületben melegsívű vagy, a megtérőket meglátogatod, az ellenkezővel szemben eljár, mint Atya. De, ha akarod, az én bűneimet is megbocsáthatod, amelyekkel a keresztségben tett fogadalmom és a tiszta életre tett ígéret után, beszennyeződtem. De engedd el, mindnyájunk Alkotója, hogy elnyerhessem a hervadhatatlan koszorúkat.

A 9. óda után föltámadási fényének.

Dicséreti sztichirák a hangból és ez:

Elővers: Kelj fel Uram...

6. h. A bűnök sötétségében járóknak a megtartózkodás idejével | világosságot tüntettél fel, Krisztus! | A te kínszenvedésednek napját is engedd elérnünk, | hogy énekeljük neked: | kelj fel Istenünk | és könyörülj rajtunk.

Szentmisén: Bemenet után feltámadási tropár a hangnak. Dicsőség: Kondák. 4. hang. Mostan állott be... lásd fent. Most és: a templom kondákja, illetve Theotokion. Valóban méltó helyett: Tebenned örvendez.

Vasárnap, a vecsernyén.

Uram, tehozzád... után 4 bűnbánati sztichira az oktoichból, mint vajhagyó vasárnapon és a következők:

8. hang. *Minta dallam szerint.* Számtalanszor vétkezvén ellened, | sok szenvedés várakozik reám: | a fogak csikorgatása, | a vigasztalhatatlan siránkozás, a gehenna tüze, | a sötétség és az alvilág. | Ó legigazságosabb Bíró! | adj nekem könnyeket, | melyekkel megtaláljam a bűnbocsánatot | és gonoszságaim feloldozását, | bőjtölvén és hozzád kiáltván: | Uralkodó Krisztus, könyörülj rajtam, | a te nagy és gazdag kegyelmed szerint.

Ki a kicsapongás vadonjában eltévedtem, | keress fel engem, ó isteni Ige | és hívj magadhoz, | messze úzvén tőlem elmémnek gonosz szokásait | és mint halottat újra támassz fel, | a bőjt által tisztíts meg, | ki siránkozva kiáltok hozzád: | Uralkodó Krisztus, könyörülj rajtam, | a te nagy és gazdag kegyelmed szerint.

A bőjt harmadik hetét kezdvén, | dicsőítsük a Szentháromságot, ó hívek! | örömmel haladva tovább | és a testi szenvedélyeket lelkünkben elhervasztva, | mennyei virágokat szaggassunk, | koszorúkat kötve a nap Hajnalának, | hogy a győzedelmes Krisztus elébe mindnyájan | koszorút viselve mehessünk.

Három sztichira a mineából. Dicsőség... Most és: Theotok. Prokimen: Ne fordítsd el... 147. lap.

Előverses sztichirák 8. h. Állhatatlan lelkemmel megvettem az atyai gyeplőket, | a bűn állatias gondola-

taiba merültem, | egész életemet eltékozoltam, | én szerencsétlen. | A szívet erősítő ételektől eltávolodtam, | a pillanatnyi élvezeteket nyújtó örömekben tobzódtam. | De jóságos Atyám! | ne zárd el előttem emberszerető szívedet, | de nyisd ki és fogadj el, mint a tékozló fiút | és üdvözíts engem. (2-szer.)

Urunk vértanui... (140. lap) húshagyó vasárnap, előverses sztychiráknál 2-ik. Dicsőség: Mostés: Az égiek magasztalnak Téged: ugyanott.

NAGYBŐJT III. KERESZTHÓDOLÁSI VASÁRNAPJA.

Szombaton, a nagyvecsernyén.

Uram, tehozzád kiáltok... után a feltámadásnak 6 szt., aztán a keresztnék: *Dallama: Üdvözlégy, életadó kereszt. 5. h.*

ÜDVÖZLÉGY életadó kereszt, | az egyház szépséges paradicsoma, | a halhatatlanság fája, | mely az örök dicsőség gyönyörét termé nekünk, | mely elúzi a gonosz lelkek seregeit, | örömmel tölti be az angyali rendeket, | melyet a hívek gyülekezetei megünnepelnek. | Legyőzhetetlen fegyver, | bevehetetlen erősség, | a királyok győzedelme, | az áldozárok dicsérete. | Krisztus kinszenvedésének és feltámadásának idejét add nekünk is elérnünk | és ajándékozz nekünk gazdag kegyelmet.

Saját dallama. Üdvözlégy életadó kereszt! | az ajtatósság fölülmulthatatlan diadaljele, | a paradicsom ajtaja, | hívők erőssége, | az egyház védőfala, | mely megsemmisítette a romlást, | meghiusította és letiporta a halál hatalmát | és a földről az égiekhez emelt bennünket, | — legyőzhetetlen fegyver, | démonok ellenharcosa, | vértanuk dicsősége, | jámboréletűek valódi ékessége, | üdvösség révpartja, | mely a világnak nagy irgalmat ajándékozott.

Jöjj, elsőnek teremtetett emberpár, | ki az embergyilkos kígyó irigységéből | a keserű gyümölcs ízlelése által a magasságbeli karból kiestél | és lásd, íme előtted van a valóban drága és becses fa, | melyhez közeledvén, | örömmel csókoljátok azt | s hittel kiáltsatok fel: | te vagy a mi örömszózatunk, | tiszteletreméltó kereszt! | melynek gyümölcséből részesülvén, nyertük és élveztük a halhatatlanság első biztos paradicsomát | és a gazdag kegyelmet.

Ragyogtasd, Urunk keresztje, malasztjaidnak tündöklő villámfényét | mindazoknak szívére, | kik téged tisztelnek | és istenajándékozta szeretettel környeznek, | mert az bánatkönnyekbe merít el | és kiment a halál töréből | s a kimondhatatlan örömöknek részesévé tesz. | Mutasd meg nekünk szépséged ékességét | s add meg szolgálidnak, kik hittel kérik | segítségednek gazdagságát, | az önmegtartóztatás ajándékát | és dús malasztodat.

Dicsőség . . . : 3. h. Krisztus Istenünk, | ki az önkéntes keresztrefeszítést | az emberi nem általános feltámadására felvette | és királyi náddal kezdedben, | bíborszín palástba öltözve, | szent véredbe mártott ujjaiddal | bűnbocsánati levelünket királyilag aláírni kegyeskedtél, | ne vess meg minket, veszélyben levőket, | kik téled ismét eltávoztunk, | hanem könyörülj a viszontagságokban a te népeden, Hosszantűró | és kelj fel és győzd le az ellenünk harcolókat, | mint egyedül Hatalmas.

Most és . . . : Theotokion a folyó hangból. Prokimen: Az Úr országol . . . 34. l.

Előverses sztyichirák, az oktoichból, azután: Dicsőség . . . Most és . . . : 4. h. Uram, ki a szelíd Dávidot megsegítetted, | hogy hadban legyőzze az idegent, | segítsd meg a mi igazhitű Kriályunkat is | és a kereszt fegyverével terítsd le a mi ellenségeinket, | mutasd ki, Irgalmas, irántunk a te ősi kegyelmedet | és hogy megértsék, | hogy Te vagy valóban az Isten | és hogy a benned bízók győznek | és szokás szerint a Te legtisztább Anyád könyörgései által | gazdag kegyelemben részesülünk.

A többi szokás szerint. Tropár, a feltámadási, Dicsőség . . . : Üdvözítsd, Uram . . . 37. l. Most és . . . : Theotokion. Midőn Gábor közölte veled . . . 17. l.

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr . . . után tropár, feltámadási, a hangnak, Dicsőség . . . : Üdvözítsd, Uram . . . 37. l. Most és . . . : Midőn Gábor . . . 17. l. A feltámadási evangélium után.: Látván Krisztus feltámadását . . . 285. l. 50. zsoltár. Dicsőség . . . : A bűnbánat ajtaját . . . 129. l. Kánon: feltámadási.

Katavászia triódból: 1. Irmosz. Az isteni Mózes előre |

jelképezte a keresztfát, | midőn Izraelt a Vörös-tengeren kereszttel átvezette, | a vizet botjával kettéválasztotta, | énekelvén neked a kimeneti éneket, Krisztus Isten.

3. Erősíts meg engem kereszteddel | a hit köszikláján, Krisztus Uralkodó, | hogy ne rendüljek meg lelkemben a gonosz ellenség incselkedésére, | mert egyedül vagy Szent.

Leülő 6. h. A te kereszted, Uram, megszenteltetik, | mert általa gyógyulnak meg a bűnben szenvedők, | általa járulnak hozzád: | könyörülj rajtunk.

Elővers. Magasztaljátok a mi Urunkat, Istenünket és boruljatok le lábai zsámolya előtt, mert ő szent.

Ma beteljesedik a prófétai jóslat, | mert íme leborulunk azon helyen, | ahol a te lábaid állottak, Uram | és az üdvösség fáját ízlelvén, | elnyerjük a bűn szenvedéseitől való függetlenséget | az Istenszülőnek imái által, egyetlen Emberszerető.

Dicsőség . . .: Csak felállított a te keresztednek fája, | Krisztus | és megingatta a halál alapjait, Uram, | mert azt a pokol elnyelni vágyott, | de félelemmel ott hagyta. | Megmutattad nekünk az üdvösségedet, Szent | és dicsérünk téged, Isten Fia, | könyörülj rajtunk.

Most és . . .: Istenszülő Szűz, | imádd a te Fiadat, Krisztusunkat, | ki önként szegeztetett a keresztre, | feltámadt halottaiból, | hogy üdvözítse a mi lelkünket.

4. Midőn téged a kereszten, | mint nagy világítót láttalak, Hatalmas, | rettegés vett erőt rajtam | és minden fáklyát eltakarítván, eltettem. | Minden teremtmény pedig félelemmel énekelte a te hosszú tűrésedet, | mert megtelt a föld | a te dicséreteddel.

5. Korai virradattal éneklünk téged, | kegyes Üdvözítőnk, | megtalálván kereszteddel a békességet, | elvezetvén minket a lealkonyuló naphoz, | megújítottad vele az emberi nemet.

6. Jónás az isteni keresztnak képét | szétterjesztett kezeivel a cet gyomrában előábrázolta | és fohászkodva a te erőddel, Ige, | megmenekült az állatból.

Kondák 6. h. Nem örzi többé lángfegyver az édenkert ajtaját, | mert dicsőséges zár: a keresztfá van arra

helyezve. | A halál fulánkja, a pokol győzelme, meg-
semmisített, | mert eljöttél, Üdvözítőm, kiáltván a
pokolban levőknek : | Jöjjetek ismét a paradicsomba !

Ikosz. Három keresztet állított fel Pilátus a Golgotán. Kettőt
a latrok számára, egyet az Életadónak. Ezt meglátván a pokol, így
szólt az alatt levőkhöz : Ó, én szolgálaim, én erőim ! Ki vert szegeket
az én szívembe és döfte át falándzsával oldalomat ? Szétszakadok,
mert bennem vannak. A szenvedés megsebesít, érző erőim szomo-
ritják szellememet és kényszerülök kiadni Ádámot és a tőle valókat,
kiket a (paradicsomi) fa nekem adott, mert ez őket ismét a paradi-
csomba vezeti vissza.

7. Ki az ifjakat a lángokból kiszabadítottad, | testet
vevén, | a földre szálltál | és a keresztre felszegeztetvén, |
üdvösséget adtál nekünk, Krisztus, | atyáinknak egyedül
áldott | és dicsőített Istene.

8. A hajdani nagy próféta, Dániel, | az oroszlánok
vermébe dobattván, | keresztalakban terjesztette ki kezeit
és | sértetlenül megmenekült azok szétmarcangolásától, |
áldván Krisztus Istent mindörökké.

9. Ó, Szűz Mária | és valódi Istenszülő, | ki a keresztre
felemelkedett Krisztus Istenünket | szeplőtelenül szülted. |
Téged most mi hívek, mind dicsőítünk.

Fényének feltámadási, azután Dicsőség . . . : Látva a
te szent keresztedet kitéve, Krisztus, | leborulunk előtte
és hittel örvendezünk, | szeretettel csókoljuk a rajta
önként felfeszített Urunkat, | hogy méltasson minket
mindnyájunkat a szent kereszt előtt leborulni | és elítélés
nélkül megérni a feltámadást.

Most és . . . : A kereszt előtt, | amelyen a te Fiad,
mindenkor Tisztaságos, legtisztább kezeit | érettünk kiter-
jesztve felfeszítettet, | most vallásosan leborulunk, | adj
nekünk békességet | és a világot üdvözítő | mindenkor
tiszteletreméltó szenvedéseket előbb megérnünk | és a
fényes, a világ örvendetes uralkodói Pászkának | és a vilá-
gosságot hozó napnak hódolni.

Dicséreti szlichirák. Az oktoichból 4 és a következők: 4. h.
Dallam: Mint a vértanuk... Összhangzólag dicsérjük |
és énekekben magasztaljuk a szent keresztet, | azt csókol-
ván, hozzá kiáltunk : | legdrágább kereszt, | a te erőddel
szenteld meg a mi lelkünket és testünket | és az ellenség

minden incselkedésétől sértetlenül őrizz meg minket, | kik buzgósággal hódolunk neked.

Közeledjetek, ó hívek | és merítsetek a kiapadhatatlan vízből, | mely a szent kereszt kegyelme által ömlesztetik ; | íme, itt látjuk letéve a szent keresztfát, | mint az ajándékok kútforrását, | mely a mindenség Úrának oldalából fakadó vérrel és vízzel öntöztetett, | ki arra önként emelkedett fel és a földieket is felemelte.

Vers : Magasztaljátok a mi Urunkat, Istenünket és boruljatok le lábai zsámolya előtt, mert ő szent.

Te, az egyház erőssége, | a királyok hatalma, | a szerzetesek dicsérete | és üdve vagy, szent Kereszt ! | miértis hódolván neked, | szívben és lélekben megvilágíttatunk ma annak isteni kegyelmével, | ki rajtad megfeszítettet, | a csábító sátán hatalmát megtörte | és az ősi átkot megszüntette.

Vers : Isten, a mi királyunk öröktől fogva szabadulást szerzett a föld közepett.

8. h. A gonosz farizeusok szerfelett bölcselkedő észjárásának kerülését | a mindenek Ura az egek felől mondott példabeszédében tanítja és parancsolja, | hogy ne bölcselkedjünk magasabban, mint amennyire bölcselkedni szükséges ; | előírásul és példaul önmagát adván egész a kereszting és halálig | és végkép kiárasztotta magát. | Miért is hálát adván az Úrnak, | a vámszedővel mondjuk : | ki érettünk szenvedtél és mindvégig türelmesnek maradtál, Isten, | ments meg minket a szenvedésektől és üdvözíts minket.

Dicsőség . . . : Ugyanez. Most és : Áldásteljes vagy te.

Amikor a doxológiát kezdik énekelni, a pap felöltözik a teljes papi ruhákba, meglömjénezi az oltárt és az arra kitett keresztet. Azután a diszkoszra helyezve, körmenetben az oltár körül körülviszi, a királyi ajtóban megállván, a nagy doxológia és a háromszorszent eléneklése után felemeli és mondja: Bölcsesség, igazhívők. A nép pedig énekl: Üdvözítsd, Uram . . . stb. A pap pedig a kereszttel a templom közepén elhelyezett asztalhoz megy, arra a keresztet ráteszi és négy oldalról megfűstöli, mialatt a nép énekl: Üdvözítsd, Uram . . . Azután metániákat tesz a kereszt előtt, ezen ének mellett: A te kereszted előtt leborulunk, Uralkodó, és a te szent feltámadásodat dicsőítjük. (3-szor.)

Keresztcsókoláskor.

2. h. Jertek, hívek, hódoljunk az életadó fának, |
 melyen Krisztus, a dicsőség Királya, önként kitárta kezeit |
 és az előbbi boldogságra felemelt bennünket, | melyet
 édesgetéssel orzott el tőlünk az ellenség | és Istentől el-
 űzöttekké tett minket. | Jertek, hívek, hódoljunk a fának, |
 mely által képesekké lettünk, | hogy a láthatatlan ellen-
 ség fejét összetörjük. | Jertek, minden nemzet szülöttjei, |
 tiszteljük az Úr keresztjét énekkel: | örvendj, kereszt, |
 az elbukott Ádám teljes váltsága, | te vagy igazhitű
 királyaink dicsekvése, | mert a te erőd által hódoltak meg
 Izmael népei. | Téged, mi keresztények, most félelemmel
 csókolunk | és a reád szegzett Istent dicsőítjük, mond-
 ván: | Uram, ki ezen keresztre szegezettél, könyörülj
 rajtunk, mint jóságos és emberszerető.

8. h. Ma a világ Uralkodója | és a dicsőség Ura keresztre
 feszítették, | oldala átdöfetik, | epét és ecetet ízlel az
 anyaszentegyház gyönyörűsége. | Töviskoszorúval koro-
 náztatik, | ki befödte az eget felhővel. | A gúny ruháiba
 öltöztetik, | gyarló kézzel arculüttetik, | ki kézzel alkotta
 az embert. | Hátán veretik, ki az eget felhőkbe takarta, |
 leköpést és sebeket fogad, | gyalázásokat és arculütéseket |
 és mindezt énérettem, az elítéltért tűri az én Szabadítóm
 és Istenem, | hogy a világot megszabadítsa a tévedéstől, |
 mint Irgalmas.

Dicsőség: 8. h. Ki a valóságban, meg-
 közelíthetetlen, | ma megközelíthetővé vált számomra |
 és kínokat szenved, | hogy megszabadítson engem a szenvedé-
 lélyektől. | Ki a vakok szemvilágát megnyitotta, | azt
 a törvényszegők ajkai megköpdösik | és átengedi vállait
 a foglyok szabadulásáért, sebek viselésére. | Midőn Őt az
 ártatlan Szűzanya a kereszten függve meglátta, | fájdalom-
 san felsóhajtott: | Jaj nekem, én szülöttem! | Vajjon
 mit követtél el? | Ki szépségre nézve minden halandónál
 ékeesebb vagy | s most tekintet, szépség, élet és alak nélkül
 vagy. | Ó jaj nekem, én Világosságom! | Nem tekinthetek
 reád, mint aléltra, | bensőm meg van sebesítve | és szíve-
 met kegyetlen tör járja át. | Dicsőítő éneket zengek a te

kínszenvedésedről, | leborulok a te jószívűséged előtt, |
Hosszantürelmű Urunk, dicsőség neked !

Most és . . .: Ma beteljesedett a próféta szava; | mert
íme leborulván azon hely előtt, | melyen a te lábaid álltak,
Urunk | és az üdvösség fáját izlelvén, | az Istenszüő imái
által | a bűnös szenvedélyektől való megtisztulásban ré-
szesültünk, | egyetlen Emberszerető.

*A szentmisén. Bemenet, aztán tropár feltámadási a hangnak
és a kereszté: 1. h. Üdvözíts, Uram . . . 37. lap.*

*Dicsőség . . . Most és . . . : Kondák 7. h. 37. lap. Lásd az
utrenyén.*

Háromszorszent helyett: A te kereszted előtt . . . 187. l.

*Prokimen: 6. h. Üdvözítsd, Uram, a te népedet és áldd
meg örökségedet.*

*Valóban méltó . . . helyett: Tebenned örvendez . . .
180. lap.*

*Áldozási vers: Ránk van jegyezve, Uram, orcád vilá-
gossága, örömet adtál szívembe. Alleluja.*

Vasárnap, a vecsernyén.

*Rendes hang. Uram, tehozzád . . . után 4 szlichira az oktoichból,
ahogy a vajhagyó vasárnapi utasítás mutatja, utána a következők:*

*Minta dallam szerint. Uram, ki a keresztfán önként ki-
terjesztetted kezeidet, | méltass minket, hogy mi is töre-
delmes szívvel hódoljunk a keresztnak, | kik a bőjtölés,
imádság, megtartózkodás | és jócselekedetek által föl-
világosítottunk, | mint jószágos és Emberszerető.*

Uram! vétkeim sokaságát | a te könyörületességed
sokasága szerint tisztítsd meg, ó kegyelmes | és engedd a
te keresztedet | a bőjtölés ezen hetében tiszta lélekkel
szemlélni és csókolhatni, | mint Emberszerető.

*3. h. Ó, magasztos csoda ! | Ime látható a keresztt, |
melyen Krisztus testileg önként megfeszítettetett ; | meg-
hódol a világ és fölvilágosulva kiáltja : | ó, szent keresztt
ereje, | melynek látása égeti a gonosz szellemeket | és
ábrázolása elűzi azokat ! | Dicsérlek téged, legdrágább
fa, | tiszteletben tartalak | s félelemmel hódolok neked | s
dicsőítem az Istent, | ki általad ajándékozott nekem
végtelen életet.*

A mineából 3, Dicsőség . . . Most és . . . : Theotokion. Prokimen: Adtál örökséget, Uram, azoknak, kik félnek téged.

Előverses szlichirák. 8. h. Gonosz cselekedeteimtől nem merek az égre tekinteni, én megátalkodott, | hanem, mint a vámszedő, sírva kiáltok hozzád: | Uram, légy irgalmas hozzám, bűnöshöz | és a farizeusok képmutatásától őrizz meg engem, | mint egyedül Irgalmas.

Urunk vértanui . . . stb. 127. l. Az égiek magasztalnak téged . . . 140. oldalon.

NAGYBŐJT IV. VASÁRNAPJA.

Szent János, a mennyei lépcső leírójának emlékezete.

Szombaton, a vecsernyén. Soros hang. Uram tehozádra szlichirák a hangnak és 3 a mineából. A többi szent Jánosnak. 8. h. Dallam: Ó dicsőséges csoda.

SZENT János atyánk, te valóban mindenkor az isten-dicséretet hordtad ajkaidon, fokként előhaladván, ó legbölcsebb, az isteni ihlettség szavaiban és az onnan fakadó isteni kegyelemmel fölékesítetted magadat és boldoggá lettél, elúszván magadtól minden istentelenek csábításait.

Dicsőített János atyánk, könnyeid patakjával megtisztítván lelkedet és éjjeli virrasztásaiddal megengesztelvén az Istent, felbuzdultál annak szeretetére és szépségének csodálására ó boldog, melyet mostan magad is érdemed szerint élvezesz, szünet nélkül örvendezvén vezeklő társaiddal együtt, ó isteni szent.

Szent János atyánk, elmédet élő hittel Istenre függesztvén, e világ mulandó örömeit meggyűlölted és fölvevén keresztedet, a Mindenhatót követted, a zabolátlan testet a tanulás küzdelmei és a Szentlélek Isten ereje által az értelemnek rendelvén alá.

Dicsőség 5. h. Szent atya, az Úr evangéliumának tanítását követvén, a világot elhagytad, a földi kincseket és dicsőséget semmire se becsülve, honnét mindnyájunknak visszakiáltád: Szeressétek az Istent és megnyeritek az örök malasztot, mit se becsüljetek többre az ő szere-

teténél, hogy midőn eljő a maga dicsőségében, nyugalmat találjatok az összes szentekkel, kiknek imádságai által, Krisztus, őrizd meg és üdvözítsd a mi lelkünket.

Most és: Theotokion, hangból az első.

Előverses szlichirák. Dicsőség 2. h. E földön angyalt, a mennyben Isten emberét, a világ ékességét, a jámborok örömét, a bőjtölés erényének dicsőségét: Jánost tiszteljük, ki Isten házába plántáltatván, ékesen kivirágzott és mint pusztában a cédrusfa, megsokasította Krisztus nyájának lelki juhait, szentségben és igazságban.

Most és: Ó, minden régi csodánál... 19. lap.

Most bocsátod el, Uram, stb. 16. l.

Háromszor szert. Dicsőség... most és. Szentháromság... Uram irgalmazz, 3-szor, Dics., most és, Miatánk... mert tied, s b.

Tropár 1. h. Mint puszták lakója és testben angyal | és mint csodatevő jelentél meg János atyánk, | ki bőjtölés, virrasztás | és imádság által mennyei kincseket szerezvén magadnak, | a betegetek és hozzád közeledők lelkét meggyógyítod. | Dicsőség legyen Annak, | ki téged ilyen erővel felruházott, | dicsőség, ki téged megkoronázott, | dicsőség, ki általad mindenkinek fölépülést ajándékozott!

Vasárnap reggeli istentisztelet.

Oktoich szerint. Az 50. zsoltár után. Dicsőség: A bűnbánat ajtaját stb. 129. lap.

Kánon 3-ik ódája után kondák és ikosz feltámadási és leülő.

5. h. Üdvözítünk, a te tisztaságos keresztedet, | mint üdvösségünk fegyverét bírjuk. | Vele hozzád kiáltunk: | üdvözíts minket, | ki önként szenvedtél érettünk, | mindnyájunk sokirgalmú Istene.

Dicsőség: Erényeiddel az egekig emelkedtél fel, | mint mennyei lajtorja lettél ismeretes, | ki vizsgálódásaiddal, megmérhetetlen mélységekig hatoltál, | istenfélő János, az erények létrája, | mert az ördögök minden cselvetéseit legyőzted, | megvédvén az embereket ezek veszedelmétől | és most imádkozzál, | hogy tisztelőid üdvözüljenek.

Most és: Üdvözítünk, ki a kerubtrónon ül | és az Atya kebelében lakozik, | mint saját trónján helyezke-

dik el most test szerint bensődben, ó Kiránynőnk, | az összes nemzetek felé. | Azért most is lélekben énekeket zengjünk Neki, | kit imádj te is, | hogy üdvözítse a te szolgálóidat.

6. ének után kondák 4. h. Az önmegtartóztatás magasságába | helyezett téged az Úr, | mint álló csillagot, | mely megvilágítja a határokat, | vezetőnk és atyánk János.

Ikosz: Isteni erényeiddel valóban Isten házának tetted meg önmagadat, Atyánk, mert igazán ékessé tetted az igaz hitet, a reményt és a szeretetet, mint messzire sugárzó aranyat. Az isteni törvényeket kifejtetted, szorgalmat fordítottál az önmegtartóztatásra, mint test nélküli, kerested az okosságot, a férfiasságot, a bölcseséget és a szerénységet, amellyel felemelkedtél és szüntelen imáiddal kitüntél és mennyei lakhelyet nyertél, vezetőnk, atyánk, János.

A 9. óda után feltámadási fényének. Dicsőség (podobna: Asszonyok, halljátok.) A világ bűnös élvezetétől eltérte | és a táplálkozás megvonásával a testet elgyöngítetted, | a lélek erejét megújítottad, Tiszteletreméltó | és mennyei dicsőséggel lettél gazdag, Dicsőséges. | Azért ne szünjél meg imádkozni érettünk, János.

Most és: Teljes joggal vallunk Téged Istenszülőnek, Úrnőnk, | kik általad üdvözülünk, | mert Istent szültél kifejezhetetlen módon, | ki kereszttel legyőzte a halált | és magához vonzza a szentek csapatát. | Általuk dicsérünk téged, Tisztaságos.

Dicséreti sztychirák a hangból. Azután pedig a következők:

1. hang. Elővers: Kelj fel Uram...

Jertek, munkálkodjunk a lelki szőlőkertben, | a bűnbánat gyümölcseit érlelve; | nem az evés és ivásban vesztegeljünk, | hanem az imádság és bőjtölés erényeiben buzgólkodjunk, | ezekkel megkedveltetve az Úr, mint egyedül Sokirgalmú megfizeti nekünk a munkadíjat, | mellyel lelkünket kiváltjuk majd a bűn adósságából.

Dicsőség: Ugyanaz. Most és: Áldásteljes... stb. 52. l.

Szentmisén: Tropár feltámadási, hang szerint. Dicsőség 4. hang. Kondák: Uram, miután kereszted tiszteletére lettünk méltatva, | lélekkel és hittel közeledünk | és imádkozván, kiáltjuk: | méltass mindnyájunkat, | hogy elérhessük a feltámadást.

Most és: Theotokion. Prokimen és alleluja a hangnak.
Valóban méltó helyett: Te benned örvendezz ... 180. l.
Áldozási vers: Dicsérjétek az Urat a mennyekben.

Vasárnap, a vecsernyén.

Uram, tehozzád kiállok: A hang bűnbánati énekei, mint vajhagyó vasárnapon és ezek:

3. h. Dallam: Nagy a te kereszted ereje ... Hívek, a megtartóztatás idején sok nélkülözést tűrjünk, | hogy nagy dicsőséget nyerjünk | a nagy Isten irgalma által, | megszabadítván a gehenna tűzétől.

A bőjti idő felét betöltvén, | az istenes élet kezdetét nyilván tanúsítsuk | és az erényes élet végének eléréséhez buzgón törekedjünk, | hogy elnyerhessük az erényes élet örömeit.

7. h. Minta dallamra. Megfelelvén a bőjtölés ezen szent útját, | a másik részéhez is örömmel járuljunk, | megkenvén lelkünket a jótékonyság olajával, | hogy méltókká tétessünk a mi Krisztus Istenünkre, | az ő kinszenvedéseinek imáadására | és dicsőséges szent feltámadásának ünneplésére.

Mineából 3, dicsőség ... Most és: theotókion. Prokimen: Ne fordítsd el orcádat sőt.

Előverses szlichirák. 7. h. A szőlőkertet ültető | és abba munkásokat hívó Üdvözítőnk közel van; | jertek ó bőjtöléssel harcolók! | A bért vegyük fel, | mert gazdag és irgalmas, | ki azt nyújtja nekünk | és kevés munkáért dolgozván, | nagy lelki kegyelmet nyerünk.

6. h. Elméjében elcsábítottván Ádám, | a rablók kezeibe esett | és lelkében megsebesülve, | teljesen védtelenül feküdt | és sem a törvény előtti pap, | sem a törvény utáni levita nem tekintett rá, | csak egyedül te, | nem Szamariából jövő, | de Szúztól született Isten könyörültél rajta. | Uram, dicsőség néked!

A te vértanuid, Uram, | nem tagadtak meg téged, | sem el nem hagyták a te parancsolataidat, | az ő imádásaik által könyörülj rajtunk.

Dicsőség: Most és: Arkangyal szavával ... (125. oldal.)

NAGYBŐJT ÖTÖDIK HETÉBEN CSÜTÖRTÖK REGGELI ISTENTISZTELET HÓDOLÁSOKKAL.

(POKLONA, METÁNIA.)

Ezen szertartás szerdán este végeztetik.

Kezdet: Áldott a mi Istenünk ... Mennyei Király ... Háromszor szent ... Miatyánk ... Uram, irgalmazz (12-szer). Jertek imádjuk ... Zsolt. 19., 20. (Lásd 36. lap) és a többi, ahogy a reggeli istentiszteletben elő van írva ... «Isten az Úr» helyett «Alleluja». Háromsági énekek a jolyó hangon, 8. kaftizma, az oktoichból a «deülök» ... Zsolt. 50. Ekténia: «Üdvözítsd Isten» és fennhangja ... (Lásd 47. lap) és kezdjük a Krétai szent András bűnbánati kánonját, mely előtt a kántor az «Itéleti kánon» 1. irmoszt énekli: «Segítők és pártfogók lett nekem» és ezen előverset: «Könyörülj rajtunk, Urunk, könyörülj rajtunk».

A pap az egyes ódák végén háromszor, a nép pedig minden vers eléneklése után mélyen meghajlítja magát. Az előverseket a többi ódánál is úgy vesszük, mint ahogy az az első ódánál jelezve van, ha nincs külön utasítás.

Szentháromság-tropárok: Emeljük föl szívünket a mennyekbe, kövessük az angyali rendeket és boruljunk le félelemmel az ítélő Bíró előtt, zengedezvén ezt a győzelmi dicséretet: Szent, szent, szent vagy te, Istenünk, Előhírnököd imáiért könyörülj rajtunk.

Dicsőség: A kerubok, kik nem mernek rád tekinteni, fönnlebegve, hárfaszóval a háromszorszent ének hangjait zengik. Velük együtt mi is így kiáltunk hozzád: Szent, szent, szent vagy Istenünk, szenteidnek könyörgései által könyörülj rajtunk.

Most és: Kik tobzódunk bűneink sokaságában és nincs bátorságunk az égre föltekinteni, testben és lélekben meghajolva az angyalokkal így énekelünk neked: Szent, szent, szent vagy te, Istenünk, az Istenszülő imáiért könyörülj rajtunk!

Krétai szent András bűnbánati kánonja.

Első óda.

Az itéleti kánon 1. Irmosza: Segítők és pártfogók | lett nekem üdvözülésemben az én Istenem | és őt, az én Atyámat, Istenemet dicsóítem és magasztalom, | mert ő dicsóséggel megdicsőült.

Elővers: Könyörülj rajtunk, Uram, könyörülj rajtunk. *Hódolás.*

Mikép kezdjem siránkozásomat megátalkodott életem tettei felett, vagy mily kezdetet adjak jelen bánatteljes kesergéseimnek? Krisztusom, mint irgalmas, add nekem a töredelmesség könnyeit.

Jöjj, megátalkodott lelkem a te testeddel együtt s a mindenek Alkotója előtt tégy vallomást, hadd el előbbi balgatagságodat és hozz Istenednek töredelmes könnyeket.

Ádámnak, az első teremtetett embernek, bűneit követvén, tudom, meg vagyok fosztva Istenemtől, a mennyországától s annak örömeitől vétkeim miatt.

Jaj neked, elkárhozott lelkem, mivel hasonlónak lettél az első Évához; mert láttad a rosszat és keservesen megsebesültél és megérintetted a tiltott fát és vakmerően megízlelted az oktalanság gyümölcsét.

Érzéki Éva helyett képzeleti Éva lett reám nézve a test szenvedélyes ingere, mely gyönyöröket ígért, de keserű italt nyújtott.

Ádám méltán lett a paradicsomból kiűzve, mivel megszegte egyetlen parancsodat, Üdvözítóm. Én pedig mit fogok szenvedni, ki mindenekben megvetém életheadó ígéidet?

Felülmulva Kain gyilkosságát, önkéntes megölője lettem lelkiismeretemnek. Fölébresztvén a test vágyait, gonosz cselekedetekkel fegyverkeztem föl ellened.

Az igazságos Ábelhez nem lettél hasonló, én lelkem, kedves áldozatot sohasem hozva Istennek, sem jóságos cselekedetet, sem tiszta szívet, sem szeplőtelen életet.

Mint Kain, úgy mi is, megátalkodott lelkek, a mindenek Teremtőjének undok tetteket, szívtelen áldozatot és kárhozatos életet hoztunk, melyek miatt elítéltettünk.

Alkotóm, ki agyagból teremtetted engem és testet, csontokat, lelket s életet adtál nekem, mint töredelmes bűnöst meg ne vess engem, Uram, Megváltóm és Bírám!

Megvallom néked, Üdvözítóm, elkövetett bűneimet s megmutatom lelki és testi sebeimet, melyeket öldöklő indulataim rablók módjára ejtettek rajtam.

Ha vétettem is ellened, Üdvözítóm, de tudom, hogy emberszerető vagy, ki kegyesen büntetsz, készséggel

könnyörülsz és a könnyező bűnöst nem veted meg, hanem, mint jó atya, sietsz a tékozló fiut befogadni.

Ajtaid előtt esengő szolgálodat, Üdvözítőm, legalább öregsége idején ne taszítsd az örök kárhozatra, de éltem vége előtt, mint emberszerető, bocsásd meg bűneimet.

Gondolatomban a rablók kezeibe estem, általok egész testemben megsebesíttettem s telve vagyok fekélyekkel; de te magad, üdvözítő Krisztusom, jöjj segítségemre és gyógyíts meg engem.

Az ószövetségi pap látván engem, elhaladt mellettem és látván a levita lenézett bűneim meztelenségében; de te, Szűz Máriától született Jézusom, légy segítségemre és könnyörülj rajtam.

Isten háránya, ki elvetted a világ bűneit, vedd el az én bűnös lelkem terhét is és mint jóságos Isten, adj nekem töredelmes könnyeket.

Ime a töredelmesség napjai, én is hozzád sietek, Teremtőm, vedd el bűnös lelkem terhét s adj nekem engesztelő könnyeket.

Ne utálj meg engem, Üdvözítőm s ne űzz el engem színed elől, vedd el bűnös lelkem terhét és add meg bűneim bocsánatát.

Szándékos és akaratlan, nyilvános és titkos, ismert és ismeretlen vétkeimet, mint Isten, bocsásd meg, tisztíts meg és üdvözíts engem.

Fiatalságomtól kezdve, Krisztusom, parancsaidat nem teljesítettem és szokásos könnyelműségem szerint egész életemet tunyaságban töltöttem. Ezért hozzád kiáltok, Üdvözítőm! Legalább végezetre üdvözíts engem.

Vagyonomat, Üdvözítőm, kicsapongásokban tékoztam el, üres vagyok a vallásosság gyümölcseitől és éhezve kiáltok: irgalom atyja, előzz meg és irgalmazz nekem.

Leborulok előtted, Jézusom, mert vétkeztem ellened. Tisztíts meg bűneimből, vedd el lelkem bűnös terhét és adj nekem engesztelő könnyeket.

Ne szállj velem ítéletre, előhozva tetteimet, vizsgálva szavaimat, igazítva szándékaimat, hanem mint kegyelmes, elnézvén gonoszságaimat, üdvözíts engem, ó Mindenható!

Jöjj, lelkem és tartsd emlékedben ama napot s órát, midőn ismét eljő az Úr. Sírj és zokogj, hogy tisztának találtsassál a megvizsgálás idején.

Aggaszt s elrémit engem a gyehenna tüze, az emésztő féreg s a fogak csikorgatása; de enyhíts rajtam, Uram, kímélj meg engem s a te választottaid közé sorozz.

Elővers: Bűnbánó anyánk (egyiptomi), szent Mária, imádd az Istent érettünk.

Bűnbánó Máriának. A magasságbeli Gondviseléstől te eszközöld ki nekem a világosság kegyelmét, hogy kerüljem a rossz indulatok sötétségét s énekeljem, ó Mária, életed jámbor folyását.

Meghajolván Krisztus isteni törvényei előtt, ő hozzá szegődtél s mellözve a testi gyönyörök vágyait, minden erényt ajtatosságban gyakoroltál, ó szent Mária!

Elővers: Szentéletű atyánk, szent András, imádd az Istent érettünk.

Szent Andrásnak. A te imáiddal, szent András, szabadíts meg minket a tisztátalan indulatoktól és tégy bennünket, ó dicső, kik téged hittel és szeretettel énekelünk, Krisztus országának örököseivé.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek.

Minden lény fölötti s egységben imádandó Háromság, vedd el tőlem a bűn súlyos terhét és mint irgalmas, adj nekem engesztelő könnyeket.

Most és mindenkor s örökkön örökké. Ámen.

Istenszülő, reménysége s oltalmazója a téged dicsőróknek, vedd el tőlem a bűn súlyos terhét és mint leg tisztább királynő, töredelmességemben fogadj el engem.

Katavászia: Segítöm | és pártfogóm | lett nekem üdvözülésemben az én Istenem | és őt, az én Atyámat, Istenemet dicsőítem és magasztalom, | mert ő dicsőséggel megdicsőült.

Második óda.

Irmosz: Figyelmezz ég és megszólalok s éneklek a Szűztől testileg született Krisztust.

Figyelmezz, ég és megszólalok, halljad föld az Istenhez tértnék és az Őt szólítónak hangját.

Tekints reám, üdvözítő Istenem, a te könyörületes szemeddel és fogadd el az én őszinte bűnvallomásomat.

Minden embernél többet vétkeztem, egyedül neked vétettem, de mint Isten, ne hagyd el teremtményedet.

A gonosz indulatok vihara körülvelt engem, jóságos Uram, de mint Péternek, nyujtsd nekem is jobbodat.

A bűnös asszony könnyeit én is felajánlom neked, Könyörületes: Tisztíts meg engem, Üdvözítőm, a te könyörületességgeddel.

Elhomályosítottam a lélek szépségét a szenvedélyek élvezetével és értelmemet egészben és mindenképen porrá tettem.

Most eltéptem ártatlanságom köntösét, melyet az én Életadóm szőtt nekem kezdettől fogva és azóta fekszem mez nélkül.

Felöltözködtem az eltépt ruhámba, amit tanácsaival az ördög szőtt nekem és szégyenkezem.

Föltekintettem a gyümölcs szépségére és elmémben elcsábítottam s azóta fekszem mez nélkül és szégyenkezem.

A szenvedélyek kezdetei munkába vették hátamat, meghosszabbítván bennem a maguk gonoszságát.

Megrontottam a kezdetben nekem adott jóságot és szépséget s most fekszem mez nélkül és szégyenkezem.

A bűn bőrruhát varrt nekem, megfosztván attól az elsőtől, melyet az Isten varrt nekem.

Körül vagyok véve a szégyen ruhájával, szándékos szenvedélyeim ruhájával, mint fügefa levelekkel.

Felöltözködtem a szenvedélyekkel telt és az örömet kereső élet gyalázatos és borzalmasan véres ruhájába.

Megfertőztettem testem ruháját és képemre és hasonlatosságomra szabtam azt át, Üdvözítőm.

Beleestem a szenvedélyek veszedelmébe és anyagi romlásba és azóta mostanáig gyötör engem az ellenség.

Anyagias és vagyont kedvelő életet állhatatlanságommal többre becsültem és most nehéz teher nyomja vállaimat, Üdvözítőm.

Felékesíteni akartam külső testemet tisztátalan gondolataim különféle cicomáival és elítéltettem.

Egyedül külső cicomáktól alaposan megsütöttem magamat, megvetvén az isteni ábrázolású benső szentélyt.

Szenvedélyeim rúttságában gyönyörködtem, örmhajhászó törekvésekkel megrontottam elmém szépségét.

Szenvedélyeimmel eltemettem első ábrázolásom jószágát, Üdvözítőm, amelyet, mint egykor a drachmát, elrejteni törekedtem.

Vétkeztem, mint a tékozló asszony, egyedül hozzád kiáltok: Vétkeztem ellened, fogadd könnyeimet, mint mirót, Üdvözítőm.

Bujasággal vétkeztem, mint Dávid és bemocskoltam magamat, de könnyeimel moss meg engem is, Üdvözítőm.

Tisztíts meg! A vámoshoz hasonlólag kiáltok hozzád, Üdvözítőm, tisztíts meg, mert Ádám ivadékai közül senki sem vétkezett úgy, mint én.

Sem könnyeim, sem megtérésem, sem bánatom nincs, te magad, Üdvözítőm, mint Isten, add meg ezeket nekem.

Ajtódat ne zárd el előlem majd akkor, Uram, de nyisd föl előttem azt, ki hozzád megtértem.

Emberszerető, ki azt akarod, hogy mindenki üdvözljön, ne hívj engem, de fogadj, mint megtérőt, Jóságos.

Üdvözítő, figyelmezz lelkem sóhajtásaira és szemem csöppjeit fogadd el és üdvözíts engem.

Theotokion: Tisztaságos Istenszüdő Szűz, egyetlen örökké magasztalt, szorgalmasan imádkozzál, hogy üdvözlünk.

Más Írmosz: Lássátok, lássátok, hogy én vagyok az Isten, ki egykor népemnek mannaesőt bocsátottam és sziklából vizet fakasztottam a pusztában egyetlen jobboldal és erősségemmel.

Lássátok, lássátok, hogy én vagyok az Isten, figyelmezz, én lelkem, a kiáltó Urra és távozzál az előbbi bűntől és féljed őt, mint megvesztegethetetlen, ítélő Istent.

Kihez hasonlítasz sokbűnű lelkem? Csak az első Kainhoz és ahhoz a Lamekhez, megkövezvén a testet gonosztattal és megölvén az elmét szellemi hevességekkel.

Ezek mind a törvény előtt történtek, lelkem. Nem lettél hasonlóvá Szethhez, sem Enoszt nem követted,

sem Enochhoz és Noéhoz nem lettél hasonlóvá, de a szentek életének követésére gyengének bizonyultál.

Egyedül te nyitottad meg Isten haragjának zsilipjeit, lelkem és megfullasztottál mindent, a földet, a testet és cselekedetet és életet s az üdvözítő frigyszekrényen kívül maradtál.

Lamek siránkozott, felkiáltván, mondá : Férfit öltem az én romlásomra és ifjút sebesítettem meg ; te pedig, lelkem, rettegj, mert megsebeztem a testet és beszennyeztem a lelket.

Ó, mennyire hódoltam Lameknek, az első gyilkosnak, lelket, mint férfit, elmét, mint ifjút, testet, mint testvért öltem meg Kainhoz hasonló örömhajhászó hajlaimmal.

Oszlopot és erősséget okoskodtál kiállítani fennhéjázásodból, ha az Életadó nem tartotta volna vissza szándékaidat és cselvetéseidet a földhöz nem sujtotta volna.

Fogollyá lettem, megsebesültem, az ellenség nyílai körülvevén az én testemet és lelkemet : a sebek, a fekélyek, az elszédülés önkéntes szenvedélyeim sebei zengetik ezt:

Az Úr egykor az Úrtól küldött bosszúló tüzet esővel eloltotta, megégetvén a szodomabelieket ; te pedig meggyújtottad a pokoli tüzet, amelyben, hogy égj, lelkem, benne vagy.

Értsétek meg és lássátok, mert én vagyok az Isten, vizsgálván a szíveket és belátván a gondolatokba, felfedvén a cselekedeteket, megégetvén a bűnöket, ítélvén az árvát, a jámbort és a szegényt.

Bűnbánó Máriának: Kezeidet kiterjesztetted a jóságos Istenhez, Mária, ki a por mélységébe merültél és ahogy az Isten Péternek odanyújtotta kezét, megtérésedre téged is felemelt.

Minden buzgóságoddal és szeretetteddel siettél Krisztushoz, elkerülvén a bűn útját, táplálkozván a járatlan pusztában és teljesítvén az ő isteni parancsait.

Szent Andrásnak: Látjuk, látjuk az uralkodó Isten emberszeretetét, lelkem, azért még a vég előtt könnyek

között hozzá sietvén, kiáltjuk : Üdvözíts minket András imáival, Üdvözítőnk.

Dicsőség. ...: háromsági ének: Kezdetnélküli, nem teremtett Háromság, feloszthatatlan egység, fogadj el engem, bűnbánót, ki vétkeztem. Üdvözíts, ne vess meg, de kegyelmezz meg és ments meg a tűzre való elítéltetés-től, mert a te teremtményed vagyok.

Most és: theotokion: Tisztaságos Úrnőnk, Istenszülő, a hozzád menekülők reménysége, a bajban levők menedéke, engeszteld meg a jóságos Alkotót és Fiadat imáiddal irántam.

Katavázia: Lássátok, lássátok, hogy én vagyok az Isten, ki egykor népemnek mannaesőt bocsátottam, sziklából vizet fakasztottam a pusztában, egyetlen jobbommal és erősségemmel.

Harmadik óda.

Irmosz. Parancsolataid megingathatatlan szikláján | erősítsd meg, Uram, az én ingadozó szívemet, | mert egyedül te vagy szent és Űr.

Tüzes esőt bocsátott egykor az Űr, fölégetvén hajdan Sodoma földjét.

A hegyekre sietvén, mentsd meg magadat, lelkem és mint Lóth, fuss Szegorba.

Menekülj a tűztől, én lelkem, menekülj Szodoma égése elől, menekülj az Isten lángjának emésztő erejétől.

Meggyónok neked, Üdvözítőm ! Vétkeztem, vétkeztem ellened, de könyörülj és bocsáss meg nekem.

Egyedül én vétkeztem ellened, minden más fölött vétkeztem. Krisztus Üdvözítőm, ne vess meg, engem.

Te vagy a főpásztor, keress föl engem, eltévedt juhodat és ne vess meg engem.

Te, édes Jézusom, te vagy az én alkotóm, üdvözítőm, benned igazulok meg.

Dicsőség: Szentháromság egy Isten, ments meg minket a csalárdságtól, a kísértésektől és veszedelmektől.

Most és: Üdvözlégy, ki az Istent fogadtad méhedbe, üdvözlégy, az Űrnek trónja, üdvözlégy, életünk édesanyja.

Más Irmosz: Parancsolataid megingathatatlan szikláján erősítsd meg, Uram, az én ingadozó szívemet, mert egyedül te vagy szent és Űr.

Ki a halált megrontottad, az élet forrását találtam fel benned. Végezetre hozzád kiáltok : vétkeztem, tisztíts meg és üdvözíts engem.

A Noé idejében vétkezőket utánozván, ó Üdvözítőm, az ő reájok mért ítéletet örököltem, hogy elmerüljek a vízözönben.

Vétkeztem, Uram, vétkeztem ellened, tisztíts meg engem ; mert az ellened vétkezők között nincs olyan, kit én meg nem haladtam volna.

Az apagyilkos Kámot követvén, nem takartad el lelkem benső gyalázatodat, hanem hátratekintvén, visszaestél a bűnbe.

Szem áldását, szerencsétlen lelkem, nem örökölted ; sem örökösödés útján terjedelmes birtokod nem volt, mint Jáfetnek a földön.

A bűnös Hárán földéről távozzál, én lelkem ; menj az elenyészhetetlen életadó földre, melyet Ábrahám örökölt.

Hallottad, lelkem, hogy Ábrahám elhagyta egykor hazája földjét és vándorlóvá lett, kövesd az ő engedelmisségét.

A mambrei tölgynél megvendégelte a patriárka az angyalokat és öregségében elnyerte az ígért jutalmat.

Értsd meg, töredelmetlen lelkem, Izsák új áldozatát, mely épen égő áldozat gyanánt lett titkos módon bemutatva az Úrnak és utánozd az ő engedelmisségét.

Hallottad, hogy Izmael, mint a szolgáló szülötte, száműzetett ; ébren légy, lelkem, vigyázz, nehogy kedvelvén a gyönyört, hasonló sorsra juss.

Ágárhoz, amaz egyiptomi asszonyhoz lettél hasonlónak, lelkem ; mert készséggel szolgáltál (a bűnnek) és gyalázatul új Izmaelnek adtál életet.

Hallottál, lelkem, Jákob lépcsője felől, mely a földtől az égig ért. Miért nem kedveltetted az ájtatosságot, mely biztosította volna fölmeneteledet?

Az Isten főpapja, az egyetlen király, Krisztus életét utánozd, mint az emberek között való békeességes élet példányképét.

Ne légy sóbálvánnyá, lelkem, azonnal hátratekintvén, hanem rettentően vissza téged Sodoma képe. Föl Szegorba, mentsd meg magadat.

Mint Lóth az égés elől, menekülj, lelkem, a bűntől, menekülj Szomora és Gomorrától, menekülj minden tisztátalan kívánság lángjától.

Könyörülj rajtam, Uram, könyörülj rajtam, így kiáltok hozzád, midőn eljössz angyalaiddal, hogy megfizess mindenkinek tettei s érdeme szerint.

A téged éneklők imáját ne vesd meg, Uralkodónk, hanem légy könyörületes, emberszerető s adj bocsánatot azoknak, kik azt hittel kérik.

A bűnbánó Máriához: A bűnök vihara és hullámai körülvettek engem. Azért szent anyánk, szabadíts meg mostan és vezess az istenes bűnbánat csendes kikötőjébe.

Elővers: Istenszülő Szűz Mária, imádd az Istent érettünk.

Szűz Máriához: Szolgai alázattal teljes imát mutatván be a jóságos Istenszülőnek, esedezéseid által szent anyánk, nyisd meg nekem az Istenhez vezető utat.

Szent András: Szent András, Kréta főpapja, add meg nekem is imáid által adósságaim elengedését ; mert te a töredelmességnek hathatós előmozdítója vagy.

Dicsőség: háromsági ének: Egységes Háromság, nem alkotott, kezdetnélküli természet, kit a személyek háromságában kell dicsőítenünk, üdvözíts minket, kik hatalmad előtt hittel leborulunk.

Most és theotókion: Az Atyától örök idők óta létező Fiút az időben szeplőtelenül szülted, Istenszülő. Rendkívüli csoda! Szűz levén, gyermeket tápláltál.

Kalavászia: A te parancsolataid megingathatatlan szikláján erősítsd meg, Uram, az én ingadozó szívemet, mert egyedül te vagy szent és Úr.

Kis ekténia ezzel a fennhanggal: Mert te vagy a mi Istenünk... *Leülő. 8. hang:* Isteni világítók, Üdvözítőnk szemtanúi, | világítsatok meg bennünket éltünk sötétjében, | hogy a jelen napokban az önmegettartózkodás világánál példás életet folytassunk, | kerülvén a sötétség tisztátalan indulatait | és örömmel szemlélvén a Megváltó dicsóereényeit.

Dicsőség: 2. Leülő. 8. hang. Istennek tizenkét választott apostola, | imáitokat most hozzátok a Krisztusnak, | hogy a bőjti időt mindnyájan bevégezzük, | töreldelmesen elvégezzük az imádságokat | és buzgón cselekedjünk jótetteket, | megérvén így meglátni Krisztus Istenünknek dicsőséges feltámadását, | dicsőséget, dicséretet mondván.

Most és, theotókion: Isten felfoghatatlan Fiát és Igéjét, | ki kimondhatatlan és ésszel fel nem fogható módon téled született, — Istenszülő, | az apostolokkal együtt kérjed, | hogy adjon a világnak valódi békességet | és a vég előtt bűneink bocsánatát | és végső jószágával méltassa szolgálát | a mennyek országára.

Negyedik óda.

Irmosz 8. hang: Hallám, Uram, | intézkedésed titkát, | megértettem munkáidat | és dicsőítettem Istenségedet.

Előének: Szent apostolok, imádjátok az Istent érettünk.

Krisztusnak fölvilágosított apostolai, kik önmegettartatásban éltetek, bőjtünk idejét istenes közbenjárások által könnyítsétek nekünk.

A tanítványok istenes kara, a tizenkét húros zeneszer, az üdvösség énekét hangoztatván, megzavarta a hamis éneklések hangjait.

Lelki harmattal az egész földet megújítottátok, ó boldog apostolok s a sokistenség hitét elűztétek.

Theotókion: Ments meg engem alázatosságomban, ki szülted a magasságbeli bölcsesség hirdetőjét s az alázatos természet fölmagasztalóját, tisztaságos Szűz.

Apostolok legtiszteltebb serege, imádjátok a mindenség Alkotóját, könyörüljön rajtunk, kik titeket dicsérünk.

Mint Krisztusnak munkásai, szent apostolok, az isteni ige által a föld színét megmunkálván, neki mindig bő gyümölcsöt hoztatok.

Valóban Krisztus kedvelt szőlőkertje voltatok, szent apostolok, mert lelki bort öntöztetek a világnak.

Dicsőség, háromsági ének: Kezdetnélküli, egységes, mindenható Szentháromság: Atya, Ige, és Szentlélek, Isten, világosság és élet, őrizd meg a te nyájadat.

Most és theológion: Üdvözlég, lángoló trón, üdvözlég, égi szövétnektartó, üdvözlég, megszentelés hegye, élet bárkája s a szentség szent hajléka.

Más Irmosz: Hallá a próféta | a te eljöveteledet, Uram és megfélemlétt, | hogy Szűztől fogsz születni | és az emberek között megjelenni | és mondá: | Hallám híredet és megfélemlettem, | dicsőség a te erődnök, Uram.

Elővers: Könyörülj rajtunk . . .

Igazságos bíró, ne vedd meg műveidet, ne hagyj el alkotásodat, bárha mint ember minden ember fölött vétkeztem is; mert neked, mint a mindenség Urának, van hatalmad a bűnöket megbocsátani.

Közeleg a végóra, lelkem, közeleg és még sem rettegsz, sem nem készülsz hozzá; közeleg az idő, kelj föl; a bíró már az ajtónál van. Az ember élete, mint az álom s mint a virág elenyészik. Miért tehát az üres hivalkodás?

Serkenj föl, ó lelkem, elméledjél tetteid felett, melyeket elkövetél. Állítsd szemeid elé azokat és siránkozzál, vallj meg Krisztusnak bűneidet és igazulj meg.

Nem volt bűn, sem rossz cselekedet, sem gonoszság, melyek által, Üdvözítőm, gondolatban, szóval, szándékkal, tervezéssel, mint soha más senki, nem vétkeztem volna ellened.

Mindenütt elítéltettem s aminél nincs szükségesebb e világon, még saját lelkiismeretem is elítélt. Bíróm, szabadító, vizsgálóm, könyörülj, ments meg és üdvözíts engem, a te szolgádat.

A mennyei lépcső, melyet hajdan a nagy patriárka látott, előképe a tevékeny emelkedésnek s az értelmes feljutásnak. Azért, ha tettek, gondolatok és szemlélődés által akarsz élni, újítsd meg magadat.

A nap hevét eltűrte hajdan a patriárka, az éjjeli dereket elszenvé, nyáját legeltetvén, szorgoskodván és dolgozván, hogy két feleséget nyerhessen.

Két feleséget érts: a munkásságot és az értelmességet, Liát, mint munkást és sok gyermek anyját, Rákelt, mint értelmest és körültekintőt; mert fáradozás és okosság nélkül nincs megigazulás.

Virassz, ó lelkem s légy serény, mint hajdan ama nagy patriárka. Egyesítsd munkádat okossággal, mindenkor Istenedre tekints s meglátod a soha el nem boruló világosságot és sok kincset fogsz szerezni lelkednek.

A tizenkét patriárka szülőatyja titkon felállította néked, ó lelkem, a mennyei lépcsőt a jócselekedet által való felmenetre, a gyermekeket alapul, a törzseket lépcsőként a legbőlcsebben elhelyezvén.

A gyűlölt Ézsaut utánoztad, lelkem, eladtad csábítódnak az elsőszülöttség jogát, elestél az atyai áldástól és kétszeresen botlottál meg, tettel és gondolattal; azért most tarts bánatot.

Edomnak neveztetett Ézsau undok fajtalansága miatt; mert gonosz indulatai által hevítve és tisztátalan bűnei által magát megfertőzve, Edom lett a neve, ami érzéki fölhevülést, vörösséget jelent.

Bár hallottad, lelkem, hogy a szemétdombon fekvő Jób megigazult, nem követted az ő állhatatosságát; mert mindazokban, amiket tudsz és amik által megkísértettél, elhatározásod nem volt szilárd, hanem türelmetlenné mutattad magadat.

Ki előbb trónon ült, most szennyesen a szemétdombon fetreng; ki gyermekekben gazdag és dicső volt, váratlanul gyermektelenné és hajléktalanná lőn. A palotát ugyanis a szemétdomb s a bársonyt a fekélyek váltották fel.

A sokbirtokú és igaz ember, ki királyi méltósággal, koronával és bíborral volt felruházva, gazdagságtól s nyájaktól környezve, hirtelen elszegényedvén, a gazdagság és királyság dicsőségéből kiesett.

Ha igaz volt ő és hiba nélkül való s el nem kerülhette a sátán hálóját és töreit, te szerencsétlen lélek, ki kedveled a bűnt, mit fogsz tenni, ha előreláthatatlan módon csapások érnek?

Testem megfertőzve éktelenné lett, egészen megteltem fekélyekkel. Hanem Krisztusom, a bűnbánat által, mint orvos, gyógyítsd meg mindkettőt, mosd meg, tisztítsd meg és ó Üdvözítőm, tedd fehérebbé a hónál.

Isten Igéje, ki megfeszítve, testedet és véredet adta mindnyájunkért, testedet ugyanis, hogy engem megújíts, — véredet, hogy engem megmoss, — lelkedet pedig átadtad, Krisztusom, hogy engem Atyádhoz vezess.

A földön vitted véghez a megváltást, ó irgalmas, hogy mi üdvöt nyerjünk. — Önként keresztre feszítettél, a bezárt paradicsom ajtaja megnyílt, a magasságbeli és földi világ s az üdvöt nyert nemzetek leborulva imádnak téged.

Az oldaladból kifolyt vér legyen számomra fürdő s egyúttal bűnbánatot ömlesztő ital, hogy vele, mint kenettel meghintve és a te éltet adó igédet magamhoz fogadván, ó Üdvözítőm, mindenképen megtisztuljak.

Ki vagyok zárva a teremből, a menyekzóról és a vacsoráról is. — Lámpásom, mint olajnélküli kialudt. Szunnyadásom alatt be lett zárva előttem a palota. A vacsorát elfogyasztották, én pedig megkötözött kezekkel és lábakkal kivettettem.

Italt szerzett egyszer az Egyház a te életadó oldaladból, kettős patak folyván belőle: a bűnbocsánat és az okosság folyamai, az ó- és újszövetség ábrázolása, Üdvözítőnk.

Életem ideje rövid s fájdalommal és gonoszsággal van telve. Azért fogadj engem bűnbánatomban, Üdvözítőm és vezess önismeretre, nehogy a gonosz idegen birtokává és zsákmányává legyek.

Kevély beszédű és kegyetlen szívű vagyok, de ne ítélj meg engem a farizeussal együtt, hanem add meg nekem a vámos alázatosságát, egyetlen irgalmas és igazságos bírám és tégy hasonlóvá őhozzá.

Vétkeztem, meggyaláztam testem edényét, de fogadj el engem, mint bűnbánót. Adj bölcseséget, hogy ne legyek prédája az ördögnek. Üdvözítőm, magad kegyelmezz nékem.

Bálványoztam indulataimat lelkem ártalmára; de bűnbánatomban fogadj el engem. Adj bölcseséget nekem, Istenem, nehogy az idegen gonosznak zsákmányává legyek. Magad, Üdvözítőm, irgalmazz nékem.

Nem hallgattam hívásodra, törvényeidnek nem engedelmeskedtem. De fogadj el töredelmességemben és adj bölcseséget, nehogy az ellenség prédájává legyek. Magad, Üdvözítőm, könyörülj rajtam.

Bűnbánó Máriához: Megmérhetetlen pusztákon és sivatagokon tévedeztél, Mária, de lelked szárnyán a Magasságbelihez emelkedvén s jótettekkel ékeskedvén, az angyalok csodálatára lettél érdemessé.

Bűnbánó Máriához: Az angyalok életét folytatván testben, ó tiszteletreméltó, valóban nagy kegyelmet nyertél, hogy pártfogold Isten előtt azokat, kik hittel tisztelnek téged. Azért kérünk, ments meg minket is imáid által minden veszélytől.

Szent András: Szent András, hazád dicsősége, a legistenibb Szentháromság előtt állva, ne szűnjél meg érettségünk imádkozni, hogy szabaduljunk meg a kínoktól, kik téged, Kréta ékessége, mint istenes pártfogót szeretettel segélyül hívunk.

Dicsőség: Lényegében feloszthatatlan, személyeiben összefolyhatatlan, a háromságban egységes Istenség, téged, mint együtturalkodó királyi trónt és hatalmat, szent énekekben magasztallak, ki a magasságban is háromszoroszent énekkel dicsőítettél.

Most és: Szűzen szültél s lelkileg és testileg szűznek maradtál; mert a tőled született megújította a természet törvényeit és a szeplőtelen anyaméh kisedet szült. Isten, ahol akarja, meggyőzi a természet rendjét; mert mindent tehet tetszése szerint.

Ötödik óda.

5. *Irmosz:* Ki éjen át virrasztok hozzád, | Ember-szerető, | világosíts föl engem, kérlek, | oktass engem is | a te parancsolataidra | és taníts meg, Üdvözítő, | hogyan teljesítem a te akaratodat.

Sötétségben multak el életem napjai, köd és homály környezett engem s a bűn éjszakája, ó Üdvözítőm. Azért kérlek, tégy engem a nappal fiává.

Rubent követvén én, megátalkodott bűnös, a magasságbeli Isten ellen törvénytelen és undok tettet követtem el; mert megfertőztettem ágyamat, mint Ruben az ő atyjáét.

Meggyónom neked. Krisztus, királyom: vétkeztem, vétkeztem, mint hajdan József bátyjai, eladván a tisztaság és életszentség gyümölcseit.

Megkötözték az igaz lelket rokonai, bárha kedves volt is, szolgaságra adták el, hogy előképe legyen az Úrnak, Te pedig, ó lelkem, végkép eladtad magad gonoszságaid által.

Az igaz és szentéletű József gondolkozásmódját kövesd, megátalkodott és könnyelmű lelkem s ne időzzél szívesen a tisztátalan gondolatoknál, folytonosan gonoszat cselekedve.

Bárha a mélységben volt is egy ideig József, Uralkodó Uram, a te eltemetésedet és föltámadásodat ábrázolta; hanem én mikor mutathatok be neked megújulást?

Hallottad, ó lelkem, a Mózes befogadó kosárról, hogy azt egykor a vizek s a folyók hullámai ringatták, midőn fáraó kegyetlen szándéka elől menekült.

Ha a szülésznőkre hallgattál, kik hajdan megfojtották az újszülött fimagzatot, t. i. az életszentségre való hajlamot, most Mózes követve, bűnös lelkem, szívd magadba a bölcseséget.

Mint a nagy Mózes az egyiptomiakat, úgy töredelmetlen lelkem, te az értelmet sebesítetted meg. Miképen lakozol tehát, mondd meg, ha bánatot akarsz tartani, a gonosz indulatok pusztájában.

A pusztába vonult a nagy Mózes, jöjj, lelkem, kövesd az ő életét, hogy az istenjelenés csipkebokrán át látomásban részesülj.

Mózes vesszejét, mellyel megüté a tengert és kiszárította a mélységet, állítsd lelki szemeid elé a szent kereszt ábrázolására, mellyel te is nagy dolgokat művelhetsz.

Áron tiszta és szeplőtelen tüzet mutatott be az Istennek; de Offni és Finesz, mint te, ó lelkem, csalárd és fertőzött életet hoztak az Úrnak.

Mint lelkileg és testileg romlott erkölcsűnek, eszem elhomályosult s a kegyetlen fáraó Hananijává és Amrijává lettem. Azért, Uralkodó, segíts rajtam.

Sárral mocskoltam be lelkiismeretem tisztaságát, moss meg engem könnyeim fürdőjében, Uralkodó, hófehérré tévén testem ruháját.

Ha tetteimet vizsgálom, Üdvözítő, látom, hogy minden embert meghaladtam a bűnökben; mert készakarva vétkeztem és nem tudatlanságból.

Szánd meg, Uram, szánd meg teremtményedet, vétkeztem, bocsáss meg nekem; mert lényednél fogva egyedül magad vagy tiszta és kívüled senki sincs bűn nélkül való.

Ki Isten vagy s érettem hozzám hasonló lettél és meggyógyítván a bélpoklosokat, lábraállítván az inaszakadtat, ruhád érintése által megszüntetvén amaz asszony vérfolyását, Üdvözítőm, csodákat műveltél.

A vérfolyásban szenvedőt kövesd, ó lelkem. Járulj Krisztushoz és érintsd ruhája szegélyét, hogy megszabadulj a sebektől és hallhasd tőle: «A te hited megszabadított téged».

Kövesd, ó lelkem, azt, aki mélyen meghajtotta magát. Borulj Jézus lábaihoz, hogy megigazulttá tegyen és egyenesen járhasz az Úr utain.

Bárha mély kút vagy is, Uralkodóm, fakassz nekem vizet szent ereidből, hogy mint a szamariabeli asszony, iván abból, többé ne szomjazzam; mert az élet vizei tenálad vannak.

Sziloám tavává váljanak számomra az én könnyeim, Uralkodó Uram, hogy megmossam én is lelki szemeimet és lássalak téged, az örökkévaló világosságot.

Bűnbánó Máriához: Átmenvén a Jordán folyón, nyugalmat találtál beteg testednek, mellőzve a testi örömeket, melyekből imáid által szabadíts meg minket is, szentéletű.

Bűnbánó Máriához: Forró vágytól indítva az életadó fának óhajtottál hódolni. Ez a vágyad teljesülvén, tégy méltóvá engem is, hogy elnyerjem a magasságbeli dicsőséget.

Szent Andrásához: Mint a főpásztorok kitünőbbjéhez, bölcs András, hozzád fordulok kérésemmel, ki gazdag voltál a szeretet és isteni félelemben, imáid által eszközölj nekem üdvösséget s örök életet.

Dicsőség: Téged dicsőítünk Szentháromság egy Isten: szent, szent, szent vagy, Atya, Fiú és Szentlélek, örök lény s örökké imádandó egység.

Most és: Az Isten, ki az örökkévalóságot teremtette, tőled vette magára az emberi testet, ó hervadhatatlan s férfit nem ismerő Szűzanya és egyesíté magával az emberi természetet.

Katavázia: Sötétségben múltak el . . . 206. lap.

Hatodik óda.

Irmosz: Teljes szívvel kiálték | a pokol mélységéből
az irgalmas Istenhez | és meghallgatott engem | és ki-
szabadítá az enyészetből életemet.

Könnyeket adj szemeimnek, Üdvözítőm és szívem
mélyéből fölsóhajtok hozzád : Vétkeztem ellened, könyö-
rülj rajtam.

Mint Dátán és Abiron, elhajlottál Uradtól, lelkem,
azért teljes szívedből kiálts föl : «Könyörülj rajtam,
Uram», nehogy a föld megnyilván, eltemessen téged.

Mint az elvadult üsző, ó lelkem, Efraimhoz lettél
hasonló. De mint az őzike a vadász törétől, úgy te is
vigyázat és éberség által óvd meg életedet a bűnöktől.

Mózes keze győzzön meg minket, ó lelkem, hogy az
Isten a belpoklos embert is tisztává teheti. Azért ne
csüggedj el, ha lelkileg a pokloshoz is hasonló vagy.

Mint ahogy hajdan elsodorták az egyiptomiakat és
fáraó hadseregét a Vöröstenger visszatérő hullámai, úgy
borítottak el hirtelen engem is az én bűnös indulataim.

Mint hajdan Izrael, úgy te is esztelen választást
tettél, lelkem ; mert az isteni manna felett okatlanul a
test gonosz kívánságainak adtál elsőséget.

A sertéshúst, a hagymát és az egyiptomi eledelt te
is többre becsülted a mennyeinél, mint hajdan az értel-
metlen zsidó nép a pusztában.

A kananei gondolkozás kútját a kőszikla erénél
többre becsülted, melyből a bölcsesség patakja, az isteni
tudomány hullámai ömlöttek.

Midőn Mózes, a te szolgád, botjával megütötte a
kősziklát, a te életadó oldalodat előjelezte, melyből,
Üdvözítő, mindnyájan az élet italát merítjük.

Mint Józ sue, Nun fia, vizsgálj meg és tekintsd meg,
lelkem, az ígért földjét, minő az, — és végy lakást abban
a törvény megtartása által.

Kelj föl és mint Józ sue az amalekitákat, győzd le
a testi szenvedélyeket ; mint ő a gabaonitákat, üzd el
végképen a csalfa gondolatokat.

Evezzél át a mulandóság tengerén, ó lelkem, mint

Noé bárkája s állapodjál meg az ígélet száraz földjén, ahogy Isten rendelé.

Amint megmentetted Pétert, midőn kiáltotta : Uram, ments meg engem, úgy előzz meg engem is, Uram s nyujtsd felém kezedet, megszabadítván a gonosz ragadozótól s a bűnök sötétségétől.

Krisztus, Uralkodónk, kit csendes révpartnak ismerünk, megelőzvé, szabadíts ki engem a bűn és kétségbeesés feneketlen mélységeiből.

Én vagyok, Üdvözítő, ama királyi drachma, melyet elvesztettél. De világot gyujtatván szolgád által, ó Ige, keresd és találd fel bennem a te képedet.

Bűnbánó Máriához: Hogy az indulatok tüzeit elolt-hasd, a könnyek árját ömlesztéd; eszközöld ki e kegyel-met nekem is, a te szolgádnak.

Bűnbánó Máriához: Szent Anyánk, földi végső éle-ted által mennyei szenvedélytelenséget szereztél, miért is imádkozzál folytonosan érettünk, hogy, kik téged énekelünk, a szenvedélyek támadásaitól megszabaduljunk.

Szent Andrásához: Kréta főpásztorának, lelki főnöké-nek és az egész világ közbenjárójának ismervén téged, hozzád sietek, szent András és hozzád kiáltok : atyám, szabadíts ki engem a bűnök mélységéből.

Dicsőség: Egységes, feloszthatatlan Háromság vagyok, személy szerint felosztható, de természetre nézve egybe-forrt egység, így szól az Atya, Fiú és az isteni Szentlélek.

Most és: A te méhed, Istenszülő, emberi testben szülte az Istent, kit is, mint a mindenség alkotóját, imádj érettünk, hogy könyörgéseid által megigazuljunk.

Kis ekténia ezzel a fennhanggal: *Mert te vagy a világ Királya . . . Kondák. 6. hang:* Ó én lelkem, ó én lel-kem, | ébredj föl, miért szunnyadsz, | közeledik a vég-óra | és keseregned kellene, | serkenj föl tehát, hogy meg-kegyelmezzen neked a mindenütt jelenlevő | s mindene-ket intéző Krisztus Isten.

Ikosz: A megsebesült ördög világosan látván Krisztus gyógy-helyét és az abból fakadó Ádám egészségét, szenvedett és mint vádlott sirt és barátaihoz így szólt : Mit tegyek Mária Fiával szemben? Ől engem a Betlehemi, ki mindenütt jelen van és mindeneket beteljesít.

Ezután a «Nyolc boldogság»-ol énekeljük. 269. l.

Hetedik óda.

Irmosz: Vétkeztünk | gonoszságot | és igazságtalanságot cselekedtünk a te színed előtt | és nem őriztük meg | és nem teljesítettük parancsolataidat; | de végkép el ne hagyj bennünket, | atyáinknak Istene.

Vétkeztem, gonoszul cselekedtem és megvetettem törvényeidet; mert bűnökben jöttem e világra. Sebeimhez még fekélyeket is csatoltam, de magad, mint kegyelmes, könyörülj rajtam, atyáinknak Istene.

Megvallom neked, mint bírámnak, szívem titkait. Tekintsd alázatosságomat, tekintsd tusakodásomat, figyelmezz ítéletemre és magad, mint kegyelmes, könyörülj rajtam, atyáinknak Istene.

Saul hajdan elveszté atyja szamarait és királyságot nyert cserébe; vigyázz, ó lelkem, nehogy az állatias ösztönöket elébe tegyed Krisztus országának.

Bárha hajdan Dávid, Istennek ösátyja, kétszeresen vétkezett is, ó lelkem, mert a tisztátalanság nyila megsebezte s a gyilkosság lelkifurdalása gyötörte; de te súlyosabb beteg vagy a szándékos gonosz kívánságok miatt.

Bűnt bűnre halmozott hajdan Dávid, midőn a gyilkosság mellett paráznaságot is elkövetett, de ő azonnal kétszeres bűnbánatot is tartott; hanem te, ó lelkem, töredelmesség nélkül viseled nagy gonoszságaidat.

Dávid hajdan maga tükrözé vissza bűnbánó énekekben súlyos vétkeit, feddvén magát és felkiáltván: Könyörülj rajtam, Uram, mert egyedül ellened vétkeztem; mindenek Istene, magad tisztíts meg engem.

Midőn a frigyszekrény szekeren vitetett s az ökrök megvadulásánál Őza azt megérinté, azonnal tapasztalta az Isten haragját; azért, ó lelkem, kerülvén az ő vakmerőségét, tiszteld az istenieket.

Hallottad Absolonról, hogy ő a természet ellen felázadt. Ismered az ő tisztátalan tetteit, melyek által atyjának, Dávidnak ágyát megfertőzte s mégis utánoztad az ő szenvedélyes és gyönyörkedvelő vágyait.

Nem szolgásra teremtett lelki méltóságodat a test-

nek vetetted alá; mert az ellenségben egy második Akitofelt találtál magadnak, ó lelkem és meghallgattad annak tanácsait. De szétszórta azokat maga Krisztus, hogy te üdvözlj.

A csodálatraméltó s a bölcsesség kegyelmével teljes Salamon egykor azt a gonoszat cselekedte az Isten előtt, hogy elhagyta őt. Ó lelkem, kárhozatos életed által te is őhöz lettél hasonló.

Salamon gonosz indulatainak édessége által megfertőzte magát, a bölcseséggel, buja nők kedvelője lett és az Istentől elidegenedett. Jaj neked, lelkem, te is követted őt fajtalan cselekedeteiben.

Roboámot, ki atyja tanácsait meg nem hallgatta és ama hűtlen szolgát, Jeroboámot, a régi pártütőt, követted, ó lelkem. Hanem kerüld az ilyen példákat és kiáltsd az Istenhez: vétkeztem, könyörülj rajtam.

Ákáb förtelmeit buzgón követted, ó lelkem, a testi tisztátalanság tárháza és a parázna indulatok edénye voltál. Azért szíved mélyéből sóhajts fel és az Isten előtt valld meg vétkeidet.

Jezabel hívei közül kétszázötvenet égetett föl egykor Illés, midőn Ákáb megfenyítésére elveszté a hamis prófétákat. Kerüld azért, lelkem, e kettő utánzását és erősödjél meg.

Bezárultak előtted, lelkem, az egek és az Istentől rendelt éhség utólért téged, mint egykor Ákábót, ki nem hajlott a teszbii Illés szavaira. — Légy azért hasonló a szareftai asszonyhoz, tápláld a prófétai lelket.

Szándékkal Manasszes vétkeit halmoztad össze, midőn a bűnös indulatokat bálványaidul állítottad fel, lelkem és megsokasítottad az elégtelenséget. Azért az ő bűnbánatát serényen követvén, szerezd meg a bocsánatot.

Eléd borulok és könnyek gyanánt szavaimat mutatom be neked. Vétkeztem, amint nem vétkezett a bűnös asszony és gonoszt cselekedtem, mint senki más a földön. De légy irgalmas teremtményedhez, Uralkodó és hívj magadhoz engem.

Eltettem képedet, feldúltam törvényedet, minden jószágom elhomályosult és rossz vágyaim által szövét-

nekem kioltatott. Azért irgalomra indulván, mint Dávid énekli: add, hogy örömet halljak.

Térj meg, tarts bánatot, tárd fel titkos dolgaidat. Mondd a mindentudó Istennek: te ismered titkos vétkeimet, egyetlen Üdvözítőm, magad könyörülj is rajtam, mint Dávid énekli, a te irgalmad sokasága szerint.

Elenyésztek napjaim, mint az ébredő álmai, azért, mint Ezekiás, könnyeztem fekhelyemen, hogy meghosszszabbíttassanak életem évei. De melyik Izaiás jó segítségére, ó lelkem, hacsak nem a mindenség Istene?

Bűnbánó Máriához: A tisztaságos Istenanyát segélyül híván, a bűnös vágyak féktelenségének véget vetettél és megszégyenítetted a leselkedő ellenséget. Légy segítségemre tehát a bajokban nekem is, a te tisztelődnék.

Bűnbánó Máriához: Akit megszerettél, akit megkívántál, akiért testedet sanyargattad, imádd mostan Krisztust a te szolgálóidért, ó tiszteletreméltó, hogy irgalmas legyen mindnyájunkhoz és ajándékozzon az ő imádóinak békés életet.

Szent Andrásához: Imáid által, szent atyánk, a hit köszikláján erősíts meg engem. Kérlek, végy körül isteni félelemmel s adj nekem bűnbánatot. Szabadíts ki engem a reám törő ellenség hálójából.

Dicsőség: Egységes, feloszthatatlan, egyvalóságú Szentháromság, te mint egy természet, mint világosságok és világosság, mint három szent és egy szent énekel-tetel. Azért dicsőítsd és magasztald, lelkem, az életet s az életeket, a mindenség Istenét.

Most és: Énekelünk, áldunk téged, leborulunk előtted Istenszüdő; mert a feloszthatatlan Szentháromság egyikét, Krisztust, a mi Istenünket szülted és nekünk, a földieknek megnyitottad a mennyek országát.

Katavászia: Vétkeztünk . . . 211. lap.

Nyolcadik óda.

Imrosz. 8. hang: Kit a mennyei erők dicsőítenek | és kitől a Kerubok és Szeráfok rettegnek, | minden teremtmény és nép, | énekeljétek, áldjátok, | és magasztaljátok őt mindörökké.

Vétkeztem, könyörülj rajtam, Üdvözítő, serkentsd lelkiismeretemet a megértésre. Fogadj el engem, ki bánatot tartok. Könyörülj rajtam, ki hozzád kiáltok: egyedül ellened vétkeztem, gonoszul cselekedtem, könyörülj rajtam.

Illés próféta az erények tüzes szekeren fölvitetvén, a földről a magasságba ragadtatott. Elmélkedjél te is, lelkem, az égbe való fölszállásról.

A Jordán habjai egykor Illés palástjától Elizeus előtt kettéválnak, de te, lelkem, mértéktelenséged miatt nem részesültél ilyen kegyelemben.

Hajdan Elizeus elvévén Illés palástját, ezáltal kettős kegyelmet nyert az Úrtól. De te, lelkem, torkosságod miatt nem részesültél hasonló kegyelemben.

A jóerkölcsű szunami asszony megvendégelé hajdan az igazat. De te, lelkem, sem idegent, sem utazót házádba nem fogadtál be, miért is siránkozás közt ki fogsz vetetni a menyekzői teremből.

Giezi alávaló eljárását utánoztad, ó lelkem. — Azért az ő fösvenységét legalább öregségedre hagyd el és fuss a gyeheña tüzétől, megjobbítva életedet.

Utánózván Oziást, az ő poklosságát kétszeresen magadra vontad; mert helytelenül gondolkozol és gonoszul cselekszel.

Hallottad a ninivebeliekről, ó lelkem, hogy szörzsákba öltözve és fejüket hamuval meghintve, mint tartottak bűnbánatot. Ezeket nem utánoztad, hanem gonoszabbá lettél mindazoknál, kik a törvény előtt s a törvény után valaha vétkeztek.

Hallottad Jeremiástól, ó lelkem, mikép siratta a pusztulás mélységében Sion városát, zokogván és könnyeket hullatván. Élj hasonlóan az ő bánatos életéhez te is és üdvözülni fogsz.

Megsejtvén Jónás a ninivebeliek megtérését, Tarszitba futott; mert mint próféta ismerte az Isten kegyességét s ezáltal elősegítette, hogy jóslata beteljesedjék.

Hallottad Dánielről, ó lelkem, mikép szelidítette meg a barlangban a fenevadakat. Tudod azt is, hogyan oltották el élő hittel Azariás fiatal társai a kemence égő lángját.

Példányképül elédbe adtam, ó lelkem, az egész őszövétséget. Utánozd, kérlek, kedves tettekben az igazakat; míg ellenben fuss a gonoszok cselekedeteitől.

Üdvözítőm, igazságos bírám, könyörülj és szabadíts meg engem a bűntől és gyötrelemtől, mit ítéleted szerint kellene szenvednem. Enyhíts rajtam végezetre erényes életem és töredelmességem által.

Mint a gonosztevő, hozzád kiáltok: emlékezzél meg rólam, sirva kérlek, mint Péter. Üdvözítőm, bocsáss meg nekem. Fölsóhajtok, mint a vámos. Könnyeket hullatok, mint a bűnös nő. Ó fogadd el az én siránkozásomat, mint egykor a kánáneabeli asszonyét.

Gyógyítsd meg töredelmetlen lelkem fekélyeit, Üdvözítőm, egyetlen lelki orvosom. Önts sebeimre gyógyír gyanánt bort és olajat, hogy könnyek között tartsak bűnbánatot és megtérést.

Utánozván a kánáneabeli asszonyt, én is hozzád kiáltok: könyörülj rajtam, Dávidnak fia. Mint a vér-folyásban szenvedő, ruháid szegélyét érintem, siránko-zom, mint Mária és Márta Lázár felett.

Irgalmat keresvén, könnyeim árját jóillatú kenet gyanánt ömleszttem fejedre, Üdvözítőm, s a bűnös asz-szonnyal hozzád kiáltok s esedezem: add meg bűneim bocsánatát.

Bárha úgy, mint én, senki sem vétkezett ellened, fogadj el azért engem, kegyelmes Üdvözítőm, ki remegve bánatot tartok és szeretettel kiáltom: egyedül ellened vétkeztem s gonoszul cselekedtem, könyörülj rajtam.

Könyörülj teremtményeden, Üdvözítő. Mint a jó pásztor, keresd az elveszettet. Előzd meg a tékozló fiút, szabadíts ki a ragadozó körmeiből és helyezz engem, mint saját juhodat, a te nyájad legelőjére.

Midőn te, irgalmas Üdvözítő, bírói székedben fogsz ülni és kijelented rettenetes dicsőségedet, ó mily remegés lesz akkor, mikor égni fog már a pokol tüze és mind-nyájan félni fognak kikerülhetetlen ítéletedtől.

Bűnbánó Máriához: Felvilágosítván téged a soha le nem nyugvó Világosság szent Anyja, a bűnös indulatok sötétségéből kiragadtattál. Miért is a lelki kegyelem álla-

potába jutván, világosítsd fel azokat, kik téged, ó Mária, hittel dicsérnek.

*Szent András*hoz: Szent András, Kréta dicsősége, a töredelmesség tanítója, az áldozópapok ékessége, ki bizalommal járulhatsz az Úr elé, kérlek téged, esedezzel érettem, hogy imáid által feloldozást nyerjek a törvényszegés bilincseiből.

Aldjuk az Atyát, a Fiút és a Szentlelket, a mi Urunkat.

A *Háromság*hoz: Kezdetnélküli Atya, vele együtt kezdetnélküli Fiú, jóságos vigasztaló, igazságnak Lelke, az isteni Ige szülője, a kezdetnélküli Atyának Igéje, élő és elenevítő Szentlélek, egységes Szentháromság, könyörülj rajtam.

*Szűz Mária*hoz: Téged, mint szülőanyát és szüzet minden népek dicsérnek, mert általad lettünk megváltva az átoktól, ki örömet szültél nekünk, Istent és Urunkat.

Kar: Dicsérjük, áldjuk, imadjuk az Urat, énekeljük az Urat és magasztaljuk Őt mindörökké.

Katavászia: Kit a mennyei erők dicsőítenek ... 213. l.

Pap: Az Istenszülőt és a világosság Anyját énekekben magasztaljuk.

Kar: Magasztalja az én lelkem az Urat stb. 48. l.

Kilencedik óda.

Imrosz: A szeplőtelen fogantatásnak | titokteljes szülöttje | és férfit nem ismerő Anyának romolhatlan gyümölcse, | az isteni Szülött megújítja a természetet; | miért is téged, mint Istennek eljegyzett anyját | minden nemzetek igazhitűleg magasztalnak.

Az elme elfásult, a test megtelt fájdalmakkal, beteggé lett a lélek, a szó elerőtlenedett, az élet halálra változott, az ajtó előtt van a végóra. De mit is fogsz tenni, szerencsétlen lelkem, midőn eljő a Bíró megvizsgálni tetteidet.

Eléd tártam Mózes korát és attól fogva az egész ó-törvény idejére szóló szent iratokat, melyek igazakról és gonoszakról szólottak hozzád. De te, lelkem, azok közül az utóbbiakat követted és nem az elsőket, vétkezvén az Isten ellen.

A törvény elvesztette erejét, az evangelium hatály-

talanná lett. A szentirat benned gyümölcstelennek maradt, nem volt képes reád hatni a próféták s az igazak minden beszédei. Ó lelkem, megsokasodtak fekélyeid és nincs orvos, ki meggyógyítson téged.

Az újszövetségi szentírás példáit eléd tártam, lelkem, hogy bánatra vezessenek téged. Kövesd tehát az igazakat, fordulj el a bűnösöktől és ima, böjtölés, lelki tisztaság s isteni félelem által engeszteld meg Krisztust.

Krisztus bűnbánatra híván a gonosztevőket és bűnösöket, emberré lett. Tarts bánatot, lelkem; mert megnyílt a mennyország ajtaja s a megtérő farizeusok, vámosok és bűnös életűek ragadják el azt előled.

Krisztus emberré lett, test szerint közösségünkbe lépett s a bűnt kivéve mindent, mit a természet magával hoz, betöltött, a maga leereszkedésében neked, ó lelkem, követésre méltó példát mutatván.

Krisztus boldogítá a keleti bölcseket, meghívta a pásztorokat, vértanukká tette a kisdedek sokaságát, megdicsőítette az öregeket és a koros özvegyasszonyokat, kiket te, ó lelkem, sem tetteid, sem életed által nem követél. Azért jaj lesz neked, midőn ítéltetni fogsz.

Negyven napig böjtölt már az Úr a pusztában, végre győzvén az emberi természet, megéhezett. Ne restelkedjél tehát, ó lelkem, ha melléd kerül az ellenség, hanem ima és böjt által űzd el azt lábaid elől.

Krisztus is megkísértetett az ördög által, hogy a kövek kenyerekké váljanak, majd ismét fölvitetett a hegyre, hogy egyszerre lássa a világ minden országát. Félj a cselvetéstől, lelkem, virrassz és imádkozzál minden időben az Istenhez.

Ámbár a magánykedvelő gerlice, Krisztus előszövéteke, a pusztában kiáltónak szava bűnbánatot hirdetett, Heródes mégis törvénytelenül élt Herodiással. Ébren légy te is, lelkem, nehogy törvényszegésre csábíttassál, hanem öleld fel a töredelmességet.

Az isteni kegyelem előhírnöke a pusztában tartózkodott. Hallván felőle egész Judea és Szamaria, hozzájárult és megvallván bűneiket, megkeresztelkedének. Hanem te, lelkem, ezeket nem követted.

A házasság tisztos és a nászágy szeplőtelen, mert mindkettőt Krisztus már előbb megáldotta, midőn testben élve evett és a kánai menyekzón első csoda gyanánt a vizet borra változtatta, hogy te is változzál meg, ó én lelkem.

Az inaszakadtat, ki fölvevé ágyát, meggyógyította Krisztus. Az özvegy fiát, a százados szolgáját, valamint ama meghalt leányzót föltámasztotta és kijelentvén magát a samariabeli asszonynak, a lelki dolgokra vonatkozó szolgálatkészségét neked, ó lelkem, élénken fel-tünteté.

Ruhája szegélyének érintése által meggyógyította az Úr a vérfolyásban szenvedőket, megtisztította a poklosokat, a vakok szemvilágát visszaadta, a sántákat lábra-állítá, a süketeket, némákat s a földön kúszókat szavával épségre hozta, hogy te, ó lelkem, üdvözülj.

Betegségeket gyógyítva, a szegényeknek hirdette Krisztus az evangéliumot, szavával megorvosolta a sérelmeket, a vámosokkal evett, a bűnösökkel társalgott, Jairus már meghalt leányának lelkét visszatéríté kezeinek érintése által.

A vámos üdvözült, a bűnös asszony tisztává lett, de a dicsekvő farizeus elítéltetett; az első ugyanis így kiáltott: tisztíts meg engem, — a másik: könyörülj rajtam. — Emez pedig magasztalta magát, mondván: Isten, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint mások — és egyéb oktan szókat hangoztatott.

Zakeus vámos volt, mégis üdvözült. Míg Simon, a farizeus megbotránkozott, addig a bűnös asszony attól, kinek hatalma van a bűnöket megbocsátani, megnyerte a bűntől való feloldozást, kit is, ó lelkem, igyekezzél utánozni.

Ó lelkem, nem követted ama bűnös asszonyt, ki vevén az alabástromedényben levő drága kenetet, azzal könnyek között megkenete és hajával törölgette az Üdvözítő lábait, ki is az ő előbbi vétkezéseinek kéziratát széttépte.

Tudod, ó lelkem, mikép lettek megátkozva némely városok, melyekben Krisztus az evangéliumot hirdette.

Rémülj meg, nehogy közmondásossá légy, mint amazok, kiket a szodomabeliekhez hasonlítván, az Úr a pokol mélységére ítelt.

Ne tedd kétségbeesés által még rosszabbá helyzetedet, én lelkem. Hallottál a kananeabeli asszony hite felől, melynek érdemeért leánya az isteni szavak által meggyógyult. Szíved mélyéből kiáltls tehát te is: Dávidnak fia! üdvözíts engem, üdvözíts engem!

Szánj meg, üdvözíts engem, könyörülj rajtam, Dávidnak fia, ki az ördögösöket szavaddal meggyógyítottad. Szólj hozzám is kegyesen: Bizony mondom neked, ma velem leszesz a paradicsomban.

Bár mindkét lator a kereszten függött, az egyik gonosztevő káromolt, a másik gonosztevő áldott téged. Ó kegyelmes! nyisd meg nekem is, mint a megtért gonosztevőnek, ki megismerte benned az Istent, dicső országod ajtaját.

Fölháborodott minden teremtmény, midőn téged megfeszítve látott. A hegyek és kősziklák megrepedtek, a föld megingott, a pokol megnyílt, a Nap elsötétült, látván téged, ó Jézus, a keresztre szögezve.

A kenethozó asszonyok kora hajnalban fölkelvén, drága kenettel siettek a te sírodhoz, Üdvözítőm és szent angyalaiddal beszélhettek. Ébredj te is, ó lelkem, bűnös tunyaságodból s kenet helyett töredelmességi könnyeket hozz Üdvözítődnek, hogy a mennybeli angyalokkal együtt örvendzhess!

Ne kívánd tőlem a bűnbánat méltó gyümölcseit; mert megfogyatkozott bennem az én erőm. Adj nekem töredelmes szívet és lelki szegénységet, hogy kedvesen fogadott áldozat gyanánt ezeket mutassam be neked, egyetlen Üdvözítőm.

Én bírák, ki teljesen ismersz engem, ki ismét el fogsz jönni angyalokkal, hogy megítéld az egész világot, ó Jézusom! Akkor tekints reám irgalmas szemekkel. Szánj meg és könyörülj rajtam, ki minden embernél inkább vétkeztem.

Bűnbánó Máriához: Mindenkit, az angyalok rendeit s az emberek gyülekezeteit bámulatba ejtetted kiváló életed által, midőn a testet mehtagadva éltél s a termé-

szetet fölülhaladtad, mely erények által, ó Mária, mintegy szellemileg útrakelvén, a Jordánon túlra távoztál.

Bűnbánó Máriához: Szentéletű anyánk, kérleld meg a mindenség Alkotóját azok iránt, kik téged dicsérnek, hogy menekedjünk meg az ellenünk tornyosuló bántalmak és sérelmezésektől, hogy megszabadulván a gonosz incselkedéseitől, szünet nélkül magasztaljuk az Urat, ki téged megdicsőített.

Szent András: Szentéletű András, megdicsőült atyánk, Kréta főpásztora, ne szűnjél meg imádkozni azokért, kik téged énekelnek, hogy megszabaduljunk mindnyájan a haragtól, aggodástól, a veszélytől és a halálos vétkektől, kik híven tiszteljük emlékedet.

Dicsőség: Egyvalóságú Szentháromság, háromszemélyű egység, dicsőítván az Atyát, magasztalván a Fiút és imádván a Szentleket, téged énekelünk, mint egységes természetű igaz Istent, mint életet és végnélkül fennmaradó örök országot.

Most és: E szent hajlék lakóit őrizd meg, tisztaságos Istenszülő, kik benned bíznak, benned erősödnek meg s általad legyőzve legyőznek minden kísértést és ellenséges támadást, hogy neked készséggel engedelmeskedjenek.

Katavászia: A szeplőtelen fogantatásnak... 216. lap.

Valóban méltó dicsérni téged, Istenszülő... stb.

100. l. *Kis ekténia:* «Mert Téged dicsérnek minden mennyei erők» fennhanggal. A hang fényéneke. Ha 7. hang, akkor ezt olvassuk: Emelj fel, Uram, a te dicséretedre és taníts meg engem, hogy a te akaratodat cselekedjem, szent és üdvözíts engem. Ezután olvassuk a «dicséreti zsoltárokat» 148. zs.: Dicsérjétek az Urat a mennyekben stb. 49. lap. 149. zs.: Énekeljétek az Úrnak stb. 50. lap. 150. zs.: Dicsérjétek az Urat az ő szenteiben stb. 50. lap. A pap: Dicsőség illet téged, Úristenünk és téged dicsőítünk Atya és Fiú és Szentlelek, most és mindenkor és örökkön örökké. Kántor: Amen. Pap: Dicsőség neked, Isten, ki földerített nekünk a világosságot. Kántor: Olvassa az angyali dicséneket.

Erre a pap: Teljesítsük reggeli könyörgésünket az Úrhoz a második fennhang után. 14. l.

Kántor. 8. hang: A rablók kezébe esvén, ó én lelkem | gonoszul sebesültél meg vétkeid által, | átadván magadat esztelen ellenségeidnek; | de a jelen alkalmas időben töredelmesen kiáltsz fel: | a reménytelenek bizalma, | a kétségbeesettek élete, Üdvözítőm! | kelts föl és üdvözíts engem.

Elővers: Tekints a te szolgálóidra és alkotmányaidra és igazgasd azok fiait.

A rablók kezébe esvén . . . stb.

Elővers: Legyen rajtunk a mi Istenünk jényessége és kezeid munkáját te igazgasd fölöttük, kezünk munkáját igazgassad.

Vértanui ének: A hit vértjét jól öltöttétek magatokra | és a kereszt jelével felfegyverkeztetek, | erős katonáknak mutattátok magatokat, | a kínzóknak férfiasan ellentálltatok | és az ördög ravaszságát megtörtétek | és győzők lettetek, | méltók a pálmára. | Imádkozzatok mindig érettünk Krisztushoz, hogy üdvözítse a mi lelkünket.

Dicsőség . . . Most és theotókion: Fogadd el a te szolgálóid szavát, legtisztább Istenszülő | és imádkozzál szüntelen bűneink bocsánatáért | és a lelki békességünk megadásáért.

Ezután olvasva: Jó az Urat dicsérni és éneket mondani a Te nevednek, ó Fölséges! Hogy reggel hirdettesék irgalmasságod és igazvoltod éjjel.

Háromszorszent. Miatyánk után tropár (olvasva).

Dicsőséged templomában lévén, azt véljük, a mennyben vagyunk. Istenszülő! mennyeknek ajtaja, nyisd meg nekünk irgalmad ajtóit. *Azután: Uram, irgalmazz 40-szer. Adj áldást, Uram.*

Pap: Legyen áldott és dicsőített Krisztus, a mi Istenünk . . . és az imádság: Mennyei királyunk, erősítsd meg stb. 149. l.

Kántor: Uram irgalmazz . . . Dicsőség . . . Ki a keruboknál tiszteltebb . . . Az Úr nevében adj áldást, Atyám! . . .

Pap: Könyörüljön rajtunk az Isten és áldjon meg minket; derítse föl reánk az ő orcáját és könyörüljön rajtunk.

Kántor: Amen. 3 hódolás, szent Efrem imáival elbocsátás.

NAGYBŐJT V. VASÁRNAPJA.

Szombaton, a vecsernyén.

A pusztalakó egyiptomi bűnbánó Mária tisztelele.

Uram, tehozzád kiállok után 6 az oktoichból és a következők:

6. h. Dallam : Miután minden reményük... Vétkes előletered akadályozott téged ugyan | a szent dolgok szemlélésében, | mégis jobb indulatod | és gyöngéd lelkiismereted a megértés útjára vezérelt; | mert föltekintvén az áldott Istenszülő szent képére, | töreldelmesen megbántad minden előbbi bűnödöt | és teljes bizalommal a drága keresztnak hódoltál meg.

A szent helyek előtt örömet borulván le, | innen az erények üdvösséges útravalóját vetted magadhoz | és igen dicséretes pályára indultál | és átkelvén a Jordán-folyó hajzain, | az Üdvözítő előkövetének otthonában szívesen telepedtél meg, | hol élted folyásával a szenvedélyek lángját eloltván, | ó, örökemlékü anya, | a testi vágyakat magadban kioltottad.

A pusztában telepedvén le, | a bűnös indulatok gerjedelmeit szívedből kitörülted | és lelkedben az istenes erények képeit öröktetted meg; | s annyira átszellemültél, | mikép a vizek felületén is könnyen átkelni | és a földről imád közben az éghez emelkedni képes voltál. | S most Krisztus dicsőségének részese lévén, | ó, szent Mária, imádkozzál a mi lelkünkért.

Dicsőség, 4. h. : Csodát művelt Krisztus a te keresztet ereje, | mellyel a bűnös életű asszony | a bőjt harcát harcolta, | miáltal előbbi gyöngeségét elvetve, | hősiesen ellenállt az ördögnek, | miért is a győzelem dicső babérjait kiküzdve, | a mennyben esedezik a mi lelkünkért.

Most és... a hang első theotókionja.

Dicséreti szlichirák a hangból.

Dicsőség 2. h. : A lelki kísértéseket | és a testi gonosz indulatokat az önmegtartózkodás pallosával kettémetszted, | a bűn ingereit az elmélkedés hallgatagságával elfojtottad | és könnyeid árjával az egész sivatagot megöntöztél | és növesztettél nekünk töreldmességi gyümölcsöket, | miért is szent anya, ünnepeljük a te emlékedet.

Most és... : Ó, minden régi csodánál... 19. lap. Most bocsátod el, Uram... 16. l. után Tropár: feltámadási és a szentnek 8. h. ez:

Benned, Anya, bizonyosan üdvözül, | ki példát követi, | mert felvetted a keresztet, | követtél Krisztust és tetteiddel megtanítottad, | (mikép) kell megvetni a testet, | mely elmúlik | és gondot viselni a lélekre, a halhatatlanra. | Azért az angyalokkal is együtt örövend az te lelked — szent Mária.

Reggeli isteni tisztelet.

Az előírás szerint. Az 50. zsoltár után szlichirák. A bűnbánat aytáját... stb. (Lásd 129. l.) A harmadik ének után kondák és ikosz a hangból és leülő 8. hangon, — ez:

A testnek minden vágyát a sanyarú munka gyakorlásával megfékezted, | megmutattad lelked férfias értelmét, | mert az Úr keresztjét látni óhajtván, | igen tiszteletreméltó, | önmagadat feszítetted keresztre a világ [számára, | miáltal az angyali életmód utánzására buzgón odaadtad magadat, örökké boldog. | Azért mi a te emlékedet, Mária, | hittel tiszteljük és kérjük, | hogy imáid által bőségesen elnyerjük vétkezeink bocsánatát.

Dicsőség ... Most és ... A mennynek ajtaját ... stb. 80. l.

A 6. óda után kondák és ikosz a triódból 3. hang:

Ki előbb mindenféle undok bűnökkel voltál tele, | ma megteréseddel Krisztus jegyesévé lettél. | Angyali életmódot követsz, | a kereszt fegyverével az ördögöket széttapostad. | Azért a mennyország jegyesének tartunk, dicsőséges — Mária.

Ikosz. Krisztus báránykáját és leányzóját: Máriát, az egyiptomiak ismeretes magasztalt gyermekét, énekekben dicsérjük, ki azok minden hibáit kikerülte és (egyedül tökéletes, nyájas sarjadéka) önmegtartóztatásával és imájával az emberi természet mértékén felül emelkedett fel. Azért magasztaltad fel dicső Mária életét, tetteit, ő, egyedül Mindenható.

A 9. óda után: Feltámadási fényének. Dicsőség: (podobna).

A megtérés példányképeinek tartunk téged, | tiszteletreméltó Mária. | Kérjed Krisztust, hogy ezt adja meg nekünk (is), | hogy így hittel és szeretettel énekekben magasztaljunk.

Most és ... theotókion: Angyalok édessége | és szomorúak öröme, | keresztények pártfogója, | Istennek Szűz Anyja, | védelmezz | és ments meg az örök szenvedésektől.

Dicséreti szlichirák. A folyó hangnak vétetnek; azután a következők: 1. h. Elővers: Kelj fel, Uram ... Az Isten országa nem evés és ivásból, | hanem igazságból és önmegtartózkodásból áll a szentséggel egyetemben; | azért a gazdagok nem jutnak oda, | hanem csak azok, kik vagyonukat a szegények kezeibe teszik le. | Ezt Dávid próféta is tanítja, mondván: | Az igaz könyörül és mindennap gyönyörködik az Úrban | és a világban járván, meg nem botlik. | Mindezek pedig a mi oktatásunkra irattak, | hogy bőjtölven, irgalmasságot cselekedjünk, | mert ad nekünk az Úr a földiek helyett | mennyei kincseket.

Dicsőség ...: Ugyanaz. — Most és ... Áldásteljes vagy te ... 52. l.

Szentmisén, a felt. tropár. Dicsőség ... kondák 4. h.

(A szellemi tél megpróbáltatásait elszenvedvén), | lelki virágzásunk idején teremjük a lélek megújulását | és az erények gyümölcseit; | mert íme közeledik Krisztus, a vőlegény, | hogy a küzdőknek koszorúkat ajándékozzon; | serkenjünk fel hát, | hogy készen találjon bennünket, | hogy így elnyerhessük a hervadhatatlan koszorúkat.

Most és . . . : Theotokion: Valóban méltó helyett: Te benned örvendez . . . 100. l.

Vasárnap, a vecsernyén.

A szertartás rendje, mint vajhagyó vasárnapon. 1. h. Dallam: Dicső vértanuk . . . Szegénnyé lett leggazdagabb Üdvözítőnk, | az embereket meggazdagítottad halhatatlansággal és dicsőséggel; | azért engem is, | ki a test szenvedélyei által végső szegénységre jutottam, | lelki erényekkel gazdagíts meg | és a szegény Lázárhoz tégy hasonlóvá, | megmentvén lelkemet a gazdagok kínjaitól | és a gyeheña tüzétől.

A rosszságban gonoszul meggazdagodtam, | a gyönyöröket megkedveltem | és az élet örömeit féktelenül élveztem, Uram | és ezek által a gyeheña tüzeire tettem magamat méltóvá: | de te, irgalmas Uralkodó, szánj meg engem, | a lelkileg éhezőt | s mint ama lenézett és küszöböd előtt fekvő Lázáron, | könyörülj rajtam.

A bőjtnek hatodik hetét örömmel kezdvén, ó hívek, | a közelgő virágvasárnaphoz előünnepi éneket zengjünk az Úrnak, | ki dicsőségben, isteni hatalommal jó Jeruzsálembe, | hogy a halált megtörje; | azért buzgósággal készítsük elő a győzelmi jelvényeket, | az erények viruló gallyait, | hozsannát kiáltván a mindenek Alkotójának.

3 sztichira a minedből. Dicsőség . . . : a szentnek, ha van, ha nincs, Dicsőség . . . Most és: theotokion. Bemenet. Enyhe világossága. Prokimen: Adtál örökséget . . . 180. lap.

Dicséreti sztichirák: 1. h. Csodálatos az Üdvözítő irántunk való emberszerető érzelve, | mert a jövő dolgot ismeretét a jelenvalókhoz hasonlítva, | Lázár és a dúsgazdag életét mutatja be példaként. | Mindkettőnek a végét szemlélve | ugyanis, az utóbbi kegyetlenségétől és embertelenségétől menekülünk, | amannak pedig szenved-

dését és nagylelkűségét buzgón követjük. | Azért a vele együtt Ábrahám kebelén melegedőkkel kiáltjuk : | igaz Bíró, Uram, | dicsőség néked. (2-szer.)

Vértanui ének: Minden szentek és az Istenszülő ...
 118. lap. *Dicsőség ... Most és ...:* A mennyei rendeknek öröme ... 118. lap és a többi, mint a vajhagyó vasárnapon.

Lázár szombatján.

Tropár 1. h. Az általános feltámadást kinszenvedéseid előtt velünk elhitetni akarván, | Lázárt feltámasztottad halottaiból, Krisztus Istenünk ; | azért mi is, mint ama gyermekek, | a győzelem jelvényét viselve, | neked, mint a halál legyőzőjének, kiáltjuk : | Hozsánna a magasságban, | áldott, aki az Úr nevében jó.

Kondák 2. h. Krisztus, a mindenek öröme. | Az igazság, a világosság, | az élet és a világ föltámadása, | jóakaratából megjelent a földön levőknek | és a föltámadás előképe lett, | mindeneknek isteni bocsánatot adván.

Háromszor szent helyett: Akik Krisztusban ... 94. l.

Valóban méltó ... helyett: Népek ! dicsőítsük, | tiszteljük és szüntelen énekekkel magasztaljuk | a tisztaságos Istenszülőt, | aki az Istenség tüzeit méhébe fogadá | és meg nem égett.

Áldozási vers: A kisdedek és csecsemők szája által viszed véghez a dicséretet. Alleluja.

HÚSVÉTI IDŐSZAK. (VIRÁGOS TRIÓD.)

Virágvasárnap.

Szombaton, a vecsernyén.

Uram, tehozzád kiáltok. 6. h.

MA A SZENTLÉLEK kegyelme gyűjtött minket egybe | és mindnyájan felvevén a te keresztedet, mondjuk : | Áldott, ki az Úr nevében jó, | hozsánna a magasságban! 2-szer.

Kinek széke az ég és lábzsámolya a föld, | az Atya-isten Igéje és egyörökvalóságú Fia, | az oktan vemhére felülni szerénykedett ma, | azon jöven Bethániába, | mikor is azsidógyermeképálmaágakat tartván kezeikben, | fennhangon magasztalták őt, mondván : | Hozsánna a magasságban, | áldott, aki jó : az Izrael Királya ! 2-szer.

Jöjjünk mi is ma, az egész új Izrael, | mint a nemzetekből (alakult) Egyház | és Zakariás prófétával kiáltsuk : | «Igen, vigadj, Sion leánya, | örvendezz, Jeruzsálem leánya ! Ime a te Királyod jó hozzád, | az igaz és üdvözítő, | szegény és számaron ülve jó, | a fiatal számár vemhén | és a kezükben gallyakat tartó zsidógyerekekkel együtt ünnepelve dicsőítsük az Urat, mondván : | Hozsánna a magasságban, | áldott, aki jó : az Izrael Királya ! 2-szer.

Drága feltámadásodat akarván nekünk előjelezni, | parancsoddal negyednapos sírjából feltámasztottad, Jószágos, | a már feloszlásnak indult kedveltedet, Lázárt ; | és előkép gyanánt a vemhére is felültél, | mint harci szekérre, | hogy a nemzetek meghódolását előábrázold, Üdvözítő, | azért a választott Izrael nép dicséretet hoz neked | a kisdedek és gyermekek ártatlan ajkairól, | látván téged, Krisztus, | amint hat nappal húsvét előtt a szent városba ünnepélyesen bevonultál, 2-szer,

Hat nappal a pászka előtt | eljőve Jézus Bethániába | és járulának hozzá az ő tanítványai, mondván : | Uram, hol akarod, hogy elkészítsük ételedre a húsvétot? | Ő pedig elküldte őket : | Menjetek a városba | és élétek jó egy korsó vizet vivő ember ; | kövessétek őt és ahová bemegyen, | mondjátok a ház urának : | a Mester mondja : | nálad tartom a húsvétot | az én tanítványaimmal. (2-szer.)

Dicsőség . . . Most és . . . : Ma a Szentlélek kegyelme . . .

Lásd fentebb az első sztychirát.

Bemenet. Enyhe világossága . . . *Prokimen:* Az Úr országol . . . 34. lap. 3 *parimia.*

Lilián. 1. bolg. h. A Szentlélek, ki megtanítá az Apostolokat idegen nyelven beszélni, | ugyanő parancsolja az ártatlan zsidógyermeknek is, | hogy örvendezve kiáltsák : | Hozsánna a magasságban, | áldott, aki jó : | az Izrael Királya !

Az Atyával együttesen kezdetnélküli és örökkévalóságú Fia és Igéje | az oktan vemhén ülve, | eljőve ma Jeruzsálem városába | és akire a kerubok rettegés nélkül nem mernek feltekinteni, | azt a gyermekek dicsőítették palmaággal és gallyakkal kezökben, titokzatosan hangoztatván : | Hozsánna a magasságban ! | Hozsánna Dávid fiának ! | ki eljött a csalárdságtól megszabadítani az egész emberi nemet.

A pászka előtt hat nappal, | a te szavad, Uram, | meghallatszott a pokol mélységeiben, | miáltal Lázárt is feltámasztottad negyednapos halottaiból ; | a zsidógyermek pedig felkiáltottak : | Hozsánna, mi Istenünk, dicsőség néked.

2. bolg. h. Miután a szent városba bejöttél, Uram, | a vemhén ülve siettél szenvedéseidhez elérkezni, | hogy beteljesítsd a törvényt és a prófétákat. | A zsidógyermek azonban a feltámadás győzelmét hirdették, | előre eléd mentek faágakkal, pálmával, mondván : | Áldott vagy, Üdvözítő, könyörülj rajtunk.

Dicsőség neked, Krisztus, | ki a magasságban trónuson ülsz | és most tiszteletreméltó keresztedre vársz. | Azért örvendez Sion leánya, | vigadoznak a föld nemzetei, faágakat tartanak kezökben a gyermekek, | ruhát a tanít-

ványok | és az egész mindenség megtanulja, | hogy hozzád kiáltson : | Áldott vagy te, Üdvözítő, | könnyörülj rajtunk.

Dicsőség... Most és...: 3. magán h. Hat nappal húsvét előtt | eljőve Jézus Bethániába | felhívni a negyednapos halottat, Lázárt | és hirdetni a feltámadást | és eléje menének az asszonyok, Márta és Mária, | Lázár nővérei | és mondták neki: Uram! | ha itt lettél volna, a mi bátyánk nem halt volna meg. | És mondá nekik : | Nem mondtam-enektek, | aki énbenem hiszen, | ha szintén meghal is, élni fog. | Mutassátok meg nekem, hová tettétek őt? | és nagy szóval kiáltá a mindenek Teremtője : | Lázár! jöjj ki.

Előverses sztyichirák. 8. h. Örvendj és vigadozz, Sion városa, | ékeskedjél és örvendezz, Isten egyháza! | Mert íme a te Királyod jó igazságban, | ülven a szamár vemhén, | a gyermekek által dicsértetve : | Hozsánna a magasságban, | áldott vagy te, ki birod az irgalom sokaságát, | könnyörülj rajtunk.

Elővers: A kisdetek és csecsemők szája által viszed véghez a dicséretet.

Ma eljőve az Üdvözítő Jeruzsálembe, | hogy betöltse az írásokat | s mindnyájan ágakat vevének kezökbe | és leterítették eléje ruháikat, | látván, hogy ez a mi Istenünk, | kinek a kerubok szüntelenül éneklik : | Hozsánna a magasságban, | áldott vagy te, ki birod az irgalom sokaságát, | könnyörülj rajtunk.

Elővers: Uram, mi Urunk! mely csodálatos a te neved az egész földön.

Ki a kerubokon ülő | és a szeráfok által dicsőített Isten vagy, | szamár vemhére ültél fel, mint Dávid, Jóságos, | kit a gyermekek ugyan Istenhez illő hódolattal fogadtak, | ellenben a zsidók káromoltak téged ; | a nemzetek ellenséges indulatát pedig a csökönyös vemhén való ülés jelképezte, | kik a hitetlenségből a hitre voltak térítendőek. | Dicsőség neked, Krisztus, | ki egyedül vagy irgalmas és Emberszerető.

Dicsőség... Most és...: Ma a Szentlélek kegyelme. stb.

Most bocsátod el, Uram... *Háromszor szent... Miatyánk... Utána:*

Tropár: 1. h. Az általános feltámadást kinszenvedéseid előtt velünk elhitetni akarván, | Lázárt támasztottad fel halottaiból, Krisztus Istenünk; | azért mi is, mint ama gyermekek, | a győzelem jelvényét viselve, | neked, mint a halál legyőzőjének, kiáltjuk: | Hozsánna a magasságban, | áldott, aki az Úr nevében jó. (2-szer.)

Dicsőség ... Most és ...: 4. h. Veled temetkezvén el a keresztségben, Krisztus Istenünk, | a halhatatlan életre is méltókká lettünk | a te feltámadásod által; | miért is örömmel kiáltjuk: | Hozsánna a magasságban, | áldott, ki az Úr nevében jó.

Vasárnap, reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr ... után Tropár ... Az általános feltámadást ... (2-szer.) *Dicsőség ... most és ...* Veled temetkezvén el ... lásd fent.

Leülő 4. h. Dallama: Elcsodálkozott József. Ágakkal kezeinkben | és megtisztult lélekkel | mi is, mint ama gyermekek, | dicsérjük híven Krisztust, | Uralkodónknak fennhangon kiáltván: | áldott vagy Üdvözítő, | ki e világra kegyeskedtél jönni! megváltani Ádámot az ősi átoktól, | ki mindeneket a mi hasznunkra cselekedtél, Ige, dicsőség néked.

Dicsőség ... most és ... (Dallama: Kijelentetted magadat.) Ki a negyednapos Lázárt sírjából feltámasztottad, | mindenkit megtanítottál, | hogy kezében palmaágat tartva, | kiáltsa neked: | Áldott, ki az Úr nevében jó!

A 2. kaftizma után 4. h. Leülő podobna: «Elcsodálkozott József». Barátod, Lázár fölött titokban könnyeket hullattál Krisztusom | és feltámasztottad őt halottaiból, | ki halva feküdt, | ki iránt emberszeretőleg részvétet mutatnál. | Megtudván pedig a te eljöveteledet, Üdvözítő, | az ifjak nagy száma jelent meg ma, | kezeikben faágakat tartva, hozsánnát kiáltottak neked: | Áldott vagy, mert a világot jöttél üdvözíteni.

Dicsőség ... Most és 1. h. podobna: «Habár sírod köve». Mondjatok dicséretet összhangzóan népek és nemzetek, | mert az angyalok királya ma a vemhére ült | és bevonul, hogy mint hatalmas, megsemmisítse az ellenséget a kereszten. | Ezért a gyermekek is faágakat tartva éneklik: |

Dicsőség neked Krisztus Üdvözítő, | dicsőség neked, te áldott egyetlen Istenünk.

Dicsérvétek az Úr nevét ... stb. 44. l.

Magasztalunk téged, életadó Krisztus: Hozsánna a magasságban! és kiáltjuk neked: Áldott, ki az Úr nevében jó!

Versek: Uram, mi Urunk, mely csodálatos a te neved az egész földön. A kisdetek és csecsemők szája által viszed véghez a dicséretet. Nagy az Úr Sionban és felséges minden nép felett. *Dicsőség ... most és ...: Alleluja.*

Leülő 8. h. A kerubok királyi székére és a vemhére miérettünk felülván | és az önkéntes kinszenvedést elérvén, | ma hallja a gyermekek örömköltésait: | hozsánna és a nemzetek könyörgéseit: | Dávid fia, siess üdvözíteni azokat, | kiket alkottál, édes Jézusunk! | mert avégett jöttél, | hogy értsük meg a te dicsőségedet.

Dicsőség ... most és ... Ugyanaz.

Felmeneteli ének. 45. lap.

Prokimen 4. h. A kisdetek és csecsemők szája által viszed véghez a dicséretet.

Evangélium után nem mondjuk: Látván Krisztus feltámadását ... 50. zsoltár, utána barkaszentelés és:

Dicsőség 2. h. Ma vonul be Krisztus Bethániába, | ülván a vemhén | és feloldozván a nemzetek | régi és gonosz hallgatóságát.

Most és ... Ugyanaz ... Könyörülj rajtam, Uram ... és ... Ma a Szentlélek kegyelme. *(Lásd a szombati vecsernyén.)*

Kánon. 1. Irmosz. 4. h. A mélység | vízforrásai kiszáradtak | és feltárult a szélvészek által | hányatott tenger feneke, | mert kézintéssel te parancsoltál neki | és választott népedet megmentetted, | kik győzelmi éneket énekelnek neked.

3. Kemény sziklából | fakasztott vizet ivott, | parancsod szerint, | Izrael népe; | de a szikla és az élet te vagy, Krisztusom, | akin nyugszik az anyaszentegyház, mely kiáltja neked: | Hozsánna, | áldott, ki az Úr nevében jó.

Üpakoj. 6. h. Először faágakkal dicsőítették, | később a fáról fogadták a hálátlan, hitetlen zsidók Krisztus Istent. | Mi pedig változatlan hittel tiszteljük mindig

mint jótevőt | és mindig énekeljük neki : | Áldott vagy, ki eljöttél Ádámot feltámasztani.

4. A próféta mondása szerint, | a megszentelt hegyből, | a szeplőtelen Szűztől született Krisztusban | nyilvánvalólag a mi Istenünk jó | nem késve hozzánk ; | miért is mindnyájan hangoztassuk : | dicsőség Uram, a te erődnék !

5. A Sion-hegyére | menj fel és örömmel jelentsd ki | és hirdesd Jeruzsálemnek, | hogy erőben emelje fel szavát, | mondván : | dicsőséges dolgok mondattak felőled, | Isten városa, | te békéje Izraelnek | s a nemzetek üdvössége.

6. Vigadva kiáltottak fel | az igazak lelkei : | ma adatik új szövetség a világnak, | hogy Isten vérével való meghintés által | újjászülessenek a népek.

Kondák 6. h. Ki az égben királyi széken, | a földön pedig vemhén hordoztattál Krisztus Isten, | az angyalok dicséretét | és a gyermekek hódolatát fogadtad ; | kik kiáltották neked : | Áldott vagy te, ki eljöttél Ádámot feltámasztani.

Ikosz. Miután az alvilágot megkötötted, halhatatlan Krisztus és megölted a halált és feltámasztottad a világot, faágakkal dicsőítettek téged a gyermekek, mint győzött, kiáltván neked ma : Hozsanna Dávid fiának ! mert nem öletnek meg többé a magzatok Mária Magzatáért, de az összes magzatokért és öregekért egy feszítettik keresztre, mondván : többé nem választ el minket a kard, mert a te oldaladat a lándzsa járja át. Azért örvendezve mondjuk : Áldott, aki Ádámot jött feltámasztani.

7. Ki Ábrahám ifjait a tűzből kiszabadítottad | és a kaldeusokat elvesztetted, | kiket az igazság igazságosan ért utól, | áldott vagy te, dicsőített Istene és Őra atyáinknak.

8. Örvendezz, | Jeruzsálem, | Sion kedvelői ünnepeljetek ; | mert közeledik | az erők örökkévaló Őra, | hogy színétől áldással teljék meg a föld | és kiáltsa : | minden teremtetett művei az Őrnak, | áldjátok az Urat.

Magasztald én lelkem a vemhén ülő Krisztus királyt.

9. Isten az Őr | és megjelent nekünk, | készítsetek ünnepélyt és jöjjetek, | magasztaljuk Krisztust | pálmaágakkal és énekekkel, | kiáltván : | Áldott, ki a mi Üdvözítő Urunknak nevében jó.

*Magasztald, én lelkem, a vemhén ülő Krisztus Királyt.
Kis ekl. Szent az Úr, a mi Istenünk. (3-szor.) (Fényé-
nek nincs.)*

Minden lélek dicsérje az Urat ... 49. l.

Katavásziaként ugyanezen irmoszokat vesszük.

Dicséreti szlichirák. 4. h. A nép sokasága lábaid elé terítette ruháit, Uram, | mások pedig faágakat metszettek | és azokat hordozták, | az elől menők és az őket követők kiáltották, mondván: | Hozsánna Dávid fiának, | áldott vagy, ki eljöttél | és ismét távozol az Úr nevében. (2-szer.)

Midőn a szent városba akartál bemenni, Uram, | a nép faágakat hordozott kezeiben, | téged énekelvén, ó mindenek Uralkodója | és midőn a szamár vemhén láttak téged ülni, | úgy tekintettek, mintha kerubokon ültél volna, | ezért így kiáltottak hozzád: | Hozsánna a magasságban, | áldott vagy, aki jössz | és ismét eljövendő lész az Úr nevében. (2-szer.)

Jertek, ó nemzetek, | jertek, ó népek | és lássátok most a mennyei Királyt, | ki egy szegényes szamár vemhén, mint királyi trónon Jeruzsálembe vonul be. | Juda hitetlen és parázna nemzete, | jöjj és lásd meg azt, kit Izaiás próféta látott miérettünk testbe öltözve jönni, | hogy miként jegyzi el magának az erényekben gazdag új Siont | és félreveti az elítélt gyülekezetet; | és miként gyűltek egybe a fényes menyegzőre, | az ártatlan tisztaságú gyermekek, | dicsőítést hangoztatván neki. | Velük együtt mi is énekeljük az angyali dicséneket, mondván: | Hozsánna a magasságban | a gazdag kegyelem birtokosának.

Az általános feltámadást | önkéntes szenvedésed előtt mindenki meggyőzésére előre megmutattad, Krisztus Isten, | mert a negyednapos halott Lázárt Bethániában hatalmad erejével feltámasztottad, | a vakoknak látását, | mint világosságot adó, visszaadtad, Üdvözítő | és a szent városba tanítványaidal együtt vonultál be, | ülve a szamár vemhén, | a próféták jövendöléseit beteljesítetted, | amint kerubokkal vitettél és a zsidógyermekek faágakkal | és pálmákkal előtted mentek. | Azért mi is olajfa és pálmaágakat tartva kezünkben örvendezve

kiáltjuk neked: | Hozsánna a magasságban, | áldott, ki az Úr nevében jó.

Dicsőség . . . Most és: 6. h. Hat nappal húsvét előtt . . . stb. 228. lap. Nagy doxológia, utána Tropár: Az általános feltámadást stb. 229. lap.

Szentlmisén.

(Aranyszájú szent János miséje.)

1. *Antifóna:* a) Szerettem, mert az Úr meghallgatja könyörgésem szavát.

Az Istenszülő imái által, Üdvözítő, üdvözíts engem.

b) Körülvettek engem a halál fájdalmai, megtaláltak a pokol veszélyei.

Az Istenszülő imái által stb.

c) Szorongást és fájdalmat szereztem és az Úr nevét segítségül hívom.

Az Istenszülő imái által stb.

d) Isten előtt fogok járni az élők földén.

Az Istenszülő imái által stb.

Dicsőség . . . Most és: Az Istenszülő imái által.

2. *Antifóna:* a) Hittem, azért szólottam, de igen megaláztattam.

Üdvözíts minket, Isten fia, ki a szamár vemhén ülsz, énekelünk neked. Alleluja.

b) Mit adjak vissza az Úrnak mindazokért, miket nekem adott.

Üdvözíts minket, Isten fia, ki stb.

c) Az üdvösség kelyhét veszem és az Úr nevét segítségül hívom.

Üdvözíts minket, Isten fia, ki stb.

d) Fogadásomat az Úrnak teljesítem, az ő egész népének színe előtt.

Üdvözíts minket, Isten fia, ki . . . stb.

Dicsőség . . . Most és . . .: Istennek egyszülött Fia . . .

3. *Antifóna:* a) Adjatok hálát az Úrnak, mert jó; mert örökkévaló az ő irgalmassága.

Tropár. Hang 1.: Az általános . . . stb.

b) Mondja most Izrael: mert jó; mert örökkévaló az ő irgalmassága.

Tropár. Hang 1.: Az általános stb. . . .

c) Mondjátok most, kik félitek az Urat, hogy : jó, mert örökkévaló az ő irgalmassága.

Tropár. Hang 1.: Az általános . . . stb.

Bemeneti vers: Áldott, ki az Úr nevében jó, Isten az Úr, ki megjelent nekünk.

Üdvözíts minket, Isten fia stb.

Tropár: 1. h. Az általános feltámadást . . . stb.

Dicsőség . . . : Tropár. 4. h. Veled temetkezvén el a keresztségben . . . stb. 229. l.

Most és . . . : Kondák. Hang 6.: Ki az égben királyi széken . . . 231. lap.

Háromszor szent.

Prokimen 4. h. Áldott, ki az Úr nevében jó, Isten az Úr, ki megjelent nekünk.

Vers: Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökkévaló az Ő irgalmassága.

Valóban méltó . . . helyett: Magasztald, én lelkem, a vemhén ülő Krisztus Királyt.

Imosz: Isten az Úr | és megjelent nekünk, | készítetek ünnepélyt és jöjjetek, | magasztaljuk Krisztust | pálmaágakkal és énekekkel, | kiáltván : | Áldott, ki a mi Üdvözítő Urunknak nevében jó.

Áldozási vers: Áldott, ki az Úr nevében jó, Isten az Úr és megjelent nekünk. Alleluja.

Vasárnap, a vecsernyén.

Uram, tehozzád kiáltok . . . után 6 sztychira (minden vers kétszer).

Hang 8. Örvendj és vigadozz . . . (228. lap.) Ma eljöve az Üdvözítő . . . (228. lap.) Ki a kerubokon ülő . . . (228. lap.) *Dicsőség . . . Örvendj és vigadozz . . . (228. lap.)* *Most és . . . Ki a kerubokon ülő . . . (228. lap.)*

Előverses sztychirák. 2. h. Hívek! fa- és pálmaágaktól, | mint isteni ünneptől, | Krisztus kinszenvedésének tiszteletre méltó isteni ünnepéhez érkezvén, | járuljunk üdvösséges titkához | és lássuk érettünk önkéntesen vállalt szenvedéseit | és az egész világért váltságdíjul ajándékozott lelkét. | Őt hálaadóan tetsző himnusszal

dicsőítsük, mondván: | Irgalomnak forrása és üdvösségünk révpartja, | Urunk, dicsőség neked.

Vers: Énekeljete az Úrnak új éneket, legyen dicsérete a szentek gyülekezetében.

3. h. Rettenetes az élő Istennek kezeibe esni, | mert Ő megítéli a gondolatokat | és a szívbeli érzelmeket. | Senki se közeledjék Krisztushoz, | kísértvén a szeplőtelen hitet, | hanem félelemmel és alázattal járuljunk hozzá, | hogy alkalmas segítség gyanánt | isteni malasztot és kegyelmet találjunk Önála.

Vers: A földnek minden határa látja Istenünknek üdvösségét.

7. h. Gonosz és parázna asszony, | ki férjed irányában hűtelen voltál, | minek őrzöd a szövetséget, | melynek nem lettél örökösévé, | miért dicsekszel az Atyával, | kinek Fiát megtagadtad? | A prófétákat be nem fogadtad, | kik a Fiú lejövetelét jövendölték; | legalább saját gyermekeid előtt [szégyenülj meg, | kik így kiáltanak: | Hozsánna Dávid fiának, | áldott, ki az Úr nevében jó.

Dicsőség . . . : Hívek, fa- és pálmaágakból . . . stb. (Lásd fentebb.)

Most és . . . : Rettenetes az élő Istennek . . . stb. (Lásd fentebb.)

Most bocsátod el, Uram . . . stb.

Üdvözlégy . . . stb. (Lásd 148. lap.)

NAGYHETI SZERTARTÁSOK.

Tropár hétfőre, keddre és szerdára.

8. h. Ime, a vőlegény jó éjjélkor | és boldog az a szolga, kit virrasztva talál, | de méltatlan, kit resteskedve lep meg. | Vigyázz azért, ó én lelkem | és ne merülj mély álomba, | nehogy a halálra adassál | és a mennyországból kivettessél, | hanem serkenj fel, kiáltozván: | Szent, szent, szent vagy Isten, | az Istenszülő kedvéért, könnyörülj rajtunk.

Nagycsütörtökön délelőtti isteni szolgálat.

Nagy vecsernye, szent Bazil-misével.

Uram, tehozzád kiáltok . . . stb. 2. h.

A ZSIDÓK főtanácsa már összejött, | hogy a mindenek
Alkotóját és Fönntartóját Pilátusnak adják át. |
Ó, gonoszok, ó hitetlenek! | Miként készítik ítéletre az élők
és halottak jövőendő Bíróját, | miként készítik a kinszen-
vedésre a szenvedések meggyógyítóját. | Hosszútürelmű
Urunk, nagy a te kegyelmed, | dicsőség néked. (2-szer.)

Az áruló Júdás, | ki vacsorán veled egy sőtartóba
mártotta ujjait, Uram, | az istentelenek felé nyújtotta azo-
kat, | hogy átvegye az ezüstpénzt | s ki a drága kenet érté-
két mérlegelte, | nem félt téged eladni, ki megfizethetetlen
vagy. | Ki lábait mosásra nyújtotta oda, | csalárdul meg-
csókolta az Uralkodót, | hogy elárulja a gonoszoknak; | de
az apostolok karából kitaszítva | és a harminc ezüstpénzt
elvetve, | nem láthatta a te harmadnapi feltámadásodat, |
mellyel könnyörülj rajtunk. (2-szer.)

Az áruló Júdás ravasz lévén, | hamis csókkal árulta
el az Üdvözítőt, | a mindenek Uralkodóját, rabszolga
gyanánt adta el őt a zsidóknak | s mint a bárány a le-
öletésre, | úgy engedte magát vitetni véres áldozatul az
Isten báránya, | az Atyának Fia, | az egyetlen Írgalmas.
(2-szer.)

Júdás, mint szolga és csaló, | tanítvány és áruló, |
barát és sátán jelent meg egyszerre tetteiben; | mert
követője volt a mesternek | és mégis rajta gyakorolta az
árulást, mondván magában: | elárulom őt és megszerzem
magamnak a fájdalom díját; | hisz ő arra törekedett, |
hogy a drága kenet is eladassék | és Jézus is csellel el-
fogassék; | megcsókolta tehát és elárulta Krisztust, | ki
miként a bárány a leöletésre, | úgy engedte magát vitetni
véres áldozatul | az egyetlen Irgalmas és Emberszerető.
(2-szer.)

Kit Izaiás báránynak hirdetett, | önként jó most a
leöletésre | és ki testét a verőknek, | orcáit a szagatók-

nak adja | és arcát nem fordítja el a pökdösés szégyenétől, | gyalázatos halálra ítéltetik ; | mindezeket önként és ártatlanul elviseli, | hogy mindnyájunknak feltámadást ajándékozzon. (2-szer.)

Dicsőség . . . Most és . . . : 6. h. Valóban, ama viperák fajzata volt Júdás, | kik mannát evén a pusztában, | zúgolódtak Táplálójuk ellen | s még a szájukban volt az eledel, | máris hálátlanul káromolták az Istent ; | ezen rosszlelkű ember is, még szájában hordván az Úr vacsoráját, | elárulta az Üdvözítőt. | Ó, telhetetlen természet | és embertelen vakmerőség ! | Saját táplálóját árulja el | és szerezett Uralkodóját a halálra adja. | Bizonynal természetes fia ama gonoszoknak | s tőlük örökölte a veszedelmet. | De őrizd meg, Uram, a mi lelkünket a hasonló embertelenségektől, | mint kimondhatatlanul Hosszútürelmű.

Bemenet evangéliummal.

Prokimen. 1. h. Ments meg engem, Uram, a rossz embertől, a gonosz férfiútól ments meg engem.

Az első parimia után prokimen 7. hang. Ments meg engem, Istenem, ellenségeim kezéből | és üldözőimtől szabadíts meg.

A harmadik parimia után kis ekiénia. Mert szent vagy . . . fennhanggal. Háromszor szent.

Prokimen. 7. h. A népek fejedelmei egybegyűlnek az Úr ellen és az ő Fölkentje ellen.

Szentmisén, (Nagy Szent Vazul miséjén.) «Kik a kerubok . . . » helyett:

A te titkos vacsorádnak | részesévé fogadj ma engem, Isten Fia ; | mert nem mondom ki ellenségeidnek a titkot, | sem csókot nem adok neked, mint Júdás, | hanem mint ama gonosztevő kiáltok hozzád : | emlékezzél meg rólam, Uram, | midőn eljössz a te országodba. Alleluja.

«Valóban méltó . . . » helyett: Imosz 9-ik ének.

Az Uralkodónak | és a magas helyen tündöklő titkos asztalnak | üdvösséges csodáit, jertek, ó hívek, | élvezzük fölemelt lélekkel | és fogadjuk be a halhatatlan Igének szent tanítását, | kit is magasztalunk.

Aldozási vers és Teljenek be ajkaink . . . helyett: A te titkos vacsorádnak . . . stb.

Este, Jézus Krisztus kínszenvedésének emlékére.

A pap epitracheliont ölt magára és kezdi: Áldott a mi Istenünk . . . Kántor: Amen. Mennyei Király. Háromszor szent. Miatyánk. Mert tied . . . Uram, irgalmazz. (12-szer) és rendszerinti utrenyei kezdet. A hat zsoltár.

Dicsőség . . . Most és . . .: Alleluja (3-szor). Dicsőség neked, Isten. Nagy ekténia. Fennhang után 8. h. Isten az Úr helyett alleluja 3., azután Tropár: 8. h

MIDŐN a dicső tanítványok | a vacsorai lábmosásnál megvilágosítottak, | akkor a gonoszlelkű Judás a pénzvágytól elvakítatva téged, | az igazságos Bírót, a törvénytelen bíráknak elárult. | Ime, lásd a pénzkedvelőt, ki ezek miatt felakasztotta magát; | fuss a telhetetlen lélektől, | ki a Tanítónak ilyet tenni merészelt; | mindnyájunkhoz jóságos Urunk, dicsőség néked. (3-szor.)

Ennek végeztével a pap magára ölti a felont, kinyitja a királyi ajtót, megfűstöli az oltárt és mondja: Hogy a szent evangélium meghallgatására . . . stb. Békesség mindnyájatoknak! Bölcsesség, igazhívók . . . stb.

A hívek: Dicsőség a te kínszenvedésednek, Uram, dicsőség.

I. Evangélium. János 46.

Evangélium után: Dicsőség a te hosszútűrésednek, Uram, dicsőség.

A következő antifónákat a sztichira hangján énekeltük:

I. Antifóna: 8. h. A nép fejedelmei egybegyűltek az Úr ellen és az ő Fölkentje ellen.

Törvényszegő ígét mondott rám, Uram, Uram, ne hagyj el engem.

8. h.: Tiszta érzelmeinket ajánljuk föl Jézusnak | és mint az ő barátai, áldozzuk fel lelkünket őérette | és ne fojtsuk el az élet gondjai által, mint Júdás, | de szívünknek legmélyebb rejtekéből kiáltunk: | Mi Atyánk! Ki a mennyekben vagy — | szabadíts meg minket a gonosztól.

Dicsőség . . . Most és . . .: Mint szűz szültél, szeplőtelen Szűz | és szűzen maradtál, tisztaságos Anya, | Isten-szülő Mária. | Imádd Krisztus Istenünket, | hogy üdvözítsen minket.

II. Antifóna: 6. h. Elfutott Júdás és így szólt a törvényszegő írástudóknak: | Mit akartok nekem adni | és én elárulom Öt nektek? | Az összeesküvésnél pedig magad is jelen voltál, mint beleegyező. | Ki a szíveket vizsgálod, | kegyelmezz a mi lelkünknek.

Irgalmas cselekedetekkel szolgáljunk Istennek, | mint Mária a vendégségnél | és ne ragaszkodjunk a pénzszeretethez, mint Júdás, | hogy mindenkor Krisztus Istenünkkel legyünk.

Dicsőség ... Most és: Két kimondhatatlan módon szültél. Szűz, | mint Emberszeretőt szünet nélkül imádd Öt, | hogy azokat, kik hozzád menekülnek, | mentse meg a bajtól.

III. Antifóna. 2. h. Lázár feltámadásáért, Uram, | a zsidó gyermekek hozsánnát kiáltottak neked, Ember-szerető! | Az istentelen Júdás azonban | nem akarta megérteni.

Vacsorádon, Krisztus Isten, | tanítványaidnak előre megmondottad: | Egy közületek elárul engem; | az istentelen Júdás azonban nem akarta megérteni.

Midőn János megkérdezett téged, | ki lesz az, aki téged elárul, | te a kenyér átnyújtásával megmutattad. | Az áruló Júdás azonban nem akarta megérteni.

A harminc ezüst pénzen | és a csalárd csókon a zsidók halálra kerestek, | az istentelen Júdás azonban | nem akarta megérteni.

Lábmosásodon, Krisztus Isten, | tanítványaidnak megparancsoltad, | ezt cselekedjétek, amint látjátok, | az istentelen Júdás azonban nem akarta megérteni.

Virrasszatok és imádkozzatok, | hogy kísértésbe ne essetek, | mondád tanítványaidnak, Krisztus Istenünk; | az istentelen Júdás azonban | nem akarta megérteni.

Dicsőség ... Most és: Mentsd meg szolgálodat a bajoktól, Istenszülő, | mert Isten után mindnyájan hozzád menekülünk | mint elmozdíthatatlan falhoz és védelemhez.

Leülő. 7. h.* Midőn a vacsorán vendégül látván a tanítványokat | és az elárulás előzményét ismervén, | azon Júdást megfeddted, | javíthatatlannak találtad őt | és mindenkinek tudtára akartad adni, | hogy önként adtad át magadat, | hogy a világot ellenségeid kezéből ki-ragadd. | Hosszútűrésű, dicsőség néked.

Dicsőség ... Most és: Ugyanaz.

* mai leülők alatt nem ülünk, mert az ének alatt a pap az oltárt és a híveket tömjénezi.

II. Evangélium: János 58.

IV. Antifóna. 5. h. Ma Júdás elhagyja mesterét | és az ördögöt követi. | Elvakul a pénzvágý szenvedélyétől | és elhomályosodva elveszti a világosságot, | mert hogyan tudjon látni az, | ki a Világítót eladta harminc ezüst pénzen? | Nekünk azonban felragyogott a világért Szennvedő, | kihez kiáltunk : | Ki egyedül és együtt szenvedsz az emberekkel, | dicsőség néked.

Ma Júdás jámborságot színlel | és elidegenedik a kegyelem-ajándéktól, | ki tanítvány volt, áruló lón, | a szokásos csókban csejt rejtegetett | és esztelenül többre becsülte a harminc ezüst pénzt az Uralkodó szereteténél | vezérévé lón az istentelen tanácsnak. | Mi pedig bírván Krisztust, | az üdvösséget, őt magasztaljuk.

1. h. : Szeressük embertársainkat, | mint atyánkfiait, Krisztusban | és ne legyünk könyörtelenek felebarátainkhoz, | nehogy mint az irgalmatlan szolga, elítélteessünk a pénzszeretet miatt | és mint Júdás, kétségbeessünk, | haszontalanul elvesztegetvén életünket.

Dicsőség . . . Most és: Mindenütt dicsőségesnek mondanak, | örökké magasztalt Istenszülő Szent szűz Mária, | mert testileg te szülted mindnyájunk Alkotóját.

V. Antifóna. 6. h. A tanítvány megalkuszik mesterének árára | és harminc ezüst pénzen eladja az Urat, | álnok csókkal elárulja őt | halálra az istenteleneknek.

Ma az égnek és földnek Alkotója, | így szolt az ő tanítványaihoz : | Elközeledett az idő és elérkezett Júdás, az áruló, | meg ne tagadjon engem senki közületek, | látván engem a kereszten két gonosztevő közt függni; | mert mint ember szenvedek | és mint Emberszerető üdvözítem a bennem hívőket.

Dicsőség . . . Most és: Kimondhatatlan módon méhedben fogantad | és szülted saját Alkotódat, | őt imádd, hogy üdvözítse a mi lelkünket.

VI. Antifóna. 7. h. Ma virraszt Júdás, | hogy elárulja az Urat, | a világnak öröktől fogva való Üdvözítőjét, | ki őt kenyérrel megelégitett ezreket. | Ma az istentelen megtagadja Tanítóját, | ki tanítvány volt, | elárulja Mesterét, | ezüst pénzen eladja azt, | ki mannával jóllakatta az embereket.

Ma a zsidók keresztre szegeztek az Urat, | ki vesszejével kettéválasztotta a tengert | és átvezette őket a pusztába. | Ma lándzsával átdöfik oldalát, | ki értök Egyiptomot csapásokkal ostromozta | és epével itatják, | ki ételükül mannaesőt küldött nekik.

Urunk, ki önként mentél szenvedni, | így szóltál tanítványaidnak: | Ha egy órát sem vagytok képesek virrasztani velem, hogyan ígérkeztek érettem meghalni? | Nézzétek Júdást, mint nem alszik, | hanem serényen igyekszik engem az istenteleneknek eladni. | Keljetek fel, imádkozzatok, | hogy egyiketek se hagyjon el, | ha kereszten fog látni. | Hosszútürelmű, dicsőség neked.

Dicsőség . . . Most és: Üdvözlégy Istenszülő, | ki Azt, kinek az ég nem volt képes kellő helyet adni, | méhedbe fogadtad. | Üdvözlégy Szűz, a próféták hirdetője, | ki által Emmánuel világlik ki. | Üdvözlégy Krisztus Isten Anyja.

Leülő. 7. h. Micsoda fordulat tett meg téged, Júdás, | az Üdvözítő árulójává? | Talán kivetett téged az apostolok karából? | Talán megfosztott a gyógyítás kegyelmének ajándékától? | Talán eltaszított az asztaltól, | midőn velük együtt vacsoráztál? | Talán, midőn a többinek megmosta a lábát, | a tiedet megvetette? | Ó mennyi jóról feledkeztél meg! | A te háladatlan jellemed azért megbélyegeztetik, | az Ő mértéken felüli hosszútűrése | és gazdag kegyelme pedig hirdettetik.

III. Evangélium. Máté 109.

VII. Antifóna. 8. h. Midőn a törvényszegők elfogtak Téged, | eltűrted és így szóltál, Urunk, | hogy ha meg is ölitek a Pásztort | és szétszórjátok a tizenkét juhot, | az én tanítványaimat, | tizenkét légió angyalnál is többet állíthatnék ki, de türelmes maradok, | hogy teljesedjék be mindaz, | ami titkosat és rejtelmeset mondtam nektek prófétáim által. | Urunk, dicsőség néked.

Háromszor tagadván meg Péter Téged, | azonnal eszébe jutottak szavaid, | de elhozta Neked a bánat könnyeit. | Istenem, légy hozzám irgalmas | és üdvözíts engem.

Dicsőség . . . Mint és: Mint az üdvösség ajtaját, | a gyönyörűséges paradicsomot | és az örökké tartó világosságot enyhítő felhőjét, | a szent Szűzet dicsérjük mindnyájan, | mondván neki: Üdvözlégy.

VIII. Antifóna. 2. h. Mondjátok istentelenek! | Mit hallottatok Üdvözítőnktől? | Nem teljesítette-e a törvényt és a próféták tanítását? | Hogyan gondoljátok tehát Pilátusnak eladni azt, ki az Istentől való: | az Isten Igéjét és lelünk Üdvözítőjét.

Feszítették meg, kiáltozták azok, | akik a te kegyelemajándékaidat mindig élvezték | és a jötevő helyett inkább a gonosztevőt követelik kiszabadítani az igazak megölői. | De hallgattál Krisztus, viselvén az ő meggondolatlanságukat, | szenvedni akarván és üdvözíteni minket, | mint Emberszerető.

Dicsőség . . . Most és: Mivel nincs bátorságunk bűneink sokasága miatt, | Te kérjed őt, Istenszüő Szűz, | ki Tőled született, | mert sokat képes tenni az anyai könyörgés az Uralkodó megkérlelésére, | ne vesd meg a bűnösök könyörgését örökké tiszteletreméltó, | mert irgalmas Ő és üdvözíthet minket, | ki önként kegyeskedett érettünk szenvedni.

IX. Antifona. 3. h. A megbecsültnekárát harminc ezüst pénzben állapítottad meg, | kit Izrael fiaival becsültettek meg. | Vigyázzatok és imádkozzatok, | hogy kísértésbe ne essetek, | mert a lélek ugyan kész, | de a test erőtlén, | azért legyetek ébren.

Eledelül épét adának neked szomjúságodban és ecettel itattak meg, | de te, Uram, könyörülj rajtam, | támassz fel | és visszafizetek nekik.

Dicsőség . . . Most és: Kik a nemzetekből származunk, | dicsőítünk Téged, | szent Istenszüő, | mert szülted Krisztust, Istenünket, | ki általad mentette meg az embert a kárhozattól.

Leülő. 8. h. Ő miként viselhette el szívében Júdas, | ki egykor tanítványod volt, | hogy Téged eláruljon. | Együtt vacsorázott Veled álnok módon, | a leselkedő és igaztalan | és elmenvén, mondá a papoknak: | Mit adtok nekem | és én elárulom nektek | a törvény megrontóját | és a szombat megszenteltségtelenítőjét? | Hosszútürelmű Urunk, dicsőség néked.

Dicsőség . . . Most és: Ugyanaz.

IV. Evangélium. János 59.

X. Antifona. 6. h. Ki világossággal, mint köntőssel körül van öltve, | ruhátlanul áll az ítélet előtt | és arcüléseket elfogad azokból a kezekből, | amelyeket alkotott. | Az istentelen nép pedig a dicsőség Urát a keresztre szegezte. | Akkor a templom kárpitja ketté-

hasadt, | a nap elsötétedett, | nem nézhetvén az Isten megcsúfolását, | Kit mindenek félnek. | Őneki hódoljunk.

A tanítvány megtagadott, | a lator felkiáltott: | Emlékezzél meg rólam, Uram, a Te országodban.

Dicsőség . . . Most és: Adj békességet a világnak, Urunk, | ki a Szűztől vett testet kegyeskedtél viselni szolgálidért, | hogy egyetértve dicsóítsunk téged, Ember-szerető.

XI. Antifóna. 6. h. Azokért a jókért, amelyekkel a zsidó népet elhalmoztad Krisztusom, | keresztre feszíteni ítélték el Téged, | ecettel és epével itattak meg. | De fizess meg nekik az ő cselekedeteik szerint, | hogy nem értették meg a te leszállásodat.

Még nem elégedett meg a zsidó nép az árulással, | de fejüket hajtogatván, gúnyt és csúfot úztek belőled. | De fizess meg nekik az ő cselekedeteik szerint, | hogy nem értették meg a Te leszállásodat.

Sem a föld, amint megrendült, | sem a sziklák, amint megrepedtek, | sem a templom kárpitja, | sem a halottak feltámadása nem győzték meg a zsidókat, | de fizess meg nekik az ő cselekedeteik szerint, | hogy hiába fondorkodtak ellened.

Dicsőség . . . Most és: A tőled megtestesült Istent megismertük, Istenszülő Szűz, | egyetlen Tisztaságos, | egyetlen malasztal teljes. | Azért szüntelenül dicsóítva Téged, magasztalunk.

XII. Antifóna. 8. h. Ezt mondja az Úr a zsidóknak: | én népem, | mit cselekedtem ellenetek, | vagy mivel szomorítottalak meg benneteket? | A vakok szemeit megnyitottam, | a belpoklosokat megtisztítottam, | a ravatalon fekvő férfit feltámasztottam. | Én népem, mit cselekedtem nektek! | és mivel fizettek ti nekem! | Mannáért epét, vízért ecetet adtatok, | szeretet helyett a keresztre szegeztek engem. | De ezentúl nem tűrök többet. | Elhívom az én nemzeteimet | és ezek magasztalni fognak az Atyával | és Szentlélekkel együtt | és én örök életet adok nekik.

Ma a templom kárpitja a törvényszegők bizonyására kettészakad | és a nap elrejtí sugarait, | látván az Uralkodót felfeszítve.

Izraeliták törvényhozói, zsidók és farizeusok! | Az Apostolok kara szól hozzátok: | Ime a templom, | amelyet ti lerontok, | ime a bárány, akit ti keresztre feszítettetek | és sírba tettetek, | de önjerejéből feltámadt. | Ne álmítsátok magatokat, zsidók, | mert ugyanő az, ki a tengerben megőrzött | és a pusztában táplált titeket. | Ő az élet és a világosság | és a világ békessége.

Dicsőség . . . Most és: Üdvözlég a dicsőség Királyának ajtaja, | kitől az egy Magasságbeli született és te sértetlen maradtál | a mi lelkünk üdvösségéért.

Leülő 8. h. Amikor Kaifás előtt álltál, Istenem | és átadattál Pilátusnak, | mint bíró, a mennyei erők a félelemtől megrendültek. | S amikor felemelkedtél a keresztfára, | a két lator között, | a gonoszok közé számláltattál, | a Bűnnélküli, hogy megmentsd az embert. | Türelmes Urunk, dicsőség néked.

Dicsőség . . . Most és: Ugyanaz.

V. Evangélium. Máté 111.

XIII. Antifóna. 6. h. A zsidók tanácsa kivitte Pilátusnál, | hogy feszíttessél meg Urunk. | S bár hibát nem találtak benned, | a bűnös Barabást engedték szabadon | és Téged, az igazt elítéltek, | örökölvén a gyilkosság vádját. | De fizess nekik vissza Urunk, | hogy hiába fáradoztak ellened.

Krisztust, az Isten erejét és az Isten bölcsességét, | akit félnek s akitől remegnek | és akit minden nép énekel | a papok arcul verték | és epét adtak neki | és mindezt kegyeskedett elszenvetni, | meg akaráván minket | saját vérével menteni bűneinktől, | mint Emberszerető.

Dicsőség . . . Most és: Istenszülő, ki ige által, | igen felül saját Alkotódat szülte. | Őt imádd, hogy üdvöztse a mi lelkünket.

XIV. Antifóna. 8. h. Urunk, a latrot, ki kezeit vérrel szennyezte be, | elfogadtad útitársnak, | számlálj minket is hozzá, | mint Jóságos és Emberszerető.

A lator kis fohással a keresztfán nagy hitet szerzett; | egy pillanat alatt megigazult | és elsőnek ment be a paradicsomba, | megnyitván annak ajtaját. | Ki annak megtérését elfogadtad, | Urunk, dicsőség néked.

Dicsőség . . . Most és . . .: Üdvözlég, ki az angyalok köszöntését a világ számára elfogadtad, | üdvözlég, ki Alkotódat és Urunkat szülte, | üdvözlég, ki kegyeskedtél Krisztus Isten Anyjává lenni.

XV. Antifóna. 6. h. Ma függesztetik a fára Az, | ki a földet a vizekre alapította. | Töviskoszorúval koronáztatik az angyalok Királya. | Gúnybíborba öltöztetik, ki

az eget felhőkkel felruházta. | Utéseket elfogad, ki a Jordánban Ádámot megszabadította. | Szegekkel felszegeztetik az Anyaszentegyház jegyese. | Lándzsával átdöfetik a Szűz Fia. | Leborulunk a te kínszenvedésed előtt Krisztus, | leborulunk a te kínszenvedésed előtt Krisztus, | leborulunk a te kínszenvedésed előtt Krisztus, | mutasd meg nekünk a te dicső feltámadásodat.

Ne úgy ünnepeljünk, mint a zsidók, | mert a mi pászkánk: | Krisztus miérettünk feláldozta magát, | hanem tisztítsuk meg magunkat minden szennytől | és tisztán könyörögjünk hozzá: || kelj fel, Urunk és üdvözíts minket, | mint Emberszerető.

A te kereszted, Urunk, | a Te népednek élete és feltámadása, | abban bízva, téged felfeszített Istenünket éneklünk, | könyörülj rajtunk.

Dicsőség . . . Most és: Függsve látván téged, | ki téged szült, Krisztus, így kiáltott fel: | micsoda ismeretlen titok, | amit látok, én Fiam! | Hogyan halhatsz meg testileg felszegezve, | ki Életadó vagy?

Leülő. 4. h. Megváltottál minket drága véreddel a törvény átkától, | kit keresztre szegeztek | és lándzsával átdöftek, | az emberekre halhatatlanságot ömlesztettél, | Üdvözítőnk, dicsőség néked.

Dicsőség . . . Most és: Ugyanaz.

VI. Evangélium. Márk 67.

A nyolc boldogság olvasva:

Emlékezzél meg rólunk, Urunk, midőn eljössz a te országodba.

Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyeknek országa.

Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak.

Boldogok a szelidek, mert ők bírják a földet.

Elővers: Boldogok akik éheznek és szomjúhozzák az igazságot, mert ők kielégíttetnek.

Fa által lett kiűzve Ádám a paradicsomból, | a keresztfá által pedig a lator a paradicsomba költözött; | mert az egyik a parancsot megszegve (gyümölcsbe) harapott, | a másik felfeszítve megvallott Téged, a megismert Istent. | Emlékezzél meg rólunk is Urunk | a Te országodban.

Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek.

A törvény alkotóját az istentelenek megverték | és mint törvénszegőt Pilátus ítélőszéke elé állították, mondván: | fessítsd meg, ki

nekik a pusztában mannát adott. | Mi pedig a megtért gonosztevőt követve, hittel kiáltjuk: | Emlékezzél meg rólunk is, Üdvözítőnk, a Te országodban.

Boldogok a tisztaszívűek, mert ők meglátják az Istent.

A zsidók istengyilkos gyülekezete, | az istentelen nép, Pilátushoz kiáltván, mondá: | Feszítsd meg az ártatlan Krisztust | és inkább Barabást engedd nekünk szabadon, | mi pedig a megtért gonosztevő hangján kiáltunk hozzá: | Emlékezzél meg rólunk is, Üdvözítőnk | a Te országodban.

Boldogok a békességesek, mert ők Isten fiainak nevezetnek.

A te életadó oldalad, Krisztus, | mint az édenből fakadó forrás, öntözi az Anyaszentegyházat, | fakasztja s mint szellemi paradicsomot itatja | és mint kezdetben, | szétágazik a négy evangéliumra, | mely a világot megöntözi | és a teremtményeket felüdíti | és a nemzetekeket megtanítja | hittel hódolni a Te országodnak.

Boldogok, kik üldözést szenvednek az igazságért, mert ők a mennyeknek országa.

Megfeszítettél én érettem, | hogy nekem kieszközöld a bűnbocsánatot, | átdöfték az oldaladat, | hogy nekem az élet cseppjét kibugyogtass, | szegekkel szegezted, | hogy én szenvedéseid mélységével, | megvallva a te hatalmad magasságát, kiáltsak hozzád: | Életadó Krisztus, Üdvözítő, | dicsőség a te keresztednek | és a te kinszenvedésednek.

Boldogok vagytok, mert szidalmaznak és üldöznek titeket és hazudván, minden rosszat mondanak ellenetek énérettem.

Látván Téged Krisztus felfeszítve, minden teremtmény rettegett, | a föld alapjai megrendültek hatalmad félelmétől, | a világítók elrejtöztek | és a templom kárpitja kettéhasadt; | a hegyek megremegtek, | a sziklák megrepedtek, | a hívő lator velünk együtt hozzád kiáltott: | Üdvözítőnk, emlékezzél meg rólunk, a Te országodban.

Örüljete és vigadjatok, mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben.

Adóslevelünket szétépted a kereszten, Urunk | és a holtak közé számláltattál | és az ottani kínzót megkötötted, | megmentvén mindenkiket a halál kötelékeiből a Te feltámadásoddal, | mely által megvilágosítottunk, Emberszerető Urunk | és kiáltunk hozzád: | Emlékezzél meg rólunk is, Üdvözítőnk, a Te országodban.

Dicsőség... A Szentháromságot dicsőítő ének:

Az Atyát, a Fiút és a Szentlelket | mindnyájan hívők egy lélekkel, méltóan imádkozva dicsőítsük, háromszemélyű, | az össze nem vegyített, | az egyszerű, osztatlan, | a hozzáférhetetlen Istenség egységét, | mert általa menekülünk meg a tűz kínjaitól.

Most és: Theotókion. A Te anyádat, Krisztus, | ki szeplőtelenül szült Téged | és a szülés után is tisztának maradt, az igazi Szület hozzuk eléd, | könyörögni, sokirgalmú Uralkodónk, | hogy ajándékozd bűneink bocsánatát, | kik mindig kiáltjuk neked: | Emlékezzél meg rólunk, Üdvözítő, | a Te országodban.

A pap: Figyelmezzünk. Békesség mindnyájatoknak. Bölcsesség, figyelmezzünk!

Prokimen 4. h. Felosztották az én ruháimat és kötösömre sorsot vetének.

VII. Evangélium. Máté. 113.

utána az 50. zsoltár. (A füstölés itt megszűnik.)

VIII. Evangélium. Lukács 111.

És énekeljük a «hároménekű kánont», irmoszt kettőre, a végén az irmoszt mindkét kar együtt. 6. h. 5. óda. Irmosz: Isten Igéje! Hozzád ébredek, | ki az elesettek iránti irgalmasságodból teljesen kiüresítetted magadat | és a kínszenvedésekig megalázkodtál. | Adj békességet nekem, elesettnek, Emberszerető.

Megmosván lábaikat, előre megtisztultak most az isteni titoknak részvételével, Krisztus, a te szolgálid, kik a Sionból az Olajfák nagy hegyére mentek veled, énekelvén Téged, Emberszerető.

Lássátok, barátaim, mondád! Ne féljete! mert most elközelgett az idő, hogy engem elfogjanak és az istentelenek keze megöljön. De mindnyájan szétszéledtek, elhagyván engem, akiket összegyűjtök, hogy mint Emberszeretőt hirdessenek engem.

Kis ekténia. «Mert te vagy a világ Királya...» fennhanggal. Kondák 8. h. Az érettünk felfeszített Üdvözítőt, | jertek mindnyájan, énekeljük. | Mert Őt látta Mária a keresztfán és felsóhajta: | Bárha felfeszítve szenvedsz is, | Te vagy az én Fiam | és én Istenem.

Ikosz. Látván Mária, a jerke, saját báránycsordáját a leöletésre hurcolni, elepedve a többi asszonyokkal, ezeket mondta: Hová mégy, magzatom, kinek a kedvéért teljesítetted ezt a gyors futást, talán egy másik menyegző van a galileai Kánában és oda sietsz mostan, hogy vízből bort csinálj nekik? Menjek veled, Magzatom, vagy inkább várjalak meg? Szólalj meg, Ige, hallgatagon ne menj el mellettem, ki tisztának megtartottál engem, mert Te vagy az én Fiam és én Istenem.

8. óda. Irmosz: A rosszaság bálványistenének oszlopát | az isteni gyermekek kigúnyolták. | Krisztust pedig, ki az életet tenyerén tartja | az istentelenek gyülekezete hiábavalóan tanácsolja | és iparkodik megölni, | mert minden lélek áldja, dicsőíti mindörökké.

Azt mondtad tanítványaidnak, Krisztus, üzzétek el most az álmot szemetekről, az imában pedig legyetek állhatatosak, hogy kísértésbe ne essetek, különösen Simon, mert erősebbnél gyakoribb az (ilyen) példa. Érts meg engem, Péter, kit minden teremtmény áld és dicsőít mindörökké.

Szentségtelen szóval nem illet Téged az én ajkam, Uralkodó,

mint nemes gondolkozású, veled halok meg, még ha mindenki is elhagyna — mondá Péter, mert sem a test, sem a vér nem jelentett ki téged nekem, hanem a te Atyád, kit minden teremtmény áld és dicsőít mindörökké.

Az isteni bölcseségnek és értelemnek magasságáig nem emelkedtél fel, sem ítéleteimnek mélységét fel nem fogtad, ember, mondá az Úr, mert testből való vagy, azért ne dicsekedj, mert háromszor tagadsz meg engem, kit minden teremtmény áld és dicsőít mindörökké.

Megtagadsz, Simon Péter, mert hajlamos vagy a rábeszélésre, amint mondják; mert egy fiatal nő jövőn hozzád hamarosan, megijeszt téged, mondá az Úr, mindazonáltal megtérsz, meglátván engem, az Irgalmast, kit minden teremtmény áld és dicsőít mindörökké.

Dicsérjük, áldjuk ... és ismét az előbbi irmosz.

Pap: Az Istenszülőt és a világosság Anyját ... stb. és rendszerinti tömjénezés. (Szűz Mária magasztaló énekét nem mondjuk, csupán az irmoszt.) 9. óda. Irmosz. Ki a keruboknál tiszteltebb | és a szeráfoknál hasonlíthatatlanul dicsőbb vagy, | ki az Istent, az Igét sérülés nélkül szülte, | téged valóságos Istenszülő, magasztalunk.

Az Istengyűlölők romlásthozó tanácsa és a gonoszul cselekvő istengyilkosok gyülekezete áll Előtted, Krisztus s mint gonosztevőt hurcolván a mindenek Életadóját, kit magasztalunk.

A gonoszok, akik nem ismerték a törvényt és a próféták szavát hiába tanulták, mint a bárányt, vittek téged, a mindenek Urát, hogy igazságtalanul megöljenek, kit magasztalunk.

A papok az írástudókkal együtt irigységből eredő gonosztságtól úzva a természet Életadóját, ki a nemzeteknek életet adott, megölésre adták át, kit dicsőítünk.

Mint a kutyák, körülvettek és arcucsapkodtak, Uralkodó, kérdezvén téged, ki ütött meg? álnoksággal tanuskodván ellened. Mindent elszenvetél és mindenkit üdvözítettél.

Ki a keruboknál ... stb. Kis ekténia, ezzel a jennhanggal: «Mert téged dicsérnek minden mennyei erők ...» stb.

Fényének: A bűnbánó latrot a paradicsomra méltatad, Uram, a keresztfájával világosíts meg, szentelj meg engem is és üdvözíts. (3-szor.)

IX. Evangélium. János 61.

Minden lélek dicsérje az Urat ... 3. hang.

Dicsérjétek az Urat a mennyekben ... 49. lap.

Dicséreti sztychirák: 3. h. Kettős gonosz cselekedetet követett el ellenem | az én elsőszülött fiam, Izrael, | mert elhagyott engem, | az élő vizek forrását | és fertőzött

kutat ásott magának. | Engem a fára felfeszített. | Barabást pedig kikérte és szabadonbocsátotta. | Megrémült ezen az ég és a nap elrejtván fényét, | homályba borult | és te mégsem szégyenkeztél meg, | hanem a halálra adtál át engem. | Szent Atyám ! | bocsásd meg nekik, | mert nem tudják, mit cselekesznek. (2-szer.)

Minden tagja a te szent testednek gyalázatot szenvedett érettünk ; | szent fejed töviseket, | arcod megköpödsést ; | állaid arcucsapásokat, | ajkaid ecettel vegyített epét, | füleid az istentelen káromlásokat. | Vállaid ütéseket, | kezeid a nádszálat, | egész testednek erőszakos kifeszítését a kereszten, | tagjaid a szegeket | és oldalad a lándzsát. | Mindezeket érettünk szenvedted, ó Jézusunk | és hogy minket a szenvedésektől megszabadíts, | leereszkedtél hozzánk emberszereteteddel | és magadhoz emelsz minket, | mindenható Üdvözítőnk ! könyörülj rajtunk.

Midőn keresztre feszítettek, Krisztus, | minden teremtmény látva téged, megijedt ; | a föld alapjai hatalmad félelmétől megrendültek, | mivel ma felemelkedtél, | a zsidó nép elveszett, | a templom kárpitja kettészakadt | és (a sírok megnyíltak) és holtak keltek fel a sírokból. | A százados látva e csodát, megborzadt. | Állván pedig ott Anyád, Mária, | anyai módon síráncozván, felkiáltott : | Hogyne imádkoznék és nem verném mellemet, | midőn mint elítéltet, meztelenül látlak téged a fán függni. | Urunk, kit felfeszítettek és eltemettek | s ki feltámadtál halottaidból, | dicsőség neked.

Dicsőség . . . 6. h. Levették rólam ruháimat és felöltöztettek skarlátpiros ruhákba, | fejemre tövisből font koronát tettek, | jobbkezembe nádat adtak, | hogy összetörjem őket, | mint agyagportékákat.

Most és . . . Testemet a verőknek adtam | és orcámat nem fordítottam el a rám pökdösőktől. | Pilátus ítélő széke előtt állottam | és a keresztet elszenvedtem a világ üdvösségéért.

X. Evangélium. Márk 69.

Utána a pap: Dicsőség neked, Isten, ki felderítetted nekünk a világosságot. *Kántor olvasva:* Dicsőség a magas-

ságban Istennek . . . *slb. Eklénia: Teljesítsük reggeli . . .*
 14. lap. «Mert az irgalom, könyörület és emberszeretet ...»
fennhang után a

XI. Evangélium. János 62.

Előverses sztechirák. 1. h. Minden teremtmény félelmében elváltozott, | látván téged, Krisztus Üdvözítőnk, a kereszten függeni; | a nap homályba borult | és a föld alapjai megrendültek, | mindenek részvétellel teltek meg a mindenek Teremtőjének szenvedésén. | Ki önként szenvedtél értünk, | Urunk! dicsőség néked.

2. h. Felosztották az én ruháimat és köntösömrre sorsot vetének. A gonosz és istentelen emberek miért tusakodnak a hiúságuk felett, | miért ítélik halálra a mindenek Életét? | Ó, nagy csoda! | a világ Alkotója a bűnösök kezébe adatik | és az Emberszerető a keresztre függesztetik, | hogy szenvedésével a pokol rabjait megszabadítsa, kik kiáltják: | Ó, hosszantűrő Urunk! | dicsőség néked.

Eledelül epét adtak nekem és szomjúságomban ecettel itattak engem. Látván téged ma, Ige, a szeplőtelen Szűz | keresztre felfeszítve, | anyai keblét éles tör járta át | és legtisztább szívében fájdalmasan lett megsebezve, | lelke mély keserűségében zokogott, | szétomlott hajjal siránkozva | és mellét verve, bánatosan kiáltott fel: | Jaj, nekem, édes isteni gyermekem! | Jaj nekem, ó te világ világossága, | miért is szállottál alá szemeim elől, Isten báránya. | És ime, a testnélküliek seregeit is remegés szállta meg, mondván: | Megfoghatatlan Urunk, dicsőség néked.

Isten, a mi királyunk, öröktől fogva szabadulást szerze a földön. Téged, Üdvözítőnk! a mindenség Alkotóját és Istenét, | látván a te szeplőtelen Szűz Anyád, keresztre feszítve, | keservesen felsóhajtott: | Én édes Fiam! | hová lett a te tekinteted szépsége? | nem bírom el, látván téged igazságtalanul keresztre feszítve: | siess tehát és kelj fel, | hogy én is lássam a te halottaidból való harmadnapi feltámadásodat.

Dicsőség . . . : 8. h. Uram! midőn a keresztre fölemelkedtél, | félelem és rettegés fogott el minden teremtményt, |

Peter Paul Rubens 1570—1640.

Ki érettünk a kinszenvedést és a kereszthalált elviselted, Jézus
Krisztus, Isten fia, könyörülj rajtunk!

a f
po
az
jöt
né

tal
ité
De
én

Tr
tör
áts
tél

va
stl
üd
ha

szel
zso

me
nel
Re
Ist
ma
cse
áln
gye
ber

a földnek megtiltottad elnyelni a téged felfeszítőket, | a pokolnak pedig megparancsoltad kibocsátani a foglyokat | az emberek megújítására. | Az élők és holtak Bírāja, életet jöttél adni és nem halált, | emberszerető Urunk, dicsőség néked.

Most és . . .: Már mártogatják az íronádat az igazságtalan bírák | és Jézust törvény elé viszik és keresztre ítélik. | Szenved a természet, | látván a kereszten az Urat. | De, jóságos Uram, ki a test természete szerint szenvedsz énérettem, | dicsőség néked.

XII. Evangélium. Máthé 114.

Jó az Urat dicsérni. Háromszor szent. Miatyánk. Tropár: 4. h. Megváltottál bennünket drága véreddel a törvény átkától, | kit keresztre szegeztek és lándzsával átszúrtak, | az emberekre halhatatlanságot ömlesztettél, | Üdvözítőnk, dicsőség néked.

Ekténia. Könyörülj rajtunk . . . 13. lap. Fennhang után a pap, vagy diakonus: Bölcsesség. Kántor: Ki a keruboknál . . . stb. és elbocsátás. (Krisztus, igaz Istenünk, ki a világ üdvösségeért leköpest, sebeket, arculverést, keresztet és halált szenvedett, az ő legtisztább anyjának . . . stb.)

Nagypénteki «királyi imaórák».

ELSŐ IMAÓRA.

Kezdet: Áldott a mi Istenünk . . . Mennyei Király . . . Háromszor szent . . . Miatyánk . . . Jerlek, imádjuk . . . és olvastatnak a következő zsoltárok:

5. zsoltár.

Igéimet vedd füleidbe, Uram! értsd meg kiáltásomat. — Figyelmezz könyörgésem szavára, én királyom és én Istenem! — mert neked könyörgök; Uram! reggel meghallgatod az én szómat. — Reggel eléd állok, és nézek; mert nem vagy te gonoszságkedvelő Isten. — Sem gonosztevő nem lakik melletted, sem a gonoszok nem maradnak meg szemeid előtt. — Gyűlölöd mind, kik gonoszságot cselekszenek, elvesztet mind, kik hazudságot szólnak. A vérszopó és álnok férfiat útálja az Úr. — Én pedig irgalmad sokaságában bemelegyek a te házádba: imádkozom szent templomodnál a te félelmedben. — Uram! vezérelj engem igazságodban; ellenségeim miatt igaz-

gasd útamat színed előtt. — Mert nincs igazság szájakban; hiú az ő szívök. — Nyílt sír az ő torkuk, nyelvöket álnokul forgatják, itéld meg őket, Isten! Essenek el szándékaiktól, istentelenségeik sokasága szerint üzd ki őket; mert boszantottak, Uram, téged. — És örüljenek mindnyájan, kik benned bíznak, örökké vígadni fognak; és bennök fogsz lakni. És dicsekedni fognak benned mindnyájan, kik szeretik a te nevedet, — mert te megáldod az igazat, Uram! jóvoltoddal, mint paizsszal, környékeztél meg minket.

2. zsoltár.

Miért agyarkodnak a pogányok, s gondolnak a népek hiúságokat? — Fölállanak a föld királyai, és a fejedelmek egybegyűlnek az Úr ellen és az ő fölkeztje ellen. — «Szaggassuk el köteleiket, és rázzuk le magunkról igájokat!» — A mennyekben lakó kineveti őket, és az Úr kigúnyolja őket. — Akkor szól nekik haragjában, és búsulásában megháborítja őket. — «Én pedig királylyá rendeltettem tőle Sionon, az ő szent hegyén, és parancsát hirdetem. — «Az Úr mondá nekem: Fiam vagy te, én ma szültelek téged. — «Kérjed tőlem, és neked adom a pogányokat örökségül, és birtokul a föld határait. — «Vasvesszővel fogod őket kormányozni, s mint a cserépedényt, összetöröd őket. — És most, királyok, okúljatok; tanúljatok, kik a földet ítélitek. — Szolgáljatok az Úrnak félelemmel, és örvendeztetek neki rettegéssel. — Fogadjátok el a fegyelmet, nehogy valamikor megharagudjék az Úr, és elveszszetek az igaz útról; — mikor hirtelen fölgerjed az haragja, boldogok mindnyájan, kik benne bíznak.

21. zsoltár.

Istenem, én Istenem! tekints rám; miért hagytál el engem? szabadulásomat eltávolítják vétkeim kiáltásai. — Én Istenem! napestig kiáltok, és nem hallgatsz meg; és éjjel, és nem hasztalanul-e rám nézve? — Te pedig a szent helyen lakol, Izrael dicsérete! — Tebenned bíztak atyáink; bíztak, és megszabadítottak őket. — Hozzád kiáltottak, és megszabadultak; tebenned bíztak és meg nem szégyenültek. — Én pedig féreg vagyok, és nem ember; emberek gyalázata és a nép megvetése. — Mindnyájan, kik látnak engem, kigúnyolnak engem, félrevonják ajkukat, és fejüket hajtogatják. — «Az Úrban bízott, mentse meg őt, szabadítsa meg őt, mert kedveli őt.» — Mert te vagy, ki engem kivontál a méhből; én reménységem anyám emlőjétől. — Hozzád utasítottam a méhtől fogva; én Istenem vagy te anyám méhétől. — Ne távozzál el tőlem, mert a szorongatás közel vagyok; mivel nincs, ki segítsen. — Sok tulok vett engem körül; kövér bikák környeztek meg engem; — rám tátották szájukat, mint a ragadozó és ordító oroszlán. — Mint a víz, kiöntöttem, minden csontom elvált. Mint a megolvadt viasz, olyan lett szívem testem belsejében. — Erőm kiszáradt, mint a cserép, és nyelvem ínyemhez ragadt; és a halál porába vittél engem. — Mert körülvelt engem a sok eb; a gonoszak gyülekezete körülkerített engem. Átluggatták kezeimet és lábaimat, — megszámlálták minden csontomat; ők pedig néztek és szemlélték engem, — elosztották magok közt ruháimat, és öltönyömrre sorsot vetettek. — De te, Uram! ne távoztasd el tőlem segítségedet, figyelj az én oltalmamra. — Mentsd meg, oh Isten! lelkemet

a fegyvertől; és egyetlenemet az eb kezéből. — Szabadíts meg engem az oroszlán szájából; engem, lealázottat, az egyszarvúak szarvaitól. — Hirdetni fogom nevedet atyámfiaiak, a gyülekezetnek közepette dicsérlek téged. — Kik félték az Urat, dicsérjétek őt; Jákob minden ivadéka, dicsőítsétek őt. — Félje őt Izrael minden ivadéka; mert nem utálta és nem vetette meg a szegény könyörgését, orcáját sem fordította el tőlem; mikor kiáltottam hozzája, meghallgatott engem. — Nálad vagyon dicséretem a nagy gyülekezetben; fogadásimat beteljesítem a téged felők színe előtt. — Enni fognak a szegények, és megelégszenek, és dicsérik az Urat, kik őt keresik; szíveik élni fognak örökön, örökké. — Megemlékezik és megtér az Úrhoz a föld minden határa; és imádkozni fog az ő színe előtt a pogányok minden nemzetsége. — Mert az Úr az ország; és ő uralkodni fog a pogányokon. — Esznek és imádják őt a föld minden kövérei; az ő színe előtt leborúlnak mindnyájan, kik a földbe mennek. — És az én lelkem neki él, és ivadékom neki fog szolgálni. — Az Úrról fog neveztetni a következő nemzedék; és az egek hirdetni fogják az ő igazságát a népnek, mely születik, melyet az Úr teremtett.

Dicsőség... Most és... Alleluja... (3-szor.), Uram, irgalmaz... (3-szor.).

Dicsőség...: Tropár: 1. h. Keresztre feszítettésed által, Krisztus, | megszűnt a kínzatás, | legyőzetett az ellenség ereje; | mert nem angyal és nem ember, | hanem magad, Uralkodónk, üdvözítettél minket, | dicsőség néked.

Most és...: Minek nevezzünk téged, ó malasztal teljes! | Mennynek, mert földerített az igazság Napját. | Paradicsomnak, mert fölnevelt a halhatatlanság virágát. | Szűznek, mert megmaradtál szeplőtelennek. | Tisztaságos anyának, mert kezeiden hordoztad Fiadat, | a mindenség Istenét? | Őt imádd, a mi lelkünk üdvösségéért.

Sztichirák: 8. h. Ma a templom kárpítja, a törvényszegők bizonyosságára, ketté hasad | és a nap elrejtí sugárait, | látván az Uralkodót felfeszítve. (2-szer.)

Felosztották az én ruháimat és köntösömre sorsot velének. Mint a juh a leöletésre, | úgy vitettél el a törvényszegő férfiaktól, Krisztus Királyunk | s mint ártatlan bárány keresztre szögeztettél | a mi vétkeinkért, Emberszerető.

A népek fejedelmei egybegyűlnek az Úr ellen és az ő föl-kentje ellen.

Ugyanezt megismételni.

Dicsőség... Most és...: Midőn a törvényszegők elfogtak téged, | eltűrted azt és így szóltál hozzájuk, Urunk: |

Ha meg is ölitek a pásztort | és szétszórjátok a tizenkét juhot : | az én tanítványaimat ; | képes lennék tizenkét légió angyalnál is többet kiállítani, | de türelmes maradjatok, | hogy beteljesedjék mindaz, | ami titkosat és rejtelmet mondtam nektek prófétáim által. | Uram, dicsőség néked.

Prokimen: 4. Szíve gonoszságot gyűjtött magának.

Parimia: Zakariás jövendölésének olvasása 11. r. 10—14, 12. r. 10. v., — 13. r. 6. é. 7. v., — 14. r. 6. 7. 8. 9. 10. 20. 21. v.

Úgymond az Úr: Fogám vesszőmet, mely ékességnek nevezetik vala és eltörém azt, hogy felbontsam szövetségemet, melyet kötöttem minden néppel. És az fölbomla azon a napon; és így vették észre a nyáj szegényei, kik rám figyelnek, hogy az Úr igéje ez. És mondtam nekik: Ha jónak látszik szemeitek előtt, adjátok meg béremet; ha pedig nem, hagyjátok abba. És béremül harminc ezüstpénzt mértek. És monda az Úr nékem: Vesd a fazekas elé a dicső bért, melyre tőlök becsültettem. És vevén a harminc ezüstpénzt és az Úr házába vetém a fazekas elé. És eltörém az én második vesszőmet, mely kötélkének nevezetik vala, hogy fölbontsam az atyafiságot Juda és Izrael között. És ők rám néztek, kit átszegeztek. És ha kérdezni fogják: Micsoda sebek ezek itt kezeiden? azt fogja mondani: Ezekkel sebesítettem meg azok házában, kik szeretnek vala engem. Föl, fegyver! Támadj az én pásztorem ellen és a hozzám legközelebb való férfiú ellen, úgymond a seregek Ura. Verd meg a pásztort és elszélednek a juhok; én pedig a kisdedek után nyujtom kezemet. És ugyanaz napon nem leszen világosság, hanem hideg és fagy. És leszen egy nap, mely tudva van az Úrnál, napfény és éjszaka nélkül; csak az esteli időben leszen világosság. És leszen az napon, hogy élő vizek folynak ki Jeruzsálemből, azok fele a napkeleti tengerbe és másik fele a legszélső tengerbe, télben, nyárban állandóan. És az Úr lesz király az egész földön; az napon egy lesz az Úr és egy lesz az ő neve is. És az egész föld mintegy térséggé lesz egész a pusztáig. Az napon még a lovak fékén is ez leszen: Az Úrnak szenteltetett. És nem leszen többé kalmár a seregek Ura házában az napon.

Apostol, sz. Pál a Galatákhoz írt leveléből 6. r. 14—18. v.

Atyámfiak: Tőlem azonban távol legyen másban dicsekedni, mint a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak keresztjében, ki által a világ megfeszítettetett nekem, és én a világnak. Mert Krisztus Jézusban sem a körülmételés nem ér semmit, sem a körülmételetlenség, csak az új teremtmény. És mindazok, akik ezt a szabályt követik, békeség azokra és irgalom, és Istennek Izraeljére! Ezután senki se okozzon nekem kellemetlenséget, mert én az Úr Jézus jegyeit viselem testemen. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen lelketekkel, testvérek! Amen.

Evang. Máté 110. fej.

Ezek után olvasva: Lépteimet igazgasd a te beszéded szerint és ne uralkodjék rajtam semmi igazságtalanság.

Ments meg engem az emberek rágalmaitól, hogy megtarthassam parancsaidat. A te orcádat derítsd fel szolgáló felett és taníts meg engem igazságaidra. Teljék meg az én szám dicsérettel, hogy énekeljem dicsőségedet egész nap a te nagyvoltodat.

Teljenek be ajkaim dicséreteddel, hogy énekeljem, Uram, a te dicsőségedet, egész nap a te hatalmatodat.

Háromszor szent . . . Miatyánk után.

Kondák: 8. h. Az érettünk felfeszített Üdvözítőt | jertek mindnyájan, énekeljük; | mert őt látta Mária a keresztfán és felsóhajta: | Bárha felfeszítve szenvedsz is, | te vagy az én Fiam | és én Istenem.

Uram, irgalmazz . . . (40-szer) és a papi imádság:

Ki minden időben és minden órában, a mennyben és a földön imádandó és dicsőítendő vagy, jóságos, hosszantűrő és sokirgalmú Istenünk, ki az igazakat szereted s a bűnösökön könyörülsz, ki a jövő jövének javak ígérete által mindenkit üdvösségre hívsz, magad Urunk, fogadd el ebben az órában a mi imánkat is és jóságoddal igazgasd életünket törvényeid megtartására. Szenteld meg lelkünket és tisztítsd meg testünket. Igazgasd gondolatainkat, tedd bölcsé és józanná értelmünket. Ments meg minket minden aggódástól, bajtól, fájdalomtól és lelki szenvedéstől. Végy körül bennünket szent angyalaiddal, hogy az ő védelmük által megőrizve és vezérelve, a hit egységére és megközelíthetetlen dicsőségéd megértésére jussunk, mert áldott vagy örökkön örökké. Amen.

Azután: Uram, irgalmazz . . . (3-szor), Dicsőség . . . Most és . . . Ki a Keruboknál . . . Az Úr nevében adj áldást, atya. *A pap:* Könyörüljön rajtunk az Isten és áldjon meg bennünket, derítse fel reánk az ő orcáját és könyörüljön rajtunk.

Ima: Krisztus, igaz világosság, ki minden e világra jövő embert megvilágosítasz és megszentelsz, tündököljön rajtunk orcád világossága, hogy abban lássuk meg a megközelíthetetlen világosságot. Vezérelj parancsaid teljesítésére lépteinket a te legszentebb anyád és minden szenteid imái által. *Kántor:* Amen.

HARMADIK IMAÓRA.

Jertek, imádjuk ... (3-szor.)

48. zsoltár.

Boldog, kinek gondja van a szűkölködőre és szegényre ; a rossz napon megszabadítja őt az Úr. — Az Úr tartsa meg és éltesse őt, és tegye boldoggá a földön, és ne adja őt ellenei kívánságára. — Az Úr segítse meg őt fájdalom ágyán ; az ő egész ágyát megfordítod betegségében. — Én mondtam : Uram ! könyörülj rajtam ; gyógyítsd meg lelkemet, mert vétkeztem ellened. — Ellenségeim rosszat mondtak felőlem : «Mikor hal meg, és vesz el az ő neve?» — És ha bejött egy, hogy meglátogasson, hiábavalókat beszélt, szíve gonoszságot gyűjtött magának. Kiment és beszélt — ugyanarról. Ellenem suttogott minden ellenségem ; ellenem rosszat gondoltak. — Istentelen szót végeztek ellenem. Vajjon a ki aluszik, nem kel-e föl többé? — De még az ember is, kivel békességem volt, kibén bízam, ki kenyeremet ette, nagy csalárdásgot tett rajtam. — Te pedig, Uram ! könyörülj rajtam, és emelj föl engem, és megfizetek nekik. — Ebből ismerem meg, hogy kedvelsz engem, mert ellenségem nem fog örülni rajtam. — Engem pedig az ártatlanságért fölveltél, és megerősítettél engem színed előtt mindörökké. — Áldott legyen Izrael Ura Istene öröktől és mindörökké. Úgy legyen, úgy legyen !

60. zsoltár.

Szabadíts meg engem, Isten ! mert behatottak a vizek lelkemig. — Besülyedtem a mélységes sárba, és nincs megállapodás ; a tenger mélységére jutottam, és a szélvész elmerített engem. — Elfáradtam a kiáltásban, torkom elrekedt, szemeim elbágyadtak, míg az én Istenemben bízom. — Megsokasodtak fejem hajszálai fölött, kik engem ok nélkül gyűlölnék ; megerősödnek ellenségeim, kik igazságtalanul üldöznék engem ; a mit nem ragadtam el, meg kell fizetnem. — Isten ! te tudod balgatagságomat ; és vétkeim nincsenek előtted elrejtve. — Ne piruljanak meg miattam, kik téged várnak, Uram, erők ura ! Ne szégyenüljenek meg miattam, kik téged keresnek, Izrael Istene ! — Mert éretted szenvedem a gyalázatot, szégyen borítja el orcámat. — Idegenné lettem atyámfiainál, és jövevényynyé anyám fiainál. — Mert a buzgóság házadért megemészt engem ; és a téged gyalázók szidalmái esnek rám. — Bőjtöléssel fődöztem lelkemet : és gyalázatomra lett nekem. — Öltözetemmé tettem a zsákot : és közmondássá lettem nekik. — Ellenem szólának, kik a kapuban ültek ; és rólam éneklének, kik bort ittak. — Én pedig tehozzád imádkozom, Uram ! egyen ez a tetszés ideje, Istenem ! irgalmad sokaságában hallgass meg engem, a te szabadításod igazolta szerint. — Ragadj ki engem a sárból, hogy bele ne sülyedjek ; szabadíts meg engem azoktól, kik engem gyűlölnék, és a vizek mélységéből. — Ne merítsen el engem a víz árja, és ne nyeljen el engem a mélység és ne zárja rám száját a kút. — Hallgass meg engem, Uram ! mert kegyes a te irgalmad ; könyörületed sokasága szerint tekints reám. — És ne fordítsd el orcádat a te szolgádtól ; mert szorongattatom, gyorsan hallgass meg engem. — Legyen gondod lelkemre, és szabadítsd meg azt ; ellenségeim miatt ments meg engem. — Te tudod gyalázatomat és megszé-

468.

gy.
kil
k
És
en
rán
há
ha
és
ül
kö
kö
sze
Ist
les
Lá
lell
vet
azo
nel
sz
fog

kör
eng
gen
min
kec
mic
fog
ces
meg
feh
dez
tör
oh
eng
nek
Meg
Sza
nye
ajal
néd
gyö
aláz
Ura
Akl
áldo

irge

gyenülésemet és pirulásomat. — Színed előtt vannak mindnyájan, kik engem szorongatnak; szidalmat és inséget vár szívem. És vártam, ki szánakozzék, és nem volt; és ki megvigasztaljon, és nem találtam. — És epét adtak nekem eledelül; és szomjúságomban eczettel itattak engem. — Legyen az ő asztaluk törre előttök, és visszafizetessé és botránkozássá. — Homályosodjanak meg szemeik, hogy ne lássanak, és hátokat mindenkor görbítsd meg. — Öntsd ki rájuk haragodat; és haragod búsulása ragadja meg őket. — Legyen pusztá az ő lakhelyök, és ne legyen, ki hajlékaikban lakják. — Mert a kit te megvertél, azt üldözték; és sebeim fájdalmát többé tették. — Hagyd vétkezni vétkök felett, és ne jussanak igazságodba. — Töröltessenek ki az élők könyvéből, és az igazakkal ne irassanak be. — Én szegény vagyok és szenvedő, a te szabadításod, Isten, fölemel engem. — Dicsérem az Isten nevét énekekkel, és magasztalom őt dicsérrettel. — S ez kedvesebb lesz Istennek a gyenge borjúnál, melynek szarvai és körmei kelnek. — Lássák a szegények, és vigadjanak; keressétek az Istent, és élni fog lelketek; — mert az Úr meghallgatja a szegényeket, és foglyait nem veti meg. — Dicsérjék őt az egek és a föld, a tenger és minden, mi azokban mozog. — Mert az Isten megszabadítja Siont, és fölépíttetnek Júda városai, s ott fognak lakni, és örökségül veszik azt. — És szolgálóinak ivadéka fogja birni azt; és kik szeretik az ő nevét, azok fognak lakni abban.

50. zsoltár.

Könyörülj rajtam Isten! a te nagy irgalmasságod szerint; és könyörületed sokasága szerint, töröld el gonoszságomat. — Moss meg engem mindinkább gonoszságomból, és bűnömből tisztíts meg engem. — Mert elismerem gonoszságomat, és bűnöm előttem vagyon mindenkoron. — Egyedül neked vétettem, és gonoszt előttem cselekedtem; hogy igaznak találtassál beszédeidben, és győzedelmes légy, midőn ítélteled. — Mert íme vétekben fogantattam; és bűnökben fogant engem anyám. — Mert íme az igazságot szereted; a te bölcseséged titkos és elrejtett dolgait kinyilatkoztattad nekem. — Hints meg engem izsóppal, és megtisztulok; moss meg engem, és a hónál fehérebb leszek. — Add, hogy örömet és vigaságot halljak, és örven-dezzenek megalázott csontaim. — Fordítsd el orcádat bűneimről; és töröld el minden gonoszságomat. — Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten! és az igaz lelket újítsd meg belső részeimben. — Ne vess el engem színed elől; és szent lelkedet ne vedd el tőlem. — Add vissza nekem üdvözítésed örömét; és jeles lélekkel erősíts meg engem. — Megtanítom útaidra a gonoszakat; és az istentelenek hozzád térnek. — Szabadíts meg engem a vérbüntől, Isten, üdvösségem Istene! és nyelvem magasztalni fogja a te igazságodat. — Uram! nyisd meg ajakimat, és szám a te dicséretedet fogja hirdetni. — Mert ha kedvelnéd, bizonyára áldozatot adtam volna; de az égáldozatokban nem gyönyörködöl. — Áldozat Istennek a kesergő lélek; a töredelmes és alázatos szívet, oh Isten! nem veted meg. — Cselekedjél kegyesen, Uram, jóakaratodból Sionnal, hogy épüljenek Jerusalemből kőfalai. — Akkor veszed kedvesen az igazság áldozatát, az ajándékokat és égőáldozatokat; akkor tesznek oltárodra borjakat.

Dicsőség... Most és...: Alleluja (3-szor), Uram, irgalmazz (3-szor).

Dicsőség: Tropár: 6. h. Uram, ki mindenek élete vagy, | a zsidók halálra ítélték, | kiknek a Vörös-tengert vesszővel ketté választottad, | a keresztre szegeztek, | kik a sziklából mézet nyertek, epével etettek ; | de te önkényt szenvedtél, | hogy az ellenség rabságából megszabadíts bennünket | Uram, dicsőség néked.

Most és: Istenszülő ! te vagy a valódi szőlővessző, | ki megnövesztetted nekünk az élet Gyümölcsét. | Hozzád könyörgünk, Úrnőnk, | imádkozzál az apostolokkal | és minden szentekkel együtt | lelkünk üdvösségéért.

Sztichirák: 8. h. A zsidóktól való félelem miatt, Péter, | a te barátod és kedvelted, | megtagadott téged, Uram | és siránkozván, így kiáltott fel: | Könnyeimet ne vesd meg; | hitet ígértem neked, Jóságos | és nem tartottam meg; | a mi bűnbánatunkat is fogadd el Urunk | és könyörülj rajtunk.

Eledelül epét adtak nekem és szomjúságomban ecettel itattak engem.

Midőn drága kereszted előtt a vitézek megcsúfoltak téged, | a mennyei hadak álmélkodtak efölött, | mert te ékesítetted fel magadat a megcsúfoltatás koszorújával, ki | a föld színét virágokkal díszítetted fel; | te öltözködöl a csúfság bíbor palástjába, | ki a föld erősségét felhőkkel borítottad be; | ilyen üdv gondozásban nyilvánul a te jóvoltod, Üdvözítő. | Nagy a te kegyelmed, dicsőség néked.

Felosztották az én ruháimat és köntösömre sorsot vetének.

Az előbből ismételni kell.

Dicsőség . . . 5. h. A keresztre vitetvén így kiáltottál fel, Uram: | Miért akartok engem megfeszíteni zsidók? | Hogy a hozzátok tartozó inaszakadtat meggyógyítottam, | a halottakat mintegy álmaikból feltámasztottam, | a vér-folyásos asszony épségét visszaadtam, | a Kanáneabelin megkönyörültem; | miért akartok engem megölni, ó zsidók? | de meglátjátok azt, | kit ma által fogtok verni, | a Krisztust, ti törvényszegők !

Most és: Ugyanaz.

Prokimen: 4. h. Mert én az ostorokra kész vagyok és fájdalمام előttem van mindenkoron.

Parimia : Izaiás jövendölésének olvasása 50. r. 4—11. v.

Az Úr értelmes nyelvet adott nekem, hogy tudjam támogatni azt, ki elfáradott ; fölébreszti reggel, reggel fölébreszti fületem, hogy hallgassam, mint mestert. Az Úr Isten megnyitotta fületem, én pedig nem mondok ellene ; hátra nem térek. Az én testemet a verőknek adtam, és orcáimat a szagatóknak ; nem fordítottam el orcáimat a szidalmazóktól és rám pökdösőktől. Az Úr Isten az én segítőm, azért nem szégyenülök meg ; azért olyanná tettem orcámat, mint az igen kemény kőszikla, és tudom, hogy meg nem szégyenülök. Közel vagyok, ki által megigazulok, ki szól ellenem ? Álljunk elé együtt, ki az én ellenfelem ? járuljon hozzám. Ime az Úr Isten az én segítőm, kicsoda az, ki elkárhoztat engem ? Ime mindnyájan elavulnak mint a ruházat, a moly eszi meg őket. Kicsoda közöletek az Urat félő, hallgatván az ő szolgája szavát ? Aki sötétségben jár és nincs világossága, bízzék az Úr nevében, és támaszkodjék Istenére. Ime ti mindnyájan tűzgyújtók, lángokkal környezettek ! járjatok a ti tüzetek világosságában és a lángokban, melyeket gyújtottatok. Az én kezemből lett ez rajtatok, fájdalomban fogtok fetrengeni.

Apostol, Szt. Pál a rómaiakhoz írt leveléből 5. rész 6—10. vers.

Atyámfiai : Krisztus ugyanis akkor, amidőn még erőtlenekek voltunk, a meghatározott időben, meghalt a gonoszakért. Pedig az igaz emberért is aligha hal meg valaki ; a jóért esetleg valaki meg mer halni. Az Isten azonban azzal bizonyítja hozzánk való szeretetét, hogy az időt tekintve, amikor még bűnösök voltunk, Krisztus meghalt érettünk. Azért most, miután megigazultunk a vére által, még sokkal inkább megment minket a haragtól. Ha mi ugyanis, mikor ellenségek voltunk, kiengeszteltettünk az Istennel Fiának a halála által : sokkal inkább nyerünk üdvösséget az ő élete által, mint kiengesztelték.

Evangélium : Márk 67. és 68. kezdet.

A kántor olvasva : Áldott az Úristen. Áldott az Úr minden nap ; megsegít minket a mi üdvösségünk Istene. A mi Istenünk, a szabadító Isten.

Háromszor szent ... után Kondák : Az érettünk fölfeszített stb. 255. l. *Uram, irgalmaz (40-szer)*. Ki minden időben. 255. l. *Uram, irgalmaz. (3-szor.) Dicsőség ... Most és ...* Ki a keruboknál ... Az Úr nevében adj áldást Atya. Könyörüljön rajtunk az Isten, derítse föl reánk az ő orcáját és könyörüljön rajtunk.

Papi ima : Uralkodó Istenünk, mindenható Atya, Úr Jézus Krisztus, egyszülött Fiú és Szentlélek, egy Isten-ség, egy erő, könyörülj rajtam bűnösön és neked tetsző módon üdvözíts engem, a te méltatlan szolgádat ; mert áldott vagy örökkön örökké. — Amen.

HATODIK IMAÓRA.

Jertek, imádjuk . . . (3-szor.)

51. zsoltár.

Mit dicsekszel a gonoszságban, ki hatalmas vagy az igaztalan-ságban? — Napestig hamisságot gondolt nyelved ; mint az éles borotva álnokságot cselekedtél. — Inkább szeretted a gonoszságot, mint a kegyességet, örömeztél szólottál hamisságot, mint igazat. — Szeret-tél minden veszedelmes ígét, álnok nyelv ! — Azért Isten megront téged végképen, kigyomlál téged, és kiköltöztet hajlékodból, és gyö-keredet az élők földéből. — Látni fogják az igazak és megfélemlenek, és nevetnek rajta, és majd mondják : — Ime az ember, ki az Istent nem választotta segítőjének, hanem gazdagsága sokaságában bízott, és hatalmaskodott hiúságában. — Én pedig mint a gyümölcsöző olajfa Isten házában, bízom Isten irgalmában örökké és mindörökre örökké. — Hálát adok neked örökké, mert te cselekedted ezt, és reménylek a te nevedben, mert jó az szenteid színe előtt.

108. zsoltár.

Isten ! ne hallgasd el az én dicséretemet, mert a bűnös szája és az álnok szája rám nyílt. — Álnok nyelvvel szólanak ellenem, és körülvesznek engem gyűlölséges beszédekkel, és ok nélkül ostromol-nak engem. — A helyett, hogy szeretnének, rágalmaznak engem ; én pedig imádkozom. — Rosszal fizetnek nekem a jóért, és gyűlölséggel szeretetemetért. — Rendelj föléje bűnöst ; és az ellenség álljon jobbjá felül. — Mikor ítéltetik, kárhoztatva jöjjen ki ; és imádsága legyen bűnévé. — Legyenek az ő napjai kevesek ; és tisztségét más nyerje el. — Árvákká legyenek fiai, és felesége özvegygyé. — Bújdosva tévelyegjenek fiai és koldúljanak, és vettessenek ki lakhelyeikből. — Az uzsorás kutassa föl minden jóságát ; és idegenek ragadják el szerzeményét. — Ne legyen neki segítője, s ne legyen, ki árváin könyö-rüljön. — Vesszenek el szülőttei, töröltessék el neve egy nemzedék-ben. — Legyen emlékezetben atyáinak gonoszsága az Úr színe előtt, és ne töröltessék el anyja vétke. — Legyenek az Úr előtt mindenkoron, és emlékek vesszen el a földről ; — azért, mivel nem gondolt arra, hogy irgalmasságot cselekedjék, — és üldözte a szegény embert és nyomorultat, és az elkeseredett szívűt öldökölte. — Szerette az átkot, tehát jöjjen rá ; és nem akarta az áldást, távozzék hát tőle. És magára húzta az átkot, mint a ruházatot, mely mint a víz, behatott belsejébe, és mint az olaj, az ő csontjaiba. — Legyen rajta, mint a ruházat, melybe öltözik, és mint az öv, melylyel magát mindenkor körülövezi. — Ez legyen jutalmok az Úrtól, kik engem rágalmaznak, és kik rosszat beszélnek lelkem ellen. — De te, Uram ! légy velem a te nevedért ; mert jóságos a te irgalmad. Szabadíts meg engem, — mert nyomorult és szegény vagyok ; és szívem megháborított. — Mint az árnyék, mikor elhanyatlak, elenyésem, és elűzetem, mint a sáskák. — Térdeim elerőtlenedtek a bőjtől ; és húsom elesett az olajhiány miatt. — Gyalázzattá lettem nekik ; látnak engem, és fejüket csóválják. — Segíts engem, Uram Istenem ! szabadíts meg engem a te irgalmassá-

god szerint ; — hadd tudják meg, hogy a te kezéd ez, és te cselekedted ezt, Uram ! — Ők átkozni fognak, te megáldasz ; kik ellenem támadnak, megszégyenülnek : a te szolgád pedig vígadni fog. — Öltözzenek szégyenbe, kik engem rágalmaznak ; és mint paláttal, fődöztessenek be gyalázatjokkal. — Nagy hálát adok szájjammal az Úrnak, és a sokaság között dicsérem őt. — Mert a szegénynek jobbja felől áll, hogy lelkemet az üldözőktől megszabadítsa.

90. zsoltár.

A ki a Fölséges segítségében lakik, a menny Isténének oltalmában marad. — Mondhatja az Úrnak : Oltalmazóm vagy te és segítségem ; én Istenem, őbenne bízom. — Valóban ő megszabadított engem a vadászok töréből és a súlyos veszélytől. — Vállaival megárnnyékozt téged, és az ő szárnyai alatt biztos vagy. — Paizs gyanánt vesz téged körül az ő igazsága ; nem fogsz félni az éjjeli rémtől, — a nappal röpkülő nyiltól, a sötétben járó vésztől, és a déli gonosz támadásától. — Ezeren hullanak el oldalad mellől, és tízezeren jobbod felől : tehozzád pedig nem fog közeledni ; — hanem szemekkel nézed, és a bűnösök díját meglátod. — Mert te vagy, Uram, én reményem ; ha a Fölségest választottad magadnak menedékül, — nem járul hozzád veszedelem, és csapás nem közeledik hajlékodhoz. — Mert angyalainak parancsolt felőled, hogy megőrizzenek téged minden útadban. — Kezeikben hordoznak téged, netalán kőbe üssed lábadat. — Áspison és basilikuson fogsz járni, s az oroszlánt és sarkányt tapodod. — «Mivelhogy bennem bizott, megszabadítom őt, oltalmazom őt ; mert megismerte az én nevemet. — Hozzám kiált, és én meghallgatom őt ; vele vagyok a szorongatásban ; megmentem és megdicsőítem őt. — Betöltöm őt hosszú élettel, és megmutatom neki az én szabadításomat.»

Dicsőség . . . Most és: Alleluja, 3-szor. Uram irgalmazz, 3-szor.

Dicsőség: Tropár: 2. h. Üdvösséget szereztél a földön, Krisztus Istenünk, | kiterjesztetted legtisztább kezeidet a kereszten, | összegyűjtve a pogány nemzeteket, | kik kiáltják neked : | Uram, dicsőség neked.

Most és: Theotokion. Mivel nincs bátorságunk bűneink sokasága miatt, | Te kérjed őt, Istenszülő Szűz, | ki Tőled született, | mert sokat képes tenni az anyai könyörgés az Uralkodó megkérlelésére. | Nevesd meg a bűnösök könyörgését örökké Tiszteletreméltó, | mert aki önként kegyeskedett szenvedni érettünk, | irgalmas az és üdvözíthet minket.

Saját hangú sztychirák: 8. h. Ezt mondja az Úr a zsidóknak : | én népem mit cselekedtem ellenetek, | vagy mivel szomorítottalak meg benneteket? | A vakok szemeit megnyitottam, | a belpoklosokat megtisztítottam, |

a ravatalon fekvő férfit feltámasztottam. | Én népem, mit cselekedtem nektek? | és mivel fizettek ti nekem? | Mannáért epét, vízért ecetet adtok, | szeretet helyett a keresztre szegeztek engem. | De ezentúl nem tűrök többet. | Elhívom az én nemzeteimet | és ezek magasztalni fognak az Atyával és Szentlélekkel együtt | és én örök életet adok nekik.

Eledelül epét adtak nekem . . . stb.

Izrael törvényhozói, | zsidók és farizeusok! | az apostolok kara szól hozzátok: | Ime a Templom, melyet ti leronttok, | íme a Bárány, kit keresztre szegeztetek és sírba tettetek, | de önerejéből feltámadt. | Ne ámitsátok magatokat, zsidók! | mert ugyanő az, ki titeket a tengeren megőrzött | és a pusztában táplált: | Ő az élet, a világosság | és a világ békessége.

Szabadíts meg engem, Isten, mert behatoltak a vizek lelkemig.

A fentebbi ismétlendő.

Dicsőség: 5. h. Jertek, keresztény népek, | lássuk, minő tanácsot ült az áruló Judás | a törvényszegő papokkal a mi Üdvözítőnk felett; | ma halálra ítélték a halhatatlan Igét | és átadván őt Pilátusnak, | a vesztőhelyen keresztre feszítették | és midőn ezeket szenvedte, felkiáltott az Üdvözítő, mondván: | Bocsásd meg nekik, Atyám, ezen bűnt, | hogy értsék meg a nemzetek, | az én halottaimból való feltámadásomat.

Most és . . . : Ugyanaz.

Prokimen: 4. h. Uram, mi Urunk! mely csodálatos a te neved az egész földön!

Parimia: Izaiás jóvendölésének olvasása. 52. r. 13—15. 53. r. 1—12. v. és 54. r. 1. v.

Ügymond az Úr: Ime értelmes leszen az én szolgám, fölmagasztaltatik, fölemeltetik és igen nagy leszen. Amint sokan álmélkodnak rajtad, úgy dicstelen lesz a férfiak között az ő tekintete és ábrázata az emberek fiai között. Ez meghint sok nemzetet, a királyok befogják előtte százokat; mert akiknek nem is beszéltek felőle, látják, és akik mítsem hallottak, szemlélik. Ki hiszen a mi hallomásunknak? és az Úr karja kinek lón kijelentve? Felnövekedett, mint a vesszőszál őelőtte, és mint a gyökér a szomjúhozó földből; nincs neki színe, sem ékessége; és néztük őt, és nem volt tekintete, hogy kívántuk volna őt, a megutáltat és legutolsót az emberek között, a fájdalemak férfiát,

a nyomorúsághoz szokottat; ki elrejtette orcáját, mint megútált, azért nem is becsültük őt. Bizonyára a mi betegségeinket ő viselte, és fájdalmainkat ő hordozta; és mi őt mintegy poklosnak tartottuk, és az Istentől megvertnek és megalázottnak; ő pedig megsebesítettett a mi gonoszságainkért, megroncsoltatott bűneinkért; a mi békeségünkért van rajta a fenyíték, és az ő kétségével gyógyultunk meg. Mi mindnyájan, mint a juhok, eltévelyedtünk, kiki az ő útjára tért; és az Úr őrá tette mindnyájunk gonoszságát. Föláldoztatott, mert ő akarta, és nem nyitotta meg száját; mint a juh, leölésre vitetik, és megnémul, mint a bárány nyíróje előtt, és nem nyitja meg száját. A szorongatásból és ítéletből kiragadtatik; az ő nemzedékét ki fogja elbeszélni? mert kivágatik az élők földéből, az én népem bűneiért vertem meg őt. És istenteleneket ad temetéseért és gazdagot haláláért, mivelhogy gonoszságot nem cselekedett, sem álnokság nem volt szájában. És az Úr meg akarta őt rontani szenvedés által; de ha életét adja a bűnért, hosszúéletű ivadékot lát, és az Úr akarhatja az ő keze által sikerülni fog. Mivelhogy munkálkodott az ő lelke, látni fog és megelégszik; tudományával ő, az én igaz szolgám, sokat megigazulttá tesz, és azok gonoszságait ő hordozza. Azért igen sokat adok neki osztályul, és az erősek ragadományait osztani fogja, mivelhogy halálra adta életét, és a bűnösök közé számláltatott; ő sokak bűnét viselte, és könnyörgött a bűnösökért. Mondj dicséretet, magtalan! ki nem szülsz! énekelj dicséretet és örvendezz, ki nem szültél, mert több fia van az elhagyottnak, mint annak, kinek férje vagyon, úgy mond az Úr.

Apostol, szent Pál a zsidókhoz írt leveléből 2. r. 11—18. vers.

Atyámfiai: Mert aki megszentel és akik megszenteltetnek, egytől vannak mindnyájan. Ez okból nem szégyenli őket testvéreinek mondani, így szólván: Hirdetni fogom nevedet testvéreim előtt; a gyülekezetnek közepette dicsérni foglak téged. És ismét: Bízni fogok őbenne. És ismét: Ime én és gyermekeim, akiket nekem adott az Isten. Mivel tehát a gyermekek részesei a testnek és vérnek, ő maga is hasonlóan részese lett azoknak, hogy a halál által megrontsa azt, akinek a halál fölött uralma volt, tudniillik az ördögöt, és megszabadítsa azokat, akik a halál félelme miatt egész életükön át rabszolgaságban tartattak. Mert semmiképen sem az angyalokat karolta fel, hanem Ábrahám ivadékát karolta fel. Ezért mindenben hasonlóknak kellett lennie testvéreihez, hogy irgalmas legyen, és hűséges főpap az Isten előtt, hogy kiengesztelje a nép bűneit. Mert abban, amiben ő maga szenvedett és megkísértetett, meg tudja segíteni azokat is, akik kísértést szenvednek.

Evangélium: Lukács 111.

Előzzön meg minket gyorsan a te könnyörületed, Uram, mert nagyon szegények vagyunk. Segíts meg minket, szabadító Istenünk, a te szent neved dicsőségéért. Uram, szabadíts meg minket és tisztíts meg bűneinkből a te nevedért.

Háromszor szent... Miatyánk... után Kondák. Az érettünk fejlesztett... 255. l. Uram, irgalmazz. (40-szer.) Ki minden időben...

Uram, irgalmazz. (3-szor.) Dicsőség . . . Most és . . . Ki a keruboknál . . . Az Úr nevében adj áldást Atya! Könyörüljön rajtunk az Isten, derítse fel reánk az ő orcáját és könyörüljön rajtunk. Ezután a pap mondja az imát:

Erők Ura, Istene és minden teremtmény alkotója, ki a te kimondhatatlan irgalmad jóságánál fogva egy-
szülött Fiadat, a mi Urunkat, Jézus Krisztust, nemünk
üdvözítésére leküldötted, az ő drága keresztye által
bűneink kéziratát széttepted s a pokolbeli «kezdeteket»
és «erőket» legyőzted, magad emberszerető Uralkodónk,
fogadd el tőlünk, bűnösöktől e hálaadó és engesztelő
imákat is. Ments meg minket minden veszedelmes és
sötét bűnbeeséstől s lelki romlásunkat kereső minden
látható és láthatatlan ellenségtől. Szögezd át félelemmel
testünket és ne engedd szívünket a gonoszság szavai és
gondolatai felé hajlani. Hanem ömleszd szeretetedet lel-
künkbe, hogy mindig rád tekintve és a tőled származó
világosság által oktatva, téged, a megközelíthetetlen
s örökkévaló világosságot szemlélve, szünet nélküli imá-
dást és hálaadást mutassunk be neked, a kezdetnélküli
Atyának, a te egyszülött Fiadnak és legszentebb jóságos
s elevenítő Lelkednek, most és mindenkor és örökkön
örökké. Amen.

KILENCEDIK IMAÓRA.

Jertek, imádjuk . . . (3-szor.)

58. zsoltár.

Ments meg engem ellenségeimtől, Istenem! és a rám támadók-
tól szabadíts meg engem. — Ments meg engem a gonosztevőktől;
és a vérszopó férfiaktól szabadíts meg engem. — Mert íme megfogják
lelkemet; rám rohannak az erők; — és nincs gonoszságom, sem
bűnöm, Uram! gonoszság nélkül futottam, és eligazodtam. — Kelj
föl eléem, és lásd ezt, és te, Uram! erők Istene, Izrael Istene! figyelj és
látogass meg minden nemzetet; és ne könyörülj senkin, ki gonosz-
ságot cselekszik. — Visszatérnek estére, és éhséget fognak szenvedni,
mint az ebek, és megkerülik a várost. — Ime szájokkal szólnak, és
kard van ajkaikon; mert ki hallja? — De te, Uram! kineveted őket;
semmivé teszesz minden nemzetet. — Én erősségemet benned helye-
zem; mert te, Isten! én oltalmam vagy. — Az én Istenem irgalmassága
megelőz engem; — az Isten megmutatja nekem ellenségeimet. Ne
öld meg őket, nehogy megfélelkezzenek népeim. Széleszd el őket a te
erőddel, és vesd le őket, én oltalmazó Uram! — A mit szájok mond,
merő gonoszság. Fogassanak meg kevélységökben; kik az átkozódás-
ban és hazudságban még kérkednek is. — Veszítsd el őket a te hara-

godban, veszítsd el őket, hogy többé ne legyenek. És tudva lesz, hogy Isten uralkodik Jákobon és a föld határain. — Visszatérnek estére, és éhséget fognak szenvedni, mint az ebek és megkerülik a várost. — Ők elszélednek eledelért, és ha jól nem laknak, morognak is. — Én pedig a te erősségedet éneklek, és fölmagasztalom irgalmadat reggel; mert oltalmam lettél és menedékem az én szorongásom napján. — Én segítőm! neked éneklek, mert oltalmazó Istenem vagy; én Istenem! én irgalmasságom!

139. zsoltár.

Ments meg engem, Uram, a rossz embertől; a gonosz férfiútól ments meg engem. — Kik rosszat gondolnak szívökben, kik egész nap háborgatnak. — Élesítik nyelvöket, mint a kígyó; áspisok mérge van ajkaik alatt. — Őrizz meg engem, Uram, a bűnös kezétől, és a gonosz emberektől ments meg engem. Kik leejteni szándékoznak lábaimról: — tört rejtenek el nekem a kevélyek, és köteleket vonnak ki törül, az út mellett gáncsot vetnek nekem; — de mondom az Úrnak: Istenem vagy te; hallgasd meg, Uram, könyörgésem szavát. — Uram, Uram! én szabadulásom ereje! te beárnyékozod fejemet a harc napján. — Ne adj engem, Uram, akaratom ellen a bűnösnek: ármánykodnak ellenem, ne hagyj el engem, netalán fölfuvalkodjanak. — Ármányaik összesége és akjaik gonoszsága elborítja őket. — Égő szén hull rájuk, tűzbe veted őket; a nyomorúságokat ki nem állják. — A nyelveszkedő férfiú meg nem áll a földön; az igazságtalan férfiút veszedelembe ragadja a nyomorúság. — Tudom, hogy az Úr ítéletet tesz a szűkölködőnek, és boszút áll a szegényekért. — Az igazak pedig hálát adnak a te nevednek, és az egyenes szívűek színed előtt laknak.

85. zsoltár.

Hajtsd meg, Uram, füledet, és hallgass meg engem; mert nyomorult és szegény vagyok én. — Őrizd meg lelkemet, mert neked vagyok szentelve; szabadítsd meg benned bízó szolgálodat, én Istenem! — Könyörülj rajtam, Uram! mert egész nap hozzád kiáltok. — Vidámitsd meg a te szolgáló lelkét, mert, Uram, tehozzád emelem lelkemet. — Mert te, Uram, jóságos vagy és kegyes, és nagy irgalmú mindazokhoz, kik téged segítségül hínak. — Vedd füleidbe, Uram, imádságomat, és figyelmezz az én könyörgésem szavára. — Szorongásom napján hozzád kiáltok; mert te meghallgatsz engem. — Nincs, Uram, hasonló hozzád az istenek között, és nincs a te cselekedeteidhez. — A nemzetek, kiket alkottál, mind eljőnek és imádkozni fognak előtted, Uram! és dicsőítik majd a te nevedet. — Mert nagy vagy te, és csodákat mívelsz; te vagy Isten egyedül. — Vezess engem, Uram, a te útatod, és igazságodban fogok járni; vigadjon az én szívem, hogy félje a te nevedet. — Hálát adok neked, Uram Istenem, teljes szívemből, és dicsőítem a te nevedet mindörökké. — Mert nagy a te irgalmasságod énrajtam, és kimentetted lelkemet a legsóbb mélységből. — Isten! a gonoszak föltámadtak ellenem, és a hatalmasok gyülekezete keresi az én lelkemet; és nem tart téged szemei előtt. — De te, Uram Isten, könyörülő vagy és irgalmas, tűró és nagy irgalmú és igazságos; — tekints rám, és könyörülj rajtam; add hatalmadat szolgálódnak, és szabadítsd meg szolgálód fiát. — Add jelét irántam

való jóságodnak, hogy lássák azt, kik engem gyűlölnék, és szégyenüljenek meg; mert, Uram, te segítesz és megvigasztalsz engem.

Dicsőség... Most és...: Alleluja (3-szor), Uram, irgalmaz... (3-szor.)

Dicsőség: Tropár: 8. h. Látván a gonosztevő az élet Urát a kereszten függni és mondá: | ha nem a megtestesült Isten volna, ki velünk föl van feszítve, | a nap az ő fényét nem rejtette volna el | és a föld sem rendült volna meg rettegésében. | De ki mindnyájunkért szenvedsz, | emlékezzél meg rólam, Uram, | midőn eljössz a te országodba.

Most és: Theotokion: Ki érettünk a Szűztől születél | és a keresztet elszenvedted, Jóságos | és legyőzted halállal a halált | s feltámadtál mint Isten, | ne vesd meg saját kezéd alkotását; | hanem mutasd meg, ó Kegyelmes, a te emberszeretetedet | s fogadd el az érettünk esedező Istenszülőt | és üdvözítsd a vétkes emberi nemet, Üdvözítő.

Sztichirák: 6. h. Rémitő volt az ég és a föld Alkotóját a kereszten függve látni; | a nap elsötétült, | a nappal éjjelre változott | és a föld kiengedte a sírokból a halottak testeit, | kikkel együtt kérünk téged, | üdvözíts minket. (2-szer.)

2. h. Felosztották az én ruháimat stb.

Midőn a gonoszok keresztre szegezték a dicsőség Urát, | ekkép szóla hozzájuk: | mivel sértettelek meg benneteket, | avagy mivel haragítottalak meg titeket? | Vajjon én előttem ki mentett meg benneteket az aggodalmakból? | és most miért fizettek rosszakkal jókért? | a tüzes oszlopért keresztre szegeztetek, | a világító felhőért a sír sötétségébe zártok, | a mannaért epével kínáltok, | a vízért ecettel itattok engem. | Egyébiránt elhívom a nemzeteket, | kik dicsérni fognak engem | és az én Atyámat és a Szentlelket.

Eledelül epét adtak nekem és szomjúságomban ecettel itattak engem.

A jentebbi sztichira újra:

Dicsőség... Most és: Ma függesztetik a fára Az, | ki a földet a vizekre alapította. | Töviskoszorúval koronáz-

tat.
az
Jor
gez
döf
elő
Kri
mu
Iste

neke
vite
fát
legy
és v
dat
Úr
próf
mon
fegy
meg
tatá
han
teler
csele
gyün
Uram
tad.
el őh
a ta
emés
utols
jete
soka
nato
min
mely
földü
őket.
őket.

Apos

vére
új és
papu

tatik az angyalok Királya. | Gúnybíborba öltöztetik, ki az eget felhőkkel felruházta. | Ütésekkel elfogad, ki a Jordánban Ádámot megszabadította. | Szegekkel felszegeztetik az Anyaszentegyház Jegyese. | Lándzsával át-döfetik a Szűz Fia. | Leborulunk a te kínszenvedésed előtt, Krisztus, | leborulunk a te kínszenvedésed előtt, Krisztus, | leborulunk a te kínszenvedésed előtt, Krisztus, | mutasd meg nekünk a te dicső feltámadásodat.

Prokimen 4. Mondá az esztelen az ő szívében, nincs Isten.

Parimia : Jeremiás jövődölésének olvasása **11.** r.

Te Uram, kijelentetted nekem és tudom, akkor megmutattad nekem az ő törekvésöket. És én, mint a szelíd bárány, mely megölésre vitetik, nem tudtam, hogy tanácskoztak ellenem, mondván : Tegyük fát az ő kenyérébe, és gyomláljuk ki őt az élők földéről, és neve ne legyen többé emlékezetben. Te pedig, seregek Ura ! ki igazán ítélsz, és vizsgálod a veséket és szíveket, hagyd látnom rajtok bosszúállásodat ; mert neked jelentettem ki ügyemet. Azért ezeket mondja az Úr az anatóti férfiainak, kik életedre törnek és azt mondják : Ne prófétálj az Úr nevében, és nem halsz meg kezeink által. Azért ezeket mondja a seregek Ura : Ime én meglátogatom őket ; az ifjak elesnek fegyver által, fiaink és leányaink éhen halnak meg. És senki sem marad meg közülük, mert veszedelmet hozok az anatóti férfiakra, látogatásuk esztendejét. Igaz vagy te, Uram ! ha már veled vetekedem ; hanem szinte az igaz iránt szólok veled : Miért szerencsés az istentelenek útja s vannak jól mindnyájan, kik vétkeznek és gonoszul cselekesznek ? Elülteted őket és meggyökereznek ; felnövekednek és gyümölcsöznek ; közel vagy szájokhoz, de távol veséjüktől. És te, Uram ! ismersz engem, látsz engem, és megpróbáltad szívemet irántad. Gyűjtsd össze őket, mint az áldozatra való nyájakat és készítsd el őket a megölés napjára. Meddig gyászoljon a föld és száradjon ki a tartomány minden füve, a benne lakók gonoszsága miatt ? megemészttetik a barom és madár, mert azt mondják : Nem látja a mi utolsó dolgainkat. A gyalogokkal futván, elfáradtál. Jöjjetek elé, gyűjjetek egybe, föld minden vadai ! siessetek az elnyelésre. A pásztorok sokan pusztítják szőlőmet, eltiporják osztályrészemet ; az én kíváncsú örökségemet kietlen pusztasággá teszik. Ezeket mondja az Úr mind az én gonosz szomszédaim ellen, kik azon örökséghez nyulnak, melyet elosztottam népemnek, Izraelnek : Ime én kiragadom őket földükből és Juda kárárt kiragadom közülük. És miután kiragadom őket, hozzájuk fordulok és megkönyörülök rajtok, és visszahozom őket, kit-kit saját örökségébe, kit-kit az ő földére.

Apostol, Szent Pál a zsidókhöz írt leveléből 10. rész, 19—31. versek.

Atyámfiai : Mivel tehát bizodalunk van, testvérek, Krisztus vére által bemenni a szentélybe, melyet nekünk megnyitott mint új és élő utat a kárpiton, azaz a saját testén keresztül, és mivel nagy papunk van Isten háza fölött, járuljunk oda igaz szívvel a hit teljes-

ségében, meghintve szívünket és megtisztítva a rossz lelkiismerettől, és lemosva testünket tiszta vízzel; tartsunk ki hajthatatlanul reménységünk hitvallása mellett (mert hűséges az, aki az ígéretek tette), és figyeljünk egymásra, hogy szeretetre és jócselekedetekre buzduljunk, nem hagyván el gyülekezeteinket, mint némelyek szokták, hanem egymást vigasztalván, és annyiival inkább, minél inkább látjátok a napot közeledni. Mert ha szánt-szándékkal vétkezünk, miután az igazság ismeretét megnyertük, már nincs többé áldozat a bűnökért, hanem az ítéletnek valami rettenetes várása és a tűz heve, mely megemészti az ellenszegülőket. Ha valaki megveti Mózes törvényét, irgalom nélkül meghal két vagy három tanu szavára; mennyivel súlyosabb büntetésre tartjátok méltónak azt, aki lábbal tapossa az Isten Fiát, és tisztátalannak tartja a szövetség vérét, mely által megszenteltetett, és kigúnyolja a kegyelem Lelkét? Mert ismerjük azt, aki így szólt: Enyém a bosszú, és én megfizetek! És ismét: Mert az Úr megítéli az ő népét. Rettenetes az élő Istennek kezébe esni!

Evangélium: János 59.

Kérünk, ne adj minket kézbe mindörökre a te nevedért és ne bontsd fel szövetségedet. És ne vond el tőlünk irgalmasságodat Ábrahámért, a te kedveltedért, Izsákért, a te szolgádért és Izraelért, a te szentedért.

Háromszor szent... Miatyánk... Kondák. Az érettünk felfesztett... 255. l. Uram, irgalmazz... (40-szer.) stb.

Papi ima: Uralkodó Úr Jézus Krisztus Istenünk, ki bűneink iránt hosszantűró vagy s megtartottál minket egész a jelen óráig, melyben az életadó keresztfán függvén, a megtért gonosztevőnek a paradicsomba való bemenetet kieszközölted és a halál által legyőzted a halált, tisztíts meg bennünket, bűnös és méltatlan szolgálodat. Vétkezünk ugyanis és gonoszt cselekedtünk. Nem vagyunk méltók, hogy szemünket fölemeljük s az ég magasságába tekintsünk; mert elhagytuk az igazság útját és szívünk vonzalmai szerint jártunk. Hanem azért kérjük a te megmérhetetlen jóságodat, könyörülj rajtunk, Urunk, a te irgalmad sokasága szerint. Üdvözíts minket a te szent nevedért; mert hiúságban enyésztek el napjaink. Ragadj ki bennünket az ellenség kezeiből. Bocsásd meg bűneinket. Semmisítsd meg testies gondolkodásunkat, hogy letevén a régi embert, újba öltözzünk, neked éljünk, Uralkodónk és Jóltevőnk s így parancsaidat követvén, elnyerjük az örökkévaló nyugalmat, hol az összes örvendezők lakoznak. Mert valóban te vagy a téged szeretők öröme és vigassága, Krisztus Istenünk és téged dicsőítünk, a te kezdetnélküli

Atyáddal, legszentebb jóságos és elevenítő Lelkeddel együtt, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

A pap záróimája után mondjuk:

Emlékezzél rólunk, Urunk, midőn eljössz a te országodba.

210. Boldogok a lelki szegények ; mert övék a mennyeknek országa.

Boldogok a szelídek ; mert ők bírják a földet.

Boldogok, akik sírnak ; mert ők megvigasztaltatnak.

Boldogok, akik éheznek és szomjuhozzák az igazságot ; mert ők megelégtetnek.

Boldogok az irgalmasak ; mert ők irgalmasságot nyernek.

Boldogok a tisztaszívűek ; mert ők meglátják az Istent.

Boldogok a békességesek ; mert Isten fiainak hivatnak.

Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért ; mert övék mennyeknek országa.

Boldogok vagytok, midőn szidalmaznak és üldöznek titeket és hazudván, minden rosszat mondanak ellenetek én érettem.

Örüljete és vigadjatok ; mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben.

Emlékezzél rólunk, Urunk, midőn eljössz a te országodba.

Emlékezzél rólunk, Uralkodó, midőn eljössz a te országodba.

Emlékezzél rólunk, Szentek Szentje, midőn eljössz a te országodba.

Az angyali karok énekelnek téged és mondják : Szent, szent, szent, a seregek Ura, teljes az ég és a föld a te dicsőségeddel.

Dicsőség . . . : A szent angyalok és arkangyalok gyülekezete, az összes mennyei erőkkel énekel téged és mondja : Szent, szent, szent, a seregek Ura, teljes az ég és a föld a te dicsőségeddel.

Most és . . . : Hiszek egy Istenben . . . stb.

Enyhítsd, engedd el, bocsásd meg, Istenünk, minden szándékos és nem szándékos vétkezésünket, mit szóval

és cselekedettel, tudva és nem tudva, gondolattal és kívánsággal, nappal és éjjel elköveltünk; mindezeket engedd el, Istenünk, ki jóságos és emberszerető vagy.

Miatyánk után kondák. «Az érettünk felfeszített...»
stb. Uram, irgalmazz... (40-szer.) Dicsőség... Most és... Ki a keruboknál... Az Úr nevében... Szent atyáink imái által; stb. és az ima:

Legszentebb Háromság, egyvalóságú ellenállhatatlan hatalmasság és feloszthatatlan ország, minden jónak kútfeje, cselekedjél jóakaratom szerint a jelen órában velem, bűnössel is. Moss le rólam minden szennyet. Világosítsd fel elmémet, hogy mindenkor énekeljelek, dicsőítselek és mondjam: Egy a szent, egy az Úr, Jézus Krisztus, az Atyaistennek dicsőségére. Amen.

Áldott legyen az Úr neve... Uram, irgalmazz...
(3-szor. 33. zsoltár. 150. lap. Valóban méltó dicsérni téged... és Elbocsátás.

Nagypénteken, a sírbatételi vecsernyén.

Uram, tehozzád kiáltok... A rendes vecsernyei előversekkel, lásd a 11. kinszenvedési evangélium után a következő sztychirákat: Minden teremtmény félelmében... A gonosz és istentelen emberek... Látván téged... Téged, Üdvözítőnk, a mindenség Alkotóját... 250. oldalon.

6. h. Ma a teremtmények Ura Pilátus előtt áll | és a mindenek Alkotója a megfeszítettésre adatik, | mint (a leöletésre) vezetett bárány saját akarata szerint | a keresztre szegeztetik | és oldala általveretik | és aki mannát bocsátott a földre, azt szivaccsal itatják | és arcucsapkodják a világ megmentőjét | és saját szolgálai megcsúfolják a mindenség Alkotóját. | Ó, felséges emberszeretet! | Kik őt keresztre feszítették, | azokért kéri tulajdon Atyját, mondván: | Atyám, bocsásd meg nekik ezen bűnt, | mert nem tudják a gonosztevők, | milyen igazságtalanságot cselekesznek.

Dicsőség...: 6. h. Ó, miként ítélte el a törvénytelen tanács a mindenek Királyát halálra? | nem szégyelvén magát az Ő jótéteményei előtt, | melyekre előre figyelvez-

tette őket, mondván nekik : | Mit cselekedtem nektek, ó én népem? | nem árasztottam-e el Judeát csodákkal? | holtakat egyetlen szóval nem támasztottam-e fel? | mindenféle fájdalmat és betegséget nem gyógyítottam-e meg? | mindezeket mivel háláljátok meg nekem? | miben emlékeztek meg rólam? | A gyógyításokért sebekkel, | az életért halállal fizettek nekem! | Jótevőtöket, mint gonosztevőt, | törvényhozókat, mint törvényszegőt, | a mindenek Királyát, mint rabszolgát ítélitek el | és keresztre szegezitek! | Ó, hosszantűrő Urunk, | dicsőség néked!

Most és . . .: Rettenetes és magasztos titok történik ma szemünk előtt: | az Érinthetetlent elfogják, | aki Ádámot az átok kötelékeitől feloldozta, megkötözik; | aki a szíveket és veséket vizsgálja, igazságtalan vizsgálat alá vetik, | ki a feneketlen mélységeket lezárta, a tömlöcbe zárják, | ki előtt a mennyei erők rettegve állnak, | Pilátus elé állítják; | a mindenek Teremtőjét a teremtmények arcul verik, | az élők és holtak Bíráját keresztre ítélik, | a pokol legyőzőjét a sírba zárják. | Ki mindezeket kegyesen elszenvedted | és mindnyájunkat az átoktól megszabadítottál, | ártatlan Urunk, | dicsőség néked.

Bemenet Evangéliummal. Enyhe világossága . . . 12. l. Figyelmezzünk . . . stb.

Prokimen: 4. h. Felosztották az én ruháimat és köntösömre sorsot vetének.

Parimia: Kimenet könyvének olvasása. 33. r. 11—23. vers.

Szóla az Úr Mózes színről-színre, miképen ember szokott barátjával szólni. És mikor ő visszatért a táborba, szolgája, Józue, Nun fia, az ifjú nem távozék el a hajléktól. Mondá pedig Mózes az Úrnak: Parancsolod, hogy én vezessem ki e népet, és nem jelented meg nekem, kit küldesz velem, holott pedig te mondtad: Ismerlek téged nevedről és kegyelmet találtál előttem. Ha tehát kegyelmet találtam előtted, mutasd meg nekem orcádat, hogy ismerjelek téged, és találjak kegyelmet szemeid előtt; és tekints a te népedre, e nemzetre. És mondá az Úr: Az én orcám fog menni előtted, és nyugalmat adok neked. És mondá Mózes: Ha magad nem mégy előttünk, ne vigy ki minket e helyről; mert miből tudhatjuk meg, én és néped, hogy kegyelmet találtunk színed előtt, hanemha velünk járandasz, hogy dicsőítsünk minden népektől, kik a földön laknak? Mondá pedig az Úr Mózesnek: Ez ígét is, melyet mondtál, megcselekszem; mert kegyelmet találtál előttem, és téged nevedről ismerlek. És amaz mondá: Mutasd meg nekem a te dicsőségedet. Felelé: Én megmutatok neked minden jóságot, és kiáltom előtted: az Úr nevében! mert könyörülök,

akin akarok, és kegyelmes leszek, aki iránt nekem tetszik. És megint mondá: Orcámat nem láthatod, mert nem lát engem az ember, míg él. És ismét: Ime, úgymond, van egy hely nálam, állj a kősziklára. És mikor az én dicsőségem átmegy, a kőszikla hasadékába állítalak téged, és befödlek jobb kezemmel, míg átmegyek; és azután elveszem kezemet, és meglátsz hátulról; de orcámat nem láthatod.

Prokimen: 4. h. Itéld el, Uram, az engem sértőket és győzd le, kik háborgatnak engem.

2. Jób könyvének olvasása. 42. r. 12—16. vers.

Az Úr jobban megáldá Jób azután, mint azelőtt. És lőn tizen-
négyezer juha, és hatezer tevéje, és ezer iga marhája, és ezer szamara.
És hét fia s három leánya vala. Az első nevét napnak hívá, és a másik
nevét Kassziának, és a harmadik nevét Kenetkürtnek. Nem talál-
tattak pedig oly szép asszonyok, mint Jób leányai az egész földön,
és atyjok örökséget ada nekik fítestvéreik között. Éle pedig Jób ezek-
után száznegyven esztendeig, és látá fiait és fiainak fiait negyedízig,
s mint öreg, s napokkal teljes meghala.

Izaiás jövendölésének olvasása, 52. r. 13—15, 53. r. 1—12,
54. r. 1. vers.

Lásd a nagypénteki hatodik imaórában a 262. lapon

Figyelmezzünk, — békesség mindnyájatoknak, —
bölcesség, figyelmezzünk! *Prokimen: 6. h.* Mély gödörbe
vetettek engem, a halál árnyékának sötétségébe.

Apostol, szent Pálnak a korintusiakhoz írt 1. leveléből, I. rész,
125. szakasz.

Atyámfiai: A kereszt igéje azoknak, akik elvesznek, ugyan
oktalanság, de azoknak, akik üdvözlülnek, vagyis nekünk, Istennek
ereje. Mert írva vagyon: Elvesztem a bölcsék bölcsességét, és az okosak
okosságát elvetem. Hol van a bölcs? Hol az írástudó? Hol e világnak
kutatója? Nemde oktalansággá tette Isten e világnak bölcsességét?
Mivel ugyanis Isten bölcsességében nem ismerte meg a világ a bölcseség
által az Istent, úgy tetszett Istennek, hogy az igehirdetés oktalansá-
ga által üdvöztse a hívőket. Mert a zsidók jeleket kívánnak, a
görögök meg bölcseséget keresnek; mi azonban a keresztre feszített
Krisztust hirdetjük, ami ugyan a zsidóknak botrány, a pogányoknak
pedig oktalanság, maguknak a meghívottaknak azonban, zsidóknak
és görögöknek egyaránt, Krisztust, az Isten erejét és az Isten bölcses-
ségét, mert az Isten oktalansága bölcsőbb az embereknél; és az Isten
gyöngesége erősebb az embereknél. Mert nézzétek csak meghívásto-
kat, testvérek: nem sokan vannak a bölcsék test szerint, nem sokan
a hatalmasok, nem sokan a nemesek; hanem azt, ami a világ szerint
oktalan, választotta ki az Isten, hogy megszégyenítse a bölcséket, és
azt, ami a világ szerint gyöngé, választotta ki az Isten, hogy meg-
szégyenítse az erőseket, és azt, ami a világ szerint nemtelen és meg-
vetett, választotta ki az Isten, és azokat, amik semmik, hogy azo-
kat, amik valamik, megsemmisítse, hogy egy test se dicsekedhessék
az ő színe előtt. Általa vagyatok pedig ti Krisztus Jézusban, ki Isten-
től bölcseségünké lett és igazságunkká és megszentelődésünké és
megváltásunkká, hogy, amint írva vagyon: Aki dicsekszik, az Úr-

ban dicsekedjék. Én is, midőn hozzátok mentem, testvérek, nem mentem a beszédnek vagy a bölcseségnek fönségével, hirdetni nektek Krisztus tanubizonyságát. Mert nem szándékoztam más valamit tudni köztetek, mint Jézus Krisztust, és pedig a megfeszítettet.

Evang. Mátétól, 110. kezdet.

Ekténia: Mondjuk mindnyájan... 13. lap. Add, Urunk... Teljesítsük esti könyörgésünket... 14. lap.

Előverses szlichirák. (Saját dallam.) 2. h. Midőn | téged, Krisztus, | ki mindnyájunk élete vagy, | az Ari-
matei a keresztről holtan levett, | illatos | fűszerek-
kel tiszta gyolcsba takart | és égett a vágtyól, hogy
tiszta testedet szívével és ajkaival illesse, | mégis féle-
lemtől elfogódva kiálta neked : | üdvözlégy ! | Dicsőség a
te alázatosságodnak Emberszerető !

Az Úr országol, ékességbe öltözött.

Midőn mindnyájunkért az új sírba tétettél, Jézus, | ki
mindnyájunk Megváltója vagy, | akkor a mindig gúnyosan
kacagó pokol látván téged, megrémült, | zárai széttörttek, |
kapui leromboltattak, | a sírok megnyíltak | és a holtak
fölkeltek ; | akkor Ádám halával elteltlen kiáltott fel : |
Dicsőség a te alázatosságodnak, Emberszerető.

*Mert ő erősítette meg a föld kerekességét, mely ingani
nem fog.*

Midőn testileg önként a sírba tétettél, | ki isteni ter-
mészeted szerint körülírhatatlan | és befogadhatatlan
vagy, | akkor a halál tárházát leromboltad | és a pokol
minden uralmát megsemmisítetted, Krisztus ; | miáltal
ezen szombatot is a te isteni áldásoddal, | a dicsőség és a
fény magas polcára méltattad.

A te házadat szentség illeti, Uram, örök időkre.

Midőn a mennyei Erők láttak téged, Krisztus, | az
istentelenektől ámitó gyanánt meggyaláztatni | és látták
a te sírod kövét ama kezek által megpecsételtetni, | melyek-
kel a te legszentebb oldalad lándzsával általver etett, |
megrettentek a te kimondhatatlan hosszútűrés edtől ; |
mindazonáltal üdvösségünk felett örvendvén, így kiál-
tottak hozzád. | Dicsőség a te alázatosságodnak, Ember-
szerető.

Dicsőség . . . Most és . . . : 5. h. Téged, ki világossággal, mint köntössel körül vagy öltve, | József Nikodémussal együtt levett a fáról | és látván téged, mint meztelen halottat eltemetetlenül, | keservesen sírva fakadt és zokogva mondá: | ó, jaj nekem, legédesebb Jézus! | kít kevéssel ezelőtt a nap látván a kereszten függeni, homályba borult | és a föld a félelemtől megrendült, | a templom kárpítja ketté szakadt; | íme, most én nekem így kell látnom téged, | ki énérettem önkényt elszenvedted a halált! | Mikép temesselek el, én Istenem? | Avagy minő gyolcsba göngyöljem drága testedet? | Hogyan érintsem kezeimmal a te legtisztább tagjaidat? | És minő dicsőítő éneket zengjek a te elköltözésed felett, Kegyelmes? | Magasztalom a te kínszenvedésedet, | dicsőítem a te eltemettetésedet és feltámadásodat, kiáltván: | Uram, dicsőség néked!

Most bocsátod el . . . *Háromszor szent . . . Miatyánk.* (Körmenet a sírlepel-képpel (plascsenicával).)

Tropár: 2. h. Az istenfélő József, | levevén a fáról a te legtisztább testedet, | tiszta gyolcsba göngyölé | és illatos szerekkel ellátva, új sírba helyezé. *A templomba visszatérve:*

Dicsőség . . . Most és . . . A kenethozó asszonyok előtt | a sírnál megjelenő angyal ezeket mondá: | A kenetek a halottakat illetik; | Krisztus az enyészettől ment marad.

Ima a szerkönyvből, a szentsírnál térden állva.
Bölcsesség. Adj áldást. Elbocsátás.

Nagyszombati reggeli istentisztelet.

Aldott a mi Istenünk. Háromszor szent. Miatyánk. Uram, irgalmazz . . . (12-szer.) Utána rögtön: *Dicsőség a szent egyvalóságú . . . Ha zsoltár, nagy ekténia.*

Isten az Úr . . . után tropár: Az istenfélő József . . . (2-szer.)
Dicsőség . . . : Midőn leszállottál a halálhoz . . . Most és . . . : A kenethozó asszonyok . . . lásd fentebb. Azután énekeljük: a 17. kathizmát: Boldogok, kiknek útjuk feddhetetlen . . . (miként a triódban).

Kiegészítő ének az első stációhoz: Magasztalunk téged, életadó Krisztus, ki miérettünk eltemettéttél, szenvedtél és a holtakat dicsőségesen életre támasztottad.

Magasztalunk téged, életadó Krisztus és tiszteljük a

te eltemettetésedet és kinszenvedésedet, mely által megszabadítottál bennünket a romlástól.

A második stációhoz: Méltó magasztalni téged, ki a kereszten szétterjesztetted kezeidet és az ellenség hatalmát meghiusítottad.

Méltó magasztalni téged, mindenek Alkotóját, mert a te szenvedéseddel megszabadultunk a szenvedéstől, eltörölvén a romlást.

A harmadik stációhoz: Minden nemzetek éneket hoznak a te eltemettetésednek, Krisztusom!

Az egyháznak ékességet, népednek üdvösséget ajándékozz a te feltámadásoddal.

Az angyalok gyülekezete stb. Kis ekténia. «Mert te vagy a világ Királya», fennhanggal.

Leülő: 1. h. József kikérven Pilátustól a te drága testedet, | azt tiszta gyolcsba göngyölté s jóillatú balsamokkal megkenvén, | új sírba helyezte; | miért a korán reggel érkező kenethozó asszonyok így kiáltottak fel: | Mutasd meg nekünk, mint előre megmondtad, Krisztus, | a feltámadást.

Dicsőség . . . Most és: Megrémültek az angyali lények, | látván az atyai kebelben lakozót, | miként tétetik halott gyanánt a sírba a halhatatlan | s kit az angyali rendek környeznek | és a pokolban levő halottakkal együtt dicsőítenek, | mint Urukat és Teremtőjüket. *50. zsoltár.*

Kánon 6. h. 1. Irmosz. Ki hajdan a tenger habjaival | borította el az üldöző zsarnokot, | azt a megszabadítottak hálátlan utódai a sírba juttatták, | mi pedig, mint ama fiatal leányzók, éneket hozunk az Úrnak: | mert dicsőséggel megdicsőült.

3. Ki a vizekre alapítottad | a föld kerektségét meg-ingathatatlanul, | látván téged teremtményeid a vesztőhelyen függeni, | nagy rémület szállta meg őket, | nincs más szent kívüled, Uram, hangoztatván. *Kis ekt. Leülő 1. h.* A te sírodat őrző . . . (43. lap.)

4. A kereszten véghezvitt isteni üdvigondozásodat előre látván Habakuk; | csodálkozva kiáltott fel: | te az erősek hatalmát megtörted Jóságos | és a pokolban levők-höz csatlakoztál, | mint Mindenható.

5. Köztünk való kegyes megjelenésed felett, | Krisztus Urunk, | Izaiás virrasztván, | el nem homályosodó világosságot látott feltündökleni és felkiáltott: | Feltámadnak a halottak és felélednek a sírban levők | és felvidámulnak, kik a földön laknak.

6. Elnyelt a cethal — Jónás — de nem tarthatott meg a gyomrában, | mert te előképezted a szenvedő | és magát az eltemettetésnek átadó Krisztust, | amint sírjából, mint te az állatból, előjött | és megszólította az őrséget: | álmoképet és hazugságot őriztek | és elhagytátok | a feltámadás kegyelmét.

Kondák: 6. h. Ki a mélységet elzárta, | illatszeres gyolcsba takarva halottnak látszik, | a sírba tétetik, | mint halott, a halhatatlan; | az asszonyok pedig eljövén megkenni őt balzsamokkal, | bánatos sírás közt felkiáltottak; | ez az a legáldottabb szombat, melyen Krisztus elszunnyadván, | harmadnap feltámad.

Ikosz. Ki mindeneket fenntart, a keresztre felemelkedett. Minden teremtmény sír, látván őt meztelenül a fára szegezve, a nap elrejtette sugarait, a csillagok elrejtették fényüket, a föld a nagy félelemtől megrendült, a tenger megindult, a sziklák megrepedtek, sok sír megnyílt és szent emberek testei támadtak fel; lent sóhajt a pokol és a zsidók arra törekednek, hogy Krisztus feltámadását eltitkolják; ez a legáldottabb szombat, melyen Krisztus elszunnyadván, harmadnapra feltámadt.

7. Kimondhatatlan csoda, hogy aki a szentéletű ifjakat a tüzes kemencéből kiszabadította | mint lélegzet nélküli halott | a sírba tétetik a mi üdvösségünkre, | kik így énekelünk neki: | Áldott vagy te, szabadító Istenünk!

8. Rémülj meg a félelemtől ó ég | és rendüljenek meg a föld alapjai; | mert íme a halottak közé számíttatik és keskeny sírba tétetik az, | ki a magasságban lakik. | Őt áldjátok ifjak, énekeljétek áldozópapok | és magasztaljátok népek | mindörökké.

Ki a keruboknál tiszteltebb nem énekelte.

9. Ne sirass engem, ó Anya, | látván szeplőtelenül méhedben fogant Fiadat a sírban; | mert feltámadok | és megdicsőülök | és mint Isten, dicsóséggel | ruházom fel azokat, | kik téged hittel és szeretettel | magasztalnak.

Fényének helyett: Szent az Úr, a mi Istenünk. (2. hangon, 3-szor.)

Dicséreti sztyichirák. 2. h. Ma magába fogadja a sír a teremtet világ Fenntartóját, | egy kő fedí be azt, | ki elborította erényeivel az egeket, | alszik az Élet | és reszket a pokol | és Ádám az ő kötelékeiből föloldoztatik. | Dicsőség a te üdvöngöztetésnek Istenünk, | mellyel végrehajtottad az örök megnyugasztalást, | ajándékozván nekünk a te halottaidból való | legszentebb feltámadásodat.

Minő látvány? Minő megnyugtató? | Az örök idők Királya, | ki kinszenvedése által betöltötte a világ üdvöngöztetését, | a sírban szombatol, | új szombatot adván nekünk, | kinek ezt énekeljük : | kelj fel Isten, ítélvén a földet, | mivel te országolsz mindörökké, | bírván a megmérhetetlen gazdag kegyelmet.

Jertek, lássuk a sírban nyugvó Életünket, | hogy a sírokban levőket életre ébressze. | Jertek, hogy most a Juda nemzetségbeli alvónak | (Istenünknek) a prófétával kiált-suk : | «Nyugodni lefeküdtél mint az oroszán, | ki költ fel téged, Király?» | de ébredj fel önerődből, | ki önként adta oda magadat érettünk a halálra, | Urunk, dicsőség néked.

6. h. Kikérte József az Üdvözítő testét | és saját új sírjába helyezte; | mert Krisztusnak a sírból, mint palotából kellett kiszállnia, | ki megtörte a halál hatalmát | és megnyitotta az embernek a paradicsom kapuit, | Uram, dicsőség néked.

Dicsőség: 6. h. A mai napot titkosan előábrázolta a nagy Mózes, mondván : | És megáldotta Isten a hetedik napot; | mert ez az áldott szombat, | az a megnyugvás napja, | melyen az Isten egyszülött Fia, | minden munkától megpihent, | üdvöngöztetés által pedig testileg a szombatot halálával ünnepelte | és ki volt, feltámadása által visszatért, | örök életet ajándékozott nekünk, | mint egyetlen jóságos és emberszerető.

Most és: Áldásteljes vagy te... Nagy doxológia. A háromszor szent éneklése alatt a pap az evangéliummal körmenetet tart.

A Háromszorszent éléneklése után sztyichira. 5. h.:

Jertek, dicsérjük az örökké emlékezetes Józsefet, | ki éjjel elment Pilátushoz | és így kérte el a mindenek Életé-

nek testét : | Add nekem ezt az idegent, | kinek nem volt fejét hová lehajtania ; | add nekem ezt az idegent, | kit hamis tanítványa árult el halálra ; | add nekem ezt az idegent, | kit, midőn anyja a kereszten látott függni, | sírva így kiáltott fel és kesergett : | Jaj nekem, Gyermekem, | jaj nekem, világosságom és kedves Magzatom ! | Simeon templomi jóslata beteljesedett, | hogy a te szívedet tör járja át. | De a sírást örömmre változtatta át a Te feltámadásod (Uram). | Leborulunk a te kínszenvedésed előtt, Krisztus, | leborulunk a te kínszenvedésed előtt Krisztus, | leborulunk a te kínszenvedésed | és a te feltámadásod előtt, Krisztus !

Azután mondja a pap: Figyelmezzünk. Békesség mindnyájatoknak. Bölcsesség figyelmezzünk ! A kar énekli a tropárt: Az istenfő József stb. És a következő:

2. h. Ki a világ határának fenntartója vagy, | a sír által letartatni engedted magadat Krisztus, | hogy a pokol veszedelmétől megszabadítsd az emberiséget | és feltámadván, életre ébressz bennünket ; | mint halhatatlan Isten.

Dicsőség . . . Most és: Ugyanaz. Rögtön utána:

Prokimen: 4. h. Kelj fel, Uram, segíts meg minket és szabadíts meg minket a te nevedért.

Bölcsesség! Ezekiel jöv. 37. r. 1—14. és ismét prokimen 7. h. Kelj fel, Uram Istenem, emeld föl kezedet, ne feledkezzél meg a szegényekről örökre.

Apostol. Korinth. 5. r. 6—8. v. és Galatákhöz Alleluja. 3. r. 13—14. 5. h. Evangélium. Máté 114.

Ekténia. Könyörülj rajtunk, Isten stb. 13. l.

Teljesítsük reggeli könyörgésünket . . . 14. l. és nagy elbocsátás.

Nagyszombati veesernye, szent Bazil misével.

Uram, tehozzád kiáltok : lásd az «Első hangban» A mi esti imádságainkat . . . Kerüljétek meg népek . . . Jertek ó népek, énekeljük . . . 11. oldal.

1. h. A te kínszenvedésed által, Krisztus, | megszabadultunk a szenvedésektől | és a te feltámadásod által kikerültük a halált, | Uram, dicsőség néked.

8. h. Ma a pokol sóhajtva kiáltja : | jobb lett volna

nekem, hogy ha Mária szülöttjét be nem fogadtam volna; | de rám jött és hatalmamát megrontotta, | az érckapukat széttörte | s a lelkeket, kiket előbb letartottam, | Isten levén, feltámasztotta; | dicsőség a te keresztednek | és feltámadásodnak, Uram. (2-szer.)

Ma a pokol sóhajtva kiáltja: | megtört a hatalmam, | mert befogadtam a Halottat, | mint a holtak egyikét, | de őt megtartani semmikép sem vagyok képes. | Azonban ő általa meg lettem fosztva attól a soktól, | kik felett uralkodtam. | Voltak halottaim öröktől fogva. | De íme. ő valamennyit feltámasztja. | Dicsőség, Uram, a te keresztednek | és a te föltámadásodnak.

Ma a pokol sóhajtva kiáltja: | elnyeletett az én erőm, | a pásztor keresztre feszítették | és Ádámot feltámasztja; | akik felett uralkodtam, | elvesztettem őket | és akiket erőm birtokában elnyeltem, | valamennyit kiadtam: | kiüresítette a sírokat a Felfeszített, | a halál hatalma semmivé vált. | Dicsőség, Uram, a te keresztednek | és a te feltámadásodnak.

Dicsőség: A mai napot titkosan előábrázolá... lásd 277. oldal. Most és: A világ közös dicsőségét... 12. lap.

Bemenet evangéliummal... Enyhe világossága... Prokimen nincs... Olvasmányok... (összesen 15). Kis ekténia... «Mert szent vagy te, mi Istenünk»... Szent Isten helyette: Akik Krisztusban keresztelkedtetek, Krisztusban öltözködtek. Alleluja. (3-szor.)

Prokimen: 5. h. Az egész föld imádjon téged és énekeljen neked, Fölséges!

Apostol a Rómaiakhoz 91. kezdet. Alleluja helyett:

7. h. Kelj fel Isten! Itéld meg a földet; mert te örökségül bírod mind a nemzeteket.

Az olvasó mondja a zsoltárverseket: Isten az istenek gyülekezetében áll és ítéli abban az isteneket.

A kar minden vers után: Kelj fel... Meddig ítélték hamisságot és tekintitek a bűnös személyét? stb.

Evangélium: Mátétól 115. kezdet.

Kik a Kerubok helyett: Hallgasson minden | emberi test | és félve | és rettegve | álljon | és semmi földit magában ne gondoljon. | Mert a királyok | Királya | és az ural-

kodók Ura jó, | hogy magát feláldozza | és a híveknek
eledelül adja. | Előtte mennek az angyali rendek, | az
összes Kezdetek | és Hatalmak, | a sokszemű Kerubok |
és a hatszárnyú Szeráfok. | Arcukat elfödve | és ezen
éneket hangoztatva : | Alleluja, alleluja, | alleluja.

«Valóban méltó» helyett: Ne sirass engem, ó anya. 276. lap.

Áldozási vers: Mint álomból felserkent az Úr és föl-
támadott, üdvözítvén minket. Alleluja.

HÚSVÉT SZENT ÉS NAGY VASÁRNAPJÁN.

Éjféli istentisztelet.

A pap fekete epitachelionban a királyi ajtó előtt kezdi: Áldott a mi Istenünk ... Amen. Dicsőség neked Isten, dicsőség neked. Mennyei király. Háromszor szent. Miatyánk. Mert tied az ország ... Uram, irgalmazz, (12-szer.) Jertek imádjuk ... 50. zsoltár ... azután a nagyszombati kánon: Ki hajdan a tenger habjait ... Kánon után, valóban méltó helyett: Ne sirass engem, ó Anya ... Háromszor szent ... Miatyánk ... a fennhanggal ... Tropár: Midőn leszállottál ... Az istenfő József ... A kenethozó asszonyok előtt ... Ezek után a pap a királyi ajtótól a szent sírhoz megy, meghajtja magát, megfűstöli a plaszcenicát és vállán az oltárra hozza, ahol kiteríti és ismét megfűstöli. Ezután mondja: Könyörülj rajtunk, — Könyörödjünk még, hogy őrizze meg Isten ezen várost stb. és fennhang. Hallgass meg minket Isten és elbocsátás. Dicsőség neked, Krisztus Istenünk, stb. Ki értetünk emberekért ...

Reggeli isteni tisztelet.

A pap magára ölti az összes fehér papi ruhákat, kezébe veszi a szent keresztet, kinyitja a királyi ajtót és megy ki a templomból, vele a nép zászlókkal és körmenetet tart, énekelvén:

6. h. A te feltámadásodat, Krisztus Üdvözítőnk, |
angyalok éneklük a mennyekben | és minket is méltass
e földön, | hogy tiszta szívvel énekeljük | és dicsőítsünk
Téged.

*A bezárt ajtó előtt a körmenet megáll, a pap megfűstöli a templom
ajtáját, mondván: Dicsőség a szent, egyvalóságú, elevenítő
és feloszthatatlan Szentháromságnak, az Atyának és
Fiúnak és Szentléleknek, mindig, most és mindenkor
és örökkön örökké. Amen. A pap énekli a tropárt: 5. h.
Feltámadt Krisztus halottaiból, | legyőzte halállal a halált |
és a sírban levőknek | életet ajándékozott.*

*A nép kétszer ismétli, majd a pap a következő verseket
énekli, amelyekre a nép a tropárt ismétli:*

1. vers. Keljen fel az Isten és széledjenek el az ő
ellenségei és fussanak orcája előtt, kik őt gyűlölik.

Feltámadt Krisztus ...

2. vers. Mint elenyészik a füst, enyészzenek el; mint
elolvad a viasz a tűz színe előtt.

Feltámadt Krisztus ...

3. vers. Úgy vesszenek el a bűnösök Isten színe előtt
és az igazak vigadjanak.

Feltámadt Krisztus ...

4. vers. Ez a nap, melyet az Úr szerzett, örvendez-
zünk és vigadjunk azon.

Feltámadt Krisztus ...

Dicsőség ... Most és ...

Feltámadt Krisztus ...

*Pap: Feltámadt Krisztus halottaiból, legyőzte halál-
lal a halált ... a kar folytatja: és a sírban levőknek stb.*

*A pap a szent kereszttel keresztalakban megérinti a templom
ajtáját, mire az feltárul. A nyitott királyi ajtón keresztül fölmege az
oltárra és kezdi a nagy ekténiát: Békességben könyörög-
jünk ... utána:*

Húsvéti kánon.

1. Óda.

Feltámadás napja a Pászká, | az Űrnak Pászkája, |
világosodjunk fel, népek ! | mert a halálból az életre | és a
földről az égbe | átvitt minket Krisztus Istenünk, | kik az
ő győzelmét énekeljük.

Előének: Feltámadt Krisztus halottaiból.

Tisztítsuk meg érzelmeinket | és meglátjuk a fel-
támadás megközelíthetetlen fényében tündöklő Krisztust |
és tisztán halljuk, midőn mondja : | «örvendjetek», | kik az
ő győzelmét énekeljük.

Az egek méltán vigadjanak | és a föld örvendezzen, |
ünnepeljen az egész látható és láthatatlan világ, | mert
feltámadt Krisztus, | az örökké tartó vigasság.

3. Óda.

Jertek, igyunk új italt, | nem a kemény sziklából
csodásan fakasztottat ; | de a Krisztus sírjából csergedező |
halhatatlanság forrását, | kiben megerősödünk.

Ma mindenek beteltek világossággal : | az egek, a föld
és az alvilág ; | ünnepeljék tehát összes teremtmények |
Krisztus feltámadását, | melyben megerősödnek.

Tegnap veled temetkeztem el, Krisztus ! | veled ébre-
dek ma, a Feltámadóval ; | tegnap veled fölfeszíttettem : |
dicsőíts meg engem is, Üdvözítő ! | a te országodban.

Ipakoj 4. h.

A Máriával együttlevők kora hajnalban kimenván, a
sírra tett követ elhengerítve találták és az angyaltól ím
ezt hallák : az örök világosságban levőt miért keresitek,
mint embert, a holtak között? Lássátok a síri lepedőket,
fussatok és hirdessétek a világnak, hogy feltámadt az
Űr, legyőzván a halált ; mert valóban Isten Fia ő, ki
üdvözíti az emberi nemzedéket.

4. Óda.

A szent sírnak őrhelyén, | álljon ma velünk az isteni
szózatú Habakuk | és mutassa a fényességtől tündöklő
angyalt, | ki világosan hirdeti nekünk : | ma lett üdvös-
sége a világnak ; | mert feltámadt Krisztus, | a Minden-
ható.

Mint a szűz méhet megnyitó fiúgyermek | jelent meg
nekünk Krisztus, | ki mint ember, ártatlan báránynak
nevezteték | s mint Isten, tökéletesnek mondatott ; | mert
ő a mi bűnnélküli legtisztább Pászkánk.

Mint az egyéves bárány, | a mi áldott koronánk,
Úr Jézus, | ki mindnyájunkért önként feláldozta magát, |
az engesztelő Pászka ! | és ki a sírból újra fölragyogott, |
mint az igazságnak tündöklő napja.

Istennek ósátyja, Dávid, | a jelképi szekrény előtt
örvendezve táncolt ; | mi pedig Istennek szent népe, | az
előképek beteljesültét látván, | lelkesülten vigadjunk ;
mert feltámadt Krisztus, | a Mindenható.

5. Óda.

Keljünk fel kora hajnalban | és hozzunk balzsam
helyett magasztaló éneket az Úrnak | és meglátjuk Krisz-
tust, | az igazság Napját, | ki örök életet áraszt mind-
nyájunkra.

A te véghetetlen jóságodat, Krisztus, | látván a pokol
bilincseivel lekötöttek, | örvendező léptekkel mentek a
világosságba, | dicsérvén az örök Pászkát.

Járuljunk égő lámpákkal | a sírból kiszálló Krisztus-
hoz, | mint mennyegzői vőlegényhez | és az Isten üdvhozó
Pászkáját, | a mennybeli dicsőítő karokkal ünnepeljük.

6. Óda.

Leszállottál, Krisztus, a föld alsó részeibe | és össze-
törted a foglyokat letartó börtönök zárait | s a harmadik
napon, | mint Jónás a cethalból, | feltámadtál a sírból.

A pecséteket épségben meghagyván, Krisztus, | fel-
támadtál a sírból, | mint születésedben is a szüzesség

kulcsait meg nem sértéd | és feltámadásoddal megnyitot-
tad nekünk | az édenkert ajtaját.

Én Üdvözítőm ! ki mint Isten, | élő s meg nem ölt
áldozatul önként mutattad be magad az Atyának | és fel-
támadtál harmadnap a sírból, | feltámasztottad Ádámot
is | az ő nemzedékével.

Kondák 8. h.

Bárha sírba is szálltál, Halhatatlan, | de a pokol
hatalmát megrontád | és feltámadtál, mint győzedelmes
Krisztus Isten ! | a kenethozó asszonyoknak, mondván :
«Örvendjetek» ; | és Apostolaidnak békét ajándékozván, |
feltámasztottad az elesetteket.

Ikosz. A nap lemente előtt sírjába szálló Napot, korán reggel
keresvén a kenethozó asszonyok, egymásnak ím ezt mondták: Társnők !
jertek, fűszerekkel kenjük meg az élethozó és eltemetett testet, mely
az elbukott és sírban fekvő Ádámot feltámasztja. Sietve menjünk, mint
a napkeleti bölcsek és imádjuk őt és vigyünk balzsamot ajándékul, nem
a pólyákba, de a síri gyolcsba göngyöltnek és siránkozva kiáltuk :
Ó uralkodó ! kelj föl és támaszd föl az elesetteket.

Ezután a pap egyszer, a kántor kétszer:

Látván Krisztus feltámadását, az egyedül bűnnélküli
Úr Jézust imádjuk ; keresztet előtt leborulunk, Krisztus !
és szent feltámadásodat énekeljük és dicsőítjük ; mert te
vagy a mi Istenünk és kívüled mást nem ismerünk, a te
nevedet nevezzük. Jertek, minden hívek, hajoljunk meg
Krisztus szent feltámadása előtt ; mert íme, kereszt által
lőn az egész világ öröme. Mindenkor áldván az Istent,
énekeljük az ő feltámadását, mert a megfeszítetést el-
szenvedvén, halállal megrontotta a halált.

6. h. Feltámadt Jézus a sírból, | mint előre meg-
mondá, | adván nekünk örök életet | és gazdag kegyelmet.

7. Óda.

Ki az ifjakat a kemencéből megszabadította, | emberi
testet öltvén, | szenved mint halandó | és szenvedése által
a halandót | a rothadatlanság ékességébe öltözteti, | ő
egyedül áldott | és dicsőített Istene atyáinknak.

Az istenfélő asszonyok | kenettel hozzád siettek ; | de
kit, mint halottat, siránkozva kerestek, | téged, mint élő
Istent, felvidulva imádtak | és a titkos Pászkát tanít-
ványaidnak, Krisztus, | örömmel hirdették.

A halál legyőzetését ünnepeljük, | a pokolnak meg-
rontását, | más örök életnek kezdetét | és örvendő ma-
gasztaljuk ezek kegyes Eszközlőjét, | egyedül áldott és
dicsőített Istenét atyáinknak.

Valóban, a legszentebb | és legünnepeltebb ez az
üdvösséges éjtszaka, | mert ez a feltámadás napjának
hajnalfényű előhírnöke, | melyen az örök világosság, |
testileg mindnyájunkra | kisugárzott a sírból.

8. Óda.

Ez ama jeles és szent nap, | szombat után az első, |
az ünnepek királyi és uralkodói ünnepe | és az ünnepélyek |
ünnepélye, | melyen áldjuk Krisztust örökké.

Jertek a feltámadás jeles napján, | részesüljünk a
szőlőtőke új termésében, | Krisztus országának isteni víg-
ságára, | magasztalván őt, | mint Istent, örökké.

Emeld fel köröskörül szemeidet Sion | és lássad, mert
íme egybegyültek hozzád fiaid, | mint isteni fényő világí-
tók, | nyugat, észak, dél és keletről | és tebenned áldják
Krisztust örökké.

Szenháromság, egy Istenünk, dicsőség néked.

Mindenható Atya és Ige és Lélek, | három személyben
egyesülő minden lény feletti | s legistenibb egy természet, |
a te nevedre kereszteltettünk | s téged áldunk örökké.

9. Óda.

Előének: Angyal kiáltá a kegyteljesnek : | legtisztább
szent Szűz, örvendezz ! | és ismét mondom : örvendezz ; |
mert Fiaid feltámadt harmadnap a sírból | s a holtakat
feltámasztotta, | emberek vigadozzatok !

Irmosz.

9. Tündökölj, tündökölj, | mennyei Jeruzsálem, | mert
az Úr dicsfénye | fölötted felvirradt, | örvendj mostan és

vigadozz, új Sionhegy | és te gyönyörködjél tiszta Isten-
szülő, | Fiad feltámadásán.

Valóban isteni, | valóban nagyon kedves | és leg-
édesebb a te szavad, Krisztus ! | mert csálhatatlanul meg-
ígérted nekünk, | hogy velünk lesz a világ végezetéig | s mi
reményünk valósultát teljes hittel várván, | örvendezzünk.

Ó, valóban nagy | és legszentebb Pászká, Krisztus ! |
Ó, Bölcsesség ! | Istennek Igéje és Erősség ! | add, hogy
benned igazabban részesüljünk | a te Országod nem alko-
nyodó napján.

Fényének: Testileg | elszunnyadván, | mint halott, |
Urunk és Királyunk ! | harmadnap feltámadtál, | Ádámot
kihozván a romlásból | és megtörted a halált. | Halhatat-
lanság Pászkája, | világnak üdvössége.

Dicséreti szlichirák: 1. h. Minden lélek dicsérje az
Urat. Dicsérjétek az Urat a mennyekben, dicsérjétek őt
a magasságban. Téged illet, Isten, az ének.

Dicsérjétek őt, minden angyalai . . . (49. lap.)

Elővers: Dicsérjétek az Urat, az ő szenteiben; dicsérjétek
őt, az ég erős boltozataiban:

Énekeljük, Krisztus, | a te üdvözítő kinszenvedése-
det | és a te feltámadásodat dicsőítjük.

*Dicsérjétek őt hatalmasságában; dicsérjétek őt, nagy-
voltának sokasága szerint:*

Ki a keresztet elszenvetted, | a halál erejét meg-
törted | és halottaidból feltámadtál, | adj békét a mi
életünknek, | mint Mindenható.

*Dicsérjétek őt harsonaszóval; dicsérjétek őt hárfán és
citerán:*

A te feltámadásoddal, Krisztus, | a poklot meg-
törted | és az embert feltámasztottad, méltass minket, |
hogy énekeljünk és dicsőítsünk téged.

*Dicsérjétek őt dobbal és énekkarban, dicsérjétek őt
húrokon és hangszereken.*

A te isteni leszállásodat dicsőítván, | énekeljük neked,
Krisztus: | a Szűztől születél | és nem váltál el az Atyától; |
szenvetted mint ember és önként viselted el a keresztet | és
feltámadtál a sírból, | mint tündöklő palotából, | hogy
üdvözítsd a világot, | Uram, dicsőség néked.

Pap: Keljen föl az Isten és széledjenek el . . . stb.

Szentséges Pászká lőn ma nekünk kinyilvánítva, | az új és szent Pászká, | titokteljes Pászká, | legtisztesebb Pászká, | Pászká a Megváltó Krisztus, | szeplőtelen Pászká, | nagy Pászká, | a hívők Pászkája, | a paradicsom ajtaját megnyitó Pászká | és minden hívőt megszentelő Pászká.

Pap: Mint elenyészik a füst . . . stb.

Jöjjetek, ti a dicső látványt hirdető asszonyok | és Sionnak mondjátok : | halld tőlünk Krisztus feltámadásának örvendetes hírét ; | gyönyörködjél, vigadozz és örvendj, Jeruzsálem, | látván Krisztus királyt, | mint ékes vőlegényt kiszállni a sírból.

Pap: Úgy vesszenek el a bűnösök . . . stb.

A kenethozó asszonyok | korán reggel az Életadó sírjához érkezvén, | angyalt találtak a sírkövön ülve, | ki szólván hozzájuk, mondá : | mit keresitek az élőt a holtak között, | mit siratjátok az enyészhetetlent az enyészetben? | menjetek, hirdessétek az ő tanítványainak, | hogy Krisztus feltámadt halottaiból.

Pap: Ez a nap, melyet az Úr szerzett . . . stb.

Szépséges Pászká, | az Úr Pászkája, | legtisztesebb Pászká tűnt fel ma nekünk, | Pászká, örömmel egymást öleljük, | ó Pászká, a szomorúság váltsága ! | mert ma a sírból, mint palotából felragyogott Krisztus | és az asszonyokat örömmel eltölté, mondván nekik : | ezt hirdessétek az apostoloknak.

Pap: Dicsőség . . . Most és . . .

Feltámadás napja van, | világosodjunk fel ezen ünnepellyel | és egymást öleljük. | Mondjuk a minket gyűlölőknek is : testvérek ! | A feltámadás által mindent bocsásunk meg | és így énekeljünk :

Feltámadt Krisztus halottaiból . . . (3-szor.)

Nekünk is örök életet ajándékozott, boruljunk le az ő harmadnapi feltámadása előtt. *Ekténia:* Könyörülj rajtunk . . . 13. lap. Teljesítsük reggeli könyörgésünket . . . 14. lap. Bölcsesség . . . Adj áldást. Ki áldott. Erősítsd meg . . . a Dicsőség neked . . . helyett: Feltámadt Krisztus halottai-ból, legyőzte halállal a halált és a sírban levőknek életet

ajándékozott. — *Kántor*: És a sírban lévőeknek életet ajándékozott. *Pap*: Krisztus, igaz Istenünk, ki halottaitól feltámadt, legyőzte halállal a halált és a sírban levőknek életet ajándékozott ... stb.

Húsvétvasárnapján, szentmisén.

Áldott az Atya és Fiú és Szentléleknek országa ... után Amen. Feltámadt Krisztus ... (3-szor.) Békességi ekténia. Antifónák: 1. vasárnapi. 2. vasárnapi a 3. Keljen fel az Isten ... stb. *Minden verse után*: Feltámadt Krisztus halottaitól ... stb. *Bemeneti vers*: A templomokban áldjátok az Istent, az Izrael törzséből valók.

Tropár: Feltámadt Krisztus ... stb.

Dicsőség ... Most és ... Kondák: 8. hang. Bárha sírba is leszállottál Halhatatlan ... stb. 284. lap.

Háromszor szent ... helyett: Akik Krisztusban keresztekeltetetek, Krisztusba öltözködtetek. Alleluja. (3-szor.)

Prokimen: Ez a nap, melyet az Úr szerzett, örvendezünk és vigadjunk azon.

Valóban méltó ... helyett: Angyal kiáltá ... Tündökölj ... stb.

Áldozási vers: Krisztus testét vegyétek, a halhatatlanság forrását ízleljétek. Alleluja.

Isteni félelemmel ... után: Feltámadt Krisztus ... stb.

Bölcsesség: Tündökölj ... stb.

Húsvétvasárnapján, a vecsernyén.

A pap teljes papi ruhákba öltözve kezdi az oltárnál: Áldott a mi Istenünk... Feltámadt Krisztus... (3-szor) és a versek: Keljen fel az Isten ... stb. Nagy ekténia.

Uram, tehozzád ... *Hat sztyichirát veszünk a második hang szombati vecsernyéjéből ... Dicsőség ... ugyanonnan a 7. sztyichira. Most és ...: Dogmat. 17. l.*

Bemenet: Evangéliummal: Enyhe világossága ... *Prokimen*: 7. h. Kicsoda oly nagy Isten, mint a mi Istenünk. Te vagy Isten, ki csodákat művelsz.

A pap, vagy a diákonus: Hogy a szent evangélium

meghallgatására méltónak találtassunk... *Evangélium. János 65.* Mondjuk mindnyájan... *13. l.* Teljesítsük... *14. l.*

Előverses sztychirák. 2. h. A te feltámadásod, Krisztus Üdvözítőnk, | az egész földre világosságot árasztott | és visszahívtad a te teremtményedet, | mindenható Urunk, dicsőség néked.

Azután: Keljen fel az Isten... stb. és a húsvéti sztychirák. Végül: Nagy elbocsátás, mint a húsvétvasárnapi vecsernyén.

Húsvéthétfő. Reggeli istentisztelet.

Dicsőség a szent... stb., mint a vasárnap reggeli. Dícséreti sztychirák gyanánt a «második hang» 4 sztychiráját vesszük 56. lap és a húsvétiak 287. lap.

Szentmisén: Minden, mint húsvétvasárnapján, a szentmisén.

Prokimen: Egész földre elhat az ő szózatuk és a földkerekség határaitra igékük.

A vecsernyén: Uram, tehozzád kiáltok... 3. h. Szombati vecsernye 6 sztychirája (20. oldal) a tegnapi renddel. Menet csak tömjénezővel.

Prokimen: 7. h. Mert a mi Istenünk mennyben és a földön, amit akar, mindent véghezvisz.

Előverses sztychirák. A harmadik hangból az első előverses sztychira, azután a húsvéti sztychirák. — Rögtön ezek után húsvéti nagy elbocsátó.

Húsvétkedd.

Reggeli istentisztelet, mint vasárnap: Dícséreti sztychirák gyanánt a harmadik hangból négy, a többi húsvétnek.

Szentmisén: Prokimen: 3. h. Magasztalja az én lelkem az Urat és örvendezz, lelkem, az én Üdvözítő Istenemben.

A vecsernyén. Uram, tehozzád kiáltok... után a 4. hangból 6 sztychirát (22. oldalon) az előző napi renddel. Menet.

Prokimen: 8. h. Számmal az Úrhoz kiáltok, számmal az Úrnak könyörgök.

Előverses sztychirák: A 4. h. első sztychirája és a húsvéti sztychirák. Húsvéti elbocsátó.

Ugyanilyen renddel vesszük szerdán reggel a 4., szerdán d. u. és csütörtök reggel az 5., csütörtök d. u. és péntek reggel a 6., péntek d. u. és szombat reggel a 8. hang feltámadási sztychiráit.

Megjegyzés: I. Misei prokimenek a fényes héten: szerdán: 6. h.

Megemlékezem a te nevedről minden nemzedékről nemzedékre; *csütörtökön: 3. h.* Énekeljete a mi Istenünknek, énekeljete a mi Királyunknak, énekeljete; *pénteken, mint hétfőn:* Egész földre...; *szombat:* Az Úr világosságom és szabadulásom, kitől féljek; *II. Vacsorai prókimenek: Szerdán:* Hallgasd meg, Isten, az én imádságomat és ne vesd meg könyörgésemet. *Csütörtökön: 7. h.* Szeretlek téged, Uram, én erősségem, az Úr az én erősségem és oltalmam. *Pénteken: 8. h.* Örökséget adsz, Uram, a téged félőknek.

Húsvét után a II., vagyis Tamás vasárnapja.

Szombaton, a nagy vacsernyén.

Áldott a mi Istenünk... Feltámadt Krisztus...
(3-szor.) Jertek, imádjuk... után zsoltár: Áldjad, én
lelkem..., nagy ekténia, Boldog ember...

Uram, tehozzád után: 1. h.

AZ EGYBEGYÜLT tanítványoknak | zárt ajtó mellett váratlan megjelentél, mindenható Jézus Istenünk | és megállván középen, békességet hirdettél nekik | és betöltötted őket Szentlélekkel | és megparancsoltad nekik, | hogy addig Jeruzsálemből el ne távozzanak, | míg felsőbb erővel föl nem ruháztatnak; | miért is énekeljük neked: | Világosságunk, föltámadásunk és békességünk, | dicsőség néked! (2-szer.)

Feltámadásod után nyolcadnapra, Uram, | megjelentél tanítványaidnak azon a helyen, hol egybegyűlve voltak | és így köszöntötted őket: | *Békesség nektek!* | a hitetlen tanítványnak megmutattad kezeidet és legszentebb oldaladat; | ő pedig hívén, fölkiáltott hozzád: | Én Uram, én Istenem, | dicsőség néked! (2-szer.)

Tamás, ki kettősnek mondatik, nem volt velök, | midőn zárt ajtók mellett beléptél, Krisztus; | azért nem adott hitelt a mondottaknak | s hitetlensége által a hitet hirdette; | és te, Jóságos, nem találtad méltatlannak őt, | hogy megmutasd neki a te legtisztább oldaladat, | kezeidnek és lábaidnak sebeit, | ő pedig megtapintván és meglátván azokat, | téged igaz Istennek és nem közönséges embernek vallott és fölkiáltott: | Én Uram és én Istenem, | dicsőség néked! (2-szer.)

A kételkedő tanítványoknak, | ahol egybegyűlve valának, | nyolcadnapra megjelent az Üdvözítő | és békét

adván nekik, | Tamáshoz így szólott: | Jer, Apostol, ta-
pintsd meg tenyereimet, | melyekbe a szegek beverettek! |
Ó, jó volt a Tamás hitetlensége, | mely a hívek szívét meg-
ismerésre vezette, | kik félelemmel kiáltják: | Én Uram,
én Istenem, | dicsőség néked! (2-szer.)

2. h. Feltámadásod után bezárt ajtók mellett | össze-
gyűlt tanítványaid közt megjelentél | és békét adtál nekik.
| Tamás pedig látván kezeidet és oldaladat, hitt, | Urunk
Istenünknek vallott meg téged. | Üdvözítsd a benned
bízókat, Emberszerető.

A bezárt ajtók mellett megjelent Jézus a tanítványok-
nak, | félelmetlenséget és békességet hozván nekik, |
azután így szólt Tamáshoz: | miért nem hiszel nekem, |
hogy feltámadtam halottaimból? | Hozd ide és tedd be
oldalamba kezedet és lásd; | mert a te hitetlenségeddel
mindenki megtanulta az én szenvedésemet | és feltáma-
dásomat veled hirdetni; | ó, én Uram és én Istenem, |
dicsőség néked.

6. h. Dicsőség... Most és:... Bezárt ajtó mellett
jöttél, Krisztus, tanítványaidhoz, | akkor Tamás gond-
viselésszerűleg nem volt jelen közöttük, mert mondá: |
Nem hiszek, míg meg nem látom én is a Mestert | és nem
látom az ő oldalát, melyből vér, | víz és keresztség folyt |
és nem látom a sebet, | melytől az ember nagy fekélye
gyógyult meg | és nem látom, hogy nem szellem volt, |
hanem test és csont; | ki a halált legyőzted | és Tamást
igaz meggyőződésre hoztad, Uram, | dicsőség néked.

Prokimen: Az Úr országol, ékességbe öltözött.

Litián 4. bolg. h.: Uram, miután Istenséged fényét elviselni nem
lehetett | az ajtók bezárva lévén, | megjelentél tanítványaid között. |
Feltártad oldaladat és megmutatván kezeid, | lábaid sebeinek helyét,
az aggodást | és szomorúságot eloszlattad, | majd világosan kijelen-
tetted: | Ó, barátaim, e jelekből láthatjátok bennem, hogy testet
vettem fel | és nem a lélek természetét viselem. | A kételkedő tanít-
ványnak alkalmat adtál, | hogy félelemmel megtapintson, mondván: |
mindent kipuhatóltál, | menj és többé ne kételkedjél. | Ó pedig meg-
érezvén kezeivel a te kettős természetet, a hit által indítatva, | féle-
lemmel és hittel így kiáltott fel: | Én Uram és én Istenem, dicsőség
néked.

8. h.: Miután Tamás megtapintotta kezeivel az Úr oldalát, |
mondá (neki) Krisztus, | még a szegek liggatását is tapintsd meg, |
hittel kémleld ki és légy hívóm | és ne légy hozzám hitetlen. | Tamás

pedig, midőn ujjával megérintette az Uralkodót, | nagy hangon felkiáltott: | Te vagy az én jóságos Uram | és Istenem, dicsőség néked.

Dicsőség . . . Most és : 8. magán h. : A bezárt ajtók mellett, | az összegyűlt tanítványok között, | ahol egybegyűltek vala, megjelent az Üdvözítő | és megállván, így szólt Tamásnak: | Jer tapints meg és lásd a szegrek liggatását, | nyujtsd ki kezedet, érintsd meg az oldalamat | és ne légy hitetlen, | hanem hittel hirdesd halottaimból való feltámadásomat.

Előverses szlichirák. 4. h. Ó, dicsőséges csoda! | A hitelenség biztos hitet nemzett, | mert Tamás mondá: | ha nem látom meg, nem hiszek, | de megtapogatván az Úr oldalát, | áldja a megtestesült Igét, | megismervén benne ugyanazon Isten Fiát, | ki testileg kínszenvedett, | hirdetvén a feltámadt Istent | és ünnepélyes szóval kiáltott fel: | Én Uram, én Istenem, | dicsőség néked!

Dicsérd Jeruzsálem az Urat, dicsérd Sion, a te Istenedet.

Ó, dicsőséges csoda! | a tűzhöz érintett széna nem hamvadt el, | Tamás is rátevéen kezét Jézus Krisztus Istennek tűzerejű oldalára, | nem égeté meg a tapintás által, | mert lelkének kételkedését igaz hitre változtatta át, | szíve mélyéből melegen kiáltván fel: | te vagy az én Uralkodóm és Istenem, | ki feltámadtál halottaidból, | dicsőség néked!

Mert megerősítette kapuidnak zárait, benned megáldotta fiaidat.

Ó, dicsőséges csoda! | János az Ige kebelén feküdt, | Tamás pedig annak oldalát megérinteni lőn méltóvá; | amaz félelemmel az isteni hittudomány megmérhetetlen mélységét merítette ebből, | emez pedig méltóvá lett, | hogy a titkok országába bevezessen bennünket, | mert világosan előadja feltámadásának bizonyítékát, kiáltván: | Én Uram, én Istenem, | dicsőség néked.

Dicsőség . . . Most és . . . : 5. h. Nagy és példanélküli a te kegyességed sokasága, Emberszerető. | Minő türelmet tanusítottál, | midőn a zsidó nép veréssel illetett téged, | apostolod megtapintott, | üldözőid többszörösen vallattak | és miképen testesültél meg és miképen feszítettél keresztre, ó ártatlan! | de világosíts föl bennünket is, | mint Tamás apostolt, | hogy kiáltsuk neked: | Én Uram, én Istenem, | dicsőség néked!

Most bocsátod el Uram... Miatyánk... *Utána.*

Tropár: 7. h. Habár sírod megpecsételtetett, | mégis életet árasztottál a sírból Krisztus Istenünk | és zárt ajtó mellett, ó mindnyájunk feltámadása, | tanítványaidnak megjelentél, | általok megújítván bennünk az igaz lelket, | a te nagy irgalmasságod szerint.

Reggeli istentisztelet.

Isten az Úr után: Tropár: Habár sírod megpecsételtetett... lásd fent.

1. Leülő: 1. h. A zsidóktól való félelem miatt elrejtőzött | és Sionban egybegyült tanítványoknak megjelentél, Jóságos, | zárt ajtó mellett s középen megálltál, | örömet szerezvén nekik; | s megmutattad kezeidet | s legtisztább oldalad sebeit, | mondván a hitetlen tanítványnak; | hozd ide kezeidet és bocsásd az én oldalamba, | mert én magam vagyok jelen, | ki éretted szenvedtem.

Dicsőség... Most és... Ugyanaz.

2. Leülő: 1. h. Zárt ajtó mellett megjelentél tanítványaidnak Krisztus, Életünk. | Megmutattad nekik oldaladat, kezeidet, lábaidat, | a sírból való feltámadásod bizonyítására, | de Tamás nem volt jelen, azért így szólott: | míg magam nem látom Őt, | addig hitet nem adok szavaitoknak.

Dicsőség... Most és... Feltámadtál halottaidból, ki mindenek Élete vagy és nyolcadnapra megjelentél tanítványaidnak, de Tamás, ki kettősnek mondatik, nem volt velük, midőn eléjük álltál. Azért, Könyörületes, nem restelted megmutatni neki isteni oldaladat és kezeidet, Emberszerető.

Dicsérjétek az Úr nevét stb... 44. lap.

Magasztalunk téged, | életadó Krisztus, | ki érettünk a pokolba leszállottál | és magaddal mindenkit feltámasztottál.

Versek. Az Úr országol, ékességbe öltözött. — Mert lerontotta a rézajtókat és a vaszarakat összetörte. — Keljen föl az Isten és széledjenek el az ő ellenségei. — Ez a nap, melyet az Úr szerzett, örvendezzünk és vigadjunk azon. Kelj fel Uram én Istenem; | emeld fel kezedet; | ne feledkezzél meg a Te szegényeidről mindörökre. | — Én

Uram Istenem, örökké megvallunk Téged. — Dicsőség ... Most és ... Alleluja. — Jertek, dicsőítsük a feltámadt Krisztust az apostolokkal együtt, én Uram, én Istenem.

Leülő: 1. h. Láttad oldalamat és a szegek liggatását, Tamás, | miért nem hiszel, hogy feltámadtam? | Az Úr mondta, hogy feltámadt a sírból | láthatatlanul megjelenvén az apostoloknak, | a kettős pedig hitt az Alkotónak, mondván: | Én Uram, Istenem.

Dicsőség ... Most és ... Ugyanaz. Ifjúságomtól ... 45. l.

Prokimen: 4. h. Dicsérd Jeruzsálem az Urat, dicsérd Sion, a te Istenedet.

Evangélium után. Látván Krisztus feltámadását... (3-szor.) 50. zsolt. *Dicsőség:* Szent apostolaidnak. *Most és:* A legszentebb Istenszülőnek. *Könyörülj rajtam ...* Feltámadt Jézus ...

Kánon: 1. h. 1. Imrosz. Aki Fáraó keserű | szolgaságából | az izraelitákat kiszabadította | és a tenger mélységében | száraz lábbal az utat megmutatta, | Ő neki győzelmi éneket énekeljünk, | ó népek, mert ő megdicsőíttetett.

Katavászia: Feltámadás napja ...

3. Erősíts meg engem, Krisztus, | a te parancsolataidnak elmozdíthatatlan kövén | és világosíts meg engem | orcád világosságával, | mert kívüled nincs más szent, Emberszerető.

Úpakoj: 6. h. Miként tanítványaid közé jöttél, Üdvözítő, békét adván nekik. Jöjj hozzánk is és üdvözíts minket.

4. Nagy a te gondviselésed titka, Krisztus, | mert ezt látta előre | felülről (kapott) isteni látással Habakuk, | kiáltván néked: | leszálltál néped üdvösségére, Emberszerető.

5. Éjjel virrasztván éneklünk Téged, Krisztus Isten, | ki az Atyával együtt kezdetnélküli | és Üdvözítő vagy, | adj békességet a világnak, Emberszerető.

6. A prófétát megszabadítottad a cethalból, | kérlek Emberszerető, | vezess ki engem is bűneim mélységéből.

Kondák: 8. h. Kíváncsi jobbjaival megérintette Tamás a te életadó oldaladat, Krisztus Isten, | mert midőn bezárt

ajtók mellett megjelentél, | a többi apostolokkal kiáltott hozzád : | Te vagy az én Uram | és Istenem.

Ikosz. Ki őrzi meg a tanítvány tenyerét, hogy meg ne olvadjon akkor, amikor az Úr tüzes oldalához ér? Ki ad neki bátorságot, hogy megérinthesse a lángoló csontot, amely magában véve érinthetetlen? Mert hogyha nem az oldal nyújtott volna erőt a sárból készült jobbnak, hogyan lett volna képes a szenvedések helyét, amelyek a test aljától felfelé váltakoztak, kipuhatolni? Ez a kegyelem adatott meg Tamásnak, hogy azt megtapintsa és Krisztusnak kiáltsa : Én Uram és én Istenem.

7. A zsarnok gonosz szándékú rendeletét, | mely szerint a népet összehívó zenei összhangú képnek szolgáljanak, | megoldották Dávid fiai, | mert Sion ősi dal-lamait énekelvén, a lángot harmattá változtatván át, | így énekelték : | Áldott vagy atyáink fölötté magasztalt Istene.

8. Ki az égő kemence tüzének lángjaiban az ifjakat megőrizte | és angyal képében hozzájuk szállt : | Őt, az Urat, énekeljétek | és magasztaljátok mindörökké.

Magasztald én lelkem, ki az embert a pokolból kivezette és feltámadást ajándékozott nekünk.

9. A Téged világító szövétneket, | az Isten Anyját, | a tündöklő dicsőséget, | a minden teremtménynél tökélete-sebbet, énekekben magasztaljuk.

Magasztald én lelkem, Ki meggyőzte Tamást hitellen-ségéről.

Tündökölj, tündökölj ... után ... 1. hang. Szent az Úr, a mi Istenünk. (3-szor.)

Fényének: 1. h. Tagjaim sebeit kezeiddel vizsgálva, | nem hiszel nekem, Tamás, | ki éretted sebeztettem meg : | érts egyet a tanítványokkal | és hirdesd az élő Istent. (2-szer.)

Dicsőség ... Most és ...: Ma a tavasz illatozik | és az új teremtmény énekel; | ma, Tamás, elvétetnek hitetlen-séged kapuinak kulcsai, | így énekelvén : | Én Uram, én Istenem.

Minden lélek dicsérje az Urat ... 49. lap.

Dicséreti szlichirák: 1. h. A te sírodból való félelmetes feltámadásod után, Életadó Krisztus, | valamint a síri pecsétet sértetlenül hagytad, | úgy zárt ajtó mellett men-tél be a te legdicsőbb apostolaidhoz, | örömet szerezvén |

és a te igaz lelkedet ajándékozván nekik, | megmérhetetlen kegyelmed szerint. (2-szer.)

Tamás a kettős nem volt jelen, | midőn te tanítványaidnak megjelentél, Uram, | azért nem is hitt a te feltámadásodban | s akik téged láttak, azoknak mondá : | ha be nem bocsájtom ujjamat az ő oldalába és a szegék sebeibe, | nem hiszem, hogy feltámadott.

Amint akarod, érints meg, mondta Krisztus Tamásnak : | bocsásd be kezedet és győződjél meg, | hogy nekem csontjaim és földi testem van | és ne légy hitetlen, de másokkal együtt légy hívő ; | ő pedig felkiáltott : | Te vagy az én Uram, te az én Istenem, | dicsőség a te feltámadásodnak !

Dicsőség 6. h. Feltámadásod után nyolcadnapra Jézus Királyunk, | az Atyának egyszülött Igéje ! | zárt ajtó mellett megjelentél tanítványaidnak, | békességedet nyújtván nekik ; | és a hitetlen tanítványnak sebhelyeidet megmutattad : | jöjj, (úgymond) és tapogasd meg kezeimet, lábaimat és tiszta oldalamat ; | ő pedig felkiáltott hozzád : | én Uram, én Istenem, | dicsőség néked !

Most és: Áldásteljes vagy stb.

Tropár. Habár sírod megpecsételtetett *stb.* 110. oldal.

Elbocsátás után: Dicsőség . . . most és evangéliumi szlichira : hang 1. 85. lap.

Szentmisén.

A bemenet után tropár: Habár sírod megpecsételtetett . . .

Dicsőség...Most és: Kondák: Kíváncsi jobbjaival... 294.l.

Prokimen: 3. h. Nagy a mi Urunk és nagy az ő ereje és bölcseségének nincsen száma.

Alleluja: 8. hang.

Valóban méltó helyett: Angyal kiáltá . . . Tündökölj, tündökölj.

Áldozási vers: Dícsérd Jeruzsálem az Urat, dícsérd Sion a te Istenedet. Alleluja.

Vasárnap, a vecsernyén.

Uram, tehozzád . . . után szlichirák 6-ra, és pedig az ünnepnek 3, A te sirodból való . . . 295. lap. Tamás a kettős . . . 296. lap.

Amint akarod... 296.lap és a szentnek 3. Dicsőség... Most és: Bezárt ajtó mellett... 291. lap.

Menet. Prokimen: 7. h. Kicsoda oly nagy, mint a mi Istenünk, te vagy Isten, ki csodákat mívelsz.

Előverses sztyichirák: A mi esti imádságainkat... 11. lap. Minthogy nagy az én bűneimnek sokasága... 117. lap. Mindenszentek és az... 118. lap. Dicsőség... Most és: Feltámadásod után nyolcadnapra... 296. lap. Most bocsátod el Uram... után: *Tropár: a szentnek... Dicsőség... Most és: Tropár az ünnepnek:* Habár sírod... Nagy elbocsátás.

Húsvét utáni harmadik vasárnap.

A kenethozó asszonyok és arimateai József emlékezte.

Szombaton, a vecsernyén.

Uram, tehozzád kiáltok... A «második hang» sztyichiráiból 4. azután ezek: 2. h.

A KENETHOZÓ asszonyok korán reggel fűszereket vevén magukhoz, | Krisztus sírjához érkeztek, | de nem remélvén | Őt megtalálni, | óvatosan a kő elhengerítését fontolgatták | és egymásnak mondták: | hol vannak a sír pecsétjei? | hol van a Pilátus őrizete | és az elővigyázati rendelkezések? | A tájékozatlan asszonyok felvilágosítója a megjelent fényes ruhájú angyal lett, | ki mondá nekik: | mit keresitek siránkozva az élő | és az emberi nem Éltetőjét? | Feltámadt halottaiból a mi Krisztus Istenünk, | mint mindenható, | ajándékozván mindnyájunknak enyészhetetlenséget és életet, | világosságot és gazdag kegyelmet.

Miért vegyítitek könnyeitekkel a kenetet, ti tanítványok? | A sírkő elmozdult, a sír megüresedett. | Lássátok az Élet által megdöntött enyészetet, | a pecsétek messzire világító bizonyítékát, | a mélyen alvó engedetlen őrizetet. | A halandó test Isten teste által megváltatott, | a pokol kesereg: | azért menvén, örömmel mondjátok az apostoloknak: | Krisztus, ki megtörte a halált, | a holtak elsőszülöttje, előttetek megyen Galileába.

A reggel fölserkent | és sírodhoz érkező asszonyok

kerestek téged, Krisztus, | hogy fűszerekkel megkenjék
a te legtisztább testedet | és az angyali szózat által
értésülve, | hírül vitték az örvendetes üzenetet a tanít-
ványoknak : | mikép támadt fel üdvösségünk Kezdemé-
nyezője, | fogságba ejtven a halált | és a világnak örök
életet | és gazdag kegyelmet adván.

Litián. 1. bolg. h. Kenethozó asszonyok, miért jössztek a sír-
hoz? Miért kerestek az élőket a holtak között? Feltámadt az Úr —
bizzatok, hirdeti az angyal.

Félelemmel jöttek az asszonyok a sírhoz, hogy kenetelisset meg-
kenjék a te testedet ; de mivel azt nem találták, bizonytalanságban vol-
tak egymáshoz, nem ismervén a feltámadást. De eléjük állt az angyal
és mondá : Feltámadt Krisztus, adván nekünk gazdag kegyelmet.

Eljött a sírhoz Magdolna és a másik Mária, keresvén az Urat
és angyalt láttak, mint villámot a kövön, ki ült s így szólt hozzájuk :
Miért kerestek az élőket a holtak között, feltámadt, amint megmon-
dotta. Megtaláljátok őt Galileában. Mi pedig felkiáltunk hozzá : Ki fel-
támadtál halottaiból, Urunk, dicsőség neked.

Dicsőség . . . 7. magán h. : A kenethozó asszonyok, midőn a te síro-
dat elérték és a pecséteket látván, legtisztább testedet ott nem talál-
ták, sírva buzgalommal eljöttek, mondván : ki lopta el a mi remény-
ségünket? Ki vitte el a meztelen és szmirnával megkent halottat, az
anya egyedüli vigasztát? Ó, miként öletett meg az, ki a holtakat föl-
éleszti? miként temettetett el, ki a poklot rabláncra fűzte? de Te,
ki harmadnapon, mint megmondtad, önerőddel támadtál fel, üdvö-
zítsd a mi lelkünket.

Most és: Elmúlt a törvény árnyéka . . . 18. l.

Előverses sztyichirák: A második hang első sztyichirája és a
húsvétiak.

Dicsőség . . . : 5. h. Téged, ki világossággal, mint
köntössel . . . (*Lásd a nagypénteki vecsernyében. 274. lap.*)

Most és . . . : Feltámadás napja van, világosodjunk
fel . . . Most bocsátod el, Uram . . .

Tropár: 2. h. Midőn szállottál a halálhoz . . . 110. l.

Dicsőség: . . . Az istenfélő József . . . 274.

Most és . . . : A kenethozó asszonyok előtt a sírnál
megjelenő angyal ezeket mondá : a kenetek a halottakat
illetik : Krisztus az enyészettől ment maradt, de kiáltás-
tok : Feltámadt az Úr, adván a világnak gazdag ke-
gyelmet. *Húsvéti elbocsátás.*

Vasárnap reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr . . . után. Tropár: Midőn szállottál . . . Dicsőség . . .
Az istenfélő József . . . Most és . . . : A kenethozó asszonyok . . .

1. *Leülő*: 2. h. Sírod kövének lepecsételését nem akadályoztad meg | és feltámadván, a hit követét adtad mindnyájunknak, | Uram, dicsőség néked.

Dicsőség . . . : A magasságban nem üresítetted ki a legtisztább kebledet, | mert mindnyájunkért a sírt | és a feltámadást elfogadtad, | Urunk, dicsőség néked.

Most és . . . Minden értelmet meghaladnak . . .
19. lap.

2. *Leülő*: Eljövén reggel a kenethozó asszonyok | és a sírt üresen találván, mondták az apostoloknak : | az Uralkodó megtörte az enyészetet | és a pokolban levőket kiszabadította bilincseikből, | azért bátran hirdessétek, | hogy feltámadt Krisztus Istenünk, | adván a világnak gazdag kegyelmet.

Dicsőség . . . : Az asszonyok beszerezvén a temetési keneteket, | titokban korán reggel az Úrhoz érkeztek, | de elfogta őket a zsidók kevélységétől és az előre meglátott erősségétől való rettegés. | A gyöngéd természet azonban, | hogy az együttérzés érzelmével az Istennek kedveskedjék, legyőzte a férfiui bátorságot is, | odavitte őket tehát, | kik felkiáltottak : | Kelj föl, Urunk, légy segítségünkre | és ments meg minket a te nevedért.

Most és . . . Fölötte dicsőített vagy, Istenszülő . . .
53. lap. (2. h.)

Az angyalok gyülekezete . . .

Ipakoj, 2. h. A kinszenvedés után a sírhoz mentek az asszonyok, hogy megkenjék a te testedet, Krisztus Isten, angyalokat látván a sírnál, megijedtek, mert beszédet hallottak tőlük, hogy feltámadt az Úr, ajándékozván a világnak gazdag kegyelmet.

Felmeneteli ének és Prokimen a 2. hangból. 55. lap.

Evangelium után: Látván Krisztus feltámadását . . .
(3-szor.)

Kánon, a húsvéti: Feltámadás napja.

Katavázsia: Elsajátítván Mózes énekét . . . 132. lap.

A 9. ének után kis *ekténia*. Szent az Úr . . .

Fényének, a húsvéti: Testileg . . . 286. lap. *Dicsőség*:

2. h. *Saját dallam*. Asszonyok, halljátok az öröm hangját : | a zsarnok poklot legyőztem, | a világot az enyészetből

feltámasztottam. | Siessetek, mondjátok meg barátaimnak az örömhírt; | mert alkotmányomat, melytől távol van minden fájdalom, örömmel akarom megvilágosítani. *Most és: ugyanaz.*

Dicséreti sztyichirák a 2. hangból. Dicsőség: ... Evangéliumi sztyichira. 2. hang. *Most és ... Áldásteljes ...*

Szentmisén: Tropár: Midőn leszállottál ... 110. lap. Az istenfélő József ... 274. lap. *Dicsőség ...:* Midőn a kenethozó asszonyoknak azt kiáltod: Örvendjete, Évának, az ősanának sírását feltámadásoddal megszüntetted, Krisztus Isten; az apostoloknak pedig megparancsoltad, hogy hirdessék: Feltámadt az Üdvözítő a sírból.

Most és ...: Bárha sírba ... 284. lap.

Prokimen: 6. h. Üdvözítsd, Uram, a te népedet és áldd meg a te örökségedet.

Áldozási vers: Krisztus testét vegyétek ... vagy: Dicsérjétek az Urat: ...

Vasárnap, a vecsernyén.

Uram, tehozzád. ... után: 5. h.

Szögekkel felszegeztetvén, | a fa által támadt átkot fa által törölted el; | a sírba helyezkedvén el, | az örök időktől fogva megholt embereket isteni erőddel feltámasztottad. | A te erődet hangosan dicsőítjük: | Ó, isteni Pászka, | mindenható Jézus, mi életünk, | az Atya kisugárzása! | miért is az égiek és földiek örvendenek neked, győzedelmes Ige, | Uralkodó Krisztus, | diadalmi éneket hangoztatván, | ki a világnak gazdag kegyelmet adsz.

Valóban, még az Élet a holtak közt | és a le nem szálló Nap még mindig és most is a föld alatt van, kiáltott fel siránkozva a kenethozó asszonyok kara: | Jertek, siessünk gyorsan és meglátjuk sírjában a Szentet; | de ennek belsejében fényesruhájú angyalt találván, | megzavarodva rémültek meg, | ki megszüntette siralmaikat, mondván: | Életadónk feltámadt! | ne féljete, jámborok; | Ő országol, | ajándékozván a világnak gazdag kegyelmet.

Az asszonyok kara reggel, napfelkelte előtt kereste | akkor a sírba leszállott valódi Napot, | de a tündöklő angyal hirdette nekik: | fölragyogott a Fény, megvilágítván a sötétségben alvókat; | ezt a dicső tanítványoknak jelentsétek, | a sírást örömmre változtassátok | és az örvendetes és a világ üdvhozó Páskáját repeső szívvel dicsőítvén, így énekeljete: | Feltámadt Krisztus, | ajándékozván a világnak gazdag kegyelmet.

Három szlichira a mineából.

Dicsőség . . . Most és . . . : 1. h. Kenethozó asszonyok ! | miért jöttetek a sírhoz? | Mit keresitek az Élőt a holtak között? | Feltámadt az Úr, | bízzatok, kiáltja az angyal.

Enyhe világossága . . .

Előverses szlichirák: 2. h. Jertek, imádjuk . . . *17. l.* Ellened vétettem . . . *119. l.* A földi gyönyöröktől . . . *119 l.* *Dicsőség Most és . . .*

1. h. Az asszonyok félelemmel jöttek sírodhoz, | hogy fűszerekkel sietve megkenjék testedet | és nem találván a testet, aggódtak egymás közt, | nem tudva a feltámadást; | de angyal jelent meg előttük, ki mondá: | «Feltámadt Krisztus, | ki nekünk gazdag kegyelmet ajándékozott».

Most bocsátod el . . . Tropár: Az istenfélő József . . . *Dicsőség . . . : Midőn leszállottál . . . Most és . . . : A kenethozó asszonyok előtt . . . 298. lap.*

Húsvét utáni negyedik, vagy az inaszakadtról nevezett vasárnap.

Szombat, a vecsernyén.

Uram, tehozzád . . . : hét szlichira a harmadik hangból, aztán: az 1. h.

KI LEGTISZTÁBB kezeddél teremtetted az embert, | eljöttél, irgalmas Krisztus, gyógyítani a betegeket; | az inaszakadtat a juhok fürdőjében szavaddal fölemelted; | a vérfolyásos asszony baját megszüntetted; | a bánkódó kanáneabeli asszony leányán megkönyörültél | és a százados kérését nem vetetted meg; | azért mindnyájan kiáltjuk: | mindenható Urunk, dicsőség neked. (2-szer.)

Az el nem temetett halott, az inaszakadt, látván téged, felkiálta: | Könyörülj rajtam, Uram, | mert az én ágyam koporsó gyanánt szolgál nekem, | mit használ az életemnek, | nem használhatom a juhfürdőt, mert senkim sincs, | ki engem, midőn a víz hullámbzásba jő, a tóba bocsásson le; | de Hozzád járulok, | ki a gyógyulások forrása vagy, | hogy mindnyájokkal én is kiáltsam: | mindenható Isten, dicsőség néked!

Dicsőség . . . : 5. h. Fölméne Jézus a jeruzsálemi juhfürdőtóhoz, | melyet a zsidók Betsaidának neveztek | és öt tornáccal bírt, | ezekben feküdtek a betegek nagy sokasága; | mert az Úr angyala időnként leszállt a tóba | és hullámbzásba jött a víz | és erőt ajándékozott azoknak, akik hittel szálltak abba; | és látván Jézus egy sok év óta ott fekvő embert, mondá neki: | Akarsz-e meggyógyulni? | Felelé neki a beteg: | Uram, nincs emberem, ki midőn a víz hullámbzásba jő, engem a tóba bocsásson, | az orvosokra költöttem el minden vagyonomat | és irgalomra nem lettem méltó; | de a lelkek és testek Orvosa mondá neki: | Kelj föl, vedd ágyadat és járj! | hirdetvén az én erőmet | és kegyességemet minden vidéken.

Most és . . . : Hogy is ne csodálkoznánk . . . 20. lap.

Előverses szlichirák: Kínszenvedéssel, Krisztus . . . 21. lap. és a húsvétiak.

Dicsőség . . . : 8. h. Salamon tornácában siránkozott a betegek nagy sokasága | és az ünnepszak közepe levén, | talált ottan Krisztus egy 38 év óta synlődő beteget, | kihez uralkodói hangon szólott: | Akarsz-e meggyógyulni? | A beteg felelé: | Uram, nincs emberem, ki midőn a víz hullámbzásba jő, engem a tóba bocsásson; | Ő pedig mondá neki: | Kelj föl, vedd ágyadat és járj! | Ime meggyógyultál, | ezentúl ne vétkezzél. | Az Istenszülő imái által küldj le nekünk gazdag kegyelmedet.

Most és . . . : Feltámadás napja van . . . Most bocsátod el, Uram . . .

Tropár: 3-ik feltámadási: Vigadjanak . . . Dicsőség . . . Most és . . . Theotókion . . . Téged éneklünk . . . 21. lap.

Elbocsátás, a húsvéti.

Vasárnap, a reggeli isteni tisztelelen.

Isten az Úr ... után Tropár: Vigadjanak ... 111. lap. Dicsőség ... Most és ... : Téged éneklünk ... 21. lap.

1. Leülő: 3. h. Krisztus feltámadt halottaiból ... 58. lap. Dicsőség ... : A halált testben ízlelted ... 58. lap. Most és ... Saját dallam: A te szüzességed szépségén | és ragyogó tisztaságodon | Gábor elcsodálkozva, így kiáltott hozzád, Istenszülő : | Minő méltó dicséretet hozzak neked, | minek is nevezzek Téged? | Töprengék és rettegek. | Azért, amint rendeltetett nekem, | kiáltok hozzád : | Üdvözlégy, malasztal teljes.

2. Leülő: Minden emberit magára vállalván, | mindenünket magáévá tevén, | a keresztre felszegeztetni kegyeskedtél, Alkotóm, | elfogadván a halál szenvedését, mint ember, | hogy az emberit megszabadítsd a haláltól, mint Isten, | azért, mint Életadóhoz kiáltunk hozzád : | Dicsőség a te kegyességednek, Krisztus.

Keresztfeszítésed megfoghatatlanságát ... 58. lap. Dicsőség ... Most és ... : A mennyekiek szeretettel ... 58. lap.

Aldott vagy te, Uram ... után Üpako: Látásban ámulatot keltő ... 59. lap. Lépcsőének u. o. Evangélium után: Látván Krisztus ... (3-szor.)

Kánon és katavázia, a húsvéti.

Az inaszakadtnak (elhagyható): 1. Irmosz. Csodásan és dicsőségesen művelvén csodajeleket, | Te vagy az Isten, | ki a mélységeket a földdel tetted egyenlővé, | a harci szekereket elmerítetted | és a téged, mint a mi Királyunkat, Istenünket éneklő népet, | megszabadítottad.

3. Terméketlen és magtalan lelkem, teremj dicső gyümölcsöt | és örvendezve kiálts fel : | szívem megerősödött, | nincs szent és nincs igazságos kívüled, Uram.

Kondák és Ikosz a húsvétnak: Leülő: 3. h. Az inaszakadt beszédjét hallgassuk, | mint egyedüli miérettünk megjelent kegyességnek világgraszoló igéjét. | Ő még az ágyat is hordta jártában. | Ezt még az írástudók sem viselhették el, | mert a lelkek megrontójától, a rosszaságtól | és irigységtől voltak elfogódva.

Dicsőség ... Most és ...: A te szüzességed szépségén ... 303. lap.

4. Habakuk beárnyékolt hegynek látott Téged, | Tisztaságos, | azért hangosan kiáltott föl: | Délről fog jönni az Isten | és a szent sűrűséggel beárnyékolt hegyről.

5. A le nem alkonyodó világosságoddal, Krisztus Isten, | világosítsd meg én alázatos lelkemet | és vezérelj a te félelmedre, | mert a te parancsolataid világosság.

6. A szenvedések mélységeit támasztottad ellenem | és az ellentétes szelek viharát; | de előzd meg őket | és üdvözíts engem, Üdvözítő | és szabadíts meg az enyészettől, | amint megszabadítottad a prófétát az állattól.

Kondák: 3. h. Uram! A mindenféle bűnökben | és helytelen cselekedetekben szörnyen elgyengült lelkemet | emeld fel a te isteni pártfogásoddal, amint hajdan az inaszakadtat is felemelted, | hogy üdvöt nyerve kiáltssam neked: | Irgalmas Krisztusom, | dicsőség a te hatalmadnak.

Ikosz. Tenyereden tartva a mindenséget, Jézus Isten, ki az Atyával együtt kezdetnélküli és a Szentlélekkel együtt mindeneken uralkodó vagy: testben megjelentél, betegeket gyógyítván és szenvedéseket megszüntetvén, a vakok szemeit megnyitottad, az inaszakadtat isteni igével feltámasztottad, megparancsolván, hogy hordozó ágát vállaira vegye és azonnal járjon. Miért is mindnyájan vele együtt énekeljük és kiáltjuk: Könyörületes Krisztus, dicsőség a te erődnék.

7. Ki a kemence lángját beharmatoztad | és az ifjakat égettlenül megszabadítottad, | atyáinknak Úr Istene, áldott vagy mindörökké.

8. Az Angyaloktól a magasságban hangosan dicsőített Istent, | ti egek egei, föld és hegyek, | halmok, mélységek | és az egész emberi nem énekekben, | mint Alkotót és Szabadítót magasztaljátok.

9. Mózes a Sinai hegyen a csipkebokorban látott Téged, | ki az Istenség eléghetetlen tüzét fogantad belsődben. | Dániel pedig sértetlen hegynek látott téged, | Izaiás Dávid törzséből kivirágzott vesszőnek kiáltott téged.

Fényének: Testileg ... *Dicsőség ...*: Az emberszerető és örökké irgalmas Úr odalépett a juhok fürdőtávhoz, | hogy gyógyítsa a betegeket, | találván pedig ott sok esztendő óta fekvő embert | és szólt hozzá: | Vedd ágadat és járj az igaz úton.

Most és . . . Ugyanaz.

Dicséreti szlichirák. Jöjjetek, minden nemzetek . . .
61. lap.

Dicsőség . . . 8. h. Az inaszakadtat, Uram, nem a fürdő, | hanem a te igéd gyógyította meg | és a hosszas betegség nem akadályozhatta meg azt, | hogy szavad gyorshatású eredménye ne mutatkozzék | és ő a betegség súlyát le ne vesse | s ágyának terhét el ne bírja, | a te véghetetlen irgalmasságod bizonyosságára, | dicsőség neked.

Most és . . . : Áldásteljes vagy te . . . A nagy doxológia után Tropár: Feltámadási. Elbocsátás után: evangéliumi Szlichira, 4. h. 85. lap.

Szentmisén: Tropár: Vigadjanak . . . Dicsőség . . . : Kondák: 3. h. Uram, a mindenféle bűnökben | és helytelen cselekedetekben szörnyen elgyengült lelkemet emeld föl | a te isteni pártfogásoddal, | amint hajdan az inaszakadtat is fölemelted, | hogy üdvöt nyerve, kiáltsam neked : | irgalmas Krisztusom ! | dicsőség a te hatalmadnak.

Most és . . . : Bárha sírba is . . . 284. lap.

Prokimen: 1. h. Legyen Uram, a te kegyelmed . . . stb.

Áldozási vers. Krisztus testét . . . és Dicsérjétek Istent.

Vasárnap, délutáni isteni tisztelet.

8. h. Dallam: Ó, dicsőséges csoda . . . Ó, dicsőségteljes csoda ! | A mindenek teremője emberi testet öltvén, | mint kegyelmes, a mi természetünkhöz alázta meg magát | és mivelünk lakozván, | számtalan csodát mutatott a zsidóknak, így meggyógyította hajdan az inaszakadtat is, mondván neki : | Vedd föl ágyadat, ki Bethszaidába jöttél.

Üdvözítő Istenem és Uram ! | ki az elesett emberi nemet feltámasztani akarván, | mint ember a földön jártál, | nagy irgalmasságod szerint mindenféle betegséget gyógyítva ; | azért a juhok fürdőtávhöz jöttél | és az egykori inaszakadtat az egészségnek adtad át igédde, | ki harmincnyolc éve feküdt ott.

Az irigységtől emésztett zsidók a te jótéteményedben, jóságos Uram, | törvényszegést találtak, | de ők maguk

dühös felhevüléseikben állandóan lábbal tapodják a törvényt s téged, | ki valódi élet vagy, | a szombat megsértése miatt halálra kerestek, | mert az előbb inaszakadt embernek visszaadtad az egészséget.

Azután a mineából: 3.

Dicsőség . . . Most és . . . : 5. h. A juhok fürdőtavánál betegen feküdt egy ember | és látván téged, Uram, felkiáltott: | Uram, nincs emberem, ki, midőn a víz hullámszába jő, | engem a tóba bocsásson, | mert míg én odaérkezem, | más száll le előttem és meggyógyul, | én pedig betegen fekszem; | és könyörült rajta az Üdvözítő és mondá neki: | te miattad lettem emberré, | te miattad öltözködtem testbe és te azt mondod: | Uram, nincs emberem! | Vedd fel ágyadat és járj. | Ó, te legszentebb, minden lehetséges neked, | mindenek meghallgatnak téged és engedelmeskednek neked; | azért emlékezzél meg rólunk mindnyájunkról | és könyörülj rajtunk, mint Emberszerető.

Előverses szlichirák. 3. h. A te kereszteddel . . . 20. l. Esti éneket . . . Nagy a te kereszted . . . 120. oldal.

Dicsőség . . . most és . . . : 1. h. Ki legtisztább kezded . . . 301. l.

Most bocsátod el, Uram . . . után *Tropár: feltámadási.*

A húsvéti időszak felén, szerdán.

Tropár: 8. h. Az ünnepi időszak feléhez értünk, | a valóság vizeivel, | enyhítsd lelkem szomját, Üdvözítőm, | mert te magad mondtad: | Jertek hozzám mindnyájan, kik szomjúhoztok | és igyatok. | Örök életünk forrása: Krisztus Isten, dicsőség néked!

Kondák: 4. h. A törvény szerinti ünnep feléhez értünk | s te, Krisztus Istenünk, a mindenek Teremtője, az ottlevőknek mondad: | Jertek és merítsetek a halhatatlanság vizéből. | Eléd borulunk tehát és hittel kiáltjuk: | Ajándékozd nekünk kegyelmedet, | mert te vagy életünk forrása.

Prokimen: Nagy a mi Urunk és nagy az ő ereje és bölcseségének nincs száma.

Valóban méltó . . . helyett Imrosz: Az anya nem marad-

hat szűzen és a szűzektől távol van a szülés. Benned, ó Istenszülő, mindkettő fenségesen egyesült, miért is mi minden földi nemzedék, szünet nélkül magasztalunk téged.

Áldozási vers. Aki eszi az én testemet és issza az én véreimet, bennem marad és én őbenne, mondá az Úr. Alleluja.

Húsvét utáni ötödik vasárnap.

(A szamariai asszonyról.)

Szombat, vecsernye.

Uram, tehozzád . . . A 4. h. négy szlichirája, utánuk ezek: 4. h.

BEKÖVETKEZETT az időszak fele, | mely az Úr feltámadása-
kor kezdődött | és az isteni ötveneddel fog megpecsétel-
tetni | s két oldalról sugárzó fénytől tündöklük, | mind-
kettőt bírva és magában egyesítve | és az Úr mennybe-
menetelének dicsőségét előre hirdetve.

Meghallván, gyönyörködik Sion Krisztus feltámadása
dicséretes hírében. | Hívő nemzedéke pedig örvendez, lát-
ván azt, | hogy a Krisztus megölésének a tisztátalansága
a lélekről lemosatott, | azért mindkettő az ünnep dicső-
séges félszakát megünnepelni készül.

Elközelgett az isteni Léleknek mindenkire való gaz-
dag kiáradása, | amint írva vagyon : | a törvény határ-
ideje hirdeti a kettéosztást | Krisztus halála, eltemettetése
és feltámadása által | (és) az ő tanítványainak adott csal-
hatatlan, | a Vigasztalónak megjelenését kinyilatkoztatott
ígérete által.

A szamariai asszonynak 1. h. A forráshoz jöttél,
ó csodák forrása ! | A hatodik órában, | hogy Éva ivadé-
kát felelevenítsd ; | mert Éva is ebben az órában üzetett
ki a paradicsomból a kigyó csábítása folytán | s a szama-
riai közeledett vizet meríteni, | kit látva az Üdvözítő,
mondá neki : | Adj vizet innom | és én élő vízzel elégítek
ki. | És felvilágosulva, | a városba sietett, hirdetvén gyor-
san a népeknek : | Jertek, lássátok Krisztus Urunkat, |
lelkünk Üdvözítőjét.

Amint az Úr a kúthoz jött, | a szamariai kérte az

Irgalmast : | add nekem a hit vizét | és felveszem az öröm és üdvösség fürdővizét. | Életadó Urunk, dicsőség néked.

Az Atyával együtt kezdetnélküli Fiú és Ige a forráshoz érkezett, | mint a gyógyulás forrása ; | a szamariai asszony pedig odajött, | hogy vizet merítsen ; | kit meglátva az Üdvözítő, | így szólt : adj vizet innom | és menj, hívd el férjedet. | Az pedig gondolva, hogy emberrel beszél és nem Istennel, | titkolózni akarván így felelt : | Nincs férjem. | A mester pedig viszonzá : | Igazán beszéltél, mert öt férjed volt | és az, aki most van, nem férjed. | Az asszony pedig csodálkozva a mondottakon, a városba sietett | és az emberekhez kiáltván, mondá : | Jertek, lássátok Krisztust, | ki a világnak dús kegylmet aján-dékoz.

Dicsőség . . . 6. h. Jákob forrásánál találta Jézus a szamariai asszonyt | s vizet kért tőle az, | ki felhőkkel borítja az egeket. | Ó csoda ! Ki a kerubokon hordoztatik, | bűnös asszonnyal beszédbe ereszkedik | s vizet kér tőle, | ki vizekre függeszté a földet ; | vizet keres, ki a forrásokat és a tengereket fakasztja, | akarván az ellenség rabságában szenvedő eme bűnös nőt megmenteni | és élő vízzel üdvözíteni, | mint egyedül irgalmas és emberszerető.

Most és . . . 4. h. Az isteni atya, Dávid . . . 23. lap.

Előverses sztechirák: A 4. h.-ból: Felszállván a keresztre Uram . . . 23. oldalon és a húsvéti énekek.

Dicsőség . . . 8. h. Midőn kimondhatatlan üdv gondozásod folytán testben jelentél meg, Krisztus Isten | és a szamariai nő hallván a te igéidet Emberszerető, | otthagytá vedrét és a városba ment | és mondá az embereknek : | jertek és lássátok, | ki a szíveket ismeri, | vajjon ő-e a várt Krisztus, | a gazdag kegylmek forrása !

Most és . . . Feltámadás napja van, világosodjunk fel stb.

Most bocsátod el . . . Tropár: A feltámadási 4-ik.

Dicsőség . . . most és . . . Tropár: 8. h. Az ünnepi időszak feléhez érvén, | a vallásosság vizeivel, | enyhítsd lelkem szomját, Üdvözítőm, | ki magad mondád : | mindnyájan, kik szomjúhoztok, | jertek hozzám és igyatok. | Örök életünk forrása Krisztus Isten, | dicsőség néked !

Vasárnap, reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr... után tropár: A feltámadás örvendetes hírét (2-szer) 111. lap. *Dicsőség... Most és... Az ünnepi időszak feléhez érven ... 308. lap.*

1. *Leülő, 4. h.* A kenethozó asszonyok ... 62. lap. Feltámadtál az alvilágból ... 62. lap. *Dicsőség... Most és:* Az örök idők óta ... 24. lap.

2. *Leülő.* Midőn a fehér öltözetű Gábor ... 63. lap. Szabad akarattal 63. lap. *Dicsőség... Most és:* Elcsodálkozott József ... 63. lap.

Az angyalok gyülekezete, 44. lap. *Ipakoj, felmeneteli ének és prokimen a 4. hangból.*

A kánon a húsvéti és az ünnepi, amint következik:

4. h. *Az ünnepi elmaradhat:* 1. *Irmosz.* Ki megverted Egyiptomot | és Fáraót a tengerbe fullasztottad, | a népet megmentetted a rabságból | Mózes győzelmi énekét énekelvén, | mert ő megdicsőítettet.

3. Megerősödött az én lelkem az Úrban, | ki imára tanította a könyörgőt, | hogy az erők nyilat ártalmatlanná tegye | és a gyöngéket erővel övezze körül.

Kondák: 4. h. Midőn a törvényszerű ünnep közepe elérkezett, | mindenek Alkotója és Úra, Krisztus Isten, | az előtted állóknak mondád: | Jertek, merítsetek a halhatatlanság vizéből. | Miért is hozzád sietünk | és hittel éneklünk: | add meg nekünk a te kegyelmedet, | mert te vagy a mi életünk forrása.

Ikosz. A bűnök gonoszságaitól megkeményedett lelkemet itasd meg véred cseppjeivel és tedd, hogy erényeket teremjen. Mert te mondod mindnyájunknak, hogy hozzád járuljunk, Isten legszentebb Igéje és a romlatlanság vizét merítsük, élő és a te dicsőséges és isteni feltámadásodat dicsőítők bűneit lemosó vizét, adván Jóságos a Léleknek felülről jövő igazi erejét tanítványaidnak, kik téged Istenszülőnek tisztelnek, mert te vagy a mi életünk forrása.

Leülő (a szamariai asszonynak) 4. h. Örvendezzen az ég, | énekeljék a földiek, | hogy Krisztus a Szúztól megjelent mint ember, | megszabadítván minden emberit a maga halálával. | A vizet kérő szamariai asszonynak pedig csodát mutatván, | a gyógyulás forrását nyújtotta, | mint egyedül halhatatlan.

Dicsőség . . . Most és: Bölcseséget osztó | és Uralkodó a törvényes ünnep beáltával a szentélyben ülve tanítottál | és íme mindenkinek monád: | Menjetek, kik szomjúhoztok, | igyatok a vízből, amelyet én nyujtok mostan, | mellyel látnoki életet és gyönyört élveztek | ti minden emberek.

4. Meghallottam, Uram, a te szavadat | és megfélemltettem, | megismertem a te tetteidet és megijedtem, | mert a te dicsőségeddel van telve a föld.

5. A te parancsaid világosságát áraszd reám, Uram, | hogy az én lelkem korán reggel keljen hozzád, Krisztus | és énekeljen Téged, | mert te vagy a mi Istenünk | és hozzád, | a világ Királyához menekülünk.

6. Ne fullasszon meg engem a víz vihara, | sem pedig a mélység ne nyeljen el, mert elmerültem szívem bűneinek tenger mélységébe. | Azért, mint Jónás, kiáltok, | jöjjön elő az én életem a romlásból hozzád, Istenem.

Kondák: 8. h. A szamariai asszony hittet jött a forráshoz | és meglátván téged, | a bölcsesség vizét, melyből bőségesen ivott, | örökre dicsőségessé lett | és a magasságbeli mennyországot elnyerte.

Ikosz. Halljátok a tiszteletreméltó titkokat, melyek Szamariában történtek, miután János kitanított minket, mikép beszélt az Úr az asszonyhoz, vizet kérvén, ki a vizeket az ő gyülekezeteikbe bevezette, ki az Atyával és Szentlélekkel egy uralkodású, eljött, hogy felkeresse saját képét, mint örökké dicsőített.

7. Ne adj át minket végleg a te nevedért | és ne semmisítsd meg a te szövetségedet | és ne vond meg tőlünk a te kegyelmedet, | mindenek felett örökké magasztalt Urunk, | atyáinknak Istene.

8. Uralkodó, te mindeneket bölcseségeddel alkottál meg | és megerősítvén ismét a földet, | amint látod, alapításoddal feneket helyezvén a vizek alá. | Azért mindnyájan énekelve kiáltjuk: | Szüntelenül áldjátok az Urat, az Úrnak minden műveit.

9. Hatalmas dolgot cselekedett az ő karjaival, | levetette a hatalmasokat a fejedelmi székből | és felmagasztalta az alázatosakat Izrael Istene, | bennük meglátogattál minket a magasságbeli Kelet | és a béke útjára irányítottál minket.

Katavászia 9. éneke után: Szent az Űr, a mi Istenünk.
Fényének: Testileg . . . 286. lap.

Dicsőség (podobna: Asszonyok. halljátok): Szamariából jöttél, mindenható Üdvözítő | és az asszonnyal beszél-vén, ivóvizet kértél tőle, | ki vizet fakasztottál meredek sziklából a zsidóknak, | az asszonyt a hit útjára vezetted | és most élvezi az életet a mennyekben örökké.

Most és: Az ünnep felén a szentélybe jöttél, Ember-szerető és mondád : | Kik szomjúhoztok, jertek hozzám | és merítsetek élő és szökő vizet, | amellyel gyönyört és kegyelmet | és halhatatlan életet élveztek mindnyájan.

Dicséreti sztychirák. A 4. hangból 6 sztychira és ezek: Elő-vers: Indulj meg, járj szerencsésen és országoelj a valóságért és szelidségért és igazságért.

3. h. Ünnepelve örvendezzenek ma az ég és a föld, | mivel Krisztus testben jelent meg köztünk, mint ember, | hogy Ádámot megváltsa az örök átoktól | és álméjlkodja-nak a szamariai csoda felett, | hol Üdvözítőnk asszonnyal beszélve, | vizet kért tőle, | ki pedig maga az ég felhőit vizekkel ruházza; | azért mi, hívek mindnyájan imádjuk az érettünk önként szükségeket szenvedő irgalmas akaratot.

6. h. *Elővers. Szereted az igazságot és gyűlölöd a gonosz-ságot.*

Igy mondá az Űr a szamariai asszonynak: | «Ha tudnád az Isten ajándékát | és ki az, ki neked mondja: | Adj innom; talán te kértél volna tőle | és élő vizet adott volna neked | és nem szomjúhoztál volna mindörökké», | mondá az Űr.

Dicsőség . . . Az élet kezdetének forrása: Jézus, a mi Üdvözítőnk, | Jákob ősatya forrásához jöven, ivóvizet kért a szamariai asszonytól. | De a zsidók előtt a (szamariakkal) való társalgás nem volt barátságos. A bölcs Alkotó pedig édes szavakkal rábirta őt, | hogy inkább ő kérjen élő vizet, | melyet megnyervén, | a város népé-nek ezeket hirdeté, mondván: | Jertek és lássátok a mindentudó Istent, | ki testileg jött le, | hogy üdvözítse az emberi nemet.

Most és . . . Áldásteljes vagy te stb. . . .

Elbocsátás után evang. sztychira 7. hang. 89. lap.

Szentmisén.

Tropár 5. h. A feltámadás örvendetes ... 111. lap és 8. h. Az ünnepi időszak ... 308. lap.

Dicsőség: Kondák 8. h. A szamariai asszony ... 310. lap.

Most és: Kondák 4. h. Midőn a törvényszerű. 309. lap.

Prokimen: 3. h. Énekeljete a mi Istenünknek, énekeljete, énekeljete, a mi Királyunknak énekeljete.

Áldozási vers. Krisztus testét vegyétek ... Dicsérjétek az Urat ... 110. lap.

Vasárnap, a vecsernyén.

Uram, tehozzád ... után 5. h. Feltündöklött az Üdvözítő dicsőséges | és fényes feltámadási ünnepszakának közepe, | mint a déli napfény, megvilágítván az egész világot, | feltüntetvén Krisztus feltámadásában a halhatatlanság csodáit | és a beteljesült jóslatokat; | előjelezve egyszersmind a mennybemenetel dicsőségét, | jelezvén a Szentlélek soknyelvű lejövetelét, a legtisztesebb ötvenednek ezen fényes ünnepét, miért is ajándékozván lelkünknek békességet | és gazdag kegyelmet.

Az ünnepek felerészénél az Úr, | mint az isteni dicsőség folyama, kegyességének patakozó árait megnyitván, | mindnyájunknak kiáltja: | aki szomjúhozik, | jöjjön hozzám és merítsen; | mert a könyörület forrása és a kegyelem tárháza Ő maga lévén, | ő árasztja a világnak a bűnbocsánatot, | lemossa a véték szennyét, | megtisztítja a lelki sebeket, | üdvözíti dicsőséges feltámadásának ünneplőit | és védelmezi legszentebb mennybemenetelének áhitatos magasztalóit, | ajándékozván lelkünknek békességet | és gazdag kegyelmet.

A templom szentélyében állván a körülírhatlan Isten és Úr, | mert természetére nézve Isten, | de megtestesülvén érettünk testi alakjában körülírható és mindnyájunknak életadó igéket hangoztat, mondván: | emberek, tisztítsátok meg lelketeket és hűtsétek le a bűnös szenvedélyek hevét, | nehogy élő víz nélkül maradjatok | és én az örökideig tartó mennyország isteni kegyelmét ajándéko-

zom nektek, | hogy a Teremtővel egyesüljete | és megdicsőüljete.

A mineából: 3.

Dicsőség . . . most és . . . 8. h. A te kinszenvedésed és feltámadásod előtt, Uram, | az ünnep közepén a templomban tanítottad a makacs | és hajthatatlan zsidókat, farizeusokat és írástudókat, Jóságos, mondván nekik: | «ha ki szomjúhozik, jöjjön énhozzám és igyék. | Aki hisz énbenem, az isteni Szentlélek élővíz patakjai folynak majd őbelőle». | Ó, kimondhatlan a te tanításod bölcsesége, Uram, | ki mindeneket betöltöttél, | dicsőség néked!

Előverses szlichirák. A te életadó keresztednek . . . (4. h., 22. oldalon). Szerettem volna könnyeimmal . . . lásd a 121. oldalon.

Kiszenteid emlékében dicsőíttétel, Krisztus Isten | és általok imádtatol, | küldd le nekünk gazdag kegyelmedet.

Dicsőség . . . most és . . . 6. h. A te feltámadásod | és a te isteni Szentleked lejövetele ünnepi időszakának felén egybegyűlvén, | énekeljük a te csodáidnak titkait, | melyek által küldd le reánk gazdag kegyelmedet.

Tropár. Az ünnepi időszak feléhez érven . . . 308. old.

Húsvét utáni hatodik vasárnap.

(A vakonszületett emberről.)

Szombat, délutáni isteni tisztelet.

Uram, tehozzád . . . az 5. hangból 7 szlichira és a következők: Hang. 2.

AVAKONSZÜLETETT ember elmélkedvén magában, mondja: | én talán szüleim vétkei miatt születtem világtalanul? | vagy a nemzetek hitetlensége miatt az ő megfeddésükre? | nem vágyom tudni, mikor van éjszaka | és mikor nappal? | lábaim a kövekbe botlanak | és nem láthatom a sugárzó Napot. | sem pedig drága Teremtőmet az ő ábrázatjában, azért hozzád fohászkodom, Krisztus Istenem, | tekints reám és könyörülj rajtam.

Kijöven a templomból Jézus, | látott egy vakon-

született embert és könyörülvén rajta, | sarat kent annak szemeire és mondá neki: | Eredj és mosdjál meg Siloe tavában | és megmosdván láss és dicsőítsd az Istent. | Szomszédjai pedig kérdezték őt: | miképen nyíltak meg a te szemeid, | mikor téged a látók közül senki sem gyógyíthatott meg? | Ő pedig felkiáltott: | Az az ember, ki Jézusnak mondatik, | ő mondta nekem: | Menj és mosdjál meg a Siloe tavában és most látok. | Ő valóban az, | kit Mózes a törvényben Krisztus Messiásnak nevez, | ő a mi lelkünk Üdvözítője!

A vak, ki az egész életet egy éjszakának képzelte, hozzád kiáltott: | Uram, Dávid fia, Üdvözítőnk, | nyisd meg szemeimet, | hogy a többiekkel én is dicsőítsem a te hatalmadat.

Dicsőség 5. h. Átmenvén az úton, | vakon született embert találtál, Uram | és magukban csodálkozva kérdeztek téged tanítványaid, mondván: | Mester, ki vétkezett, ez-e, vagy az ő szülei, hogy vakon született? | Te pedig, Üdvözítőm, ezt felelted nekik: | Sem ez nem vétkezett, sem az ő szülei, | hanem hogy kijelentessenek az Isten cselekedetei ő benne. | Nekem szükség annak cselekedeteit munkálnom, | ki engem küldött, | minőket más senki sem tehet. | Miután ezeket mondotta, | a földre pökvén, sarat csinált | és a sarat annak szemeire kente | és mondá neki: | Eredj és mosdjál meg Siloe tavában; | ő pedig megmosdván, | mint látó tért vissza | és hozzád kiáltott: | Hiszek, Uram és imádlak téged; | azért mi is mondjuk: | Uram, könyörülj rajtunk.

Most és ... A Vörös-tenger hajdan ... *lásd az 5-ik hangban 25. oldalon.*

Előverses sztyichirák: Téged a megtestesült és a mennyből ... *lásd 5. h. 26. oldalon és a húsvéti sztyichirák.*

Dicsőség: 8. h. Az igazság lelki Napja, Krisztus Isten, a vakonszületett embert legtisztább érintésed által kétszeresen felvilágosítván: | nyisd meg a mi lelki szemünket is, | tégy bennünket a világosság fiaivá, | hogy hittel kiált-suk néked: | nagy és kimondhatatlan a te jóságod irántunk, | Emberszerető, dicsőség néked!

Most és ...: Feltámadás napja van ...

Most bocsátod el . . . *Tropár: 5. h. Az Atyával és a Szentlélekkel . . . 112. lap. Dicsőség . . . most és . . . : Theotókion . . .*

Vasárnap, reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr . . . után: Tropár: Az Atyával és a Szentlélekkel egy kezdet nélküli . . . 112. lap. (2-szer.) és Theotókion: Üdvözlégy Urunknak ártatlan ajtaja . . . 112. lap.

1. Leülő: Az Úr keresztjét . . . 67. lap. Halottnak mondtak . . . 67. lap. Dicsőség . . . Most és . . . : Örvendj szent és . . . 67. lap.

2. Leülő: Uram, az elítéltek közé . . . 67. lap. Azután:

A te hallatlan csodád, Üdvözítő, | a világ üdvössége lett, | mert Istenhez méltóan támadtál fel halottaidból, | a holtakat feltámasztottad, mint Isten, | mindnyájunk Élete, dicsőség néked.

Dicsőség . . . Most és . . . : Szeplőtelen Anya, | legtisztább Istenszülő, | ki Éva szomorúságát örömmé változtattad. | Mi hívek, éneklünk téged | és hódolunk előtted, | mert kivettél minket az ősi átokból, | most pedig szüntelenül imádkozzál, te dicsőített, | legszentebb, hogy üdvözlünk.

Feltámadást dicsőítő énekek: Áldott vagy te, Uram . . . 44. lap.

Kánon, a húsvéti és a következő, mely el is maradhat: 8. h. 1. Irmosz. A földön, amelyen sohasem süttött | s amelyet sohasem látott a nap, | a mélységen, | amelyet magában nem látott az ég boltozata, | átment Izrael szárazon, Urunk | és bevezetted őt szentélyed hegyére, dicsőítván | és győzelmi éneket énekelvén.

Katavászia: 5. h. Lásd a mennybemeneteli Kánont: Üdvözítő Istenünket . . . —.

3. Megrendült szívemet az élet hullámaival erősítsd meg, Uram, | a csendes kikötőbe vezetvén azt, mint Isten.

Kondák és Ikosz a húsvétnak. Leülő: 8. h. A mindennek Királya és Alkotója | átmenőben az úton ülő vak embert talált, | ki sírt és így szólt: | életemben nem látom a világitó napot, | sem a megvilágító hold fényét, | azért kiáltok hozzád: | Ki a Szűztől születél, mindeneket megvilágító

sítva, | világosíts meg engem is, mint irgalmas, | hogy
előtted leborulva kiáltsam: | Uralkodó Krisztus Isten, |
egyetlen Emberszerető, | az irgalom sokaságáért | ajándé-
koztad nekem bűneim bocsánatát.

Dicsőség . . . Most és . . . : Ugyanaz.

4. Hallgattam a te szolgádra, Uram | és megfélemléd-
tem, | megértettem a te gondviselésedet | és dicsőítettelek,
egyetlen Emberszerető.

5. Az én szerencsétlen lelkemet, | mely éjszakájában
a szenvedélyek sötétségeivel küzd, | segítsd meg, szánd
meg és gyűjtsd meg bennem a szellemi napod | nappali
világosságu csillagait: | hogy elválaszthassam az éjszakát
a nappaltól.

6. Amint a prófétát megszabadítottad az állattól,
Uram, | kérlek, vezess ki engem is a feltarthatlan szenved-
vények mélységéből, | hogy rátekinthessek a te szent
hajlékodra.

Kondák: 4. h. Lelk¹ szemeimre vak lévén, | hozzád
járulva, Krisztus, | mint a születésétől vak ember, | ki
bűnbánatában hozzád kiáltott: | Te a sötétségben levők
tündöklő világossága vagy.

Ikosz. Add nekem a kimondhatatlan bölcsességnek és a felülről
jövő értelemnek árját Krisztus, ki a sötétségben levők világos-
sága, az eltévelyedettek útmutatója vagy, hogy elbeszéljem, amiket
a békesség evangéliumának isteni könyve tanít, tudniillik: a vak
csodás tettét. Mert születésétől fogva mint vak volt ismeretes, érzéki
és lelki szemeket kapott, hittel felkiáltván: Te vagy a sötétségben
levők legfényesebb világossága.

7. A tűznek eloltója, az ifjak imája, | a beharmato-
zott kemence, a csoda hirdetője | és sem meg nem perzseli, |
sem meg nem égeti azokat, | kik atyáink Istenét énekek-
ben dicsőítik.

8. Angyalok serege, | az emberek gyülekezete, | papok
énekeljétek a Királyt | és a mindenek Alkotóját, | levíták
áldjátok, népek magasztaljátok mindörökké.

Dicsérjük, áldjuk . . . stb. 48. lap.

9. Mert nagy dolgot cselekedett neked a Hatalmas, |
mert tiszta Szűznek nyilvánítván téged a szülés után, |
mint aki saját Alkotódat szülted szeplőtelenül, | azért
téged, Istenszülő, magasztalunk.

Fényének: Testileg . . . 286. lap. *Dicsőség . . .:* Megvakult lelki szemeimet a bűn sötétjéből világosítsd meg, | megalázva magadat | és a bűnbánat könnyeivel megtisztítva engem, | irgalmas Uram.

Most és . . .: Átmenőben talált Üdvözítőnk egy szem nélküli vak enbert, | a földre köpve sarat csinált, | azzal megkenté őt | és megparancsolta, hogy menjen a Silóéhoz | és mosakodjék meg. | Ő pedig megmosakodván, | visszajött, látva a te világosságodat, Krisztusom.

Dicséreti sztyichirák: a feltámadási, 70—71. lap, utánuk ezek:

Vers: Tekints reám és könyörülj rajtam.

8. h. Kegyelmesen megtestesült Krisztus Isten, | a vakonszületett embert kimondhatlan irgalmasságodnál fogva isteni kegyed kiárasztására méltattad, | annak szemeit alkotó kezeiddel sárral kenvén meg; | magad, ó Uralkodó, | világosítsd meg a mi lelki érzékeinket is, | mint egyedül kegyelmes.

Dicsőség . . .: 8. h. Ki volna képes elbeszélni a te hatalmatod, Krisztus? | Avagy ki számíthatná meg a te csodatételeid sokaságát? | Mert amint e földön jóságod miatt kettőzöttek látszotál: | úgy a betegeknek is kettős gyógyulást ajándékoztál, | nemcsak testi, hanem lelki szemeit is megnyitván a született vaknak; | ki azért téged emberi testben rejlő | és mindnyájunknak gazdag kegyelmet ajándékozó Istennek vallott.

Most és . . .: Áldásteljes vagy te . . . 52. lap. Elbocsátás után evangéliumi sztyichira. 85. lap.

Szentmisén:

Tropár: Az Atyával és Szentlélekkel . . . 112. lap.

Dicsőség . . .: *Kondák:* 4. h. Lelki szemeimre vak lévén, | hozzád járulok, Krisztus, | mint a születésétől vak ember, | ki bűnbánatában hozzád kiáltott: | Te a sötét-ségben levők tündöklő világossága vagy.

Most és . . .: Bárha sírba is . . . 284. lap.

Prokimen: 8. h. Tegyetek fogadást és teljesítsétek azt, a mi Urunknak, Istenünknek.

Áldozási vers. Krisztus testét . . . Dicsérjétek az Urat . . . 110. lap.

*Vasárnap, délutáni isteni tisztelet.**Uram, tehozzád . . . utána: 5. h.*

Az egész emberi természetnek világossága | és a világ-
egyetem szemefénye te vagy, Isten és Ige, | kit a látás
csodálatos Teremtőjének és Alkotójának ismerünk ; | most
is nyállal vegyített sárral a vaknak szemeit csodálatosan
megnyitottad, | ki a sarat és a látást saját kezeiddel alkot-
tad. | És a mindenki által ismert vak, | ki azelőtt a nap
fényét sohasem látta, | te benned ismeri meg a kedves
Napot, | nézvén annak az arcát, ki | minket kimondhatat-
lan irgalmasságával teremtett.

Az anya méhétől vakonszületett ember, | bár testé-
nek egyéb tagjaival szabadon rendelkezhetett, | nem tekin-
tette magát emberi teremtménynek, | mert szemvilágá-
nak hiánya miatt tagjait nem használhatta, | lábái szüntel-
en a kövekbe ütköztek | és botlásoknak volt kitéve ; | de
megnyervén tőled, Üdvözítő, a látás kincsét is, | látja a
világ világosságát | és téged a világosság Alkotójának | és
a világ Istenének és Urának, | világgraszoló Teremtőnek
hirdetett és fennen hirdetett.

A testileg, szellemileg és lelkileg született vak ember
a te alkotó ujjaid | és a nyál érintésére szemeinek világos-
ságát megnyervén, | előbb még vak, | téged, ki az emberiség
iránti könyörületből megtestesültél, | a világ Teremtőjé-
nek, gondviselőjének | és mindenható Istenének vallott és
hirdetett, | kit az írástudók tanításod iránti irigységből |
nem nézhettek, elvakultak erősen, | gyülekezetükből szám-
űztek | és elítéltek, ki egykor a vak ember testi | és
lelki szemeit megnyitottad.

*Dicsőség . . . most és . . . : A vakonszületett ember
elmélkedvén . . . 313. oldal.*

*Előverses sztychirák: A te drága kereszteddel . . .
5. h. 24. oldal.*

Uram ! Vétkezni meg nem szünök . . . 123. oldal.

A földi dolgokkal keveset törődve . . . lásd 123. oldal.

Dicsőség . . . most és . . . : Átmenvén az úton . . . 314. oldalon.

ÜDVÖZITŐNK MENNYBEMENETELE.

Áldozócsütörtök.

*Szerda, délutáni isteni tisztelet.**Áldott a mi Istenünk . . . stb. Kaftizma nincs.
Uram, tehozzád . . . 6. h.*

Az ÚR felemelkedett a mennyekbe, | hogy a világnak
Vigasztalót küldjön, | az egek elkészítették az ő királyi
székét, a felhők az ő felemelkedését, | az angyalok csodál-
koztak, | emberi lényt látván maguk fölött. | Az Atya
várja azt, | kit mint örökkévalót | kebelén tart. | A Szent-
lélek pedig minden angyalának parancsolja : | Emeljétek
föls, fejedelmek, a ti kapuitokat | és minden nemzetek
tapsoljatok, | mert Krisztus felszállott oda, | ahol előbb
volt. (2-szer.)

Uram, a te mennybemeneteleden csodálkoztak a
kerubok, | látván téged, mint Istent, | midőn a felhőkön
ülve fölemelkedtél ; | azért mi is magasztalunk téged, |
mert üdvös a te kegyelmed, | dicsőség néked. (2-szer.)

A szent hegyről való felemelkedésedet, | az Atya
dicsőségének kisugárzását látván, Krisztus, | énekeljük a
te tündöklő arcod fényét, | leborulunk a te kinszenvedésed
előtt, | magasztaljuk a te feltámadásodat, | dicsőítván
a te fényes mennybemeneteledet, | könyörülj rajtunk.
(2-szer.)

Uram, midőn az Apostolok látták, | hogy te felhőkön
a mennyekbe emelkedel, | siránkozni kezdtek utánad, élet-
adó Krisztus | s szívük keserűségében zokogva kiáltá-
nak : | Irgalmas Uralkodó, ne hagyj el minket árván, |
kiket mint szolgálodat jószággal szerettél, de ígéreted
szerint küldd le nekünk a te Szentlelkedet, | a mi lelkünk-
nek Megvilágosítóját.

Uram ! betöltvén e földön a te üdvigondozásod titkát,
tanítványaidat az olajfák hegyére magaddal vitted, fel-
emelkedtél és íme az ég erősségébe jutottál. | Ki énértem
és énmiattam koldusszegény lettél és visszaszálltál oda,

ahonnan nem váltál meg, leküldvén a Szentlelket, a mi lelkünk Megvilágosítóját.

Dicsőség . . . most és: Édes Jézusom! Ki az Atya kebeléből, mint Isten nem távoztál el | s a földiekkel, mint ember együtt lakoztál, | ma az olajfák hegyéről a mennybe dicsőségesen felszállván, | a mi elbukott emberi természetünket is kegyesen felemelted | s az Atya jobbára ültetted, | miért is a testnélküliek mennyei seregei e csoda felett álmélkodván, | félelemtől bort adtak és rettegéssel teltek el | és a te emberszeretetedet magasztalták. | Velük mi is, földiek, a hozzánk való lejöveleledet | és a tőlünk való felmeneteledet dicsőítvén, | imádunk téged, mondván: | Ki felmeneteledkor tanítványaidat | és a téged szült Istenszüződöt örömmel töltötted el, | részesíts minket is a te választottaid örömében, | az ő esedezéseik és a te nagy irgalmad által.

Bemenet. Enyhe világossága. Prokimen a napé. Parimiák: Izaiás: 6. és 62. Zachariás 14.

Litán: 1. bolg. hang Felmenvén a mennyekbe, | honnan le is szállottál, | Uram, nem hagyván el minket árván, | jöjjön el a te Szentlelked | és hozzon a világnak békeséget | és mutassa meg az emberek fiainak a te hatalmad munkáit, | emberszerető Uram.

Felmentél a te kezdetnélküli Atyádhoz, | nem válván el az ő körülírhatatlan keblétől | és az Erők háromszoros szent dicsőségének hozzáadását nem fogadván el, | hanem egy Fiúnak és a megtestesülés által az Atya egyszülöttjének ismertek téged, Urunk. | A te nagy irgalmad sokasága szerint, könyörülj rajtunk.

Angyalaid, Uram, az Apostoloknak mondák: | Galileai férfiak, mit álltok itt az égre tekintvén, | ő a Krisztus Isten, ki szemetek előtt az egekbe emelkedett | s ki ismét eljön azon módon, miként az égbe felmenni láttátok őt: | szolgálatok őneki szentségben és igazságban.

Midőn az Olajfák hegyére jöttél, Krisztus, | hogy az Atya tetszését teljesítsd, | megijedtek a mennyei angyalok | és megrettentek a földalattiak, örvendve | és félve álltak a tanítványok, | amint mondtad nekik, | hogy trónus készül a várakozó felhővel szemben. | Az ég meg-

nyitván kapuit, | megmutatta szépségeit | és a föld megnyitotta rejtekeit, | hogy ismeretessé legyen Ádám leszállása | és újabb felszállása. | A lábfejek a kezek alatt a magasba emelkedtek, | a száj pedig nagy áldást hallott. | A felhő fölvelt, az ég belsejébe befogadott téged. | Ezen tettetted, Urunk | naggyá és híressé tettetd lelkünk üdvösségére.

Ádámnak a föld alsóbb részeibe szállt természetét minden kezdetnél | és hatalomnál jobban újra teremtvé magaddal vitted fel ma, ó Istenem, | mert mivel szeretted őt, | magadhoz ültetted, mint Irgalmas, | magaddal egyesített, mint egyesített vele együtt szenvedtél | és aki nem szenvedhet, szenvedtél | és megdicsőítetted őt. | De a testnélküliek mondták: | Kicsoda ez a szép férfi? | De nem csupán ember, | nyilván Isten és ember együtt. | Amiért az angyalok elcsodálkozva, ruhában körülörpödték a tanítványokat és kiáltották: | Galileai férfiak, | aki tőletek elment, | ő a Jézus, Emberisten, Istenember, | egykor eljövend ítélni eleveneket és holtakat, | adván a hívőknek bűnbocsánatot | és gazdag kegyelmet.

Midőn dicsőségben felemelkedtél, Krisztus Isten, a tanítványok láttára, | a felhők felvettek téged testeddel, | a mennyei kapuk befogadtak, | az angyalok kara vigszággal örvendezett, | a felsőbb erők kiáltván, mondták: | Emeljétek fel kapuitokat, ti fejedelmek | és bevonul a dicsőség királya. | A tanítványok pedig elmélkedve mondták: | Ne válassz el minket, jószágos Pásztorunk, | de küldd el nekünk a lelkünket vezető | és megerősítő legszentebb Lelkedet.

Dicsőség . . . Most és . . .: Uram, ki a nemzetek előtt örök időktől elrejtett titkot betöltvén, | mint Jószágos eljöttél tanítványaiddal, | magaddal hozván az Olajfák hegyére azt, ki Téged, a mindenek Alkotóját és Teremtőjét szült, | mert ő mint anya a te kínszenvedésed idején a legmélyebb gyötrelmeket állotta ki, | illő, hogy a te tested dicsőségében sok örömmel örvendezzen, | mely örömben mi is részesülvén, | mennybemeneteled ünnepén, Uralkodónk, | a hozzánk való nagy kegyelmedet magasztaljuk.

Előverses szlichirák: 2. h. Születté saját kívánságod

szerint, | megjelentél köztünk, mint önmagad akartad; | szenvedtél testileg, Istenünk | s feltámadtál halottaidból, | legyőzvé a halált; | végre mindeneket betöltvén, | föl-emelkedtél a mennyekbe | s onnét leküldted nekünk a Szentlelket, | hogy énekeljük és magasztaljuk | a te istenségedet.

Elővers: Tapsoljatok kézzel minden nemzetek, örvendezetek az Úrnak vigság szavával.

Midőn felszállottál a mennyekbe, Krisztus, az Olajfák hegyéről | látván téged a mennyei Erők, egymáshoz kiáltának: | Kicsoda ez? | és visszhangzék: | ez a hatalmas, erős és rettenetes a harcban, | ez valóban a dicsőség Királya. | És miért vörösek az ő ruhái? | «Bózából érkezett, mely a testé.» | És te magad, mint Isten a dicsőség jobbára ülven, | leküldted nekünk a Szentlelket, | hogy oktassa és üdvözítse a mi lelkünket.

Fölment az Isten örvendezéssel, az Úr harsonaszóval.

Föl-emelkedtél tanítványaid előtt dicsőségben | az Olajfák hegyéről, Krisztus Isten | és az Atya jobbára ültél, | mindeneket betöltve istenségeddel | és leküldted nekik a Szentlelket, | ki megvilágosítja, megerősíti | és megszenteli a mi lelkünket.

Dicsőség ... most és ... 6. h. Örvendezéssel megyen föl az Isten | és harsonaszóval az Úr, hogy fölemelje magával Ádám hasonmását | és leküldje a vigasztaló Lelket a mi megszentelésünkre.

Most bocsátod el Uram... után: *Tropár 4. h. Föl-emelkedtél dicsőségben Krisztus Istenünk | és örömet szereztél tanítványaidnak, | megigérvén nekik a Szentlélek leküldését | és biztosítván őket mennyei áldásodról; | mert te vagy az Isten fia, | a világ Üdvözítője.*

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr... után: Tropár: Föl-emelkedtél ... (3-szor.)

Leülő, 1. h. Dallam: Habár sirod köve. Miután az anyagok csodálkoztak a te isteni felmeneteleden s a tanítványok rettegtek fenséges emelkedéseden, dicsóséggel mentél fel, mint Isten, | hol fölemelt kapuk vártak reád, Üdvö-

zító; | miért is a mennyei Erők álmélkodva kiáltották: | Dicsőség a te alázatosságodnak, Krisztus, | dicsőség a te országodnak, | dicsőség a te fölmenetelednek egyetlen Emberszerető.

Dicsőség ... Most és: Ugyanaz

Leülő 3. h. Dallam: A te szüzességed szépségén. Az örökkévaló és kezdetnélküli Isten, | a felvett emberi természetet titkosan megszentelvén, | azt ma a mennybe emelte; | angyalok mutatták az apostoloknak a nagy dicsőséggel felszálló Jézust | s imádva őt, mondák: | dicsőség a mennyekbe emelkedő Istennek.

Dicsőség ... most és ... Ugyanaz.

Dicsérvétek az Úr nevét ... 44 lap.

Magasztalunk téged életadó Krisztus és tiszteljük a te legtisztább testeddel való mennybemeneteledet.

Előversek: Minden nemzetek tapsoljatok kézzel, örvendezzetek az Úrnak igazságszavával. — Mert az Úr felséges, rettenetes, nagy király az egész földön. — Felment az Isten örvendezéssel, az Úr harsonaszóval. — Emeljétek fel kapuitokat ti fejedelmek és bemegy a dicsőség Királya. — Az Úr székét a mennyekben állította fel és királysága uralkodik mindenek felett. Mondá az Úr az én Uramnak: — Ül az én jobbomra, amíg ellenségeimet lábaid zsámolyává teszem. — Felemelkedtél a mennyekbe Isten — és dicsőséged az egész földön. — Felemelkedtél, Uram, erőddel, énekelem és magasztalom a te erődöt. *Dicsőség ... Most és: Alleluja.* Felment az Isten örvendezéssel, az Úr harsonaszóval üdvözíteni Ádám ivadékát.

Leülő. 5. h. Leszállottál a mennyből a földre | és mint Isten a pokol fogságában levőket | magaddal együtt feltámasztottad, | mennybemeneteleddel Ádám tekintetét az égre irányítottad Krisztus, | atyai trónod részesévé tevén őt meg, | mint Kegyelmes és Emberszerető.

Dicsőség ... Most és: Ugyanaz.

Ifjúságomtól kezdve ... 45. lap.

Prokimen. 4. h. Fölment az Isten örvendezéssel, az Úr harsonaszóval.

Evangélium után: Látván Krisztus ... 50. zsoltár.

Dicsőség: Szent apostolaidnak ... stb.

Sztichira. 6. h. Ma a magasságbeli erők látva a mi — mennyekben megjelenő emberi természetünket, | a felmenetel különös módja felett csodálkoztak | s tűnődve szóltak egymáshoz: | Vajjon ki az, aki ott jő? | meg-

látván pedig saját Uralkodójukat, a menny kapuinak felemelését parancsolták; | kikkel együtt mi is szüntelenül énekeljünk az onnét testben ismét visszajöendő Úrnak, | mint ítélő Bíráknak | és mindenható Istenünknek.

Kánon. 5. h. 1. Irmosz. Üdvözítő Istenünket, | ki a népet a tengeren | száraz lábbal átvezette és Fáraót | minden seregével együtt a tengerbe fullasztotta; | egyedül őt énekeljük, | mert ő megdicsőült.

Felnyitom az én számat . . . 379. lap.

Katavászia: Istentől . . . 336. lap.

3. A te keresztet hatalmával Krisztus | szilárdítsd meg az én szándékomat, | hogy énekeljem és magasztaljam | a te üdvözítő mennybemeneteledet.

A katavászia 3. éneke után leülő 8. hang. Minta dallam szerint. Az égi felhőkre léptél fel, | békét hagyván a földieknek. | Felmentél és az Atya jobbjára ültél, | mint Vele és a Lélekkel egylényegű, | mert testben jelentél meg ugyan, | de változatlan maradtál. | Miért is várod a vég bekövetkeztét, | hogy a földre lejöjj megítélni az egész világot. | Igaz Bíránk, | Urunk, kegyelmezz lelkünknek, | mint irgalmas Isten, szolgáidnak | adván bűneink bocsánatát.

4. Hallottam a kereszt erejének dicséretét, | hogy általa nyílt meg a paradicsom | és felkiáltottam: | dicsőség a te erődnek, Uram.

5. Virrasztván | hozzád kiáltunk: Uram, üdvözíts minket, | te vagy a mi Istenünk, | kívüled mást nem ismerünk.

6. Körülvett engem a tenger mélysége, | a cethal lett az én sírom, | én pedig hozzád kiáltottam, Ember-szerető | és megszabadított engem a te jobbkezed, Uram.

A katavászia 6. ódája után Kondák 6. h. A rólunk való gondviselésedet teljesítetted | és a földieket egyesítetted a mennyeikkel; | dicsőségedben felemelkedtél Krisztus Istenünk, | de nem váltál el végleg, | hanem állandóan megmaradtál azok között, | kik téged szeretnek, mondván nekik: | Én veletek vagyok és senki ellenetek.

Ikosz. Ami a földé, az a földön maradt, ami a hamué, az a pornak engedte át a helyét. Azért jertek halandók! Serkenjünk fel és az égiek felé irányítsuk tekintetünket és érzékeinket. Fordítsuk tekintetünket

épügy, mint érzelmeinket az ég kapuira. Képzeljük, hogy az Olajfák hegyén vagyunk és szemléljük a felhőkbe felment Szabadítót, mert onnan az Úr a mennyekbe felemelkedett. Onnan a bőkezű szétosztja apostolainak az ajándékokat, megvigasztalván, megerősítvén, tanítván őket, mint atya fiait, így szólván hozzájuk : Nem válok el tőletek, én veletek vagyok és senki ellenetek.

7. Ki megszabadítottad a tüzes kemencében énekekben dicsőítő ifjakat : | áldott vagy a mi atyáinknak Istene.

8. Az atyától örök idők előtt született | s az utóbbi években Szűz Anyától megtestesült Fiút | énekeljétek ó emberek | és magasztaljátok mindörökké.

Magasztald én lelkem dicsóséggel testileg a mennyekbe felemelkedett Urat. Magasztald én lelkem dicsóséggel a mennyekbe, az Atyához fölment Uralkodó Krisztust.

9. Téged, mint minden emberi ész és ige feletti Isten Anyját, | ki felfoghatatlan módon és időben | szülte az örökkévalót, | mi hívek mindnyájan egyhangúlag magasztalunk.

Fényének: A tanítványok szeme láttára felemelkedtél Krisztus | és az Atyához ültél. | Az angyalok előre futva kiáltották : | Emeljétek fel a kapukat, | emeljétek fel, mert a Király megy be a fény dicsőségébe.

Dicséreti szlichirák: 1. h., dallama: A mennyei rendeknek... E földön angyalok módjára ünnepeljünk, | a dicsőség trónján székelő Istennek énekelvén : | Szent vagy, mennyei Atya, | szent vagy együttesen örökéletű Ige | és szent vagy legszentebb isteni Lélek. (2-szer.)

Az angyalok vezérei látván Üdvözítőnk a te csodálatos mennybemeneteledet, | tűnődve szólának egymáshoz : | micsoda látvány ez? | külső tekintetre embernek látszik, | mégis mint Isten testben emelkedik az egekbe.

A galilei férfiak látván testben való fölmeneteledet, | hallották az angyalok hozzájuk intézett szózatát : | mit álltok itt, az égre tekintvén, | ő ismét eljő testestől, | mint ahogy most láttátok.

Dicsőség... most és...: 2. h. Születtél saját kívánságod szerint... 321. lap.

Nagy doxológia után a Tropár: Felemelkedtél... 322. lap.

A Szentmisén.

1. *Antifóna:* a) Minden nemzetek, tapsoljatok kézzel, örvendezzetek az Úrnak vigság szavával. Az *Istenszülnök imái által, Üdvöztő, üdvözíts minket.*

b) Mert az Úr fölséges, rettenetes; nagy Király az egész földön. Az *Istenszülnök ...*

c) Hódítsd a népeket és a nemzeteket lábaink alá. Az *Istenszülnök imái által ... stb.*

2. *Antifóna:* a) Nagy az Úr és igen dicséretes a mi Istenünknek városában, az ő szent hegyén.

Üdvözíts minket, Isten fia, ki dicsőségben felemelkedtél, énekelünk néked: Alleluja.

b) Sion hegyeinek északi oldalán van alapítva a nagy Király városa. *Üdvözíts minket ... stb.*

c) Szorongatásban ismeri meg az Istent. *Üdvözíts minket ... stb.*

3. *Antifóna:* Halljátok ezt minden népek! Vegyétek ezt füleitekbe mindnyájan, kik a föld kerekiségén laktok.

Dicsőség ... Most és ...: Istennek egyszülött Fia, stb.

Tropár: Fölemelkedtél dicsőségben ... stb.

Kondák: A rólunk való gondviselésed ... 324. lap.

Prokimen: 7. h. Emelkedjél föl az egekbe Isten és a te dicsőséged az egész földön.

Valóban méltó ... helyett: Magasztald, én lelkem, a mennyekbe testestül dicsőségben felemelkedő Urunkat. És a 9. irmosz.

Áldozási vers: Felment az Isten örvendezéssel, az Úr harsonaszóval.

«Láttuk az igazi világosságot» és «Teljenek be ajkaink» helyett: a Prokimen szövege.

Vecsernye.

Uram, tehozzád kiáltok ...: 1. h.

Felmenvén a mennyekbe ... Felmentél ... Angyalaid, Uram ... 320. lap. *Mineából: 3.*

Három szlichira a mineából.

Dicsőség ... most és ...: Születtél saját kívánságod szerint ... 321. oldal.

Prokimen: 7. h. A mi Istenünk mennyben és földön, amit akar, mindent végbevisz.

Előverses szlichirák: 2. h. Dallam: Midőn téged...
Az olajfák | hegyére fölmenvén a mindeneket betöltött Jézus, | mondá az ő tanítványainak: | Közeledik, ó én barátim, a fölmenetel ideje, | menvén | tanítsatok minden népet ama igékre, | melyeket az én ajkaimról hallottatok; | s akkor fölemelkedett dicsőséggel a mennyekbe, | az Apostolok pedig a történetek felett megrémülve csodálkoznak.

Tapsoljatok kézzel minden nemzetek, örvendezetek az Úrnak vigság szavával.

Midőn | a Szűzanya és tanítványaid Bethániába mentek, Krisztus, | fölemelted kezeidet az ő megáldásukra | és mikor megáldottad őket, | szemeik elől vakító fényességű felhő elragadott téged, | akkor | fölemelkedtél dicsőségben | s az Atyának jobbán ülő | s vele együtt imádandó Istennek nyilvánítottad ki magadat.

Felment az Isten örvendezéssel, az Úr harsonaszóval.

Jertek, | menjünk fel, hívek, az olajfák hegyére, | mint felmentek az Apostolok | s felemelvén szívünket és gondolatainkat, | szemléljük | a mi mennyekbe szálló Urunkat; | és háladatos szívvel örvendezvén, mi is kiáltunk: | dicsőség, Irgalomteljes, a te mennybemenetelednek.

Dicsőség... Most és...: 6. h. A szent hegyről való felemelkedésedet... 319. lap.

Most bocsátod el, Uram... stb.

Tropár: Felemelkedtél...

Húsvét után hetedik, vagy a szent atyák vasárnapja.

Ezen a vasárnapon ünnepeljük az első niceai egyetemes zsinat 318 szent atyját.

Szombat, vecsernyén.

Uram, tehozzád... után: 6. h. Győzelmet aratván Krisztus... Ma megtörte Krisztus a halált... A te színed elől... 27. lap. Az Úr felemelkedett a mennyekbe... Uram, a te mennybemeneteleden... A szent hegyről való... 319. lap.

6. h. *Minta dallamra.* Az Atyától örök idők előtt anya nélkül a méhből, | a hajnali csillag előtt születél, | habár Árius gyarló teremtménynek tart is téged | és nem dicsőít Isten gyanánt. | Vakmerően a gyarló teremtmények közé soroz Téged, | az Alkotót, | ekkép vonva magára az örök kárhozat tüzét. | De a niceai szent zsinat | Isten Fiának vall Téged, Urunk, | ki az Atyával és a Szentlélekkel | öröktől fogva együtt uralkodol.

Üdvözítöm, ki tépte szét a te köntösödet? | Áriusz, mondád, | ki a Szentháromság titkos egységét részekre szaggatta. | Ő tagadta ugyanis, hogy Te egyike lennél a Szentháromságnak. | Ő tanította ki Nesztort is, | hogy ne mondja azt, hogy Istenszülő. | A niceai zsinat mindazonáltal Isten Fiának vallott téged, | ki az Atyával és a Szentlélekkel öröktől fogva együtt uralkodol.

Árius a bűnök mélységébe merült | és elzárkózott a világosság látásától. | Belsejét az isteni harag tépi és kényszeríti, | hogy egész lényét és lelkét tárja fel. | Erkölcsére és képére nézve egy másik Júdás volt. | De a niceai zsinat Isten Fiának hirdetett téged, Urunk, | ki együtt uralkodol az Atyával és a Lélekkel.

Az esztelen Árius a legszentebb Háromság egyuralmát felosztotta | három, nem egyenlő és idegen lényre. | Azért az istenes lelkű atyák szívesen összejöttek, égve a buzgóságtól, | mint a teszbii Illés. | A hirdetett gyalázatos istenkáromlást a Lélek bárdjával semmisítették meg; | ahogy azt a Lélek megjelentette.

Dicsőség . . .: A Szentlélek titkos harsonáit, | az isteni szózatú Atyákat dicsőítjük ma, | mint Árius legyőzőit | és az igaz hit bajnokait, | kik az egyház kebelében | és az istenismeret összhangzó dicsőítését hirdették: | a változatlan Háromságot | és az egyvalóságú Istenséget, | hogy könyörögjenek az Úrhoz, | a mi lelkünk üdvösségéért.

Most és . . .: Ó, ki nem áldana téged . . . 28. lap.

Bemenet. Enyhe világossága . . . *Prokimen a napnak. Parimiák.*

Előverses szlichirák. A te feltámadásodat, Krisztus. . . Az ércskapukat összetörted. . . A régi romlásból . . . 28. lap. Akaratod szerint . . . 29. lap.

Dicsőség: 4. h. Ma Nicea fényes városában az egész világról egybegyűlt | tisztos atyák igazhitű gyülekezetének emlékét buzgón ünnepeljük. | Mert ők a gonosz Árius istentelen tanítását ihletett bölcseséggel elvetették | és őt magát a katolikus egyház kebeléből zsinatilag kizárták | és mindenkit világosan arra tanítottak meg, | hogy Isten Fiát egylényegűnek, | együtturalkodónak | s minden idők előtt létezőnek kell a Hitvallásban vallani. | Ezt pontosan és lelkiismeretesen megállapították. | Ezért mi is az ő istenes parancsuknak engedelmeskedvén, | teljes hittel | szolgálunk az Atyának és Fiúnak és a Szentléleknek, | mint az egy Istenségben létező egyvalóságú Háromságnak.

Most és . . . Uram, ki a nemzetek előtt . . . 321. lap.

Most bocsátod el, Uram . . . *Tropár: 6. h.* Angyali erők . . . 113. lap.

Dicsőség . . . 8. h. Dicsőített vagy te, Krisztus Istenünk, | ki e földre világítók gyanánt a szent atyákat rendelted, | ő általunk tanítván, mindnyájunkat az igaz hitre, | nagyírgalmú Urunk, dicsőség néked.

Most és . . . Felemelkedtél tanítványaid előtt . . . 322. l.

Vasárnap reggeli isteni tisztelet. Utrenye.

Isten az Úr . . . után: Angyali erők . . . 113. lap. (2-szer.)

Dicsőség . . . Dicsőített vagy te . . . *Most és . . .* Felemelkedtél . . . 322. lap.

1. Leülő: 6. h. A sír megnyilott . . . 71. lap. Uram, a sírod előtt állt . . . 72. lap. *Dicsőség . . .* *Most és . . .* Ki áldottnak nevezted . . . 29. lap.

1. Leülő: Az élet a sírban . . . 71. lap, *utána:*

A te önkéntes haláloddal halhatatlan életet szerezünk, mindnyájunk | egyetlen mindenható Üdvözítője! | Mert te a te tisztaságos feltámadásodban mindenkit előhívtál, | ki a pokol győzelmét | és a halál fulánkját letörted.

Dicsőség . . . *Most és . . .* Istenszüdő Szűz, imádd . . . 72. lap.

Az angyalok gyülekezete . . . után ipako és a többi a 6. hangból. —. *lap. Kánon: 6. h.* Mint a szárazon . . . 73. lap. *után:*

Üdvözítő Istenünket . . . 324. lap. *Katavászia*: Istentől a felhők homályával . . . 336. lap. *A katavászia 3. éneke után*: Kondák és ikosz a mennybemenetelnek . . . 324. lap. és *leülő az atyáknak*: 4. h. Krisztus igazságának ragyogó szövétnekei, ti kiváló atyák, | valóban megjelentetek a világnak, | a földön megsemmisítvén az eretnekek szidalmazó fecsegését | és eloltván a káromlók lángoló zavarát. | Azért, mint Krisztus papjai, | imádkozzatok a mi üdvösségünkért.

Dicsőség . . .: Nicea fényes városa ma az egész földről 318 püspököt hívott össze falai közé | a káromlást hirdető Árius ellen, | ki kisebbítette Isten egyszülött Fiát, | Igéjét a Szentháromságnál. | Áriust legyőzték és a hitet megerősítették.

Most és . . .: (*Mennybemenetelnek.*) Ki dicsőséggel fölmentél a mennyekbe | és az Atya jobbjára ültél, | semmi módon nem váltál el, Emberszerető Krisztus. | De megígérted a te bölcs tanítványaidnak a Szentlélek leküldetését | és a mi gondolatainkat is megvilágosítottad. | Adj felvilágosítást, | hogy szüntelenül énekeljünk téged, Uralkodó.

A katavászia 6. éneke után Kondák: 6. h. Az apostolok hirdetésében | és a zsinati atyák ítéleteiben van az egyház hitbeli egysége megerősítve, | mely a mennyből eredő igazság köntösét viselve kormányozza | és vezérli a vallástudomány nagy titkát.

Ikosz. Hallgassuk Isten egyházának fenséges hirdetését, mondván: Aki szomjúhozik, jöjjön hozzám és igyék. A kehely, melyet tartok, a bölcsesség kelyhe. Ennek italát az igazság igéjével merítettem, nem az ellentmondás, hanem a megvallás vizét öntvén ki, amelyből a jelenlegi izrael iván, a beszélő Istent szemléli. Lássátok, lássátok, hogy ennenmagam vagyok és nem változom. Én az Isten, az első és mindenek felett és kívülem nincs más, nincs sehol. Akik innen részesülnek, megelégtetnek és dicsőítik a kegyelet nagy titkát.

A katavászia 9. ódája után: Szent az Úr . . . (3-szor.) *Fényének, feltámadási*: Tiberiás tengerénél . . . 90. lap.

Dicsőség . . .: Az isteni atyák emlékét ünnepelvén ma, | az ő imáikkal kérünk, Irgalmas Urunk, | az eretnecség minden kárától mentsd meg a te népedet | és méltasd valamennyit, hogy dicsőítsék az Atyát | és az Igét és a Szentlelket.

Most és . . . : A tanítványok szemeláttára . . . 325. lap.

Dicséreti sztyichirák. 4 sztyichira . . . 74. lap, a 6. hangból.

Azután: Dicsérjélek őt húrokon és hangszereken.

6. h. Dallam: Miután minden reményük az égiekben volt.

A tiszteletreméltó atyák, | minden lelki képességüket megfeszítvén | és a Szentlélek ereje által vezéreltetvén, | a mennyből eredő hitnek szent ágazatait isteni ihlettségű írásaikban feljegyezték, | melyekben az apostoli tanításhoz híven, | az Igének az Atyától való minden időelőtti születését nyilván hirdetik, | mint az egyháznak szentéletű, áldott | és legbölcsebb tanítói. (2-szer.)

Elővers: Minden lélek dicsérje az Urat.

Miután a zsinati Atyák a Szentlélek értelmi felvilágosítását elnyerték, | az Űr természetfölötti titkos áldását rövid szavakkal | és nagy bölcseséggel megvilágosították | s mint Krisztus hitének terjesztői, | a szent hagyományoknak megőrzői | és áldott védői, | az Istentől kinyilatkoztatott hitágazatokat | sértetlen valóságukban megörökítették.

Elővers: Áldott vagy te Urunk, atyáinknak Istene, dicséretes és dicsőséges a te neved mindörökké.

Lelkipásztori okosságuknak teljét összegyűjtve | az isteni pásztorok | s fölötte méltó haragtól indítatva, | ma az igazságtalanságot, | a kártékony ragadozó farkasokat, | mint halálosan sebzetteket | és gyógyíthatatlan betegeket elűzték | a Szentlélek parittyáival | az Anyaszentegyház teljességéből, | Krisztusnak legigazabb szolgálái | s az isteni igehirdetésnek legszentebb avatottjai.

Elővers: Gyűjtsétek össze az ő szentjeit.

Az első ismétlendő.

Dicsőség. A szentatyák gyülekezete a föld minden határaiból egybegyűlvén, | az Atya és a Fiú és a Szentlélek egylényegűségét | és egy természetét hirdette | és a hittudomány titkát az egyház részére világosságba helyezte; | miért is áldván és magasztalván őket, mondjuk: | Ő Isten győzelmes serege, | az Űr táborának ihletett bajnokai, | a szellemi égboltozat fénylő csillagai, | a titkos Sion ledönthetlen oszlopai, | a paradicsomkert illatos virágai, | szent beszédű arany-ajkak, | Nicea város dicső-

sége, | az egész világ ékessége, | buzgón könyörögjetek a mi lelkünkért.

Most és: Áldásteljes vagy te ... 52. lap.

A nagy doxológia után feltámadási tropár. Az elbocsátás után: Dicsőség ... Most és: X. evang. szlichira hang 6. 91. lap.

Szentmisén.

Tropár: 6. h. Angyali erők... 113. lap. Mennybemeneteli tropár: Felemelkedtél. 322. lap. Tropár az atyáknak: Dicsőített vagy ... 329. lap. Dicsőség: Kondák, 8. h. Az apostolok hirdetésében | és a zsinati atyák ítéletében van az egyház hitbeli egysége megerősítve, | mely a mennyből eredő igazság köntösét viselvén, | kormányozza és vezérli a vallástudomány nagy titkát.

Most és: A mennybemeneteli kondák ... 324. lap.

Prokimen: 4. h. Áldott vagy te, Uram, atyáinknak Istene, dicséretes és dicsőséges a te neved mindörökké.

Áldozási vers: Dicsérjétek az Urat.... És: Örök emlékezetben lesz az igaz ...

Vecsernye.

Uram, tehozzád ... után: 6. h.

Az Atyától örök idők óta ... Üdvözítőm ki tépte szét ... Áriusz a bűnök mélységébe.. És a mineából: 3. Dicsőség: A Szentlélek titkos ... 328. lap. Most és: A szent hegyről ... 319. lap. Dicséreti szlichirák. A tiszteletre méltó atyák ... 331. lap. Miután a zsinati atyák ... Lelkipásztori okosságuknak ... 331. lap.

Dicsőség: 3. h. Az apostoli hagyományok biztos őrei voltak, szent atyák; | mert a Szentháromság egyvalóságát helyesen tanítván, | Árius káromlását gyűlekezetileg elítéltétek | s vele együtt a Szentlélek ellen harcoló Macedoniust is megfenyítettétek; | kárhoztattatok továbbá Nesztort, | Eutikest, Dioszkort és Szabelliust | és az engedetlen Szevert, | kiknek csábításaitól hogy megmenekedjünk | és hitünket szeplőtelen tisztaságban megőrizzük, | kérünk titeket, szent atyák, | imádkozzatok érettünk.

«Majd pedig szétoszló nyelvek jelenének meg nekik... Ekkor mindnyájan betelének Szentlélekkel...»

Apostolok cselekedetei 2. r. 3—4.

Most és . . . 6. h. Fölment az Isten . . . 323. lap.

Most bocsátod . . . Tropár. Dicsőítettett vagy te Krisztus . . . 329. oldal.

Dicsőség . . . a napi szenté . . . most és . . . Fölemelkedtél dicsőségben . . . 322. oldal.

A SZENTLÉLEK LESZÁLLÁSÁNAK ÜNNEPE.

Pünkösöd vasárnapja.

Szombat, vecsernye.

Uram, tehozzád . . . után: 1. h.

PÜNKÖSD ünnepét, a Szentlélek lejövetelét, | az ígélet beváltását és reményünk teljesülését, | az oly nagy és drága szentséget üljük ma | s azért énekeljük neked, mindeneknek Alkotója : | Uram, dicsőség néked. (2-szer.)

Idegen nemzetek nyelvismeretével újítottad meg, Krisztus, a te tanítványaidat, | hogy azokon hirdessenek téged, | mint halhatatlan Igét és Istent, | ki gazdag kegyelmet adsz a mi lelkünknek.

Mindent megad a Szentlélek : | Jövendöléseket sugalmaz, | az egyház szolgáit tökéletesbíti, | az írástudatlánokat bölcseségre tanítja, | a halászokat hittudósokká avatja, | egyházi gyülekezetet alapít. | Az Atyával és Fiúval egyvalóságú s egyuralkodású Vigasztaló, | dicsőség néked.

2. h. Láttuk az igazi világosságot, | vettük a mennyei Szentlelket, | megtaláltuk az igaz hitet, | imádjuk az oszt-hatatlan Szentháromságot : | mert ez üdvözített minket. (2-szer.)

A próféták által megjövendölted nekünk az üdvösség útját | és az apostolok által reánk árasztottad, Üdvözítőnk, a Szentlélek malasztját ; | te voltál kezdet óta az Isten | s ezután | és mindörökké Te vagy a mi Istenünk. (2-szer.)

A te udvaraidban dicsőítlek téged, | világnak Üdvözítője | és meghajtott térdekkel imádom a te legyőzhetlen erődet | és este, reggel, délben | és minden időben áldalak téged, Uram.

A te udvaraidban, Uram, | mi, a te híveid, | meg-

hajtva lelki és testi térdeinket, | énekelünk téged kezdetnélküli Atya, | a veled együtt kezdetnélküli Fiaddal, | az egyvalóságú és legszentebb Lélekkel együtt, | ki megvilágosítja és megszenteli a mi lelkünket.

Az egyvalóságú Szentháromságot : | az Atyát, a Fiút és a Szentlelket énekekben dicsőítjük ; | mert ezt hirdették nekünk a próféták, | az apostolok és a vértanuk.

Dicsőség . . . most és . . . 8. h. Jertek népek, imádjuk a háromszemélyű Istenséget, | a Fiút az Atyában a Szentlélekkel ; | mert az Atya minden idő előtt szülte az ővele egyvalóságú | és egyuralkodású Fiát | és a Szentlélek az Atyában vala, | mint a Fiúval együtt dicsérendő egy erő, egy lény, egy Istenség, | kit imádván mindnyájan, mondjuk : | Szent Isten, ki a Fiú és a Szentlélek közreműködésével mindeneket teremtettél ; | Szent Erős, ki által megismertük az Atyát | és ki által a Szentlélek e világra jött : | Szent Halhatatlan, vigasztaló Lélek, | ki az Atyától és Fiútól származott : | Szentháromság, dicsőség néked !

Enyhe világossága. *Prokimen a napnak: Utána: Parimia.* Mózes 4. könyvének 11-ik része. Joel jövődölésének 2-ik része. Ezekiel jövődölésének 36. része.

Litián. A próféták által megjövendölted . . . A te udvaraidban dicsőítlek . . . A te udvaraidban, Uram . . . *Lásd fentebb.*

Dicsőség . . . most és . . . 8. h. Midőn az együttülő apostolaidra leküldted a te szent Lelkedet, Urunk, | akkor a zsidók fiai látva ezt, | rettegés fogta el őket, | mert a Szentlélek ihletéséből idegen nyelveken hallották őket az Isten igéjét hirdetni | és akik azelőtt tudatlanok voltak, | egyszerre bölcsekké lettek | és az isteni titkok ékesszólású tanításával a nemzeteket a hit világosságára térítették ; | azért mi is kiáltjuk neked, | ki a földön megjelentél és a homályból kiragadtál bennünket, | dicsőség néked, Urunk.

Előverses sztichirák. 6. h. A nemzetek a Szentléleknek apostolaidban működő csodálatos erőit nem értvén meg, | az idegen nyelveken való beszélést részeg állapotnak tulajdonították ; | mi pedig megerősítetvén általok, | szüntelenül így könyörgünk hozzád : | A te szent Lelkedet ne vedd el tőlünk, Emberszerető.

Elővers. Tiszta szívet teremts bennem, ó Isten! és az igaz lelket újítsd meg belső részeimben.

Uram, apostolaid a Szentlélek leszállása által | idegen nyelvek beszélésére képesekké tétettek | s ami a hitetlenek előtt részegségnek látszott, | ugyanazt mi hívők üdvösségünk eszköze gyanánt magasztaljuk, | melynek kiáradása minket is méltókká tett, | hogy téged buzgón imádjunk, Emberszerető.

Ne vess el engem színed elől és szent Lelkedet ne vedd el tőlem.

Mennyei Király, vigasztaló igazságnak lelke *stb.*

Dicsőség . . . most és . . . 8. h. A nyelveket hajdan összehavarta Isten a torony építésének vakmerősége miatt, | mostan pedig a többféle nyelvek által bölcsekké tette a nemzeteket, | az Isten-ismeret nagyobb dicsőségére! | Ottan a kevélykedő istenteleneket büntette meg az Úr, | itten pedig az alázatos halászokat világosítottad meg Krisztus, a Szentlélek által; | akkor az egyetlen nyelv érthetatlenné vált büntetésből, | mostan a többféle nyelv érthetővé tétetett mindnyájunk lelki üdvösségére.

Tropár 8. Áldott vagy te, Krisztus Istenünk, | ki a halászokat bölcsekké tette, | leküldvén nekik a Szentlelket | s őáltalok hálódba ejtetted az egész földet, | Emberszerető, dicsőség néked. (3-szor.)

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr . . . után: *Tropár . . . (3-szor.)*

1. Leülő, 4. h. Dallam: Elcsodálkozott József. | Az utó és befejező ünnepet üljük ma fényesen, ó hívek. | Az utóbbi az ötvened, az ígéretek teljessége és beváltása; | mert ezen napon szállott le a földre tüzes nyelvek alakjában a Vigasztaló lángja, | mely a tanítványokat megvilágosította | és az ég sáfáraivá avatta; | lejött a Vigasztaló világosság | és megvilágosította a világot.

2. Leülő. A Lélek forrása leszállt a földre | s szellemi tüzes folyamokká oszlott szét | s harmatot hintvén az apostolokra, | megvilágosította őket | és lőn nekik harmatozó felhővé, | megvilágosító tűzzé és permetező lánggá, | mely-

ben mi víz és tűz által fogadtuk a szent malasztot, | lejött a vigasztaló Világosság és megvilágosította a világot.

Dicsőség ... Most és ...: Ugyanaz.

Dicsérjétek az Úr nevét ...

Magasztalunk téged, életadó Krisztus és tiszteljük a te legszentebb Lelkedet, kit az Atyától küldtél a te isteni tanítványaidnak.

Előversek: Az egek beszélnek Isten dicsőségét és az ő kezei alkotmányát hirdeti az égboltozat.

A tűz előtte megyen és köröskörül megegeti az ő ellenségeit.

Az Úr jó lelked elvezet engem a biztos földre.

Tiszta szívet teremts bennem, ó Isten! És az igaz lelket újítsd meg belső részeimben.

Ne vess el engem színed elől és szent Lelked ne vedd el tőlem.

Az Úr erőt ad az ő népének, az Úr megáldja az ő népét békével.

Dicsőség ... Most és ...: Alleluja. Dicsőség neked, Szentháromság: Atya, Ige és Szentlélek: Dicsőség neked, Isten.

3. Leülő: 8. h. Minta dallam. A sírodból való feltámadásod | és az ég magasságába való isteni fölemelkedésed után, irgalmas Krisztus, | az istenlátóknak leküldted a te dicsőségedet, | igaz lelket újítván meg tanítványaidban, | miért is, mint a játszó citera, | mindenkinek titkosan | és világosan tudtára adtad isteni hangszerekkel a visszhangot | és a te gondviselésedet, Üdvözítő.

Dicsőség ... Most és ...: Ugyanaz.

Ifjúságomtól kezdve ...

Prokimen: 4. h. A te jó lelked elvezet engem a biztos földre ...

Evangelium után nem mondjuk: «Látván Krisztus...» stb.-t, csak az 50. zsoltárt. *Dicsőség ...:* A szent apostolok imái által... *Most és:* A legszentebb Istenszüllőnek imái által... *6. h. Mennyei Király, vigasztaló ...stb.*

Kánon: 7. h. 1. Irmosz. Ki a tenger hullámaival borította Fáraót harci szekereivel együtt, | hatalmas jobb-jával pedig összetörte a zárat, | annak énekeljünk, mert ő megdicsőült.

Katavázia: 1. Istentől a felhők homályával borított | s akadozónyelvű Mózes ékesszólással kieszközölte | az isteni kézzel írott törvényt | s levetvén lelki szemének homályát, | látja a legfőbb Lényt | s magába veszi az értelem Lelkét, | dicsérven őt istenes énekekben.

3. Míg felülről jövő hatalommal felruháztattok, mondád, Krisztus, | tanítványaidnak, | addig Jeruzsálemben tartózkodjatok | és én magam helyett más Vigasztalót küldök nektek, | az Én és az Atyám Lelkét küldöm, | ki-ben megerősödtök.

3.* A magtalan Anna jósnő méhét megnyitotta | és a sokmagzatú asszony bosszantásaitól őt megmentette | az egyetlen buzgó imádság, | mellyel az Erőshöz és az értelem Urához keseredett szívvel könyörgött.

Leülő: Az utó és befejező ünnepet üljük ma... 335. lap.

4. A próféta, miután látta a te eljöveteledet, Krisztus, fölkiáltott : | Meghallám a te erődöt, Uram, | hogy eljöttél minden fölkenedet üdvözíteni.

4.* Királyok királya, | igaz Isten igaz Istentől, | egy-született Ige! | Valósággal leküldted az Atyától külön-személyű s egyhatalmú Lelkedet, | mindnyájunk jótevő-jét az apostoloknak, | kik énekeljük neked : | Dicsőség a te országodnak.

5. A te félelmed által a próféták lelkében előre hirde-tett | és a földre alászállott üdvösség Lelke | az apostolok szívét megtisztítja | és a hívőkben igaz lelket teremt, | mert világosság és béke a te parancsaid, Uram.

5.* Bűnök teljes bocsánatát, | a Szentléleknek tűz-ihletű harmatát vegyétek, | ó ti megvilágosított fiai az Egyháznak ; | mert íme Sionból jött ki a törvény, | a Lélek lángnyelv alakú kegyelme.

6. A földi élet bajai között úszva | és a bűnök terhe alatt elmerülve, | a lélekrontó szörnynek estem prédájául, | honnét, mint Jónás, kiáltok hozzád, Krisztusom : | A halálos mélységből szabadíts meg engem.

6.* A Szűz által megtisztulást | és üdvösséget szerez-tél nekünk, ó Uralkodó | és amint kihoztad Jónás prófétát a tengeri szörny gyomrából, | úgy váltottad meg Ádám nemzedékét | az örök romlástól.

Kondák: 8. h. Midőn a Magasságbeli összezavarta a nyelveket, | akkor szétszórta a nemzeteket. | Midőn pedig a tüzes nyelveket osztotta szét, | mindenkit egyesülésre hívott, | hogy összhangzólag dicsóítsuk a legszentebb Lelket.

Ikosz. Gyors és állandó vigasztalást nyujts a te szolgálóidnak, Jézus, valahányszor lelkünkben csüggedünk. Ne hagyj el minket lelkünk aggodásában, ne távozzál el gondolataink veszedelmében, de állandóan előzz meg minket. Légy közel, légy közel, mint mindenütt jelenlévő és mint aki az apostolaiddal mindig együtt vagy, úgy a téged szeretőkkel is egyesítsd magadat, Irgalmas, hogy veled egyesülve énekeljük és dicsőítsük a te Szentlelkedet.

7. A tüzes kemencébe vetett szent ifjak | a parázstüzet harmattá változtatták szent énekekkel, | így kiáltván fel: | Áldott vagy te, Uram, atyáinknak Istene.

7.* Fölhangzott a dörgőszavú kiáltozás, | mellyel hajdan a gyarló kéz alkotta arany bálvány tiszteltetett. | Mi pedig a vigasztaló Lélek ereje által | megvilágosíttatva, így énekelünk: | Áldott vagy te, Örökhatalmú, | kezdetnélküli, | egyvalóságú Szentháromság.

8. Az eléghetlen bokor lángjában, | a sinai hegyen hajdan az akadozónyelvű Mózesnek jelent meg az Isten, | a három legyőzhetlen ifjút pedig | az isteni buzgóság énekesekké tette, mondván: | Énekeljete az Úrnak minden művei | és magasztaljátok őt mindörökké.

8.* Bilincseinket feloldozta | s a lángok közt lágy harmattal hűsített bennünket a hármassfényű Istenség képe, | éneklük a jámbor ifjak. | Az egy Megváltót és a jóságos Istent pedig | áldja minden teremtmény.

Magasztald én lelkem az Atyától és Fiútól származó Szentlelket.

9. Kí szeplőtelenül szültél | és a mindenható Igének testet kölcsönöztél, | férfit nem ismerő Anya, Isten-szülő! | Ki az elviselhetetlennek nyughelye | és a befogadhatlan Teremtőnek hajléka voltál, | téged magasztalunk.

9.* Üdvözlégy szűzanyai dicsőségedben | égi Királynőnk! | Mert nincs oly kellemes zengésű nyelv és ékes beszédű emberi hang, | mely téged méltóképp magasztalni tudna | s mely a te szülésed titkát felfoghatná. | Azért mi összhangzólag dicsőítünk téged.

Fényének: Az Atyától jött | és a Fiú által a tudatlan apostolokra szállt Szentlélek, üdvözítsd azokat, | kik téged Istennek ismernek | és szentelj meg mindenkit.

Dicsőség . . . Most és . . .: Világosság az Atya, | világosság az Ige, | világosság a Szentlélek is, | ki tüzes nyelv-

vek alakjában az apostolokra leküldetik | és vele megvilágosíttatik az egész világ, | hogy a Szentháromságot imádja.

Dicséreti sztyichirák: 4. h. Dicső dolgokat láttak ma Dávid városában minden nemzetek, | midőn szent Lukács tanúsága szerint a Szentlélek tüzes nyelvekben szállott. | Összegyülekezve lévén ugyanis Krisztus tanítványai, | lőn hirtelen az égből, mint egy sebesen rohanó szélnek zúgása | és betöltötte az egész házat, | ahol ültek és mindnyájan kezdtek szólani különböző nyelveken, | hirdetvén a Szentháromság tanításait és parancsolatait. (2-szer.)

A Szentlélek mindenkor volt, van és lesz, | sem kezdete nincs, sem vége nem lesz ; | hanem mindenkor az Atyával és Fiúval egybefoglaltatik | s együvé számíttatik ; | ő az élet és életadó, világosság | és megvilágító, legtisztább jóság és a jóság forrása, | ki által az Atya megismertetik | és a Fiú dicsőíttetik | és a Szentháromságnak egy ereje, | egylényegűsége s egy imádása | mindenki által elismertetik.

A Szentlélek a világosság, | az élet és az ész élő forrása, | a bölcsesség lelke, az értelem lelke, | jóságos, igaz és okos ; | uralkodó és a bűnökből megtisztító, Isten és istenítő, | a tűzből származó tűz, | beszélő, cselekvő és ajándékokat osztogató, | ki által mind a próféták, | a szent apostolok és a vértanúk megkoszorúztattak ; | különös esemény és csodálatos látvány ; | megoszlik a láng, | hogy ajándékokat osszon.

Dicsőség . . . Most és . . . : 6. h. Mennyei Király, vigasztaló . . .

Nagy doxológia, utána az ünnep tropárja.

A szentmisén.

1. Antifónák: Az egek beszélik Isten dicsőségét és az ő kezei alkotmányát hirdeti az égboltozat.

Az Istenszülőnek imái által, Üdvözítő, üdvözíts minket.

Ezt beszéli a nap a jövő napnak, erre tanítja az éj a jövő éjt.

Az Istenszülőnek . . . stb.

Az egész földre elhat az ő szózatuk és a földkerekség határaitra igéjük.

Üdvözíts...

2. *Antifónák*: Hallgasson meg téged az Úr a szorongatás napján, oltalmazzon meg téged Jákob Istenének neve.

Üdvözíts minket, jóságos Vigasztaló, énekelünk néked.

Küldjön neked segítséget a Szenthelyről és Sionból védelmezzon téged.

Üdvözíts minket, jóságos... stb.

Emlékezzék meg minden áldozatodról és a te égő áldozatod legyen kövér.

Üdvözíts minket, jóságos.

Dicsőség... Most és...: Istennek egyszülött Fia... stb.

3. *Antifóna*. Uram, a te erődben vigad a király és szabadításodon fölötté igen örvendez.

Áldott vagy te, Krisztus Istenünk.

Mert megelőztél őt az édesség áldásaival; fejére koronát tettél drágakőből.

Áldott vagy te, Krisztus Istenünk.

Bemeneti vers: Magasztaltassál föl, Uram, a te erődben, hogy énekeljük és zengjük erőidet.

Tropár: Áldott vagy te, Krisztus Istenünk...

Kondák: 8. h. Midőn a Magasságbeli összezavarta a nyelveket, | akkor szétszórta a nemzeteket; | midőn pedig a tüzes nyelveket osztotta szét, | mindenkit egyesülésre hívott; | hogy összhangzólag dicsőítsük a legszentebb Lelket.

Háromszor szent helyett: Akik Krisztusban keresztekedtetek, Krisztusba öltözködtetek. Alleluja.

Prokimen: 8. h. Az egész földre elhat az ő szózatuk és a földkerekség határaitra igéjük.

Valóban méltó... helyett: Magasztald, én lelkem, az Atyától és Fiútól származó Szentlelket.

9. *Imrosz*: Ki szeplőtelenül szültél... 338. lap.

Áldozási vers. A te jó lelked elvezet engem a biztos földre.

Pünkösd, vecseryén.

Uram, tehozzád . . . Lásd a ma reggeli isteni tiszteletben a «Dicséreti sztyichirákat».

Prokimen: 7. h. Ki oly nagy Isten, mint a mi Istenünk! te vagy Isten, ki csodákat művelsz.

Előverses sztyichirák: 3. h. Ma a nemzetek mindenkinek bámulandó példa gyanánt szolgáltak, | mert a zsidók, kiktől testileg származott Krisztus, | hitetlenségök miatt az isteni kegyelemtől elestek | és mi, a pogány nemzetektől származottak, | az isteni világosságra lettünk méltatva, | megerősítettvén a mindenek jótevő Istenének dicsőségét hirdető tanítványok szavai által, | kikkel együtt mi is szívünket | és térdeinket meghajtván, | hittel hódoljunk a Szentlélek által | megerősödvé lelkünk Megváltójának.

Elővers: Tiszta szívet teremts bennem, ó Isten! és az igaz lelket újítsd meg benső részeimben.

Ma a vigasztaló Szentlélek | minden testre kiárasztott. | Az apostolok dicséretes karától elkezdve, | ki utánuk részvétel által a hívekre árasztotta a kegyelmet | és biztosítékot nyújt a maga erőteljes lejöveteléről, | tüzes nyelveket osztván a tanítványoknak, | Isten dicsőítésére és dicsőségére. | Azért mi is szívünkben és elménkben megvilágosítva | és hitünkben a Szentlélek által megszilárdítva, | imádkozzunk lelkünk üdvösségéért.

Ne vess el engem színed elől és szent Lelkedet ne vedd el tőlem.

Ma ruháztattak föl a magasságból Krisztus hatalmával az apostolok, | mert megújítja őket a Szentlélek, | ki bennök újul meg az ész titkos megújításával, | akik ezáltal az Isten háromszemélyű | és örökkévaló egy természetének tiszteletét magas ékesszólással hirdették | s így megvilágosítottván mi is az ő tanításuk által: | kérjük az Atyát és Fiút és a Szentlelket, | hogy üdvözítse a mi lelkünket.

Dicsőség . . . Most és . . . : Jertek, népek, imádjuk . . . lásd a tegnapi vecseryében.

Most bocsátod el . . . 16. lap.

Tropár: Áldott vagy te . . . stb. és tropár a Szentháromságnak; 3. h. A kezdetnélküli Atyát . . . 342. lap.

Pünkösöd hétfőjén.

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr... után: Áldott vagy te ... (3-szor.)

1. Leülő: Az utó és befejező ünnepet ... 335. lap.

2. Leülő: A lélek forrása ... 335. lap.

Magasztalunk téged, életadó Krisztus és tiszteljük a te legszentebb Lelkedet, kit az Atyától küldtél le és megtanítottál minket hinni az isteni Háromságban.

A verseket lásd a tegnapi utrenyén!

A kánon és a katavászia a tegnapi.

A katavászia 3. éneke után:

Kondák: 3. h. Egyvalóságú, oszthatlan Szentháromság ... 343. lap.

3. Leülő: A Szentlélek ma tűz alakjában leszállt az apostolokra, | rettegéssel töltvén el a népek gyülekezetét, | mert a beszélők tüzes nyelvében, | kiki a maga szólását hallotta. | Amiért a hitetlenek részegségnek, | a hívők valóságos üdvözítő csodának tartották azt. | Azért dicsőítjük a te hatalmat, Krisztus Isten | és kérjük bűneink gazdag bocsánatát leküldeni a te szolgálóidra.

Dicsőség ... Most és ...: Ugyanaz.

A katavászia 6. éneke után kondák és ikosz, a tegnapi, 337. lap.

A 8. óda után: Magasztald, én lelkem, a háromszemélyű egy Istenséget.

Fényének: Az ünnepnek. 338. lap.

Dicséreti szlichirák: 2. h. Láttuk az igazi világosságot ... A próféták által megjelölted ... A te udvaraidban dicsőítlek ... A te udvaraidban, Uram ... 333. lap.

Dicsőség ... Most és ...: A nyelveket hajdan ... lásd ugyanott, az előverses szlichirákban.

Nagy doxológia után tropár az ünnepnek.

Szentmisén.

Antifónák, mint tegnap.

Tropár: Áldott vagy ... 335. lap és 3. h. A kezdetnélküli Atyát, | a vele együttesen örök és egyvalóságú szent

Lelket, | az egy Istenséget, Kerubok módjára dicsőíteni merészelve, mondjuk : | Szent, szent, szent vagy Háromságban dicsért egy Istenünk, | könyörülj rajtunk.

Dicsőség . . . : Kondák. Hang ugyanaz. Egyvalóságú, oszthatatlan Szentháromság, | háromszemélyű és örök-létezésű Egység, | neked, mint Istenünknek angyali éneket

énekelünk : | Szent, szent, szent vagy Háromságban dicsért egy Istenünk, | könyörülj rajtunk.

Most és . . . : Midőn a magasságbeli . . . 340. lap.

Prokimen. 6. h. Üdvözítsd, Uram, a te népedet és áldd meg örökségedet.

«Valóban méltó» helyett: Magasztald én lelkem a három személyben létező egy Istenséget.

Áldozási vers. A te jó lelked elvezet engem a biztos földre.

Vecsernyén.

Uram, tehozzád . . . után: 1. h. Dallam: A mennyei rendeknek. Ma újultak meg a nemzetek, | a tüzes nyelvek alakjában | idegen szóval hirdetett isteni nagyság dicsőítése által, | mert érthetőbb szólással tanításodról meggyőződést szereztek maguknak a föld minden népei; | ma tehát a nemzeteknek bámulandó példa gyanánt | valóban üdvösséget szerezte, Uram!

A magasságbeli erőről tanítványaidnak tett ígéretet Krisztus Istenünk ma beváltván, | leküldte a te szent Lelkedet, | megmutatván nekünk, hogy te vagy az örök igazság | és akik tebenned bíznak, ó Jóságos, | meg nem szégyenülnek.

Hogy ígéretedet betöltsed, Üdvözítőnk, | tüzes nyelvekben leküldte a te szent Lelkedet a földre, | hogy mindnyájunk bűneit isteni tűzével megégesse | s hogy őbenne igazabban részesülhessünk, | kik téged híven áldunk.

Három a mineából.

Dicsőség . . . most és . . . Pünkösdi ünnepét, a Szentlélek lejövetelét . . . 333. oldal.

Előverses sztychirák. 2. h. Dallam: Efrata háza. Valóban leküldte, ó Ige, | amint megígérted tanítványaidnak, | az isteni Szentleket | és fölvilágosítottad őket.

Elővers: Tiszta szívet teremts bennem, ó Isten és az igaz lelket újítsd meg belső részeimben.

A mennyből leszállott vigasztaló szent Lélek ereje | az apostolokat hirtelen bölcsekké | és hittudósokká avatta.

Ne vess el engem színed elől és szent Lelkedet ne vedd el tőlem.

A különféle nemzetek elálmélkodtak, | hallván, hogy a szent apostolok | a Szentháromságot az ő nyelvükön magasztalják.

Dicsőség . . . most és . . . 1. h. Idegen nemzetek nyelvvel megújítottad, Üdvözítőnk, tanítványaidat, | hogy mindeme nyelveken hirdessenek téged, | mint halhatatlan Igét és Istent, | ki lelkünknek gazdag kegyelmet adsz.

Most bocsátod el szb. Tropár az ünnepi: Áldott vagy . . . 335. lap.

MINDENSZENTEK VASÁRNAPJA.

Szombat, délutáni isteni tisztelet.

Uram, tehozzád . . . után a 8. hangból . . . 31. lap, 6 verset. Azután 6. h. Dallam: Miután minden reményük az égiekben volt.

ALELKI bajnokok, Üdvözítőnk tanítványai, | a Lélek hit-
tel működő szervei, | elszéledtek a föld minden hatá-
raira, | veteményezve az isteni ige magvait; | melyekből
mennyei áldás | és kegyelem mellett a vértanuk serege
sarjadzott föl, | kik a dicsőséges kínszenvedéseket, | meg-
gyaláztatást, sebeket és a tűz általi halált állván ki, |
mostan bizalommal imádkoznak a mi lelkünkért.

A tiszteletreméltó vértanuk az isteni szeretet lángjá-
tól felgyulladva, | a tüzet megvetették | és mint istenes
széntüzet fogva Krisztusban elégették a kevélység gyarló
rőzséjét. | A vadállatok száját pedig szent esedezéseikkel
zárták el | és vértanui halálukkal az ellenség minden
hadállását megsemmisítették. | A folyó vér patakjaival |
a hittől tündöklő egyházat bátran öntözték.

Vadállatokáltal marcangoltattak, | pallosrahányattak,
vaskörmökkel szaggattattak, | tagjaikban megcsonttat-
tak, | lángok martalékává tétettek, | átdöfettek, darabokra
vagdaltattak, | a megtörhetlen bátorságú vértanuk, | előre
látván maguk előtt a jövő boldog nyugalmat, | a her-
vadhatlan koszorúkat | és Krisztus dicsőségét, | kihez
bizalommal könyörögnek | a mi lelkünk üdvösségeért.

A föld minden határain | a hitért szenvedő apostolo-
kat, vértanukat, | isteni ihletségű papokat, tisztos nőket, |
a szent gyülekezeteket szent énekekkel tartozunk magasz-
talni, | mert a földiek egyesültek az égiekkel | és szen-
vedésükben Krisztus kegyelmével szenvedéstől való
mentességet nyertek | és most mint minket megvilágító,
fénylő csillagok bizalommal könyörögnek | a mi lelkünk
üdvösségeért.

Dicsőség . . . Vértanuk dicső kara! | ti vagytok az
egyház alapja, | a hithirdetés diadala; | ti valóban be-
töltöttétek Krisztus tanításait, | mert általatok zárattak

be a pokol kapui | s nyitattott meg az egyház hajléka, | a ti véretek ontása a bálványok áldozatait megsemmisítette, | leöletéstek az egyház teljességét szülte; | csodálatra ragadtatok a mennyei erőket | s az égi Atya színe előtt a dicsőség koszorúival ékeskedtek, | kihez szüntelenül könyörögjete a mi lelkünkért.

Most és... A mennyei Király emberszeretetből... 32. lap.

Prokimen: Az Úr országol... 34. lap.

Előverses szlichirák: Jézus felemelkedtél... A halottaiból... 32. lap. Zsoltárokbán... Ó, mindenek... (lásd 33. lap.)

Dicsőség... 6. h. Jertek, ó hívek, | ma egyesült erőkkkel buzgón ünnepeljünk | és a Mindenszentek magasztos és drága emlékét kiváló tiszteletben részesítsük, mondván: | Örvendjete, dicső Apostolok, | próféták, vértanuk és főpapok; | örvendjete, boldogok és szentek tömege, | örvendjete | a dicséretreméltó szent Anyák kara és imádjátok Krisztust a világ békességéért, | hogy adjon győzelmet igazhitű királyunknak a barbárok felett | és lelkünknek gazdag kegyelmet.

Most és... Az én Alkotóm és szabadítóm... 29. lap.

Most bocsátod el Uram... Tropár 8. feltámadási.

Dicsőség: 4. h. Az egész világon... lásd a reggeli isteni tisztelet elején.

Most és: Az örök idők óta... 24. lap.

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr... után: Tropár 8. feltámadási. Leszálltál a... 114. lap.

Dicsőség... 4. h. Az egész világon kivégzett vértanuid vérével, | mint piros bársonnyal és bíborral ékesített egyház | velök együtt kiáltja neked: Krisztus Istenünk, | küldd le népedre áldásodat | és ajándékozz híveidnek békességet | és bőséges malasztodat lelkünknek.

Most és... Az örök idők óta elrejtett... 24. lap.

1. Leülő. Feltámadtál a halálból... 80. lap. Üdvözítő! Az emberek... 81. lap. Jóságos Üdvözítőnk, ki érettünk 33. lap.

2. Leülő, 8. h. Fehérbe öltözve, villám alakjában | jelent meg Krisztus sírjánál a fényes Gábor | és a követ

elhengerítette a sírról. | Nagy félelem szállta meg a te
 őreidet | és hirtelen olyanok lettek mindnyájan, mint
 a holtak. | Leoldatott a sír pecsétje, | szégyenkezettetek
 ti istentelenek, | értsétek meg, hogy feltámadt Krisztus.

Valóban feltámadtál . . . 80. lap.

Dicsőség . . . Most és: Tebenned örvendez... 81. lap. Kánon.
A 8. h. Irmoszai 82. lap. Majd: Fölnyitom az én számat... 379. l.

A katavászia 3. éneke után leülő 8. h. Ősatyáidnak,
 atyáidnak, | pátriárkáidnak, apostolaidnak, | vértanuid-
 nak, papjaidnak, prófétáidnak | és tiszteletreméltóidnak, |
 úgyszintén a bőjtölőknek és igazaknak | és az élet köny-
 vében feljegyzett minden névnek | szent emlékét ülve,
 Krisztus Istenünk, | mindnyájukat közbenjárásra hívjuk
 fel és így imádkozunk: | Mint Emberszerető, békítsd ki
 világodat általuk, | hogy mindnyájan kiáltsuk neked: |
 Szenteid szándékaiban megdicsőített Isten, | te vagy való-
 ban, ki méltóan dicsőítet | az ő szent emléküket.

Dicsőség . . . : Ugyanaz. Most és . . . : A mennynek
 ajtaját . . . 80. lap.

A katavászia 6. ódája után Kondák 8. h. Mint a
 teremtmények zsengeit | mutatja be neked áldozatul a
 mindenség, az istenfélő vértanukat. | Az ő imádságaik
 által | és az Istenszülő kedvéért őrizd meg egyházadat | és
 népedet, sokirgalmú Uram, | hosszú békességben.

Ikosz. Kik az egész földön tanubizonyságot tettek és a mennyekbe
 átköltöztek, kik Krisztus szenvedéseit utánozták és a mi szenvedésein-
 ket elvették, ma itt összegyűlnek, mutatván a mennyiek képét magán
 viselő és Krisztushoz kiáltó elsőszülöttek egyházát: Te vagy az én
 sokirgalmú Istenem, az Istenszülőért tarts meg engem.

A katavászia 9. ódája után. Szent az Úr . . . (3-szor.)
Fényének, az I. feltámadási.

Dicsőség: A keresztelőt és előhírnököt, | az apostolo-
 kat, a prófétákat, | a vértanukat és a főpapokat, | a
 sanyargatókat és a szenteket, | a papvértanukat, az isten-
 szerető asszonyokat, | az összes igazakat | és az angyalok
 rendjét énekkel tartozunk illően megkoszorúzni, | kérvén
 Krisztus Üdvözítőnktől | ezek dicsőségének megszerzését.

Most és . . . Kit fent az angyalok ájtatosan dicsőíte-
 nek, | ne távozzál el, Tisztaságos, | az atyai kebeltől, | de
 kimondhatatlan módon a lentiekkel együtt lakozzál. | Mert

te voltál ennek az üdvösségnek a közbenjárója, | a te szent véredből, Tisztaságos, | testet kölcsönöztél az Igének. | Őt imádd, hogy szolgáltnak adja meg | a bűnök bocsánatát.

Dicséreli szlichirák. 8. h. Uram! habár az ítélőszék előtt . . . lásd 84. lap.

4. h. Dallam: Mint a vértanuk. Az Úr a maga szenteit e földön felmagasztalta, | mert az ő sebeit és kínszenvedéseit viselték testükön | s azokkal ékeskedve, | az Úr tetszése által nyilvánosan is ki lettek tüntetve; | azért dicsőítjük mi is őket, | mint az egyház hervadhatlan virágait, | annak tündöklő csillagait | és önkéntes áldozatait.

Az igazak kiáltanak és az Úr meghallgatja őket.

A prófétákkal az apostolokat, | a tiszteletreméltókkal az egyház tanítóit, | a főpapi vértanukkal az összes igazakat | és a vértanuságot szenvedő | és a pusztákban lakó szent asszonyok sokaságával együtt | az igazak rendjeit szent énekekben dicsérjük, | mint a mennyei haza örököseit | és a paradicsom megdicsőült lakóit.

Csodálatos az Isten az ő szenteiben, az Izrael Istene.

Akik e földet erényeik fényével mennyé változtatták át, | akik Krisztus halálát követve, | a halhatatlanságra vezető úton jártak, | akik az emberi gonosz indulatokat | az isteni malaszt segítségével önmagukban egészen megfékeztek, | akik az egész földön hősieb bátorsággal | vértanuságot szenvedtek, | őket, a vértanukat | illeti a mi dicséretünk.

Dicsőség . . . az I. evangéliumi szlichira 85. oldalon. Most és . . . Áldásteljes . . .

A szentmisén.

Tropár: A 8. h. feltámadási és 4. h.: Az egész világon . . . 346. lap.

Kondák 8. h. Mint a teremtmények zsongait | mutatja be neked a mindenség áldozatul az istenfélő vértanukat : | az ő imádságaik által | és az Istenszülő kedvéért őrizd meg egyházadat | és népedet | hosszú békességben, sok-irgalmú Uram.

Prokimen. A 8. hangból.

Vecsernyére, mint rendesen, lásd 8. h. 31. lap.

ÜNNEPI SZAKASZ. (ANTHOLÓGION, v. TRIFOLÓGION.)

SZŰZ MÁRIA SZÜLETÉSE, KISASSZONY NAPJA.

Szeptember 8.

Nagyvecsernye.

Rendes kezdet. Uram, tehozzád után 8 szlichira. 6. h.

MA A SZELLEMI trónokon nyugvó Isten | előre szent trónt készített magának a földön. | A csodák Istene, | a kétségbeesettek reménye, | Ki bölcseséggel erősítette meg az égboltozatot, | emberszeretetből lelkes mennyet alkotott, | mert terméketlen gyökérből életadó sarjat növesztett: | saját édes Anyját. | Uram, dicsőség néked.

Ez az Úr napja, népek örvendezzetek! | Mert íme a világosság csarnoka | és az életadó ígének könyve világra jött | és mint a napkelet ajtaja megszületvén, | várja a nagy Főpap bevonulását, | mint egyedüli, ki e világra hozandja az egyetlen Krisztust, | a mi lelkünk üdvösségére.

Habár Isten akaratából | magtalan asszonyok dicső sarjadékokat nyertek, | mégis valamennyi szülött felett | isteni fenségben tündöklük Mária, | mert magtalan anyától felfoghatatlanul születvén, | atya nélkül, természetfeletti módon, | test szerint szülte a mindenség Istenét. | Ő egyetlen ajtaja Isten egyszülött Fiának, | ki átmenvén azon, bezártan őrizte azt meg | és aki bölcsesége szerint mindeneket okosan intézvén, | minden embernek üdvösséget szerzett.

Ma a terméketlenség kapui felnyittatnak | és az isteni szűz ajtó előjön. | Ma a kegyelem gyümölcsöt kezd teremni, | midőn felmutatja a világnak az Isten Anyját, | ki által a földiek az égiekkel egyesülnek, | a mi lelkünk üdvösségére.

Ma van az egész világgraszoló örömnnek kezdete. | Ma keltek szárnyra az üdvösséget előrehirdető szellők. | Természetünk terméketlensége feloldatik, | mert a magtalan annak lett anyjává, | aki az életadó szülése után is szűz maradt. | Őtöle idegen tulajdonságot sajátít el. | Az, ki természetére nézve Isten, | ki az eltévelyedetteknek testben üdvösséget munkál, | az emberszerető Krisztus, | a mi lelkünk Megváltója.

Ma a magtalan Anna a minden nemzetek közül | előre kiválasztott isteni Szűzet szüli, | hogy az Isten üdvözítő gondviselésének teljesülése végett, | a minden-ség Királyának és Alkotójának, Krisztusnak, | az Istennek, lakása legyen, | ki minket földieket újjáteremtett | és a romlásból az örökkévaló életre megújított.

Dicsőség... Most és: Ma a szellemi Trónokon... stb. Lásd az I. szlichirát. Bemenet. Prokimen a napnak... 34. lap. Parimiák.

1. Teremtés könyvének 28. r. 10—17. v., Ezekiel jóvendölésének 43. r. 27. v. és 44. r. 1—4. v. Példabeszédek 9. r. 1—11. vers.

Litán: 1. bolgár h. Népek! ez a nap lett a mi üdvösségünk zsongója: | mert íme előjön, kit az ősi nemzedékek mint anyát | és szűzet és az Isten tárházat, | előreláttak, hogy terméketlentől szülessék. | Jesszétől virág és az ő gyökeréből vessző sarjadzott. | Örvendezzék Ádám, az ósatya és örömmel vigadozzék Éva, | mert íme, aki Ádám oldalcsontjából lett alkotva, | az leányát és unokáját nyilvánosan magasztalja. | Megváltás született nekem, | úgymond, mely által a pokol bilincseiből meg fogok szabadulni. | Háróját pengetve vigadozzék Dávid is | és áldja az Istent; mert íme szűz születik a magtalan anyától, | a mi lelkünk üdvösségére.

2. bolgár h. Jertek, mindnyájan, a szűzesség barátai | és az ártatlanságnak tisztelői, | jertek, fogadjátok szeretettel a szűzesség dicséretét, | az életnek kopár sziklából fakadó forrását | és az anyagtalan tűznek a magtaltól lett csipkebokrát, | mely megtisztítja | és felvilágosítja a mi lelkünket.

Minő ünnepi zaj kél? | Joákim és Anna titokzatosan ünnepelnek, mondván: | Örvendeztetek ma velünk, Ádám és Éva, | mert mi, akik előtt ti kihágás által a paradicsó-

mot bezártátok, | ma a leghírnevesebb gyümölcsöt nyer-
tük, | az Isten gyermekét, Máriát, | ki annak bejáratát
mindenkinnek megnyitotta.

A mindenek előrelátott Királynője, | az Isten lakó-
helye, | az örökkévaló Lény isteni szentélye, | ma a szép-
séges Anna gyümölcstelen méhéből előjött; | Ő a pokol
vakmerőségét letiporta | és Évának egész nemzedékét
biztos életbe telepítette. | Méltóan kiáltsuk neki: | Áldott
vagy te az asszonyok között | és áldott a te méhednek
gyümölcse.

Dicsőség . . . Most és . . . : 8. magánh. A mi ünnepünk
jeles napján zengedezzünk lelki citerán, | mert ma Dávid
nemzetségéből az Élet anyja születik, | a sötétség el-
oszlatója, | Ádámnak megújulása, Évának életrehívója, | a
romolhatatlanság forrása, | az enyészet elhárítója, | ki által
mi istenesekké lettünk | és a haláltól megszabadultunk. |
Azért, hívek, Gábor arkangyallal kiáltsuk neki: | Üdvöz-
légy malaszttal teljes, | Őr vagyon te veled, | ki általad
gazdag kegyelmet ajándékoz nekünk.

Előverses szlichirák: 4. h. Az egész világ öröme, | a
mindenektől megénekelt szent Szűz, | az igazéletű Joákim-
tól és Annától ragyogott fel nekünk. | Ő az, ki a tisztaság
bőségénél fogva, | Isten lelkes temploma lett | és igazság
szerint egyedül | Istenszülőnek ismertetik. | Az ő esedezése
által, Krisztus Istenünk, | küldj e világnak békességet | és
lelkünknek gazdag kegyelmet.

Elővers: Halljad leányom! és lássad és hajtsd ide füleidet.

Az angyal jóslata szerint | a szentéletű Joákimtól és
Annától, | ma született a legtisztább sarjadék: a Szűz, |
az Isten égboltja és trónja és a tisztaság hajléka, | előre
örömet hirdetvén az egész világnak; | a mi életünk
közbenjárója, | az átok eltörlője, | az áldás megadója; |
miért is, ó Istentől hivatott Szűz, | születésedben kérj a
világnak békességet | és lelkünknek gazdag kegyelmet.

*A község minden gazdagjai ajándékokkal könyörögni
fognak színed előtt.*

A gyermektelen, magtalan Anna, | ma tapsoljon
örömeiben, | fényben ússzanak a földiek, | vigadozzanak a
királyok, | áldások között örvendezzenek az áldozó papok, |

ünnepeljen az egész világ, | mert íme a Királynő | és az Atyának szeplőtelen jegyese, | Jessze törzséből folsarjadzott. | Ezentúl az asszonyok nem bánat között fognak magzatokat szülni, | mert az öröm kivirágzott | és az emberek élete a földön lakozik. | Ezentúl Joákim ajándékai nem utasíttatnak vissza, | mert Anna siránkozása örömmre változott; | örvendezz velem, úgymond, | egész választott Izrael, | mert íme az Úr az ő isteni dicsőségének | lelkes palotáját nekem adta általános vígságul | és örömmel és a mi lelkünk üdvösségére.

8. h. *Dicsőség . . . Most és . . .*: Jertek, hívek, siessünk mindnyájan a Szűzhöz, | mert íme a mi Istenünknek a fogantatás előtt kiválasztott anyja, | a szüzesség edénye, Ááronnak Jessze törzséből kisarjadzott vesszeje, | a próféta hirdetése, | az istenfélő Joákim és Anna sarjadéka megszületett. | Születik ugyanis és a világ megújul általa; | születik és az egyház az ő ékességébe öltözködik. | Ő a szent hajlék, | az Istenség lakhelye, | a szüzesség edénye, | a királyi palota, | melyben a Krisztusban összejövő | két természet egyesülésének megfoghatatlan | és kimondhatatlan titka végrehajtatott, | kit imádván, dicsérjük himnuszokban | a Szűz egészen szeplőtelen születését.

Most bocsátod el . . . *Háromszor szent, Miatyánk, Tropár: 4. h.* A te születésed, Istenszülő Szűz, | örömet hirdetett az egész világnak; | mert belőled tündöklött fel az igazság napja, | Krisztus, a mi Istenünk, | ki eltörölvén az átkot, áldást adott | és meghiúsítván a halált | örökéletet ajándékozott nekünk.

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr. A te születésed . . . slb. (3-szor.)

Az I. kaftizma után leülő: 4. h. Podobna: «Elcsodálkozott József». Mondjad, Dávid, | mit esküdött neked az Isten? | Amit nekem esküdött, úgymond, | íme teljesítette; | az én testem gyümölcséből adta a Szűzet, | kitől az új Ádám, a teremő Krisztus született, | a király az én trónomon és uralkodik most, | kinek megingathatatlan országa van. | Magtalan szüli az Istenszülőt, | Életünk táplálóját.

Dicsőség . . . Most és . . . Ugyanaz.

A II. kaftizma után leülő: 4. h. (Tropár hangján.) Jessze törzséből és Dávid ágyékából | ma születik nekünk az Isten gyermeke, Mária; | ezért örömmel örvendeznek ma mindenek | és megújulnak. | Ég és föld együtt örvendeznek. | Dicsérjétek őt minden nemzetek nemzetségei. | Joákim vigadoz és Anna diadalt ül, felkiáltván: | Magtalan szüli az Istenszülőt, | a mi Életünk táplálóját.

Polüielej. Dicsérjétek az Úr nevét... 44. lap.

Magasztalás: Magasztalunk téged, legszentebb Szűz és tiszteljük a te szent szüleidet és dicsőítjük a te mindekfelett dicsőséges születésedet.

Versek: 1. Emlékezzél meg, Uram, Dávidról és minden tűréséről. 2. Dicsőséges dolgok mondatnak felőled, Isten városa! 3. Igazat esküdött az Úr Dávidnak és ezt nem másolja meg. 4. Mert az Úr választotta Siont, lakhelyül választotta az magának. 5. Megszenteli hajlékát a Felséges. 6. Szent a te templomod, csodálatos az igazságban. 7. Megemlékeznek a te nevedről, minden nemzedékről nemzedékre. 8. Áldassék az Úr mindörökké és örökön örökök.

3. *Leülő:* 8. h. *Minta dallam szerint.* Örvendezzék az ég, vigadozzék a föld, | mert az Isten égboltja, maga a megígért isteni jegyes, | a földön megszületett. | A magtalan Máriát, a csecsemőt táplálja | és Joákim örvendezik az ő születésén, mondván: | Vessző született nekem, | melyen Dávid gyökeréről virág gyanánt Krisztus sarjadt ki. | Valóban megfoghatatlan csoda!

Dicsőség... Most és...: 8. h. Újulj meg Ádám, örvendezz Éva, | vigadozz Dávid és lelkesülj Anna, | mert a Teremtőd anyja születik, | dicsőséggel vigadoz a megújult föld | és örvendez, köntösbe öltözve. | Minden nyelv magasztalva énekelje Máriának: | Boldog a Dávid király háza, | mert táplálja a mi életünk táplálóját.

Felmeneteli ének... 45. lap.

Prokimen: Megemlékezem a te nevedről minden nemzedékről nemzedékre.

Elővers: Az én szívem jó beszédet önt ki: a királynak ajánlom énekemet.

Minden lélek... *Evangélium. Szent Lukács. 1. r. 39—49. v. és 56. v.*

50. *zsoltár. Dicsőség...:* Az Istenszülőnek imái által...
Most és...: Az Istenszülőnek...

Könyörülj rajtam . . . stb.: 6. h. Sztichira. Ma a terméketlenség kapui felnyitottnak | és az isteni szűz Ajtó előjön. | Ma a kegyelem kezd gyümölcsöt teremni, | midőn felmutatja a világnak az Isten anyját, | ki által a földiek az égiekkel egyesülnek | a mi lelkünk üdvösségére.

Kánon: 8. h. 1. Imrosz. Jertek, népek! | Zengjünk éneket Krisztus Istenünknek, ki a tengert kettéválasztotta | és kalauzolta népét, | melyet az egyiptomiak szolgaságából kivett, | mert megdicsőült.

Más imrosz: 8. h. Ki a hadakozókat saját karjával összemorzsolta | és Izraelt a Vörös-tengeren átvezette, | zengedezzünk Annak, | mint a mi megváltó Istenünknek, | mert megdicsőült.

Katavázsia: Keresztet rajzolván egyenesen vesszejével Mózes . . . lásd a szent Kereszt felmagaszt. ünnepén . . . 366. lap.

3. Erősíts meg minket tebenned, Uram! | ki kereszt-fával holtta tetted a bűnt | és ülted szívünkbe a te félelmedet, | kik téged himnuszokban dicsérünk.

Más. Megerősödött az én szívem az Úrban, | hatalmam felmagasztaltatott Istenemben, | megnyílt szájam ellenségeimre, | vigadok szabadításodban.

Leülő: 4. h. Mária, a szűz és a valódi Istenszülő, | mint a világosság felhője ragyogott fel ma nekünk | és a mi dicsőségünkre az igazéletűektől előjött. | Többé Ádám nem lesz elítélve, | Éva megszabadult bilincseiből. | Azért bátor bizalommal kiáltván az egyetlen Ártatlanhoz, hangoztassuk: | A te születésed az egész földkerekségnek örömet jelent.

4. Hallám, Uram! | gondviselésed hírét | és dicsőítetek téged, | egyetlen Emberszerető!

Más. Hallám, Uram! | Amit hirdettél és félted. | Mert örök Isten lévén, kimondhatatlan akarat szerint a Szűztől megtestesülve előjöttél. | Dicsőség a te dicsőiségednek, Krisztus! | Dicsőség a te hatalmadnak.

5. Ki a rejtelmek árnyékkal teleírt kódét szétszórtad | és az igazság megvalósulásakor, | az Isten Leánya által a hívők szívét fénysugarakkal árasztottad el, | kalauzolj minket is, Krisztus, | a te világosságod által.

Más. Urunk, Istenünk! | Te békességet adsz nekünk | Urunk, Istenünk, | tégy sajátoddá minket, Uram, | kívüled mást nem ismerünk, | a te nevedet nevezzük.

6. Az Úrhoz kiáltott a cethalból Jónás : | Te vezess fel engem, kérlek, | a pokol fenekéről, | hogy mint Megváltónak, a dicséret szavával | és igaz lélekkel áldozzam neked.

Más. Mint a tenger vizei, | az élet hullámai zaklatnak engem, Emberszerető! | azonban mint Jónást a cethalból, | az én életemet a romlásból vezesd ki, | jóindulatú Uram !

Kondák. 4. h. Joákim és Anna | a gyermektelenség szégyenétől, | Ádám és Éva pedig a halál romlásától szabadultak meg | a te szent születésed által, Legtisztább ! | Ezt ünnepli a te néped is, | mely a bűnök terhétől megváltatott, | midőn kiáltja neked, | magtalan szüli az Istenszülőt és a mi Életünk táplálóját.

Ikosz. A terméketlen és gyermektelen Joákim és Anna imája és fohása kedvesen fogadtatván, az Úr füleibe jutott — és a világnak élethozó gyümölcsöt sarjadzottak. Ugyanis, amaz a szent hegyen elvégzi az imát, emez pedig a kertben elviseli a szégyent — és ime, örvendezés között magtalan szüli az Istenszülőt és a mi Életünk táplálóját.

7. Az eléghetetlen csipkebokor a hegyen | és a harmat-árasztó káldeai kemence, | nyilván előre leírt téged, | Istennek jegyese, | mert az anyagtalan isteni tüzet megégés nélkül anyagi méhedbe fogadtad ; | miért is a tőled születettnek kiáltjuk : | Áldott a mi atyáinknak Istene.

Más. A káldeabeliek tűztől lángoló kemencéje | a Szentlélek Isten eljövedele folytán harmatozott | és az ifjak zengedezték: | Áldott a mi atyáinknak Istene.

8. Az ifjak kemencéje által egykor, Uram ! | a te Anyádat előábrázoltad ; | mert annak előképét leplezte le, | kihez megégés nélkül szállott be a tűz ; | kit, midőn ma általad a véghatároknak megjelent, | himnuszokban dicsérünk és felette magasztalunk mindörökké.

Más. Ki a legfelsőbb részeket befödöd vizekkel, | ki a tenger határául a fővényt tetted | és mindeneket fenntartasz, | rólad himnuszt mond a Nap, | téged dicsóít a Hold, | neked, a Teremtőnek és Alkotónak | himnuszt ajánl fel az egész természet örökké.

Előének. Magasztald én lelkem Isten anyjának dicső-séges születését.

9. Áldott és teljesen ártatlan Istenszülő ! | Kitől a Napot felülmuló Világító, | az Isten, fölkelt, | kitől testi-

leg hozzánk érkezett, | kinek szűz méhében kimondhatlan módon megtestesült, | téged magasztalunk.

Magasztald én lelkem a magtalantól született szűz Máriát.

Más. Idegen az anyáknál a szűzesség, | ismeretlen a szűzeknél a gyermekszülés. | Nálad, Istenszülő! mindkettő megvalósult, miért is Téged a föld minden nemzetei szünet nélkül magasztalnak.

Fényének. Újulj meg Ádám! | magasztaltassál fel Éva! | Próféták, Apostolok az igazéletűekkel karban énekeljete, | mert az Istenszülő, | az angyalok és emberek közös öröme, | az igazéletű Joákimtól és Annától | ma születik a világra.

Más. Ma a magtalan Annától virág sarjadt; | az Istenszülő, | ki isteni illattal betöltötte a föld határait | és örömmel töltött el minden embert. | Őt énekelvén valóban magasztaljuk, | mert ő fölülmulta a föld összes szülöttjeit.

Dicsőség . . . Most és . . . Ugyanaz.

Dicséreti szlichirák. 1. h. «Ó dicsőséges csoda» dallamára.

Ó hallatlan csoda! | az élet forrása | magtalantól születik, | az isteni malaszt gyümölcsözése | fényesen megkezdődik, | vigadozzál Joákim, | ki az Istenszülőnek atyja lettél, | nincs hozzád hasonló | a földi szülők között, | Isten kegyeltje; | mert a szeplőtelen ara, | az Istentelfogadó Leányzó, | az Isten hajléka, | a legszentebb hegy, | te általad ajándékoztattott nekünk.

Ó hallatlan csoda! | a terméketlennek gyümölcse | a mindenség Teremtőjének | és a Mindenhatónak intésére felragyogván, | a világnak jócselekedetekre vonatkozó terméketlenségét erőteljesen feloldozta. Anyák! az Istenszülő anyjával karban énekelve kiáltsátok: | Üdvözlégy malaszttal teljes, | Úr van teveled, | ki általad a világnak gazdag kegyelmet adott.

Az okosság lelkes oszlopa, | a kegyelemtől tündöklő fényes tárház, | a hírneves Anna, megjelenvén, | valóságos védőpajzsot, a szűzesség isteni kinyílt virágát, | minden szűzek | és szűzességet kedvelők kegyelemajándékát, | a szűzesség szépségét szülte, | ki minden hívőnek egész nyilván | nagy irgalmat nyújt és osztogat.

Dicsőség . . . Most és . . . 6. h. Ez az Úr napja, népek örvendeztetek! | Mert íme a világosság csarnoka | és az

életadó igének könyve világrajött | és mint a napkelet
ajtaja megszületvén, | várja a nagy Főpap bevonulását, |
mint egyedüli, ki egyedül e világra hozandja Krisztust, |
a mi lelkünk üdvösségére. *Nagy dokxológia és az ünnep
tropárja.*

A szent liturgián.

I. Antifóna, 2. h. 1. Emlékezzél meg, Uram! Dávid-
ról és minden tűréséről.

Istenszülőnek imái által...

2. Ime hallottunk róla Efratában; feltaláltuk azt
az erdő mezején.

Istenszülőnek imái által...

3. Dicsőséges dolgok mondatnak felőled, Isten vá-
rosa!

Istenszülőnek imái által...

4. Isten annak közepette van s nem fog ingani.

Istenszülőnek imái által...

Dicsőség ... Most és ...

Istenszülőnek imái által...

II. Antifóna, 1. Igazat esküdött az Úr Dávidnak és
ezt nem másolja meg.

Szenteidnek imái által...

2. Tested gyümölcséből ültetek a te székedre.

Szenteidnek imái által...

3. Ott növesztetek hatalmat Dávidnak, szövétneket
gyujtok az én felkentemnek.

Szenteidnek imái által...

4. Mert az Úr választotta Siont, lakhelyül válasz-
totta azt magának.

Szenteidnek imái által...

Dicsőség ... Most és ... Istennek egyszülött Fia...

III. Antifóna, 4. h. 1. Itt fogok lakni, mert ezt
választottam.

A te születésed, Istenszülő!...

2. Megszenteli hajlékát a Felséges.

A te születésed, Istenszülő!...

3. Szent a te templomod, csodálatos az igazságban.

A te születésed, Istenszülő!...

Bemenet után. Jertek, imádjuk... ki csodálatos vagy a te szenteidben....

Prokimen. 3. h. Magasztalja az én lelkem az Urat és örvendez lelkem az én üdvözítő Istenemben.

Vers. Mert megtekintette szolgálójának alázatosságát, íme mostantól boldognak hirdet engem minden nemzedék.

Apostol: Szent Pálnak a filippiekhez írott leveléből 2. r., 5—11. Atyámfiai ugyanazon érzés legyen bennetek... *Vége:* dicsőségében vagyon.

Alleluja. 6. h. Halljad leányom! és lássad és hajtsd ide füledet; és feledd el népedet és atyád házáat.

Vers. A község minden gazdagjai ajándékokkal könnyörögni fognak színed előtt.

Evangélium: Szent Lukácstól 10. r. 38—42. és 11. r., 27—28.

Áldozási vers. Az üdvösség kelyhét veszem és az Úr nevét segítségül hívom.

Vecsernye.

Uram, tehozzád kiáltok... 1. h. Dallam: A mennyei rendeknek...

Joákim és Anna, kik a mi üdvösségünk zsengejét, | az egyetlen Istenszülőt szülték, | ünnepelnek; velük együtt ünneplünk ma mi is, | kik Jessze ama törzséről | való ártatlan Szűzet magasztaljuk.

Az Istent elhelyező leányzó, | az ártatlan Istenszülő, | a próféták dicsősége, Dávidnak leánya, | Joákimtól és az okos Annától ma születik | és az ő születése Ádám átkát elfordítja rólunk.

Az előbb terméketlen mező | gyümölcstermő földet szül | és akinek gyümölcstelen méhe szent gyümölcsöt adott, | tejjel táplálja azt. Rettenetes csoda! | a mi Életünk táplálója, | ki a mennyei Kenyeret szíve alá fogadta, | anyakebelén tejjel táplálkozik.

4. h. Dallam: ... *Tiszteletreméltó kereszted jelét adtad...* Jertek, ünnepszeretők! a tisztos párnak, | Joákim és Annának emlékét tisztelvén, | zengedezve karban énekeljünk | és híven ünnepeljünk, | mert tőlük született nekünk az Isten Anyja, | az ártatlan Szűz, | miért is, ők az

ideigvalókból a szünetnélküli | és örökéletű lakásokba
költöztek át | és könyörögnek, hogy mi üdvözüljünk.

Örömet élvez ma az egész természet, | midőn a te
szülőid évforduló emlékét egyértelműséggel megtartjuk, |
mindenektől megénekelt Istenszülő! | és ünnepeljük a
csodálatos Joákimot, | egyúttal Annát is; | mert ők előre
kegyelmet nyertek, | midőn reményen felül téged szül-
tek, | ki világosságtól ragyogsz | és a mi Életünk táp-
lálója vagy.

Lélekben röpdösve vigadozik ma Anna | és jókedvűen
örvendezik, mert elérte kívánságát, | ami után régen
vagyott, | hogy gyermeke legyen; | mert az ígélet és
áldás isteni gyümölcse sarjadzott tőle, | az egészen szeplő-
telen Mária, | ki a mi Istenünket szülte | és a napot
felragyogtatta azok felett, | kik sötétségben ültek.

Dicsőség . . . Most és . . . : 5. h. Ó, boldog pár! ti min-
den szülőt felülmultatok, | mert az sarjadzott töletek, | ki
minden teremtmény fölött áll. | Valóban boldog vagy,
Joákim, | hogy ily gyermek atyjává lehettél. | Boldog a
te méhed, Anna, | mert a mi Életünk anyja sarjadzott
tőled. | Boldog a te kebeled, melyen azt tápláltad, | ki
tejjel táplálta a minden élőlény táplálóját. | Teljesen bol-
dogok! kérünk titeket, | könyörögjetez öhozzá, | hogy
irgalmazzon a mi lelkünknek.

*Ha péntek este van, akkor Dicsőség . . . az ünnepnek, Most és . . .
a soros hang dogmatja.*

*Előverses szlichirák: 2. h. Dallam: Midőn téged, Krisz-
tus.* A valóban | isteni bölcseségű Anna | egykor madár-
fészket látván a fán, | a maga terméketlenségére em-
lékezve felkiáltott: | ó, jaj nekem, | Uram! Uram! | En-
gem, bűnöst, egyedül tettél szegénnyé a termékenysé-
ben. | Akkor | az emberszerető Isten, | a minden ember-
nél tiszteltebb gyümölcsöt, | a Szűzet adta neki.

Vers: Halljad, leányom! és lássad és hajtsd ide füledet.

A valóban | isteni bölcseségű Anna, | midőn előbb
megismerte a terméketlenség gyermektelen fájdalmát, |
felkiáltván az Istenhez, így imádkozott: | Oldd fel | a
fájdalmas és terméketlen köteléket | és szülni fogom azt, |
ki téged fog szülni, | szent Ige, | életadó, Uralkodó

Krisztus, | add meg ezt neki, | mert téged szül, az emberi nem Megváltóját.

Vers: A község minden gazdagjai ajándékokkal könyörögni fognak színed előtt.

Valóban | meghallgatta az Uralkodó, az Isten, | a te imádat, | mint előbb Sáraét, midőn hallotta az angyal szavát, | örömet hirdetven néked: | Isten anyját fogod szülni | és a lélek vidámságával felkiáltottál: | Uralkodóm és Uram Istenem és Alkotóm: | bocsásd meg igazán a szemrehányást, | ki szültem a mindenkor Szűzet.

Dicsőség ... Most és ...: 8. h. Kiknek terméketlen ágyékából a szent vessző, | az Istenszülő sarjadzott, | akitől Krisztus Isten, a világ Üdvözítője feltündöklött, | ti szent házaspár és szent élettársak, | Joákim és Anna, | midőn a mennyei hajlékban megjelentek leányotokkal, | a tisztaságos Szűzzel, | az angyalokkal énekeltek | és a világért imádkoztok. | Velük együtt mi is ájtatosan összejöttünk, énekelvén, mondjuk: | kik az isteni gyermek | és mindenkor tisztaságos Mária révén | Krisztus összüleinek neveztettek, | imádkozzatok a mi lelkünkért.

Most bocsátod el ... *lap Tropár: 2. h.*

Uram, a te szenteidnek, | Joákim és Annának emléket ünnepelvén, | általuk esedezünk hozzád, | üdvözítsd a mi lelkünket.

Dicsőség ... Most és ...: A te születésed ... 352. lap.

A TISZTES ÉS ÉLETADÓ SZENT KERESZT EGÉSZ VILÁGRASZÓLÓ FELMAGASZTALÁSA.

Szeptember 14.

Nagy vecsernye.

Uram, tehozádra 8 verset veszünk és énekeljük a következő Sztichirákat. 6. h. *Minta dallam.*

AKERESZT, midőn felmagasztaltatik, | az egész természetet arra buzdítja, | hogy a rajta felmagasztaltnak legtisztább kinszenvedését | himnuszokban dicsérje; | mert, midőn Ő azon a mi megölönket megölte, | minket,

halálraváltakat, | életrekeltett és felékesített | és jóságának túlbőségében, | mint jóindulatú, méltóvá tett arra, | hogy az ég lakosai lehessünk ; | azért örvendezve magasztaljuk az ő nevét | és magasztaljuk az ő határtalan leereszkedését. 3-szor.

Midőn Mózes kezeit magasán kiterjesztette, | elő-ábrázolt téged | és a zsarnok Amalek felett diadalmaskodott, | drága Kereszt!, a hívek dicsekvése, a bajnokok erőssége, | az apostolok ékessége, | az igazak előharcosa, | az összes jámboréletűek oltalmazója! | azért midőn téged felmagasztalva lát, | örvendezik és ünnepélyt tart a természet | és dicsóíti Krisztust, | ki az ő határtalan jósága által a szétszórtakat összegyűjtötte. (3-szor.)

Legtiszteletreméltóbb Kereszt! | melyet az angyali rendek örvendezve vesznek körül, | midőn ma felmagasztaltatol, | isteni intézkedés folytán felmagasztalod mindazokat, | kiket a tiltott evés kitaszított | és halálba sülyesztett ; | azért, midőn téged szívünk érzelmeivel hív csókkal illetünk, | megszentelést merítünk és kiáltjuk : | magasztaljátok Krisztust, | a legjóságosabb Istent | és boruljatok le az ő isteni zsámolya előtt. (2-szer.)

Dicsőség . . . Most és . . . : 2. h. Jeritek, minden nemzetek! boruljunk le az áldott fa előtt, | mely által lett az örök igazság ; | mert ki Ádámot, az ősatyát a fán elcsábította, | azt a keresztfá megtörte | és ki a teremtmények királyát zsarnoki módon hatalmába tartotta, | azt a hit által szörnyű eséssel letaszította. | Az Isten vére lemosta a kígyó mérgét | és az elítélt Igaznak igazságtalan elítélése az igazságos ítélet átkát feloldozta ; | mert fa által kellett a fát meggyógyítani | és a szenvedést nem ismerőnek a fán elviselt kínszenvedése által | az elítéltnek szenvedéseit feloldani. | Azért, Krisztus királyunk! | dicsőség a te felettünk való bölcs gondviselésednek, | mely által üdvözítettél mindeneket, | mint jóságos és Emberszerető.

Bemenet. *Napi prokimen*; ha azonban ez az ünnep szombatra esik, akkor ezt a nagy prokimenül vesszük: *Istenünk a mennyben . . . stb., azután szombaton este: Az Úr országol . . . stb. Parimiák: Kimenet 15. fejt. Példabeszédek, 3. zsoltár, Izaiás jöv., 60. zsoltár.*

Litiára a következő sztychirákat vesszük: 1. bolgár h.

Ma valóban beteljesedett Dávid szentszózatú mon-

dása, | mert a te érintetlen lábaid zsámolya előtt | nyilván
leborulunk | és a te szárnyaid árnyékában remélve, | hoz-
zád kiáltunk: ó Nagyirgalmú, legyen reánk jegyezve
orcád világossága | és a te drága keresztednek | felmagasz-
talása által magasztald fel igazhitű néped hatalmát, |
kegyelmes Krisztusunk!

A valódi élet fája, mely az agykoponyák helyén volt
elültetve | s melyen az örökkévalóság Királya üdvösséget
szerzett, | midőn ma a föld közepett felmagasztaltatik, |
megszenteli a világ véghatárait | és megáldja a feltámadás
templomát. | Vigadoznak az égben az angyalok | és a
földön örvendeznek az emberek, | Dáviddal kiáltván és
mondván: | magasztaljátok az Urat, | a mi Istenünket |
és boruljatok le az Ő lábainak zsámolya előtt, | mert ő
szent, ki a világnak nagy kegyelmet nyújt.

Jákob pátriárka, midőn a te keresztedet, Krisztus! |
előábrázolta, utódainak áldást ajándékozván, | keresz-
talakban tette fejükre kezeit. | Mi pedig, Üdvözítő, midőn
azt ma felmagasztaljuk, hangoztatjuk: | mint nagy
Konstantinnak diadalt, | ajándékozz győzelmet a mi
Krisztus-szerető apostoli Királyunknak.

2. *bolgár h.* A földben elrejtett isteni kincs, | az Élet-
adó keresztre, | az ellenség felett való győzelem értel-
mes feliratát nyilvánítva, | az ájtatos királynak az égen
mutatta meg magát, | melyet ő, Isten által a látomás
magaslatára feljutva, | a föld üregeiből hittel és szeretet-
tel | és a legnagyobb buzgalommal örvendezve emelt ki |
a világ váltságára és a mi lelkünk üdvösségére.

Jákob pátriárka gyermekeinek megáldásakor kezeit
keresztbe tévén, | a te kereszted hatalmas jelképét előre
kijelentette. | Annak, a mi leronthatlan őrhelyünknek,
birtokában, | a démonok sorait teljes erővel elűzzük | és
mivel az Béliár gögjét letöri, | a legellenségesebb Amalek
mindent megsemmisítő hatalma felett diadalmaskodunk. |
Mi hívek! ájtatos érzülettel mutatjuk be azt a te jóságod-
nak, | a bűnök bocsánatára, | midőn mostan fel van
magasztalva, | a soknál is több szóval kiáltjuk: | Jóságos
Uram! Ki a Szűztől megtestesültél, | irgalmazz, könyörülj
kezeid lelkes alkotásán.

Krisztus háromágú keresztje, | te vagy az én hatalmas oltalmam, | szentelj meg engem hatalmaddal, hogy hittel | és szeretettel boruljak le előtted és dicsőítselek téged.

4. *bolg. h.* Tartsunk ma énekes ünnepet | és ragyogó arccal és nyelvvvel világosan kiáltsuk : | Krisztus! ki elfogadtad érettünk az elítéltetést, | a leköpést, a megostoroztatást, | ki a gúny bíborába öltözködtél | és a keresztre felszálltál, | midőn látott téged a nap és a hold, | elrejtették fényüket, | félelmében megrendült a föld, | a templom kárpítja kettéhasadt, | magad ajándékozd nekünk mostan oltalmul, | őrző gyanánt és a démonok eltávolítására | a te drága keresztedet, | hogy azt átölelve, mindnyájan kiáltsuk hozzá : | Szent Kereszt! üdvözíts minket a te hatalmaddal, | drága kereszt! | szentelj meg minket a te tündöklésseddel, | felmagasztalásod által tégy hatalmassá minket, | mert világosságul és lelkünk üdvösségére vagy nekünk ajándékozva.

Szent Kereszt, a csillagok világosságától ragyogó képmásban tűntél fel és a hírneves ájtatos királynak | előre megmutattad a győzelem diadalmi jelét, | melyet az ő anyja, szent Ilona, feltalálván, | a világ előtt láthatóvá tett ; | mi pedig, hívek énekkarai, | midőn ma téged felmagasztalunk, hangoztatjuk : | Élethozó Kereszt! világosíts meg minket a te kisugárzásoddal, | mindenekfelett tiszteletreméltó Kereszt! | szentelj meg minket a te erőddel, | felmagasztalásod által tégy minket hatalmassá, | mert az ellenség sorai felett felmagasztaltattál.

4. *magán h. Dicsőség ... Most és ...*: Mózes a te drága kereszted | hatását jelképezvén, | legyőzte Amalekot | a szinai pusztában, | mert midőn kezeit kitárta, | a kereszt alakját ábrázolván, megerősödött a nép | s most e dolgok kimenetele | beteljesedett rajtunk. | Ma a kereszt felmagasztaltatik | és a sátánok megfutnak. | Ma az egész természet megszabadul az enyészettől, | mert minden ajándék a kereszt által ragyogott fel nekünk. | Azért mindnyájan örvendezve leborulunk előtted, mondván : | mily nagyok a te műveid, Uram, dicsőség néked!

Előverses sztyichirák: 5. h. Saját dallam. Üdvözlégy,

életadó Kereszt! | Az ájtatosság felülmulhatatlan diadal-
jele, | a paradicsom ajtaja, | hívők erőssége, | az egyház
védfala, | mely megsemmisítette a romlást, | meghiusí-
totta és letiporta a halál hatalmát | és a földről az égiek-
hez emelt bennünket, | legyőzhetetlen fegyver, | démonok
ellenharcosa, | vértanuk dicsősége, | jámboréletűek valódi
ékessége, | üdvösség révpartja, | mely a világnak nagy
irgalmat ajándékozott.

*Vers: Magasztaljátok a mi Urunkat Istenünket és
boruljatok le lábai zsámolya előtt, mert ő szent.*

Üdvözlégy Urunknak keresztje! | mellyel az emberi-
séget az átoktól feloldoztad, | valódi örömmek jelvénye, |
mellyel felmagasztaltatásodkor ellenségeinket elűzted, |
legtiszteletreméltóbb segítségünk, | királyok várerődje, |
igazak ereje, | áldozópapok ékessége, | mellyel előábrázol-
tattál | és a veszedelemből megszabadítasz. | Hatalom |
vesszeje, | mellyel kormányoztatunk. | Békeség fegyvere, |
melyet félelemmel vesznek körül az angyalok. | Isteni
dicsősége Krisztusnak, | ki a világnak nagy irgalmat
ajándékozott.

*Vers: Isten a mi királyunk öröktől fogva szabadulást
szerzett a föld közepett.*

Üdvözlégy drága kereszt! | vakok kalauza, | erőt-
lenek orvosa, | minden halottak feltámadása, | mellyel
felmagasztaltál bennünket, | romlásba esetteket, | mellyel
feloldottad a romlást, | mely által kivirágzott a romol-
hatlanság, | halandókból istenesekké lettünk | és végképen
legyőzetett az ördög. | Ma, midőn téged a főpap kezein
felmagasztalva látunk, | dicsőítjük azt, ki rajtad fel-
magasztaltatott | és leborulunk előtted, | mert belőled gaz-
dagon nagy irgalmat meritünk.

Dicsőség... Most és... 8. h. Amit hajdan Mózes
saját magán előábrázolt, | midőn Amaleket megvervén
legyőzte | és aminek a tiszteletét Dávid, a zsoltáros lábad
zsámolyáról énekelvén | elrendelte, a te szent kereszted
előtt Krisztus Istenünk, | mi bűnösök ma leborulunk. |
Méltatlan ajkainkkal téged dicsőítve, | ki arra felszegez-
tetni méltóztattál, | felkiáltunk hozzád: | Uram, a gonosz-
tevővel együtt | méltass minket a te országodra.

Most bocsátod el, Uram... *1. Háromszor szent, Miatyánk.*
Tropár. 1. h. Üdvözítsd, Uram! a te népedet | és
 áldd meg a te örökségedet. | Adj győzelmet ellenségei
 felett a mi igazhitű apostoli királyunknak | és kereszteddel
 őrizd meg a te népedet.

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr... után: Üdvözítsd Uram... (3-szor.)

1. Leülő. 6. h. Mikor a földbe ásatott a te kereszted,
 Krisztus, | a halál alapjai azonnal megingottak Uram, |
 mert akit mohósága által elnyelt a pokol, | azt félelmében
 elbocsátotta; | te megmutattad nekünk a te szabadítá-
 sodat Szent | és mi dicsőítünk téged, | Isten fia, könyörülj
 rajtunk.

Dicsőség... Most és... 1. h. Emberszerető! leboru-
 lunk a te kereszted fája előtt, | mert te, a mindenek élete,
 arra voltál felszögezve. | Üdvözítő! a hozzád hittel járuló
 gonosztevőnek | megnyitottad azon a paradicsomot | és
 a gyönyörökre méltattad, midőn megvallva téged, fel-
 kiáltott: | Emlékezzél meg rólam, Uram! | Mint amazt,
 fogadj el minket is, kik hangoztatjuk: | mindnyájan vét-
 keztünk, jóindulatodban ne vess meg minket.

2. Leülő. 3. h. Ma beteljesedik a próféta szava, | mert
 íme azon a helyen borulunk le, | ahol a te lábaid állottak |
 Urunk | és az üdvösség fáját fogadván, | az Istenszülő-
 nek imái által, | a bűnös szenvedélyektől való szabadulást
 nyertük, | egyetlen Emberszerető.

Dicsőség... Most és... 8. h. Hajdan Józsue Nun
 fia | titokzatosan előábrázolta a kereszt jelét, | midőn
 kezeit keresztalakban kinyújtotta, | én Üdvözítőm! | és
 megállott a Nap, | amíg leverte az ellenséget, | kik neked,
 az Istennek, ellenállottak; | most pedig ugyanaz elhomá-
 lyosult, | látván téged a kereszten, | ki a halál hatalmát
 legyőzted | és az egész világot felemelted.

Dicsérjétek az Úr nevét... *lap.*

Magasztalunk téged, | életadó Krisztus! | és tiszteljük
 a te drága keresztedet, | mely által megszabadítottál ben-
 nünket az ellenség rabságától.

Versek:

1. Itéld meg, Uram! a nékem ártókat, győzd meg az ellenem harcolókat.

2. Ránk van jegyezve, Uram! orcád világossága.

3. Jelt adott a téged félőknek, hogy elfussanak a kézív elől.

4. A föld minden határa látja a mi Istenünk szabadítását.

5. Imádkozzunk ama helyen, hol az ő lábai állanak.

6. Isten a mi királyunk öröktől fogva szabadulást szerzett a föld közepett.

7. Magasztaljátok a mi Urunkat, Istenünket és boruljatok le lábai számolya előtt, mert ő szent.

8. Tartsd meg Uram! a te népedet és áldd meg örökségedet; és igazgasd őket és magasztald fel őket mindörökké.

Leülő. 8. h. Minta dallam. A paradicsomban engem előbb kifosztott a fa, | mert annak ízlelése miatt halált hozott reám az ellenség, | a kereszt fáját pedig, mely az élet öltönyét hozta az embereknek, | felállították a földön és az egész világ teljes lett mindenféle kegyelemmel. | Népek! midőn azt felmagasztalva látjuk, | hangoztassuk hittell, és összhangzóan az Istennek: | Dicsőségteljes a té házad.

Dicsőség ... Most és ... Ugyanaz.

Felmeneteli ének: Ifjúságomtól kezdve ... 45. lap.

Prokimen. 4. h. A föld minden határa látja a mi Istenünk szabadítását. *Vers:* Énekeljete az Úrnak új éneket, mert csodadolgokat cselekedett.

Evangélium után. Látván Krisztus feltámadását ... lap., 50. zsoltár.

Sztichira. 6. h. Krisztus keresztje! keresztények reménysége, | tévelygők kalauza, | szélvészről hányatottak révpártja, | a harcokban győzelem, | a földkerekség biztossága, | betegek orvosa, | halottak feltámadása, | irgalmazz nekünk.

Kánon. Irmosz. 8. h. 1. Irmosz. Keresztet rajzolván egyenes vesszejével Mózes, | a gyalogmenő Izraelnek | a Vörös-tengert átmetszette; | majd visszafordulva ráütvén, | azt Fáraó hadiszekerei felett egyesítette, | midőn a legyőzhetlen fegyvert sikeresen leírta. | Azért énekeljünk Krisztusnak, a mi Istenünknek, | mert megdicsőült.

3. A vesszőt a titok | előképének vesszük, | mert

sarjadzás által előre kijelölte a főpapot; | az előbb terméketlen egyháznak pedig ma virágzott fel a keresztfa, | hatalmul és megerősödésül.

Leülő. 4. h. Dallam: Siess gyorsan Téged, üdv és életadó Kereszt, | együtt ünnepelnek a földi népek a testnélküli karokkal, | téged énekel a főpapok rendje, | előtted borul le a szerzetesek és a bőjtölők sokasága. | És mindnyájan a felfeszített Krisztust dicsőítjük.

Dicsőség . . . Most és . . . : Ugyanaz.

4. Hallám, Uram! gondviselésed titkát, megértvén műveidet | és dicsőítette Istenségedet.

5. Ó háromszorosan boldog fa! | rajtad feszítettet meg | Krisztus, a Király és az Úr; | általad bukott el az, | ki a fán megcsalt minket, | midőn te törbecsaltad, | midőn testileg reád szegeztetett az Isten, | ki békességet szerzett a mi lelkünknek.

6. A tengeri szörny gyomrában | Jónás | tenyereit keresztalakban kitérítve, | az Üdvözítő | kínszenvedését nyilván előabrázolta; | majd harmadnapon kiszállván, | élénken leírta | Krisztus Istenünk világfelett való fel-támadását, | kit testileg felszögeztek | és harmadnap fel-bredése által | a világot megvilágosította.

Kondák. 4. h. Aki önként emelkedtél fel a keresztre, | Krisztus Istenünk! | ajándékozd kegyelmedet a rólad nevezett új népednek; | örvendeztesd meg a mi igazhitű apostoli királyunkat | és segítsd őt diadalra minden megtámadója ellen; | kinek harcoló társa a te békességed fegyvere, | a felülmulthatatlan diadalmi jelvény.

Ikosz. Aki a harmadik égen túl a paradicsomba ragadtatott és kimondhatatlan, isteni szavakat hallott, melyeket nem szabad nyelvvél elmondani, a Galata-belieknek írja: mint az írások kedvelői, ismeretek és ismereteket szereztek. Éntőlem, úgymond, távol legyen másban dicsekednem, mint egyedül az Úr keresztjében, melyen ő, midőn kínszenvedett, a szenvedéseket megölte. Mi is szilárdan ragadjuk meg az Úr keresztjét, a mindenek büszkeségét, mert az a mi üdvösségünk fája, a békesség fegyvere, a felülmulthatatlan diadalmi jelvény.

7. A gonosz zsarnok esztelen parancsa, | mely fenyegetéseket | és Isten előtt utálatos káromlásokat lehelt, | a népeket megingatá; | de a három ifjút nem rettenté meg

a vadállati düh, | sem a dörgő tűz, | hanem, midőn a harmatot hozó szellő visszhangzani kezdett, | a tűzben lévén zengedezték : | Istenünk ! atyáinknak fölötté megénekelt Istene ! | áldott vagy.

8. Szentháromsággal egyenlő számú ifjak ! | áldjátok a teremő Atyaistent, | himnuszokban dicsérjétek az alászálló | és a tüzet harmattá változtató Igét | és fölötté magasztaljátok a mindeneknek életet nyújtó | legszentebb Szentlelket, mindörökké.

Magasztald én lelkem az Úr legdrágább keresztjét.

9. Titkos paradicsom vagy, Istenszülő ! | mely megmívelés nélkül termette Krisztust, | ki a kereszt életadó fáját ültette a földbe, | mely által midőn mostan felmagasztaltatik, | őt imádván, | téged magasztalunk.

Magasztald én lelkem az Úr elevenítő keresztjének felmagasztalását.

Fényének: A kereszt az egész földkerekség őrzője ; | a kereszt az egyház ékessége ; | a kereszt a királyok várerőssége ; | a kereszt a hívek szilárdsága ; | a kereszt az angyalok dicsősége | és a démonok nyílt sebe.

Dicsérjétek az Urat . . . 49. lap.

Dicséreti szlichirák. 8. h. Saját dallam. Ó dicsőséges csoda ! | Az elevenítő ültetvény, | a legszentebb kereszt, | magasra emeltetve jelenik meg ma. | Dicsőítik a föld minden határai, | elszörnyednek az összes sátánok ; | ó minő aján-dék adatott a földieknek ; | mely által Krisztus, üdvözítsd a mi lelkünket, | mint egyedül Irgalmas.

Ó dicsőséges csoda ! | mint étellel teljes szőlőfürt | látható ma a földről felmagasztalt kereszt, | mely a Magasságbelit hordozta, | mely mindnyájunkat az Istenhez vonzott | és a halált végkép letiporta. | Ó legszentebb fa, | mely által visszanyertük az éden halhatatlan táplálékát, | kik Krisztust dicsőítjük.

Ó dicsőséges csoda : | a kereszt szélessége és hosszúsága az egekig ér, | mert isteni kegyelemmel szentel meg mindenedet. | Átala semmisülnek meg a pogányok kegyetlenségei | és erőt nyernek az uralkodók jogarai. | Ó isteni lépcső ! | Rajta megyünk fel az égbe, | énekekben magasztalván Krisztus Urunkat.

Dicsőség . . . Most és . . . 6. h. Ma az Úr keresztje előjön | és a hívek vágyódással fogadják azt | és a léleknek és testnek és minden fájdalomnak gyógyulását nyerik. | Csókoljuk azt örömmel és félelemmel; | félelemmel a bűnök miatt, mint méltatlanok, | örömmel az üdvösség miatt, | melyet az azon felszegezett Úr Krisztus nyújt a világnak, | kinek nagy irgalma van. *Nagy doxológia.*

Midőn a doxológiát éneklük, az áldozópap felölti összes rendi ruháit, tömjénezővel a szent oltár elé járul és miután keresztalakban tömjénezte a szent keresztet, azt a diszkosszal fejére emeli és két gyertya elővitele mellett körmenetben a királyi ajtó elé viszi és ott megáll. A doxológiának és a háromszorszentnek végén jennhangon mondja: Bölcsesség! Igazhívők! A kántor megkezdí a tropárt: Üdvözítsd, Uram! a te népedet. Majd azt a templom közepén előre elkészített asztalkára helyezi és keresztalakban tömjénezi. Aztán bárminő nap legyen is, három metániát tesz a pap és kezeibe vévén a szent keresztet, mely élő virágkoszorúval van díszítve, a tetrapod elé áll és kelet felé nézve mindenkinek hallatára mondja:

Könyörülj rajtunk Isten! a te nagy irgalmasságod szerint, kérünk téged, hallgass meg minket és könyörülj.

És elkezdjük az első százas «Uram, irgalmazz»-t. Az elején a pap a szent kereszttel háromszor áldást ad, aztán meghajlik lassan annyira, hogy feje egy arasznyira legyen a földtől. Majd lassan felfelé emelkedik a százas «Uram, irgalmazz» bevégezéséig.

Ezután a tetrapod déli oldalára megy és észak felé nézve, mondja:

Könyörögjünk még a mi igazhitű apostoli királyunkért, N-ért.

És kezdjük a második százas «Uram, irgalmazz»-t és a pap teljesíti a második felmagasztalást úgy, amint előbb le van írva. Aztán a tetrapod keleti oldalára állva és nyugat felé nézve, mondja:

Könyörögjünk még a mi istenszerető püspökünkért, N-ért és Krisztushban minden atyánkfiáért.

És kezdjük a harmadik százas «Uram, irgalmazz»-t. Midőn ennek is vége van, a pap a tetrapod északi oldalára megy és dél felé nézve, mondja:

Könyörögjünk még minden igazhitű keresztény lélekért, azok egészsége, üdvössége és bűneiknek bocsánatáért.

Ekkor történik a negyedik felmagasztalás. Majd a tetrapod elé áll a pap és ismét kelet felé nézve, mondja:

Könyörögjünk még mindazokért, kik ezen szent hajlékban szolgálnak és szolgáltak, azok egészsége, üdvösségéért és bűneiknek bocsánatáért.

És kezdjük az ötödik százas «Uram, irgalmazz»-t. Annak végével magasra emeli a pap a keresztet, míg a nép éneklí az ünnep kondákját:

Aki önként emelkedtél fel . . . és keresztalakban megáldja a népet.

Ezután a szent keresztet a tetrapodra helyezi és énekli:

A te kereszted előtt leborulunk, Uralkodó! —

Egyszer; majd azt énekli a két énekkar is egyszer-egyszer. Végül a pap melánia után megcsókolja a keresztet és utána mindnyájan. Ahol püspök van, ő végzi a szent kereszt felmagasztalását. Míg a szent kereszt csókolása tart, a következő szlichírdakat énekeljük:

2. h. Jertek, hívek, hódoljunk az életadó fának, |
melyen Krisztus, a dicsőség Királya önként kitárta kezeit |
és az előbbi boldogságra felemelt bennünket, | melyet
édesgetéssel orzott el tőlünk az ellenség | és Istentől el-
űzöttekké tett minket. | Jertek hívek, hódoljunk a fának, |
mely által képesekké lettünk, | hogy a láthatatlan ellenség
fejét összetörjük, | Jertek, minden nemzet szülöttjei, | tisz-
teljük az Úr keresztjét énekkel : | Örvendj, kereszt, az
elbukott Ádám teljes váltsága, | te vagy igazhitű kirá-
lyaink dicsekvése, | mert a te erő által hódoltak meg
Izmael népei. | Téged, mi keresztények, most félelemmel
csókolunk | és a reád szegzett Istent dicsőítjük, mondván: |
Uram, ki e keresztre szegeztetted, | könyörülj rajtunk,
mint jóságos és Emberszerető.

5. h. Jertek, népek, a hallatlan csodát szemlélve, |
boruljunk le a Kereszt hatalma előtt, | mert a paradicsom-
ban halált termelt a fa. | Ez pedig az életet virágozta, |
midőn a mi bűnnélküli Urunk hozzászegeztetett. | Amely-
ről minden nemzetek romolhatatlanságot aratnak, | han-
goztassuk : ki a halált a kereszt által meghiusítottad | és
minket megszabadítottál, | dicsőség néked.

Istenünk ! beteljesedett a te prófétáidnak, | Izaiás és
Dávidnak szava, | mely mondá : Eljönnek minden nemze-
tek | és leborulnak a te színed előtt ; íme a nép ! | Jóságos !
mely kegyelmeddel betelt; a te csarnokaidban van, Jeru-
zsálem ! | Ki érttünk a keresztet eltúrta | és feltámadá-
sod által minket élővé tettél, | védelmezz és üdvözíts
minket.

6. h. Az élet ültetvénye, | midőn ma a föld hozzáfér-
hetlen mélyéből előállítatik, | a reája szegzett Krisztus
feltámadását igazolja; | midőn pedig papi kezek fel-

magasztalják, | az ő mennyekbe való felmenetelét hirdeti, | miáltal a mi elegyes természetünk | a földig való esésből az ég lakosává lett. | Azért hálát adva kiáltunk : | Uram ! ki azon felmagasztaltattál | és azáltal egyúttal minket is felmagasztaltál, | mennyei örömekre méltasd azokat, | kik téged himnuszokban dicsérnek.

Krisztus Istenünk ! | midőn a te négyágú kereszted felmagasztaltatik, | megszenteli ma a négyégtájú világot | és egyúttal hívó királyaink hatalmát felmagasztalja, | kik azáltal az ellenséges érzelműek hatalmát összetörik. | Nagy és műveidben csodálatos vagy, Uram ! Dicsőség néked.

A próféták szózatai előre hirdették a szent fát, | mely Ádámot a halál ősi átkától megszabadította. | Ma, midőn az felmagasztaltatik, | a természet is felemeli szavát, | Istentől gazdag irgalmat kérvén. | Azért, Uralkodó ! | egyetlen megmérhetetlen irgalmú ! | légy irgalmas irántunk | és üdvözítsd a mi lelkünket.

8. h. Istenünk ! a te prófétádnak, Mózesnek szózata beteljesedett. | Ő mondá : Meglátjátok élteteket függve a ti szemeitek előtt. | Ma a kereszt felmagasztaltatik | és a világ megszabadul a tévelytől. | Ma Krisztus feltámadása megújul | és a föld véghatárai vigadoznak | és Dávid szerint cibalmokon himnuszt hoznak neked és mondják : | Krisztus Istenünk ! | a föld közepette üdvösségül szerezted a keresztet | és a feltámadást, | melyek által üdvözítettél minket, | jószágos Emberszerető ! | Mindenható Urunk ! dicsőség néked.

8. h. Ma a világ uralkodója . . .

Dicsőség . . . most és . . . : Ki a valóságban megközelíthetetlen . . .

(Lásd mind a kettőt a nagybőjt 3. vasárnapján, az utrenyei szti-chirák között. 188. l.)

Ekténia és elbocsátás.

Szentmise.

I. Antifóna: I. h. Istenem, én Istenem ! tekints reám ; miért hagytál el engem ?

Istenszüllőnek imái által . . .

Én Istenem ! napestig kiáltok és nem hallgatsz meg.
Istenszülnök . . .

Te pedig a szent helyen lakol. Izrael dicsérete.
Istenszülnök . . .

Dicsőség . . . Most és . . . :

Istenszülnök imái által . . .

II. Antifóna: 2. h. Miért vetettél el minket, Isten, mindvégig?

Üdvözíts minket, Isten Fia, ki testben keresztre feszítettél, midőn énekeljük néked: Alleluja.

Emlékezzél meg gyülekezetedről, melyet kezdettől bírtál.

Üdvözíts minket, Isten Fia . . .

Ki Sion hegyén laktál.

Üdvözíts minket, Isten Fia . . .

Dicsőség . . . Most és . . . :

Istennek egyszülött Fia és Igéje . . .

III. Antifóna: Az Úr országol, reszkessenek a népek.

Üdvözítsd, Uram! a te népedet . . .

Nagy az Úr Sionban és fölséges minden nép fölött.

Üdvözítsd, Uram! a te népedet . . .

Adjanak hálát a te nagy nevednek, mert rettenetes és szent.

Üdvözítsd, Uram! a te népedet . . .

Bemeneti vers: Magasztaljátok a mi Urunkat Istenünket és boruljatok le lábai zsámolya előtt, mert Ő szent.

Tropár: Üdvözítsd, Isten, a te népedet . . .

Kondák: Ki önként . . .

Háromszor szent helyett:

A te kereszted előtt leborulunk, Uralkodó ! és a te szent feltámadásodat dicsőítjük.

Prokimen: 7. h. Magasztaljátok a mi Urunkat Istenünket és boruljatok le lábai zsámolya előtt, mert ő szent.

Vers: az Úr országol, reszkessenek a népek.

*Apostol, szent Pálnak a korintusiakhoz trott 1. leveléből: 1. rész.
18—24. v.*

Evangelium, szent János, 19. rész.

Valóban méltó helyett: Magasztald, én lelkem, az Úr tiszteletreméltó keresztjét.

9. *Irmosz:* Titkos paradicsom vagy, Istenszülő, mely földművelés nélkül termette Krisztust, ki a kereszt életadó fáját ültette a földbe, mely által, midőn mostan felmagasztaltatik, Őt imádván, téged magasztalunk.

Magasztald, én lelkem, az Úr elevenítő keresztjének felmagasztalását.

Áldozási vers. Ránk van jegyezve, Urunk, orcád világossága, örömet adtál szívemben. Alleluja.

Vecsernye.

Uram, tehozzád ... után: Üdvözlég, életadó kereszt ... 363. lap, Üdvözlég, Urunknak keresztje ... 364. lap, Üdvözlég, drága kereszt ... 364. lap.

A vértanunak: 1. h. Dallam: A mennyei rendeknek ...

Istenes érzelmű bölcs vértanu! | miután az Üdvözítőben való rendíthetlen hit által a gonoszt harcban legyőzted, | a megpróbáltatásokat eltűrted, | ezáltal az idegeneket a mindenség Uralkodójához | és Teremtőjéhez térítetted, | kik őt ájtatosan dicsőítik.

Istenes szózatú bajnokvértanu! | midőn a Szentháromságért meghaltál, | Krisztusnak dicsőséget hozva, | az idegen nemzetek első zsenyéjének látszottál; | annál fogva, tiszteletreméltó! | nyilván koszorút is nyertél | és mint szövétnek, isteni fenséggel tündökölsz a világban.

Szent Nikétász, Krisztus király győzedelmese, | midőn az ájtatosság teljes fegyverzetét felöltötted, | elfogadtad a harcot | és mint hajdan a hatalmas erejű Gedeon, | az idegen nemzetek táborát | szilárd, bátor bizalommal felforgattad.

Dicsőség ... : 6. h. Szent Nikétász! Krisztus bajnoka, | a vértanuk szövétnekének ismerünk téged; | mert te a földi méltóság dicsőségét elhagyván | és hazád istentelenségétől megirtóztatva, | az ő isteneiket összeűztad | és az

idegen nemzeteket győzedelmesen megszégyenítetted, |
midőn Krisztusért a hitvallás bizonyágtételét teljesi-
tetted | és a mennybeli Isten katonájává lettél, | a min-
denek jótevőjéhez könyörögvén érettünk, | hogy könyö-
rüljön rajtunk | és üdvöztse a mi lelkünket.

Most és . . .: A próféták szózatai előre hirdették a
szent fát, | mely Ádámot a halál ősi átkától megszabadí-
totta. | Ma, midőn az felmagasztaltatik, | a természet is
felemeli szavát, | Istentől bőséges irgalmat kérve. | Azért,
Uralkodó! | egyetlen megmérhetetlen irgalmú! | légy ir-
galmas irántunk | és üdvöztse a mi lelkünket.

Bemenet. Prokimen: 7. h. A mi Istenünk mennyben és
földön, amit akar, mindent végbevisz.

Vers: Kijöven Izrael Egyiptomból, Jákob háza az
idegen nép közül.

Vers: A tenger látta ezt és futott, a Jordán vissza-
fordult.

(Szombaton: Az Úr országol . . . 34. lap.)

Előverses sztichirák, Miután minden reményük . . .
dallamára 6. h. A kereszt, midőn felmagasztaltatik . . . 360.
lap. Midőn Mózes kezeit . . . 361. *lap.*

Vers: Isten, a mi királyunk, öröktől fogva, szabadu-
lást szerzett a föld közepett.

Legtisztetéltőbb kereszt . . . 361. lap.

Dicsőség . . . Most és . . . Istenünk! A te prófétádnak,
Mózesnek, szózata . . . 371. lap.

Most bocsátod el . . . Háromszorszent, Miatyánk.

Tropár: 4. h. A te vértanud, Nikétász, Uram! | az ő
harcaiban a romolhatlanság koszorúit nyerte tőled, a mi
Istenünktől; | mert a te erőd birtokában a zsarnokokat
leverte | és az ördögök tehetetlen vakmerőségeit össze-
törte. | Az ő imái által, | Krisztus! üdvöztse a mi
lelkünket.

Dicsőség . . . Most és: Üdvöztse Uram . . . stb.
Nagy elbocsátás.

A te oltalmad alá sietünk, Istenszülő Szűz!

A MI LEGSZENTEBB KIRÁLYNŐNK, AZ ISTENSZÜLŐ ÉS MINDENKOR SZÜZ MÁRIA OLTALMÁNAK ÜNNEPE.

Október 1.

Nagyvecsernye.

Uram, tehozzád kiáltok után . . . 1. h.

NAGY oltalma és gyors segítsége vagy a bánkódóknak, tiszta Istenszüelő; | a világ üdvössége és erőssége, | az irgalom bősége, | az isteni bölcsesség forrása, | a világ védelme. | Énekeljünk hívek, | az ő legdrágább védőpalástját állandóan dicsérve: | Üdvözlégy malasztalteljes, | Úr vagyon teveled, | ki általad ad a világnak kegyelmet.

A csodálatos Izaiás jövendölé: | «És az utolsó napokban, úgymond, | az Úr háza és az Úr hegye a hegyek tetején fog állani» | és mi benned látjuk, ó Királynőnk, ennek valódi beteljesülését; | mert a hegyeket és halmokat | a te szent ünnepeidnek sokféleképen nevezetes templomai ékesítik; | azért örvendezve kiáltjuk neked: | Üdvözlégy malasztalteljes, | Úr vagyon teveled, | ki általad ad a világnak gazdag kegyelmet.

Csodálatos ékessége vagy minden hívőnek, | a próféták jövendölésének beteljesülése, | az Apostolok dicsősége, | a vértanuk igazolása, | a szüzesség dicsérete | és az egész világnak csodálandó oltalma. | Takard be, ó Királynőnk, | irgalmad védőpalástjával a Királyt és minden népedet, | kik hozzád kiáltjuk: | Üdvözlégy malasztalteljes, | Úr vagyon teveled, | ki általad ad a világnak gazdag kegyelmet.

4. h. Dallam: Mint a vértanuk. Istenszüelő! | Istentől plántált paradicsomnak és az életfája helyének ismerünk téged, | amelyet a Szentlélek öntözött meg, | mert a mindenségnek a híveket az élet kenyérével | tápláló Teremtőjét szülte: | Kérjed is őt az előhírnökkel együtt érettünk | és a te drága védőpalástoddal oltalmazd meg minden

támadástól | a mi igazhitű apostoli királyunkat és népünket.

Az ég és föld megszenteltetik, | az egyház tündöklük | és a népek mind vigadoznak, | mert ime az Istennek Anyja, | az angyali hadakkal, | az előhírnökökkel és az isteni tudományú apostollal láthatatlanul összejőve, | imádkozik Krisztushoz a keresztényekért, | hogy könnyörüljön az országon és a népen, | mely az ő oltalmának ünnepét dicsőíti.

Téged, Jákob birtokát | és a mennyei lépcsőt, | melyen az Isten a földre szállott, | — mely előképek egykor a te tiszteletedet | és dicsőségedet előre hirdették, — | téged Istenszülő! | ki a mindenség Istenét szüled, | a mennyei angyalok és a földi emberek boldognak neveznek, | mert az egész világért imádkozol | és irgalmaddal oltalmazod azokat, | kik a te drága ünnepedet megtartják.

Dicsőség . . . Most és: 8. h. A szellemi rendek főnökei, | lelkesülten érzelemteljes énekkarba gyűlve, | mindnyájan velünk örvendeznek, | midőn látják, hogy a mindennek Királynőjét | és Nagyasszonyát sokféleképen dicsőítik a hívek. | Az igaz lelkek is örvendeznek, | mert szemlélői ama látványnak, | midőn legdrágább kezeit a levegőben imádkozva kitarván, | békességet kér a világnak, | hatalmat és erősséget a királyoknak | és üdvösséget a lelkünknek.

Bemenet. Prokimen a napé. Parimiák.

1. *Teremtés könyvének olvasása. 28. r., 10—17. v.*

2. *Ezekiel jövődölésének olvasása. 43. r. 27. v. és 44. r. 1—4. v.*

3. *Példabeszédek könyvének olvasása. 9. r. 1—11. v.*

Keresd mindhármát az Istenszülő születése ünnepén.

Litián, 3. bolgár h. Tisztaságos Szűz! | a te drága oltalmad felette fényes ünnepe állott ma be | és jobban mint a Nap, beragyogja a népet, | mely téged hittel tiszta szívből az Isten valóságos Anyjának vall | és a te Fiadhoz így kiált: | Krisztus Istenünk! | a téged tisztán és sérülés nélkül szülő örökszűznek imáiért, | ne add át a harcoló ellenségnek a te örökségedet, | hanem mint irgalmas, üdvözítsd a mi lelkünket.

4. *bolg. h.* Tisztaságos Nagyasszonyunk! | a te Fiad népei méltó dicséretet kívánnak neked énekelni, | de nem képesek, | mert mindenkor védelmezod, | a te drága oltalmaddal oltalmazod minden hívedet | és imádkozol, hogy üdvözüljenek mindazok, | kik téged hittel ártatlan és valóságos | Istenszülőnek tisztelnek.

2. *bolg. h.* Hívek! a mindenség felette szeplőtelen Királynőjét, | a tisztaságos Szűzet, Krisztus Istennek Anyját |összejöven, nevezzük ma boldognak; | mert kezeit mindenkor irgalmasan tárja Fiához | és a felette bámulatos szent András látta is őt a levegőben, | hogy drága oltalmával betakarja a népeket. | Töredelmesen kiáltunk neki: | Üdvözlégy lelkünk oltalma, védelme és üdvössége.

Dicsőség ... Most és 8. magán h.: Érzelmeinket és értelmünket megtisztítva, | ünnepeljünk ma mi is az angyalokkal; | kezdjük fényesen Dávid énekét | és a leányzónak, a mindenség Királya, | Krisztus Istenünk Jegyesének mondjuk: | Kelj fel, Uram! a te nyughelyedre, | te és a te szentelésed szekrénye! | Mert ezt az Uralkodó, mint ékes palotát felékesítette | és az ő országához csatolta, | hogy az ő imáiért saját hatalmas erejével gyarapítsa | és oltalmazza azt a támadó nemzetek ellen.

Előverses sztyichirá. 2. *h.* Téged, aki minden égieknél és földieknél magasabban állasz, | ki a keruboknál dicsőbb és minden teremtménynél tiszteletreméltóbb vagy, | a keresztény nemzedékek hatalmas védelméül | és oltalmául ajándékozott Krisztus, | hogy oltalmazd és üdvözítsd a hozzád siető bűnös népet. | Azért Nagyasszonyunk! | mindenek menedéke, téged éneklünk, | a te oltalmad drága ünnepét fényesen ünnepeljük, | esedezvén Krisztushoz, | hogy ajándékozzon nekünk nagy irgalmat.

5. *h. Vers: Halljad, leányom! és lássad és hajtsd ide fűledet.*

Népek! az ártatlan leányzónak, | a mindenek királya, | Krisztus Istenünk Anyjának, | énekeljük fényesen Dávid énekét: | A királyné jobbod felől áll, Uralkodó! | aranyos ruházatban körülvétetve sokszínű ékességgel. | Mert őt, az asszonyok között a kiválasztottat, | miután az egész világ felett gazdaggá tette, | kiszemelte, hogy

nagy irgalma szerint tőle szülessék | és az egyetlen áldottat az ő népének segítségül ajándékozta, | hogy gyarapítsa és minden bajtól oltalmazza az ő szolgáit.

7. h. A község mindengazdagjai ajándékokkal könyörögni fognak színed előtt.

Istenszülő! magas és felette dicső, | a Sinai hegynél magasabb hegy vagy; | amaz ugyanis nem tűrhette, | midőn az Isten dicsősége előképek és árnyékokban reaszállott, | tűzben égett és mennydörgések és villámlások voltak ottan; | te pedig az Isten ígését — ki maga egészben az Istenség tüze —, | a mindeneket fenntartó intézkedéséből | megégés nélkül szíved alatt viselted. | Miután anyai bizalommal vagy őhozzá, | segíts azokon, Nagyasszonyunk! | kik a te drága ünnepedet híven ünneplik | és irgalmasan meglátogatván, | ne feledkezzél meg rólunk, | mert az Istentől ajándékuul nyerted, | hogy gyarapítsd és oltalmazd | a te Krisztusról elnevezett nyájadat, | a te szolgáidat.

Dicsőség . . . Most és: 2. h. Egészen tisztaságos Istenszülő! | mint felette fényes koszorúba, | a te drága oltalmadba öltözködött, | örvendezve tündöklék | és titokzatos énekarban kiáltja ma neked az Isten egyháza: | Nagyasszonyunk! | Üdvözlégy isteni dicsőség drága öltönye | és koszorúja! | Üdvözlégy dicsőség egyetlen teljessége | és örök vígság! | Üdvözlégy hozzád menekülők révpartja, | menekvése és a mi üdvösségünk.

Tropár 4. h. Igazhitű népek! ünnepeljünk ma fényesen; | mert a te megjelenésed, Istennek Anyja! | beárnyékoz bennünket | és a te tisztaságos képedre tekintve, töredelmesen mondjuk: | Takarj be minket a te drága oltalmaddal | és ments meg minket minden bajtól, | kérvén a te Fiadat, a mi Krisztus Istenünket, | hogy üdvözítse a mi lelkünket.

Reggeli istentisztelet.

Isten az Úr . . . után Tropár: Igazhitű népek . . . (3-szor.)

1. Leülő. 3. h. Az angyali seregek istenes ragyogásától környezve | és a próféták és apostolok rendjeinek szol-

gálatát tisztesen fogadva, | mint az Istennek Anyja látogass meg minket, | a te szolgálodat, kérve Krisztust, a mi Istenünket, | hogy ajándékozzon nekünk nagy irgalmat.

Dicsőség . . . Most és: Ugyanaz.

2. *Leülő.* Valóban az elhagyatottak erőssége vagy, | szeplőtelen Istenanya, | miért is általad mi megaláztak felemeltetünk | és általad tartjuk nagyra magunkat, | mert te vagy mindnyájunk oltalma | és közbenjárónk az Isten előtt.

Dicsőség . . . Most és: Ugyanaz.

Dicsérjétek az Úr nevét. Alleluja . . . stb.

Magasztalunk téged legszentebb Szűz | és tiszteljük a te drága oltalmadat, | mert a levegőégben látott téged szent András, | midőn értünk Krisztushoz imádkoztál.

Versek: 1. Aki a Fölséges segítségében lakik, a menny Istenének oltalmában marad.

2. Vállaival megárnýékoz téged és az ő szárnyai alatt biztos vagy.

3. Elrejtett engem az ő hajlékában, a veszedelem napján megoltalmazott engem.

4. Azért az emberek fiai szárnyaid árnyékában bíznak.

5. Átmenék a csodálatos hajlék helyéhez, az Isten házáig.

6. És mondám: Ki ad nekem szárnyakat, mint a galambnak, hogy repüljek és megnyugodjam.

7. Mert lelkem benned bízok; és szárnyaid árnyékában bízom.

8. Betöltöm őt hosszú élettel és megmutatom neki az én szabadításomat. *Dicsőség . . . Most és: Alleluja. 3.*

Leülő 4. h. Minthogy az egykori frígyszekrénynél valóban fenségesebb, | nem anyagi, de szellemi módon a villámfénynél is ragyogóbb a te felette drága védőpalástod, | — midőn azt Nagyasszonyunk! a te legtisztább kezeid széttárják — | irgalmasan megőrzi azokat, | kik a te oltalmad díszesen felékesített ünnepét tisztelik, | melyet mostan is összejövén, | szívből megünneplünk.

Dicsőség . . . Most és: Ugyanaz.

Felmeneteli ének . . . 45. lap. Prokimen 4. h. Megemlékezem a te nevedről, minden nemzedékről nemzedékre. *Vers:* A község minden gazdagjai ajándékokkal könyörögni fognak színed előtt.

50. zsoltár után: A szellemi rendek főnökei . . . 376. lap.

Kánon 4. h. 1. Irmosz. Felnyitom az én számát | és betelik ihletéssel | és dicsőítő éneket hangoztatok az Anya-

királynőnek ! | és látni fogják, hogy fényesen ünnepelek |
s örömmel hirdetem a te csodáidat.

3. A te magasztalóidat, Istenszülo, | ki élő és kiapad-
hatatlan forrás vagy, | egy énekkarba összegyűjtven, |
lelkileg erősítsd meg | és a te mennyei dicsőségben her-
vadhatlan koszorúkkal jutalmaz.

4. Az Istenség székén dicsőségben ülven, | könnyű
felhőn szállott a legistenibb Jézus | mindenható erő-
vel | és üdvözíté azokat, kik kiáltják : | dicsőség a te hatal-
madnak, Krisztus!

Leülő: 5. h. Tisztaságos, örökké Szűz ! | A hozzád
menekülők meleg és legyőzhetetlen védelme, | szilárd és
megszégyenítetlen reménysége, | erőssége, oltalma és köz-
benjárója ! | Imádd a te Fiadat, az Istent az angyalokkal
együtt, | hogy adjon a világnak békességet, üdvösséget
és nagy kegyelmet.

5. Mindenek csodálkoztak a te mennyei dicsősége-
den; | mert te, házasságot nem ismerő Szűz ! | méhed-
ben hordoztad a mindenség Istenét | és szülted az örökké-
való Fiút, | ki békességet ad mindazoknak, | kik rólad
himnuszt mondanak.

6. Az Isten Anyjának | ezt az istenes és felette tiszte-
letreméltó ünnepét ülve, | jertek, istenes érzelműek ! |
kézzel tapsoljunk, | a tőle született Istent dicsőítsük.

7. Nem imádták az istenes érzelműek a terem-
ményt | a Teremtő helyett, | hanem a közbüntetés fenye-
getését férfiasan kiállván, | örvendezéssel zengedezték : |
Áldott vagy te, atyáinknak felette dicséretes Ura és Istene.

Kondák: 3. h. A Szűz ma a templomban jelen van |
és a szentek karaival láthatatlanul imádkozik érettünk az
Istenhez. | Az angyalok a főpapokkal leborulnak, | az
apostolok a prófétákkal karban énekelnek, | mert az
Istenszülo imádkozik érettünk az örökkévaló Istenhez.

Ikosz. Jertek népek ! gyönyörködjünk az ő legdicsőbb csodáiban,
mert ő mentette meg Ádámot a romlástól, mert ő bárka is, melyet
nem Noé, hanem az Isten készített. Hajdan ugyanis nem volt képes
Mózes, hogy az égő csipkebokorban meglássa az Istent, most pedig,
Azt, ki tőle született, az egész föld Isten Fiának ismeri, kihez is imád-
kozik ő érettünk. Azért dicsőítsük őt, mint az Istennek Anyját, mert
az Istenszülo imádkozik érettünk az örökkévaló Istenhez.

8. Az istenfélő ifjakat, | a tüzes kemencében a Szűz-
nek Szülöttje őrizte meg, | akkor ugyancsak képletben, |
most pedig valósággal működven, | az egész mindensé-
get a dicsőítő énekre buzditja: | Áldjátok az Urat, az Úr
minden művei és magasztaljátok őt mindörökké.

Magasztald, én lelkem, a mindenkor Szűz Istenszülő
drága oltalmát.

9. A Szentlélek által megvilágosított földi halandók |
örvendezzenek | és a mennyei Erők vigadozzanak, | ünne-
pet ülvén és az Istenanya tiszteletére mindnyájan kiált-
ván: | Üdvözlégy boldogságos és szeplőtelen Istenszülő
Szűz !

Magasztald én lelkem az érettünk Jézus Krisztushoz
imádkozó Istenszülő Máriát !

Fényének: Dallam: Asszonyok, halljátok . . . Ó, legszentebb
Nagyasszonyunk ! Istenszülő Szűz ! | takarj be minket a te
csodálatos védőpalástoddal | és őrizd meg apostoli kirá-
lyunkat és népünket minden bajtól | és amint a felette
csodálatos szent András | a blachernaei templomban
látott téged, | midőn imádkoztál, | úgy Asszonyunk ! küldd
le reánk mostan is a te nagy irgalmadat.

Dicséreti szlichirák: 8 h. Dallam: Ó, dicsőséges csoda . . .
Leborulunk előtted, Asszonyunk | és töredelmességgel
hódolván, hozzád imádkozunk: | Üdvözlégy, legboldogabb
Királynőnk, | a sokféleképen nevezett Szűz, | kit a prófé-
ták tisztelettel előjeleztek; | mert mint a harmat, | úgy
szállott le hozzád Krisztus | és szülte őt, mint férfit nem
ismerő szűz, Tisztaságos. | Kezeden hordoztad a minde-
nek Teremtőjét és Urát, | kérjed őt mostan érettünk, | kik
a te oltalmad ünnepét buzgón dicsőítjük.

Istenszülő Szűz ! | az angyali rendek énekelnek téged. |
A pátriárkák pedig a főpapokkal együtt dicsőítenek. |
A szent Apostolok tisztelettel szolgálnak neked, | mint az
Isten Anyjának, midőn látják, | hogy te a mindenség
Üdvözítőjéhez, | Krisztus Istenünkhöz, | az egész világért
imádkozol. | Kérjed is őt, mentse meg országunkat, népün-
ket, | kik téged híven dicsőítenek | és a te oltalmad
ünnepét tiszteletben tartják.

Istenszülő ! | Áron frigyszekrényénél jobban szentelt

meg téged az Isten Szentlélekkel; | és a te tündöklő
védőpalástoddal | a Nap sugarainál fényesebben meg-
világítod a templomot | és a népet és bűneinek sötétségét
elűzöd. | Ments meg minket a bajoktól és aggodásoktól, |
kik a te drága oltalmad ünnepét hittel tiszteljük.

6. h. *Dicsőség . . . Most és . . .*: Miként a szentéletű
András a levegőégben látott téged, | hogy az Arkangyalok
sokaságával, | az Apostolokkal és Prófétákkal | és szám-
talan Vértanuval imádkozol a te Fiadhoz | és a mi Iste-
nünkhöz a városért és annak népéért, | ó Királynőnk | és
betakarod azokat drága oltalmaddal: | Ne szünjél meg
most sem, Szeplőtelen, | védelmezni a te Fiad törvényes
örökségét, | kik fényesen ünneplik, ó magasztalt! | a te
dicső ünnepedet.

A szentmisén.

Tropár: Igazhitű népek! Ünnepeljünk ma fényesen . .
378. lap.

Kondák: A Szűz ma . . . 380. lap.

Prokimen: 3. h. Magasztalja az én lelkem az Urat és
örvendez lelkem az én üdvözítő Istenemben.

Vers: Mert megtekintette szolgálójának alázatosságát;
íme mostantól boldognak hirdet engem minden
nemzedék.

Apostol szent Pálnak a zsidókhoz írott leveléből. 9. r.
1—6. v.

Alleluja: 8. h. Halljad, leányom! és lássad és hajtsd
ide füledet.

Vers: A község minden gazdagai ajándékokkal könyö-
rögni fognak színed előtt.

Evangelium. Szent Lukácstól 10. 38—42. és 11. 27—28.

Valóban méltó . . . helyett: Magasztald, én lelkem . . .
381. lap. 9. *Imrosz*: A Szentlélek által . . .

Áldozási vers: Az üdvösség kelyhét veszem és az Úr
nevét segítségül hívom.

SZENT DEMETER KENETTELJES NAGYVÉRTANU.
A NAGY FÖLDRENGÉS EMLÉKE.

Október 26.

Nagy vecsernye.

A kezdő zsoltár után olvassuk az I. katizma első stációját: Boldog ember... — Uram, tehozzád... után vesszük: 2. h. Dallam: Midőn téged, Üdvözítőm...

Dicső Demeter, | mint fénylő csillag ragyogsz a te hazád felett, | mert azt az ellenség romlásától mindig oltalmazod | és megmented a haragtól és veszélytől. | Amiért is meleg örömmel üli meg évenként emlékedet, | te áldott, | az Urat pedig hittel | és szeretettel énekli, | ki téged megdicsőített.

Szent Demeter! | Krisztus vértanuja, | mint a nap világitottál csodákat a világnak. | Azért mindnyájan gyönyörködünk csodáid emlékében, | te áldott, | hittel ünnepelvén a kiválókat. | Mert van bátorságuk; | imádkozzál az Úrhoz, | hogy mentse meg a te szolgálodat a romlástól és fájdalomtól.

Átdöfték | oldaladat lándzsákkal | az Üdvözítőnek a kereszten átdöfött oldaláért, | mert megsebesítve szeretettel követted őt, | Demeter vértanu, | megmutattad mindenkinék legyőzhetetlen tanubizonyságodat. | Azért | a megsebesült üldöző is elesik, | tudomást szerezve a te hittvallásodról, | Krisztus vértanuja.

8. h. Dallam: *Ó, dicsőséges csoda...* Ó, dicsőséges csoda! | ma szent Demeter vértanu emlékére öröm ragyogott fel az égből és a földön; | az angyalok dicsérettekkel koszorúzzák | és az emberek énekeit fogadja. | Ó, miképen harcolt! mily szépen tusakodott! | Általa elesett a csalárd ellenség, | midőn Krisztus győzött.

Ó, dicsőséges csoda! | szent Demeter a csodák sugarai által | a véghatárokig a napnál fényesebben szertecsillog mindenkorra, | mert alkonyatnélküli világosságtól ragyog | és le nem nyugvó világossággal ékeskedik. | Az ő fel-

tündöklése, a külellenség felhőit tovahajtotta, | a betegségek elűzte, a démonokat legyőzte.

Ó, dicsőséges csoda! | a háromszorosan boldog szent Demeter, | miután Krisztusért átdöfték, | az ellenségekkel szemben kétélű pallósnak látszott mindenkor, | mert az ellenség kevélységét levágta | és a démonok gőgjét visszaverte. | Őnéki kiáltjuk: Szent Demeter! | oltalmaz bennünket, | kik a te mindenkor kegyeletes emlékedet tiszteljük.

Dicsőség: 6. h. A diadalmasnak egész világra szóló ünnepélye hívott össze ma benneteket. | Jertek tehát, ünnepszerezetők, | végezzük fényesen az ő emlékünnepét, | mondván: Üdvözlég, | ki hit által a tévhitűség köntösét szétszaggattad | és a Szentlélek férfias bátorságát magadra öltötted. | Üdvözlég! ki azon erővel, melyet egyedül az Isten adott neked, | a törvényellenesek tervezgetéseit megghiusítottad. | Üdvözlég! ki, midőn tagjaidat átdöfték, | Krisztus boldogító kinszenvedését nekünk lelkiileg újból elevenen leírtad. | Bajnokok ékessége, Szent Demeter! | esedezél őhöz, | hogy váltson meg bennünket a látható és láthatatlan ellenségektől | és üdvözítse a mi lelkünket.

Ó, ki nem áldana téged, legszentebb Szűz... 28. l.

Bemenet. Prokimen a napnak. Parimiák. 1. Izaiás jöv. 63. r. 2. Jeremiás jöv. 2. r. 3. Bölcsesség. 4. r.

Litián: 1. bolgár h. Vigadozzál az Űrban, Theszalonika városa! | örvendezzél és hittel fényességbe öltözve, karban énekelj, | mert szent Demeter, a teljesen megdicsőült bajnok | és az igazság vértanuja, | mint kincs, a te kebleden birtokodban van, | a gyógyulásokat szemlélve, élvezd a csodákat | és tekints arra, | ki az idegenek vakmerőségeit leverte | és hálát adva, kiálts az Üdvözítőnek: | Uram! dicsőség néked.

Az énekek kellemével tegyük fényessé a jelen napot | és hangoztassuk a vértanu tusáit, | mert előtted van a nagy szent Demeter, | hogy dicsérjük őt. | Miután ugyanis a zsarnokok támadásait férfiasan elviselte, | lelkesülten vonult a küzdőhelyre | és minthogy a győzelmi jutalmat dicsőségesen elvitte, | az Üdvözítőhöz könyörög, hogy üdvözítse a mi lelkünket.

Szent Demeter ! bölcs vértanu ! | Krisztus Istenünk a te szeplőtelen lelkedet a világfeletti sátrakhoz csatolta, | mert te a Szentháromság előharcosa voltál, | midőn a küzdőhelyen mint kemény gyémánt harcoltál ; | midőn pedig, egészen tiszteletes ! | a te romlatlan oldaladat átdöfték | és azt utánoztad, | ki az egész világ üdvéért fára feszítettett, | csodatevő erőt vettél | és az embereknek irigység nélkül gyógyulásokat nyújtasz. | Azért ma a te elhunytodat ünnepevén, | méltóképen dicsőítjük az Urat, ki téged megdicsőített.

Dicsőség ... 5. magán h. Hittel és szeretettel jöjjünk össze, | énekeljük az ünnepélyeket és tapsoljunk kezeinkkel, | mint fővezérünk bekövetkező ünnepén. | Örvendezzenek a mennyei hadak | és énekeljék azt, kit az átdöftött Urunk Királyunkért lándzsával átdöfte, | ki Lyeusz kevélységét bátran megtörte ; | csodálja a föld és a tenger a dicsőséges jelekkel ékeskedő világítót ; | kötelességszerűleg dicsőítsék a fiatalok a fiatalság oltalmazóját, | ki az öregségben támasz, a bajban oltalmazó, | a szegények gazdagítója, | a jó előhaladásban útmutató, | a háborúban együttküzdő, | a mélységben megmentő | s mindezekkel, Thesszalonika, a te kemény bajnokodat | kérvén, mondjuk : dicső Demeter, | oltalmaz és ments meg minket minden bajtól | és imáddal mentsd meg a te szolgálodat.

Most és ... Fújjuk meg az énekek harsonáját, | mert az örök Királynő Istenanya felülről lehajolván, | az őt dicsérőket áldásokkal koszorúzza. | Jöjjenek össze a királyok és fejedelmek | és énekekben tapsoljanak | a Királyt Szülőnek, | aki mindenekelőtt a halál kötelékében levőket | emberszeretőleg kegyeskedett megszabadítani. | Pásztorok és tanítók ! | Jó pásztorunkat a tisztaságos Anyát együttesen magasztaljuk, | ki aranyfényű gyertyatartó, | világító ablak, | az égnél terjedelmesebb, lelkes szekrény, | az uralkodó tűztekinetű oltára, | mannát befogadó arany edény, | az Igét bezáró ajtó, | minden keresztény reménye, | ájtatos énekekben dicsőítvén, íme mondjuk : | az Ige palotája, | méltass minket, alázatosakat a mennyei országra, | mert a te közbenjárásod előtt nincs lehetetlenség.

Előverses sztyichirák 2. h. Uram! midőn a föld a te haragod félelmétől megreszket, | megrendülnek a halmok és hegyek; | azért a jóindulat szemével tekintvén reánk, | ne neheztelj mireánk haragodban, | hanem megkönyörülve kezeid alkotásán, | szabadíts meg minket a földrengés félelmetes fenyegetésétől, | mint jóságos és Emberszerető.

Vers: Megindítottad a földet és megrendítettél azt. Félelmetes vagy, Uram! | és ki fogja kiállani a te igazságos haragodat? | vagy ki fog hozzád könyörögni, vagy ki fog hozzád kiáltani, Jóságos! | a bűnös és kétségbeesett népért? | A mennyei rendek, az angyalok, a kezdetek és hatalmasságok, | a trónok és uralmak, a kerubok és szeráfok kiáltják nekünk érettünk: | Szent, szent, szent vagy Uram! | Ne vesd meg kezeid alkotását, Jóságos! | Az irgalom jóindulatából | tartsd meg a veszélyben forgó városokat.

Ki letekint a földre és megrendíti azt.

A ninivebeliek hallották a fenyegetést, | hogy a bűnbeesések miatt földrengés által elsüllyednek, | de a cethal közvetítő jelében, | a bűnbánat Jónás által előidézte a feltámadást; | azért megkönyörülvén, | fogadd el a kisdedekeivel | és az állatokéval együtt a te néped kiáltásait is | és harmadnapi feltámadásodért | kegyelmezz és irgalmaz mindazoknak és nekünk is, | kik meg vagyunk fenytve.

Dicsőség. A szentnek. 8. h. Örökméltú szent Deme-ter! | a te legistenesebb és szeplőtelen lelkednek lakóhelye, | az égi Jeruzsálem, | melynek kőfalait a láthatatlan Isten érintetlen kezei tették élővé; | a te minden tiszteletreméltó | és legbajnokibb testedé pedig a földön ez a hírneves templom, | a csodák kifoszthatatlan tárháza, | a betegségek elűző helye, | hová sietve jöven, gyógyulást merítünk. | Őrizd meg, minden dicséretreméltó! | a téged magasztaló várost az ellenségek támadásaitól, | mert bizodalma van Krisztushoz, | aki téged megdicsőített.

Most és . . . : Szeplőtelen Szűz, . . . 33. lap.

Most bocsátod . . . után

Tropár 3. h. Nagy előharcost talált benned a föld kerekése a veszélyek között, | szent Győzedelmes! ki a pogányok felett diadalmaskodtál. | Azért, amint Lyeusz

felfuvalkodottságát lesújtottad, | midőn Nesztort a küzdőhelyen bátorítottad, | úgy esedezzel Krisztus Istenünkhöz, | ajándékozzon nekünk nagy irgalmat. (2-szer.)

Dicsőség. Tropár a földrengésnek 8. h. Ki letekintesz a földre és megrendíted azt, Krisztus Istenünk! | ragadj ki minket a földrengés félelmetes fenyegetéséből | és küldd le reánk a te irgalmad gazdagságát, | az Istenszüelő imái által, egyetlen Emberszerető!

Most és ... a 8. h. theotókionja.

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr... után tropár a földrengésnek, dicsőség: szent Demeternek, most és: a földrengésnek.

1. Leülő, 4. h. Dallam: Kijelentelled magad. Ma az istenfélő és bölcseségű Demeter vértanu | emléket ünnepeljük, | hogy állandóan Krisztushoz imádkozva, | mindnyájunknak adjon bátorságot és kegyelmet. |

Dicsőség ... Most és: Hívek, magasztaljuk az Istenszüelőt, | ki a bajban levőknek meleg védelme, | nekünk segítőnk, | ki által az Istenhez fordulnak | és általa a romlástól megszabadulnak.

2. Leülő, 4. h. Dallam: Siess gyorsan ... Dicső szent Demeter vértanu! | a te emlékezeteddel fényeskedik ma Krisztus egyháza | és mindnyájunkat összegyűjtött, | hogy szent dalokban méltóképen dicsérjünk téged, | mint valóságos vitézt és az ellenségek leverőjét; | azért a te esedezéseid által | ragadj ki minket a kísértésekből.

Dicsőség ... Most és: Éneklünk téged, Isten jegyese, | Krisztus Istennek Anyja, | magasztalván a te felfoghatatlan szüledet, | mert általa szabadultunk meg az ördög csábításától és minden bajtól, | Istenszüelő Úrnőnk, és hittel kiáltjuk: | könyörülj a te nyájadon, | ki örökre magasztalt vagy.

Sokirgalmú ... 44. lap.

Magasztalunk téged, | Krisztus, győzedelmes bajnoka, szent Demeter! | és tiszteljük a te tiszteletreméltó harcaidat, | melyeket Krisztusért elviseltél.

Versek. 1. A mi Istenünk oltalom és erő; segítő a szorongatásokban, melyek igen elértek minket.

2. Tüzön és vizen mentünk át, de kivezettél minket enyhülésre.
 3. Sok az igazak szorongása, de mindazokból kiszabadítja őket az Úr.
 4. A szenteken, kik az ő földén vannak, csodálatosan teljesíté az Úr az ő minden akaratát.
 5. Az igaz, mint a pálmafa, virágzik; növekedni fog, mint a Libanon cédrusa.
 6. Az igaz örvideni fog az Úrban és benne bízni.
- Dicsőség... Most és: Alleluja 3.* Jertek, kik szeretitek a vértanukat, magasztaljuk az illatot árasztó Demetert, az Üdvözítő harcosát.

Leülő. 8. h. A csodák dicsfényével, mint a fáklya világítsz | és mint a tündöklő csillag a világ minden határait megvilágítod, | kellemesen illatozol, mint egy másik paradicsom, | vidámítod a lelkeket és az erőtlenekeket lábraállítod. | Azért téged, örökkéboldog, kötelességszerűleg éneklünk | és szeretettel tiszteljük a te tiszteletreméltó emlékedet, | Demeter vértanu, imádd Krisztus Istent, | hogy ajándékozzon bűnbocsánatot azoknak, | kik szeretettel ünneplik a te fenséges emlékedet.

Dicsőség... Most és: Mint Szűzet és az asszonyok között egyetlent, | ki Téged, az Istent testben szeplőtelesen szült, | mi mindnyájan, emberek magasztalunk, | mert az Istenség tüze szállt beléd | és az Életadót és az Urat mint gyermekedet táplálad. | Ezért az angyal és az emberi nem | méltóan dicsőíti a te legszentebb Szülöttedet | és egyhangon kiáltunk hozzád: Imádd Krisztus Istent, | hogy ajándékozza bűneik bocsánatát, | kik hittel hódolnak a te legszentebb Szülötted előtt.

Ifjúságomtól kezdve... 45. lap.

Prokimen, 4. h. Csodálatos az Isten az ő szenteiben.

Vers: A szenteken, kik az ő földén vannak, csodálatosan teljesíté az Úr az ő minden akaratát.

Evangélium, szent Lukácstól 11., 12—19.

50. zsoltár után: Dicsőség. A te győzedelmes vértanuidnak...

Most és: Az Istenszülőnek imái által...

Kánon. A 6. h. kánonja, Mint a szárazon, *73. lap.*
Azután a 8. h. kánonja, 82. lap.

A 3. óda után Kondák a földrengésnek 8. h. Ments meg mindnyájunkat a nehéz földrengéstől | és a bűneink-

től származó elviselhetetlen fájdalomtól; | tartsd meg, Urunk, a mi apostoli királyunkat és népedet, | akiket véreddel megszabadítottál, Uralkodó | és ezt a várost (községet) ne engedd a rettenetes földrengés martalékául, | mert kívüled más Istent nem ismerünk | és szólj a hozzád kiáltókhoz: | én veletek vagyok és senki ellenetek.

Leülő Demeternek, 4. h. Dallam: Elcsodálkozott József.

Mint az örökké uralkodó Krisztus küzdő harcosát | és bátor katonáját zsoltári módon szólítunk: | Üdvözlégy, a vértanuk ékessége és szépsége, | üdvözlégy az egyház fényes csillaga, | a hozzád menekülők várfala és menedéke, | dicső nagy vértanu, Demeter. | Mentsd meg azokat, kik téged énekelnek, | minden bajtól és haragtól.

Dicsőség . . . Most és: «Felemelkedtlé» . . . dallamára.

Nem pusztítottad el, kik sokat vétkeztek ellened, | de könyörületesen megfenyítetted | és megjavítottad őket: | isteni gondviselésseddel megráztad a földet, | hoszszantúró Uralkodónk, | semmikép sem tettél kárt szolgálidban, | a te nagy irgalmasságodért. | Azért háladatos hangon dicsőítünk téged | és félelemmel dícsérünk.

A 6. óda után Demeternek kondák 2. h. A te véred árjával, szent Demeter! | az egyházat bíborba öltöztette az Isten, | ki neked felülmulhatlan hatalmat adott | és a te városodat sértetlenül megtartja, | mert té vagy annak szilárdsága.

Ikosz. Összejövén, tiszteljük összhangzóan mindnyájan, hívekl ezt a nagyot, mint Krisztus fegyveresét és vértanuját, ódáknak és himnuszokban a földkerekség Uralkodójához és Teremtőjéhez kiáltván: Ragadj ki minket, Emberszerető! a földrengés gyötrelméből, az Isten-szülőnek és minden szent vértanunak imái által; mert benned remélünk, hogy ki fogsz minket ragadni a veszélyekből és szorongásokból; mert te vagy a mi erősségünk.

A 9. óda után fényének. Dallam: El nem homályosuló világosság.

Krisztus vértanuja, szent Demeter! | amint egykor Lyeusz gögjét és felfuvalkodottságát | és lovagias vakmerőségét isteni kegyelem által lesujtottad | és a nemes Nesztort a küzdőhelyen a kereszt hatalmával megerősítetted, | úgy erősíts meg imáid által engem is mindenkor, | a démonok és a lélekrontó szenvedélyek ellen.

Dicsőség . . . Most és: Theotokion: Érintetlen Szűzanya! | ne szünjél meg könyörögni érettünk, | a te szolgáidért, Urunkhoz, | ki a te ártatlan véredből testesült meg, | hogy mi, a halandók nemzedéke, | kegyelmet és a szükség napján alkalmas időben segítséget találjunk, | mert a leg súlyosabb földrengés fenyegetéséből is, | a veszedelmekből is kiemelhetsz bennünket a te anyai imáid által.

Dicséreti szlichirák. 5. h., minta dallam:

Jöjj hozzánk, Krisztus vértanuja! | mert a te részvétteljes látogatásodra szükségünk van | és ragadj ki minket, megszorítottakat, | a zsarnokok fenyegetéséből | és az eretnkségek veszedelmes dühöngéséből, | mert mint foglyokat és kifosztottakat kiűznek bennünket, | folytonosan helyet hellyel cserélünk fel | és a barlangokban és a föld üregeiben bolyongunk. | Könyörülj tehát, minden dicséretreméltó! | és adj nekünk enyhülést; | szüntesd meg a vihart, oltsd ki az ellenünk való neheztelet, | esedezve az Istenhez, ki nagy irgalmat nyújt a világnak.

Megerősített várfalat nyertünk adományul tebenned, | mely az ellenség ostromgépeitől meg nem rendül, | mert az idegenek betöréseit megghiúsítod | és a betegségek jelenségeit megszünteted. | Teljesen boldog szent Demeter! | te a te városod ledönthetlen oromzata | és törhetlen alapzata | és városvédő gyarapítója és előharcosa vagy; | tartsd meg azt mostan is imáid által, | mert kegyetlen veszélyben van és boldogtalanul gyötrődik, | esedezvén Krisztushoz, ki nagy irgalmat nyújt a világnak.

A harci díjat nyert bajnokok kara, | együttesen minden erényt felmutat, | miért is méltán örökölték a szünetnélküli | és boldog élet élvezetét; | csodálatraméltó szent Demeter! | miután te azok között kitüntél | és Krisztust utánózva, tiszteletreméltó lettél | és a lándzsa hasonlóságával dicsekszel, | kérjed őt, hogy minket, a te tisztelőidet, | ragadjon ki a szenvedélyekből | és a veszélyes körülményekből, | forrón esedezvén őhöz, ki nagy kegyelmet nyújt a világnak.

Dicsőség. 4. h. Ki a lándzsával megnyitott üdvötdő oldal kegyelmét, | melyből nekünk az Üdvözítő | az élet

és romolhatlanság nedveit fakasztja, | lándzsák által örökölte, | tiszteljük szent Demetert, | a tanítók között a legbölcsebbet | és a vértanuk között a megkoszorúzottat, | ki a bajvívás pályáját vérrel végezte be | és az egész földkerekségen csodákkal tündöklött; | az Uralkodó követőjét, | a szegények résztvevő barátját, | a sok és sokszori kegyetlen veszélyek között a thesszalonikabeliek védelmezőjét | és az ő évi emlékét tisztelvén, | dicsőítsük Krisztus Istenünket, | ki ő általa mindenkinek gyógyulást készít.

Most és: Theotokion. Ments meg minket a mi szükséginktől, | Krisztus Istenünknek Anyja! | ki a mindennek Teremtőjét szülted, | hogy mindnyájan kiáltsuk neked: | Üdvözlégy lelkünk egyetlen pártfogója.

A szentmisén.

Tropár: Nagy előharcost talált benned ... 386., *azután:* Ki letekintesz a földre és megrendíted azt, 387. lap.

Kondák: A te véred árijával ... 389. lap. Ments meg mindnyájunkat ... 388. lap.

Prokimen. 6. h. Üdvözítsd, Uram, a te népedet és áldd meg örökségedet. *Vers.* Az igaz örvendezni fog az Úrban és benne bízni. *Vers.* Hallgasd meg Isten! az én imádságomat, mikor könyörgök.

Áldozási vers. Dicsérjétek az Urat a mennyekben ...

Más. Örök emlékezetben lesz az igaz, nem fél gonosz hírhallástól. Alleluja.

MIHÁLY ÉS GÁBOR ARKANGYALOK ÉS A TÖBBI TESTNÉLKÜLI ERŐK ÜNNEPE.

November 8.

Nagy vecsernye.

Uram, tehozzád-ra: 4. h. Dallam: Mint a vértanuk

A HÁRMASFÉNYŰ Istenség | leghívebb harcosának tűntél fel, Mihály fővezér, | ki a mennyei erőkkal örvendezve hangoztatod: | Szent vagy, ó Atya, | szent a kezdetnélküli

Ige | és szent a Szentlélek egy dicsőségben, | egy országban, egy természetben, | egy Istenségben és erőben.

Tekinteted lángoló, | jóságod csodálatos, | Mihály főangyal, | mert szellemi lényeddel bejárod a föld határait, | teljesítvén a mindenek Teremtője parancsait, | kinek hatalma a te erődben látszik meg | és ki gyógyerők forrásává teszed templomod, | mely a te meghívásod folytán szentnek tiszteltetik.

Uram! Ki angyalaidat, | mint írva vagyon, | szélvésszé és szolgálodat égő tűzzé teszed, | az arkangyali rendek között | Mihály főangyalt tetted vezérré, | ki a te kezintésednek engedelmeskedik | és a te dicsőségednek a háromszor szent éneket félelemmel énekli, ó Ige.

Gábornak. 4. h. Tiszteletreméltó kereszted . . . : dallamára. Az örök bölcsesség | második világítónak állított téged, Gábor, | ki istenes résztvevésséddel felvilágosítod az egész mindenséget | és ki napfényre hoztad az örök isteni nagy titkot: | a Szűz méhében Megtestesültet, a test nélkül, ki emberré lett, | hogy üdvözítse az embert.

Gábor arkangyal! | Te a hármassfényű Istenség trónja előtt állasz | és az istenség tündöklésétől, | mely onnan szünet nélkül kisugárzik, | el vagy árasztva. | Minket, a földön örvendező magasztalóidat | és dicsérőidet, szabadíts meg a szenvedélyek hevétől | és világosíts fel világosságoddal | lelkünk üdvösségére.

Gábor fővezér, | törd össze Hagar ivadékainak a te nyájadban folyvást fellépő szilajságát, | szüntesd meg az egyház szakadását, | csendesítsd le a mérték nélküli kísértések viharát, | szabadítsd meg a veszélytől és bajtól azokat, | kik téged szeretettel tisztelnek | és a te védelmedhez menekülnek, | mert te vagy lelkünk szószólója.

Dicsőség . . . : 6. h. Örvendezetek velünk, minden angyali rendek, | mert a ti főnökök és a mi közbenjárónk: | a nagy fővezér a mai napon | a maga tisztas hajlékában dicsőséggel jelenvén meg, | megszentelést hoz. | Azért éneket mondva neki, felkiáltunk: | Feddj be minket szárnyaid árnyékával, | ó dicsőséges Mihály arkangyal.

Most és . . . : Örvendezetek velünk, szűzek minden

karai, | mert a mi pártfogónk, a mi oltalmunk és nagy menedékünk | mai napon az ő szent és isteni hajlékában | a szomorúakat vigasztalja. | Azért áhítattal éneket zengve kiáltunk : | Árnyékozz be minket hathatós oltalmaddal | legtisztább Istenszülő Királynőnk.

Bemenet. Prokimen a napnak. 34. lap. Parimiák :

Józsue 5. rész, 13—16. vers. Btrák könyve 6. rész. 11—24. vers, Izaiás jöv. 14. fej.

Litián: 1. bolgár h. Ti, a szellemi erők fővezérei, | kik szünet nélkül az Uralkodó trónja körül álltok, | kérjétek az Urat, | hogy adjon a világnak békességet | és lelkünknek gazdag kegyelmet.

Mihály, ki a mennyei erőknek parancsnoka | és az isteni ezredeknek legfőbb előjárója, | ma ünnepre hívott minket egybe. | Ő minden nap velünk jár | és mindenkit megőriz az ördög minden kísértésétől. | Jertek tehát, ti ünnep- és Krisztus-szeretők, | szakítsunk az erények virágaiból ; | tiszta gondolattal és biztos lelkiismerettel tiszteljük | az arkangyalok gyülekezetét, | mert ő szünet nélkül az Isten előtt áll | és a háromszor szent éneket mondván, | imádkozik lelkünk üdvösségéért.

2. bolg. h. Ti fővezérek, kik a mennyei erők testnélküli lényénél közbenjártok | és a hármassfényű dicsőségnek ragyogásával | a mindenséget bevilágítjátok, | szünet nélküli hangon énekeljétek | a háromszor szent éneket. | Azért imádkozzatok, hogy üdvözítse a mi lelkünket.

Ti szellemi, isteni, testnélküli lények, | kik az anyagnélküli trónt körülveszitek | és lángoló ajkakkal | háromszor szent éneket énekeltek a gondviselő Istennek : | Szent Isten, kezdetnélküli Atya, | szent erős, vele kezdetnélküli Fia, | szent halhatatlan, egylényegű Lélek, | az Atyával és a Fiúval együtt dicsőített.

Az angyalok seregei testnélküli éneket hoznak | a te megközelíthetetlen Istenségednek, Urunk ; | a tiszta szellemek és dicsőséged szolgái dicsérnek téged, Urunk. | S velük Mihály, a testnélküli | és a felette igen dicséretes Gábor, | a magasságbeli erők első előjárói, | az angyalok fővezérei, | ma a mi rendezőink lettek, | mert sürgetik, hogy az Énekek énekét énekeljük | a te elérhetetlen dicső-

ségednek, Emberszerető, | hogy szünet nélkül imádkozzanak | lelkünk üdvösségéért.

Dicsőség . . . : 4. magán h. Ma a kerubok égő ajkakkal énekelnek néked, Krisztus Isten. | Az angyalok kara pedig testnélküli szájakkal hangosan dicsőít. | Mihály, a magasságbeli erők fővezére | pedig szünet nélkül győzelmi éneket hoz a te dicsőségednek. | Minket pedig fényes ünnepségre világosít meg, | hogy földi ajkainkkal zsoltármódra méltóan hangoztassuk | a háromszor szent dicsőséget, | hogy minden dicsőséged érvényesüljön | és hogy ezért adj a világnak gazdag kegyelmet.

Most és . . . : Ma az Istent befogadó hajlék : | az Istenszülő, az Úr hajléka vezettetik be | és Zakariás őt szívesen fogadja. | Ma a szentek szentjei örvendeznek | és az angyali karok titokzatosan ünnepelnek : | Üdvözlégy, malasztal teljes, | az Úr van teveled, | ki nagy kegyelemnek vagy a birtokosa.

Előverses szlichirák: 1. h. A mennyei rendek . . . dallamára. E földön angyali módon ünnepelvén, | a dicsőség királyi székén trónoló Istennek himnuszt énekeljünk : | Szent vagy, mennyei Atya, | szent vagy, egyörökkévalóságú Ige, | szent vagy, te legszentebb Lélek.

Vers: Ki angyalaidat szélvésszé teszed és szolgálodat égető tűzzé.

Mihály arkangyal, ki a sok mennyei között | elsőséget gyakorolsz a bizalomban | és a fenséges trón előtt dicsőségben állasz, | a kimondhatatlanok szemlélője vagy, | kérünk téged, imáiddal ments meg minket a bajoktól és kísértésektől, | mert szükségben vagyunk.

Dicsérjétek őt, minden angyalai, dicsérjétek őt, minden seregei.

Mihály fővezér ! A testnélküli angyalok között | kétségtelenül első vagy | és szolgálja ama isteni dicsőség kiadásának, | egyben szemlélője és titoknoka. | Oltalmaz meg minket, | kik téged évenként ájtatosan tisztelünk | és a Szentháromságot híven dicsőítjük.

Dicsőség . . . Most és . . . : 8. h. Dicső fővezér ! Mint a mennyei rendek főnöke | és előharcosa és az angyalok vezetője, | szabadítsd meg azokat, kik téged nyilvánosan

dicsőítene | és hozzád folyamodnak, | minden szükség-
től, aggodalomtól, betegségtől és gonosz vétkektől. | Mert
mint testnélküli a Testnélkülit szemlélted | és az uralko-
dói dicsőség megközelíthetetlen fényétől árasztattál el. |
Ő pedig emberszeretőleg miértünk a Szűztől testet öl-
tött, | üdvözíteni akarván az emberiséget.

Most bocsátod el, Uram... *Tropár: 4. h.* Ó, a mennyei
seregek fővezérei! | Kérünk titeket, mi méltatlanok, |
hogymint imáitokkal együtt vegyetek körül minket, | felfogha-
tatlan dicsőségtek szárnyainak árnyékával | és oltalmaz-
zatok meg bennünket, | kik előttetek alázattal leborulunk
és kiáltjuk: | a magasságbeli erőknél vezérei, | óvjatok
meg bennünket a veszedelemtől. | (2-szer.) *Üdvözlégy Isten-
szülői Szűz...*

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr... után tropár: Ó, a mennyei seregek
fővezérei... (2-szer.)

Dicsőség... Most és...: Az örök idők óta elrejtett |
és még az angyalok előtt is ismeretlen mély titok, | teálta-
lad, Istenszülő, jelent meg a földön levőknek. | Az egyesü-
lésben változatlanul megtestesült Isten | miértünk a
keresztet önként vállalta | és feltámasztotta ősatyánkat |
és lelkünket a haláltól megmentette.

1. Leülő: 1. h. Minta dallam. Dicső közbenjáróink, | kik
mindenkor a rettenetes királyi szék előtt álltok | és kiket
a hármassfényű Istenség ragyogó sugarai elárasztanak, |
minket is világosítsatok meg, kik a ti gyülekezeteteket
fényesen ünnepelek, | üzzétek el tőlünk a vétkek ho-
mályát | és állhatatosan imádkozzatok értünk, | hogy
megszabaduljunk minden veszedelemtől.

Dicsőség...: Az angyali seregek fővezérükkel, | szent
Mihállyal együtt, énekekben dicsőítik a Szentháromsá-
got, | mert a mindenek teremője a nemléből szavával | a
lángnyelvű rendek seregét alkotta.

Most és...: Keresztények reménysége, legszentebb
Szűz! | ki minden emberi értelmet és szót felülhaladó
módon szülted az Istent, | imádd őt a mennyei erővel
együtt szünet nélkül, | hogy adjon bűnbocsánatot, élet-

jobbulást mindnyájunknak, | kik téged hittel és szeretettel magasztalunk.

2. *Leülő 2. h.* Az angyali nagyságok között | elsőnek tűntél fel, Mihály fővezér, | azért szüntelenül imádd a Magasságbelit, | hogy a földi zsarnokok kevélységét szégyenítse meg | és mivel bátorságod van a tűzfényű trónus iránt, | szüntelenül imádkozzál érettünk, a te szolgálaidért.

Dicsőség ...: 4. h. Dallam: Siess gyorsan. A szolgáló arkangyalok seregei, | a sokszemű Kerubok és Szeráfok, | a Hatalmasokkal a Trónok, Uralmak, Angyalok, | Erők és Kezdetek, imádnak téged, | ki Alkotónk, Istenünk és Uralkodónk vagy. | Ne vesd meg a bűnös néped imáit sem, | sok irgalmú Krisztusunk!

Most és ...: Mindenkor tisztaságos Szűz, | ki az örökkévaló Istent szülte, | imádd Őt szünet nélkül, a testnélküliekkel együtt, | hogy halálunk előtt adja meg bűneink bocsánatát | és életünk jobbulását, | kik téged lekötelezve hittel és szeretettel tisztelünk, | egyetlen, örökké magasztalt.

Dicsérjétek az Úr nevét ... 44. lap.

Magasztalunk téged, | Krisztus szent arkangyala, Mihály | és titeket, szent Arkangyalok, Angyalok, Kezdetek, Hatalmak, Trónok, Uralmak, Erők, Kerubok és a rettenetes Szeráfok, | kik dicséritek az Urat.

Magasztalunk téged, | Krisztus arkangyala, Mihály | és tiszteljük a te szentképedet, | mint a te isteni arcod hasonmását.

Versek. Hálát adok neked — Uram — teljes szívemből és az angyalok színe előtt énekelek neked. — Ki angyalaidat szélvésszé teszed és szolgálodat égető tűzzé. Dicsérjétek az Urat az ő minden angyalai. — Dicsérjétek őt minden seregei. — Minden lélek dicsérje az Urat. Dicsőség ... Most és ... Alleluja. — Jertek mindnyájan, egybehangzóan magasztaljuk Mihályt, a fővezért, a magasságbeli erők fejedelmét.

3. *Leülő: 8. h. Minta dallam.* A te életadód parancsára méltóan lettél a mennyei méltóságok elöljárójává | és az isteni dicsőség szolgájává, | te vagy a keresztyének üdvösségének közbenjárója, | mert testnélküli dicsőségeddel gondozod a földieket. | Azért mindnyájan hálásan magasztalunk téged | és ünnepeljük a te isteni emlékedet. |

Mihály fővezér, imádd Krisztus Istent, | hogy adjon bűnbocsánatot azoknak, | kik szeretettel ünneplik a te szent emlékedet.

Dicsőség . . . : 4. h. Dallam: Siess gyorsan. Uralkodó Krisztus Isten ! | Az angyali rendek félelemmel állnak a te színed előtt | és az onnan áramló fénytől állandóan megvilágosítva, | hangos szóval győzelmi éneket énekelnek néked. | Az ő szent imáikkal adj a világnak békességet | és lelkünknek gazdag kegyelmet.

Most és . . . : Tisztaságos és mindenkor szűz és férfit nem ismerő Szűzanya, | ki egyedül szülted időben az örökkévaló Fiút, | az Isten Igéjét, | a tiszteletre méltó mennyei erőkkal együtt imádd őt, | hogy adjon nekünk bűnbocsánatot | és gazdag kegyelmet.

Felmeneteli ének: Ifjúságotól kezdve . . . 45. lap.

Prokimen: Ki angyalait szélvésszé teszi és szolgálait égő tűzzé.

Vers: Áldjad, én lelkem, az Őrat, Uram Istenem, felette felséges vagy.

Evangélium után. Dicsőség . . . : Az arkangyalok imái által . . . , Most és . . . : Az Istenszülő imái által . . . 47. lap.

Sztichira: 6. h. A te angyalaid, Krisztus, | kik nagyságod trónja előtt félelemmel állanak | és a te orcád világosságától állandóan felvilágosíttatnak, | a magasságban ők a te énekeseid | és a te tanácsod szolgálai, | a te küldönceid, | adjanak lelkünknek felvilágosulást.

Kánon: 8. h. 1. Irmosz. Népek, küldjünk éneket | a mi csodálatos Istenünknek, | ki megszabadította Izraelt a szolgaságtól. | Neked, | egyetlen Uralkodónknak | győzelmi éneket énekelvén, | kiáltván énekeljünk.

8. h. A szekeren üldöző Fáraót . . . 82. lap.

Katavászia: Fölnyitom az én számat . . . 379. lap.

3. Urunk ! Ültesd félelmedet szolgálid szívébe | és légy a mi erősségünk, | kik az igazságban hozzád kiáltunk fel.

Leülő: 8. h. Mihály és Gábor fővezérek, | a testnélküliek fővezérei | és az isteni dicsőség magas trónusainak és félelmeteseinek előjárói, | az angyali rendek fővezérei, | ti, az Uralkodó szolgálai, | az összes testnélküliekkel együtt, a világért szüntelenül imádkozzatok | és eszközöljete ki

bűneink bocsánatát, | az ítélet napján pedig kegyelmet és irgalmat. (2-szer.)

Dicsőség . . . Most és . . . Isteni malasztalteljes, | tisztaságos, áldott, a tőled születettnek kegyelméért | és könyörületességéért a magasságbeli erőkkal, | az angyalokkal és az összes testnélküliekkel együtt imádd őt szüntelenül, | hogy halálunk előtt adja meg nekünk kegyelmesen bűneink bocsánatát | és életünk megjobbulását, hogy így kegyelembe öltözzünk.

4. Angyalaidra ültél, | mint a paripákra, Emberszerető | és kezeidbe vetted zabláikat | és üdvössége lett a te meneteled azoknak, | kik hittel éneklik : | dicsőség a te erődnék, Uram.

5. Uram, a te bölcseséged világosságával készíts engem elő, | ki a tudatlanság éjjelében | a lélekkeresés terén folyton eltévesztettem az utat | és a te parancsaid ösvényére vezess.

6. Jónást egyedül hallgattad meg, Uram, | a cethal gyomrában. | Engem pedig, | ki az ellenség hálójával vagyok körülvéve, | ments meg, mint őt | az enyészettől.

Kondák: 2. h. Isten fővezérei, | az isteni dicsőség szolgálattevői, | angyalok fejedelmei és az emberek oktatói, | kérjétek nekünk hasznos és nagy kegyelmet, | mint a testnélküliek fővezérei.

Ikosz. Halhatatlan Emberszerető ! Írásaidban nyilatkoztál, hogy az angyalok sokasága a mennyekben örült, ha egy ember megtér. Azért egyetlen Bűnnélküli, a szívek ismerője, mi, kik vétkekben vagyunk, mint irgalmast, arra bátorkodunk téged kérni : küldj le nekünk, méltatlanoknak bőven töredelmes bánatot ; Uralkodó, adj nekünk bűnbocsánatot, mert a testnélküliek fővezérei mindnyájunkért esedeznek előtted.

7. A zsidó ifjak | bátran legyőzték kemencében a lángot | és harmattá változván át a tűz, | felkiáltották : | Áldott vagy Urunk Istenünk mindörökké.

8. A szent hegyen megdicsőült | és az égő csipkebokorban | a Mindenkorszúz titkát | Mózesnek kinyilatkoztató Úrnak | énekeljétek | és magasztaljátok őt mindörökké.

Magasztald én lelkem az angyalok legfőbb fejedelmét, Mihály fővezért.

9. A természet törvényét felülmultad, | mert az Alkotót és az Urat fogantad | és a világ üdvösségének ajtaja lettél. | Azért téged, Istenszülo, szünet nélkül magasztalunk.

Fényének. Mihály, a tüzes szolgák fővezére, | az Atyától a világok közbenjáróját nyerted el; | azért az ő dicsőségének tündöklő ragyogását bírván, | a legszentebb trón körül állasz, | mint a testnélküli rendek elseje.

Dicsőség: Dicső Mihály! | A testnélküli erőknél, az Arkangyaloknak és Angyaloknak, az Uralmaknak, | a Trónoknak és Kezdeteknek Isten előtt állandó főnöke, | az istenieknek fővezére, | mivel az elviselhetetlen trónus előtt állasz, | fedd be, tartsd meg, oltalmazd és mentsd meg mindazokat, | kik téged hittel a világ közbejárójának tisztelnek.

Most és: Tisztaságos Istenszülo, | ki a dicső keruboknál tiszteltebb, | a félelmetes szeráfoknál hasonlíthatatlanul dicsőbb | és minden szent angyalnál szentebb vagy, | mert a mindenek Életadóját testileg kimondhatatlan módon szülted: | Őt kérd, hogy a te szolgálidnak ajándékozzon bűnbocsánatot.

Minden lélek dicsérje az Urat ... 49. lap.

Dicséreti sztyichirák, 1. h. Dallam: A mennyei rendek ..

Mihály főangyal! | Téged, mint a mennyei rendek | fejedelmét és a földön lakó emberek erős támaszát, | védelmezőjét és szabadítóját, | hittel dicsőítünk és kérünk, | hogy minden vészthozó betegségtől szabadíts meg minket.

A magasságbeli | isteni Erők fejedelme | ma az emberek énekkarait gyűjti egybe, | hogy az angyalokkal egyetemben | isteni gyülekezetük fényes ünnepét üljék | és egyszersmind Istennek háromszorszent éneket | együtt énekeljenek.

A te istenes védszárnyaid | árnyéka alatt őrizz | és oltalmaz minket egész életünkben | Isten szolgája, Mihály arkangyal, | kik hozzád hittel menekülünk | és halálunk rettentő órájában | légy mindnyájunk kedvesen fogadott segítsége.

4. h. Az isteni világosság hármasság fényű sugaraival megvilágított fővezérek, | a testnélküliek rangsorát vilá-

gítjátok meg, | mert mint a világosság, | vakító fehérnek mutatkoztok és a magasságban | a megközelíthetetlen Istenség tüzeit | árasztjátok a világban. | Azért a háromszorszent éneket is | lángoló ajkakkal szünet nélkül éneklitek : | Szent, szent, szent vagy Istenünk, | dicsőség néked.

Dicsőség . . . 5. h. Főangyal! Amióta a te kegyelmed világít, | attól az időtől fogva az ördög hatalma elűzetik, | mert nem viselheti el, | hogy mint bukott angyal, lássa a te világosságodat. | Azért kérünk téged, közbenjárásoddal oltsd el a reánk irányított tüzes nyilait, | megmentvén minket az ő cselvetéseitől, | dicséretre méltó Mihály fővezér.

Most és: Magasztalunk téged, Istenszülő Szűz | és hálásan dicsőítünk téged, a te híveid, | ó megingathatatlan város, | ledönthetetlen fal, pártfogónk | és lelkünk menedéke.

Szentmisén.

Tropár, kondák, prokimen és áldozási vers a hétfői.

Valóban méltó helyett: Magasztald én lelkem az angyalok fedelmét, szent Mihály fővezért.

AZ ISTENSZÜLŐ SZŰZ MÁRIA BEVEZETÉSE A TEMPLOMBA.

November 21.

Nagy vecsernyén.

Uram, tehozzád . . . után: 1. h. Ó, bámulatos csoda . . . dallamára.

HÍVŐK! Örvendezzünk ma, | zsoltárokat és himnuszokat | énekelvén az Űrnak | és tisztelvén az ő megszentelt hajlékát, | az élő frigyszekrényt, | ki a befoghatatlan Igét befogadta | és az Űr elé vezettetik, | mint testileg harmatgyenge leánya; | és Zakariás, a nagy főpap, örvendezéssel fogadja őt, | mint Istennek lakhelyét.

Ma Krisztus Istenünk | szent dicsőségének élő hajléka, | az asszonyok között egyedül áldott és tisztaságos, | törvényszerűleg bevezettetik a templomba, | hogy a szentélyben éljen. | Vele együtt lelkileg örvend Joákim és

Anna | és a szűzek karai zengedeznek az Úrnak, | zsoltárokat énekelvén és az ő anyját dicsőítvén. |

Te a próféták jövendölése, | az apostolok dicsekvése, | a vértanuk dicsósége | és minden földi szülött megújulása vagy, Istennek Szűzanyja, | mert általad engesztelődöttünk ki az Istennel. | Azért tiszteljük az Úr házába való bejöveteledet | és az angyallal együtt | mindnyájan éneken kiáltjuk neked, Tisztaságos: | Üdvözlégy! A te könyörgéseid által üdvözülünk.

4. h. *Dallam: Mint a vértanuk...* A szentek között szent, | a szent és szeplőtelen, a Szentlélek által vezettetik be | és angyal által tápláltatik, | mert ő a legszentebb hajléka | a mi szent Istenünknek. | Belépésével mindenekeket megszentel | és malaszttal tölti el | az elesett emberi természetet.

A szűzek kezükben gyertyával örvendezve mennek | ma a lelki szövétnek előtt | és áhitattal vezetik őt be a szentek szentélyébe, | előhirdetni akarván | a belőle kifejezhetetlen módon kisugárzandó fényességet | és Lélekben megvilágosítani | a tudatlanság homályában ülőket.

Vigadva fogadd el ma Zakariás | és hirdesd te mindenkor dicséretes Anna azt, | kit lélekben az Isten prófétái előre hirdettek | és vezesd őt be a szent hajlékba, | hogy szentségben növekedjék fel | s a mindenek Királyának isteni trónja, | palotája, nyughelye | és tündöklő lakása legyen.

8. h. *Dicsőség...* Most és: Isten jegyese, | Királynőnk, születésed után (nemsokára) eljöttél az Úr hajlékába, | hogy mint megszentelt a szentek szentélyében növekedjél fel. | Akkor küldetett hozzád, ó tisztaságos, Gábor arkangyal is, | hozván neked táplálékot. | A menynyeiek elcsodálkoztak, | látván a Szentlelket rád szállani. | Azért, ó tisztaságos és szeplőtelen, | Istennek anyja, | ki a mennyben és a földön dicsőítettet, | üdvözítsd a mi nemünket.

Bemenet. A nap prokimenje. Parimiák. Kimenet 40. 1—5, 9—11, 14—31, 33. versek. Királyok 3. könyvének 8. f. Ezekiel jöv. 43., 44. f.

Litián. 1. bolg. h. Örvendjen ma a magasságbeli menny-

ország | és harmatozzanak a felhők vidámságot, | Istenünk felette dicsőséges nagyságáról. | Mert íme az ajtó, | mely keleten lett látható, | ígéret folytán megszületvén a gyümölcstelen terméketlenségből | és lakásul Istennek felszenteltetvén, | ma, mint feddhetetlen áldozat a templomba vezettetik be. | Hadd örvendjen Dávid, | hegedűn játszván és mondván: | Utána szűzek vezettetnek a királyhoz, | az ő társai hozzád vitetnek, | odavezettetnek az ő barátnői, | Isten sátorának belsejébe, | az ő kegyelmi tábláján belül, | felnövekedni az Atyától idők előtt test nélkül születettnek lakásául, | a mi lelkünk üdvösségére.

4. *bolg. h.* Ma az Istennek helyet adó hajlék, | az Isten-szülő, az Űr hajlékába vezettetik be | és Zakariás fogadja őt. | Ma a szentek szentjei örvendeznek | és az angyalok kara titokzatosan ünnepel. | Ünnepeljünk mi is velük ma | és Gáborral együtt kiáltsuk: | Üdvözlégy malaszttal teljes, Űr vagyon teveled, | bírván gazdag kegyelmet.

Jertek, minden hívek, | magasztaljátok | az egyetlen feddhetetlent, | kit a próféták előre megjövendöltek | és ki a templomba bevezettetett, | az idők előtt előre megmondott anyát, | ki az elkövetkezett időben Istenszülőnek tűnt fel. | Urunk, az ő imái által | add nekünk a te békédet és gazdag kegyelmedet.

Dicsőség . . . Most és: 5. magán h. Örvendetes nap | és tiszteletreméltó ünnep virradt fel, | mert ma az Isten hajlékába vezettetik be az, | aki a szülés előtt szűz | és a szülés után is szűz maradt. | Örvend Zakariás is, | az aggastyán, az Előhírnök atyja | és vígan kiált fel: | Közeledik a szorongatottak reménysége, | mint szent a szent templomban, | hogy a mindenek Királya lakóhelye gyanánt felszenteltessék. | Vigadozzék Joákim ösatya | és örvendjen Anna, | mert a tisztaságos Űrnőt, | mint hároméves leánykát hozták Istennek. | Örvendjete anyák, | táncoljatok szűzek | és együtt örvendjete magtalanok, | mert a mindenek megjövendölt Királynője | megnyitotta nekünk a mennyei Királyságot. | Örvendjete népek és vigadjatok!

Előverses szlichirák, 5. h. Üdvözlégy életadó kereszt dallamára. Örvendj ég és föld, látván jönni a lelki Eget: | az egyetlen és szeplőtelen Szűzet, | hogy az Űr hajlékában

tisztesen felnövekedjék, | kihez csodálkozva kiáltott fel Zakariás: | az Úrnak ajtaja, | megnyitom előtted e hajlék ajtaját, | örvendő vigadozzál abban; | mert rád ismerem és hiszem, | hogy Izrael megígért szabadulása már közeleg | s tőled születik az Istenige, | ki hoz a világnak bőséges kegyelmet.

Vers: Utána szűzek vezettetnek a királyhoz, az ő társai hozzád vitelnek.

Az istenfélő Anna kegyelmet mutatott, | midőn a kegyelem ajándékát, | a szeplőtelen örök Szűzet örömmel vezeti az Isten házába, | gyertyákat vivő szűzeket állítván eléje és mondván: | Jer, gyermekem, | a téged Alkotónak légy áldozati ajánlata | és jóillatú tömjénje. | Lépj be a szentélybe, | lásd a titkokat | és készülj, hogy Jézus vidám | és ékes hajlékává légy, | ki ad a világnak bőséges kegyelmet.

Bevitetnek vigsággal és örvendezéssel, behozatnak a király templomába.

Az Isten hajlékának belsejébe helyeztetik | az Istent befogadó hajlék: | a tisztaságos Szűz | és gyertyavivő szűzek járnak előtte. | Örvendezve vigadoz a legnemesebb házaspár: | Joákim és Anna, | hogy a Teremtő szülőjét szülték, | ki a szentek szentélyében lakozik | és angyal által tápláltatik, | mint a mindenkor szeplőtelen Krisztusnak anyja, | ki a világnak bőséges kegyelmet ad.

6. h. *Dicsőség . . . Most és . . .*: Ma a hívek gyülekezetei összejöttek, | hogy lelkileg ünnepeljünk | és az Isten házában bemutatott istengyermekek Szűzet és Istenszülőt áhitattal dicsérjük, | ki minden nemzetből előre kiválasztatott | a mindenek Királya, | Krisztus Isten lakóhelyéül. | Jertek gyertyavivő szűzek, | dicsérjétek az örök Szűznek származását. | Anyák, tegyetek félre minden gondot | és kövessétek a jövő Isten anyját | és a világ örömeinek eszközlőjét. | És mindnyájan az angyallal kiáltuk a malasztalteljesnek: | Üdvözlégy, ki szüntelenül könyörögsz a mi lelkünkért.

Most bocsátod . . . *Tropár. 4. h.* Ma van első jelensége az Isten kegyelmének | és hirdetése az emberek üdvösségének. | Az Isten hajlékában nyilván megjelenik a Szűz |

és Krisztust mindenkinek előre hirdeti. | Mi is hangosan
kiáltunk hozzá : | Üdvözlégy, a Teremtő üdv gondozásá-
nak teljesülése.

Reggeli isteni tisztelet.

*Isten az Úr ... után: Tropár: Ma van az első jelensége ... 403
lap. (3-szor.)*

1. *Leülő, 1. h.* A jámboréletű Joákim és Anna mag-
zatja | bemutatztatik Istennek a szent szentélyben. |
Korára nézve fiatal | és mégis életünk táplálója, | kit meg-
áldott a szentéletű Zakariás, | őt mindnyájan, | mint Isten
anyját áhitattal áldjuk.

Dicsőség ... Most és: Ugyanaz.

2. *Leülő, 4. h.* «*Elcsodálkozott József*» dallamára. Már
fogantatásod előtt, | Tisztaságos, | Istennek lettél szen-
telve | és megszületvén a földön, | ajándéku ajánltattál
fel Neki mostan, | betöltvén az atyai ígéretet. | Az Isten
egyházában pedig, | mint Istennek élő hajléka, | ifjúsá-
godtól szeplőtelenül égő gyertyák fényénél adattál át | és
lakhelyévé lettél | a megközelíthetetlen isteni világosság-
nak. | Valóban magasztos a te előéleted, | Istennek egyet-
len jegyese és örök Szűz.

Dicsőség ... Most és: Ugyanaz.

Dicsérjétek az Úr nevét ... 44. lap.

Magasztalunk téged, | legszentebb Szűz, | Istentől vá-
lasztott leányzó | és tiszteljük az Úr egyházába való be-
vonulásodat.

Versek. Nagy az Úr és igen dicséretes a mi Istenünk városában,
az ő szent hegyén. — Dicsőséges dolgok mondattak felőled, Isten
városa. — A királyné jobbod felől áll, aranyos ruházatban. — Halljad
leányom és lássad és hajtsd ide füledet. — Azért a népek dicsérni
fognak téged örökké és mindörökkön-örökké. — Dicsőség ... Most
és : Alleluja !

2. *Leülő: 8. h. Minta dallam.* Örvendjen Dávid, | a
himnuszíró | és vigadozzék Joákim és Anna, | mert őtőlük
született a fénythozó Mária, | az isteni szövétnek, | ki
belépvén a templomba, | örvendez, kit miután Barachiusz
ivadéka meglátott, | megáldotta őt és örvendezve kiáltá : |
Üdvözlégy, világra szóló csoda.

Dicsőség ... Most és ... : Ugyanaz.

Ifjúságomtól kezdve ... 45. lap.

Prokimen: Halljad, leányom, és lássad és hajtsd ide füledet.

Az 50. zsoltár után: Az Istenszülőnek imái által . . . helyett: *Dicsőség: 2. h.* Ma a nagy királynak lelkes hajléka| bevezettetik a templomba, | hogy az ő isteni lakhelyül készüljön elő: | Népek, vigadjatok.

Most és . . . : Ugyanaz. Könyörülj rajtunk . . .

Sztichira: 4. h. Ma az Istennek helyetadó Hajlék, | az Istenszülő, az Úr hajlékába bevezettetik | és Zakariás őt fogadja. | Ma a szentek szentje örvendezik | és az angyalok kara titokzatosan ünnepel. | Velük mi is ünnepeljünk ma | és Gáborral együtt kiáltjuk: | Üdvözlégy, malaszttal teljes, | Úr van teveled, | bőséges kegyelem birtokosa.

Kánon: 4. h. 1. Irmosz. Felnyitom az én számat . . . 379. lap.

Kalavászia: Krisztus születik . . . 472. lap.

A 3. Irmosz után Leülő: 4. h. Dallam: «Elsodálkozott József . . .» Szólj, Dávid! | Micsoda ez a mai ünnep? | Egykor a zsoltárkönyvben leányzónak, | Isten gyermekének | és Szűznek dicsérted őt, mondván: | Utána titokzatosan szűzek vezettetnek a Királyhoz, | az ő társai hozzád. | És tedd a mai ünnepet csodálatossá és világraszólóvá azok előtt, | kik kiáltják: | az Istenszülő, üdvösségünk közbenjárója áll előttünk.

Dicsőség . . . Most és . . . : Tisztaságos Szűz | és szeplőtelen palota, | Istenszülő Mária, | az Isten házába örömmel és dicsőséggel vezettetik be, | kit az Isten angyalai hittel hordoznak | és az összes hívek állandóan boldognak mondanak | és háladatoson nagyhangon állandóan ezt éneklik neki: | a mi dicsőségünk és üdvösségünk Te vagy, örökké szeplőtelen.

A 6. Irmosz után Kondák: 4. h. Üdvöztönk legtisztább hajléka, | a drága palota és Szűz, | az isteni dicsőség szent kincstára, | ma vezettetik be az Úr házába | az isteni Lélek malasztját hozván be magával, | kit az Isten angyalai úgy magasztalnak: | ez a mennyei palota!

Ikosz. Az Isten kimondhatatlan és szent titkainak a Szűzben megnyilvánuló és beteljesedő kegyelmét világosan látván, örvendek és zavarban vagyok a távoli és kimondhatatlan képet megérteni, hogy

hogyan lett kiválasztva egyedül ő, a tisztaságos, az összes látható és láthatatlan személyek között? Azért nagyon meg vagyok rémülve eszemben és szavaimban, miután dicsérni akartam őt, de mindazonáltal bátorságot veszek magamnak, hirdetem és magasztalom őt, hogy ő az égi hajlék.

A 8. *Irmosz után*: Magasztald én lelkem az Úr egyházába bevezetett és főpap kezével megáldott Szűzet.

Fényének: Dallam: Asszonyok, halljátok. Az isteni gyermeket, Máriát, | akit hajdan a próféták csoportja urnának, | pálcának, pajzsnak, árnyas hegynek nevezett el, | hittel dicsérjük, mert ma vezettetik be a szentekszentjébe, | hogy az Úrnak nevelkedjék. (3-szor.)

Minden lélek dicsérje az Urat ... 49. lap.

1. h. *Dallam: A mennyei rendeknek* ... Gyertyavivő szűzek | a mindenkor szűzet fényesen kísérve | jósolják a valóban bekövetkezendőt a Lélekben, | mert az Isten hajléka : az Istenszülő, | gyöngé fiatalságában a szűzet megillető dicsőséggel | vezettetik be a templomba.

A szent ígélet a dicsőséges szülött, | a Boldogságos Szűz, | valóban megjelent a világnak, | mint mindeneknél felségesebb, | ki vallásos buzgósággal vezettetvén az Isten házába, | szüleinek imáját betölti, | őriztetve az isteni Lélektől.

Az Úr házában | mennyei kenyérrel táplált Szűz, | az élet kenyerét : | az Igét | szülte a világnak, | kinek te mint kiválasztott és szeplőtelen hajlék, | a Szentlélek által titokzatosan | előre kijelölttél Istennek | és Atyának jegyese gyanánt.

Táruľjanak föl az Istent befogadó templom ajtai, | mert a mindenek Királyának hajléka | és királyi széke ma vezettetik be oda dicsőséggel ; | mert Joákim az Istennek szenteltet most ajánlja fel, | kit az Úr magának anyjául választott.

2. h. *Dicsőség* ... *Most és ...* : Ma vezettetik be a templomba | a szeplőtelen Szűz, a Királyistennek | és életünk Fenntartójának házába. | Ma megszenteltetik a tisztaságos, | mint hároméves növendék a szentek szentélyébe vitetik. | Annak kiáltjuk mi is az angyal ígét : | Üdvözlégy, egyedül áldott az asszonyok között.

Dicsőség a magasságban ... 52. lap.

A szentmisén.

Ünnepi antijónák: 1. Nagy az Úr és igen dicséretes, az Isten városában, az ő szent helyén. Az Istenszülőnek imái által, Üdvözítő, üdvözíts minket.

2. Megszentelte sátorát a Magasságbeli. Szenteidnek imái által, Üdvözítő, üdvözíts minket.

3. A község gazdagjai ajándékokkal fognak kedveskedni színed előtt.

Tropár: 4. h. Ma van első jelensége . . . 403. lap.

Kondák: 4. h. Üdvözítőnk legtisztább hajléka, | a drága palota és Szűz, | az isteni dicsőség szent kincstára, | ma vezettetik be az Úr házába, | az isteni Lélek malasztját hozván be magával, | kit az Isten angyalai dicsőítnek. | Ez a mennyei palota!

Prokimen és áldozási vers: Mint Mária születése ünnepén.

Valóban méltó . . . helyett: Magasztald, én lelkem, az Úr egyházába bevezetett és a főpap kezével megáldott Szűzet.

Az angyalok a Tisztaságos bemutatását látván, csodálkoztak, miképen megy be a Szűz a szentek szentjébe.

És a Kánon 9. Irmosza.

Áldozási vers: Az üdvösség kelyhét veszem és az Úr nevét segítségül hívom: Alleluja.

Vecsernyén.

Uram, tehozzád . . . után: 8. h. «Ó, dicsőséges csoda» dallamára.

Ó, dicsőséges csoda! | Ma a kimondhatatlan jövő előre megiratik, | látható jelképekben ma érthetővé válik, | mert isteni világosságot árasztván a világra, | jegyesnek vezettetik be a templomba | s mint világosságot adó Krisztus isteni, legfényesebb, szent, | mindig világító hajlékát dicsőítjük.

Valóban elfogadható zsenjét | hozott az okos Joákim és Anna Annak, | aki méltóztatott isteni gyümölcsöt ajánlkozni nekik, | vagyis az Istenszülő szűz Máriát, | ki által a fájdalom adóssága elüzetik. | Örvendezvén, hálásan dicsőítsük Őt, | mert ő volt az öröm közbenjárója | az egész világ számára.

Jertek, gyűljünk egybe titokzatosan | és a hit fáklyáival

felékesítve kezdjük meg most | a Szűznek bevonulását, |
mert az Isten hajlékába dicsőséggel vonul be, | nyilván
eljegyezve lévén a Léleknek. | Ennek szép ünnepét üljük
ma, | azért mindnyájan áhítatosan teljünk el az ő be-
vonulásával.

Apostolnak három szlichira a közös mineából.

*Dicsőség . . . Most és . . . : Örvendjen ma a magasság-
beli . . . 401. lap*

Dicséreli szlichirák: 2. h. Dallam: «Efrata háza . . .».

Ma | a szűzek | sűrű zsoltári tömege, | égetvén a gyer-
tyát, | világossá teszik az egyelten Szeplőtelennek útját.

*Elővers: Utána szűzek vezettetnek a királyhoz, az ő társai hozzá
vitetnek.*

Próféta! | Fogadd a szellemi hegyet, | az isteni asz-
talt, | a hidat, az edényt, | az egyetlen örökké Szűzet.

*Elővers: Bevitetnek vigassággal és örvendzéssel, behozatnak a Király
templomába.*

Nyisd ki | a szentély ajtaját, | Zakariás próféta, |
fogadd az Isten isteni ajtaját, | az egyetlen Szűzet.

*Dicsőség . . . Most és . . . : Ma vezettetik a templomba..
406. lap.*

Most bocsátod el, Uram . . . 3. h. *Tropár:* Szent aposto-
lok imádjátok a kegyelmes Istent, hogy ajándékozzon bűn-
bocsánatot a mi lelkünknek.

*Dicsőség . . . Most és . . . : 4. h. Ma van első jelensége . . .
403. lap.*

SZENT MIKLÓS, A LICIABELI MYRA ÉRSEKÉNEK
ÉS CSODATEVŐ SZENT ATYÁNKNAK, A KELETI
EGYHÁZ PÁRTFOGÓJÁNAK ÜNNEPE.

December 6.

Nagy vecsernye.

*2. h. Uram, tehozzád kiállok után . . . : Dallam: «Midőn téged,
Üdvözítőnk. . .»*

KRISZTUS | főpapja, szent Miklós atyánk! | Myrában testi-
leg laktál | s valóban mirónak tüntél fel, | lelki miró-
val kenettél meg. | Mindig illatossá teszed a te dicsteljes

«Szükségben levők segítője, szegények gyámolítója és pártfogója, Szent
Miklós püspök, könyörögj érettünk!»

emlékedet | hittel és reménnyel ünneplők arcát | és Istenhez küldött imáiddal feloldozod őket | minden bajtól, | incselkedéstől és aggodalomtól.

Szent Miklós, | Krisztus főpapja ! | Valóban a győzelem nevét viseled, | mert a hívő nép előtt a kísértések idején erősnek bizonyultál, | mert bárhová hívnak, gyors segílyt nyújtasz | a te szárnyaid alá szeretettel menekülőknél, | mert te | úgy nappal, mint éjjel megjelenvén a híveknek, | megszabadítasz minket | a veszedelmektől és kísértésektől.

Konstantin | császárnak és Akláviusznak álmában megjelentél | és megfélemlítetted őket, | így szólván hozzájuk: | gyorsan oldjátok fel azokat, | kiket megkötözve tartotok a tömlöcbe, | mert nem érdemlik meg a halálos büntetést. | De, ha | nem hallgatsz szavaimra, császár, | imáimban panaszt teszek ellened az Úrnál.

Krisztus | felszentelt hirdetője, szent Miklós ! | Mint könyörületes szívű és hathatós imádságu, | nagy és meleg szívű pártfogója vagy a bajokban sínylődőknek, | a szárazon és a vizen, | a közelben és a távolban levőknek. | Azért | egybegyűlvén, kiáltjuk: | Könyörögj az Úrhoz, | hogy megszabaduljunk minden nehézségtől.

2. h. *Saját dallam.* Minő | dicséretekkel koszorúzzuk meg a főpásztort, | ki testileg Myrában nyugszik és lelkiileg mindenki által megközelíthető | és ki az őt szeretőknek pártfogója | és védelmezője, | minden | szorongatottak vigasztalója, | a veszélyben levők menedéke, | a vallássosság oszlopa | és a hívek előharcosa, | kinek imádságaira a gazdag kegyelmű Krisztus az ellenség törekvéseit megsemmisíti.

Minő énekekkel dicsérjük a főpapot? ki az istentelenség ostroma és a vallássosság bajnoka, az egyház előjárója, nagy védője és tanítója és ki a rágalmazókat megszegényítette. Áriuszt és társait megsemmisítette. Őérette tedd lehetetlenné ezek működését, Krisztus, mert nálad van a nagy kegyelem.

Minő | prófétai énekekkel magasztaljuk a főpapot, | ki a messzelevőket előre látja, | a jövőndőket, mintha közel lennének, előre megmondja. | Az egész | világra fel-

ügyel és az igazságtalanul elítélteket mind kiszabadítja; |
éjjel megjelenvén az Istentől felvilágosított császárnak | és
a hajdan a bilincsekben sínylődőket | az igazságtalan kivég-
zéstől megmentette, | bőséges kegyelmet ajándékozván.

Dicsőség . . . 7. h. A főpásztorok helyeslését, | az atyák
dicsőségét, | a csodák forrását, | a hívek nagy védelmező-
jét, | egybegyűlvén, ó ünneplők, dicsőítő énekekben ma-
gasztaljuk | és mondjuk: | Üdvözlég Myra városának
oltalma, | dicséretes vezére | és megingathatatlan oszlopa, |
Üdvözlég legtündöklőbb szövétnek, | ki a világ hatá-
rait csodákkal megvilágítod. | Üdvözlég | a szoronga-
tottak istenes öröme | és a sérelmet szenvedőknek párt-
fogója. | Ne szűnjél meg most sem könyörögni az Úrhoz |
azokért, szent Miklós atyánk, | kik szent emlékedet hittel
és szeretettel tisztelik | és fényesen ünneplik.

Most és . . . Készülj, barlang, | mert a jerkebárány
Krisztust méhében hordozván, közeledik; | jászol, fogadd
vendégszeretően Őt, | aki | minket, földieket, szóval felold
a gondolati cselekedetektől; | mezőn élő pásztorok, | tegye-
tek tanúságot a fenséges csoda mellett | és perzsiai má-
gusok, hozzatok a Királynak aranyat, | tömjént és mirr-
hát, | mert megjelent az Úr a Szűz Máriától. | Hozzá-
símul az anyja is, | mint szolgáló és köszönti őt, | akit
karjain tart: | hogyan szálltál belém | és hogyan növe-
kedtél fel bennem, Szabadítóm és Istenem!

Bemenet. Napi prokimen . . . 34. lap. Parimiák: 1. Példabeszédek. 3. fej. 2. Példabeszédek, 10. fej. 3. Salamon bölcseségének, 4. fej.

Litán. Szlichirák: 2. bolg. h. A hitnek szabálya és a
béketűrésnek példányképe gyanánt | adott téged Krisztus
a maga nyájának, Miklós püspök! | Mert, ki lelki illatot
árasztottál Myrában, | a te istenestánításaid mindenütt fény-
ben tündöklenek, | ó özvegyek és árvák pártfogója, | miért
is szüntelenül imádkozzál | a mi lelkünk üdvösségeért.

Miklós atyánk, a te ereklyéidnek olajtartója Myra
városát gazdagítja, | mert miután saját képedben megjelen-
tél álmában a császárnak, | megszabadítottad a bilincsekbe
vert, igazságtalanul elítélteket a haláltól, | a bilincsektől
és a börtöntől. | De, mint akkor, most és mindenkor, |
jelenj meg képedben | és imádkozzál a mi lelkünkért.

Miklós atyánk! Ha Myra hallgat is, | de az egész világ, mely általad világosított meg | és a miró jó illata, | valamint a csodák sokasága | és az általad megszabadított elítéltek, | Myrában levőkkel együtt ájtatos énekekkel hozzád kiáltanak fel, övelük mi is énekelve kiáltjuk : | imádkozzál lelkünk üdvösségéért.

4. *bolg. h.* Miklós atya! | A legszentebb Lélek olajtartójának tüntél fel, | mint tavasz, úgy illatozol az aromáktól, | mert Krisztus apostolaihoz lettél hasonlónak, | ki csodáidnak szavai által bejárod az egész világot. | És, amiért a távollevőknek, | mintha közel lennének, | álmukban megjelentél, | megmentvén a haláltól az igazságtalan ítélettel halálra elítélteket | és sokakat dicsőséggel megszabadítván a bajtól, | kik hozzád folyamodtak ; | azért minket is szabadíts meg imádságaiddal | a nehéz bántalmaktól, | kik mindig dicsóítunk téged.

8. *bolg. h.* A te hőstetteid gyümölcse, szent atya, | megvilágosította a hősök szívét, | mert ki az, ki hallván a te mértékfeletti alázatosságodat, | vagy a szegények iránti kegyességedet, | vagy a bánkódók gyors megvigasztalását, | türelmeden ne csodálkozott volna? | Mindeneket vallásos buzgóságra tanítottál, Miklós főpap | és most hervadhatatlan koszorúval felékesítve könyörögsz | a mi lelkünk üdvösségéért.

Szent Miklós, földi életedben az Úr dicséretében haladtál | és ő megdicsóított téged az égi és igazi életben. | Azért szabadságot szerezvén Hozzá, | imádkozzál lelkünk üdvösségéért.

Dicsőség, 6. magán h. Jó szolga és Krisztus szőlőjének hű munkása, | te a mindennapi terhet is viseled. | Te a neked átadott talentumot is megszorítottad | és az utánad haladókat nem irigyelted. | Azért az ég kapui megnyíltak előtted : | Menj be Úrad örömébe | és imádkozzál érettünk szent Miklós.

Most és: Ünnepelj Sion, | örvendj Jeruzsálem, | Krisztus Isten városa, | emeld fel az Életadót, | aki a barlangban és jászolban van elhelyezve. | Nyissátok meg nekem az ajtót | és bemegyek rajta, | meglátom, mint pólyákba takart gyermeket, | ki a teremtményeket kezével fenn-

tartja. | Az angyalok öt szüntelen hanggal éneklik, | mint életadó Urat | és az emberi nem Megváltóját.

Előverses szlichirák, 5. h. Minta dallam. Üdvözlégy felszentelt fej, | az erények tiszta háza, | a legistenesebb felszentelés szabálya! | Nagy pástör, legfénylőbb szövétnek, | ki a «győzelem» nevét viselvén, | a könyörgőknek kegyelmes pártolója | és az ügyefogyottak esedezéseit figyelemre méltató készséges gyámolítója vagy. | Mint üdvös közbenjárónk mindazokért, | kik tisztelik a te dicső emlékedet, | imádd Krisztus Istenünket, | hogy küldjön a világnak gazdag kegyelmet.

Vers. Drágalátos az Úr színe előtt az ő szentei halála.

Üdvözlégy szent Miklós főpásztor, | te megszentelt értelem, | a Szentháromság tiszta lakhelye, | a szentegyház oszlópa, | a hívek erőssége, | a gyengék segítsége. | Csillag, ki kedves imáid sugaraival szétoszlatod a cselvetések | és aggodalmak sötéttségét. | Csendes révpart, | amelyben szabadulást nyernek a beérkezettek, | ha az élet háromszoros hullámai által is hanyattatnak. | Imádd érettünk Krisztust, | hogy adjon lelkünknek bőséges kegyelmet.

Papjaid öltözzenek igazságba és a te szenteid örven-dezzenek.

Örvendj, ki elteltél az isteni buzgósággal | és az igazságtalanul megvádoltak halálveszedelmét | félelmes és álombeli megjelenésséddel elhárítottad. | Miklós, ó forrás, | bugyogtass Myrában | bőséges és lelket itató, | a szenvedések tüzet pedig elűző mirót, | az incselkedés vad-ságát szétvagdosó kardot. | Áriusz pelyvás tanítását szét-szóró lapát : | imádd Krisztust, | küldjön lelkünknek gazdag kegyelmet.

Dicsőség, 6. h. Isten embere | és hű rabja, | az Úr szolgálja, | az óhajok férfia, | kiválasztott edény, | az egyház oszlópa és erőssége, | a mennyország örököse, | ne szünjél meg könyörögni érettünk az Úrhoz.

Most és: Szeplőtelen Szűz, | honnan jöttél el, | ki nemzett téged? | Ki a te szülőanyád, | hogy az Alkotót hordod kezeiden? | Hogyan nem emésztődött fel méhed? | Ó nagy, dicső és rettenetes titkok! | melyeket e földön

teljesedni látunk. | Legszentebb Szűz, | készítünk neked méltó fogadtatást: | ugyanis a földön pusztát | és az égtől a csillag megadását kérjük; | a mágusok pedig a föld keleti részétől a nyugatiig jönnek, | hogy lássák az emberi Üdvösséget | jászolyban pólyákba takarva.

Most bocsátod el... *után: Tropár, 4. h.* A hitnek szabálya, | a béketűrésnek példányképe | és az önmegtagadásnak tanítója gyanánt | adott téged a maga nyájának az örök Igazság. | Azért alázatossággal elnyerted a magasságot, | szegénységeddel a gazdagságot. | Miklós püspök atyánk, | imádd Krisztus Istent, | hogy üdvöztse a mi lelkünket. (2-szer.)

Üdvözlégy Mária, malasztal teljes... (1-szer.)

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr... után: Tropár: A hitnek szabálya... (2-szer.)

Dicsőség... Most és: 4. h. Az örök idők óta elrejtett | és még az angyalok előtt is ismeretlen mély titok, | te általad, Istenszülő, jelent meg a földön levőknek: | az egyesülésben változatlanul megtestesült Isten, | ki miérettünk a keresztet önként vállalta | és feltámasztotta ősatyánkat | és a mi lelkünket a halálból megmentette.

1. Leülő. 1. h. Minta dallam. Miklós atyánk, | miután testileg Myra városában éltél, szellemi olajjal felkentnek tüntél fel; | azért csodáid balzsamával a világot illatossá titted, | örökfolyású olajat öntvén jóillatú szavaiddal | és örök emlékeiddel.

Dicsőség... Bölcs Miklós, Atyák választottja! | Csodáid sugaraival tündökölsz e földön | és megnyitasz minden ajkat a téged e földön megdicsőítőnek dicséretére | és magasztalására. | Őhozzá könyörögj, hogy minden szükségétől szabadítsa meg azokat, | kik a te emlékedet hittel | és szeretettel tisztelik.

Most és: A mindenek Teremtőjét, Istenét és Alkotóját, | tisztaságos Szűz a Szentlélek által méhedben fogantad | és sérülés nélkül szülte, | kit is dicsőítvén, téged, ó Szűz, | mint a mindenség Királyának palotáját | és a világ pártfogóját magasztalunk.

2. Leülő. 4. h. Dallam: «Kijelentetted magad». A híve-

ket pártfogolod, | oltalmazván, őrizvén őket | és minden
bajtól megmentvén őket, | szent Miklós, te vagy a fő-
papok legékesebb dicsősége | és dicsérete.

Dicsőség . . . 8. h. Minta dallam. A csodák forrása,
áldott bölcs atya, Miklós, | az Úr kegyeltje, minden
hívőnek mézzel folyó forrásokat fakasztasz, | mert pász-
tor és hithirdető lévén, | az igazi Pásztornak tanítását
teljesítetted. | Miért is bátorságot szerezvén hozzá, | em-
bereket mentettél meg a halálból. | Áldott főpap, kérjed
Krisztus Istenünket, | adjon bűnbocsánatot azoknak, |
kik szeretettel megülik a te emlékedet.

Most és: A bűnök ingoványába estem | és nincs meg-
állásom. | Kegyetlenül elmerít a bűnök vihara, | szeplőte-
len szent Szűz, | ki az Igét, az egyetlen Emberszeretőt
szülted, | tekints rám, a te szolgádra | és szabadíts meg
minden bűntől | és lelket emésztő szenvedélyektől. | Min-
den gonosz harag megölője, imádd Krisztus Istent, | adja
meg bűneink bocsánatát, | mert te vagy az én reményem, |
ki szolgád vagyok.

Dicsérjétek az Úr nevét . . . 44. lap.

Magasztalunk téged, | Krisztus főpapja, szent Miklós |
és tiszteljük a te szent emlékedet, | mert te könyörögsz
értünk Krisztus Istenünk előtt.

Előversek: Halljátok ezt minden népek, vegyétek ezt füleitekbe
mindnyájan, kik e földkerekségen laktok. — Az én szám bölcseséget
szól és szívem elmélkedése okosságot. — Hirdetem igazságodat a nagy
gyülekezetben. — Hogy halljam a dicséret szózatát és elbeszéljem
minden csodáidat. — Dicsőség . . . *Most és:* Alleluja. Jertek földiek
mind, magasztaljuk Miklós főpapot, a myraiak tanítóját.

Leülő, 5. h. Hívek, mindnyájan ájtatosan dicsőítsük
az istenhordozó, bölcs főpapot, Miklóst, | mint az Istentől
a bajban és szomorúságban küldött bő segítőt és oltal-
mazót, | mert ő Istenhez imádkozik azokért, | akik hittel
megülik és éneklik az ő istenes emlékét.

Dicsőség . . . 4. h. Melegszívű pártfogója gyanánt tűn-
tél fel Krisztus egyházának, Miklós | és az istentelen
tévtan tanítását bátorsággal meggyőzted | és az igazhitű-
ség szabályául mutattad be magadat mindenkinek, |
imádkozván mindazokért, | akik a te isteni tanításo-
dat | és útmutatásodat követik.

Most és . . .: Legtisztább Űrnőnk, Királynőnk, | fogadd el gyorsan imáinkat és vidd a te Fiad és Istened elé. | Mentsd meg a hozzád sietőket a bajból, | törd össze a ravaszságot | és győzd le a te szolgálid ellen felfegyverkező | istentelenek vakmerőségét, Tisztaságos.

Ifjúságomtól kezdve . . .

Prokimen: Drágalátos az Űr színe előtt az ő szentei halála.

Az 50. zsoltár után: szlichira, 6. h. Szent Miklós, Isten követője, | Krisztus munkatársa, | az Űr szolgálja, | amilyen a neved, olyan az életed, | mert megkérdezte az érett, józan ész, | tanúságot tett lelked jóságáról, | orcád világosságáról | és kinyilvánította jámborságodat, | a szó hallgatagságában. | Dicső a te életed | és a szentekkel való elhunyasod : | imádkozzál a mi lelkünkért.

Kánon. A mélységbe fullasztá . . . 55. lap. (2. h.)

Katavázia. Krisztus születik . . . 472. lap.

A 3. óda után Leülő 8. h. Minta dallam. Miklós! Az erények magasságára emelkedtél fel | és innen az isteni csodák sugaraival megvilágosodtál | és a világ nagyszerű pásztornak tüntél fel. | Bajainkban legyőzhetetlen védelmünk voltál nekünk, | mert az ellenséget dicsőségesen leverted, | a hamisságot elkergetted | és az embereket megszabadítottad a haláltól. | Imádd Krisztus Istent, | adja meg bűneik bocsánatát, | kik szeretettel tisztelik a te szent emlékedet.

Dicsőség . . . Miklós, gyógyulásokat bőven kiírasztó folyónak | és csodák kiapadhatatlan forrásának | mutatott téged a kegyelem bősége, | mert akik nehéz betegségben keservesen színlődnek | és szerencsétlenségtől életükben szenvednek, | valóban minden aggodásra megtalálják a gyógyító orvosságot, | a te meleg védelmedet. | Azért kiáltunk hozzád : | imádkozzál Krisztus Istenhez, | hogy akik szeretettel ünneplik a te szent emlékedet, | adja meg bűneik bocsánatát.

Most és . . . Mint Szűzet és az asszonyok között az egyetlen, | ki mag nélkül testileg szülted az Istent, | mi az emberi nemek, mindnyájan magasztalunk téged, | mert az Istenség tüze költözött beléd | és mint gyermekedet tápláltad Életadódat és Uradat. | Azért az angyalok és az

emberi nem méltóan dicsérjük | a te legszentebb Szülöttedet | és egybehangzóan énekeljük: | imádd Krisztus Istent, | adja meg bűneik bocsánatát, | akik hittel leborulnak a te legszentebb Szülötted előtt.

A 6. óda után Kondák, 3. h. Myra városában szent lekipásztornak tüntél fel, | mert Krisztus evangéliumának hirdetését betöltvén, | lelkedet adtad a te népedért | és megmentettél ártatlanokat a haláltól, | azért mint az isteni titkoknak ismerője föl is magasztaltattál.

Ikosz. Énekekben dicsőítjük a főpapot, a myraiak pásztorát és tanítóját, hogy az ő imái által felvilágosodjunk, mert íme, ő teljesen tisztának tünt fel, lelkében romlatlan, széplőtelen, tiszta, Istennek tetsző áldozatot hozván Krisztusnak, mint lelkében-testében megtisztult főpap. Azért lett valóban az egyház pártfogója és oltalmazója, mint az Isten kegyelmének nagy ismerője.

A 9. óda után. Fényének. Dallam: Asszonyok, halljátok... Ünnepeljük mindnyájan a nagy lekipásztort és főpapot, | a myraiak előjáróját, Miklóst, | mert megjelenvén álmában a császárnak és Akláviusznek, | sok igazságtalanul elítélt embert megszabadított | és feloldotta az igazságtalan ítéletet.

Dicsőség... Nagyon felmagasztalt téged az Úr a csodákban, | az életben épen úgy, mint a halálban, Miklós főpap. | Mert kicsoda az, aki ha a hit szeretetéből pusztán csak a nevedet is szólította, | azonnal meg nem hallgattott volna | és meleg szívű pártfogójává ne szerzett volna meg?

Most és ...: A személyi bölcseséget és az öröktől létező Igét, | mindnyájunk orvosát, Krisztust szülvén, Szűz, | lelkem kegyetlen és sokáig tartó rothadását és sebeit gyógyítsd meg | és szívem rettenetes gondolatait fékezd meg.

Minden lélek dicsérje az Urat. 49. lap.

Dicséreti szlichirák: 1. h. Miután állandóan a gondolkodás magasságait szemlélted, | megláttad a nem tapasztalt bölcsesség mélységeit, | azért tanításoddal gazdagítottad a világot, Atya! | Szüntelenül imádkozzál éretünk | Krisztushoz, Miklós főpap!

Isten embere és hűséges követője | és szentségeinek kiszolgálója, | a lelki óhajok férfja, | élő oszlop és ihletett

kép, | kit a myrai egyház, mint mennyei kincset csodál-
kozva fogadott, | szent Miklós atyánk, | könyörögj lel-
künk üdvösségéért.

Az egyház nyíló virágait körülropködöd, | mint a
mennyei angyali fészekből alászállott madár, | három-
szor boldog Miklós! | ki szüntelenül könyörögsz mind-
nyájunkért Istenhez | és imáid által megszabadítasz min-
ket, | kik szükségben, bajokban | és kísértésekben vá-
gyunk.

A mennyei rendeknek . . . dallamára. A szentelt egy-
házi ruha szépségét | még szebbé tetterd dicső erényeid
által, Istenhordozó atya, | amiért csodás dolgokat művelsz
nekünk | főpapi szolgálatoddal, | te dicső csodák főpapja, |
megmentvén minket minden gonosztól.

A láthatatlanok pompájában járván, | a szentek ama
félelmetes dicsőségét megértetted, Szent, | miért is szent
atya | hirdetted nekünk ama látott örökké élők | égi taní-
tását.

Atya! Miként a tiszteletreméltó császárnak álmában
megjelentél | és a megbilincselteket a haláltól megmen-
tetted, | szüntelenül imádkozzál, | hogy imáid által most
is megmeneküljünk a kísértésektől, | a bajoktól és fájdal-
maktól, | kik téged méltóan dicsérünk.

Dicsőség . . . 5. h. Fújjuk meg az énekek harsonáját, |
lejtsünk ünnepi táncot | és örvendezve énekeljünk az
Istenhordozó atya évenkinti ünnepének. | Császárok és
fejedelmek gyűljenek egybe, | hogy énekeljék azt, | aki
rettenetes álombeli megjelenésével megindította a csá-
szárt, | hogy az igazágtalanul letartóztatott | három vi-
tézt szabadon bocsássa. | Pásztorok és tanítók | a jó
Pásztorhoz hasonló életű pásztort együttesen dicsérjük, |
a betegségben sínylődők orvosát, | a bajban levők szaba-
dítóját, a bűnösök oltalmazóját, | a szűkölködők élet-
kamráját, | az üldözöttek mentségét, | az utazók utitár-
sát, | a tengeren levők kormányosát | és a földkerekségen
mindenkit megelőző | nagy főpásztort dicsőítvén, ezt
mondjuk: | Szent Miklós, előzd meg | és üzd el a minket
fenyegető bajokat | és mentsd meg imáiddal a te nyájadat.

Most és . . . : 5. h. Fújjuk meg az énekek harsonáját, |

mert az örök Királynő Istenanya felülről lehajolván, | az
 őt dicsérőket áldásokkal koszorúzza. | Jöjjenek íme a
 királyok és fejedelmek | és énekben tapsoljanak a Királyt
 Szülőnek, | aki mindenek előtt a halál kötelékében le-
 vőket | emberszeretőleg kegyeskedett megszabadítani. |
 Pásztorok és tanítók! | Jó pásztorunknak tisztaságos
 Anyját együttesen dicsőítsük, | az aranyfényű gyertya-
 tartót, | a világító felhőt, | az égnél terjedelmesebb | lel-
 kes szekrényt, | az Uralkodó tűztekinetű oltárát, | a man-
 nátt befogadó arany edényt, | az Igét bezáró ajtót, | az
 összes keresztényekreményétájtatosénekekkel dicsőítvén, |
 íme mondjuk: | Ige palotája, | méltass minket, szerénye-
 ket a mennyei országra, | mert a te közbenjárásod előtt
 nincs lehetetlenség.

A szentmisén.

Tropár: A hitnek szabálya . . . 413. lap.

Dicsőség: Kondák, 3. h. Myra városában . . . 416. lap.

Most és . . .: A keresztények pártfogója . . . 113. lap.

Prokimen: Az igaz örvideni fog az Űrban és benne
 bízni.

Áldozási vers: Örök emlékezetben lesz az igaz, nem
 fél gonosz hírhallástól. Alleluja.

A BOLDOGSÁGOS SZŰZ MÁRIA SZEPLŐTELEN FOGANTATÁSA.*

December 9.

Nagy vecsernye.

2. h. *Midőn téged . . . dallamára.*

AMIKOR | a nagy kígyó, az ősi kígyó, | melynek ördög és
 sátán a neve, | esztelenségének farkával leszakította
 az égi csillagok, | azaz, az angyalok harmadát | sőt a
 csodálatos Mihály letaszította | mennyből a földre, |
 akkor | a maga rosszaságával | maga után húzta az egész

* Ezen ünnep a görög egyházban ősidők óta megvan. Később
 templomi ünneppé lett. Egyes helyeken azonban nyilvános ünnep
 gyanánt ülik, azért officiumát itt adjuk.

emberi nemet | és halálos mérget bocsátott gyökerébe. | Egyedül téged: | legáldottabb leánya Joákimnak, nem ért ez a mérég, | mert egyedül fogantattál szeplőtelenül | és szeplőtelennek maradtál.

Az ördög | egy nővel vetett gáncsot | az emberi nemnek | és ő maga is egy nőtől gáncsoltatott el, | mert az Életadó megkönyörülván keze alkotásán, | ellenségeskedést tett | ő és az asszony között | a Boldogságos Szűz Mária által, | az ő ivadéka és a nő ivadéka között, | Jézus Krisztus által. | Ők megrontották az ördög fejét | és soha sem győztek le általa | és így megszabadították az ő hatalmából az emberi nemet.

Isten | szentjeinek és választottjainak karai ugyanis hadakozván az ördöggel, | megverték őt, | de nem úgy, mint te, legáldottabb Istenanya, | mert | előbb, míg legyőzték őt, | rabjai lettek neki, fogantatván az eredeti bűnben. | Te pedig egyedül fogantattál | bűn nélkül és bűn nélkül maradtál végig, megmenekülván minden időre az ő kísértéseitől.

Atyámfiaiak | rágalmazója, | a sátánnál gőgösebb Haman, | a mindenek Királyától | merte kérni az ítélet kéziratát, | Isten egész népe fölött. | De te, | kit Eszter jelképezett, egyetlen szeplőtelen Szűz Mária, | az elítélést visszafordítottad ellenségünk fejére, | ki a kereszt fájától kimult, | melyet a te legkedvesebb Fiadnak készített elő.

5. h. *Magánhangú.* Mennyei vőlegény, Úr Krisztus, | saját véreddel szereztél magadnak menyasszonyt: | az anyaszentegyházat, dicsőségesnek alkottad őt magadnak, | melyben nincs sem tisztátalanság, sem bűn; | mindazonáltal megtisztítottad őt előbb a bűn posványától | az élővíz fürdőjével. | És te, tisztaságos Szűz, | ugyanannak a legszentebb vérnek értékénél fogva lettél méltóvá, | már magában fogantatásodban, | szeplőteleniségedre. | Azért, ha rajtad magadon bőven is meglátszik | az Anyaszentegyház szeplőteleniségének képe, | halljad azt inkább a mennyei vőlegényedtől, ki mondja: | «Mint lilium a tövisek között, | olyan az én barátném a leányok között» | és ismét: «Egészen szép vagy | és szeplő nincs tebenned.»

Énekeljünk, hívek, | a szent istenösökkel és próféták-

kal, | Dáviddal, a szeplőtelen Szűz Máriáról: | «A folyó
rohama felvidítja az Isten városát, | megszenteli hajlékát a
Felséges». | «Isten annak közepette van | s nem fog ingani; |
megsegíti őt Isten korán reggel.» | Mert téged, Isten
Anyja, kiválasztott a Magasságbeli hajlékául, | megszen-
telt és megsegített, mielőtt a nap fölkelt, | szeplőtelennek
alkotván téged fogantatásod első percétől.

Ebből megértettük, ó Szeplőtelen, | miért emelt ki
téged az összesek között a Magasságbeli | és miért nem
örvendezett benned soha a te ellenséged, a sátán: | mert
eljöve ő, | arra merészkedett, | hogy fogantatásodtól
kezdve, hatalmába kerítsen, | habár (mindazonáltal) sem-
mire sem ment veled szemben. | De a sötétség ezen feje-
delme megvakult a téged körülragyogó isteni kegyelem
fényétől, | rettegve visszatért, gondolván, | hogy te vagy
az az asszony, | ki megtöri az ő fáját.

Amint az első Ádám megalkottatott a szűz földből, |
amely az ember munkája nélkül termett | és nem volt az
átoknak alávetve; | úgy a második Ádám, a magasság-
beli Űr a Szentlélek ujjá által | a Szűz Máriától akarván
születni | a maga földjévé tette őt, | mely sohasem volt
a bűn átkának alávetve, | de alkotásának első percétől
kezdve megáldott volt.

Dicsőség . . . Most és . . . : 8. h. Magánhangú. Ma a nem-
zetek minden országai, | lélekben összegyűlvén Joákim
szentélyében, | járuljunk Isten lelkes frigyszekrénye elé, |
mely az isteni bölcsességű Anna szíve alatt pihen, | amelyet
ma a Törvényadó az új kegyelem romolhatatlan | és a bűn
romlását nem ismerő fájából alkotott | és körülvette őt
minden oldalról | a Szentlélek megszentelő kegyelmének
színaranyával | és megparancsolta, | hogy a kerubok felül-
ről állandóan árnyékolják be szárnyaikkal. | Mert ezen,
mint szekeren kell ülnie | a dicsőség Istenének, aki ki-
akarta vezetni népét | a Fáraó szellemi rabságából | a
magasságbeli ígéret földjére | és felemelni a vele szemben-
tálkozó | ellenség fölé, | amely hittel kiáltja: | «Kelj fel,
Űram! és széledjenek el ellenségeid...»

*Bemenet. Prokimen a napé. Parimiák: 1. Teremtés könyvenek
3. fej. 2. Kimenet 7. fej. 3. Judith 13. fej.*

Litián: 1. bolg. h. Illet, hogy ég és föld Királynője, | ki tiszteltebb a keruboknál | és hasonlíthatatlanul dicsőbb a szeráfoknál, | szeplőtelenül fogantassék | és szeplőtelennek megmaradjon, | mint ahogy az angyalok alkottattak és megmaradtak : | hogy mint Isten szolgái, ne dicsekedhessenek Királynőjükkel, | az Isten anyjával szemben. | Az Úrnak pedig, akinek ez tetszett | és mindeneket bölcsen elrendezett, | legyen dicsőség és dicséret.

Illett, hogy egy kiválasztott nő szeplőtelenül fogantassék, | hogy elkeríttessék az ördögtől az a dicsőség, | hogy az Isten Anyja egykor az ő hatalmában volt. | Az Úrnak pedig, | akinek ez tetszett | és mindeneket bölcsen elrendezett, | legyen dicsőség és dicséret.

Illett, hogy a második Éva, | miként a második Ádám, bűn nélkül megalkottassék | és bűn nélkül megmaradjon. | Őtőlük származik ugyanis az emberi nemnek ujjászületése, | mint ahogy az első Ádámtól | és az első Évától az elesés. | Krisztustól ugyanis, mint a lelkiélet első kezdetétől, | Máriától pedig, mint eszköztől, | melyet az ujjaszületéshez használt Krisztus. | Az Úrnak pedig, akinek ez tetszett | és mindeneket bölcsen elrendezett, | legyen dicsőség és dicséret.

Dicsőség . . . Most és . . . Illett, hogy az Atya az Ő kiválasztottjának, a Fiú születésében, | a Fiú az Ő Anyjának, | a Szentlélek pedig az Ő jegyesének szeplőtelen fogantatást adjon, | hogy minden teremtménynél hasonlóbb legyen Alkotójához, | ki az égi ajándékokkal teljes. | A Szentháromságnak pedig, | akinek ez tetszett | és mindeneket bölcsen elrendezett, | legyen dicsőség és dicséret.

Előverses sztychirák: 1. h. Örvendj, értelmes paradicsomkert, | melyet az Úr keleten ültetett | s amelyet az ószövetségi ördög meg nem közelíthet, | melynek közepén az örök élet fája, Krisztus van, | kitől az összes nemzetek tápláltatnak | és megmenekülnek az örök haláltól. | Dicsőség Annak, ki téged minden erény virágaival felékesített | és megédesített a minden kegyelmek illatával | a te fogantatásodban.

Elővers: Egészen szép vagy és szeplő nincs tebenned.
Örvendj a mennyei édességek paradicsoma, | melynek

közepén az örök élet felé csörgedező forrás, | Krisztus van, elágazván a világ négy tája felé | és megítatván az egész mindenséget. | Dicsőség annak, ki fogantatásod első percétől kezdve | a kegyelemnek vizeivel itatott meg.

Elővers: Mint a liliom a tövisek között, olyan az én barátnőm a lányok között.

Örvendj, Isten paradicsoma, | szűzi szent föld, | kit átok soha nem sujtott. | Ebből lett alkotva a második Ádám, Krisztus, | őbenne megáldatnak a földnek minden határai. | Dicsőség annak, ki testünket tőled vette | és egyedül téged őrzött meg a bűn átkától | és eltöltött téged fogantatásod | első percétől kezdve minden áldásával.

Dicsőség... Most és...: 5. h. Dallam: Üdvözlégy, életadó kereszt... Ma a második Ádámnak, Krisztusnak oldalcsontjából, | kinek testileg a keresztfán kellett szenvednie | és kinek oldalát a lándzsa megnyitotta, | az összes élők szeplőtelen anyja, | a második Éva, | Mária, Krisztus jegyesének: | az Anyaszentegyháznak képére, | alkotatik. | Mert bár maga Krisztus is tőle akart testileg születni, | mindazonáltal ő született tőle a Lélek által, | hogy vele együtt szolgáljon az emberi nem ujjászületésére.

Most bocsátod... után. Tropár: 6. h. Népek, táncoljatok | és örvendjete, | mert a mai napot a titokzatos nap hajnalcsillaga, | a szűz Mária, | ki Anna szíve alatt szeplőtelenül fogantatott, | ránk virrasztotta. | A mennyei karokkal együtt meghajolva boruljunk le előtte | és hangosan kiáltunk: | Örvendj, Krisztus Urunk Keletjének | magasságáról soha le nem alkonyuló világosságnak Anyja, | mely megvilágosít minket, | kik a halál sötétjében | és árnyékában ülünk | és a béke útjait egyengeti nekünk. (3-szor.)

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr... után: Népek, táncoljatok... (3-szor.)

1. Leülő. 4. h. Dallam: Siess... Ma kivírtott Jessze törzsekéből a vessző, | ma a bűnnek minden foltja nélkül fogantatik Mária, | ma általa töretik össze az ősi sátán feje, | Alleluja.

Dicsőség... Most és: A próféták kara egykor előre jelezte | a szeplőtelen tisztaságos Isten gyermekét, a

Szüzet, | kit Anna fogant, | ki terméketlen és gyermek-
telen volt. | Őt magasztaljuk szívünk örömevel, | mint
egyetlen Szeplőtelen, | kik általa megmenekülünk.

2. *Leülő. 8. h. Minta dallam.* Örvendj szeplőtelen tisztaságos Mária! | Krisztus, Te képezted, | előkészítetted és megalkottad őt a világ üdvösségére. | Sohasem keveredett az ocsmányság hangja | a kezdettől üdvösségünkig előkészített erényeibe.

Dicsőség . . . Most és: Minő dicséreteket hozzak nevednek, ó hajó, | amelyhez a gonosz viharai sehogysem férkőzhetnek? | Te vagy a szeplőtelen föld, | te vagy az élet helye! | hajó, amely a javakat és a kincseket az Atya házából kiszállítod | és azért jössz, hogy a magad gazdagságát nekünk, gyümölcsteleneknek | és szomorúaknak adjad.

Dicsérjétek az Úr nevét . . . 44. lap.

Magasztalunk Téged, | tisztaságos Szűz, | isteni ábrázatú leányka | és tiszteljük a te szent szüleidet | és a te szeplőtelen fogantatásodat.

Versek. Mondá az Úr Isten a kígyónak: Ellenkezést vetek közötted és az asszony között. — A te ivadékod és az ő ivadéka között. Ő megrontja fejedet és te sarka után leselkedel. — A folyó rohama fölvidítja az Isten városát. — Megszenteli hajlékát a Felséges Isten. Annak közepette van és nem fog ingani. — Ebből ismerem meg, hogy kedvelsz engem, mert ellenségem nem fog örülni rajtam. *Dicsőség . . . Most és:* Alleluja 3-szor. *Dicsőség neked Isten. (3-szor.)*

Leülő. 3. h. Dallam: A te szüzességed szépségén. Ki képes felfogni, vagy nyelvvvel elmondani, | vagy beszélni a tisztaságos, a szeplőtelen, | a szent, a megszentelt, örökké szűz leányszóráról, | ki fogantatásától kezdve megszentelt | és a méhben kiválasztott volt, | hogy az idők élő Urának hajléka legyen.

Dicsőség . . . Most és: A Malasztalteljes megemlékezésének napján | örvendjen és vigadozzék Ádám, nemünk feje. | Mert ő a Fiút szülte, | ki az ő fiait megszabadította a haláltól és az ördögtől. | Áldott legyen, ki őt kiválasztotta és akarta, | hogy anyává legyen, mert Ő teremtetted őt.

Felmeneteli ének. Ifjúságomtól kezdve . . . 45. lap.

Prokimen. 4. h. Megemlékeznek a te nevedről minden nemzedékről, nemzedékre.

Vers: Imádkozni fog az Ő színe előtt, a pogányok minden nemzetsége.

Az 50. zsoltár után: Dicsőség, 6. h. Angyalok, arkangyalok, | kezdetek, hatalmak, erők, uralmak, | trónok, kerubok és szeráfok, | meghajolván hódoljatok Királynőnknek, | ki Anna szíve alatt szeplőtelenül fogantatott.

Kánon, 1. h., 1. Irmosz. A dicséretet az istenlátó Mózes | Izraelnek előre jelzi, | Mariam pedig győzelmi éneket kezd | a bölcs asszonyoknak: | A mi megszabadító Istenünknek énekeljünk.

Katavázsia: Krisztus születik... 472. lap.

3. A foganás előtt Anna, a papnéanya | kétségtelenül Istennek ígérte | a tisztos Sámuelet, | ma örvendezve velünk énekl: | Megerősödött | az Úrban az én szívem.

Leülő. 4. h. Dallam: «Elcsodálkozott József». Hervadhatatlan virágnak, ócsárlás nélküli ágnak, | hirdetett téged előre Izaiás, | hogy a Lélek hitvilágosságának kegyelmi tartója leszel; | ó csodálatos virág, | mely az Édenből Éva ivadékainak halhatatlanságára adatott, | akitől az egész mindenségen halál terjedt el, | tiszta mező, | mely a bűn töviseiből mennyei gyümölcsöt termeszt mag nélkül, | mellyel az élet kenyerét adtad éhező természetünknek.

Dicsőség... Most és: Örvendj örömünk bora, | örvendj az átoktól való megváltásunk! | Vigadozz, ó szeplőtelen Istenszülő Szűz, | szépsége és a téged énekekkel ünneplők menedéke, | aki által a bűn foltjaitól megtisztulunk.

4. Hallván egykor Habakuk | a te csodás hangodat, Krisztus | és félelemmel felkiáltott: | Az Isten eljő dél felől és a szent Fárán hegyéről. | Dicsőség a te erődnek, Uram.

5. Valamikor egy szeráf | csipővasba fogott égőparázzsal | érintette Izaiás ajkát, | ő pedig megtisztulva, mindenkinek hirdette: | Tanuljátok meg az igazságot.

6. A prófétát | megszabadítottad a cethalból, | Emberszerető, | szabadíts meg engem is | a bűnök mélységéből, kérlek.

Kondák. 7. h. Ma a Szentlélek, | a csodálatos Anna szíve alatt ujjával életre festi | az isteni dicsőség legtisz-

tább képét, | ma a Magasságbelinek karjával | rettenetes fegyver emelkedik a pokol felé: | a malasztalteljes Szűz Mária. | Ezt az angyali karokkal csodálván, kiáltjuk: | Örvendj, ki a legkiváltságosabb megváltásra az Úrtól méltónak találtattál, | az eredeti büntől nem tisztultál meg, | hanem ment maradtál tőle, | egyedül te az egész emberi nemből.

Ikosz. Tisztaságos Szűz! A te szüleidnek felette áldott kettőse a maga és a te elnevezésére előre hirdette az Isten gondviselését az emberekről. Atyád ugyanis Joákimnak volt elnevezve, azaz az Úr előkészületének, mert előkészített téged a nagy Isten és a mi Urunk, Jézus Krisztus lakhelyéül; anyád pedig Anna, vagyis kegyelem, azért fogant téged az angyaltól hirdetett Malasztelteljest és minden kegyelem forrását. Elnevezett pedig téged Máriának, azaz Úrnőnknek, ki szülni fogja a mindenek Uralkodóját, hogy így a mindenek fejedelemasszonya légy. Ezért fogantatásod első napjától kezdve méltónak találtattál, a legkiváltságosabb megváltásra, hogy nem tisztultál meg az eredeti büntől, hanem egyedül az egész emberi nemből ment maradtál tőle.

7. Szellemi kemencének | tekintünk téged, Isten-szülő, | mi hívek, | mert amint a magasztalt | megszábadította a három ifjút, | a te méhedben a világ egészen megújult. | Atyáinknak dicsőített és magasztalt Istene.

8. A természetfeletti | csodának képét mutatta hajdan | a harmatos, tüzes kemence, | mert a láng nem égette meg a fiatal gyermekeket, | jelezvén Krisztusnak a Szűztől szeplőtelen születését. | Velük kiáltva énekeljük: | Minden lélek dicsérje az Urat | és magasztalja mindörökké.

Előének: Magasztalja az én lelkem a Krisztussal együtt szeplőtelenül fogantatott Szűz Máriát.

9. Hatalmas dolgokat cselekedett | az ő karjaival, mert levetette a hatalmasokat | a fejedelmi székről | és felmagasztalta | az alázatosakat | Izrael Istene, | mellyel meglátogatott minket a magasságból Támadó és lábainkat a békesség útjára igazgatta.

Fényének: Hozzád, egyetlen áldotthoz imádkozunk Szűz, | tégy minket a gonoszakból áldottakká | és szívből imádkozzál Krisztushoz, | ki természeténél fogva áldott, | hogy az önmegettartóztatás idejét megáldva teljesítsük.

Minden lélek dicsérje az Urat ... 49. lap.

Dicséreti szlichirák: 5. h. Ma az ószövetségi frigy-

szekrényből | galamb ereszkedik le a világba, | a szeplőtelen Mária, | kinek szárnyai ezüstözve vannak, | vállai a legszentebb | és legvilágosítóbb Lélek aranyfényében úsznak, | akinek hirdetője is akar lenni, | a bűn vízözönétől megmentetteknek olajfaágacskát hoz : azaz Krisztust, | hogy az ő kegyelmével kenessék meg minden földi halandó | e világ fejedelmével való harcra.

Ma kezd szeplőtelenül fogantatni a Jerkebárányka, | kitől születni fog a szeplőtelen bárány, Krisztus, | ki kész volt a világ életére megesküdni, | az ő bőrével az Életadó befödi | a paradicsomból kiűzött ember meztelenségét | kegyelmének könyörületességéért.

Ma az általános átoknak alá nem vetett földből | az Isten ujjá bethlehem-i forrást nyit, | azaz a legszeplőtelegebb Szűz Máriát, | amelyből Dávid óhajtott vizet inni, | aki Krisztust, az örökélet felé csergedező | élő vizet faksztja nekünk.

Ma magas létra állíttatik fel | az ég és a föld között | és a földieket az égiekkel egyesíti, | mert azon az Úr-nak kell leszállania. | Hadd énekeljen Jákob, felébredvén az álomból | és a rettenetes látványból : | Valóban az Úr van e helyen | és én nem tudtam. | Mily rettenetes ez a hely, | nem egyéb ez, mint az Isten háza | és a téged, Legtisztaságosabb, előrejelző menny kapuja.

Dicsőség. 6. h. Induljon meg a világ tengere, | mert a világban halandó készül születni, | mely az égből, az isteni villám következtében készül foganni | és szülni a legdrágább Gyöngyöt. | Ötöle jött meg a dicsőség Királya a test bíborruhájába öltözve | a fogságban levőkhöz, | hirdetvén a bűnbocsánatot.

Most és: 8. h. Örvendj egyetlen szeplőtelen Szűz ! | Te vagy az a föld, | amely előtt a szentéletű Mózesnek megparancsoltatott | a sátorban írott törvény sarusziját megoldani | a kegyelem átváltozása következtében ; | föld, amelyet a mindenek Adója nem vetett be csirázó magvakkal, | föld, amelyen egy nőtt tövis sincs, | ellenkezőleg, az ő növekedésével az inkább gyökerében kipusztul ; | föld, nem mint az első, megátkozott, | amelynek terményei tövisektől | és bogáncstól durvák lettek, | de rajta az Úr

áldása volt | és méhének gyümölcse áldott, | amint a Szentírás mondja.

A szentmisén.

Bemenet után: tropár: Népek táncoljatok ... 422. lap.

Dicsőség ... Most és: Kondák: Ma a Szentlélek a csodálatos ... 424. lap.

Prokimen. 3. h. Magasztalja az én lelkem az Urat és örvendez lelkem az én Üdvözítő Istenemben.

Vers: Mert megtekintette szolgálójának alázatosságát, ime boldognak hirdet engem minden nemzedék.

Valóban méltó helyett. Előének és 9. Irmosz... 425. lap.

Áldozási vers. Az üdvösség kelyhét veszem ... 358. l.

Vecsernye.

Uram, tehozzád után. 4. h.

4. h. Bátorodj fel, elesett Ádám, | ki az áthágás bűnét | az Úrtól neked adott feleségedre háritottad, mondván: | A nő, kit nekem adtál, a fa gyümölcséből nekem adott | és én ettem. | Most pedig egy másik szeplőtelenül fogantatott | és az igazi angyaltól meggyőzött Éva adatik neked az Úrtól, | ki által kiirtatik előbbi mentegetőződésed álnoksága. | Emeld fel tehát fejedet Uradhoz és mondd: | az asszony, kit nekem adtál, | az örök élet fájáról adja nekem Krisztust, | eszem, feltámadok | és visszatérek a paradicsomba.

Bátorodjatok fel Isten népei, ! | mert íme a ti gondolati ellenségteknek, | Sziszarának legyőzésére fogantatik ma | szeplőtelenül a jobbik Debbora anya, | az új Izraelben, | kinek a győzelem és a halhatatlanság pálmája alatt, | az ígélet magasabb földjén kell ülnie | és onnan ítélkeznie felettetek | és főt állítania a küzdő egyháznak, | azaz Krisztus egyházának, | a küzdelemben az ellenség ellen | Jahel kezében győzelmet helyezvén.

Bátorodjál fel egész emberi nem !, | remélvén a gőgös Haman cselszövényének halálos elítélését, | mert ma kezdődik számodra az új Eszther. | Tiszteltebb az elsőnél, | akinek a maga legtökéletesebb szeplőteleniségével | és erényeinek áhítatával | a mindenek Királyának tetszé-

sét kell megszereznie | és anyjává lennie | és a te üdvösségedért lelkét adnia. | Ő van egyedül kivéve a lelki halál általános törvénye alól, | ő az egyetlen, ki méltóvá lett, | hogy a mindenek Királya tetszésének pálcáját | és teljes uralkodásának ígéretét vegye.

Azulán a szentnek, vagy a napnak 3 sztichira.

Dicsőség . . . Most és 6. h. Bízatok Isten népei, | kik rettegtek a gondolati Holofernesz támadásától, | mert a ti üdvösségetekre hozzátok küldetik ma az Úrtól az új Judith, | jóságával jobb és tisztaságával sokkal tiszteltebb, | mint az első, fogantatásának első percétől kezdve | ellensége a közös ellenségnek. | Őt, ki ma fényesen és győzelmesen a világba vezettetik, | a nagy pappal, Piuszszal | és az egyház ősiségével, | mint egykor Izrael népei a nagy pappal: Joákimmal | és Izrael ősiségével Judithot, fogadjátok | és egy lélekkel énekeljete nek: | Te Izrael felmagasztalása, | te nagy öröme Izraelnek, | te nagy dicsősége nemünknek.

Előverses sztichirák: 3. h. A magasságbeli pásztornak és Krisztus helytartójának hangját a földön meghallván, | erősen hisszük és valljuk, | hogy bűnnélkül fogantattál, tisztaságos Szűz! | Méltass minket, kik bűnben fogantattunk | és a keresztség után ismét sokszor és sokféleképen | bűnökkel beszenyeződöttünk, | legalább életünk többi idejét bűnnélkül leélni.

Vers: Egészen szép vagy és szeplő nincs tebenned.

Mint bűnnélküli fogantatott | és magában a fogantatásban is | a felfoghatatlan istenanyai méltóságnak módja után | a Szentlélek minden ajándékával felékesített | Úrnőnknek vallunk téged, | mely szerint a világ alkotása elé állítottát, | add nekünk az isteni kegyelem kincsházát, | érdeme szerint értékelni az anyagtalanokat | és időelőttiéket megvetni | és szíveinket az égiekre emelni.

Mint a lilium a tövisek között, olyan az én barátném a leányok között.

Amikor a gonoszság | és a hitetlenség elszaporodott a földön, | akkor Isten irgalmassága megmutatta nekünk a te fogantatásodnak dicsőségét, Tisztaságos, | hogy bűnös fuldoklásunkban beléd kapaszkodva, | mint szekrénybe,

megmeneküljünk. | Azért ölelj minket kebledre, | üdvösség Szekrénye, | magadban foglalván az igazi Noét, | azaz a vigasztaló Krisztust, | az örök kárhozattól való Üdvözítőt.

Dicsőség ... Most és ...: Főpapok és papok, | királyok és világi hatalmasok, | szerzetesi társas életek | és világi társaságok | és istenfélők lelki sokasága, a nagy Isten-anya buzgólkodói, | kik gondot viseltek | az ő szeplőtelen fogantatásának templomi értelmezésére | és szóval, tettel terjesztitek | az emberek között ennek a fogantatásnak dicsőségét, | most ti már örvendeztek és vigadoztok, | mert kívánságaitok teljesedtek | és méltókká lettetek az ő különleges pártfogására a földön | és a legfényesebb koszorúkra a mennyekben; | imádkozzatok az Úrhoz, | hogy mi is követői lehessünk | az ő tisztaságos Anyja iránti nagy szereteteteknek a földön | és részesei a ti dicsőségeteknek a mennyben.

Most bocsátod ... után Tropár a szentnek. Dicsőség ... Most és ...: Népek, táncoljátok ... 422. lap.

A SZENT ŐSATYÁK VASÁRNAPJA.

Nagy vecsernye.

Uram, tehozzád ... után az oktoichból hat szlichira, utánuk: 8. h. Podobna.

AZ ŐSATYÁK emlékét ünnepelve ma, hívek, | énekeljük Krisztust, | a Megváltót, ki felmagasztalta őket minden nemzetek közt | és a hatalmast és erőst, | a dicső csodákat híven teljesítő Urat, | ki belőlük tüntette fel a hatalom vesszejét nekünk, | a legtisztább és szeplőtelen Istengyermek Szűz Máriát, | kiből virág fakadott: Krisztus, | ki mindnyájunknak életet fakasztott, | lelki táplálékot és örök üdvösséget.

A szent ifjakat a tűzből kiszabadítottad, ó Uralkodó | és az oroszán szájából Dánielt; | megáldottad Ábrahámot, Izsák szolgádat | és ennek fiát, Jákobot; | megáldottad az ezek törzséből utánuk származókat, | hogy az előbb elesett ősatyákat kereszteddel | és feltámadásoddal

üdvözítsd | és szétszaggatván a halál kötelékeit, | fel-
támaszd mindazokat, | kik a halál tornácában bűnhődtek |
és kik előtted, Krisztus, | mint örök Király előtt buzgón
leborulnak.

Mint esőcsöppekben, a Szentlélek harmatában | ör-
vendezve jártak az Isten fiai, | a lángok között, titko-
san ábrázolván benne a Háromságot | és Krisztus meg-
testesülését | és mint a hit bölcsei eloltották a tűz erejét |
és az igaz Dániel, mint az oroszlánok megszelidítője tűnik
fel, | akinek imáival, emberszerető Üdvözítő, | meg lettél
kérelve. | Az örök, kiolthatatlan tűztől | ments meg és
méltass minket | a te országodra, Urunk.

Mintha harmatban lennének a hívő | és szent fiaid az
égő lángok kemencéjében, | titokzatosan élénken előre
leírván a Szűztől | nekünk felvirradt, megérthetetlen mó-
don való eljöveteledet | és az igaz Dániel, | ki a próféták
között csodálatos, világosan hirdetvén | a te isteni másod-
ik eljöveteledet, mondá: | Láttam, a trónusok felállítat-
nak, | a Bíró ül és a tüzes folyó elfolyik. | Amitől az ő
imáival szabaduljunk meg, | Krisztus, Uralkodónk.

6. h. *Dicsőség . . .*: A törvényelőtti atyákat dicsérjük
ma, ó hívek, | az Istenszerető Ábrahámot | és az ígér-
szerint született Izsákot és Jákobot | és a tizenkét pátriár-
kát, | a szelídszívű Dávidot | és az óhajtasok prófétáját,
Dánielt | és a három ifjút is velük dicsérve, | kik a tüzes
kemencét harmatozóvá változtatták; | kérvén a szentei-
ben magasztalt Krisztus Istenünktől | összes vétkeink el-
engedését.

Most és . . .: Ó, ki nem áldana téged . . . 28. lap.

Előverses szlichirák. 3. h. Dicsőség . . .: Jertek, ün-
neplő hívek és zsolozsmákban dicsérjük az ősatyák emlé-
kezetét: | Ádám ősatyánkat, Enokot, Noét, | Melkiszede-
ket, Ábrahámot, Izsákot és Jákobot, | a törvény után
pedig Mózeszt és Áront, | Jézust (Sirák fiát), Sámuel és
Dávidot, | vele együtt Izaiást, Jeremiást, | Ezekhielt és
Dánielt | és a tizenkettőt, | Illést, Elizeust és a többivel
egyetemben Zakariást | és a Keresztelőt | s azokat, kik
hirdették Krisztust, | a mi életünk s nemünk feltáma-
dását.

Most és . . .: Az isteni Lélektől, az Atya akaratából . . . 21. lap.

Tropár, feltámadási, Dicsőség . . . Most és . . .: 2. h. Hitben megigazultakká tetted az ősatyákat, | az egyházat a pogányokkal ő általok jegyezted el előre; | dicsekszenek a szentek dicsőséggel, | hogy az ő törzsükből van az áldott gyümölcs, | mely téged mag nélkül szült. | Az ő imáik által, Krisztus Istenünk, | üdvözítsd a mi lelkünket.

Reggeli isteni tisztelet.

Tropár, a feltámadási kétszer, Dicsőség . . . Most és . . .: Hitben megigazultakká tetted . . .

Mindkét kaftizma után leülő az oktoichból. A sokirgalmú után a hang ipakoja és leülő: 8. h. Abrahámot, Izsákot és Jákobot | énekekben magasztaljuk, | a szelídlelkű Dávidot, | Jézus (Sirák fiát), a tizenkét pátriárkát, | a három ifjúval együtt, | kik a Lélek erejével kioltották a tűz lángjait. | Örvendjete, kiáltották nekik | és az esztelen király ravaszságával bátran álljatok szembe | és imádkozzatok Krisztushoz, | hogy ajándékozzon bűnbocsánatot azoknak, | kik szeretettel ünneplik | a te szent emlékedet.

Dicsőség . . . Most és . . .: Királynőm! Kötelességszerűleg hozok neked háladatos dicséretet, | mint a szegény özvegyasszony a két fillért, | a te minden ajándékoért. | Mert te egyben oltalomnak és segítségnek tűntél fel, | ki a hajokból és szükségből kivezetsz engem. | Azért, mint tüzes kemence közepéből menekültem meg | az engem szorongatók kezéből, | szívből kiáltva hozzád: | Istenszülő, segíts meg és imádd Krisztus Istent, | hogy bűneim bocsánatát adja meg nekem, | mert te vagy az én reményem | s én a te szolgád.

Kánon: 8. h. 1. Irmosz. A vízen áthaladván szárazon | és az egyiptomi gyötrelemből kimenekülvén, Izrael felkiáltott: | A mi megmentő Istenünknek énekeljünk.

Katavászia: Krisztus születik . . . 472. lap.

3. Te vagy erőssége, Uram, | a hozzád menekülőknek, | Te vagy világossága az elhomályosultaknak | és Téged énekel az én lelkem.

4. Hallám, Uram, intézkedésed titkát, | megértvén munkáidat | és dicsőítem istenségedet.

5. Miért vetettél el engem színed elől, | le nem alkonyodó Világosság | és elborított engem, töredelmetlent, a külső sötétség, | de téríts meg engem | és parancsolataid világosságához vezesd ösvényemet, | kérlek.

6. Bűneim sokasága | és vétkeim vihara szomorít engem | és fenyegető kétségbeesés mélysége felé vonz, | de Te, Gondviselő, nyujtsd ki a te erős kezedet, | mint Péternek és üdvözíts.

Kondák: 6. h. A kézzel festett képet nem imádtatok, | de a leírhatatlan valóság által oltalmaztatván, | a tűzzel való küzdelemben megdicsőültetek, ó boldogok | és a kibírhatatlan lángok között állván, | az Istent segítségül hívtátok: | Siess, ó Irgalmas! | és mint kegyelmes, jöjj a mi segítségünkre, | ki megteheted, ha akarod.

Ikosz. Terjeszd ki kezedet, melyet hajdan a hadakozó egyiptomiak és a harcban álló zsidók, tapasztalás útján kiismertek. Ne hagyj el minket, hogy ne nyeljen el minket az éhes halál és a minket gyűlölő sátán, hanem közeledj hozzánk és kíméld meg lelkünket, miként egykor megkímélted Babilonban levő fiaidat, kik szünet nélkül dicsőítettek téged és kik teéretted a tűzbe dobattak és onnan így énekeltek neked: Siess, ó Irgalmas és mint Kegyelmes, jöjj a mi segítségünkre, ki megteheted, ha akarod.

7. A babiloni jámbor ifjak | az aranykép előtt nem hódoltak, | de a tüzes kemence közepén beharmatoztattván, | éneket énekeltek, mondván: | Áldott vagy, atyáinknak | és mindnyájunknak felmagasztalt Istene.

8. Hétszerte jobban | gyújtatta be a kemencét | a kaldeusi zsarnok az ifjaknak, | de látván, hogy felsőbb erő által megszabadultak, | a Teremtőhöz és Szabadítóhoz így kiáltott fel: | Ifjak, áldjátok, | áldozárok, dicsérjétek | és népek magasztaljátok őt | mindörökké.

9. Valóságos Istenszülőnek vallunk téged, | kik általad üdvözülünk, tisztaságos Szűz, | magasztalván téged, | a testnélküli karokkal.

Fényének a feltámadási, azután Dicsőség . . . Podobna: Asszonyok, halljátok.

Dicsérjük Ádámot, Ábelt, Szethet, Énoszt, Énochot és Noét; Ábrahámot, Izsákot, Jákóbot; Mózeszt, Jóbot és

Aáront; Eleazárt, Jézust (Sirák fiát), Varakot, Sámson és Efthajt, Dávidot és Salamont.

Most és . . .: A Teremtő a nagy Napot a férfit nem ismerő Szűztől, Ádámtól Bethlehemig törekszik felragyogtatni. Ebben jelent csodát az ősatyák legfényesebb emléke.

Minden lélek dicsérje az Urat . . .

Dicséreti szlichirák: 4. feltámadási, azután az ősatyáknak a következő 4.

2. h. Dallam: Efrata háza . . . Most | mindnyájan | a tisztos ősatyák | emlékét ünnepeljük, | énekelvén az ő istenes életüket, | amelyért felmagasztaltattak. (2-szer.)

Áldott vagy te, atyáinknak Ura Istene, | dicsőséges és dicséretes a neved mindörökké.

Kioltották | az ifjak a tűz erejét | karban énekelvén | a kemence közepén | és magasztalván a mindenható Istent.

Igaz a mi Urunk Istenünk | minden cselekedetében, | melyeket tett.

Dániel, | a próféta, | barlangba dobaván, | a vadak lakótársa nem vált | ezek haragjának martalékává.

Dicsőség . . . 6. h. Jertek mindnyájan, híven ünnepeljük | a törvényelőtti atyák emlékét: | Ábrahámét és a vele levőkét. | Juda törzsének évenkénti emlékét méltóan tiszteljük. | Az ifjakat, | kik a babiloni kemence tűzét kioltották, | mint a Háromság képét, | Dániellel dicsérjük; | a próféták jövődöléseit erősen tartván, | Izaiással hangosan kiáltsuk: | Ime a Szűz méhében fogan | és fiat szül, Emánuel, | mi annyit jelent, velünk az Isten.

Most és . . .: Áldásteljes . . . 52. lap.

A szentmisén.

Tropár, feltámadási és tropár: Hitben megigazultakká tette . . . 431. lap.

Dicsőség . . . Most és . . . Kondák: A kézzel festett képet . . . 432. l.

Prokimen: Áldott vagy te, Urunk, atyáinknak Istene, dicséretes és dicsőséges a te neved mindörökké.

Vers: Igaz a mi Urunk Istenünk minden cselekedetében, melyeket tett.

Áldozási vers: Dicsérjétek . . . Más: Örvendjétek, igazak az Ūrban! Jámborokhoz illik a dicséret.

JÉZUS SZÜLETÉSE ELŐTTI, VAGY A SZENTATYÁK VASÁRNAPJA.

Szombat, nagy vecsernye.

Uram, tehozzád ... után: Az oktoichból 6 és az atyáknak 4 sztichira. Ha azonban ez a vasárnap 20-án, vagy utána van, akkor az oktoichból 4-et, az előünnepnek 3-at és az atyáknak 3-at veszünk.

6. h. *Dallam: Miután minden reményük ...* A soha le nem alkonyodó Nap, | a Szűznek méhéből siet felragyogni, | hogy megvilágítsa az egész világot. | Tiszta tekintettel és tiszta cselekedetekkel siessünk fogadására | és készüljünk lelkileg felkarolni | a rendkívüli születéssel övéihez érkezőt, | amint kegyeskedett, | hogy a paradicsomi életből kizártakat oda visszahelyezze, | mint irgalmas, születvén Bethlehemben.

A kerubok vállain | trónoló Istenige | személyére testtel egyesülvén, | a szeplőtelen méhbe helyezkedett | és emberré lett | és a földre szállott | és Juda nemzetségéből született. | A barlang, mint nagyszerű palota, a mindenek Királya részére ékességbe öltözik | és a jászol, mint tündöklő királyi szék tesz szolgálatot, | melybe Szűz Mária a határolhatatlan Kisdedet helyezi | az emberi nem megújulására.

Néma jászolba | helyez Téged a Szűz, | kezdetnélküli isteni Ige, | ki szellemnél előbb kaptál kezdetet, | mert az én némaságomat sietsz feloldani, | amelybe az ördög irigységéből estem; | pólyákba takartattál pedig, | hogy bűneim bilincseit és kötelékeit széttörjed, | egyetlen Jóságos és Emberszerető. | Azért dicsérlek, énekellek téged | és leborulok nagy örömmel a te testszerinti eljöveteled előtt.

Az atyáknak, ugyanaz a hang. Megjelent az ősatyák emléke | a világ kerekségén | valóban teljes fényességgel | és a kegyelemnek dicsfényét árasztóan, | mert Krisztus a fényes Nap, | messze magasból leragyogván, | a csillagok sokaságát vezeti, | velők tündökölve és az Istenember születése Bethlehemben közeledik; | mindnyájan

tehát | Ennek születését hittel ájtatosan várván, | az elő-
ünnep dicsőségét énekeljük. (2-szer.)

Az isteni részesülés dicsőségével felékesíttetnek : |
Ádám, ki örvendez ma, | mint a bölcs ősatyák alapja | és
megerősítője, | vele együtt örvendez Ábel, | vigadoz Enoch
is | és énekel Szeth Noéval együtt. | A pátriárkákkal pedig
énekel a dicsőséges Ábrahám | és az atya nélküli születést
most Melchisedek látja felülről. | Azért a krisztusi ősa-
tyák isteni emlékét mi is megülvén, | imádkozzunk lel-
künk üdvösségéért.

Vigan ragyogott | a kemencében az isteni böl-
ceségű ifjak csoportja | és Krisztus születését hirdeti a
földön, | mert mint jótékony harmat szállott le az Űr, |
megmenti az eléghetetlen szülőt, | megőrzi a szeplőtelen
és isteni ajándékokkal gazdagítja. Azért az Isten előtt
kedves Dániel örvendezvén, vigadoz : | mert a hegyből
ki nem vágott követ előre látván kinyilvánítá ; | bizalom-
mal imádkozik most a mi lelkünkért.

Dicsőség, 6. h. Dániel, az óhajok prófétája, látott téged,
Uram, mint kézmű segítsége nélkül kihasított sziklát, |
előre hirdetett téged, | mint mag nélkül fogant gyermeket, |
a Szűztől megtestesült Igét, | a változhatatlan Istent |
és lelkünk Üdvözítőjét.

*Most és: Készülj barlang . . . 410. lap. (Szent Miklós
vecsernyéjén.)* 20. előtt pedig az első hang theotokionját énekeljük.

Dicséreti sztichirák, 2. h. Saját dallam. Efrata háza, |
szent város, | a próféták dicsősége | ékesítsd fel a hajlé-
kot, | melyben az Isten (Fia) születik.

Az Isten eljő dél felől és a szent Fárán hegyéről.

Bethlehem, Júda földje, | a test szerint létezőnek fé-
nyesen készítsd elő lakhelyül az isteni barlangot, | amely-
ben az Isten férfit nem ismerő tisztaságos Szűztől | test
szerint születik, | hogy benne üdvözljön az emberi nem.

Vers. Uram, hallottam, amit hirdettél és féltem.

Jertek mindnyájan, híven üljük meg Krisztus szüle-
tésének előünnepét | és felajánlván énekünket gondolati-
lag, | mint a csillagot, a bölcsek dicsőítését, | a pász-
torokkal énekeljük : | Jer az emberek Üdvössége | a Szűz-
nek méhéből, | magához híván a híveket.

Dicsőség. Örvendjetez tisztes próféták, | mert az Úr törvényeit helyesen határozátok meg | és a hitben megdönthetetlen és megingathatatlan oszlopoknak mutattátok magatokat; | mert ti Krisztus újszövetségének közbenjáróivá is lettetek | és az égbe átköltözvén, | Őt imádjátok, | hogy adjon a világnak békességet | és üdvöztse a mi lelkünket.

Most és: Ime közeledik üdvösségünk ideje, | készülj, ó barlang, | a Szűz közeledik, hogy szüljön. | Bethlehem, Júda földje, ékeskedjél és örvendj, | mert tőled tündöklött fel a mi Urunk. | Halljátok hegyek és halmok | és Júdea környező részei, | mert jön Krisztus, | hogy az embert, akit alkotott, üdvöztse, | mint Emberszerető.

(*Ha dec. 20. előtt van az ünnep, akkor: Most és: «Ő, minden régi csodánál hallatlanabb csoda...» lásd II. h. vecsernyén ... 19. l.)*

Most bocsátod Uram... után, *tropár feltámadási, Dicsőség, tropár: 2. h.* A hitnek vitézül véghezvitt cselekedete, | a három szent ifjú a lánghullámok között, | mint harmatos üdítő helyen vigadozott | és Dániel próféta, az oroszlánok között, | mint a juhok pásztora jelent meg. | Ezek könyörgései által Krisztus Isten | üdvöztse a mi lelkünket.

Most és: Theotokion, vagy pedig az előünnepnek.

Reggeli istentisztelet.

Tropár feltámadási (2-szer), Dicsőség: A hitnek vitézül, *Most és: theotókion. (20. után az előünnepnek.)*

A leülők feltámadásiak, az előünnephez pedig a következők:

1. Leülő. 4. h. A szentatyák által titkosan előre kijelentetted, | Isten, a te örök Fiadnak Szűz által leendő titokzatos Úrjelenését e földön; | Ábrahám, Izsák és Jákob, | Júda és a többiek, | Jessze, Dávid és az összes próféták által | lelkileg előre hirdetvén a Bethlehemben születendő Krisztust, | ki egyesítendi az egész világot.

Dicsőség, Most és, Ugyanaz.

2. Leülő. 8. h. Hívek örömmel üljük meg | az isteni atyák ünnepét: Ádámot, | Ábelt tisztelve, | Szethet, Emoszt áldva, | Henokot, Noét, Szemet | és Jafetet éne-

keljük. | A törvény előtt hittel feltűnő Ábrahámot | és az isteni Izsákot, | Jákobot és Júdát, Lévit | és a teljesen bölcs Józsefet magasztaljuk | és hittel énekeljük : | istentisztelő ősatyák, imádjátok Krisztus Istent, | hogy bűneink bocsánatát adja meg nekünk, | kik szeretettel ünnepeljük a ti szent emlékeiteket.

Dicsőség . . . Most és: Ugyanaz.

A sokírgalmú után leülő 8. h. Ábrahámot, Izsákot stb. 431. lap.

Dicsőség . . . Most és: Az Atya kebeléből alászállottál és alázatossággal a mi szegénységünket természetfeletti módon magadra vetted, kimondhatatlan Emberszerető. | A barlangban elhelyezkedni kegyeskedtél, Uram | és mint kisdéd, emlővel táplálkoztál, | ki Alkotó és Úr vagy. | Azért a csillagtól kitanított bölcsek ajándékokat hoznak Neked, | mint Uralkodónak, | a pásztorok és angyalok csodálkozva kiáltják : Dicsőség a magasságban Istennek, | ki a földre embernek jön születni. (Ha nincs előünnep Dicsőség . . . Most és: Királynőnk! kötelességszerűleg... 431. lap.)

Felmeneteli ének és a hang prokimenje.

Kánon. 6. h., 1. Irmosz. 1. Ki hajdan a tenger habjával | borította el az üldöző zsarnokot, | azt a megszabadítottak hálátlan utódai | a sírba juttatták, | mi pedig, mint ama fiatal leányzók, | ezt énekeljük az Úrnak : | Mert dicsőséggel megdicsőült.

Katavászia: Krisztus születik . . .

3. Ki ellenállhatatlan módon, a vizekre | alapítottad a föld kerekiségét, | teremtményeid a vesztő helyen függni látván téged, | nagy rémület szállta meg őket | és hangoztatták : | Nincs más szent kívüled, Uram.

Ipakoj. 8. h. Az angyal az ifjak kemencéjét beharmatozván, most pedig az asszonyok sírását feloldván, mondja : Miért hoztok kenetet? Kit kerestek a sírban? Krisztus Isten feltámadt, mert ő az emberi nem élete és üdvössége.

4. A kereszten véghezvitt | isteni üdvigondozásodat előre látván Habakuk, | csodálkozva kiáltott fel : | Te megtörted az erőszak hatalmát, Jóságos | és a pokolban levőkhöz csatlakoztál, | mint Mindenható.

5. Krisztus Isten, | midőn Izaiás | a köztünk való megjelenésed felett elmélkedett, | világosságot látott feltündökölni | és felkiáltott : | Feltámadnak a halottak | és felélednek a sírban levők | és felvidámulnak, | kik a földön laknak.

6. Az élet tengerét | a kísértések viharától zajongani látván, | a te csendes kikötődbe | menekülök és hozzád kiáltok : | a romlásból vezéss ki életemet, | ó Nagyirgalmú.

Ha dec. 20. előtt van, akkor a szentatyák kondákját és ikoszt énekeljük ... 432. lap.

Az előünnep keretében : Kondák, 1. h. Örvendj Bethlehem, készülj Efráta, | mert íme a Jerkebárány méhében hordozza a nagy Pásztort, | kit siet megszülni. | Őt nézik az isteni atyák, | örvendeznek a pásztorokkal együtt | és éneklük a szoptatós Szűzet.

Ikosz. A te Szülöttednek szétáradó fényét látván Szűz, az istenszerető Ábrahám, a megénekelt Izsák, Jákob és a szentek istenválasztotta egész kara örvendezik : és a teremtményt eljöveteled elé hozta, örvedetes szólamokkal, mert az öröm közbenjárójának tüntél föl, mindnyájunk előtt, minden értelmet meghaladóan. És méhedben fogantad egykor azt, kit Babilonban láttak és ki a tüzes kemencébe igazságtalanul dobott ifjakat sértetlenül megőrizte. Azért a Jerkebárány kezén Szundikálót éneklük, dicsőítvén a szoptatós Szűzet.

7. Kimondhatatlan csoda, | hogy aki a szentéletű ifjakat | a tüzes kemencéből kiszabadította, | most mint lélekzetnélküli halott | a sírba tétetik a mi üdvösségünkért, | kik így énekelünk neki : | Áldott vagy te szabadító Istenünk.

8. Rémülj meg a félelemtől, | ó ég és rendüljenek meg a föld alapjai ; | mert íme a halottak közé számíttatik | és keskeny sírba tétetik az, | aki a magasságban lakik. | Őt áldjátok ifjak, | áldozópapok énekeljétek | és népek magasztaljátok mindörökké.

9. Ne sirass engem, ó Anya, | látván szeplőtelenül méhedben fogant Fiadat a sírban, | mert feltámadok | és megdicsőülök | és mint Isten, dicsőséggel ruházom fel azokat, | kik téged hittel és szeretettel magasztalnak.

Fényének feltámadási: Dicsőség ... Pátriárkák jelesei | és az atyák tündököltek előre hitben a főtörvény előtt : | Ábrahám, Izsák és Jákob, | mint világítók, | mert az

összes próféták | és igazak belőlük tündöklöttek fel, | mint világosságot árasztó gyertyák, | kik minden teremtményt | a tiszteletreméltó jövődölés forgács-fáklyájával megvilágosítottak | és szorgalmasan imádkoznak az Istenhez a világért.

Most és: A szeplőtelen Jerkebárány | a kezdetnélküli Igének Bárányát | szüli az idők teljében, | ki örökség szerint | Ádám és Dávid unokája, | akinek kimondhatatlan szülését | az atyák sokasága méltóan előre ünnepli.

Hogyha dec. 24-ére esik, akkor a feltámadási fényének helyett ezeket énekeljük:

Ábrahám és az isteni ősatya Dávid törzséből vezetetik be a kezdetnélküli Ige, | aki a Szentháromsággal egyenlő számú ifjakat | a csodálatosan leküldött angyallal | a lángoktól megmentette | és az asszonyok sikolyát örömmre változtatta át.

Dicsőség ... Pátriárkák jelesei ... 438. lap.

Most és: Vigadozzál Bethlehem | és készülj Efrata, | mert jön az Istenszülő, | hogy a pusztában és jászolban megszüljje a kimondhatatlan Istent. | Ó fenséges titok! | Ennek isteni születését most Ábrahám, | Izsák, úgyszintén Jákob, | az összes pátriárkák | és próféták, | valamint az emberek az angyalokkal fényesen előre ünneplik.

Dicséreti szlichirák. 4 feltámadási és 4 az oktoichból 5. h. Podobna. Emeld fel igazán hangodat Sion, | Isten városa | és hirdesd az Atyák isteni emlékét, | Ábrahámmal Izsákot és az ősként dicsőített Jákobot tisztelvén; | íme Júdával és Lévivel magasztaljuk | a nagy Mózeszt és a csodálatos Áaront | és mindnyájan Dáviddal Jézust | (Sírak fiát) | és Sámuel, | Krisztus isteni előünnepének isteni dicséretet, | isteni énekkel hozunk, | mert Ötöle kérjük a kegyelem elnyerését | és a világnak adandó gazdag kegyelmet. (2-szer.)

Vers. Áldott vagy te Uram, atyáink Istene, dicséretes és dicsőséges a te neved, mindörökké.

Jöjj a hajdan mennyei tüzes szekeren ülő Illés | és istenes bölcsességű Elizeus, | Ezekiellel együtt | és Oziás és együtt örvendjete. | A próféták tiszteletreméltó | és isteni ihletségű tizenkettes száma vigadozzék, | minden

igazak karban énekeljeteK, | énekben zengedezzetek
Krisztus születésének | és ti jámbor életű ifjak, | kik a
kemence tüzet harmattal oltottátok ki, | imádkozzatok
érettünk, Krisztushoz, | küldjön a mi lelkünkre gazdag
kegyelmet.

*Vers. Mert az Úr igaz minden cselekedetében, melyeket
nekünk parancsolt.*

Megjelent a próféták által | a földön ősidők óta jöven-
dülésben hirdetett Istenszülő Szűz, | kiről a bölcs pátriár-
kák is megemlékeznek | s velük örvendez a nők ájtatos
serege: | Sára, Rebeka, Rachel, Anna | és a Mózeshez
tartozó dicső Mariam. | Velük vigadoznak a föld minden
határai | és minden teremtmény áhítattal hajol meg, |
mert a mindenek Alkotója | és Istene testileg születni
közeleg | és ajándékozni készül nekünk gazdag kegyelmet.

Dicsőség . . . 8. h. A törvény tanításának egybehangzó
értelme | Krisztus testszerinti születését jelenti, | a tör-
vényelőtti időkből pedig isteni malasztot hirdetett, | mely
a törvény fölött a hitben gyökerezett. | Miértis az
enyészet a közbenjárás útján való | megszűnését remélve, |
az alvilágban letartott lelkeknek | a feltámadás kedvéért
előre hirdetett: | Uram, dicsőség Neked.

*Más szlichirák, hoggha az előírás szerint nem feltámadásnak
vesszük, 4. h. Dallam: Felülről és nem az emberektől . . .*
Izaiás | hangja beteljesedik, | mert íme a Szűz a Meg-
foghatatlant | testtel körülírta, | szíve alatt hordja | és
dicsőségesen megszülni közeledik. | Istent befogadó bar-
lang, szépülj meg, | Bethlehem, készülj rá: | mert a Király
téged méltatott lakóhelyéül. | Fogadjátok, jászlak, a be-
pólyált kisded Krisztust, | ki az emberek bűneinek köte-
lékeit | készül feloldani | malasztjával.

Megtestesült | az Úr szolgájától, | szét akarván
tépni a bűnök kéziratát | és feljegyezni az élet könyvébe
mindazt, | amit az ördög árulásával megölt. | A Szűz
pedig, | ki halandó testtel van körülvéve, | visel Téged, ki
mindeneket fenntartasz | és a kis barlangba kegyeskedel
költözni. | Akit, miután megszült, az angyalok felső
rendjei az isteni pásztorokkal dicsőítettek, | csodálkozván |
a Te hatalmadon.

A fényes és élő felhő, | mely égi esőt hordoz, | jön,
 hogy a földre árássa azt ki, | hogy megittassa vele a föld
 színét. | A kegyelem tavasza, a szellemi fecskemadár, ki-
 fejezhetetlen módon megszüli azt, | akit szíve alatt hor-
 doz, | lerontván az istentelen telet; | a tiszta és szeplőte-
 len palota | a megtestesült Királyt | a barlangba hozza.

*Dicsőség . . . : 8. h. A törvény tanításának egybe-
 hangzó . . . 440. lap.*

Most és . . . : Áldásteljes vagy te . . . 52. lap.

A szentmisén.

*Feltámadási tropár, azután az Atyáknak: A hitnek vitézül . . .
 436. lap. Dicsőség . . . Most és . . . Kondák az atyáknak: A kézzel fes-
 tett . . . 432. lap. Az előünnepen pedig: Örvendj Bethlehem . . .
 438. lap.*

*Prokimen: 4. h. Áldott vagy te, Urunk, atyáinknak
 Istene, dicséretes és dicsőséges a te neved, mindörökké.*

*Áldozási vers: Dicsérjétek . . . Más: Örvendjétek,
 igazak, az Urban! Jámborokhoz illik a dicséret.*

KRISZTUS SZÜLETÉSÉNEK ELŐÜNNEPE.

SZENT TISZTELETREMÉLTÓ EUGENIA VÉRTANUNŐ EMLÉKE.

December 24.

Nagy vecsernye.

Uram, tehozzád . . . után: 5. h. Dallam: Üdvözlégy, életadó kereszt . . .

Ki Ádám | tekintetét viseled | és Isten képére vagy
 alkotva | és ki kezeiken akarod magadat vitetni, | ki hatal-
 maddal mindent kezeidben tartasz, | a tisztaságos Szeplő-
 telen előre hirdetvén téged, mondá: | Hogyan takarjalak
 be pólyákba, | mint gyermeket? | Hogyan tápláljalak
 Téged emlővel, | ki mindeneket táplálsz? | Hogyan csodál-
 kozzam a Te értelmet meghaladó szegénységeden? |
 Hogyan nevezzelek Téged, Fiamnak, | ki a Te szolgálód
 vagyok most? | Énekellek, áldlak Téged, | ki a világnak
 gazdag kegyelmet adsz.

Miután | a mindenkor Szeplőtelen | a belőle meg-

testesült gyermeket, | az örök Istent, | karjain hordozta, | csókjaival elárasztotta, | örömtől eltelve hirdeti Neki: | Magasságbeli Isten, | láthatatlan Király! | Hogyan nézzelék Téged, | mert a Te mértéknélküli szegénységednek titkát | nem vagyok képes megérteni? | Mert a kis és idegen barlang Téged, a születendőt, elhelyez, | ki a szűzességet nem érinted, a méhet, mint születés előtt, megőrzöd, | adván nekünk gazdag kegyelmet.

Ez a | tisztaságos szolgáló hallván | a félelmetesen beszélő és a barlang előtt együtt álló bölcseket, így szólt hozzájuk: | Kit kerestek ti? | Mert amint látom, messze fekvő vidékről jösztek, | perzsa arcot és bölcseséget birtok; | idegen országból jöttetek ti | és amint tudva van, a magasságból Jövőhöz | és messziről hozzám Költözőhöz jösztek igyekezettel, | hogy Őneki hódoljatok, | ki gazdag kegyelmet ad a világnak.

8. h. Elhagyván a világot, | a lélek szépségét, | a nemesség nemességét a felső javakkal világítottad meg, | legtiszteletreméltóbb Eugénia. | A zavartalan kegyelem képét életeddel megőrizted, | legyőzhetetlen vértanunő, | a tisztaság hathatós védelme | és a természet legnemesebb virága.

Szóval, étellel, kegyelemmel | és türessel lelkedben felékesítve | vezetted a katonák hőseit | és a szűzek csapatát Ahhoz, ki feltündöklött a Szűztől, | tanúságot tevén Az előtt, | ki mindnyájunknak bemenetet nyit, | bölcs Eugénia. | Ővelük most is Őt imádd, | hogy mentse meg a te nyájadat.

Az igazság Alkotója téged, | mint tiszta szűzet | és mint nevezetes vértanunőt, | miután felségesen kettős koszorúval ékesített fel, | fényjelenséggel megvilágított palotát ajándékozott neked, | ahová miután beköltöztél, | Krisztus jegyese, most nyilván az örökkétartó | boldogsággal gazdagodtál.

Dicsőség... Most és...: 2. h. Ime közeledik üdvösségünk... 436. lap.

Előverses szlichirák: 1. h. Dallam: Dicső vértanuk...
Jöttek a napkeleti bölcsek | és ajándékokat: aranyat, tömjént és mirhát hoztak neked, Fiam, | mert Királynak láttak Téged születni; | és íme ott állanak az ajtó előtt, | parancsolj nekik, | hogy mint gyermeket lássanak Téged, | kit én karjaimon tartok | és aki a hajdani Ádámnál idősebb.

Elővers: Az Isten eljön délfelől és a szent Fárán hegyéről.

A Szűz mondta hajdan | a bölcseknek: Jertek és lép-

jetek be igyekezettel | és lássátok a Láthatatlant, | ki lát-
hatónak mutatta magát | és gyermekké lett. | Ők pedig
gondossággal beléptek | és leborultak előtte, | ajándékokat
adván, | beteljesítvén az isteni jövendöléseket.

Uram, hallottam, amit hirdettél és féltem.

Mondá a házasságot nem ismerő Szűz : | Karjaimon
hordozlak, | mint gyermekemet, | a mindeneket Hordozót |
és csodálkozom, | hogyan táplállak Téged tejjel, | ki min-
deneket táplálsz? | Én Fiam, én Alkotóm, | dicsőítem a Te
az emberekhez való lejöveteledet, | amellyel üdvözítet a
veszendő világot.

Dicsőség ... Most és ...: 6. h. Ünnepelj, Sion ...
411. lap.

Tropár: 4. h. Beiratkoztál egykor a tisztos korú Jó-
zseffel, | mint Dávid törzséből való, Bethlehemben, Mária,
szíved alatt hordván a szeplőtelenül fogant Magzatot; |
majd elkövetkezvén a szülés ideje, | nem volt egy hely
sem lakásra, | de mint ékes palota, a barlang nyílt meg
a királynő előtt. | Krisztus születik, | hogy az előbb el-
esett embert üdvözítse.

Reggeli istentisztelet.

Isten az Úr ... után: Tropár 4. h. Beiratkoztál egykor ...
mint jent. (3-szor.)

a) *Leülő: 6. h.* A próféták mondásai ma beteljesültek; |
mert a mi Istenünk kimondhatatlan módon holnap megszü-
letik a Szűz Máriától, | ki marad tovább olyannak, | mint
volt a szülés előtt. | Összegyűlnek a bölcsek, vivén ajándéko-
kat, | a mezőn pásztorok virrasztanak, | hogy mi is eléne-
keljük : | Aki a Szűztől született, | Urunk, dicsőség Neked.

Dicsőség ... Most és ...: Ugyanaz.

b) *Leülő: 8. h.* A pásztorok alvásának az Angyalok
serege vetett véget, | hangoztatván és mondván nekik : |
hagyjátok abba az alvást, | kik a nyáját őrízitek, kiáltván
mondjátok : | Krisztus Urunk születik, | ki mint Isten
kegyeskedett üdvözíteni az emberi nemet.

Dicsőség ... Most és ...: Ugyanaz.

Kánon: 1. Irmosz. A mélységbe fullasztá hajdan ...
55. l. (II. hang.)

3. Kivirágzott a puszta . . .

Leülő: 1. h. Ma a föld mennynek mutatja magát, | mert rajta születik az Alkotó, | ki Juda Bethlehemében, jászolban fekszik; | az angyalokkal együtt szüntelenül énekelik a pásztorok: | Dicsőség a magasságban és békeség a világban. | Látván pedig a bölcsek a mozgó csillagot, | gyorsan siettek ajándékot hozni: | aranyat, tömjént és mirhát, mint a mindenek Istenének | és örök Királynak | és a mindenek Életadójának, | ki a barlangban az irgalmasságért született.

4. Születtél a Szűztől . . .

5. Közvetítő levél . . .

6. A bűnök mélységében . . .

Kondák: 3. h. Ma a Szűz a barlangba siet, | kimondhatatlan módon megszülni az örök Igét. | Hallván ezt, vigadozz ó egész egyetem, | dicsőítsd az angyalokkal | és pásztorokkal együtt a születendő Gyermecket, | az örök Istent, | ki kegyeskedett megjeleni.

Ikosz. A próféták mondásai most beteljesednek: mert íme, a Szűz Bethlehem városában a barlangban szüli az örökké Tökéletest. — Az emberek mind újjászületnek. Örvendj és vigadozz, mert a szolgától jön az Uralkodó, hogy mindenkit éltesen, csodás balzsamával megszabadítson minket, kik romlással születtünk és mint gyermek látszik jászolban pólyákba takarva, a Kisdéd, az örök Isten.

7. A gonosz zsarnok . . .

8. A tüzes kemence . . .

9. A kezdetnélküli Atyának . . .

Fényének. Ki az elérhetetlen fényben lakik | és fenn tart mindeneket, | könyörületességéből | a Szűztől születik | és mint Gyermecek pólyába takartatik; | a barlangban és jászolban az állatok hódolnak Neki. | Siessünk Bethlehembe, | hogy a bölcsekkel hódoljunk Neki, | vivén ajándékba legnemesebb cselekedeteink gyümölcseit.

Dicsőség . . . Most és . . . Hívek! Hozzunk éneket | a szűz Máriának, | mert íme most jön, | hogy Bethlehem városában megszülje Krisztus Üdvözítőt. | Azért, bölcsek, az ajándékkal a csillag után siessetek velünk hódolni; | pásztorok pedig siessetek kiáltani az angyalokkal a Születettnek: | Dicsőség Neked, | ki a barlangban és jászolban fekszel.

Minden lélek dicsérje az Urat . . .

Dicséreti szlichirák . . . 6. h. Csillag támadt Jákobtól a barlangban. | Jöjjünk mi is, | teljesítsük az előünnepieket, | siessünk a bölcsekkel, | menjünk a pásztorokkal, | lássuk a tejével tápláló Szűzet. | Ó, mily felséges látvány! : | Izrael Királya érkezik.

Az angyalok kara ma énekekkel tisztel Téged, | ragyogó és férfit nem ismerő Anya, | szüléseden örvendvén, énekel. | Tisztaságos : örvendj, az igazhitűek reménye, | örvendj, a téged éneklők menedéke. | Azért mondjuk : Áldott vagy, Istenünk, | ki megjöttél, dicsőség Neked.

Virág fakadt Jessze törzsökéből | és a fényes próféta által hirdettetik, | mert látjuk a Szűzet, | ki természetfeletti módon a magasságbeli Atyával egyhatalmú kedves Virágot szüli a barlangban. | Mondjuk, emberek : Áldott vagy Istenünk, | ki megjöttél, dicsőség Neked.

Ma Ádám felhivatik az álnokságból | és az ellen sötét csábításától ; | mert Krisztus a Szűztől megtestesül, mint ember, | ki megújította Ádámot, | ki eltörölte az átkot a Szűzzel. | Emberek mondjuk : | Áldott vagy, Istenünk, | ki megjöttél, dicsőség Neked.

Dicsőség: Jer, Bethlehem, készülj a születéshez ; | jer, József, iratkozzál be Máriával ; | tiszteletre méltó jászol, | Istent takaró pólyák, | amelyekbe Krisztus Istenünk, az Élet takartatik, | ki a halálos bilincseket széttörte, | vívén az embert a kiengesztelés felé.

Most és . . . : Ó, az Isten gyermekének áldott belseje, | mely gondolatilag nagyobbnak mutatta magát ! | Akit nem fogadhatott be az Ég, | Te magadban tartva hordozod. | Ó, a Szűz áldott emlői, | amelyeket Krisztus, a minden lelkek táplálója, szopott, | aki az Isten gyermekének testéből szeplőtelen módon alkotott magának testet.

Kis doxológia. Ekténia: Teljesítsük reggeli könyörgésünket és a második fennhang után énekeljük a következő szlichirákat:

2. h. Dallam: «Efrata háza . . .» A Mindenalkotó | hajlékának mutattad magadat, Szűz ! | Mert beléd költözött a dicsőség Ura, | hogy megszülessen most, | jött és beléd költözött.

Elővers: Az Isten eljön déljelől és a szent Fárán hegyéről.

Ó, csodák! Új gyermek, | az örök Isten születik, |
Betlehemben a Szűztől, | a barmok jászolában.

Uram, hallottam, mit hirdettél és félted.

Az angyalok szellemi karai, | a pásztorokkal és böl-
cekkal mondjátok | a magasságbeli Istennek : | dicsőség
Neked.

Dicsőség . . .: Dicsőség Neked, Atya, | Fiú és Lélek, |
mert meglett az emberek ujjászületésére | a rettenetes
titok.

Most és . . .: Üdvözlégy, Istenszülő Szűz, | ki a Szent-
lélektől életet szültél, | mindnyájunk üdvösségére.

Gerard van Honthorst.

Dicsőség mennyben az Istennek,
Békesség földön az embernek!

KARÁCSONY ÜNNEPE.

December 25.

KRISZTUS SZÜLETÉSÉNEK ELŐESTÉJE.

*Királyi imaórák.**

ELSŐ IMAÓRA.

*Áldott a mi Istenünk, Mennyei Király, Háromszor szent, Mi-
atyánk, 12-szer Uram irgalmaz, Dicsőség . . . Most és, Jertek imádjuk...*

5. zsoltár.

Igéimet vedd füleidbe, Uram! értsd meg kiáltásomat. — Figyel-
mezz könyörgésem szavára, én királyom és én Istenem! — mert
neked könyörgök; Uram! reggel meghallgatod az én szómat. — Reggel
elé állok és nézek; mert nem vagy te gonoszságkedvelő Isten. —
Sem gonosztevő nem lakik melletted, sem a gonoszok nem maradnak
meg szemeid előtt. — Gyűlölöd mind, kik gonoszságot cselekszenek,
elveszted mind, kik hazudságot szólnak. A vérszopó és álnok férfiat
útálja az Úr. — Én pedig irgalmad sokaságában bemegyek a te há-
zadba: imádkozom szent templomodnál a te félelmedben. — Uram!
vezérelj engem igazságodban; ellenségeim miatt igazgasd utamat
színed előtt. — Mert nincs igazság szájokban; hiú az ő szívök. —
Nyílt sír az ő torkuk, nyelvöket álnokul forgatják, íteld meg őket,
Isten! Essenek el szándékaiktól, istentelenségeik sokasága szerint
űzd ki őket; mert bosszantottak, Uram, téged. — És örüljenek
mindnyájan, kik benned bíznak, örökké vigadni fognak; és bennök
fogsz lakni. És dicsekedni fognak benned mindnyájan, kik szeretik a te
nevedet, — mert te megáldod az igazat, Uram! jóvoltoddal, mint
paizzsal, környékeztél meg minket.

44. zsoltár.

Az én szívem jó beszédet önt ki; a királynak ajánlom
énekemet. Az én nyelvem az író tolla, ki gyorsan ír. — Ékes alakú
vagy az emberek fiaí fölött, kedvesség van előntve ajakidon:
azért áldott meg téged az Isten mindörökké. — Kösd fel oldaladra
kardodat, leghatalmasabb! — A te ékességeddel és szépségeddel
indulj meg, járj szerencsésen és országolj a valóságért és szelídségért
és igazságért; és jobbod csodálatosan elvezet téged. — Nyilaid élesek,

* Ha az előeste szombatra, vagy vasárnapra esik, a királyi ima-
órákat pénteken végezzük.

népek esnek el alattad, a király ellenségei szíveibe (hatnak). — A te széked, Isten! mindörökkön örökké áll; igazság pálcája a te országod pálcája. — Szeretted az igazságot és gyűlölöd a gonosztságot; azért kent föl téged az Isten, a te Istened vigaság olajával társaid felett. — Mirrha és áloe és kázia van ruházatodban az elefántcsontházakból, melyekkel gyönyörködtettek téged — a királyok leányai a te dicsőségében. A királyné jobbold felől áll aranyos ruházatban, körülvetetve sokszínű ékességgel. — Halljad, leányom! és lássad és hajtsd ide füledet; és feledd el népedet és atyád házat. — És a király megkívánja ékességedet; mert ő a te Urad Istened és imádni fogják őt. — És Tírus leányai, a község minden gazdagjai ajándékokkal könyörögni fognak színed előtt. — A király leányának minden dicsősége belül vagy, arannyal szegélyezett — sokszínű öltözetében. Utána szűzek vezettetnek a királyhoz, az ő társai hozzád vitetnek; — bevitetnek vigassággal és örvendezéssel, behozatnak a király templomába. — Atyáid helyett fiak születnek neked; fejedelmekké rendezed azokat egész földön. — Megemlékeznek a te nevedről minden nemzedékről nemzedékre; azért a népek dicsérni fognak téged örökké és mindörökkön örökké.

45. zsoltár.

A mi Istenünk oltalom és erő; segítő a szorongatásokban, melyek igen elértek minket. — Azért nem félünk, ha a föld megrendül is és a hegyek a tenger szívébe vitetnek. — Zúgjanak bár és háborogjanak az ő vizei, rengjenek, a hegyek az ő erőssége miatt: — a folyó rohama fölvidítja az Isten városát, megszenteli hajlékát a Fölséges. — Isten annak közepette van, s nem fog ingani; megsegíti őt Isten korán reggel. — Fölháborodtak a nemzetek és hanyatlottak az országok; ő szózatát adta és megrendült a föld. — Az erős Ura mivelünk; oltalmazónk Jákob Istene. — Jöjjetek elő és lássátok az Úr cselekedeteit, minő csodákat tett a földön: — Megszüntetvén a hadakat a föld végeig, eltöri a kéziját és összezúzza a fegyvereket és a paizsokat megégeti tüzzel. — Szűnjetek meg és lássátok, hogy én vagyok az Isten; felmagasztaltatom a nemzetek között és felmagasztaltatom a földön. — Az erős Ura mivelünk; oltalmazónk Jákob Istene.

Dicsőség... Most és: Alleluja 3-szor, Uram, irgalmazz 3-szor Dicsőség:

Tropár, 4. h. Beiratkoztál egykor Mária, a tisztességes korú Józseffel, | mint Dávid törzséből való Bethlehemben, | szíved alatt hordván a szeplőtelenül fogant Magzatot, | majd elkövetkezvén a szülés ideje, | nem volt egy hely sem lakásra, | de mint ékes palota, a barlang nyílt meg a Királynő előtt. | Krisztus születik, | hogy az előbb elesett embert üdvözítse. *Most és: Minek nevezzetek... 253. lap.*

Tropár, 8. h. Készülj Bethlehem, készüljetek előre jászlak, | fogadjon be barlang, | mert jó az igazság, elvonul az árnyék | és a Szűztől Isten jelenik meg az embereknek, | emberi képet vesz fel, mint mi, | megisteníti a

Vers. Az Úr eljő dél felől és a szent Fárán hegyéről.

Vers. Uram, hallottam, amit hirdettél és féltem.

Most és: Ugyanaz.

Parimia. Mikeás jövendölésének olvasása. 5. r., 2—4. vers.

Apostol Szent Pálnak a zsidókhöz írott leveléből. I. fej.

Sok rendben és sokféle módon szólván hajdan Isten az atyákhoz a próféták által, legutóbb ezekben a napokban Fia által szólott hozzánk, kit mindenek örökösévé rendelt, ki által a világokat is teremtette, ki mivel az ő dicsőségének fénye és lényegének képmása, és mindent fenntart hatalmának igéjével, miután a bűnöktől megtisztulást szerzett, a Fölség jobbján ül a magasságban, annival kiválóbb lévén az angyaloknál, amennyivel különb nevet örökölt azoknál. Mert melyik angyalnak mondotta valaha: Fiam vagy te, én ma nemzetelek téged? És ismét: «Én Atyja leszek neki, és ő nekem fiam leszen? És midőn ismét bevezeti elsőszülöttét a föld kereké-

gére, így szól: És imádják őt Istennek összes angyalai. És az angyalokat illetőleg ugyan így szól: Aki angyalait szelekké teszi, és szolgálait tűzlánggá. Fiához pedig: A te trónod, ó Isten, örökkön örökkévaló; igazság jogara a te országod jogara. Szeretted az igazságosságot és gyűlölted a gonosztságot; azért kent föl téged az Isten, a te Istened, a vidámság olajával társaid fölött. És: Kezdetben te, Uram, megalapítottad a földet, és kezdednek művei az egek. Ezek elmúlnak, te pedig megmaradsz; és mind miként a ruha elavulnak, és miként az öltözetet változtatod azokat, és elváltoznak; te pedig ugyanaz vagy, és éveid nem fogynak el.

Evangélium: Máté 2.

Azután: Lépteimet igazgasd a te beszéded szerint és ne uralkodjék rajtam semmi igaztalanság. Ments meg engem az emberek rágalmaitól, hogy megtarthassam parancsaidat. A te orcádat derítsd fel szolgád felett és taníts meg engem igazságaidra. Teljék meg az én szám dicsérettel, hogy énekeljem dicsőségedet egész nap a te nagy voltodat.

Háromszor szent. Miatyánk, Kondák 3. h. Ma a Szűz a barlangba siet, | kimondhatatlan módon megszülni az örök Igét. | Hallván ezt, vigadozz ó egész egyetem, | dicsőítsd az angyalokkal és pásztorokkal együtt a születendő Gyermekeket, | az örök Istent, ki kegyeskedett megjelenni.

Azután: Uram, irgalmazz. (40-szer.) Ima. Ki minden időben . . . 255. lap. Uram, irgalmazz. (3-szor.) Dicsőség . . . Most és: Ki a keruboknál tiszteltebb. Az Úr nevében . . . Pap: Könyörüljön rajtunk az Isten . . . és Ima: Krisztus igaz világosság . . . Amen. 255. lap.

HARMADIK IMAÓRA.

Jertek, imádjuk (3-szor.)

66. zsoltár.

Könyörüljön rajtunk az Isten és áldjon meg minket; derítse föl ránk az ő orcáját és könyörüljön rajtunk: — hogy megismerjük a földön utadat, minden nép között a te szabadításodat. — Adjanak hálát neked, Isten, a népek; adjon hálát minden nép. — Örüljenek és vigadjanak a nemzetek; mert te ítéled a népeket igazságban és a nemzeteket a földön kormányozod. — Adjanak hálát neked, Isten, a népek; adjon hálát minden nép. — A föld megadja gyümölcsét. Áldjon meg minket Isten, a mi Istenünk. — áldjon meg minket Isten; és félje őt a föld minden határa.

86. zsoltár.

Az ő alapjai a szent hegyeken vannak; — szereti az SioŰrn kapuit Jákob minden hajléka fölött. — Dicsőséges dolgok mondatnak

felőled, Isten városa! — Megemlékezem Ráhabról és Babilonról, hogy megismerjenek engem. Ime az idegenek és Tírus és a szerezsenek népe, ezek is oda valók. — Nemde Sionról fog mondatni: Ember és ember született benne; és maga alapította azt a Fölséges? — Az Úr fogja ezt elbeszélni a népek és fejedelmek írásaiban, azokéban, kik benne vannak. — Mindnyájan vigadni fognak, kiknek lakásuk vagyon benned.

50. zsoltár.

Könyörülj rajtam Isten! a te nagy irgalmasságod szerint; és könyörületed sokasága szerint, töröld el gonoszságomat. — Moss meg engem mindinkább gonoszságomból és bűnömből tisztíts meg engem. — Mert elismerem gonoszságomat és bűnöm előtted vagyon mindenkoron. — Egyedül neked vétettem és gonoszt előtted cselekedtem; hogy igaznak találtassál beszédeidben és győzedelmes légy, midőn ítélteled. — Mert ime vétekben fogantattam; és bűnökben fogant engem anyám. — Mert ime az igazságot szereted; a te bölcseséged titkos és elrejtett dolgait kinyilatkoztattad nekem. — Hints meg engem izsóppal és megtisztulok; moss meg engem és a hónál fehérebb leszek. — Add, hogy örömet és vigasságot halljak és örvendezzenek megalázott csontjaim. — Fordítsd el orcádat bűneimtől; és töröld el minden gonoszságomat. — Tiszta szívet teremts bennem, ó Isten! és az igaz lelket újítsd meg belső részeimben. — Ne vess el engem színed elől; és szent lelkedet ne vedd el tőlem. — Add vissza nekem üdvöztetés örömét; és jeles lélekkel erősíts meg engem. — Megtanítom utaidra a kesergő lélek; és az istentelenek hozzád térnek. — Szabadíts meg engem a vérbűntől, Isten, üdvösségem Istene! és nyelvem magasztalni fogja a te igazságodat. — Uram! nyisd meg ajakimat, és szám a te dicséretedet fogja hirdetni. — Mert ha kedvelnéd, bizonyára áldozatot adtam volna; de az égáldozatokban nem gyönyörködöl. — Áldozat Istennek a kesergő lélek; a töredelmes és alázatos szívet, ó Isten! nem veted meg. — Cselekedjél kegyesen, Uram, jóakaratedből Sionnal, hogy épüljenek Jeruzsálem kőfalai. — Akkor veszed kedvesen az igazság áldozatát, az ajándékokat és égáldozatokat; akkor tesznek oltárodra borjakat.

Dicsőség... Most és: Alleluja. (3-szor.) Uram, irgalmaz. (3-szor.)

Dicsőség: Tropár: Beiratkoztál egykor 448. lap.

Most és: Istenszülő! te vagy a valódi szőlővessző, | ki megnövesztetted nekünk az élet Gyümölcsét. | Hozzád könyörgünk, Úrnőnk, | imádkozzál az apostolokkal | és minden szentekkel együtt | lelkünk üdvösségéért.

Azután tropár, 6. h. Ime a mi Istenünk! | ki mással össze nem hasonlítható, | a Szűztől született, | az emberekkel együtt élt, | szegényes jászolban feküdt, | az Isten egyszülött Fia, | mint pihenő ember látszik, | ki a dicsőség Ura, pólyába takartatott | és a bölcséket a csillag figyelmézteti az ő imáadására | s énekeljük: Szentháromság, üdvöztess a mi lelkünket.

Vers. Az Úr eljő dél felől és a szent Fárán hegyéről.

8. h. Urunk, a te születésed előtt | csodálkozván, félelemmel nézték a te titkaidat | a szellemiseregek, | mert mint gyermek, kegyeskedtél megszületni, | az eget csillagokkal ékesítetted fel | és az állatok jászlában feküdtél, | ki a föld határait tartod tenyereden. | Ezen gondoskodásodból ismeretes a te kegyességed | és a te nagy kegyelmed, | Krisztus, dicsőség néked.

Vers. Uram, hallottam, amithirdetted és féltem: Ugyanaz.

Dicsőség, 3. h. Mondd nekünk József: | a szentélyből fogadott Szűzet miért hozod terhesen Bethlehembe? | Én, monda, a jövődöléseket megvizsgálván | és hírt vevén az angyaltól, | meggyőződtem, hogy Máriának titokzatos módon Istent kell szülnie, | kinek imádására napkeletről bölcsek fognak érkezni, | drága ajándékkal kedveskedni neki. | Miértünk megtestesült Urunk, | dicsőség néked.

Most és: Ugyanaz.

Prokimen. Mert kisded született nekünk és fiú adatott nekünk.

Parimia: Baruk jövődölésének olvasása. 3. r., 36—38. és 4. r., 1—4. vers.

Ez a mi Istenünk, és nincs más hozzája hasonlítható. Ő találta föl a bölcsesség minden útját, és Jákobnak, az ő szolgájának adta azt, és Izraelnek az ő kedveltjének. Ezekután a földön láttatott, és az emberekkel társalkodott. Ez az Isten parancsainak könyve, és az örökkévaló törvény; mindnyájan, kik megtartják azt, életre jutnak, akik pedig elhagyják, halálra. Térj meg Jákob! és ragadd meg azt, járj utadon az ő világossága fényénél. Ne add másnak a te dicsőségedet és méltóságodat idegen nemzetnek. Boldogok vagyunk, mi, Izrael! mert ami tetszik Istennek, kijelentetett nekünk.

Apostol, szent Pálnak a galatákhöz írott leveléből, 3. r., 23—29. és 4. r., 1—5.

Atyámfiai: Mielőtt pedig elérkezett a hit, a törvény alatt őriztettünk, egybezárva azon hitre, mely kijelentendő volt. Ennélfogva a törvény nekünk nevelőnk volt Krisztusra, hogy a hit által igazuljunk meg. De miután elérkezett a hit, már nem vagyunk a nevelő alatt. Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a hit által, mely Krisztus Jézusban vagyon. Mert mindnyájan, kik Krisztusra megkeresztelkedtetek, Krisztust öltöttétek magatokra. Nincs többé zsidó, sem görög, nincs szolga, sem szabad, nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok Krisztus Jézusban. Ha pedig ti Krisztuséi vagytok, akkor Ábrahám ivadéka vagytok, az ígélet szerint való örökösök. Mondom pedig: Míg az örökös kiskorú, semmiben sem különbözik a szolgától, bár mindennek ura; hanem gyámok és gondviselők alatt

van az atyjától előre meghatározott időig. Így mi is, míg kiskorúak voltunk, a világ elemeinek szolgasága alatt voltunk. De midőn elérkezett az idők teljessége, az Isten elküldé Fiát, ki asszonyból lett, ki a törvény alattvalója lett, hogy azokat, kik a törvény alatt voltak, megváltsa, hogy a fogadott fiúságot visszanyerjük.

Evangélium: Lukács 5.

Áldott az Úr Isten, áldott az Úr minden nap. Megsegít minket a mi üdvösségünk Istene. A mi Istenünk, a szabadító Isten.

Háromszor szent, Miatyánk, Kondák: Ma a Szűz... 450. lap. Uram, irgalmazz. (40-szer) Ki minden időben... 255. lap. Uram, irgalmazz. (3-szor.) Dicsőség... Most és: Ki a keruboknál... az Úr nevében... Szent atyáink imái által... Ima: Uralkodó Istenünk... 259. lap.

HATODIK IMAÓRA.

Jertek, imádjuk... (3-szor.)

71. zsoltár.

Isten! add jogodat a királynak, és igazságodat a király fiának; hogy igazságosan ítélje a te népedet és méltányosan a te szegényeidet. — A hegyek hozzanak békességet a népnek és a halmok igazságot. — Ő meg fogja ítélni a nép szegényeit, megszabadítja a szegények fiait és megalázza a rágalmazót. — És megmarad, míg a nap és hold tart, nemzedékről nemzedékre. — Leszáll, mint az eső a gyapjúra és mint az esőcseppek a földre. — Az ő napjaiban kivirágzik az igazság és a béke bősége, míg elenyészik a hold. — És a tengertől tengerig fog uralkodni és a folyóviztől a földkerekség határáig. — Leborulnak előtte a szerencsének és ellenségei a földet nyalják. — Tarzis és a sziget királyai ajándékokat mutatnak be; Arábia és Szába királyai ajándékokat hoznak. — És imádni fogja őt a föld minden királya; minden nemzet szolgálni fog neki. — Mert megszabadította a szegényt a hatalmastól; a szegényt, kinek nem volt segítője; — megkíméli a szegényt és szűkölködőt és a szegények lelkeit megszabadítja. — Az uzorákból és hamisságból kiszabadítja azok lelkeit: mert azok neve tiszteletes ölelte. — Élne fog és Arábia aranyából adatik neki és imádni fogják őt mindenkoron, egész nap áldják őt. — És bőség lesz a földön s a hegytetőkön is, gyümölcse meghaladja a Libanonét és a városokban virágnak fognak a lakosok, mint a föld füve. — Legyen áldott az ő neve mindörökké; mint a nap megmarad az ő neve és megáldatik benne a föld minden nemzetsége; minden nép magasztalni fogja őt. — Áldott legyen Izrael Ura Istene, ki egyedül tesz csodálatos dolgokat. — És áldott legyen az ő fölségének neve mindörökké; és dicsőségével teljék be az egész föld. Úgy legyen, úgy legyen.

131. zsoltár.

Emlékezzél meg, Uram, Dávidról és minden tűréséről, — amint megesküdött az Úrnak, fogadást fogadott Jákob Istenének: — Nem megyek be házam hajlékába, nem hágok föl nyoszolyám ágyára; — álmod nem engedek szemeimnek és szempilláimnak szunnyadást —

és nyugovást halántékaimnak: míg nem helyet találok az Úrnak, hajlékot Jákob Istenének. — Ime hallottunk róla Efratában; föl-találtuk azt az erdő mezején. — Menjünk be az ő hajlékába, imádkozunk ama helyen, hol az ő lábai állanak. — Kelj föl, Uram, a te nyughelyedre, te és a te szentelésed szekrénye. — Papjaid öltözzenek igazságba és a te szenteid örvendezzenek. — Dávidért, a te szolgáért, ne utáld meg a te fölkened orcáját. — Igazat esküdött az Úr Dávidnak és ezt nem másolja meg: «Tested gyümölcséből ültetek a te székedre». — «Ha fiaid megtartják szövetségemet és e bizonyságaimat, melyekre megtanítom őket: azok fiai is örökké a te széken fognak ülni.» — Mert az Úr választotta Siont, lakhelyül választotta azt magának. — Ez az én nyughelyem mindörökkön örökké; itt fogok lakni, mert ezt választottam. — Özvegyeit áldva áldom meg és szegényeit megelégitem kenyérrel; — papjait felöltöztetem üdvösséggel és szentei örvendve fognak örvendeni. — Ott növeszték szarvat Davidnak, szövétnekét gyújtok az én fölkenetemnek. — Ellenségeit gyalázatba öltöztetem, órajta pedig virággal fog az én megszentelésem.

90. zsoltár.

Aki a Fölséges segítségében lakik, a menny Istenének oltalmában marad. — Mondhatja az Úrnak: Oltalmazom vagy te és segítségem; én Istenem, őbenne bízom. — Valóban ő megszabadított engem a vadászok töréből és a súlyos veszélytől. — Vállaival megárnnyékoz téged, és az ő szárnyai alatt biztos vagy. — Paizs gyanánt vesz téged körül az ő igazsága; nem fogsz félni az éjjeli rémtől, — a nappal röpülő nyíltól, a sötétben járó vészről és a déli gonosz támadásától. — Ezeren hullanak el oldalad mellől és tízezren jobbod felől: tehozzád pedig nem fog közeledni; — hanem szemeiddel nézed és a bűnösök díját meglátod. — Mert te vagy, Uram, én reményem; ha a Fölségest választottad magadnak menedékül, — nem járul hozzád veszedelem és csapás nem közeledik hajlékodhoz. — Mert angyalainak parancsolt felőled, hogy megőrizzenek téged minden utadban. — Kezeikben hordoznak téged, netalán kőbe üssed lábadat. — Áspison és basiliskuson fogsz járni s az oroszlánt és sárkányt tapodod. — «Mivelhogy bennem bízott, megszabadítom őt, oltalmazom őt; mert megismerte az én nevemet. — Hozzám kiált és én meghallgatom őt; vele vagyok a szorongatásban; megmentem és megdicsőítem őt. — Betöltöm őt hosszú élettel és megmutatom neki az én szabadításomat.»

Dicsőség . . . Most és: Alleluja. (3-szor.) Uram, irgalmazz. (3-szor.) Dicsőség: Beiratkoztál egykor . . . 448. lap. Most és: Mivel nincs bátorságunk bűneink sokasága miatt . . . 261. lap.

Azután a következő tropárok: 1. h. Jertek hívek! Emelkedjünk fel lelkileg | és meglátjuk a Bethlehemben történendő magasságbeli isteni leszállást | és értelmünket megtisztítva, | az Életnek hozzunk olaj helyett erényeket, | miután előkészítettük a születési ünnepek menetét, | lelkünk mélyéből kiáltván: | Dicsőség a Szentháromságban levő magasságbeli Istennek, | kiben az emberek iránt

jóakarát nyilvánult meg, | ki megszabadította Ádámot
az eredeti átoktól, | mint Emberszerető.

Vers. Az Úr eljő dél felől és a szent Fárán hegyéről. 4. h.
Hallgass ég és figyelmezz föld, | rendüljön meg a minden-
ség alapja, | teljen meg félelemmel az alvilág, | mert az
Isten és Teremtő testi ékességekbe öltözködik | és aki
hatalmas kezével megteremtette az embert, | a teremt-
mény Alkotójának tűnik fel. | Ő az Isten gazdagságának |
és bölcseségének és értelmének váltsága: | mert kifür-
készhetetlenek az ő ítéletei | és kinyomozhatatlanok az ő
utai.

Vers. Uram, hallottam, amit hirdettél és jéllem: Ugyanaz.

Dicsőség... 5. h. Jertek, Krisztus népei, | hogy lássuk
a minden értelmet megfélemlítő | és meghaladó csodát |
és hódolatunkat áhitattal bemutatva, | hívek, ezt énekel-
jük: | Ma terhesen Bethlehem felé közeledik a Szűz, |
hogy megszüljön az Urat, | az angyali lények pedig előtte
mennek | és ezeket látva József, | a jegyes, felkiáltott: |
Micsoda ismeretlen titok van benned, Szűz? | és miképen
akarsz szülni, | ó férfit nem ismerő Leányzó?

Most és: Ugyanaz.

Prokimen, 4. h. Méhemből a hajnalesillag előtt szül-
telek téged, megesküdött az Úr és nem bánja meg.

Parimia. Izaías jóvendölésének olvasása, 7. r. 10—16. és 8. r.
1—4. és 9—10. vers.

Szóla az Úr Ákáznak, mondván: Kérj magadnak jelt a te Urad-
tól Istenedtől a mélységben alant, vagy fenn a magasságban. És
mondá Ákáz: Nem kérek, és nem kísértem az Urat. Akkor mondá
amaz: Halljátok tehát, Dávid háza! Kevés-e nektek, hogy az embe-
reket bántjátok, hanem az én Istenemnek is bántására vagytok?
Azért az Úr maga ad jelt nektek: Ime egy szűz méhében fogant, és
fiat szül, és neve Emmánuelnek fog hivatni. Vajat és mézet eszik,
hogy tudja a gonoszt megvetni, és a jót választani. Mert minekelőtte
a gyermek tudja a gonoszt megvetni, és a jót választani, elhagyatik
a föld, melyet te gyűlölsz az ő két királya miatt. És mondá az Úr
nekem: Végy magadnak egy nagy könyvet és írd abba ember írásá-
val: Sietve menj ragadományra, gyorsan fosztogass. És hív tanukat
vevék mellém: Uriás papot, és Zakariást, Barakiás fiát; és járulék
a próféta-asszonyhoz, és méhében foganta, és fiát szüle. És mondá az
Úr nekem: Híjad ennek nevét: Sietve menj ragadományra, siess
fosztogatni! Mert mielőtt tudja a gyermek atyját és anyját nevezni,
elvétezik Damaskus erőssége, és Szamaria ragadományai az asszír-
usok királya előtt lesznek. Velünk az Isten. Értsétek meg nemzetek és tér-
jetelek meg. Halljátok, minden távol föld, fegyverkezzetek bár, le

fogtok győzetni, övezzétek föl magatokat, le fogtok győzetni. Tart-satok bár tanácsot, meghiusul az ; osszatok parancsot, és nem lesz meg az, mert velünk az Isten.

Apostol, szent Pálnak a zsidókhoz írt leveléből, I. rész, 304. szakasz.

Kezdetben te, Uram, megalapítottad a földet, és kezded művei az egek. Ezek elmúlnak, te pedig megmaradsz ; és mind miként a ruha elavulnak, és miként az öltözetet változtatod azokat, és elváltoznak ; te pedig ugyanaz vagy, és éveid nem fogynak el. Kinek mondotta pedig angyalai közül valaha : Ül az én jobbmra, míg ellenségeidet lábad zsámolyává teszem? Nemde ők mindnyájan szolgáló lelkek, szolgálatra küldve azokért, kik hivatottak az üdvösséget örökölni? Ezért annál inkább kell megtartanunk mindazt, amit hallottunk, hogy valamiképen el ne sodortassunk. Mert ha már az angyalok által hirdetett ige is erős volt, úgy hogy minden bűn és engedetlenség elvette igazságos, megérdemelt büntetését, hogyan fogunk megmenekülni mi, ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel, melyet, miután az Úr hirdetésével vette kezdetét, azok, akik hallották volt, erősítettek meg számunkra.

Evangélium: Máté 3.

Előzzön meg minket gyorsan a te könyörületed, Uram, mert nagyon szegények vagyunk. Segíts meg minket szabadító Istenünk, a te szent neved dicsőségéért. Uram, szabadíts meg minket és tisztíts meg bűneinktől a te nevedért.

Háromszor szent . . . Miatyánk, Kondák: Ma a Szűz . . . 450. lap.

Uram, irgalmazz. (40-szer.) Ki minden időben . . . 255. lap.
Uram, irgalmazz. (3-szor.) Dicsőség . . . Most és : Ki a keruboknál . . .
Az Úr nevében . . . Szenteidnek imái által . . . Ima: Erők Ura és Istene . . . 264. lap.

KILENCEDIK IMAÓRA.

Jertek, imádjuk . . . (3-szor.)

109. zsoltár.

Mondá az Úr az én uramnak : Ül az én jobbmra, míg ellenségeidet lábaidd zsámolyává teszem. — A te hatalmad pálcáját elküldi az Úr Siónból. Uralkodjál ellenségeidnek közepette. — Nálad az uralom hatalmad napján a szentek fényességében ; méhemből a hajnali csillag előtt születtek téged. — Megesküdt az Úr és nem bánja meg : Te pap vagy mindörökké Melkizedek rende szerint. — Az Úr jobbod felől megrontja haragja napján a királyokat. — Ítélni fog a nemzetek között, nagy romlást teszen, soknak összezúzza fejét a földön. — A patakból iszik az úton ; azért emeli magasra fejét.

108. zsoltár.

Isten ! ne hallgasd el az én dicséretemet, mert a bűnös szája és az álnok szája rám nyílt. — Álnok nyelvvel szólanak ellenem és körülvesznek engem gyűlölséges beszédekkel és ok nélkül ostromolnak engem

— Ahelyett, hogy szeretnének, rágalmaznak engem ; én pedig imádkozom. — Rosszal fizetnek nekem a jóért és gyűlöléssel szeretetemért. — Rendelj föléje bűnöst ; és az ellenség álljon jobbjá felől. — Mikor ítéltetik, kárhoztatva jöjjön ki ; és imádsága legyen bűnévé. — Legyenek az ő napjai kevesek ; és tiszttségét más nyerje el. — Árvákká legyenek fiai és felesége özvegyé. — Bujdosva tévelyegjenek fiai és kolduljanak és vettessenek ki lakhelyeikből. — Az usorás kutassa föl minden jószágát ; és idegenek ragadják el szerzeményét. — Ne legyen neki segítője s ne legyen, ki árváin könyörüljön. — Vesszenek el szülöttei, töröltessék el neve egy nemzedékben. — Legyen emlékezetben atyáinak gonoszsága az Úr színe előtt és ne töröltessék el anyja vétke. — Legyenek az Úr előtt mindenkoron és emléküik vesszen el a földről ; — azért, mivel nem gondolt arra, hogy irgalmasságot cselekedjék, — és üldözte a szegény embert és nyomorultat és az elkeseredett szívűt öldökölte. — Szerette az átkot, tehát jöjjön rá ; és nem akarta az áldást, távozzék hát tőle. És magára húzta az átkot, mint a ruházatot, mely mint a víz, behatolt belsejébe és mint az olaj, az ő csontjaiba. — Legyen rajta, mint ruházat, melybe öltözik és mint az öv, mellyel magát mindenkor körülövezi. — Ez legyen jutalmok az Úrtól, kik engem rágalmaznak és kik rosszat beszélnek lelkem ellen. — De te, Uram, Uram ! légy velem a te nevedért ; mert jóságos a te irgalmad. Szabadíts meg engem, — mert nyomorult és szegény vagyok ; és szívem megháborított. — Mint az árnyék, mikor elhanyaglik, elenyésem és elüzetem, mint a sáskák. — Térdeim elerőtlenedtek a bőjtől ; és húsom elesett az olajhiány miatt. — Gyalázattá lettem nekik ; látnak engem és fejüket csóválják. — Segíts engem, Uram Istenem ! szabadíts meg engem a te irgalmasságod szerint ; — hadd tudják meg, hogy a te kezéd ez és te cselekedted ezt, Uram ! — Ők átkozni fognak, te megáldasz ; kik ellenem támadnak, megszegyenülnek ; a te szolgád pedig vigadni fog. — Öltözzenek szégyenbe, kik engem rágalmaznak ; és mint paláttal, födöztessenek be gyaláztatjokkal. — Nagy hálát adok szájjammal az Úrnak és a sokaság között dicsérem őt. — Mert a szegénynek jobbjá felől áll, hogy lelkemet az üldözőktől megszabadítsa.

85. zsoltár, lásd 265. lap.

Dicsőség . . . Most és: Alleluja. (3-szor.) Uram, irgalmaz. (3-szor.) Dicsőség: Tropár: Beiratkoztál egykor . . . 448. lap.

Most és: Ki érettünk a Szűztől születél és a keresztet elszenvedted, Jóságos | és legyőzted halállal a halált | s fel-támadtál, mint Isten, | ne vesd meg saját kezéd alkotását, | hanem mutasd meg, ó kegyelmes, | a te emberszeretetedet | s fogadd el az érettünk esedező Istenszülőt | és üdvözítsd a vétkes emberi nemet, Üdvözítő.

Azután a következő tropárok, 7. h. Csodálkozott Heródes, | látván a bölcsék buzgóságát | és haragra gyúlván, | a gyermek kora iránt tudakozódott. | Az anyák gyermek-telenekké tétettek | és a csecsemők éretlen termése kegyet-lenül lekaszáltatott, | az emlők teje kiszáradt | és a tej-

források kiapadtak | és lett nagy keserűség. | Azért hívek, kik ájtatosan összegyűltünk, | boruljunk le Krisztus születése előtt. (2-szer.)

Vers. Az Úr eljő dél felől és a szent Fárán hegyéről.

2. h. Szűz! Amikor József a fájdalomtól körülvéve | Bethlehem felé haladt, | így szóltál hozzá: | Miért vagy komor tekintetű, | látván, hogy én teherben vagyok | és szomorkodol, mert egészben véve nem ismered a bennem rejlő fenséges titkot? | Ezentúl tedd félre minden félelmedet, | megismervén a Legdicsőségesebbet. | Az Isten ugyanis irgalmasságból a földre szállt | ma az én méhemben és testet is felvett, | kit megszülvén, | lássad, amint fekszik | és örömmel eltelve hódolj neki, | mint Alkotódnak, | kit az angyalok énekelnek szünet nélkül | és dicsőítenek az Atyával és Szentlélekkel együtt.

Vers. Uram, hallottam, amit hirdettél és féltem: Ugyanaz.

Dicsőség. 6. h. Ma születik a Szűztől, | ki kezével fenn tart minden teremtményt, | mint földi lény pólyákkal takartatik, | ki valóságára nézve érinthetlen Isten. | Jászolban fekszik, | ki szavával megszilárdította az egeket. | Az emlők tejével tápláltatik, | ki a pusztában mannát árasztott a népnek. | A bölceket fogadja az Anyaszentegyház Jegyese. | Azok ajándékait átveszi a Szűz Fia. | Imádjuk a te születésedet Krisztus, | imádjuk a te születésedet Krisztus, | imádjuk a te születésedet Krisztus. | Mutasd meg nekünk a te dicsőséges Istenjelenésed ünnepét is.

Most és: Ugyanaz.

Prokimen: Sion anyja, mondja az ember és ember született benne.

Olvasmány: Izaiás jóvendölései. 9. rész. Kisded született nekünk és fiú adatott nekünk, kinek vállán vagyon a fejedelemség; és hivatik az ő neve csodálatosnak, tanácsadónak, Istennek, erősnek, a jóvendőség atyjának, békesség fejedelmének. Gyarapodni fog birodalma és a békességnek nem lesz vége; Dávid királyi székén és az ő országában ül, hogy megerősítse azt és megszilárdítsa az ítélet és igazság által mostantól és mindörökké. A seregek Urának buzgósa míveli ezt.

Apostol, szent Pál a zsidókhoz írott leveléből. 2. r. 11—18. vers.

Atyámfiai: Mert aki megszentel és akik megszenteltetnek, egytől vannak mindnyájan. Ez okból nem szégyenli őket testvéreinek mondani, így szólván: Hirdetni fogom nevedet testvéreim előtt; a

gyülekezetnek közepette dicsérni foglak téged. És ismét : Bizni fogok őbenne. És ismét : Ime én és gyermekeim, akiket nekem adott az Isten. Mivel tehát a gyermekek részesei a testnek és vérnek, ő maga is hasonlóan részese lett azoknak, hogy a halál által megrontsa azt, akinek a halál fölött uralma volt, tudniillik az ördögöt, és megszabadítsa azokat, akik a halál félelme miatt egész életükön át rabszolgaságban tartattak. Mert semmiképen sem az angyalokat karolta fel, hanem Ábrahám ivadékát karolta fel. Ezért mindenben hasonlóknak kellett lennie testvéreihez, hogy irgalmas legyen, és hűséges főpap az Isten előtt, hogy kiengesztelje a nép bűneit. Mert abban, amiben ő maga szenvedett és megkísértetett, meg tudja segíteni azokat is, akik kísértést szenvednek.

Evangélium: Máté: 4.

Kérünk, ne adj kézbe minket mindörökké... 268. lap.

Háromszor szent, Miatyánk után Kondák: Ma a Szűz... 450. lap. Uram, irgalmazz. (40-szer.) Ima: Ki minden időben Uram, irgalmazz (3-szor.) Dicsőség... Most és: Ki a keruboknál... Az Úr nevében... Szent atyáink imái által... Ima: Uralkodó Úr Jézus... 268. lap.

102. zsoltár..., 41. lap.

145. zsoltár.

Dicsérd én lelkem az Urat, dicsérem az Urat életemben, dicséretet mondok az én Istenemnek, valamig leszek. Ne bízzatok a fejedelmekben, — az emberek fiaiban, kik nem segíthetnek. — Kimegyen lelkök és visszatérnek földükbe; azon nap elvesz minden gonolatjok. — Boldog, akinek segítője Jákob Istene és reménysége az ő Urában, Istenében, — ki az eget és földet teremtette, a tengert és mindazt, mi azokban vagyon; — ki az igazmondást örökké megtartja, ítéletet tesz a méltatlanul szenvedőknek, eledelt ad az éhezőknek. Az Úr feloldja a foglyokat. — az Úr megvilágosítja a vakokat, az Úr felemeli a leverteket, az Úr szereti az igazakat. — Az Úr megőrzi a jövevényeket, az árvát és özvegyet felfogja és a bűnösök utait elveszíti. — Az Úrországol mindörökké, a te Istened, Sion, nemzedékről nemzedékre.

Dicsőség... Most és: Istennek egyszülött Fia stb. A nyolc boldogság... Emlékezzél... Dicsőség: A szent angyalok, Most és: Hiszek egy... Enyhítsd, Engedd el, Miatyánk után Kondák: Ma a Szűz... 450. lap. Uram, irgalmazz. (40-szer.) Dicsőség... Most és: Keruboknál... Az Úr nevében... Szent atyáink... Legszentebb Háromság, egyvalóságú... 270. lap. (Ha nincs liturgia: Legyen áldott az Úr neve... 3-szor, 33. zsoltár 150. l.) És valóban méltó és a nép elbocsátása.

Krisztus születése előtti vecsernye Nagy Szent Vazul liturgiájával.

Uram, tehozzád... után énekeljük a következő sztichirákat: 2. h.

JERTEK, örvendezzünk az Úrban, | hirdetvén a jelen nagy titkot, | mert a kortalat közfala elbontatik, | a tüzes kard megszűnik | és a kerub az élet fájától eltávo-

zik | és én, paradicsomi eledeledben részesülök, | melytől engedetlenségem miatt, eltiltattam ; | mert az Atya változhatatlan képmása, | az ő örökkévalóságának ábrázatja, | szolgai alakot vesz fel, | szeplőtelen Anyától változatlanul születik. | És ami ezelőtt volt, | az meg is marad : | Valóságos Isten ; | és ami nem volt, | azt felvette, | emberré lévén emberszeretethől : | Őneki énekeljünk tehát : | Isten, ki Szűztől születél, | könyörülj rajtunk. (2-szer.)

Az Úr Jézus által, | aki a szent Szűztől született, | mindenek fölvilágosítottak ; | a pásztorok zengedeznek, | a bölcsek meghódolnak, | az angyalok énekelnek, | Heródes felháborodik, | hogy az Isten testben jelent meg, | a mi lelkünk Üdvözítője. (2-szer.)

A te országod, Krisztus Istenem, | minden időknek országa | és a te uralkodásod nemzedékről-nemzedékre tart ; | megtestesültél a Szentlélektől | és emberré lettél a mindenkor Szűz Máriától, | világosságot árasztván nekünk, Krisztus Istenünk. | Mert a te eljöveteled : | világosság a világosságtól, | az Atyától való kisugárzás, | mellyel mindenkit felvilágosítottál. | Azért minden lélek dicsér téged, | mint az Atya dicsőségének ábrázatát, | ki vagy és mindig voltál | és aki Szűztől tündököltél fel, Istenünk, | könyörülj rajtunk. (2-szer.)

Mit hozunk neked, Krisztus Istenünk azért, | hogy megjelentél a földön, | mint ember érettünk, | mert minden általad teremtetett lény | és dolog hálaadást mutat be neked : | az angyalok éneket, | az ég csillagot, | a bölcsek ajándékokat, | a pásztorok csodálatot, | a föld istállót, | a puszta jászolt, | mi pedig, emberek, Szűz Anyát. | Örökké való Isten, | könyörülj rajtunk. (2-szer.)

Dicsőség . . . Most és . . . : Augusztus egyeduralkodása alatt | a földön a sokak kormányzása megszűnt ; | Te is megtestesülvén a Szűztől, | a sok isten bálványozása megsemmisítettett. | Egy világi kormány alá helyeztettek a városok, | egy Istenség uralkodásában hittek a nemzetek is. | Összeiratkoztak császár parancsából a népek, | mi is felírtuk neveinket, | mint az igaz és megtestesült Isten hívei : | Nagy a te irgalmad, | Uram, dicsőség Neked !

Bemenet evangéliummal. Enyhe világossága. Prokimen a napnak . . . 34. lap és 3. olvasmány.

1. Parimiák : Teremtés K. i. r. 1—13. v.

2. Parimiák : Számok K. 24. r. 6—9. v. 17—18. v.

3. Parimiák : Mikeás jöv. 4. r. 6—7. és 5. r. 2—4. v.

Tropár: 6. h. Titokban születél egy istállóban, | de az egek azt mindenkinek hirdették, | csillagot állítván fel ajkak helyett, Üdvözítők, | mely bölcseket vezetett hozzád, | kik leborulva imádtak téged. | Velük együtt, Uram, minket is üdvözíts.

1. vers. Az Ő alapjai a szent hegyeken vannak; szereti az Úr Sion kapuit, Jákob minden hajléka felett.

2. vers. Dicsőséges dolgok mondattak felőled, Isten városa! Megemlékezem Ráhobról és Babilonról, hogy megismerjenek engem.

3. vers. Ime az idegenek, Tirusz és a szerecsenek népe.

4. vers. Azok is oda valók. Nemde, Sionról fog mondatni: Ember és ember született benne; és maga alapította azt a Felséges.

5. vers. Az Úr fogja ezt elbeszélni a népek és fejedelmek írásában, azokéban, kik benne vannak. Mindnyájan vigadni fognak, kiknek lakásuk vagyon benned.

1. Parimiák: Izaiás jöv. 11. r. 1—10.

2. Baruk jöv. 3. r. 36—38. és 4. rész. 2—4. r.

3. Dániel jöv. 2. rész. 32—36. 44—45.

Tropár: 6. h. Feltündököltél a Szűztől, Krisztus, | mint az igazság élő Napja. | A csillag jelezte, | mikép fogad be téged a barlang, a befogadhatatlant, | a bölcseket imádásodra tanítottad, | kikkel egyetemben mi is magasztalunk téged, | Életadónk, dicsőség néked.

Versek: 1. Az Úr országol, ékességbe öltözik, erősségbe öltözött az Úr és felövezte magát.

2. Mert ő erősítette meg a föld kerekiségét, mely nem fog ingani. Alapítva van a te széked, kezdet óta.

3. Felemelik, Uram, a folyók, felemelik a folyók szavukat, felemelik a folyók habjaikat.

4. De a sok vizek zúgásánál, a tenger csodálatos dagályánál is csodálatosabb az Úr a magasságban. A te bizonyágtételeid igen hitelesek lettek.

5. A te házadat szentség illeti, Uram, örök időkre.

2. *parimia*: 1. Izaiás jöv. 9. r. 6—7. v.

2. Izaiás jöv. 10. r. 10—16. v. *Kis ekténia*: Mert szent vagy te... *fennhanggal*. Háromszorszent. *Prokimen*: Az Úr mondá nekem: Fiam vagy te, én ma szültelek téged. *Apostol és Evangélium a vigiliának, ekténia*: Mondjuk mindnyájan... a többi Nagy szent Vazul liturgiáé. Valóban méltó helyett: Tebenned örvendez... *Áldozási vers*: Dícsérjétek...

Ha pedig a vigilia szombatra, vagy vasárnapra esik, akkor Háromszor szent nincs, de az ekténia után ismét prokimen, azután apostol és evangélium, ekténia: Mondjuk mindnyájan: Add, Uram... Teljesítsük esti könyörgésünket... és a második *fennhang után elbocsátás*: Bölcseség — Adj áldást... stb.

Az elbocsátás után tropár, 4. h. A te születésed, Krisztus Istenünk, | felderítette e világnak az Istenismeret világosságát, | mert a csillagimádó bölcseket a csillag megtanítá, | hogy téged, mint az igazság napját, leborulva imádjának | és mint magasságbeli Napkeletet tiszteljenek. | Uram, dicsőség néked.

Dicsőség... Most és... 3. h. Kondák. Ma a Szűz a legfelsőbb Lényt szüli, | a föld a Befoghatatlannak istállót ajánl fel. | Az angyalok a pásztorokkal dicsőítő éneket zengenek. | A keleti bölcsek pedig a csillagtól vezéreltetve, közelednek, | mert érettünk született a kisedded csecsemő, az örökkévaló Isten.

A MI URUNK ISTENÜNK ÉS ÜDVÖZITŐNK, JÉZUS KRISZTUS SZÜLETÉSE.

Esti nagy imaszolgálat.

(*Apodipnon to mega, nagy povecserie.*)

Pap: Áldott a mi Istenünk, öröktől fogva, most és mindenkor és örökkön örökké. — *K.*: Amen. Dicsőség neked, Istenünk. Dicsőség neked. *Mennyei Király*. Háromszorszent. *Miatyánk*, Uram, irgalmazz... (12-szer.) Dicsőség... Most és...: Jertek, imádjuk... (3-szor.)

4. zsoltár.

Midőn segítségül hittam, meghallgatott engem az én igazságom Istene; a szorongásban tágitottál rajtam. Könyörülj rajtam és hallgasd

meg imádságomat. — Emberek fia! meddig lesztek nehéz szívvel? Miért szeretitek a hiúságot és keresitek a hazudságot? — Tudjátok meg, hogy az Úr csodálatossá tette az ő szentét; az Úr meghallgat engem, mikor hozzá kiáltok. — Haragudván, ne vétkezzetek; amit szívetekben mondotok, nyughelyeitekben bánjátok meg. — Áldozatok az igazság áldozatát és bízzatok az Úrban. Sokan mondják: Ki láttat velünk jókat? — Ránk van jegyezve, Uram, orcád világossága; örömet adtál szívembe. — Gabonájok, boruk és olajuk gyümölcseivel lettek ők gazdagok. — De e miatt békességben alszom és megnyugszom; mert te, Uram, — kiváltképen megerősítettél engem a reménységben.

6. zsoltár.

Uram! ne feddj meg engem búsulásodban és haragodban ne dorgálj meg engem. — Könyörülj rajtam, Uram! mert erőtlenség vagyok; gyógyíts meg engem, Uram! mert reszketnek csontjaim — és lelkem igen megháborított; de te, Uram! meddig? — Fordulj meg, Uram, és mentsd ki lelkemet; szabadíts meg engem a te irgalmasságodért. — Mert nincs, ki a halálban megemlékezzék rólad; a pokolban pedig kifog dicsérni téged? — Elfáradtam fohászkodásomban, megöntözöm minden éjjel ágyamat, megáztatom fekvőhelyemet könnyhullatásaimmal. — Meghomályosult szemem a búsulás miatt; megaggottam sok ellenségem között. — Távozzatok tőlem mindnyájan, kik gonoszságot cselekesztek; mert meghallgatta az Úr sírásom szavát. — Meghallgatta az Úr könyörgésemet, az Úr bevette imádságomat. — Piruljanak és fölötte zavarodjanak meg minden ellenségeim; térjenek hátra és piruljanak meg hirtelen.

12. zsoltár.

Uram, meddig feledsz el engem egészen? meddig fordítod el tőlem orcádat? — Meddig tartok még tanácsot lelkemben, fájdalmat szívemben naponként? — Meddig emelkedik föl ellenségem fölöttem? — Tekints rám és hallgass meg engem, Uram, Istenem! Világosítsd meg szemeimet, hogy valaha el ne aludjam a halálban, — s valamikor ne mondja ellenségem: Hatalmat vettem rajta; mert akik szorongatnak engem, örvendenek, ha megingattatom. — Én pedig irgalmasságodban bízom; szívem örvend a te szabadításodban; éneklek az Úrnak, ki jót tett velem és dicséretet mondok a fölséges Úr nevének.

Dicsőség ... Most és ...: Alleluja (3-szor). Uram, irgalmaz (3-szor).

24. zsoltár.

Tehozzád emelem föl, Uram, lelkemet; — én Istenem! tebenned bízom, meg ne piruljak, — és ne nevéssenek ki engem az én ellenségeim; mert mindazok, kik téged várnak, meg nem szégyenülnek. — Szégyenüljenek meg mindnyájan, kik gonoszságot cselekszenek oktanul. A te utadat, Uram! mutasd meg nekem és ösvényeidre taníts meg engem. — Vezess engem igazságod szerint, taníts meg; mert te vagy az én üdvözítő Istenem és egész nap téged vártalak. — Emlékezzél meg, Uram, könyörületedről és irgalmadról, melyek öröktől valók. — Ifjúságom vétkeiről és tudatlanságaimról ne emlékezzél meg. Irgalmad szerint emlékezzél meg rólam; a te jóvoltodért, Uram! — Jóságos és igazságos az Úr: azért fog adni törvényt az útban tévedezőknek; — az engedelmeseket vezérli az ítéletben, a szelideket megtanítja utaira. —

Az Úr minden útja irgalom és igazság azoknak, kik szövetségét és bizonyságtételeit megtartják. — A te nevedért, Uram! kegyelmezz, bűnömnek; mert sok az. — Kicsoda az ember, ki az Urat féli? Törvényt szabott annak az úton, melyet válasszon. — Annak lelke a jóban megmarad és ivadéka örökleni fogja a földet. — Az Úr erőssége az őt félőknek; és az ő szövetsége, hogy kinyilatkoztatassék nekik. — Szemeim mindenkor az Úron vannak; mert lábaimat ő vonja ki a tórból. — Tekints rám és könyörülj rajtam; mert én egyes és szegény vagyok. — Szívem szorongatásai megsokasodtak; szükségeimből ments ki engem. — Nézd lealáztatásomat és gyötrelmemet; és bocsásd meg minden vétkeimet. — Tekintsd ellenségeimet, mert megsokasodtak és igaztalan gyűlölséggel gyűlölnék engem. — Órizd meg lelkemet és ments ki engem; nem pirulok meg, mert benned bíztam. — Az ártatlanok és igazak hozzám ragaszkodnak, mert téged vártalak. — Szabadítsd meg, Isten, Izraelt minden szorongatásából.

30. zsoltár.

Tebenned bízom, Uram! ne szégyenüljek meg mindörökké; a te igazságod szerint szabadíts meg engem. — Hajtsd hozzám füledet, siess, hogy kiragadj engem. Légy nekem oltalmazó Istenem és menedékházam, hogy megszabadíts engem. — Mert erősségem és oltalmam vagy te; és a te nevedért vezérteni és táplálni fogsz engem; — kiviszesz engem a tórból, melyet elrejtettek nekem; mert te vagy oltalmazóm. — Kezeidbe ajánlom lelkemet; megváltottál engem, Uram, igazságnak Istene! — Gyűlölöd a hiúság hiábavaló követőit; én pedig az Úrban bíztam. — Örvendezek és vigadok a te irgalmasságodban; mert megtekintetted lealáztatásomat, kiszabadítottad lelkemet a szükségből. — És nem rekesztettél engem az ellenség kezeibe, tágas helyre állítottad lábaimat. — Könyörülj rajtam, Uram! mert szorongattatom; megzavarodott a búsulásban szemem, lelkem és testem. — Mert elfogyatkozott életem a fájdalomban és esztendeim a fohászkodásokban. Erőm az inségben elgyengült és csontjaim megrendültek. — Minden ellenségem fölött nagy gyalázatává lettem szomszédaimnak és félelmévé ismerőseimnek. Akik láttak engem künn, futottak tőlem. — Feledésbe mentem a szívben, mint a megholt; olyanná lettem, mint az összetört edény; — mert sok körülakó szidalmazását hallottam; midőn egybegyűlve ellenem tanácskoztak, hogy elvegyék életemet. — Én pedig tebenned bíztam, Uram! s mondtam: Te vagy az én Istenem! — Kezeidben az én sorsom. Ments meg engem ellenségeim kezéből és üldözőimtől. — Világítson orcád a te szolgádra, szabadíts meg engem irgalmad által. — Uram! ne szégyenüljek meg, mert segítségül hívtalak téged. Szégyenüljenek meg az istentelenek és vitessenek pokolba, — nemuljanak meg a csalárd ajkak, melyek az igaz ellen hamisságot szólnak kevélységgel és megvetéssel. — Mely nagy, Uram! a te édességed sokasága, melyet fönttartottál a téged félőknek; melyet megadsz azoknak, kik benned bíznak az emberek fiai színe előtt. — Elrejtéd őket orcád rejtekében az emberek háborgatása elől. Megoltalmazod őket hajléjkodban a nyelvek ellenmonásától. — Áldott legyen az Úr: mert csodálatossá tette irgalmasságát irántam az erős városban. — Én ugyan mondtam elmém elragadtatásában: Elvettetem szemeid elől. Azonban te meghallgattad imádságom szavát, midőn hozzád kiáltottam. — Szeressétek az Urat, minden szentei!

Mert igazságot keres az Úr és bőségesen megfizet a kevélyen cselekvőknek. — CselekedjeteK férfiasan és erősítsetek meg szíveteKet mindnyájan, kik az Úrban bíztok.

A 90. zsoltárt lásd ... 261. lap.

Dicsőség... Most és ...: Alleluja (3-szor). Uram, irgalmazz (3-szor).

Dicsőség ... Most és ...

Szent Izaiás próféta éneke.

Az áldozópap, vagy a diakonus az első verset egyszer, a kar kétszer énekli. A többi verset az áldozópap, vagy a diakonus olvassa. A kar mindegyikre az első verset énekli.

Velünk az Isten, értsétek meg nemzetek és térjeteK meg ; mert velünk az Isten.

Halljátok, minden távol föld ; mert velünk az Isten.

FegyverkezzeteK bár, le fogtok győzetni ; mert velünk az Isten.

ÖvezzéteK föl magatokat, le fogtok győzetni ; mert velünk az Isten.

Tartsátok bár tanácsot, meghiusul az ; mert velünk az Isten.

Osszatok parancsot és nem lesz meg az ; mert velünk az Isten.

A ti félelmetek szerint nem félünk és nem rettegünk ; mert velünk az Isten.

A seregeK Urát, őt tartsátok szentnek, ő legyen a ti félelmetek ; mert velünk az Isten.

Ő (legyen) rettegésteK és ő nekteK szentelésekre leszen ; mert velünk az Isten.

És én várom az Urat és őreá fogok várni ; mert velünk az Isten.

Ime én és gyermekeim, kiket nekem az Úr jelül adott ; mert velünk az Isten.

A nép, mely sötétségben jár vala, nagy világosságot láta ; mert velünk az Isten.

A halálárnyék tartományában lakóknak világosság támaða ; mert velünk az Isten.

Mert kised születteK nekünk és fiú adatott nekünk ; mert velünk az Isten.

Kinek vállán vagyon a fejedelemség ; mert velünk az Isten.

És az ő békeességének nem lesz vége ; mert velünk az Isten.

És hivatik az ő neve a nagy szövetség angyalának ; mert velünk az Isten.

Csodálatosnak, tanácsadónak ; mert velünk az Isten.

Istennek, erősnek, békeesség fejedelmének ; mert velünk az Isten.

A jövődőség atyjának ; mert velünk az Isten.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek ; mert velünk az Isten.

Most és mindenkor s örökkön örökké. Ámen ; mert velünk az Isten.

Velünk az Isten, értséteK meg nemzetek és térjeteK meg ; mert velünk az Isten. 3-szor. *Egyszer az áldozópap, vagy a diakonus, kétszer a kar énekli.*

A kántor olvassa: Elmulván a nap, köszönetet mondok neked, Uram és az estét az éjtszakával együtt add, kérlek, Üdvözítőm, hogy véteK nélkül töltsem el és üdvözíts engem.

Dicsőség . . .: Elmulván a nap, dicsőítlek téged, Uralkodó és az estét az éjszakával együtt add, kérlek, Üdvözítöm, hogy botránkozás nélkül töltsen el és üdvözíts engem.

Most és . . .: Elmulván a nap, énekellek téged, Szent és az estét az éjszakával együtt add, kérlek, Üdvözítöm, hogy kísértés nélkül, ártatlanságban töltsen el és üdvözíts engem.

A kerubok testnélküli serege soha nem szűnő énekekkel dicsőít téged, a hatszárnyú szeráfok szüntelen hangokban magasztalnak téged. Az angyali seregek pedig háromszor szent énekekben dicsérnek téged; mert mindenekelőtti örökvalóságú Atya vagy, a te kezdetnélküli, örökletű Fiaddal és a veled egy tisztességben uralkodó elevenítő Lelkeddel együtt, mint eloszthatatlan Szentháromság.

Legszentebb Szűz, Istennek Anyja és ti, az Igének egykorú szemlélői és szolgái, továbbá a próféták és vértanuk teljes serege, kik mindnyájan halhatatlan életnek örvendeztek, mindnyájunkért buzgón imádkozzatok, mert mi mindnyájan nyomorban tespedünk, hogy a gonosz csalárdságától megmenekülve, az angyalok énekét hangoztassuk: Szent, szent, szent, háromszor szent Urunk, irgalmazz és üdvözíts minket.

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában *stb.*

Legszentebb Asszonyunk, kegyelmes Istenszülő, imádd az Istent miérettünk, bűnösökért.

Minden mennyei Erők, szent Angyalok és Arkan-
gyalok, imádjátok az Istent miérettünk, bűnösökért.

Szent nagy próféta, Előkövet és Keresztelő János, imádd az Istent érettünk.

Szent, dicső és dicséretre méltó Apostolok, Próféták, Vértanuk és minden Szentek, imádjátok az Istent érettünk.

Szentéletű Atyáink, barlanglakó Antal és Theodóz, imádjátok az Istent, miérettünk, bűnösökért.

(*A templom védszentje.*) Imádd az Istent érettünk.

Az Úr drága és elevenítő keresztségének legyőzhetetlen, utólérhetetlen és isteni ereje, ne hagyj el minket, bűnösöket.

Uram! légy irgalmas nekünk, bűnösöknek.

Isten! tisztíts meg minket bűneinktől és könyörülj rajtunk.

Háromszorszent . . . Miatyánk után.

Tropár: 4. h. A te születésed, Krisztus Istenünk, | földerítette e világnak az Istenismeret világosságát, | mert a csillagimádó bölcseket a csillag megtanítá, | hogy téged, mint az igazság Napját, leborulva imádjanak | és mint magasságheli Napkeletet tiszteljenek. | Uram, dicsőség néked!

Uram, irgalmazz . . . 40. Dicsőség . . . Most és . . . : Ki a keruboknál tiszteltebb . . . Az Úr nevében . . . Pap: Szent Atyáink imái által...

Szent Vazul imája: Uram, Uram! ki megszabadítottál minket a nappal repülő nyiltól, szabadíts meg a sötétben járó minden vészről is. Fogadd kezeink fölemelését esteli áldozatul és méltass minket, hogy az éjjelt kísértés nélkül tisztaságban tölthessük. Szabadíts meg minket a gonosztól, a reánk jöhető minden háborgatástól és élelemtől. Ajándékozz lelkünknek töredelmességet. Add elménknek, hogy gyakorta gondolkozzék az utolsó ítélet napján leendő megvizsgáltatásáról. — Szögezd át félelemmel testünket és sanyargasd agjainkat, melyek földiek, (Kolossz. 3., 5.), hogy éjjeli nyugal munkában is a te ítéleteidről való elmélkedés vidítson föl minket. Távolíts el tőlünk minden illetlen képzelődést s ártalmas kívánságot. Költs fel bennünket az imádkozás idejére, hogy megerősödjünk a hitben s előhaladjunk parancsolataid teljesítésében. A te egyszülött Fiadnak kegyelme s irgalma által, kivel áldott vagy legszentebb, jóságos s elevenítő Lelkeddal együtt, most és mindenkor s örökkön örökké. Ámen.

Jertek, imádjuk. (3-szor). 50. zsoltár.

101. zsoltár.

Uram! hallgasd meg imádságomat és az én kiáltásom jusson hozzád. — Ne fordítsd el tőlem a te orcádat; amely nap szorongattatom, hajtsd hozzám füledet; amely nap segítségül hívlak téged, azonnal hallgass meg engem. — Mert mint a füst, elenyésznek az én napjaim és tetemeim, mint a forgács elszáradnak. — Levágattam, mint a széna és szívem kiszáradott úgy, hogy elfeledtem enni kenyeremet. — Az én nyögésem szava miatt csontom húsomhoz ragadott. — Hasonló lettem a pusztaság pelikánjához; olyan lettem, mint a bagoly az ő lakhelyén. — Virrasztok és olyan lettem, mint a magányos madár a háztetőn. — Napestig gyaláznak engem az én ellenségeim; és akik dicsérték engem, ellenem esküsznek. — Mert a kenyeret hamuban eszem és italomat sírással vegyítem. — a te haragod és bosszankodásod miatt; mert fölemelvén, levetettél engem. — Napjaim, mint az árnyék hanyatlanak és én mint a széna elszáradok. — Te pedig, Uram, mindörökké megmaradsz és a te emlékezeted nemzedékről nemzedékre. — Te fölkelvén, könyörölni fogsz Sionon; mert ideje, hogy rajta könyörülj, mert eljött ideje. — Mivel kedvesek szolgálidnak az ő kövei és romján sajnálkoznak. — És a népek félni fogják a te nevedet, Uram! és a föld minden királyai a te dicsőségedet. — Mivelhogy az Úr fölépíti Siont és láttatni fog az ő dicsőségében, — az alázatosok imádságát

tekintetbe veszi és nem veti meg azok könyörgését. — Irassanak meg ezek a jövő nemzedéknek ; és a teremtető nép dicsérni fogja az Urat ; — mert letekintett az ő szent magasságából ; az Úr mennyből a földre tekintett : — hogy meghallja a foglyok sóhajtásait és föloldja a megöltök fiait : — hogy hirdessék az Úr nevét Sinoban és az ő dicséretét Jeruzsálemben, — midőn a népek és királyok egybegyűlnek, az Úrnak szolgálandók. — Erre felelt neki ő életereje javában : Napjaim kevés számát jelentsd meg nekem. — Ne szólíts ki engem napjaim felén ; a te esztendeid nemzedékről nemzedékre. — Kezdetben, Uram, te alapítottad a földet és az egek kezeid alkotmányai. — Ezek elmúlnak te pedig megmaradsz ; mind elavulnak, mint a ruha és mind az öltözet, elváltoztatod azokat és elváltoznak ; — te pedig ugyanaz vagy és esztendeid nem fogynak el. — Szolgáid fiainak lakásuk lesz nálad és ivadéuk megmarad mindörökké.

Manassesz király imája: Mindenható Urunk, atyáinknak, Ábrahám, Izsák, Jákobnak s igaz nemzedékeknek Istene, ki az eget és földet minden ékességével együtt teremtetted, ki parancsod szavával megköttödted a tengert, bezártad a mélységeket s rettenetes és dicsőséges neveddel lepecsételted, kitől minden fél és hatalmad színe előtt retteg, mert dicsőség nagysága kitarthatatlan s a bűnösökre mért fenyegetésed haragja elviselhetetlen, ellenben ígéreteid irgalmassága mértéknélküli és kifürkészhetetlen ; mert te, Urunk, fölséges, kegyes, hosszantűrő és sokirgalmú vagy s bánkódó az emberek gonoszságain. Az ellened vétőknek jóságod sokasága szerint bünbánatot és bűnelengedést ígértél s irgalmad sokasága szerint üdvösségünkre a megtérést rendelted. Te tehát erők Ura, Istene, nem az igazaknak, nem Ábrahám, Izsák és Jákob részére hoztad a töredelmesség törvényét, kik ellened mitsem vétkeztek, hanem nekem, bűnösnek, kinek vétségei a tenger homokjánál szaporábbak. Megsokasodtak gonoszságaim, Uram, megsokasodtak gonoszságaim és nem vagyok méltó bűneim nagysága miatt szememet az égre emelni s a menny magasságát szemlélni. Vasilincsekre vagyok fűzve, hogy föl ne emelhessem fejemet. Nincs enyhülésem, mert fölingereltem haragodat és gonoszat cselekedtem előtted, nem teljesítvén akaratomat s meg nem őrizvén parancsaidat. És most szívemben térdre borulok előtted, irgalomért esengve : vétkeztem Uram, vétkeztem és gonoszságaimat elismerem. De imádva kérek : bocsáss meg Uram, bocsáss meg és ne veszíts el engem gonoszságaimmal, sem örök haragodban ne tartsd fönn vétkeimet. Ne ítéld el a földalatti mélységekre ; mert te vagy a megértők Istene. Nyilvánítsd ki rajtam egész jóságodat, hogy bár méltatlan vagyok, üdvözítesz engem könyörületed sokasága szerint. És én dicsőíteni foglak élted minden napjaiban ; mert téged énekelnek a mennyei erők és tied a dicsőség örökkön örökké. Amen.

A Szűz ma a legfelsőbb Lényt szüli. | A föld a megközelíthetetlennek istállót ajánl fel. | Az angyalok a pásztorokkal dicséneket zengedeznek. | A bölcsek pedig a csillagtól vezettetve közelednek, | mert miérettünk született a gyenge kised, | az örökkévaló Isten.

Uram, irgalmazz ... (40-szer.) Dicsőség ... Most és ...: Ki a keruboknál, Szent Atyánk imái által ...

Ima. Uralkodó Istenünk, mindenható Atya, Úr Jézus Krisztus, egyszülött Fiú és Szentlélek, egy Istenség, egy erő, könyörülj rajtam bűnösön és neked tetsző módon üdvözíts engem, a te méltatlan szolgádat; mert áldott vagy örökkön örökké. — Amen.

Jertek, imádjuk . . . (3-szor.)

69. zsoltár.

Isten! figyelmezz segítségemre; Uram! siess segítségemre. — Szegyenüljenek meg és valljanak gyalázatot, kik lelkemet keresik. — Térjenek hátra és piruljanak meg, kik rosszat akarnak nekem; térjenek hátra mindjárt megpirulva, kik azt mondják nekem: Úgy kell, úgy kell! — Örvendezzenek és vigadjanak tebenned mindnyájan, kik téged keresnek és mondják mindenkor, kik szeretik szabadításodat: Magasztaltassék az Úr! — Én pedig szűkölködő és szegény vagyok; Isten! segíts meg engem. Én segítöm és szabadítom vagy te; Uram! ne késsél.

A 142. zsoltárt lásd 42. lap.

Kis doxológia. (Az angyali dicsének olvasva.)

Litián: 1. bolg. h. Az ég és föld ma látnoki módon örvendezzenek. | Az angyalok és az emberek lelkileg ünnepeljenek, | mert az Isten testben jelent meg | a sötétségben levőknek és árnyakban ülőknek, megszületvén a Szűztől. | A barlang és jászol befogadták őt. | A pásztorok csodákat mondanak el, | a bölcsek keletről ajándékokat hoznak Bethlehembe. | Mi méltatlan ajkainkkal angyali módra dicséretet hozunk: | Dicsőség a magasságban Istennek | és a földön békesség! | Mert megjött a népek várakozása, | megjött, hogy megszabadítson bennünket az ellenség rab-ságából.

Krisztus születésével ma az ég és föld összeköttetésbe léptek. | Ma az Isten a földre jött | és az ember az égbe szállott fel. | Ma az emberekért testben látható az, | ki természetére nézve Láthatatlan. | Azért mi is imádván őt, | így énekeljünk: | Dicsőség a magasságban Istennek | és békesség a földön, | melyet ajándékozott a te eljöveteled, | Üdvöztőnk, dicsőség néked.

Dicsőség a magasságban Istennek! | hangzik ma Bethlehemben a testnélküliektől, | ki békességet kegyeskedett szerezni a világnak; | ma a Szűz az egeknél kiterjedtebb; | mert a homályban levőknek tőle tündöklött fel a világosság | s az alázatosokat felemelte, | kik angyali módon ezt éneklük: | Dicsőség a magasságban Istennek.

Látván Jézus az Isten képére | és hasonlatosságára
teremtett embert | a törvényszegés miatt elkárhozva, |
meghajlítván az eget, | leszállott és változás nélkül a Szűz
méhében helyezkedett el, | hogy ő általa a megromlott
Ádámot megújítsa, | ki így kiáltott fel: | Dicsőség a te
megjelenésednek, | én Megváltóm és Istenem!

Dicsőség . . . : 5. h. A bölcs perzsa királyok világosan
megértvén a mennyei Királyt, | ki a földön megszületett, |
fényes csillagtól vezéreltetve, Bethlehembe érkeztek, |
becses ajándékokat hozván magukkal: | aranyat, tömjént
és mirhát | és leborulva imádták őt; | mert látták a pusztai
istállóban fekvő kisdedet, | az örökkévaló Istent.

Most és . . . : 6. h. Vigadnak az összes angyalok a
mennyeekben | és az emberek örvendeznek ma; | lelkesül
ma minden teremtmény | a Bethlehemben született Úr
Üdvözítőért, | mert a bálványozás csalárdsága megszűnt |
és Krisztus uralkodik mindörökké.

Ekténia: Üdvözlisd, Isten slb.

Előverses szlichirák. 2. h. Nagy és dicső csoda történt
ma, | a Szűz kisdedet szült | és méhe szeplőtelen maradt, |
az Ige megtestesült | és az Atyától el nem vált, | az
angyalok a pásztorokkal dicsőséget zengenek | és mi velük
kiáltjuk: | Dicsőség a magasságban Istennek | és békesség
a földön.

*Méhemből a hajnalcsillag előtt szültelek Téged; meg-
esküdött az Úr és nem bánja meg.*

Ma szüli a Szűz a mindenek Teremtőjét, | a paradi-
csom barlangot ajánl fel | és a csillag Krisztust mutatja, |
mint a sötétségben levők Napját, | a hit által megvilá-
gosított bölcsek ajándékok mellett imádják; | a pász-
torok csodát láttak, | angyalok énekelve zengedeztek: |
Dicsőség a magasságban Istennek.

Mondá az Úr az én Uramnak: Üljetek az én jobbomra.

A Júda Bethlehemében született Úr Jézus előtt | a
napkeletről jött bölcsek leborulva imádták a megtestesült
Istent | és szívesen megnyitván kincseiket, | becses aján-
dékokat hoztak Neki: | színaranyat, mint az örökkévaló
Királynak, | tömjént, mint a mindenek Istenének | és
mirhát, mint a halhatatlan háromnapos Halottnak: |

Jertek, minden nemzetek, | imádjuk a Szülöttet, | hogy
üdvözítse a mi lelkünket.

Dicsőség. 4. h. Örvendj Jeruzsálem | és ünnepeljetek
mindnyájan, | kik Siont szeretitek ; | mert ma Ádám el-
kárkozásának időleges köteléke feloldatott, | a paradi-
csom megnyitvatott, | a kigyó hatalma megsemmisítte-
tett ; | mert akit azelőtt megcsalt, | azt most mint az
Alkotó Anyját látja. | Ó, mélysége az isteni gondviselés
bölcsességének és értelmének. | Aki, mint bűnnek edénye, |
minden testre halált hozott, | az az Istenszülő által az
egész világ üdvösségének eszközévé lőn : | mert gyermek
születik Tőle, | ki a legtökéletesebb Isten | és születése
által a szüzességet megerősíti, | a bűnösség kötelékeit a
pólyák által feloldja | és fiatalságával Évának gondteljes
fájdalmait meggyógyítja ; | vigadozzon tehát és buzdul-
jon örömmre minden teremtmény, | kiket megújítani jött
Krisztus | és lelkünket üdvözíteni.

Most és... Az istállóban helyezkedtél el, Krisztus
Isten | és jászol fogadott be Téged, | a pásztorok és böl-
cek pedig imádtak ; | akkor tehát beteljesült a próféták
jövendölése | és az angyali Erők csodálkoztak, | énekel-
vén és mondván : | Dicsőség a Te lejövetelednek, | egyet-
len Emberszerető.

Most bocsátd el, Uram... Háromszor szent... Miatyánk...
Tropár: A te születésed Krisztus Istenünk. 467. lapon.

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr... után: A te születésed. (3-szor.)

1. Leülő. 1. h. Minta dallamra Miérettünk a jászolba
helyezettél, türelmes Üdvözítő, | a gyermekkort önként
viselted el, | a pásztorok pedig az angyalokkal dicséneket
zengtek neked, mondván : | Dicsőség és tisztelet a földön
születettnek, | a földiek lényét megszentelő Krisztus Iste-
nünknek.

Dicsőség... Most és: Ugyanaz.

3. h. Leülő, dallam: A te szüzességed szépségén...
A láthatatlan Atyával öröklétezésű, | felfoghatatlan és
egyvalóságú Istent, | testileg méhedben viselted Isten-
szülő Szűz, | a Háromságban össze nem vegyülő egyisten-

seget. | A te kegyelmed szétárad a világon, ó Boldogságos; | a miért szüntelenül így éneklünk neked: | Üdvözlégy tisztaságos Szűzanya!

Dicsőség . . . Most és . . . Ugyanaz. . . Sokirgalmú . . . 44. lap.

Magasztalunk téged, | életadó Krisztus, | ki érettünk testileg született | a szeplőtelen tiszta Szűz Máriától.

Előversek: Örvendeztetek az Úrnak minden föld, mondjatok dicséretet az ő nevének. — Váltáságot küldött az Úr az ő népének, tegyétek dicsőségessé dicséretét. — Ő segítségül hív engem: Te Atyám vagy. *Dicsőség . . . Most és: Alleluja.* Jertek az angyali karokkal így énekeljünk. Dicsőség a magasságban Istennek, ki a barlangban született.

2. *Leülő. 4. h. Dallam: «Elcsodálkozott József».* Jertek, hívek, | lássuk, hol született Krisztus. | Kövessük a többi, | amerre a csillag megy a | Kelet bölcs királyaival. | Az angyalok szünet nélkül énekelnek, | ott a pásztorok méltó éneket furulyáznak, mondván: | Dicsőség a magasságban | ma az Istenszüelő Szűztől a barlangban | Júda Betlehemében születettnek.

Dicsőség . . . Most és: Ugyanaz.

Ifjúságotól kezdve . . .

Prokimen. 4. h. Méhemből a hajnali csillag előtt születtek téged, megesküdt az Úr és nem bánja meg.

50. *zsoltár után Dicsőség . . .* Ma mindenek betelnek örömmel, | Krisztus a Szűztől született.

Most és . . . Ma mindenek betelnek örömmel, Krisztus Bethlehemben született.

Sztichira, 6. h. Dicsőség a magasságban Istennek | és békesség a földön. | Ma fogadja Bethlehem azt, | ki mindig az Atyával együtt ül. | Ma az angyalok a született kisdédet ájtatosan magasztalják: | Dicsőség a magasságban Istennek | és békesség a földön a jóakarató embereknek.

Kánon. 1. h., 1. Irmosz. Krisztus születik, dicsőítsétek. | Krisztus a mennyből jó, ünnepeljétek. | Krisztus a földön, büszkélkedjétek. | Énekeljétek az Úrnak minden föld | és magasztaljátok őt, ó népek, | mert ő megdicsőítettet.

3. Az Atyától öröktől fogva született Fiúnak | és az

utóbbi időkben a Szűztől szeplőtelenül | megtestesült Krisztus Istennek, örvendezve kiáltjuk: | ki hatalmunkat felemeléd, | szent vagy te, mi Urunk.

Ipakoj, 8. h. A népek zsengéjét hozta neked, | a jászolban fekvő Gyermekek az ég, | ki csillaggal hívod elő a bölcseket, | akiket bámulatba ejtett, | nem a királyi jogar, vagy a trón, | hanem a legnagyobb szegénység. | Mert mi olcsóbb a barlangnál? | Vagy mi szerényebb a pólyáknál? | amelyben Istenséged gazdagságát árasztod, | Urunk, dicsőség néked.

4. Jessze törzsökéből felsarjadzott vessző | s annak virága Krisztus | a Szűztől születél, | a megárnnyékolt dicséretes hegyből, | ki eljöttél, mint testnélküli és Isten, | hogy megtestesülj a Szeplőtelenből, | dicsőség a te erőnek, Uram!

5. Ki a békesség Istene | és az irgalmasság Atyja vagy, | leküldted nekünk a nagy szövetség békeosztó angyalát, | ki által az Istenismeret világosságára megtanítatunk, | azért éjjel virrasztva dicsőítünk téged, | Emberszerető.

6. Az ifjú Jónást a tengeri szörny gyomra sértetlenül adta vissza. | Az isteni Ige a Szűz méhébe költözött | és testet vévén, | azt sértetlenül elhagyta, | mert aki nem volt alávetve a romlásnak, | az saját szülő Anyját is sértetlenül tartotta meg.

Kondák. 3. h. Ma a Szűz a legfelsőbb Lényt szüli | és a föld a befogadhatatlannak istállót ajánl fel. | Az angyalok a pásztorokkal dicsőítő éneket zengenek. | A keleti bölcsék pedig a csillagtól vezéreltetve közelednek, | mert érettünk született a kised csecsemő, | az örökkévaló Isten.

Ikosz. Az édent nyisd ki, Bethlehem, jertek, lássuk, a titokban táplálékot nyertünk. Jertek, fogadjuk a paradicsomi dolgokat a barlang belsejében: ott jelent meg a meg nem itatott törzsök, melyből a bocsánat sarjad. Ott találta az ásatlan kút, melyből egykor Dávid óhajtott inni. Ott szülvén a Szűz, a Kised azonnal eloltotta Ádám és Dávid szomját. Ezért hozzá megyünk, ahol a kised Gyermekek és örök Isten született.

7. A vallásosan nevelt ifjak, | a gonosz zsarnok parancsát megvetvén, | a tüzes kemencétől nem rettentek vissz-

sza, | hanem a lángok közt állva, énekelték: | Áldott vagy te, atyáinknak Istene!

8. A harmatozó kemence a természetfeletti csoda képét mutatta, | mert miként az nem hamvasztotta el | a belé vetett ifjakat, | úgy meg nem égett a Szűz méhe sem | az Istenség befogadott tüztől, | azért énekelve kiáltunk: | Áldja az Urat minden teremtmény | és magasztalja őt mindörökké.

Magasztald én lelkem a barlangban született Krisztus Királyt.

9. Különös és dicsőséges titkot látok: | mennyet és istállót, kerubszéket és Szüzet; | jászolt, tartót, melyben a befogadhatatlan Krisztus Isten nyugodott, | kit énekben magasztalunk.

Fényének. Meglátogatott minket felülről a mi Üdvözítőnk, | a keletek Keletje | és a sötétségben és árnyékban levők megtalálták az igazságot, | mert a Szűz megszülte az Urat. (3-szor.)

Minden lélek dicsérje az Urat...

Dicséreti szlichirák, 4. h. Vigadjatok igazak, | egek örvendeztetek, | hegyek szökdeljete Krisztus születése felett; | a Szűz kerubokhoz hasonlóan ül, | keblén tartva a megtestesült Isten-Igét, | a pásztorok a Szülött felett álmélkodnak, | a bölcsek ajándékokat hoznak, | az angyalok énekelvén, mondják: | Felfoghatlan Urunk, dicsőség néked.

Istenszülő Szűz, | ki az Üdvözítőt szülte, | megszüntetted Éva átkát, | mert az Atya akarata szerint Anya lettél, | öledben hordván a megtestesült Isten-Igét. | Ezen titok nem tűr vizsgálódást, | melyet mindnyájan egyedül hit által dicsőítünk, | teveled kiáltván és mondván: | kimondhatatlan Urunk, dicsőség néked!

Jertek, magasztaljuk az Üdvözítő Anyját, | ki a szülés után is Szűz maradt. | Üdvözlégy a mi Királyunknak és Istenünknek élő városa, | melyben Krisztus lakozott, | munkálván az üdvösséget; | Gábor arkangyallal énekeljük, | a pásztorokkal dicsőítjük őt, mondván: | Istenszülő! Imádd érettünk a tőled megtestesült Igét, | hogy üdvözítse a mi lelkünket.

Az Atya akaratából az Ige testté lett; | és a Szűz az emberré lett Istent szülte; | a csillag hirdeti, | a bölcsek imádják őt, | a pásztorok álmélkodnak | és az emberek örvendeznek.

Dicsőség . . . 6. h. Midőn a földre való lejövetelednek ideje érkezett, | a föld népeinek első összeírása rendeltetett el, | akkor a te születésedben hívők neveit is jegyzékbe akartad vétetni. | Azért hirdette ki a császár e parancsolatot, | mert a te örökkévaló | és kezdetnélküli uralkodásod is születésed által megújított. | Miért is adó gyanánt felajánljuk neked | az igaz hit gazdagságának vallását, | mint Istennek s lelkünk Üdvözítőjének.

Most és . . . 2. h. Ma Krisztus Bethlehemben a Szűztől születik, | ma a Kezdetnélküli kezdetét veszi és az Ige megtestesült: | a mennyei Erők örvendeznek | és a föld az emberekkel együtt vigadozik: | a bölcsek a Királynak ajándékokat hoznak, | a pásztorok a Szülött felett álmélkodnak, | mi pedig szünet nélkül énekeljük: | Dicsőség a magasságban Istennek, | békesség a földön | és jóakarát az emberekben.

Az angyal dicsének után Tropár: A te születésed, Krisztus Istenünk . . . *slb.*

A szentmisén.

1. Antifóna. Jó az Urat dicsérni és éneket mondani a te nevednek, ó Felséges.

Az Istenszülő imái által, Üdvözítő, üdvözíts minket.

Az igazak tanácsában és gyülekezetében nagyok az Úr cselekedetei, tökéletesek az ő akaratja szerint.

Az Istenszülőnek imái által . . .

Hálaadás és szépség az ő cselekedete és az ő igazsága uralkodott mindörökké.

Az Istenszülő imái által . . .

Dicsőség . . . Most és:

Az Istenszülő imái által . . .

2. Antifóna. Boldog férfiú, ki az Urat féli, az ő parancsolataiban igen nagy kedve telik.

Üdvözíts minket Istenfia, ki a Szűztől születél, énekelünk neked. Alleluja.

Hatalmas lesz a földön ivadéka, az igazak nemzedéke megáldatik.

Üdvözíts minket...

Dicsőség és gazdagság lesz házában és az ő igazsága örökkön örökké megmarad.

Üdvözíts minket, Isten Fia...

Dicsőség... Most és:

Istennek egyszülött Fia...

3. Antifóna. Mondá az Úr az én Uramnak, ülj az én jobbomra, míg ellenségeidet lábaid zsámolyává teszem.

Tropár: A te születésed...

A te hatalmad pálcáját elküldi az Úr Sionból. Uralkodjál ellenségeidnek közepette.

Tropár: A te születésed...

Nálad az uralom hatalmad napján a szentek fényességében.

Tropár: A te születésed...

Bemeneti vers. Méhemből a hajnali csillag előtt születelek téged. Megesküdött az Úr és nem bánja meg: Te pap vagy mindörökké, Melkiszedekek rendje szerint.

Tropár: 4. h. A te születésed, Krisztus Istenünk.

Kondák: 3. h. Ma a Szűz a legfelsőbb Lényt szüli | és a föld a befogadhatatlannak istállót ajánl fel. | Az angyalok a pásztorokkal dicsőítő éneket zengenek. | A keleti bölcsek pedig a csillagtól vezéreltetve közelednek, | mert értünk született a kisded Csecsemő, | az örökkévaló Isten.

Háromszor szent helyett: Akik Krisztusban keresztekeltetek *slb.*

Prokimen: 8. h. Az egész föld imádjon téged és énekeljen neked, minden dicséretet a te nevednek.

Magasztald én lelkem a barlangban született Krisztus Királyt.

Áldozási vers. Válságot küldött az Úr az ő népének. Alleluja.

Nagy vecsernye.

Uram, tehozzád kiáltok... után: Jertek, örvendezzünk... Az Úr Jézus által, aki a szent Szüztől... A te országod, Krisztus... Mit hozzunk neked... Az első kettőt megismételjük. Lásd a karácsony előtti délutáni isteni tiszteleten... 459—460. oldal.

Dicsőség... Most és...: 6. h. Dicsőség a magasság-

ban Istennek! | hangzik ma Bethlehemben a testnélküliektől, | ki békességet kegyeskedett szerezni a világnak. | Ma a Szűz az egeknél ékeesebb, | mert a homályban levőknek tőle tündöklött fel a világosság | és az alázatosokat felemelte, | kik angyali módon ezt éneklik: | Dicsőség a magasságban Istennek.

Bemenet. Prokimen: 7. h. Kicsoda oly nagy Isten, mint a mi Istenünk, te vagy Isten, ki csodákat mívelsz.

(*Ha szombal este van, akkor a prokimen: Az Úr országol...*)

Előverses szlichirák. 8. h. Ma dicsóséges titok készül, | megújítatik a természet | és az Isten emberré lesz, | ami azelőtt volt, | az továbbra is megmarad | s ami nem volt, azt fölvette, | nem szenvedve összevegyülést, | sem pedig eloszlást.

Vers: Méhemből, a hajnali csillag előtt szültelek téged. Megesküdött az Úr és nem bánja meg.

Uram, Bethlehembe jövé, | az istállóban helyezkedtél el | s kinek királyi széke az ég, | jászolba tétettél; | s akit angyali seregek környeznek, | a pásztorokhoz alázta meg magad, | hogy üdvözítsd, | mint kegyelmes, a mi emberi nemünket, dicsőség neked.

Mondá az Úr az én Uramnak: Ül az én jobbomra...

Miképen fejezzük ki a nagy titkot? | A testnélküli megtestesül, | az Ige erőt fejt ki, | a láthatatlan láthatóvá lesz, | a megfoghatatlan tapinthatóvá, | a kezdetnélküli kezdettel bíróvá, | az Isten fia, ember fiává lesz; | Jézus Krisztus tegnap és ma, | ugyanaz mindörökké.

Dicsőség... Most és...: Bethlehemben összegyűltek a pásztorok, | hogy hirdessék a kerubokon ülő | és jászolban fekvő igazi pásztort, | ki miérettünk kisdeddé lett; | Uram! dicsőség neked!

Most bocsátod el, Uram... Tropár. A te születésed és nagy elbocsátás.

(*Hogyha Jézus születésének ünnepe vasárnapra esik, akkor vasárnap este az «Uram, tehozzád»-ra veszünk 3 szlichirát az ünnepnek és 3-at a szenteknek. Veendő a karácsony utáni vasárnapból... Dicsőség...: a szenteknek, Most és...: az ünnepnek, előverses szlichirák az ünnepnek. Dicsőség: szenteknek. Most és: az ünnepnek. Most bocsátod... után Tropár, a szenteknek, Dicsőség... Most és...: az ünnepnek.*)

KARÁCSONY MÁSODNAPJA. MENEKÜLÉS EGYIPTOMBA.

December 26.

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr... után: Tropár: A te születésed... (3-szor.)

1. *Leülők: 1. h. Dallam: Habár sírod köve.* Krisztus születésekor Juda Bethlehemében | minden lelkes teremtmény megvilágosított, | megismervén az ő Alkotóját; | elálmélkodtak az angyali lények, | látván az Uralkodót a földön szolgai alakban, | ki az Atyától elválaszthatatlan. | Dicsőség a megtestesült Istennek, | dicsőség a földön Születettnek, | dicsőség nemünk Üdvözítőjének.

Dicsőség... Most és...: Ugyanaz.

Magasztalunk téged, | életadó Krisztus | és tiszteljük a te szeplőtelen Anyádat, | kitől miértünk testileg születél.

2. *Leülő: 4. h. Dallam: «Elcsodálkozott József».* Miért csodálkozol, Mária | és miért félsz attól, | ki benned van? | Mert az időnélküli Fiút időben szültem, monda, | a Születettnek fogadását nem foghatom fel; | férfi nélkül vagyok, | hogyan szüljek Fiút? | Szeplőtelen szülést ki látott? | Azonban, mint írva vagyon, | ha az Isten akarja, a természet törvénye legyőzetik. | Krisztus születik, | hogy fel-támassza az előbb elesett embert.

Dicsőség... Most és...: Ugyanaz.

Kánon, az ünnepi; 3-ik éneke után az ünnep kondákja, ikosza és ipakója: Ma a Szűz... 473. lap. 6. ének után a következő kondák:

Kondák: 6. h. Jézus a hajnali csillag előtt Atyától született, anya nélkül | és ma tőled megtestesült e földön Atya nélkül; | azért a csillag erről értesíti a bölcseket | és az angyalok a pásztorokkal éneklik a te kimondhatatlan születésedet, malaszttal teljes.

Ikosz. Megművelés nélküli szőlőfűrt sarjadt tőled, titokzatos szőlővessző, melyet, mint ágakon, karjaidon hordozván, mondtad: te vagy az én termésem! Te vagy az én Életem, akitől megtudtam, hogy ki voltam, ki vagyok. Te vagy az én Istenem, mert szűzességem pecsétjét érintetlennek tudom, hirdetlek téged a testté lett meg-mozdíthatatlan Igének. Nem tudok magról, de a romlandóság el-

töröljének látlak téged, mert tiszta vagyok, mert miután te tölem születél, amint találtad, úgy elhagytad sértetlenül anyai belsőmet. Azért minden teremtmény karba jöjjön össze és kiáltson nekem: Üdvözlégy, malasztal teljes.

A 9. ének után előének, mint magán az ünnepen.

Fényének: Meglátogatott minket felülről a mi Üdvözítőnk, | a Kereszt Keresztje | és a sötétségben és árnyékban levők megtalálták az igazságot, | mert a Szűz megszülte az Urat. (3-szor.)

Minden lélek dicsérje az Urat...

Dicséreti sztychirák. Vigadjatok igazak... Istenszülo Szűz... Jertek, magasztaljuk... Az Atya akaratából. 474—475 lap.

Dicsőség: 6. h. Ma a láthatatlan természet | az emberrel a Szűz által összeköttetik. | Ma a felfoghatatlan Lény Bethlehemben pólyákba takartatik. | Ma a csillag által a bölcsék, a Megváltó imádására vezéreltetnek, | előhirdetvén az arany, tömjén és mirrha által az Üdvözítő háromnapos eltemetetését, | kinek így énekeljünk: | Szűztől megtestesült Krisztus Isten, | üdvözítsd a mi lelkünket.

Most és...: Ma Krisztus Bethlehemben a Szűztől születik... 475. old..

Nagy doxológia után: A te születésed...

A szentmisén.

A bemenet után Tropár: A te születésed...

Tropár Józsefnek: 4. h. Ma örömmel ünnepli az egyház a te emlékedet, | teljes bölcsességű József, | Krisztus Urunk kegyeltje | és az ő Anyjának jegyese, | mert méltóan választott téged magának a földön | az Atya öröktől való Igéje | táplálójának és védelmezőjének, | kimondhatatlan módon megtestesülvén a Szűz méhében. | Azért őt az ő tisztaságos Anyjával | és a te szeplőtelen Isten gyermekeddel imádd, | hogy üdvözítse a mi lelkünket.

Kondák: 2. h. Aki a Szűz méhét megszentelte, | ugyanaz a te boldog kezeidet, igaz József, megáldotta, | mert az angyal jelentésére vetted az isteni gyermeket | és Egyiptomba menekültél; | vissza pedig Judeába tértél | s ott mint mennyben, Krisztus Istennel | és Anyjával lakoz-

tál, | örömmel és világossággal elszenderedtél. | Azért méltán kérünk téged, | hogy az Isten Anyja közvetítő imáival mindaz, | amit a mi képességünk el nem érhet, | a te imáid által Krisztus Istenünk adja meg nekünk | és az ítélet napján kegyelemben legyen részünk.

Kondák: 6. h. Jézus a hajnali csillag előtt . . . 478. l.

Háromszor szent. Prokimen: 3. h. Magasztalja az én lelkem az Urat és örvendez lelkem az én Üdvözítő Istenemben.

Valóban méltó . . . helyett: Magasztald én lelkem a mennyei hadaknál tiszteletre méltóbb Szűzet, a tisztaságos Istenszülőt. — És a 9. irmoszl.

Áldozási vers: Váltáságot küldött az Úr az ő népének. Alleluja.

KARÁCSONY HARMADNAPJA. SZENT ISTVÁN ELSŐ VÉRTANU.

TIVADAR ATYA ÉS HITVALLÓ EMLÉKE.

December 27.

Nagy vecsernye.

Uram, tehozzád . . . után: 4. h.

Dallam: Mint a vértanuk nagy hőst . . .

ASZENTLÉLEK kegyelme megvilágosítván elmédet, | külső látszatra, mint angyal jelentél meg Szent István, | fényt árasztván testedből | és lelki világosságot ömlesztvén a téged szemlélőkre, | miért is, ó vértanuk kezdete és dicsősége, | megnyilván előtted dicsőségesen az egek, | magad is megláttad | a mennyország világosságát.

Mint a lépcső és lajtorja, | úgy szolgáltak a kődobálások a te mennybemeneteledhez, | melyeken felemelkedvén, | megláttad az Atya jobbán állani az Urat, | nevedhez illő koszorút nyújtva neked, életadó jobbával, | kihez közel jutottál, mint legelső | és jógyőzelmű vértanu.

Jelek és csodák által tündökölvén, | a gonoszok hamis tanítását | és gyülekezetét megsemmisítetted, | akiktől megköveztetvén és megöletvén, | a gonosztevőkért | és

bűneik bocsánatáért imádkoztál, | hasonlóan az Üdvözítő szavaihoz, | kinek kezeibe ajánlottad | a te lelkedet, Szent István.

4. h. Zarándokságod sebeihez | a bebörtönözés sebei adattak hozzá, tiszteletreméltó, | mert a törvényes trónt | kegyetlenséggel bitortlót | és a hit szabályait kegyetlenül összezavarót | és az Üdvözítő legtisztább képének meggyalázóját | az ő isteni kegyelmével, | Krisztus kegyeltje, megszégyenítetted.

Sem a börtön, sem a szorongás, | sem a vak sötétség, | sem a sebek, | sem a verések nem választhattak el téged | az Istenhez való szeretettől, Tivadar atya, | sem a kegyetlen betegség, | sem az adósság, | sem az elviselhetetlenség, | sem a táplálkozás szegénysége, | Isten hirdetője, | de változatlanul eltúrted, | előrelátván fáradozásaid viszonzását.

Aggódás helyett enyhülést, | fájdalom helyett gyönyört, | sötétség helyett ragyogást ajándékozott neked | az igazi bajnok vezér, | az arcodon való írás helyett pedig, | csodálatos, beiratkozta az élet könyvébe, | a templom első szülöttjeiből pedig a magasságbeliek közé iktattattál | és az angyalok ünnepléséig | mentél fel diadalmasan.

Dicsőség...: 2. h. A mindenség született Királyának | és Uralkodójának a földön | ma dicsőséges koszorú nyujtatik át, | nem drágakövekből készült, | hanem mely saját véréből virágzott fel. | Jertek, ó vértanutisztelők s a dicséret énekeit vevén, | erkölcsünket kössük meg | és kérőleg hangoztassuk : | ki bölcsességgel és kegyelemmel | a lelket megvilágosítod, Krisztus Isten első vértanuja, | kérj nekünk békességet és gazdag kegyelmet.

Most és...: 2. h. Nagy és dicső csoda történt ma... 470. l.

Előverses szlichirák: 1. h. Dallam: A mennyei rendeknek... Az Atyától öröktől fogva kisugárzott | s mint Fiú, az Atya kebelében öröktől fogva lakozó, | az utóbbi időben az anyai karokon, mint királyi széken ülő | és az angyalok, bölcsek és pásztoroktól | Imádottat dicsőítsük.

Méhemből a hajnali csillag előtt születtek téged. Megesküdt az Úr és nem bánja meg.

Betlehembe összegyűlvén, ó hívek, | lássuk a minden-

ség jászolban fekvő Teremtőjét | és a kaldeusok földjéről hozott hármás jelentőségű ajándékokat, | mint Királynak és Istennek | és a miérettünk háromnapos halottnak.

Mondá az Úr az én Uramnak: Úlj az én jobbomra.

Szüztől születél az istállóban | s a körülálló angyali seregek felkiáltottak: | Dicsőség a magasságban neked, Istenünk, | ki szeplőtelen Anyától, szolgálai alakban születél | és megújítottad a világot | a Szűz méhében.

Dicsőség . . . : 6. h. Elsőnek jelentkeztél | a vértanuk és diákonusok között, Szent István apostol, | ki a mártírok helyeslése, | a hívők erőssége, | az igazak dicsősége vagy. | Kérünk téged, kik a te tisztas emlékedet ünnepeljük, | mikép a mindenség királyának trónja előtt állván, | esedezzel érettünk, | hogy bűneink bocsánatára | és a mennyország elnyerésére méltókká tétessünk.

Most és . . . : Vigadnak az összes angyalok . . . 470. l.

Most bocsátod, Uram . . . 16. l.

Tropár: 6. h. Jó harcot harcoltál, Krisztusnak első vértanuja és Apostola! | Kínzóidnak kegyetlenségét meg szégyenítetted, | mert midőn ők gonosz kezekkel agyonköveztek, | mennyei kézből koronát nyertél, | Istenhez imádkozva érettük kiáltván: | Uram! ne tulajdonítsd nekik a bűnt.

Dicsőség . . . Tropár: 8. h. Az igaz hitnek oktatója, | a vallásosság és tisztaság tanító mestere, | a mindenség világítója, | a szerzetesek isteni ihletségű dicsérete, bölcs Tivadar, | ki tanításoddal mindeneket megvilágosítottál, | a vallásosság fuvolája, | imádd értünk Krisztus Istent, | hogy üdvözítse a mi lelkünket.

Most és . . . : A te születésed . . . 467. lap.

Reggeli isteni tisztelet.

Tropár: Ünnepnek és apostolnak, Dicsőség . . . : Szent Tivadar-nak, Most és . . . az ünnepnek.

1. Leülő: 3. h. A szeplőtelen fogantatás a Megváltót szüli, | a bölcsek eljönnek az Életet imádni, | az emberek az angyalokkal dicséneket zengedeznek, | a barlang és a jászol ajándékot hoznak, | énekelvén a született gyenge kisdedet, | az örökkévaló Istent.

Dicsőség ... Most és ...: Ugyanaz.

2. *Leülő*: 4. h. Ki mindeneknél terjedelmesebb, | hogyan fér el a méhben? | Aki az Atya kebelében van, | hogyan van Az anyai karokon? | Egészen, ahogyan tudott, | ahogyan akart és ahogy kegyeskedett: | testnélküli lévén, | akarva megtestesült | és létező lett, | aki nem volt, miérettünk; | és nem hagyta el a természetet, | hogy részese legyen a velünk való elegyítésnek; | kétszer született Krisztus, | be akarván tölteni a magasságbeli világot.

Dicsőség ... Most és ...: Ugyanaz.

Magasztalunk téged | első vértanu és főszerpap, Szent István | és tiszteljük a tisztes szenvedéseidet, | melyeket Krisztusért elszenvedtél.

Előversek. Az egek beszélik Isten dicsőségét és az ő kezei alkotmányát hirdeti az égboltozat. — Fejedelmekké rendelted azokat az egész földön. Az egész földre elhat az ő szózatuk és a földkerekség határaitra igéjük. *Dicsőség ... Most és ... Alleluja.*

Leülő: 3. h. *Dallam*: A te szüzességed szépségén. Világraszóló csoda történt ma: | mert Üdvözítőnk a barlangban a Szűztől miérettünk testileg megszületett; | a bölcsök ajándékaikkal, mint Királynak hódolatukat mutatják be, | a pásztorok pedig az angyalokkal dicsőítik őt. | Ővelük mi is mondjuk: | Aki miérettünk emberré lett, dicsőség neki.

Dicsőség ... Most és: Ugyanaz.

Kánon, a karácsonyi: Krisztus születik és az 5. hangé: A lovas hadsereget Krisztus ... 68. lap.

A 3. óda után az ünnep kondákja és ikosza.

Leülő, 1. hang. Krisztus apostola, | a diákonusok elseje, | bölcs első vértanu, a vértanuk vezére, | megszentelted a föld határait szenvedéseiddal | és csodáiddal az emberek lelkét világosítottad meg. | A te tisztelőidet óvd meg minden bajtól, | tiszteletreméltó István.

Dicsőség: a szentnek. Most és: theotókion. Az örökké szeplőtelen látván a magnélküli szülést, | csodálkozott és a tőle Születetthez beszélt: | habár emberi külsővel vétetttel körül, | de a dolgok Istennek hirdetnek téged, | kezdetnélküli gyermek, ki a kezdetnélküli Atyával egykezdetű vagy, | adj mindnyájunknak gazdag kegyelmet.

A 6. óda után Kondák. 3. h. Az Uralkodó tegnap jött meg testileg | és a szolgálja ma költözik el a testből. | Tegnap testben az Uralkodó született, | ma a szolga megköveztetik. | Őérette hal meg az első vértanu, | dicsőséges István.

Ikosz. Mint Krisztus születésének fényes csillaga, ragyog ma István, az első vértanu, megvilágítván, beragyogván a föld határait. A zsidók minden gonoszságát csak megbélyegzte, bölcsességével az ő szavait megcáfolta, beszélván a szentírásból és bizonyítván ezt: Hogy Jézus a Szűztől született, Isten Fiává lett, ki Isten. És megsegényítetted ezek gyalázatos gonoszságát első vértanu és isteni ihletségű István.

A 9. óda után: *Fényének:* Az Atya jobbán álló legkezdetnélkülbb Igét láttad | és a kimondhatatlan fényesség képét beteljesítetted, | apostolok dicsekvése és vértanuk dicsősége. | Felékesítetted magadat a megkövezés koszorújával | és istenes halálban lett véged.

Dicsőség... Most és: Jászolba fektettek, | éltél gyermekként mint gyermek, | a csillag előhívta a bölcsék háromságát, | a pásztorok pedig a csodán álmélkodtak, | siettek a megtestesült Istent látni, | az angyali rendek pedig csodálkoztak, énekelvén: | Dicsőség a magasságban Istennek.

Dicséreti szlichirák. 1. h. Vértanui koszorút fonjunk, ó hívők, | az első mártírnak lelki virágokból, | mert ő készítette elő útját a többi mártiroknak | és örömében felkiáltott: | Ime, nyitva látom az egeket | és az Isten Fiát a láthatatlan Atya jobbjára felől állani.

2. h. Elsőnek jelentkezél a szerepök közt, | elsőnek a vértanuk között, Szent István, | mert útmutatója voltál a szenteknek | és az Űrnak sok vértanut szereztél; | azért megnyílt neked az ég | és megjelent neked az Isten, | őt imádd a mi lelkünk üdvösségéért.

Az isteni kegyelembe öltözködtél, ó első vértanu, | fődiákonus és angyalok társa, Szent István, | légy közbenjárónk és esedezzel értünk, | a mi bűnnélküli Üdvözítő Urunknál.

Az első vértanut | és Krisztus hős követőjét, István fődiákonust, | méltóan tiszteljük; | mert ő a gonoszok közt állván, | az Atya jobbán látta a Fiút.

4. h. Dicső István, égi lakó, | Krisztus áldott kegyeltje, | imádkozzál a mi lelkünkért.

István, a vértanuk jókezdetek, | telve kegyelemmel és erővel, | ki nagy jeleket és csodákat tett az emberek között. | A gonoszok megkövezték, | de felragyogott, mint az angyal | és nézi az érettünk Megtestesültnek dicsőségét, | a hatalom jobbjáról | és a kegyelem Lelkével az egekbe ragadtatott | és azért az angyali énekarokkal letelepedvén, | imádkozik lelkünk üdvösségéért.

Dicsőség... Első vértanu, apostol és első szerpap, | a vértanuk zsengeje | és az igazak dicsősége, | apostolok dicsekvése! | Te bíruid előtt állván, | láttad az egeket nyitva | és az Isten Fiát az Atya jobbán állni, | azért arcod, mint angyaloké, fényben ragyogott | és örömdben imádkoztál kínzódért: | Uram, ne tulajdonítsd nekik e bünt. | És most tisztelőd részére kérj bűnbocsánatot | és gazdag kegyelmet.

Most és: A megfoghatatlan titok | ma Bethlehemben beteljesedett: | a láthatatlan láthatóvá lesz, | a testnélküli megtestesül | és az Ige valóra válik | és Létező lesz, a Létező azzá lesz, ami nem volt: | A Szűz a barlangban szüli az új kisdedet, | a természet Alkotóját; | a jászlak égi trónussá változnak át; | a barmok, a kerubok körülállásának tűnnek fel, | a pásztrok csodálkoznak, | a bölcsék ajándékot hoznak; | az angyalok énekelvén, mondják: | Dicsőség a magasságban Istennek | és béke a földön | és jóakarát az emberekben, | a változhatatlan Emánuel.

Szentmisén.

Tropár: A te születésed... *Tropár:* Az igaz hitnek oktatója... 482. lap. *Dicsőség...* Az Uralkodó tegnap... 484. l. *Most és:* Ma a Szűz... 476. l.

Prokimen: Az egész földre elhat az ő szózatuk és a földkerekség határaitra igéjük.

Áldozási vers. Mint a Prokimen.

KARÁCSONY UTÁNI VASÁRNAS.

Szent Dávid király, szent József, a jegyes és Jakab apostol, az Úr unokatestvérének emléke.

Uram, tehozzád után: 3 feltámadási, 4 ünnepi sztichira és a szenteknek a következők:

1. h. Dallam: «A mennyei rendeknek...» Dávid királyt, az Istenőt, mindnyájan dicsérjük, | kiből felsarjadzott a Szűz hajtás | s ebből kisugárzott Krisztus, a virág, | ki visszahívta Ádámot és Évát | az örök enyészetből, mint kegyelmes.

A próféták jövődöléseinek | beteljesülését látta a hajlottkorú jegyes, szent József. | Valóban különös jegyesség, | melyet az angyalok nyilatkozatai kísértek, | kik a földre békességet küldő Istennek | dicsőséget zengedeztek.

Az Úr testvérét mindnyájan dicsérjük, | mint az egyház felszenteltjét, | ki vértanúsága által | még inkább felragyogott. | Az ő imádságai által | az istállóban pólyákba takart Krisztus Istenünk, | üdvözítsd a téged éneklőket.

Dicsőség... 6. h. Az istenfélő Dávidnak és Jákobnak: | a királyprófétának és első apostolpüspöknek emlékét üljük, | mert ezek tanítása által a csalárdtságtól megszabadulván, | dicsőítjük a Szűztől felragyogott | és megtestesült Krisztust, | hogy üdvözítse a mi lelkünket.

Most és... A megfelelő hang theotókionja.

Előverses sztichirák: Dicsőség... 6. h. A szentek emléke, | a királyok hatalma | és öröme volt a te születésed | és benne dicsekedvén, mondjuk: | Miatyánk, ki a mennyekben vagy, | szenteltessék a te neved, Ember-szerető.

Most és... Ma a láthatatlan természet | az emberrel a Szűz által összeköttetik. | Ma a felfoghatatlan Lény Bethlehemben pólyába takartatik. | Ma a csillag által a bölcsek a Megváltó imáadására vezéreltetnek, | előhirdetvén az arany, tömjén és mirrha által | az Üdvözítő háromnapos eltemettetését, | kinek így énekeljünk: | Szűztől megtestesült Krisztus Isten, | üdvözítsd a mi lelkünket.

Most bocsátod, után: Tropár feltámadási, Dicsőség:
2. h. Hirdesd örömmel József Dávidnak, | az Istenösnek a csodát: | Láttad a Szűzet szülni, | a bölcsekkel leborultál, | a pásztorokkal dicséneket zengtél, | az angyalok

hírét vetted. | Imádd Krisztus Istent, hogy üdvöztse a mi lelkünket.

Most és: A te születésed . . .

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr . . . után: feltámadási tropár. (2-szer.) Dicsőség: Hirdesd örömmel . . . Most és: A te születésed. A leülők feltámadásiai, a többi a hangé.

A Kánon 3. ódája után kondák és ikosz a karácsonyé. 473. lap.

Azután leülő. 3. h. Az igaz Józsefet, a Szűz jegyesét, | Dáviddal Jákobot illően énekeljük, | mert ők az igaz ösvényen járván, méltán elérték a mennyei lakást, | énekelvén az angyalokkal nekünk | kérnek bűneinkre bocsánatot.

Dicsőség: A Szűz szüli a mindenek Teremtőjét | és a bölcsek sietnek ezen kisdednek hódolatukat bemutatni ; | az emberek az angyalokkal dicsőséget zengenek, | a barlang és a jászol ünnepélyesen dicséri | énekelvén a született új kisdedet, | az örök Istent.

Most és . . . 1. h. A próféták kara ünnepli | a benned levő isteni csodát, Szűz ! | Mert az Isten megtestesült | és a földön te megszülted. | Azért az angyalok a pásztorokkal együtt éneklük, | a bölcsek pedig Józseffel hittel kiáltják | a csodát Dávidnak az Istenősnék.

A 6. óda után: Kondák, 3. h. Az istenes Dávid ma örömmel telik meg. | József pedig Jákobbal együtt dicséretet zeng, | mert mindketten a rokonság kötelékébe lépve, Krisztussal együtt örvendeznek | és a kimondhatatlan módon Születettnek éneklük és mondják : | Kegyelmes, üdvözítsd a Téged tisztelőket.

Ikosz. Kimondhatatlan módon születik testben a Testnélküli Testtel vétetik körül a Körülírhatatlan és mindkét természetet változtatlanul egyesíti. Kezdetét veszi, ki természetre nézve kezdetnélküli és egyetlen örök. Mint kisdéd látszik, ki öröktől fogva létezik ; a karon vitetik, ki a mindeneket hordozza. Azért azok, akik az ő rokonságával vannak megtisztelve, mintha az Isten a saját születésével koszorúzná meg őket, kiket mi hittel dicsőítvén, hangosan kiáltjuk : Kegyelmes, üdvözítsd a Téged tisztelőket !

A 9. óda után feltámadási fényének.

Dicsőség . . . Jakabbal, az Úr dicső unokatestvérével énekeljük Dávidot, az isteni atyát, az istenfélő Józsefet pedig, mint az Istenszülő jegyesét, mert Istenhez méltóan szolgált Betlehem városában Krisztus isteni születésnél és az angyalokkal, pásztorokkal és bölcsekkel együtt éneket énekelt neki, mint Istennek és Uralkodónak. *Most és* . . . Meglátogatott minket felülről . . . 479. lap.

Dicséreti szlichirák. 4 feltámadási és 4 ünnepi.

Dicsőség, 8. h. A vér, a tűz és a füstölés földi csodák, | melyeket Joel előhirdetett. | A vér a megtestesülést, | a tűz az istenséget, | a füstölés pedig a Szűznek Szentlélek által való megárnýékolását | és a világ megillatosítóját jelenti. | Nagy a Te megtestesülésednek titka, | Uram, dicsőség néked!

Most és . . . : Áldásteljes vagy Te . . .

Szentmisén.

Feltámadási és ünnepi tropár. Dicsőség: Kondák a szenteknek : Az istenes Dávid ma örömmel . . . *Most és:* az ünnepnek . . .

Prokimen, 8. h. Csodálatos az Isten az ő szenteiben, Izrael Istene.

Áldozási vers. Dicsérjétek... más: Örvendjétek igazak.

KRISZTUS KÖRÜLMETÉLTETÉSE ÉS NAGY SZENT VAZUL EMLÉKE.

Január 1.

Nagy vecsernye.

Uram, tehozzád . . . után, 8. h.

Az Üdvözítő, ki szülőanyja után nyolcadnapos, | Atyja után pedig kezdetnélküli volt, | midőn leszállt az emberi nemhez, | nem irtózott a testi körülmételtetéstől sem. | Hívek! Neki kiáltsuk: | Te vagy a mi Istenünk, | könyörülj rajtunk. (2-szer.)

A jóságos Isten nem szégyelte a testi körülmételtetést, | de önmagát adta például | és hasonlatul mindnyájunk üdvösségére; | mert a törvény Alkotója betölti

a törvényt | és mindazt, amit róla a próféták megjövendöltek. | Kezeiddel mindeneket fenntartó | és pólyákba takart Urunk, dicsőség néked. (2-szer.)

*A szentnek, 4. h. Dallam: Felülről és nem az embe-
rektől.* Bazil atya, | ki a királysággal egynéven nevezettél, | főpapi felkenetésed után Krisztus szent népét bölcseséged | és szónoki művészeted által fenntartottad és megőrizted, | melyek után mennyei koronával díszített fel Téged a minden királyok Királya | és mindenek Uralkodója, | aki az Atyának egyszülött, | vele örökéletű és kezdetnélküli fia; | kihez esedezzél, | hogy üdvözítse és világítsa meg | a mi lelkünket. (2-szer.)

Főpásztori díszes ruhákba öltöztetve, | örömmel hirdetted Bazil, | a mennyország Evangéliumát, | fejtegetvén az egyház igazhitű tanításait, | melyek által megvilágosíttatva, most az egy Istenséget áldjuk | a mindenható Atyában | és az egyszülött Isten Igében | és az istenségi Lélekben | és dicsérjük őt három személyben elválaszthatatlanul. | Kihez esedezzél, | hogy üdvözítse és világosítsa meg a mi lelkünket.

Bazil atya a mennyei énekkarokkal együtt lévén | és velük együtt lakván, | akiknek az életét buzgón utánoztad életed tiszta fényességével, | míg tovább a földön levőkkel testben együtt lévén, | mint egy testnélküli, visszafordítottad azokat | a tudatlanság veszélyéből és sötétségéből, | akik a te isteni tanításodat megízlelték. | Imádd Krisztus Istenünket, | hogy üdvözítse és világosítsa fel a mi lelkünket.

Dicsőség . . . 8. h. A bölcsesség kedvelője lévén, ó szent atya, | az Istenhez tartozó minden dolgoknak tisztelője voltál, | ki földi életedre a halálból merítettél tanúságot | s azt józanul kormányoztad; | mert a testi szenvedélyeket az önmegtartózkodás bástyaival vetted körül | és az isteni oktatás törvényeiben őrizted meg lelked tisztaságát; | erényeid gazdagságával minden testi bölcselkedést az értelemnek rendeltél alá. | Azért a testet, a világot és a világuralkodót meggyűlölvén, | Krisztushoz költöztél, | kihez imádkozzál: (adjon) | lelkünknek gazdag kegyelmet.

Most és . . .: Az Üdvözítő, ki szülőanyja után . . .
Lásd fentebb.

Bemenet. Prokimen a napnak. Olvasmányok. 1. Mózes 17. könyve.
2. Példabeszédek, 8. fej. és 3. 30. fej.

Litián, 3. bolg. h. Szentéletű Bazil! | Miután Krisztust helyezted el lelkedbe tiszta életed által, | az élet forrását, a vallásos tanítás folyóit ömlesztetted a világnak, | amelytől az egyház hívő népe megittasodva, | a magasztaló ajkak gyümölcsét: | a hálát hozza Annak, | aki a te emlékedet örökkön örökké megdicsőítette.

Istentől kijelentett Bazil! | A rajtad lefolyó kegyelmi myró megkent téged, | hogy az örökkévaló országnak evangéliumát hirdesd; | mert Krisztus jó illatszere voltál, | az Ő megismerésének illatával betöltötted a világot. | Azért szolgálj hangját kegyesen meghallgatván, | eszközölj ki nekünk, kik téged tisztelünk, | gazdag kegyelmet.

A Szentháromság védője, Bazil! | Miután főpapi ruhába öltözködtél, | az ítélőszék elé állottál, | védelmezvén a hitet és győzelmes ellenállást mutatván, | a helytartó haragját megszegyenítetted, | ki az istentelenség hatalmával hetykélkedett | és kegyetlen csonkítással kérkedett, | ezeket buzgón többre becsülvén, | önként vértanu lettél, | elnyervén Krisztustól a győzelem koronáját, | kinél van a gazdag kegyelem.

Dicsőség . . .: 6. magán h. Szentéletű Atya! | Isteni málaszt áradozott ajkaidról | és Krisztus Egyházának pásztora lettél, | arra tanítván a lelki juhokat, | hogy higgyenek az egyvalóságú Háromságban | és az egy Istenségben.

Most és . . .: Az Üdvözítő, ki szülőanyja után nyolcadnapos, | Atyja után pedig kezdetnélküli volt, | midőn leszállt az emberi nemhez, | nem irtózott a testi körülmetéltetéstől sem. | Hívek! Neki kiáltsuk: | Te vagy a mi Istenünk, | könyörülj rajtunk.

Előverses sztichirák: 1. h. Krisztus isteni és szentséges egyházának | szorgalmas méhe, szent Bazil! | ki az isteni buzgóság fulánkjával felfegyverkezve, | a gyűlöletes eretnekségek káromlásait kiirtottad | és a hívők lelkeibe a vallásosság mézét csepegtetted; | s mostan az isteni

paradicsom gyönyöreit élvezve, | az egyvalóságú Szent-
háromság színe előtt állasz, | emlékezzél meg rólunk is.

*Elővers: Az én szám bölcseséget szól és szívem elmélke-
dése okosságot.*

Minden szent erényeit lelkedben egybegyűjtötted,
szent Bazil atya, | Mózes jámborságát, | Illés buzgóságát, |
Péter töredelmességét, | János vallásosságát, | szent Pállal
pedig nem szüntél meg kiáltani : | «Kicsoda szenved, hogy
én ne szenvednék? | Kicsoda botránkozik, hogy én ne
égnék». | S azért velük együtt a jókban maradvá, | könyö-
rülj a mi lelkünk üdvösségéért.

Az igaz szája bölcseséget szól és nyelve igazat beszél.

2. h. Földi dolgok folyását megfigyelve, | mindent
változékornak és mulandónak találtál, | csak egy a fel-
tétlenül örök és változhatatlan : | a világ öröklétezésű
Teremtője ; | kihez annál hívebben ragaszkodva | a mu-
landók kívánását mellőzted. | Szentéletű Bazil, | imádkozz
érettünk is, | hogy szent törekvéseink teljesüljenek.

*Dicsőség . . . : A csodatételek ajándékát a mennyből
fogadva | és a bálványimádás csalárdságát tanítás által
leálcázva, | a főpásztorok dicsősége és erőssége lettél, |
boldogemlékü szent Bazil | és minden szentek tanításának
hű kifejezése, | ki bizalommal viseltetel Istenhez, | azért
imádd őt a mi lelkünk üdvösségéért.*

*Most és . . . : A jóságos Isten nem szégyelte a testi
körülmetéltetést, | de önmagát adta például és hasonlatul
mindnyájunk üdvösségére ; | mert a törvény Alkotója be-
tölti a törvényt | és mindazt, amit róla a próféták meg-
jövendöltek. | Kezeiddel mindeneket fenntartó és pólyákba
takart Urunk, | dicsőség néked.*

Most bocsátod . . . 16. lap.

*Tropár. 1. h. Szentéletű Atya! Az egész földön el-
terjedt a te tanításod ! | Igéid megfogamzottak, | melyek-
kel az istenit hirdetted, | a létező igazságok természetét
megvilágosítottad | és az emberiség erkölceit nemesebbé
tetted, | királyi pap, imádd érettünk Krisztus Istent, |
adjon nekünk gazdag kegyelmet.*

*Dicsőség . . . Most és . . . : Jézus ! Ki a magasságban
tündöklő királyi széken ülsz | a kezdetnélküli Atyával és*

a te isteni Lelkeddel, | kegyeskedtél a földön születni a szeplőtelen Szűztől, | a te anyádtól és körül is metélttél, | mint nyolcnapos csecsemő. | Dicsőség ezért a te jóakarató szándéknak, | dicsőség a te gondviselésednek, | dicsőség a te alázatosságodnak, | egyetlen Emberszerető.

Reggeli istentisztelet.

Tropár: Jézus, ki a magasságban... *Lásd feljebb. (2-szer.)*

Dicsőség: Szentéletű Atya! Az egész földön elterjedt...

Most és: Jézus, ki a magasságban...

Leülő. 5. h. Dallam: Az Atyával és a Szentlélekkel egy kezdet nélküli. Mint az egyház királyi ékességét | s mint a hit s tanítás hiánytalan tárházát, | mindnyájan dicsőítsük Bazilt. | Mert ő ezekkel megmutatta nekünk az egy-lényegűségben egyesült | és a személyekben felosztott Szentháromság tiszteletét.

Dicsőség...: 1. h. Minta dallam. Bölcs Basil, | ki a Háromság előtt állasz, | imádkozz érettünk, kik téged éneklünk | és emlékedet tiszteljük, | hogy az ítélet napján kapjunk malasztot, | kegyelmet és bűneinktől való megtisztulást, | hogy ajkainkkal és szívünkkel dicsőítsük | az egyetlen Emberszeretőt.

Most és...: A mindenek Alkotója | és a világ Ural-kodója, | aki az Atyával és a Szentlélekkel együtt fent van, | mint nyolcnapos csecsemő körülmetéltetik a földön. | Valóban isteniek és csodálatosak a te műveid! | Mert te, Uralkodó, érettünk körülmetélttél, | hogy a törvény teljessége légy.

Leülő. 8. h. Minta dallam. Szentéletű Basil! | Isteni látással merítettél a kimondhatatlan bölcsesség titkos gazdagságából | és mindenki számára megnyitottad az igazhitőség vizeit, | melyek a hívek szívét isteni módon felvidámítják, | a hitetlenek szándékait méltóan megfullasztják. | Miért is mindkét részről a vallásosság verejtékével | a Háromság győzhetetlen bajnokának mutattad magadat. | Imádkozzál Krisztus Istenhez, | ajándékozzon nekünk bűnbocsánatot, | kik emlékedet szeretettel ünnepeljük.

Dicsőség 3. h. Minta dallam. Isteni ihletségű Atya! | Tanításoddal, a jámborélet összegyűjtött szabályaival, | mint élővizekkel megittatad az egész mindenséget | s az élet Forrása valóban tebenned pihent meg. | Azért, mivel bátorságod van hozzá, | imádd őt értünk, | adjon nekünk gazdag kegyelmet.

Most és . . . : 4. h. Ki természetére láthatatlan, | most testileg látható. | A nem teremtet Ige, | a tisztaságos Szűztől születve, megelevenedik. | Miért is a törvény szerint miérettünk, | mint nyolcnapos csecsemő körülmetéltetik. | Öneki, mint Üdvözítőnknek, hódoljunk.

Dicsérjétek az Ūr nevét . . . 44. lap.

Magasztalunk Téged, | életadó Krisztus | és tiszteljük a Te legtisztább tested | törvényszerű körülmetéltetését.

Magasztalunk téged, | Krisztus főpásztora, szent Bazil | és tiszteljük a te szent emlékedet, | mert te imádkozol érettünk Krisztushoz, | a mi Istenünkhöz.

Előversek: Örvendezetek az Ūrnak, minden föld! — Mondjatok dicséretet az ő nevére; tegyétek dicsőségessé dicséretét. — Az igaz szája bölcseséget szól és nyelve igazat beszél. — Legyen áldott az Ūr neve mostantól mindörökké. — Papjaid öltözzenek igazságba és a te szenteid örvendezzenek. — *Dicsőség . . . Most és . . . : Alleluja.* Jertek ti mindnyájan, földiek, dicsóítsuk Nagy Bazilt, a cezáriaiak dicsőségét.

Leülő. 8. h. Szentéletű Bazil! | Isteni igéid erejével a sötét eretnekségeket legyőzted; | Áriusz minden kevélységét elsüllyesztetted, | mert hirdetted az embereknek, | hogy a Lélek Isten és kezdednek felemelésével | az ellenséget megsemmisítetted; | elűzted Szabelliusz minden szolgálatát, | Nesztor minden bölcselkedését pedig üressé tette. | Imádkozzál Krisztus Istenhez, | ajándékozzon bűnbocsánatot azoknak, | kik a te emlékedet szeretettel ünneplik.

Dicsőség . . . : Tiszteletre méltó Bazil főpap! | A te isteni igéidnek kegyelme | és a dogmák titokzatos magassága lett | a mi isteni felmenetelünk létrája, | mert a lélek harsonáját megszeretvén, Atya, | vele hirdetted az isteni tanítást. | Miért is virányos helyen megtelepedtél, | hőstetteid jutalmát fogadjuk. | Imádkozzál Krisztus Istenhez, | ajándékozzon bűnbocsánatot azoknak, | kik a te emlékedet szeretettel ünneplik.

Most és . . .: Szeplőtelen! A mindenek Ura és Alkotója | a te tisztaságos bensődből testet vevén, | az emberek oltalmának mutatott téged. | Azért mindnyájan hozzád menekülünk, | kérvén bűneinktől megtisztulást, | hogy az örökkétartó kínoktól | és a gonoszság fejedelmének minden haragjától megmeneküljünk. | Azért ezt kiáltjuk neked: | Imádkozzál a te Fiadhoz és Istenedhez, | hogy adjon bűnbocsánatot azoknak, | kik hittel borulnak le a te legszentebb Szülötted előtt.

Ifjúságomtól kezdve . . . 45. lap.

Prokimen. 4. h. Az én szám bölcseséget szól és szívem elmélkedése okosságot.

Evangélium után szlichira: 6. h. Szentéletű Atya! | Isteni malaszt áradozott ajkaidról | és Krisztus Egyházának pásztora lettél, arra tanítván a lelki juhokat, | hogy higgyenek az egyvalóságú Háromságban | és az egy Isten-ségben.

Kánon. 1. Irmosz. 2. h. Jertek, népek! | Zengjünk éneket Krisztus Istenünknek, ki a tengert kettéválasztotta | és vezette népét, melyet az egyiptomiak szolgaságából kivett, | mert megdicsőült.

Katavázsia. 1. h. Megnyitotta a tenger fenekét | a küzdelemben erős Úr | és övéit szárazon átvezette, az ellenséget pedig | a hullámokba temette, | mert ő megdicsőült. (*Lásd az Úr jelenése ütrényjén . . . 520. lap.*)

3. Erősíts meg minket magadban, Uram, | ki keresztfával holtta tetted a bűnt | és ülted szívünkbe a te félelmedet, | kik téged himnuszokban dicsérünk.

Az ünnep kondákja. 3. h. Ki a mindenek Ura, | mégis elszenvedi a körülmetéltetést | és az emberi vétkezéseket, | mint jóságos, körülmetéli, | mert ma ad üdvösséget a világnak. | A magasságban pedig örül a Teremtő főpapja | és Krisztusnak világító, isteni titoknoka, Bazil.

Leülő a szentnek. 8. h. Megszoktad az Ige bölcseséget | és a törvény írását félretetted, | mindenkinek a kegyelem igéjét hirdetted | és a lelkek felületét igéiddel simítottad, | amelybe az isteni tanítást csepegtetted be; | miért is a test takarójának felhőiből eltűnt a sötétség | és lélekkel megvilágosítottad, szentéletű Bazil: | imádd

Krisztus Istent, | ajándékozzon bűnbocsánatot, | kik a te emlékedet szeretettel tisztelik. (2-szer.)

Dicsőség . . . Most és . . . : 4. h. Uralkodó ! Ki az emberszeretet feneketlen mélysége vagy, | szolgai alakba öltözködtél fel | és testileg körülmetéltté, | ajándékozván az összes embereknek | a te gazdag kegyelmedet.

4. Hallám, Uram, | gondviselésed hírét | és dicsőítetek téged, egyetlen Emberszerető !

5. A világosság adója | és az örökkévalóság Teremtője, Urunk, | helyezz be minket parancsaid fényességébe ; | mert kívüled nem ismerünk el mást Istennek.

6. A bűnök megszámlálhatatlan sokasága | vesz körül engem | és hozzád kiáltok, követvén a prófétát : | A romlásból vezess ki engem, Uram !

Kondák. 4. h. Mint az Anyaszentegyház megingathatatlan alapja jelentél meg, | adván minden embernek sértetlen uralkodást, | melyet saját tanításoddal megpecsételtél, | égi ihletségű szent Bazil.

Ikosz. Mint az okosság kelyhe, a bölcsesség szája, a tanítás alapja világít szellemileg Nagy Bazil mindenki előtt. Jertek tehát és álljunk meg az Isten házában, ájtatosan gyönyörködve nézzük az ő csodáit ; mintha fénytől megvilágítva, életnek tiszta szellemétől fölüdítve utánozzuk az ő hitét, lelkesedését és alázatosságát, mert ezekben az Isten természetének a háza jelenik meg. Óhozza kiáltva, mondjuk : égi ihletségű szent Bazil.

7. A három ifjú nem engedelmeskedett az istentelen parancsnak, | hogy Deir földjén az aranybálványnak szolgáljanak ; | a lángok közé dobták őket, | de beharmatoztatván, énekelték : | Áldott vagy, Atyáinknak Istene.

8. Az Isten ígéjének kimondhatatlan bölcsességével alkotott | és a nemléből létrehozott, | teremtett mindenséget, | mint az Úrnak művét áldjátok | és magasztaljátok mindörökké.

Magasztalja az én lelkem a törvény szerint körülmetélt Urat.

9. Áldott Istenszüelő ! | Kitől a napot felülmuló | Világító : az Isten kelt fel, | kitől testileg hozzánk érkezett, | kinek Szűz méhében kimondhatatlan módon megtestesült, | teljesen ártatlan ! téged magasztalunk.

Áldjad, én lelkem, Nagy Bazil főpapot.

Fényének. Minta dallam. A bölcsélet szerelmével körül-

metélted lelked burkát, Atya | és csodáiddal megmutattad magadat a világnak, | mint a nap és a hívek gondolatait beragyogtad, | a Szentháromság isteni bölcseségű titoknoka, bölcs Bazil | és az Istenszülőnek szolgája. (2-szer.)

Dicsőség . . . Most és: Az örökkévalóság Alkotója testileg körülméltetik, | teljesítvén a törvényt, mint nyolcnapos csecsemő | és aki határtalan erősséggel, mint Isten | mindeneket fenntart és kézintéssel felemel, | pólyákba takartatik | és tejjel tápláltatik, mint ember.

Dicséreti sztychirák, 5. h. Minta dallam. Testileg körülméltetést szenved, | az Atyától vágás és romlás nélkül kimondhatatlan módon született Ige | és mint az igaz Isten, | igaz Istentől, | változatlanul lakik az egy Istenségben; | azért a törvény szerint, | mint a törvény felett álló, | a törvényes átoktól megszabadít mindenkit | és a magasságból áldást ajándékoz. | Miértis az ő jóságos leereszkedését magasztalván, | énekeljük és hálás szívvel dicsőítjük őt, | könyörögvén hozzá, | ajándékozzon a mi lelkünknek gazdag kegyelmet. (2-szer.)

Aki Isten fogadott fia lettél természettel és igazsággal, | az isteni keresztség újjászületése folytán és az Isten öröktől fogva született | és az Atyával egylényegű | és egyuralkodású Fiát | és Igéjét hirdetted, Szent, | az eretnekek be nem csukott száját pedig szavaidnak fényességével bezártad. | Miértis a magasságbeli országba költözél, | együtt uralkodván az egyedül | és természet szerint uralkodó Krisztussal, | ki bőségesen ajándékoz a világnak kegyelmet. (2-szer.)

A mennyország templomában, | mint felszentelt püspök helyezkedtél el, szent Bazil | és cselekedeteiddel, tudásoddal | és bölcseséged kezdeményezésével, | mint szent ruhába öltözködöl. | Az Isten előtt állván, test nélküli áldozatot mutatsz be. Emlékezzél meg imáidban rólunk is kegyelmesen, legboldogabb Bazil, | kik a te szent emlékedet ünnepeljük, | kérvén érettünk Krisztust, | adjon a világnak gazdag kegyelmet.

Egészen Istennek voltál szentelve | és gyermekségedtől fogva teljes jelképnek kiválasztva; | az isteni bölcsesség dicsfénye vett körül, | az emberek értelmét felvilágosí-

tottad, | világosan beszéltél | és bölcsen mondtad a rend-
tartást a szerzeteseknek, | megalkotván a tökéletes élet
ismeretének alaptételét. | Azért téged, mint isteni ihlet-
ségű | és isteni tanítót | és az egyház fényárasztó szövét-
nekét hirdetünk, imádván Krisztust, | ki ad a világnak
gazdag kegyelmet.

Az Úr félelmétől megerősödtél | és megértetted, |
hogy az Úr félelme, | a bölcsesség kezdete, | bölcsesség és
az élet feddhetetlensége tekintetében előljártál, | szere-
tetteddel pedig az Isten közelségébe | és sajátosságába
kerültél, Bazil atya. | Azért isteni igazulással és végzéssel
kioktatva, | az emberek szokásait kiismerted | és a hívek
értelmét ékessé tetted, | lelki törvényhozással megvilá-
gosítottad a zsinatot. | Krisztust pedig imádd, | hogy lel-
künknek adjon nagy kegyelmet.

Dicsőség: Szentéletű Atya! | Isteni malaszt árado-
zott ajkaidról | és Krisztus egyházának pásztora lettél, |
arra tanítván a lelki juhokat, | hogy higgyenek az egy-
valóságú Háromságban | és az egy Istenségben.

Most és: Az Üdvözítő, | ki Szülőanyja után nyolcad-
napos, | Atyja után pedig kezdetnélküli volt, | midőn
leszállott az emberi nemhez, | nem irtózott a testi körül-
metéltetéstől sem. | Hívek! Neki kiáltunk: | Te vagy a
mi Istenünk, könyörülj rajtunk.

*Nagy doxológia után tropár Bazilnak, Dicsőség... Most és: az
ünnepnek.*

Nagy szent Bazil liturgiáján.

*Bemenet után tropár, 1. h. Jézus! ki a magasságban tűn-
dőklő... 491. lap.*

Tropár. Szentéletű Atya! Az egész földön elterjedt. 491. lap.

*Dicsőség, Kondák. 4. h. Mint az Anyaszentegyház
megingathatlan alapja jelentél meg, | adván minden em-
bernek sértetlen uralkodást, | melyet saját tanításoddal
megpecsételtél, | égi ihletű szent Atya!*

*Most és: Ki a mindennek Ura, | mégis elszenvedi a
körülmetéltetést | és az emberi vétkezéseket, mint jószágos
körülmetéli, | mert ma ad üdvösséget a világnak. | A ma-
gasságban pedig örül a Teremtő főpapja | és Krisztusnak
világító isteni titoknok, Bazil.*

Prokimen. 6. h. Üdvözítsd, Uram, a te népedet és áldd meg a te örökségedet.

Más prokimen. 4. h. Az igaz szája bölcseséget szól és nyelve igazat beszél.

Valóban méltó helyett: Tebenned örvendez ... 100. lap.

Más: Magasztald én lelkem a cezariai Nagyszent Bazilt.

Imrosz. Áldott Istenszüdő! | Kitől a napot felülmuló | világító: az Isten, kelt fel; | kitől testileg hozzánk érkezett, | kinek szűz méhében kimondhatatlan módon megtestesült, | téged magasztalunk.

Áldozási vers. Dicsérjétek az Urat a mennyekben, dicsérjétek őt a magasságban.

Más: Örök emlékezetben lesz az igaz; nem fél gonosz hírhallástól.

Nagy vecsernyén.

Az Ürjelenés előünnepe. Szent Szilveszter pápa emléke.

Uram, tehozzád kiáltok ... után, 4. h.

4. h. Dallam: Mint a vértanuk nagy hőségét.

AZ ISTEN drága keresztelésének | előünnepi énekeit ájtatosan hangoztassuk, | mert íme, mint ember testileg akar jönni | a maga Előhírnökéhez Jézus, | hogy üdvösséges keresztséget kérjen mindnyájunk épülésére, | hitbeli felvilágosítására | és a Szentlélek közöltetésére.

Krisztus megmutatja magát, | az Isten megjelenik | és mint Dávid megírta: | nyiltabban és a szolgálhoz jó keresztséget kérni. | Jordán folyó! telj meg örömmel. | Föld és tenger, hegyek és halmok | és emberi szívek vigadozások, | mennyei világosságot fogadván be magatokba.

Mindenható Urunk! | Mint a békesség folyamát | és a táplálék patakját, mint írva van, | hogyan fogadjanak be a folyók habjai, | ki azokba ruha nélkül lépsz, | ki az eget felhőkkel borítod be | és ki az ellenség minden incselkedését leleplezed | és romlathatlansággal öltöztetted a földieket.

8. h. Szent Szilveszter Atya | a püspöki méltóság fényével megvilágosítatván, | a hívőket felvilágosítottad tanításod fénysugaraival, | hogy az egyvalóságú Istent

három személyben imádják | és elűzted az eretnekségek homályát. | Azért a te dicső emlékedet mai napon örvendezve ünnepeljük.

Isteni ihletségű Szilveszter Atya, | mint tüzes oszlop, | úgy jelentél meg, | szentül vezetvén a szent zsinatot | és beárnyékolván a felhőket | és az egyiptomiak hamisságából a híveket felemelted | és az isteni földre vezetted | a mindenkor őszinte tanításaiddal. | Azért a te áldott és szent emlékedet tiszteljük.

Isteni szózatú és szentül megcsodált Szilveszter Atya, | imáid hullámaival a sokarcú kígyót keményen bezártad, | a hellének sokaságát az Istenhez vezetted, | a zsidók arcátlanságát pedig megaláztad, | mert mint nagy csodatevő, jelentél meg előttük, | azért téged tisztelünk és magasztalunk.

Dicsőség . . . Most és: 6. h. Közeledik Krisztus, | az igazság a Jordánhoz, | hogy megkeresztelkedjék Jánostól. | Ez pedig mondja neki: | Énnekem kell tőled megkereszteltetnem | és te: jössz énhozzám? | Mint száraz fű nem érintkezhetem a tűzzel. | Te szentelj meg engem, Uralkodó, | a te isteni megjelenéseddel.

Előverses szlichirák. 1. h. Üdvöztönk! fényes volt az előbbi ünnep, | de fényesebb a közeledő. | Annak angyal volt az előhirdetője, | ezt Keresztelő szent János készítette elő. | Azt a bekövetkezett vérontás miatt, | mint a gyermektelen siratta Bethlehem. | Ez a vizek megszentelése folytán áldást hozó fürdőnek ismertetik el. | Akkor csillag értesítette a bölcseket, | most a mennyei Atya mutatott be téged a világnak, | ki megtestesültél és újra kijelentetted magad, | Uram, dicsőség néked.

Elővers. 2. h. Azért emlékezem rólad a Jordán földéről, a Hermon hegyéről.

Újra megtisztíttatik Krisztus a Jordánban, | vagyis inkább megtisztítja a mi bűneinket; | mert valósággal a keresztvízre megy; | le akarván mosni Ádám bűnösségi kéziratát | és mondja Jánosnak: | Jöjj és szolgálj, keresztelőm, | a fenséges titok mélységének. | Jöjj és terjeszd ki kezedet gyorsan | és érintsd meg fejét annak, ki összezúzta a kígyó fejét | és aki megnyitotta a paradicsomot, |

melyet a kígyó csalárdsága folytán elzárt hajdan a tiltott gyümölcs | törvényszegő ízlelése.

3. h. *Láttak Téged Isten a vizek, láttak Téged a vizek és félték.*

Fényes volt ugyan az elmúlt ünnep, | de dicsősége-
sebb a mai nap ; | amott az Üdvözítőt a napkeleti bölcsek
imádták, | itten pedig az Uralkodót az ő jeles szolgája
kereszteli ; | amott a pásztorok örvendezve szemlélték
a kisdedet | és csodálkoztak, | itten pedig az Atya szó-
zata | az ő egyszülött Fiának hirdeti őt.

Dicsőség . . . Most és . . . Jertek, minden hívek, |
hagyjuk el Judea vidékét, | haladjunk át Jordán pusztá-
ján, | és lássuk az ottan érettünk testileg megjelenő |
és [a Jordán habjaiban keresztséget kérő Megváltót. |
A keresztelő vonakodik | és félelemmel kiált fel: | Nem
merészelem testi kezeimmel érinteni a tüzet. | Jordán folyó
és a tenger visszafordultak, Üdvözítőnk | s én hogy
tegyem fel fejedre kezemet, | kitől rettegnek a szeráfok. |
Jordán nem állott meg azonnal, | midőn Elizeus Illés palást-
ját nyerte, | mikép nem borítanának el engem is habok, |
látván téged meztelen testtel közepettök? | Hogyan nem
égek meg, | tőled hevítetve? | Mit késedelmeskedel Ke-
resztelő, | megkeresztelni az én Uramat, | felkiált a Jordán
folyó? | Mit akadályozod számtalanok megtisztulását? |
Ki minden teremtményt megszentelsz, | szentelj meg
engem is és a vizek természetét, | ki a végett jelentél meg.

Tropár. 4. h. A hitnek szabálya, a béketűrésnek
példányképe | és az önmegtagadásnak tanítója gyanánt |
adott téged maga nyájának az örök Igazság. | Azért
alázatossággoddal elnyerted a magasságot, | szegénységed-
del a gazdagságot, | szent Szilveszter Atya, | imádd Krisz-
tus Istent, | hogy üdvözítse a mi lelkünket.

Dicsőség . . . Most és . . . 4. h. Készülj Zabulon és
ékeskedjél Naftali, | Jordán folyó állj meg | s feljátszván,
fogadd habjaidba a kereszttelkedni akaró Üdvözítőt. |
Ádám, ősanánkka vigadozzatok | és ne rejtőzzetek el, |
mint hajdan a paradicsomban ; | mert aki meztelen látott
titeket, megjelent, | hogy felöltöztessen benneteket első
ruhátokba, | minden teremtményt akarván megújítani.

Guido Reni.

«Ma az Üdvözítő a Jordán-folyóhoz jön megkeresztelkedni... Dicsőség a földön megjelent és a világot felvilágosító Istennek!»

AZ ÚRJELÉNÉS, VAGY VÍZKERESZT ÜNNEPE.

Január 6.

AZ ÚRJELÉNÉS ELŐESTÉJE.*

Királyi imaórák.

ELSŐ IMAÓRA.

Pap kezdi: Áldott a mi Istenünk . . . Mennyei Király . . . Három-szor szent, Miatyánk . . . Mert tied az ország . . . Uram, irgalmazz. (12-szer.) Dicsőség . . . Most és: Jertek, imádjuk. (3-szor.) 5. zsoltár 251. lap.

22. zsoltár.

Az Úr igazgat engem és semmi híjával nem leszek ; — a legelés helyére fektetett engem ; a megújulás vize mellett nevelt engem ; — lelkemet megtérítette, az igazság ösvényein hordozott engem az ő nevéért. — Mert ha a halál árnyéka közepett járok is, nem félek rosszaktól : mivel te velem vagy. A te vessződ és botod, azok vigasztaltak engem. — Asztalt készítettél előttem azok ellen, kik engem szorongatnak. Megkentéd olajjal fejemet ; és az én kedvetadó poharam mely jeles ! — És a te irgalmasságod követ engem életem teljes napjaiban ; — hogy az Úr házában lakjam hosszú ideig.

26. zsoltár.

Az Úr világosságom és szabadulásom, kitől féljek ? az Úr életem oltalmazója, kitől remegjek ? — Midőn ellenem közelednek a gonoszok, hogy egyék húsomat, ellenségeim, kik engem szorongatnak, magok meggyengülnek és elesnek. — Ha tábor áll ellenem, nem fél szívem. Ha harc támad ellenem, én akkor is bízom. — Egyet kértem az Úrtól, ismét azért esdeklek, hogy az Úr házában lakjam életem teljes napjaiban ; hogy lássam az Úr gyönyörűségét és látogassam az ő templomát. — Mert elrejtett engem az ő hajlékában, a veszedelem napján megtaltalmazott engem hajléka rejtekében, — kösziklára emelt föl engem. És most fölemelte fejemet ellenségim fölé. Körüljártam és örömládoztam áldoztam az ő hajlékában ; énekelni fogok és dicséretet mondok az Úrnak. — Hallgasd meg, Uram ! szómat, mellyel hozzád kiáltottam ;

* Ha az előeste szombatra, vagy yasárnapra esik, a királyi imaórákat előző pénteken végezzük el.

könyörülj rajtam és hallgass meg engem. — Neked szólott szívem az én orcám téged keresett; a te orcádat keresem, Uram! — Ne fordítsd el tőlem orcádat; ne térj el szolgálótól haragodban. Légy segítőm; ne hagyj el engem és ne vess meg engem, én üdvözítő Istenem! — Mert atyám és anyám elhagytak engem: az Úr pedig fölvesz engem. — Törvényt adj nekem, Uram! a te utadra; és igazíts engem igaz ösvényre elleneim miatt. — Ne adj engem szorongatóim akaratának; mert hamis tanuk támadtak ellenem és a gonoszság önmaga ellen hazudott. — Hiszem, hogy meglátom az Úr javait az élők földén. — Várjad az Urat, cselekedjél férfiasan; szíved legyen erős és remélj az Úrban.

Dicsőség . . . Most és: Alleluja. (3-szor.) Uram, irgalmazz. (3-szor.)

Dicsőség: Tropár. 4. h. Felvitetvén Illés az egekbe, | Elizeus palástjának érintésére a Jordán folyó visszafordult | és kettéváltak a vizek | és száraz útja támadt a vizek közt a valódi keresztség jelölésére, | mellyel a jelen élet folyamatát töltik. | Krisztus megjelent a Jordánban | megszentelni a vizeket.

Most és: Minek nevezzünk téged, ó malaszttal teljes! | Mennynek, mert felderítetted az igazság Napját? | Paradicsomnak, mert felneveltetted a halhatatlanság virágát? | Szűznek, mert megmaradtál szeplőtelennek? | Tisztaságos anyának, | mert kezeiden hordoztad fiadat, | a minden-ség Istenét? | Őt imádd a mi lelkünk üdvösségéért.

Tropár. 8. h. Ma megszenteltetik a vizek természete | és Jordán kettészakad | és vizének habjait visszafordítja, | látván az Uralkodó keresztelését. (2-szer.)

Vers. Azért emlékezem rólad Jordán földéről és Hermon hegyéről és a kis hegyről:

Krisztus Király, áldott Emberszerető, | mint ember jöttél a folyóba | és az első hírnök kezeiből | szolgálai keresztséget igyekeztél felvenni, | a mi bűneinkért.

Vers. Láttak téged a vizek, Isten, láttak téged a vizek és megfélemlettek. Ugyanaz.

Dicsőség, 8. h. A pusztában kiáltónak szavára: | Készítsétek el az Úr útját!, | szolgálai alakot vevén magadra, | eljöttél keresztséget kérni, Urunk, | ki a bűnt nem ismered. | Láttak téged a vizek és megfélemlettek. | Remegett az Előhírnök és felkiáltott mondván: | Mikép világítsa meg a mécs a napnak világosságát? | Hogyan terjessze ki kezét Ura felett a szolgál? | Szentelj meg

engem is és a vizeket, Üdvözítöm, | ki elveszed a világ bűneit. *Most és ugyanaz.*

Prokimen, 4. h. Mennydörög az Úr a sok víz felett.

Parimía: Izáids 35. fejezet. Ezeket mondja az Úr: Vigadni fog a pusztá s a járatlan hely, és örvendez a kietlen, és virágzik mint a lilium. Virágozván virágzik, és örvendez vigadván, és dicséretet mondván: A Libanon dicsősége adatott neki, a Kármél és Száron ékessége; látni fogják az Úr dicsőségét, és a mi Istenünk ékességét. Erősítetek meg a lankadt kezeket, és az erőtlen térdeket szilárdítsátok meg. Mondjátok a félénk szívűeknek: Erősödjete meg és ne féljete: íme a ti Istenetek előhozza a bosszúálló fizetését; az Isten önmaga jó el, és megszabadít titeket. Akkor megnyílnak a vakok szemei, és a siketek fülei tárva lesznek; akkor ugrál a sánta, mint a szarvas, és földolatik a némák nyelve; mert vizek fakadnak a pusztában, és patakok a kietlenben; és a mi száraz hely volt, tóvá leszen, és a szomjuhozó föld vizek forrásaivá; amely tanyákon azelőtt sárkányok laktak, ott zöldelő nád és káka terem. És ott ösvény és út leszen, mely szent útnak hivatik; fertőztetett nem jár azon, és ez lesz nektek egyenes utatok, úgy hogy az együgyűek se tévedjenek el azon. Nem leszen ott oroszlán, és gonosz vad nem jár azon, s nem találta ott; hanem a megszabadítottak járnak azon. És visszatérnek az Úrtól megváltottak, és Sionba mennek dicsérettel; és örök vigasság lesz fejökön; örömet és vigasságot nyernek, s a fájdalom és sírás eltávozik.

Apostol: Apostolok cselekedeteinek 33. fejezet. Ama napokban: Midőn pedig János bevégezte a pályafutását, azt mondá: Nem az vagyok, akinek engem tartotok; hanem ime utánam eljő, akinek lába saruit megoldani nem vagyok méltó. Férfiak, testvérek! Ábrahám nemzetének fiai és köztetek lévő istenfélők! Ezen üdvösségnek ígéje nektek küldetett. Mert Jeruzsálemnek lakói és főbbjei el nem ismerték őt hanem, ítélkezésükkel beteljesítették a próféták szavait, melyek minden szombaton felolvastatnak, mert bár nem találtak benne semmi okot sem a halálra, azt kívánták Pilátustól, hogy megöljék őt. Miután mindent végrehajtottak, ami róla meg volt írva, levették őt a fáról és sírba helyezték. De az Isten feltámasztotta őt halottaiból harmadnapra, és ő megjelent több napon át azoknak, kik vele együtt jöttek fel Galileából Jeruzsálembe: s ezek tanúságot tesznek őróla mindeddig a nép előtt. Mi meg nektek hirdetjük az atyáinknak tett ígéretet: hogy az Isten teljesítette ezt ami fiainknak, amikor Jézust támasztotta.

Evangélium: Máté, 5. fejezet.

Olvasva: Lépteimet igazgasd a te beszéded szerint és ne uralkodjék rajtam semmi igaztalanság. Ments meg engem az emberek rágalmaitól és megtartom parancsaidat. A te orcádat derítsd fel szolgád felett és taníts meg engem igazságaidra. Teljék meg az én szám dicsérettel, hogy énekeljem dicsőségedet, egész nap a te nagy voltodat.

Háromszor szent, Miatyánk, Kondák, 4. h. A Jordán

habjaira eljövén ma az Úr, | Jánoshoz felkiáltott: | ne félj megkeresztelni engem, | mert én üdvözíteni jöttem az ősembert, Ádámot.

Uram, irgalmazz. (40-szer.) Ki minden időben ... (Lásd 255. l.)
Uram, irgalmazz. (3-szor.) Dicsőség ... Most és ... Ki a keruboknál.
Az Úr nevében ... Pap: Könyörüljön rajtunk ... és ima: Krisztus igaz világosság ... (Lásd 255. l.)

HARMADIK IMAÓRA.

Jertek, imádjuk ... (3-szor.)

28. zsoltár.

Hozzatok az Úrnak, Isten fia! hozzatok az Úrnak fiatal koso-
 kat. — Hozzatok az Úrnak dicsőséget és tiszteletet, hozzatok az Úr
 nevének dicsőséget; imádjátok az Urat az ő szent tornácában. —
 Az Úr szava a vizeken, a fölség Istene mennydörög; az Úr a sok víz
 fölött. — Az Úr szava erőben, az Úr szava dicsőségben jő. — Az Úr
 szava összetöri a cédrusokat; az Úr összetöri a Libanon cédrusait; —
 és szökdeltetí azokat, mint a borjút, a Libanont, mint az egyszarvúak
 fiát. — Az Úr szava szétvágja a tűz lángját. — Az Úr szava megrendíti
 a pusztát; és az Úr megmozdítja Kádesz pusztáját. — Az Úr szava
 vajudásba hozza a szarvasokat és megritkítja a sűrűket és az ő templo-
 mában mindnyájan dicsőséget mondanak. — Az Úr a vízőzön felett
 uralkodik és az Úr, mint király, örökké fog ülni. — Az Úr erőt ad
 népének; az Úr megáldja népét békességben.

41. zsoltár.

Amint kívánczik a szarvas a vízforrásokhoz, úgy kívánczik
 lelkem tehozzád, Isten! — Szomjuhozik lelkem az erős élő Istenhez;
 mikor jutok el s jelenek meg az Isten színe előtt? — Az én könny-
 hullatásom kenyerem nekem éjjel s nappal, midőn naponként mondják
 nekem: Hol vagyon a te Istened? — Ezekről emlékezvén, kiöntém
 magamban lelkemet; mert átmennék a csodálatos hajlék helyéhez,
 az Isten házáig, az öröm és hála szavával, a vígan lakózók zengésével. —
 Miért vagy szomorú? én lelkem! és miért háborgatsz engem? Bízzál
 az Istenben, mert még hálát fogok adni neki; ő orcám szabadítója, —
 és én Istenem. — Lelkem megháborodott bennem, azért emlékezem
 rólad a Jordán földéről és Hermon hegyéről a kis hegyéről. — Az örvény
 az örvénynek kiált a te felhőszakadásaid zúgásában; magas hullámaid
 és habjaid mind átmennek rajtam. — Nappal hozzám parancsolta az
 Úr irgalmát és éjjel az ő énekét, az én imádságomat életem Istenehez; —
 mondom Istennek: Én oltalmazóm vagy, miért feledkeztél meg rólam?
 és miért járok szomorúan, midőn engem az ellenség sanyargat? —
 Midőn összetöretnek csontjaim, szidalmaznak engem az én szorongató
 ellenségeim, midőn naponként mondják nekem: Hol vagyon a te
 Istened? — Miért vagy szomorú? én lelkem! és miért háborgatsz
 engem? Bízzál az Istenben, mert még hálát fogok adni neki; ő orcám
 szabadítója és én Istenem.

50. zsoltár.

Dicsőség ... Most és : Alleluja (3-szor). Uram, irgalmazz (3-szor.)

Dicsőség: Tropár. 4. h. Felvitetvén Illés az egekbe, | Elizeus palástjának érintésére a Jordán folyó vissza-
fordult | és kettéváltak a vizek | és száraz útja támadt a
a vizek közt | a valódi keresztség jelölésére, | mellyel a
jelen élet folyamatát töltjük. | Krisztus megjelent a
Jordánban | megszentelni a vizeket.

*Most és . . . : Istenszülő, te vagy a valódi szőlő-
vessző, | ki megnövesztetted nekünk az élet Gyümölcsét. |
Hozzád könyörgünk, Úrnőnk, | imádkozzál, az aposto-
lokkal | és minden szentekkel együtt, lelkünk üdvössé-
géért.*

Tropár: 8. h. Az előhírnök, Keresztelő | és mindenek-
felett jeles prófétának remegett mostan a keze, | midőn
látott téged, ó Isten báránya, | hogyan tisztítod a világ
vétkezéseit | és félelemtől elfogódva felkiáltott : | Nincs
bátorságom Tereád tenni kezemet, | szentelj meg és vilá-
gosíts meg engem, Kegyelmes, | mert te vagy a világ élete, |
világossága és békéje.

*Vers: Azért emlékezem rólad a Jordán földéről és Hermon
hegyéről.*

4. h. A Háromság, a mi Istenünk, | ma megosztás
nélkül kinyilvánított nekünk, | mert ugyanis az Atya
a nyilvánított tanusággal jelentette a rokonságot, | a
Szentlélek pedig galamb képében leszállt a mennyből, | a
Fiú legszentebb fejét az Előhírnök előtt meghajtja | és
megkereszteltetvén, az emberiséget a szolgaságból meg-
mentette, | mint Emberszerető.

*Vers: Láttak téged a vizek, Isten, láttak téged a vizek és
megfélemlettek.*

Ismét az előbbi.

Dicsőség . . . : 5. h. Emberi alakban akarván meg-
keresztelkedni, életadó Urunk, | testben a Jordánhoz köze-
ledtél, | hogy minket, kik eltévelyedtünk, | mint irgalmas,
felvilágosíts, | miután az ördög minden cselszövényéből |
és hálójából megszabadítottál bennünket, | ki mellett az
Atya tanuságot tett, | az isteni Lélek pedig galamb képe-
ben felettéd lebegett. | Küldd Őt a mi lelkünkbe, Ember-
szerető.

Most és . . . : Ugyanaz.

Prokimen: Láttak téged a vizek, Isten, láttak téged a vizek és megfélemlettek.

Parímia: Izaiás jövendölésének I. fejezete. 15—20. v. Ezeket mondja az Úr: Mosdjatok meg, legyetek tiszták, vegyetek el gondolataitok gonoszságát színeim elől; szünjetekek meg gonoszul cselekedni. Tanuljatok jót cselekedni, keressétek az igazat, segítsétek az elnyomottat, tegyetek ítéletet az árvának, oltalmazzatok az özvegyet. Azután jöjjetek, és panaszkodjatok rám! úgymond az Úr. Ha bűneitek leendnek, mint a karmazsin, mint a hó megfehérednek; és ha pirosak leendnek is, mint a bíbor, lesznek, mint a fehér gyapjú. Ha készakarattal engem hallgattok, a föld javát fogjátok élvezni. Hogyha ellenszegültök, és engem haragra ingereltek, fegyver emészt meg titeket, mert az Úr szája szólott.

Apostol: Apostolok cselekedetei, 42. Ama napokban: Lőn pedig azonközben, míg Apolló Korintusban volt, hogy Pál bejárván a felső tartományokat, Efesusba jött s néhány tanítványra talált. Ezeknek mondá: Vajjon vettétek-e a Szentlelket, minekutána hívők lettetek? Azok azonban felelék neki: De még azt sem hallottuk, hogy van-e Szentlélek. Ő pedig kérdé: Kiben vagytok hát megkeresztelve? Azok felelék: Jánosnak a keresztségében. Erre Pál azt mondotta: János a bűnbánat keresztségével keresztelte a népet, mondván, hogy abban higgyenek, aki utána jövendő, azaz Jézusban. Ezeket hallván, megkeresztelkedének az Úr Jézusnak a nevében. És amidőn Pál rájuk tette kezeit, a Szentlélek leszálla rájuk és szólnak vala nyelveken és prófétálnak vala. A férfiak valának pedig együttvéve mintegy tizenketten. Azután bejárogatva a zsinagógába, bizodalommal szól vala három hónapon át, vitatkozván meggyőzően az Isten országáról.

Evangélium: Márk 1. fejezet.

A kántor olvassa: Áldott az Úr Isten. Áldott az Úr mindennap. Megsegít a mi Üdvösségünk Istene. A mi Istenünk, a szabadító Isten.

Háromszor szent, Miatyánk, Kondák: A Jordán hajaira eljövén ma az Úr, | Jánoshoz felkiáltott: | Ne félj megkeresztelni engem, | mert én üdvözíteni jöttem az ősembert, Ádámot.

Uram, irgalmazz ... (40-szer.) Ki minden időben ... (Lásd 255. lap.) Uram, irgalmazz ... (3-szor.) Dicsőség ... Most és ...: Ki a keruboknál ... Az Úr nevében ... A pap mondja az imát: Uralkodó Istenünk ... (Lásd 259. lap.)

HATODIK IMAÓRA.

Jertek, imádjuk ... (3-szor.)

73. zsoltár.

Miért vetettél el minket, Isten, mindvégig, fölindulván haragod a te legelőd juhaira? — Emlékezzél meg gyülekezetedről, melyet kezdettől birtál és megváltottál, mint örökséged osztályrészét, ki

Sion hegyén laktál. — Emeld föl az ő kevélységök ellen kezeidet mindvégig. Mennyi gonoszt tön az ellenség a szent helyen! — És dicsekedtek, akik gyűlöltek téged, ünnepeid között. Az ő jeleiket jelekül tették. — a magasokra, mint a kapukra és nem értették. Mint a fák erdejében fejszékkal — vágta szét annak ajtait mindegyütt, fejszéval és bárdal döntötték le azt, — felgyújtották tűzzel a te szentélyedet, a földön megfertőztették a te neved hajlékát. — Mondák szívökben ők és nemzetségek együtt: Szüntessük meg az Isten minden ünnepnapját a földön. — Jeleinket nem látjuk, már nincs próféta; s minket ő nem ismer többé. — Isten! meddig szidalmaz az ellenség s bosszantja nevedet az ellenkező mindvégig? — Miért tartod vissza kezedet és jobbodat? vond ki kebledből és végezz. — Isten a mi királyunk öröktől fogva, szabadulást szerzett a föld közepett. — Te tetted erősséggé erőddele a tengert, összezúztad a sárkányfőket a vizekben. — Te törted össze a sárkány fejeit, eledelül adtad őt a szerezsenek népeinek. — Te fakasztottál forrásokat és patakokat; te szárazságtottad meg Étán folyóvizet. — Tied a nap és tied az éj; te alkottad a hajnalt és a napot. — Te rendezted a föld minden határát; a nyarat és tavaszt te teremtetted. — Emlékezzél meg erről: Az ellenség szidalmazta az Urat és az esztelen nép ingerlette a te nevedet. — Ne add a vadaknak a téged dicsérő lelkeket; és szegényeid lelkeit ne feledd el egészen. — Tekints a te szövetségesedre; mert kik homályban voltak a földön, házakat bírnak tele igaztalansággal. — Ne térjen vissza a megalázott szégyennel; a szegény és szűkölködő dicsérni fogják a te nevedet. — Kelj föl, Isten! ítélj a te ügyedben; emlékezzél meg gyalázatról, mellyel az esztelen téged egész nap illet. — Ne feledkezzél el a te ellenségeid szavairól; azok kevélysége, kik téged gyűlölnek, mindenkor növekedik.

76. zsoltár.

Szómmal az Úrhoz kiáltok, szómmal az Istenhez, hogy figyelmezzon reám. — Szorongatásom napján az Istent keresem, kezeimet éjjel is feléje emelvén szünetlenül; és nem akart megvigasztaltatni az én lelkem. — Megemlékezem az Istenről és gyönyörködöm; és elmélkedem, de az én lelkem elbágyad. — A hajnalt megelőzik szemeim, meg vagyok háborodva és nem szólhatok. — Gondolkodom a régi napokról és az örök esztendőkre vannak elmémbe, — és elmélkedem éjjel szívemben és gondolkodom és megvizsgálom lelkemet. — Vajjon az Isten örökre elvetend-e? és nem lesz már engedékenyebb? — Vagy mindvégig megszünteti-e irgalmasságát, nemzedékről nemzedékre? — Vagy elfeledkezik-e könyörölni az Isten? vagy visszatartja-e haragjában az ő irgalmasságát? — És mondom: Most felfogtam! Ez a változás a Fölséges jobbjá által vagyon. — Megemlékezem az Úr cselekedeteiről; mert eszemben vannak kezdettől a te csodatételeid; — és elmélkedem minden cselekedetéről és a te végzéseiddel foglalkozom. — Isten! a te utad szentség; kicsoda oly nagy Isten, mint a mi Istenünk? — Te vagy az Isten, ki csodákat mívelsz; megismertetted erődöt a népekkel, — megszabadítottad karoddal a te népedet, Jákob és József fiait. — Láttak téged, Isten, a vizek, láttak téged a vizek és féltek és remegtek a mélységek. — Nagy volt a vizek zúgása. Szózatot adtak a felhők, mert nyilaid átmentek. — A te mennydörgésed szólt a forгатagban, villámlásaid tündöklöttek a föld kerek-

ségén ; a föld megmozdult és rengett. — A tengeren volt utad és ösvényeid a sok víz árján ; és nyomdokaid meg nem ismerhetők. — Vezetted a te népedet, mint a juhokat, Mózes és Áron keze által.

A 90. zsoltárt lásd 261. lap.

Dicsőség . . . Most és . . . : Alleluja. (3-szor.) Uram, irgalmazz... (3-szor.) Dicsőség . . . :

Tropár : 4. hang. Felvitetvén Illés az egekbe, | Elizeus palástjának érintésére a Jordán folyó visszafordult | és kettéváltak a vizek | és száraz útja támadt a vizek közt a valódi keresztség jelölésére, | mellyel a jelen élet folyamatát töltjük. | Krisztus megjelent a Jordánban | megszentelni a vizeket.

Most és . . . : Mivel nincs bátorságunk bűneink sokasága miatt . . . 261. lap.

Tropár : 8. h. Így szólt az Úr Jánoshoz : | Próféta, jér megkeresztelni engem, | ki alkottalak, | malasztal megvilágosítottalak téged | és megtisztítottalak mindnyájatokat. | Tedd isteni fejemre kezedet és ne habozzál. | Próféta, engedj mostan, | mert betölteni jöttem az igazságot. | Te ne vonakodjál, | mert a vizekben rejtőzködő árulót, | a sötétség fejedelmét megyek megrontani, | felszabadítani akarván a világot az ő hálótól | és ajándékozni neki örök életet.

Vers : Azért emlékezem rólad Jordán földéről és Hermon hegyéről.

6. h. Ma a zsoltári jövendölés | a teljesedéshez közeledik, mert mondja : | A tenger látta ezt és futott ; | a Jordán visszafordult | az Úr színétől, | Jákob Istenének színétől, | ki a szolgától jött felvenni a keresztséget, | hogy mi Ő általa megtisztulván, | a bálványimádás tisztátalanságától felvilágosuljunk lelkünkben.

Vers : Láttak téged a vizek, Isten, láttak téged a vizek és megfélemlettek.

Ismét az előbbi.

Dicsőség : 5. h. Miért fordítod vissza bullámaidat, Jordán-folyó? | Miért akadályozod habjaidat és nem végzed természetes folyásodat? | Nem viselhetem el, úgy mond, | az emésztő tüzet, | félelemmel tölt el | és rettegek a legszörnyebb megalázódástól ; | mert nem vagyok szokva a tisztaság mosásához, | hajlandóságom sincs a szennytelenség törölgetéséhez, | de a fertőzött edények tisztítására |

és a tövissek elégetésére tanít engem a bennem keresztelkedő Krisztus. | János a bizonyágom, | ki az ígéket kiáltja : | Ime az Isten báránya, | ki elveszi a világ bűneit. | Hívek, öneki kiáltjuk : | Ki megjelentél a mi üdvösségünkre, | dicsőség néked.

Most és . . . : Ugyanaz.

Prokimen: Az Úr szava a vizeken, a fölség Istene mennydörög; az Úr a sok víz fölött.

Parimia: Izaiás jövendölésének 12 része. 3—6. v.-ig. Ezeket mondja az Úr: Örömmel merítetek vizet az Üdvözítő kútforrásából, és mondjátok az napon: Adjatok hálát az Úrnak, és híjátok segítségül az ő nevét; nyilatkoztassátok ki a népek között az ő találmányait, és emlékezzetek meg, hogy fölséges az ő neve. Énekeljete az Úrnak, mert nagy dolgokat cselekedett; hirdessétek ezt az egész földön. Örvendez és dicsérd, Sion lakossága! mert nagy Izrael Szenté középetted.

Apostol: A rómaiakhoz. 91. kezdet. Atyámfiai: mind akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? Eltemettünk tehát vele együtt a halálba a keresztség által, hogy amint az Atya dicsősége feltámasztotta Krisztust a halottaiból, épúgy mi is éljünk új életet. Ha ugyanis egybenőtünk vele halálának hasonlatosságában, úgy majd a feltámasztásában is. Tudjuk azt, hogy a mi régi emberünk azért feszített meg vele együtt, hogy a bűn teste lerontassék, s ne szolgáljunk többé a bűnnek. Mert aki meghalt, az felszabadult a bűn alól. Ha tehát meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy Krisztussal együtt élni is fogunk, mert tudjuk, hogy Krisztus, miután feltámadt halottaiból, már nem hal meg, s a halál többé nem uralkodik rajta. Mert halála egyszer s mindenkiért való halál volt a bűnnek; az élete azonban élet az Istennek. Ekként ti is úgy tekintsétek magatokat, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.

Evangélium: Márk. 2. kezdet.

A kántor olvassa: Előzzön meg minket gyorsan a te könyörületed, Uram, mert nagyon szegények vagyunk. Segíts meg minket, szabadító Istenünk, a te szent neved dicsőségéért. Uram, szabadíts meg minket és tisztíts meg bűneinktől a te nevedért.

Háromsr szozent: Miatyánk után kondák: 4. h. A Jordán habjaira eljövén ma az Úr, | Jánoshoz felkiáltott: | Ne félj megkeresztelni engem, | mert én üdvözíteni jöttem az ősembert, Ádámot.

Uram, irgalmazz . . . (40-szer.) Ki minden időben . . . (Lásd 255. lap.) Dicsőség . . . Most és . . . : Ki a Keruboknál . . . és stb. A pap mondja a záróimát: Erők Ura Istene . . . (Lásd 264. lap.)

KILENCEDIK IMAÓRA.

Jertek, imádjuk . . . (3-szor.)

92. zsoltár.

Az Úr országol, ékességbe öltözött, erősségbe öltözött az Úr és felövezte magát; mert ő erősítette meg a föld kerekességét, mely nem fog ingani. — Alapítva van a te széked kezdet óta, öröktől fogva vagy te. — Fölemelik, Uram, a folyók, fölemelik a folyók szavokat, fölemelik a folyók habjaikat, — de a sok vizek zúgásainál, a tenger csodálatos dagályánál is csodálatosb az Úr a magasságban. — A te bizonyágtételeid igen hitelesek lettek; a te házatad szentség illeti, Uram! örök időkre.

113. zsoltár.

Kijöven Izrael Egyiptomból, Jákob háza az idegen nép közül, — lön Judea az ő szent helyévé, Izrael az ő birodalmává. — A tenger látta ezt és futott; a Jordán visszafordult. — A hegyek szökdeltek, mint a kosok és a halmok, mint a juhok bárányai. — Mi lelt téged, tenger, hogy futottál? és téged, Jordán, hogy visszafordultál? — és titeket, hegyek, hogy szökdeltetek, mint a kosok, ti halmok, mint a juhok bárányai? — az Úr színe előtt megrendült a föld, Jákob Istene előtt. — Ki a sziklát tavakká változtatta és a kőszirtet vízforrásokká. — *Ne nekünk, Uram! ne nekünk*, hanem a te nevednek adj dicsőséget, — a te irgalmad és igazságod miatt, nehogy valaha mondják a pogányok: Hol vagyon az ő Istenök? — Mert a mi Istenünk mennyben vagyon; amit akar, mindent végbevisz. — A pogányok bálványai ezüst és arany, emberi kezek alkotványai. — Szájok vagyon — és nem szólnak; szemök vagyon és nem látnak. — Fülök vagyon és nem hallanak; orruk vagyon és nem szagolnak. — Kezeik vannak és nem tapintanak; lábaik vannak és nem járnak; nem kiáltanak torkukkal. — Hasonlók legyenek hozzájuk, kik azokat csinálják és mind, kik azokban bíznak. — Izrael háza az Úrban bízik; ő segítőjük és oltalmazójuk. — Áron háza az Úrban bízik; ő segítőjük és oltalmazójuk. — Kik az Urat féltik, az Úrban bíznak; ő segítőjük és oltalmazójuk. — Az Úr megemlékezett rólunk és megáldott minket; megáldotta Izrael házát, megáldotta Áron házát. — Megáldotta mind, kik félik az Urat, a kicsinyeket a nagyokkal. — Gyarapítsón az Úr titeket, titeket és fiaitokat. — Áldottak legyetek ti az Úrtól, ki a mennyet és földet teremtette. — Az egek ege az Uré; a földet pedig az emberek fiainak adta. — Nem a holtak dicsérnek téged, Uram! sem azok, kik a föld alá szállanak. — Hanem mi, kik élünk, áldjuk az Urat, mostantól és mindörökké.

A 85. zsoltárt lásd 265. lap.

Dicsőség . . . Most és . . . : Alleluja. (3-szor.) Uram, irgalmazz... (3-szor.) Dicsőség . . .

Tropár: 4. h. Felvitetvén Illés az egekbe, | Elizeus palástjának érintésére a Jordán-folyó visszafordult | és kettéváltak a vizek | és száraz útja támadt a vizek közt a valódi kereszttség jelölésére, | mellyel a jelen élet folya-

matát töltjük. | Krisztus megjelent a Jordánban, | megszentelni a vizeket.

Most és . . .: Ki érettünk a Szűztől születél | és a keresztet elszenvedted, | Jóságos és legyőzted halállal a halált | s föltámadtál, mint Isten, | ne vesd meg saját kezed alkotását, | hanem mutasd meg, ó Kegyelmes a te emberszeretetedet | és fogadd el az érettünk esedező Istenszülőt | és üdvözítsd a vétkes emberi nemet, Üdvözítő.

Tropár: 8. h. Szörnyűség volt látni, | miként veszi fel az ég és föld Teremtője | a folyóvizen meztelen testtel az ő szolgájától | a mi üdvösségünkért a keresztséget, | mi felett az angyali lények örömmel | és félelemmel csodálkoztak. | Velük együtt imádunk Téged, | esedezünk hozzád, | üdvözíts minket, Urunk.

Vers: Azért emlékezem meg Rólad, a Jordán földéről és Hermon hegyéről.

2. h. Amidőn az Előhírnök a dicsőség Urát látta magához jönni, felkiáltott: | Ime jön, ki üdvözíti a világot az enyészettől, | ime ő ment meg minket az aggódástól; | ime, aki a földön, mint Isten, a bűnök bocsánatát ajándékozza, | a tisztaságos Szűztől jön irgalomból | és a szolgákat Isten fiaivá teszi. | A sötétség helyett | isteni keresztségének vizével felvilágosítja az emberiséget. | Jeritek többiek, mind, | hogy összhangzóan dicsóítsuk Őt | az Atyával és Szentlélekkel együtt.

Vers: Láttak téged a vizek, Isten, láttak téged és megfélemlettek. Ugyanaz.

Dicsőség . . .: *5. h.* Kezedet, mellyel az Uralkodó legszentebb fejét érintetted | s mellyel nekünk őt ujjaddal megmutattad, | könyörögve emeld fel hozzá érettünk, Keresztelő, | ki bizalommal viseltetel Hozzá, | mert ő maga tesz bizonyosságot arról, | hogy minden prófétánál nagyobb próféta vagy. | Szemedet pedig, mellyel újra láttad a Szentlelket galamb képében alászállani, | őhozzá emeld fel, Keresztelő, | kegyelemért esedezve érettünk. | Jöjj, fejezd be velünk a dicsőítő éneket | és nyisd meg az ünnepséget.

Most és . . .: *Ugyanaz.*

Prokimen: Az Úr világosságom és szabadulásom, kitől féljek.

Parimia: Izaiás jóvendölésének 49. része. 8—15. v.-ig. Ezeket mondja az Úr: A kegyelemidőben meghallgatlak téged, és a szabadítás napján megsegítelek, és megtartalak, és a népnek szövetségül adlak téged, hogy fölállítsd az országot és birtokba vedd az elpusztult örökségeket, hogy azoknak, kik fogva vannak, mondd: Menjete ki! és azoknak, kik a sötétségben vannak: Jőjjetek napfényre! — Az utakon fognak legeltetni, és minden síkságon az ő legelőjük; nem éheznek és nem szomjúhoznak, és nem süti őket a hőség és a nap; mert a rajtok könyörülő vezérli, és a vizek forrásainál itatja őket. És minden hegyemet úttá teszem, és ösvényeim föl-emeltetnek. Ime ezek messzünnen jőnek, és ime amazok éjszokról és a tenger felől, és ezek a déli földről. Mondjatok dicséretet, egek! és vigadj, föld! tengjete dicséretet, hegyek! mert az Úr megvigasztalta népét, és könyörül az ő szegényein. És mondá Sion: Elhagyott az Úr engem, és az Úr elfeledkezett rólam. Vajjon elfeledkezhetik-e az aszszony magzatáról, hogy ne könyörüljön az ő méhe fián? és hogyha ez elfeledkeznék is, én még sem feledkezem el rólad.

Apostol: Tituszhoz. 302. kezdet. Fiam Titusz: Megjelent ugyanis Üdvözítő Istenünk kegyelme minden embernek, s arra oktat minket, hogy tagadjuk meg az istentelenséget s a világi vágyakat, s éljünk józanul, igazán és jámborul e világon, várva a boldog reménységet, s a nagy Isten és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének eljövetelét, ki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonosszágtól, s jócselekedetekre igyekvő, tulajdonnépévé tisztítson. Mikor azonban Üdvözítő Istenünk jósága s emberszeretete megjelent, megmentett minket, nem az igazságnak azon cselekedeteiért, melyeket véghez vittünk, hanem az ő irgalmassága folytán, és pedig a Szentlélek eszközölte újjászületés és megújítás fürdője által, kit bőségesen kiárasztott reánk Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk által, hogy kegyelme révén megigazulva, reménybeli örököséivé legyünk az örök életnek.

Evangélium: Lukács. 6. rész.

Kántor olvassa: Kérünk, ne adj minket kézbe mindörökre a te nevedért és ne bontsd fel szövetségedet. És ne vond el tőlünk irgalmasságodat Ábrahámért, a te kedveltedért, Izsákért, a te szolgáért és Izraelért, a te szenteidért.

Háromszor szent, Miatyánk után Kondák: 4. h. Jordán habjaira eljövén ma az Úr, | Jánoshoz felkiáltott: | Ne félj megkeresztelni engem, | mert én üdvözíteni jöttem az ősembert, Ádámot.

Uram, irgalmazz ... (40-szer.) Ki minden időben ... (Lásd 255. lap.) Uram, irgalmazz ... (3-szor.) Dicsőség ... Most és ...: Ki a Keruboknál ... Az Úr nevében ... Szenteidnek imái által ... Záró ima: Uralkodó Úr Jézus Istenünk. (Lásd 268. lap.)

102. zsoltár ... 41. lap. 145. zsoltár ... 459. lap.

Dicsőség ... Most és ...: Istennek egyszülött Fia és Igéje ...

Emlékezzél rólunk, Urunk, midőn eljössz a te országodba.

Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa.

Boldogok a szelídek, mert ők bírják a földet.

Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak.

Boldogok, akik éheznek és szomjuhózzák az igazságot, mert ők megelégtetnek.

Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek.

Boldogok a tisztaszívűek, mert ők meglátják az Istent.

Boldogok a békeesek, mert Isten fiainak hivatnak.

Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa.

Boldogok vagytok, midőn szidalmaznak és üldöznek titeket és hazudván minden rosszat mondanak ellenetek énérettem.

Örüljete és vigadjatok, mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben.

Emlékezzél rólunk, Urunk, midőn eljössz a te országodba.

Emlékezzél rólunk Uralkodó, midőn eljössz a te országodba.

Emlékezzél rólunk, Szent, midőn eljössz a te országodba ...

Dicsőség: A szent angyalok ... Most és: Hiszek egy Istenben ... Enyhítsd, engedd el ... Miatyánk ... *Kondák, 4. h.* Jordán habjaira eljövén ma az Úr ... Uram, irgalmazz. (40-szer.) Dicsőség ... Most és: Ki a keruboknál ... Az Úr nevében adj áldást Atya! — Szent Atyáinknak ... Legszentebb Háromság. (Ha nincs mise: Legyen áldott az Úr neve és a 33. zsoltár.) Valóban méltó ... és elbocsátás.

Nagy vecsernye (Nagy szent Vazul liturgiájával).

Uram tehozzád kiáltok ... után veszünk 8 sztichirát. 2. h.

MIUTÁN az Előhírnök látta a minden embert megvilágosító Megvilágosítónkat, | ki keresztséget jött kérni, | örvend lelkében és remeg | és kezével mutatván őt a körülállóknak, mondja : | Ez menti meg Izraelt, | megszabadítván bennünket a haláltól; | ó, ártatlan Krisztus Isten, | dicsőség neked. (2-szer.)

Midőn Megváltónkat egy szolga megkeresztelte | és a Szentlélek leszállásával bizonyosságot tett róla, | az angyali seregek elszörnyűködtek ; | mennyből pedig az Atya szózata hangzott : | Ime, ő az, kit az Előhírnök kereszttel, | az én kedvelt fiam, | kiben nekem kedvem telik ; | Krisztus Istenünk, | dicsőség neked. (2-szer.)

A Jordán habjai téged, | ó élet forrása, befogadtak | és a Vigasztaló Lélek galamb képében leszállott; | és szolgálja előtt meghajtja a fejét az, | ki meghajlította az egeket ; | és a szolga kiáltja | és hangoztatja a Teremtőnek : | Miért parancsolod nekem, | hogy erőmet felülmúló dolgot cselekedjek? | Énnekem van szükségem a te keresztelezésedre, | ó halhatatlan Krisztus Istenünk, | dicsőség neked. (2-szer.)

Miután meg akartad menteni az eltévelyedett embert, | nem tartottad magadra nézve méltatlannak, | hogy emberi alakba öltözködjél, | mert tetszett neked, | ki Uralkodó és Isten vagy, | hogy érettünk a mi természetünket magadra vedd. | S mivel te testben megkeresztelkedél, Üdvözítőnk, | bűnbocsánatra méltattál minket. | Azért kiáltjuk néked : | Krisztus Istenünk, dicsőség néked. (2-szer.)

Dicsőség ... Most és: Üdvözítőnk! meghajtottad fejedet az Előhírnöknek | és összetörted a kígyók fejeit. | Miután leszálltál a habok közé, | mindeneket megvilágosítottál, | hogy dicsőítsünk téged, | mint lelkünk megvilágítóját.

Bemenet evangéliummal. Prokimen a napnak. 3 parámia. (Ha péntek este, akkor a prokimen: A mi Istenünk mennyben és földön, amit akar, mindent végbevisz.)

Tropár. 5. h. Megjelentél a világnak, | ki a világot teremtetted, | hogy megvilágosítsd a sötétségben ülőket. | Emberszerető, dicsőség néked.

Azután versek és 3 parimia.

Tropár. 6. h. Üdvözítők! a bűnösöknek | és vámszedőknek könyörületed sokasága szerint megjelentél, | mert hol kellett volna inkább világosságot árasztanod, | mint a sötétségben ülőknek; dicsőség néked.

Hét parimia, kis ekténia. Háromszor szent...

Prokimen. 3. h. Az Úr világosságom és szabadulásom, kitől féljek?

Azután Apostol, Evangélium, Nagy szent Vazul miséje.

Valóban méltó helyett: Tebenned örvendez... (Lásd 100. lap.) Amboni imádság után kimenet a vízszentelés helyére. Ha szentmise nem végeztetik, akkor a kis ekténia után nincs Háromszor szent, hanem mindjárt Prokimen Apostol és Evangélium: Mondjuk mindnyájan és teljesítsük esteli könyörgésünket... ekténiák után van a vízszentelés.

A vízszentelés előtt énekeljük:

8. h. Az Úr szava a vizeken kiáltja, mondván: | Jertek mindnyájan s vegyétek a megjelenő Krisztus lelkét, | a bölcsesség lelkét, | az isteni félelem lelkét | és az értelemnek lelkét. (3-szor.)

Ma a vizek természete megszenteltetik | és a Jordán kettészakad | s hullámainak folyását visszatartóztatja, | látván a vízében keresztkedő Üdvözítőt.

Mint ember a folyóvízhez jöttél, Krisztus Királyunk | és bűneinkért Előhírnököd kezéből | szolgai keresztséget felvenni sietsz, | jóságos Emberszerető.

Dicsőség... Most és... A pusztában kiáltónak szavára: Készítsétek el az Úr útját!, szolgai alakot vevén magadra, eljöttél keresztséget kérni, Urunk, ki a bűnt nem ismered. Láttak téged a vizek és megfélemlettek. Remegett az Előhírnök és felkiáltott, mondván: Mikép világítsa meg a mécs a napnak világosságát? Hogyan terjessze ki kezét Ura felett a szolga? Szentelj meg engem is és a vizeket, Üdvözítőm, ki elveszed a világ bűneit.

Azután 3 olvasmány, utána:

Prokimen. 3. h. Az Úr világosságom és szabadulásom, kitől féljek?

A vízszentelés végén: Tropár. 1. h. A Jordánban való kereszteltetésedkor Urunk, | kijelentetett nekünk a Szentháromság imádása, | mert az Atyának szózata bizonyosságot tőn rólad, | kedves Fiának nevezvén téged. | A Szentlélek pedig galamb képében megerősíté a szózat csalhatatlanságát; | ki megjelentél és a világot megvilágosítottad, | Krisztus Istenünk, dicsőség néked.

Dicsőség . . . Most és . . . 6. h. Magasztaljuk, ó hívek! | a mi Istenünktől reánk árasztott jótétemények nagyságát, | ki vétünk miatt lett emberré | és megtisztulásunk végett tisztított meg a Jordánban. | Ő, ki egyedül tiszta és szennytelen, | megszentel engem és a vizeket | és összezúzza a vízben rejtőző kígyók fejeit. | Merítsünk tehát örvendezve e vízből, Atyámfiai; | mert a hittel merítőknak láthatatlanul adatik | a Szentlélek kegyelme Krisztus Istenünktől | és lelkünk Üdvözítőjétől.

Elbocsátás, utána Tropár: A Jordánban való kereszteltetésedkor . . .

Kondák. 4. h. Kijelentetted magadat ma a mindenségnek | és a te orcád világossága, Uram, | jegyeztetett mireánk, | kik önérzettel dicsőítünk téged, mondván: | Leszállottál és megjelentél nekünk, | ó megközelíthetetlen Világosság.

Esti nagy imaszolgálat.

Apodipnon to mega, nagy povecserie.

Az utasítás ugyanaz, mint karácsony előestéjén. Tropár: A Jordánban való . . . , *a második Háromszor szent után Kondák:* Kijelentetted magad . . . *Litán. 4. bolg. h,*

KI A VILÁGOSSÁGGAL, mint köntőssel körül van öltve, | miérettünk emberré lenni kegyeskedett. | Ma a Jordán habjaiban fürdik. | Nem magának van ezen megtisztulásra szüksége, | hanem nekünk szerezte ezen újjászületést. | Csodálatos! Tűznélkül olvaszt | és törés nélkül épít | és üdvözíti az általa felvilágosodottakat Krisztus Istenünk, | a mi lelkünk Üdvözítője.

Midőn a Keresztelő látott téged, | ki a világ bűneit

Lélekben | és tűzben tisztítod, | hogy hozzá közeledel, | megijedt és rettegett, felkiáltván mondá : | Nem merem legszentebb fejedet tartani. | Szentelj meg te engem, Uralkodó, | a te isteni megjelenéseddel, | egyetlen Emberszerető.

Jertek, kövessük az okos szűzeket. | Jertek, találkozzunk a megjelent Uralkodóval, | mert mint vőlegény jött Jánoshoz. | A Jordán, midőn meglátott téged, | megijedt és megvárt. | János felkiáltott : | Nem merem a Legistenibbnek fejét megtartani. | A Lélek leszállván galamb képében | megszentelni a vizeket, | ez hallatszott : | Ez az én Fiam, | ki jött a világra, | hogy üdvözítse az emberi nemet. | Urunk, dicsőség néked.

Megkeresztelkedik Krisztus | és kiszáll a vízből ; | magával vezeti ki a világot | és nézi a megnyílt egeket, | amelyeket Ádám bezárt | a maga és a vele levők előtt. | A Lélek az Istenség mellett tesz tanúságot, | mert az egyenlőnek hang is szól a mennyekből. | Azért Ő, ki mellett a tanúság megtörtént, | a mi lelkünk Üdvözítője.

Reszketett a Keresztelő keze, | amidőn a te legtisztább fejedet érintette. | A Jordán vize visszafordult, | nem mert neked szolgálni ; | mert amely szégyenlette Jézust, Sirák Fiát, | hogyan ne csüggedjen saját alkotójától ? | De Üdvözítőnk minden gondviselést beteljesítettél, | hogy megjelenéseddel üdvözítsd a világot, | egyetlen Emberszerető.

Dicsőség... 8. magán h. Uram, be akarván tölteni, | amit időktől fogva megállapítottál, | a te titkaid szolgálatára | minden teremtményedből egyeseket kirendeltél, | az angyalok közül Gábor arkangyalt, | az emberek közül Szűz Máriát, | a mennyboltról a csillagot, | a folyóvizekből a Jordánt, | melyben a világ gonoszságát lemostad, | Üdvözítőnk, dicsőség néked.

Most és ... Ma a teremtmények megvilágosíttatnak, | ma mindenek vigadoznak, | a mennyeiek a földiekkel, | az angyalok az emberekkel ; | mert ahová a Király megérkezik, | a kísérete is vele jó. | Siessünk mi is a Jordánhoz | és lássuk, miként kereszteli meg Keresztelő szent János a nem teremtet | és bűnnélküli Lényt. | Azért az

apostol szavával összhangzóan kiáltsuk: | Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, | megvilágosítván és gazdag kegyelmet adván a híveknek.

Előverses szlichirák. 2. h. A Jordán folyó mellett látván téged, János, | hogy hozzá közeledel, mondá: | Krisztus Isten, Uram, miért jöttél a te szolgádhoz, | ki a bűnt nem ismered? | És kinek nevében kereszteljelek? | Az Atyának nevében, | Kit te magadban hordozol! | A Fiú nevében? | A megtestesült Fiú te magad vagy! | A Szentlélek nevében? | Őt is tudod a hívek ajkaira leküldeni, | ki megjelentél Isten, | könyörülj rajtunk.

A tenger látta ezt és futott, a Jordán visszafordult.

Láttak téged a vizek, Isten, | láttak a vizek és féltek, | mert a te dicsőségedre a kerubok nem mernek tekinteni | s a szeráfok sem szemlélhetik azt, | de rettegéssel állva színed előtt, | némelyek viselik, | mások dicsőítik a te isteni erődet. | Ezekkel együtt Irgalmas, | mi is dicsérjük a te erődet, mondván: | Ki megjelentél Istenünk, | könyörülj rajtunk.

Mi lett téged tenger, hogy futottál és téged Jordán, hogy visszafordultál?

Ma a menny és föld Teremtője testileg érkezik a Jordán folyóra, | hogy mint bűnnélküli lény, | keresztiséget kérjen | és hogy megkereszteltessék szolgája által a mindenek Uralkodója | és az emberi nemnek vízzel való megtisztulást ajándékozzon. | Ő hozzá kiáltsuk: | Ki megjelentél nekünk, mi Istenünk, | dicsőség néked.

Dicsőség . . . Most és: A magtalantól született fényes világító megértvén, | hogy a Szűztől született Nap keresztiséget kér tőle, | borzalommal és örömmel kiáltott fel hozzá: | Te szentelj meg engem, Uralkodó, | a te isteni megjelenéseddel.

Most bocsátod Uram... Tropár: A Jordánban . . . (Lásd 516. lap.)

Reggeli istentisztelet.

Isten az Úr . . . után: Tropár. A Jordánban való . . . (Lásd 516. lap.) (3-szor.)

1. Leülő. 3. h. A te szüzességed, dallamára. A Jordánban való megjelenésedkor | és szent Jánostól való megkeresz-

telésedkor, Krisztus, | bizonyosság tétetett rólad, | hogy kedvelt Fia vagy mennyei Atyádnak, | azért mint az Atyával egyörökvalóságú jelentél meg, | a Szentlélek pedig reád szállott, | kitől mi megvilágosíttatván, felkiáltunk : | Dicsőség a Szentháromságban élő egy Istennek.

Dicsőség . . . Most és: 4. h. Minta dallam: Siess . . . A Jordán habjait megszentelted, a bűn hatalmát megtörted, Krisztus Istenünk, fejedet az Előhírnök keze alá hajtottad és megmentetted az emberi nemet a csalárdságtól. Azért kérünk téged: Üdvözítsd a mi lelkünket.

2. Leülő. Az 5. feltámadási tropár hangján. A Jordán habjaiba öltözködtél, | ki a világossággal, mint köntössel körül vagy öltve, | melyekben az engedetlenség által elbukott Ádám természetét megújítottad, | Isten Igéje. | Azért magasztalunk téged és szent megjelenésedet dicsőítjük.

Dicsőség . . . Most és: Jordán folyó! Miért ámultál el, | midőn láttad a Láthatatlant mez nélkül? | Láttam és megrendültem, mondja ez | és a mindenek Ura előtt, hogyne rettegtem volna én, | kitől az angyalok is rettegnek, | az ég megfélemllett, a föld megrendült, | a tenger háborogni kezdett | és minden láthatók és láthatatlanok borzalommal teltek el. | Krisztus megjelent a Jordánban, | hogy megszentelje a vizeket.

Dicsérjétek az Úr nevét . . . 44. lap.

Magasztalunk téged, | életadó Krisztus, | ki miérettünk a Jordánban megkeresztelkedtél.

Versek. Könyörüljön rajtunk az Isten és áldjon meg minket; derítse fel reánk az ő orcáját és könyörüljön rajtunk. — És az Úr dörgött az égből és a Felséges szózatát adta. — Azért emlékezem rólad a Jordán földéről és Hermon hegyéről. — A tenger látta ezt és futott; a Jordán visszafordult. — Láttak téged, Isten, a vizek, láttak téged a vizek és féltek. — A tengeren volt utad és ösvényeid a sok víz árján. — Mely igen felségesek a te műveid — Uram! Mindeneket bölcseséggel cselekedtél. — *Dicsőség . . . Most és: Alleluja.* — Jézusom a Jordán folyóban a szolgától kereszteltetik, felvilágosítván minden embert.

3. Leülő, 4. h. Dallam: «Elcsodálkozott József». Jertek hívek, | lássuk, hol keresztelkedett meg Krisztus. | Kövessük a többi a Jordán folyóhoz, | a pusztában kiáltónak szavához | és lássuk meg ott Ádám Alkotóját, | kire

a kimondhatatlan könyörületességért a szolga tette kezét | és hangosan kiáltsunk hozzá : | Eljöttél és a Jordánban megjelentél, | hogy megszenteld a vizeket.

Dicsőség . . . Most és: Ugyanaz.

Ifjúságomtól kezdve . . . 45. lap.

Prokimen. 4. h. A tenger látta ezt és futott, a Jordán visszafordult.

Az 50. zsoltár után: Dicsőség . . . 8. h. Ma mindenek örvendezzenek, a Jordán megjelent Krisztusban.

Most és: Ugyanaz.

Sztichira. 6. h. Az Istenige testben megjelent az emberi nemnek, | amidőn keresztelésre a Jordánban állott | és az Előhírnök így szólott hozzá : | Hogyan terjesszem feléd kezemet | és érintsem fejedet, | ki mindeneket fenn tartasz? | Habár Máriától való ifjú vagy, | tudom, hogy örök Isten vagy. | A földön jársz és a szeráfok dicsőítnek. | Mint szolga, nem tanultam meg az Urat megkeresztelni. | Felfoghatatlan Urunk, dicsőség néked.

Kánon. 2. h. 1. Irmosz. Megnyitotta a tenger fenekét | a küzdelemben erős Úr | és övéit szárazon átvezette, | az ellenséget pedig | a hullámokba temette, | mert ő megdicsőült.

3. A mi királyainknak erőt ad az Úr | és felkentjeinek erejét felemeli, | a Szűztől születik | és a keresztvízre siet. | Hívek, öneki kiáltsuk : | Nincs szent, mint a mi Istenünk.

Ipakoj. 5. h. Midőn megjelenéseddel mindeneket felvilágosítottál, | akkor a hitetlenség sós tengere megfutott | és a lefelé folyó Jordán visszafordult, | minket az egek felé emelve. | De Krisztus Istenünk, | a te isteni parancsolataid magasságával őrizz meg | és az Istenszülő imáival üdvözíts minket.

4. Meghallottam, Uram, a te szózatodat, | melyről mondtad : | Ez a pusztában kiáltónak szava ; | mert mennydörögtél a sok víz felett, | bizonysgot téve a te Fiadról, | mely megerősítettett | a leszálló Szentlélektől, ki mondá : | Te vagy Krisztus, | isteni bölcsesség és erő!

5. Jézus, az élet kezdője, | az első ember átkát jött feloldani. | Ő maga, mint Isten, | megtisztulást nem kíván, | de az elesett embert | tisztítja meg a Jordánban, | megtör-

vén az ősi ellenkezést | és ajándékozván a világnak lelki békességet.

6. A kiáltó szava, | a világosság hordozója, | a Nap hajnali csillaga, | az Előhírnök, mindenkinek kiáltja: Térjete meg és tartsatok bűnbánatot, | mert jó az Üdvözítő, megváltandó a világot az enyészettől.

Kondák: Kijelentetted magadat...

Ikosz. A pogányok Galileájában, Zebulon vidékén és Neftali földjén, amint a próféta mondja: Nagy világosságot árasztott Krisztus a halálárnyék tartományában lakóknak. Világosságnak tűnt fel a Bethlehemet ragyogással körülvevő csillag, de a Máriától született Úr az egész mindenségre szétárasztja az igazság napját. Azért, akik Ádám-tól vagyunk mezítelenek, jertek mind, öltözködjünk fel benne, hogy megmelegedjünk, mert ő a mezíteleneket betakarja, a sötétségben levőket megvilágosítja. Eljöttél és kijelentetted magadat megközelíthetetlen Világosság.

7. A tüzes kemencébe zárt jámbor ifjakat, | a Lélek permetező harmata | és az angyal megjelenése | a veszélytől megőrizte. | Azért a lángok özönében | harmattal meg nedvesítette, | hálásan kiáltanak: | Áldott vagy te, mi Istenünk, | atyáinknak dicsőített Ura.

8. Dicsőséges titkot rejtett magában | a babiloni kemence, | mely harmatot árasztott az ifjakra. | Ellenben a Jordán habjainak | a szellemi tüzet kellett befogadniok | a testileg keresztelkedő Alkotó megjelenése által, | kit áldanak a népek | és magasztalnak mindörökké.

Magasztald, én lelkem, a Jordánban megkeresztelkedett Urat.

9. Istenszülő! | A nyelv képtelen, hogy téged eléggé dicsérjen | s az emberi elme gyarló, | hogy téged méltóan magasztaljon, | de mert jóságos vagy, | fogadd el a mi jószándékunkat, | mert hálás szeretetünkről meg vagy győződve. | S mivel te vagy a kereszténység pártfogója, | azért dicsőítünk téged.

Fényének: Megjelent az Üdvözítő: | a kegyelem és igazság a Jordán habjaiban | és a sötétségben, valamint a halál árnyékában lakókat megvilágosította. | Mert eljött és kijelentette magát a megközelíthetetlen világosság.

Minden lélek dicsérje az Urat. 49. lap.

Dicséreti sztychirák: 1. h. Világosság a világosságtól | tündöklött fel e világnak Krisztus Üdvözítőnkben, | ki

Istennek jelentette ki magát. | Azért, ó emberek, imádjuk őt.

Uralkodó Krisztus! | Miképen tiszteljünk téged méltóan mi, a te szolgálid, | ki a vízben mindnyájunknak | megújulást szereztél.

A Jordánban keresztelkedvén, mi Üdvözítőnk, | a vizeket megszentelted | és szolgád kezének reádtévése által | a világ szenvedéseit meggyógyítottad. | Nagy a te megjelenésed titka, emberszerető Uram, | dicsőség néked.

Igazi világosságnak jelentette ki magát | és mindenkinek felvilágosítást ajándékoz. | Velünk kereszttetetik Krisztus, | ki minden tisztaságnál tisztább | és felülről, a mennyből a földön megjelent | és a mennyből felfogható megszentelést küld le, | mely a lelkek megtisztulására szolgál. | A fürdő által üdvösség, | a víz által pedig a Lélek, | az alámerülés által az Istenhez való felmenetel adatik nekünk. | Csodálatosak a te műveid, Urunk, | dicsőség néked.

Dicsőség . . . : 6. h. A Jordán vizébe öltözködtél, Üdvözítőnk, | ki a világossággal, mint köntössel körül vagy öltve | és az Előhírnök előtt fejedet meghajtottad, | ki az eget és a földet arasszal méred. | Mentsd meg a világot a csalárdságtól | és üdvözítsd a mi lelkünket.

Most és . . . : Ma az Üdvözítő a Jordán folyóhoz jön megkeresztelkedni. | Ma a Keresztelő János az Úr Jézus fejét érinti. | A mennyei Erők megrémültek, | látván a dicsőséges titkot. | A tenger látta ezt és futott. | A Jordán látta és visszafordult. | Mi pedig megvilágosíttatván, kiáltjuk : | Dicsőség a földön megjelent | és a világot felvilágosító Istennek!

Nagy doxológia stb.

A szentmisén.

1. Antifóna: Kijövéen Izrael Egyiptomból, Jákob háza az idegen nép közül.

Az Istenszülőnek imái által, Üdvözítő, üdvözíts minket.

A tenger látta ezt és futott, a Jordán visszafordult.

Az Istenszülőnek imái által . . .

Lőn Judea az ő szent helyévé, Izrael az ő szent birodalmává.

Az Istenszülőnek imái által...

Dicsőség... Most és...:

Az Istenszülőnek imái által...

2. *Antifóna:* Szeretem, mert az Úr meghallgatta könnyörgésem szavát.

Üdvözíts minket, Isten Fia, ki a Jordánban János által megkereszteltettél, énekelünk neked: Alleluja, alleluja, alleluja.

Mert hozzám hajtotta fülét, azért segítségül hívom őt napjaimban.

Üdvözíts minket, Isten Fia...

A pokol kötelei körülvettek engem, elővettek engem a halál törei.

Üdvözíts minket, Isten Fia...

Dicsőség... Most és...: Istennek egyszülött Fia... stb.

3. *Antifóna:* Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökkévaló az ő irgalmassága. *Tropár.*

Mert hadd mondja Izrael háza, hogy jó, mert örökkévaló az ő irgalmassága. *Tropár.*

Mert hadd mondja Aaron háza, hogy jó, mert örökkévaló az ő irgalmassága. *Tropár.*

Bemeneti vers: Áldott, ki az Úr nevében jó, Isten az Úr, ki megjelent nekünk.

Tropár: A Jordánban való...

Dicsőség... Most és... Kondák: 4. h. Kijelentetted magad...

Háromszor szent helyett: Kik Krisztusban keresztelkedtetek, Krisztusba öltözködtetek: Alleluja.

Prokimen: 4. h. Áldott, ki az Úr nevében jó, Isten az Úr, ki megjelent nekünk.

Valóban méltó helyett: Magasztald én lelkem a Jordánban megkeresztelkedő Krisztus Királyt. *És 9. Irmosz.*

Áldozási vers: Az isteni üdvözítő kegyelem megjelent az összes embereknek. Alleluja.

A vecsernyén.

Keresztelő szent János emléke.

Uram, tehozzád . . . : 2. h. Miután az Előhírnök látta . . . Midőn Megváltónkat . . . A Jordán habjai téged . . . (Lásd 514. lap).

1. h. Dallam: Dicső vértanuk. Látván téged, Krisztus, a Keresztelő, | hogy hozzá jössz és keresztséget kérsz tőle, | rettegve kiáltott fel: | Miért kívánod tőlem, | hogy erőmön felül cselekedjem, | ó hatalmas Uram! | Hogyan érintselek kezemmel téged, | ki a mindenek Fenntartója vagy? | Inkább te kereszteld meg a te szolgádat.

Mint ember jelentem meg előtted | és megközelíthető lettem neked, | ki isteni természetemre nézve megközelíthetlen vagyok. | Mivel gazdag vagyok, | önként szegénnyé lettem, | hogy elszegényedvén, meggazdagítsam az emberi nemet | halhatatlansággal és szabadulással. | Jöjj és kereszteld meg azt, | ki nincs alávetve az enyészetnek | és a világot a haláltól megszabadította.

Mindenünnen körül vagyok vétetve | és menekülni képes nem vagyok, | mondá Keresztelő szent János az Alkotónak: | Miként fogadjanak be téged e folyó habjai, | ki magad életadó forrás vagy | és üdvösséget ömlesztasz a te szent megjelenésed tisztelőinek.

Dicsőség . . . : 6. h. Üdvözítőnk világító Előhírnöke, | magtalan szülők gyümölcse, | a Szűztől születettnek kegyeltje, | nagy próféta, kit még az anyai méhben üdvözöltél | s kit a Jordán folyóban megkereszteltél, | kérünk téged, imádkozzál hozzá: | ments meg minket a gonosznak | jövőendő incselkedéseitől.

Most és . . . : Az Istenige testben megjelent az emberi nemnek, | amidőn keresztelésre a Jordánban állott | és az Előhírnök így szólott hozzá: | Hogyan terjesszem feléd kezemet | és érintsem fejedet, | ki mindeneket fenntartasz? | Habár Máriától való ifjú vagy, | tudom, hogy örök Isten vagy. | A földön jársz és a Szeráfok dicsőítenek. | Mint szolga, nem tanultam meg az Urat megkeresztelni. | Felfoghatatlan Urunk, dicsőség néked.

Bemenet. Prokimen: 7. h. A mi Istenünk mennyben és földön, amit akar, mindent végbevisz.

(*Szombaton: Az Úr országol!...*)

Előverses szlichirák: 4. h. Dallam: Tiszteletreméltó kereszted jelét adtad. Látván téged, Uralkodó, | az Előhírnök, | hogy hozzá jössz, | megrémült és mint engedelmes szolga, | félelemmel kiáltott fel: | Minő alázatosság, Üdvözítő, | minő szegénység, | amelybe öltözködtél? | Te, mint kegyelmes, szolgai alakot öltvén magadra, | a megalázott embert | magadhoz emelted fel.

Elővers. A tenger látta ezt és futott, a Jordán visszafordult.

Jöjj hozzám, ki üdvösséges titkot teljesítek, | feleléd az Előhírnöknek | mindenek Üdvözítője | és ne félj szolgálni nekem; | mert én a bűn által megtört Ádámot megújítani akarván, | mint bűnnélküli ember keresztelekdem a Jordán vizében, | melynek habjaiba mostan | leszállani látsz engem.

Elővers. Mi lelt téged, tenger, hogy futottál?

Megtisztulást ki látott | a földi emberek között? | János ennek ellentmond | és ki az egeket felhővel borítja, | patakokat és folyókat fakaszt, | meztelenül a folyam habjaiba merül; | csodálom a te rendkívüli gondviselésedet, Uralkodó, | kérlek, ne terheld a te szolgádat | rettenetes parancsoddal.

Dicsőség...: 4. h. Mint jámbor férfiú | és a kegyelemnek örvendetes Előhírnöke | az emberi nem javára és ujjászületésére | a szűz Máriától megtestesült Megváltót megkeresztelted | és a gyászt végül megszüntetted, valamint a keresztelemdők bűnbánata által | az emberi szívet előkészítetted | az örök élet elfogadására, | ó Istennek kedvelt Előhírnöke.

Most és...: Jertek, kövessük az okos szűzeket... 517. lap.

Tropár: 2. h. Dicsőségteljes az igaznak emléke, | neked pedig elégséges, ó Krisztus Előhírnöke, | az Úr bizonyágtétele, | ki megjelentél, mint valódi kitűnő próféta | és méltónak találtattál Jordán habjaiban megkeresztelni az Üdvözítőt. | Ezek folytán az igazságért vértanúságot szenvedvén, | a testileg megjelent Istent a poklok-

ban levőknek is hirdetted, | ki megszabadította a világot
a bűntől | és ajándékozott nekünk gazdag kegyelmet.

Dicsőség . . . Most és . . . : A Jordánban való . . .

A HÁROM PÜSPÖK ÜNNEPE.

NAGY SZENT BAZIL, GERGELY, A HITTUDOR ÉS ARANYSZÁJÚ
SZENT JÁNOS.

Január 30.

Nagyvecsernyén.

Uram, tehozzád . . . 4. h. Mint a vértanuk nagy hőst . . . dallamára.

A KEGYELEM hangszereit, | a Lélek citeráit, | az üdvhirde-
tésnek kitűnő jelességű harsonáit, | a magasságból
zúgó szélvész gyanánt | lecsapó villámokat, | a világnak az
Isten dicsőségét mutató | és a Háromságnak három nagy
hirdetőit: | Jánost, Bazilt és Gergelyt | méltóan dicsőítsük.

A Szentháromság bajnokait, | a vallásosság bástyait, |
a tizenkettő után következő három apostolt, | az éden-
kertből élő vizet ömlesztő folyamokat | és a föld színét
isteni permeteggel nedvesítő fellegeket, | kik a hitet és a
teremtményeket fenntartják, | méltóan dicsőítsük.

Mondják, hogy nincs beszéd, | sem elhangzott szó, |
melyekben ne hallatszanék az ő hangjuk, | mert a terem-
tés egész földjére | és tengerére elhat az isteni | és bölcs
tanítók szózata. | Azért legkiválóbb tanításaik | az isteni
törvények között lettek összegyűjtve | és az igazhitőség
tekintetében | egyenlőknek tekinti ezeket a világ.

A Szentlélek hangszereit, | igazi harsonáit, | az Ige
szónokait | énekhangokkal dicsőítsük, | követvén az ő
tanításait és kérvén őket, | hogy mivel bizalommal
viseltetnek az Úrhoz, | imádkozzanak az egész föld békes-
ségéért | s a mi bűneink bocsánatáért.

2. h. Minő koszorúkkal díszítsük a mai ünnep szent
Atyáit? | Ők a testre nézve külön vannak választva, |
lelkileg pedig egyesültek, | kik az egyvalóságú Szent-
háromságnak | lelkes bajnokai és szolgálai, | az egész min-
denséget megvilágosító fénysugarak, | az egyház oszlopai

voltak | s kiket a dicsőség babéraival, | mint győztes
harcosokat | kitüntetett a mi gazdag kegyelmű | Krisztus
Istenünk.

Minő dicsőítő énekekkel magasztaljuk | a mindenek-
felett dicsérendő | mennyei hithirdetőket és tanítókat, |
az igaz hitnek valódi és jeles tudósait, | a nagy és szent-
életű Bazilt, | az isteni szózatú Gergelyt | és a legaranyo-
sabb szájú Jánost, | kiket a Szentháromság méltóan meg-
dicsőített, | nagyirgalmú Urunk.

Minő szólamokkal dicsőítsük a püspököket? | Kegye-
lem tekintetében egyenlők az apostolokkal, | tehetségre
egyformán tiszteletreméltók, | az istentelenség üldözői, |
a szónak és a tettnek üdvözítő mesterei, | a hitben Krisztus-
hoz hasonló pásztorok, | földi angyalok és mennyei
emberek, | akiket a nagyirgalmú Krisztus, | a dicsőség
Ura tisztelt meg.

Minő koszorúkkal tüntessük ki Aranyszájú szent
Jánost, | szent Bazilt szent Gergellyel együtt, | a Szent-
lélek e drága hajlékait, | a hitnek erős bajnokait, | az
egyház oszlopait, | a hívők erősségét, | minden bűnösök
vigasztalóit, az életadó víznek eme gazdag forrásait, |
melyekből merítve lelkileg vigasztalódunk, kérvén általuk
bűneink bocsánatát és az Úr gazdag kegyelmét.

Dicsőség . . . 6. h. A lélek titkos harsonáit, | az isteni
világosságú atyákat dicsérjük ma | ezen egyház falai
között | összhangzó szent énekekben, | mert ők az egy
változhatatlan Szentháromság tanát | egy valóságban és
istenségben diadalmasan hirdették | és Áriuszt megsze-
gyenítvén, | az igazi hit bajnokaivá avattattak | és akik
szüntelen imádkoznak az Úrhoz | a mi lelkünk üdvös-
ségéért.

Most és . . . Ó, ki nem áldana téged . . . 28. l.

*Prokimen: a napi, Parimiák: 1. Mózes V. könyv I. rész, 8—17.
v.-ig. 2. Mózes V. könyv X. r., 14—21-ig. 3. Bölcsesség könyve III. r.
1—9-ig.*

Litián, 2. bolg. h. Jertek a mennyei Háromságnak isteni
szolgái, | dicsőítsük a szent főpásztorok földi három-
ságát: | a királynevé Bazilt, | Gergelyt, a hittudománya
után megnevezhetetlent | és a valódi isteni kegyelmű

Jánost, | kik a bölcsesség mélységét vizsgálták | s kik az
Oceán sodró örvényei, | az örök folyású vizek szökő-
kútai, | a csillogó drágakövek, földi világítók, | az egyház
hajójának kormányzói, | világosságot hordozó árbocok, |
a kegyelem eszközlői, | az én Krisztusom ajkai, | a Szent-
háromság bajnokai voltak, | kiktől közvetlenül megvilá-
gosítottunk | s kik szüntelenül imádkoznak a mi lel-
künkért.

A kibírhatatlan tűz égő parazsait, | amelyektől meg-
világosítottunk, | hittel ünnepeljük, | mert ők azzal egye-
sülve meggyúltak | és a világ világítóivá lettek, | meg-
mutatván a szükségben levőknek az élet erőit, | nyilván
ájtatossággal hirdetvén az Atyát, | a Fiút és a Szent-
lelket, | akikhez mi is így szólunk : | Üdvözlégy a Három-
ság bölcs háromsága.

6. bolg. h. Szent és dicsőített Háromság! | Dicsőség a te
bölcs gondviselésednek, | hogy az emberek közül három
nagy világítót ajándékoztál az embereknek, | kik a te
ismereted fényével világítanak | és a te üdvözítő és szent
akaratod fényárjától tündökölnék. | Ő általuk a világ
az ismeret világosságával gazdagodva | a te dicsőségedet
világítja | és a te boldog országod felé törekszik. | Az ő
isteni tanításainak hitelt adva, | mint könyörületes em-
berszerető Isten, | hallgass meg minket | és hallgasd meg
a mi érettünk szóló imáikat | és üdvözítsd a mi lelkünket.

Dicsőség 6. magán h. Ünnepszentelő hívek ! | Krisztus-
nak főpásztorait, | a szentatyák dicsőségét, | a hit oszlopait, |
a hívek tanítóit és őreit | egybegyűlvén, dicsérő énekek-
ben magasztaljuk őket, mondván : | Üdvözlégy egyházi
világító bölcs Bazil, | a megingathatlan oszlop ; | üdvöz-
légy mennyei értelem, | legbölcsebb főpap és hittudor,
szent Gergely, | üdvözlégy Aranyszájú szent János, | a
bűnbánat világos hirdetője. | Ő, háromszor gazdag szent
Atyák, | ne szűnjetek meg érettünk szüntelenül könyö-
rögni Krisztushoz, | kik hittel és szeretettel üljük | a ti
legszentebb ünnepeket.

Most és: Összejöttünk mi, ünnepkedvelők, | hogy
dicsőítő énekekkel magasztaljuk a szüzesség jóságát, | az
értelem dicsőségét, | az egyetlen Istenszülőt, | a le nem

dönthető erődöt, mondván : | Üdvözlég, tisztaságos Szűz-
anya, | világító szövétnek és a mennyország ajtaja. |
Üdvözlég a szentség tisztaságos szekrénye, | ki benső-
ben Istennek adott helyet. | Üdvözlég, ki az összes
mennyei erőknél összehasonlíthatatlanul magasabban
állsz. | Azért, férfit nem ismerő Anya, Úrnőnk, | ne szűn-
jél meg könyörögni szolgálidért, | kik hittel és szeretettel
mindig dicsőítenek téged | és a te szeplőtelen Szülötted
előtt leborulnak.

Előverses sztychirák: 1. h. Dallam: Dicső vértanuk . . .
Lelki bizalmasok, | az Isten szellemi harsonái, | mennyei
tükrök, | ma méltóan dicsérünk titeket, | Nagy Bazil, az
istenes és lánglelkű Gergely | és a tanítás színaranyát
ömlesztő Aranyszájú szent János.

*Elővers: Szentek örvendeznek a dicsőségben, vigadnak
nyughelyeiken.*

A hitnek lépcsőit, | az isteni és lángelméket, | arany-
hullámú folyókat, | nagyfényességű és drága szövétne-
keket, | a Háromság védelmezőit, | a Szentlélek kegyel-
mének révpartjait, | a megingathatatlan oszlopokat, | az
egyház erősségeit | énekekben méltóan dicsérjük.

*Papjaid öltözzenek igazságba és a te szenteid örvendez-
zenek.* | A lélek hangszerei, | az isteni mennydörgésnek
harsonái, | a hithirdetés gazdag felhői, | világosságter-
jesztő szövétnekek, | háromszor boldog Nagy Bazil, | nagy-
bölcsességű szent Gergely | és legtiszteltebb Aranyszájú
szent János, | a titeket tisztelők üdvéért | imádjátok
Krisztust.

Dicsőség . . . 2. h. Ma a földi lények lelkileg felemel-
kednek, | ma a mennyeiek a jámbor hívek emlékezetében
lakoznak, | mert ma az égi kapuk megnyitottnak | és a
mennyeiek láthatókká lesznek | és az élők hirdetik az
Igét | és a nyelvek csodadolgokat beszélnek. | Mi pedig
kiáltunk az Úrhoz : | dicsőség neked, Krisztus Isten, | mert
a hívek békéje ezek által támad.

Most és: Ma Krisztus, mint gyermek a szentélybe
vitetik. | Ma törvény alatt van az, | ki Mózesnek törvényt
adott. | Az angyali seregek csodálkoztak, | látva mint
tartja az öreg azt, | ki mindeneket fenntart. | Simeon

eltelve az istentiszteletre való előkészülettel, | örömmel felkiáltott: | Most bocsáss el, Üdvözítőm, az ideiglenes életből | az el nem muló békességbe, | mert láttalak téged és örvendeztem.

Most bocsátod el... 16. l.

Tropár, 4. h. Mint az Apostolokkal egyrangúak | és a mindenség tanítói, | a mindenek Uralkodóját kérjétek, | ajándékozzon a világnak békét | és a mi lelkünknek gazdag kegyelmet.

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr ... után Tropár: Mint az Apostolokkal... (2-szer.)

Dicsőség ... Most és: 4. h. Az örök idők óta elrejtett | és még az angyalok előtt is ismeretlen mély titok, | téáltalad Istenszülő jelent meg a földön levőknek. | Az egyesülésben változatlanul megtestesült Isten | miérettünk a keresztet önként vállalta | és feltámasztotta ősatyánkat, | lelkünket a haláltól megmentette.

1. Leülő 5. h. Mint az egyház királyi ékességét... 492. l.

Dicsőség ... 4. h. Dallam: Siess gyorsan ... Krisztus egyházának legfényesebb világítói. | A világot tanítástokkal felvilágosítottátok | isteni ihletségű Atyák! | kiszárítván az összes hirhedtek eretnekségeit | és eloltván a káromlók lángoló zavargását. | Azért, mint Krisztus főpapjai, imádkozzatok a mi üdvösségünkért.

Most és ... Mindenkor megénekelt Szűz, | Krisztus Isten anyja, | Istenjegyes, szeplőtelen Mária, | a hívek közbenjárója, | mentsd meg, egyetlen Fejedelemasszonyunk, Istenszülő, | azokat minden bajtól és szükségétől, | kik hittel és szeretettel a te oltalmad alá menekülnek.

2. Leülő 3. h. Az egyház oszlopa voltál | és a jámborság el nem lopható kincsének tűntél fel, | tiszteletreméltó atya: hittudományú Gergely. | Életedet szenvedélytelen-ségben mutattad meg nekünk | és a Háromság dogmáit megmagyaráztad. | Imádd Krisztus Istent a mi lelkünk üdvösségeért.

Dicsőség ... 4. h. Dallam: «Elcsodálkozott József». Az írás rétjeit, | miként a méhek odarepülve, jól körül-

veszitek | és a legkiválóbb virágokat | és tanítástok mézét
egy helyen adjátok lakomájukul az összes híveknek. |
Azért minden lakmározó örömmel kiáltja : | Áldott böl-
csek, | akik titeket dícsérnek, | álljatok az élükre ismét | és
a halál után.

Most és: A szenvedélyek viharaitól zaklatva | én,
lelkiismeretlen, őszintén szólítlak téged, Istenszülő, | ne
engedj engem, az elvetemültet elkárhozni, | ki a kegyelem
bőségét szülte, | mert kívüled nincs más reménységünk. |
Nehogy az ellenség örüljön és gúnyolódjék rajtam, | ki
benned bíztam, | mert Te, mint mindenki Istenének
Anyja, | mindent megtehetsz, | amit akarsz.

Sokirgalmú . . . 44. l.

Magasztalunk téged, | Krisztus főpapja, Bazil, | ki
Krisztus egyházát | az igaz hitben sértetlenül megőrizted.

Méltó magasztalni téged, | Gergely hittudós, | ki a lélek
mélységeit kutattad | és az igehirdetés jóságát vetted.

Minden nemzetek! | Énekekben magasztaljuk Arany-
szájú Jánost, | a bűnbánat hirdetőjét.

Versek: Bazilnak: Boldogok, kiknek útjuk feddhetet-
len, kik az Úr törvényében járnak.

Gergelynek: Kezeid teremtetek és alkottak engem,
adj értelmet nekem, hogy megtanuljam parancsaidat.

Jánosnak: Tekints reám és könyörülj rajtam a te
nevedet szeretőik ítélete szerint.

Leülő, 4. h. «Kijelentetted magadat . . .» dallamára. Ma-
gasztaltassanak fel | ma a mindenség bölcs tanítói, | kik
Istent tettel | és szóval dicsőítették a földön, | mint a mi
üdvösségünk közbenjárói. |

Dicsőség . . .: Ma az egyház a három tanító tiszte-
letreméltó ünnepét üli, mert ők istenes tanításaikkal meg-
erősítették az egyházat.

Most és . . .: A kesergők legyőzhetetlen oltalma és a
benned reménylők hathatós védelme, ments meg engem
a bajtól, mert te vagy mindnyájunk segítője.

Ifjúságomtól kezdve . . .

Prokimen: Papjaid öltözzenek igazságba és a te
szenteid örvendezzenek.

Az 50. zsoltár után szlichira: 6. h. Tiszteletreméltó

Atyák! | A kegyelem áradozott a ti ajkaitokról | és Krisztus egyházának pásztoraivá lettetek, | tanítvánalelkes juhokat | az egyvalóságú Háromság | és az egy Istenségben való hitre.

Kánon. 1. Irmosz. Jertek, népek! | zengjünk éneket Krisztus Istenünknek, ki a tengert kettéválasztotta | és kalauzolta népét, | melyet az egyiptomiak szolgaságából kivett, | mert megdicsőült.

A kátavásziát lásd a Gyertyaszentelő Boldog Asszony napján.

3. Erősíts meg minket magadban, Urunk! | ki keresztfával holtta tetted a bűnt | és ülted szívünkbe a te félelmedet, | kik téged himnuszokban dicsérünk.

Leülő: 8. h. Minta dallam. Egybehangzóan magasztaljuk | a világosságot árasztó hatalmas világítókat, | az egyház megingathatatlan oszlopaikat: | a bölcs Arany-szájút, | a Nagy Bazilt, | a fénylő hittudós Gergelyt, | kik az ő javaikból | és szavaikból s így a kegyelemből élvezetet nyertünk. | Őhozzájuk szívből szólva kiáltunk fel: | Hármasság nagyságú püspökök, | imádjátok Krisztus Istent, | ajándékozzon bűneinknek bocsánatot, | kik szent emléketeket szeretettel ünnepeljük.

Dicsőség . . . : Istentől nyervén bölcseséget, | mint Krisztus másik három apostola, | az ész szavával állítjátok | össze a dogmákat, | amelyeket előbb egyszerű szavakban letettek a halászok a Lélek ereje által az észben, | mert így általatok illik a mi egyszerű hitünk | összeállítását megszerezni, | ti mindig tiszteletre méltók. | Azért mindnyájan kiáltjuk nektek: | Imádkozzatok Krisztus Istenhez, | hogy adjon bűnbocsánatot, | kik a ti szent emléketeket ünneplik.

Most és . . . : Theotokion: Istenszülő Szűz! | Imáid kegyelmével előzd meg alázatos | és az élet kísértéseinek viharában levő lelkemet, | mert most, mint kormányos nélküli, telve lévén a bűnök terhével, | a hullámok martalékává leend | és abban a veszedelemben van, | hogy a pokol fenekére kerül. | Adj szélszendet és hárítsd el a veszedelmet, | mert te vagy a vihar nélküli kikötő, | imádván Fiadat és Istenedet, | hogy adjon nekem, a te méltatlan szolgádnak bűnbocsánatot, | mert te vagy az én reménységem.

4. Hallám, Uram! | gondviselésed híré | és dicsőítetek téged, | egyetlen Emberszerető!

5. Ki a rejtelmek árnyékkal teleírt ködét szétszórtad | és az igazság megvalósulásakor | az Isten Leánya által a hívők szívét fénysugarakkal árasztottad el, | kalauzolj minket is, Krisztus! | a te világosságod által.

6. Az Úrhoz kiáltott a cethalból Jónás: | Te vezess fel engem, kérlek, | a pokol fenekéről, | hogy mint Megváltónak a dicséret szavával | és igaz lélekkel áldozzam neked.

Kondák: 2. h. A fölszentelt és az Isten igéjét hirdető főpásztorokat, | mint szolgálóidnak legkitünőbbjeit befogadtad javaid élvezetébe | és örök nyugalmadba helyezted el, Uram, | kiknek buzgólkodásuk és fáradaik elötted szerfelett kedvesek voltak, | ki egyedül dicsőítet meg a te szentjeidet.

Ikosz. Ki képes ajkait megnyitni és nyelvét az Ige és a Lélek hatalmával lehelő tűzhöz érinteni? Mindazonáltal annyit ki merek mondani, hogy ez a három az egész emberi természetet sok és nagy ajándékkal gyakorlatban és elméletben átjárta s mindkét tekintetben világítóknak bizonyultak. Azért a te igen nagy ajándékaidra, mint hű szolgálóidat méltattad őket, ki egyedül dicsőítet meg a te szentjeidet.

7. Az eléghetetlen csipkebokor a hegyen | és a harmat-árasztó káldeai kemence, | nyilván előre leírt téged, | Istennek jegyese! | mert az anyagtalan isteni tüzet megégés nélkül anyagi méhedbe fogadtad; | miért is a tőled születettnek kiáltjuk: | Áldott a mi atyáinknak Istene.

8. Az ifjak kemencéje által egykor, Uram! | a te Anyádat előábrázoltad; | mert annak előképét leplezte le, | kihez megégés nélkül szállott be a tűz; kit, | midőn ma általad a véghatároknak megjelent, | himnuszokban dicsérünk és felette magasztalunk mindörökké.

Magasztald, én lelkem a mennyei seregek közt legdicsőbb szentséges Istenszülő Szűzet.

9. Kitől a Napot felülmuló | világító, az Isten, fölkel, | kitől testileg hozzánk érkezett, | kinek szűz méhében kimondhatatlan módon megtestesült, | áldott, teljesen ártatlan Istenszülő! téged magasztalunk.

Fényének: Dallam: El nem homályosuló világosság. A nap sugaránál jobban tündöklő három szövétneket, | a világos-

ság forrásától, a Háromságtól | és a hármasság fényű egységtől | természetfölötti módon összeforrt isteni ihlettségű Atyákat dicsőítsük.

Dicsőség . . . : Minta dallam. A világosság tartóit, | a világot vető villámokat: | a Nagy Bazilt, Gergelyt, a hittudort, az aranyszájú Jánost | ma mindnyájan dicsőítsük.

Most és . . . : Egy Istenség: Atya, Fiú és Lélek! | Bazil, Gergely és János | és a tisztaságos Istenszülő esedezései által | ne szakadjak el a te dicsőségedtől.

Dicséreti sztyichirák. 5. h. Dallam: Üdvözlégy életadó kereszt . . . Örvendj, főpásztorok háromsága, | az anyaszentegyháznak védfala, | örvendjete a hittudomány oszlopai, | a hívek erőssége, | az eretnekek veszedelme, | Krisztus nyájának legeltetői | és a különféle erények oktatói, | a kegyelemnek világos hirdetői, | a törvények hiteles magyarázóit, | Krisztus beteljesedésére mennyei lépcsők | és paradicsom ajtajai. | Imádjátok Krisztus Istent, | hogy ajándékozzon a mi lelkünknek gazdag kegyelmet. (2-szer.)

Örvendj, főpásztorok háromsága, | mennyből leszállott földi angyalok, | a világ üdvössége, | az emberek öröme, | a mindenség tanítói, | az Ige bajnokai, | a lelki és testi betegségek bölcs orvosai, | örökké csergedező szellemi patakok, | kik tanítástokkal megtermékenyítettétek | az egész föld színét. | A hittudományok lépcsői, | aranyszájú szónokok, | imádjátok Krisztus Istent, | hogy ajándékozzon a mi lelkünknek gazdag kegyelmet.

Örvendj, főpásztorok háromsága, | a nap földi erőssége, | a hármasság fényű világosság sugarai és szövétnekei, | az elhomályosult derengései, | a paradicsom jóillatú és gyönyörű virágai: | te, a Hittudós, a bölcs Bazil és János! | A Lélek táblái, | az Isten által feljegyzett tízparancsolat kőtáblái, | az üdvösség tejét ömlesztő emlők, | a bölcsesség erőssége, | imádjátok Krisztust, | hogy adjon lelkünknek bőséges kegyelmet.

Dicsőség . . . : Fújjuk meg az ének harsonáját, | hogy zengedezzünk dicsőítő | és ünnepi éneket szent főpásztoraink | jeles ünnepének tiszteletére | és örvendvén, vigadjunk. | Királyok és fejedelmek gyülekezzenek | és a fő-

papok örömenekeket hangoztassanak, | hogy a mennyei tanítást, | árasztó, jósággal folyó | és élő három nagy folyót, | a pásztorokat és hitoktatókat, | a legtiszteltebb Háromságnak fölszentelt bajnokait, | egybegyűlvén dicsőítsük, | mert ők a bölcssek legkitünőbbjei, | az áldozárok példányképei, | a bűnösöknek bölcs vezetői, | a szegényeknek bőkezű segítői, | a szorongatottaknak vigasztalói, | az utazóknak kalauzai, | a tengeren hajózóknak kormányosai | és bajokban levőknek előzékeny pártfogói gyanánt jeleskedtek. | E főpásztorokat méltóan dicsőítvén, | így kiáltunk fel: | Szentéletű főpásztorok! | Mentsétek meg a híveket | a földi botránykozásoktól | és imáitok által üdvözítsétek a mi lelkünket.

Most és . . .: Fújjuk meg az énekek harsonáját, | mert az örök Királynő Istenanya felülről lehajolván, | az őt dicsérolket áldásokkal koszorúzza. | Jöjjenek össze a királyok és fejedelmek | és énekekben tapsoljanak | a Királyt szülőnek, | aki mindenek előtt a halál közelében levőket | emberszeretőleg igyekezett megszabadítani. | Pásztorok és tanítók! | Jó pásztorunkat, a tisztaságos Anyát, együttesen magasztaljuk, | ki aranyfényű gyertyatartó, | világító ablak, | az égnél terjedelmesebb lelkes szekrény, | az uralkodó tűztekintetű oltára, | mannát befogadó aranyedény, | Igét bezáró ajtó, | minden keresztény reménye, | ájtatos énekekben dicsőítvén, ime imádjuk: | az Ige palotája, | méltass minket, alázatosakat a mennyei országra, | mert a te közbenjárásod előtt nincs lehetetlenség.

Szentmisén.

Tropár: 4. h. Mint az apostolokkal egyrangúak | és a mindenség tanítói, | a mindenek Uralkodóját kérjétek, | ajándékozzon a világnak békét | és a mi lelkünknek gazdag kegyelmet.

Dicsőség . . . Kondák: 2. h. A fölszentelt és az Isten igéjét hirdető főpásztorokat, | mint szolgálóidnak legkitünőbbjeit | befogadtad javaid élvezetébe | és örök nyugalmadba helyezted el, Uram, | kiknek buzgólkodásuk és fáradaimaik előtted szerfelett kedvesek voltak, | ki egyedül dicsőítéd meg a te szentjeidet.

Most és . . .: A keresztények megszegyenítetlen pártfogója . . . 113. lap.

Prokimen: Az egész földre elhat az ő szózatuk és a földkerekség határaitra igéjük.

Aldozási vers. Örvendjete, igazak, az Úrban, jámborokhoz illik a dicséret.

JÉZUS KRISZTUS BEMUTATÁSA.

JÉZUS TALÁLKOZÁSA SIMEONNAL. GYERTYASZENTELŐ
BOLDOGASSZONY.

Február 2.

Nagyvecsernyén.

Uram, tehozzád . . . után saját hangú szlichirák: 1. h.

MONDD, Simeon, kit hordasz karjaidon | a templomban
örvendezve? | Kinek mondod és kiáltod: | Ma lett
megváltásom napja, | mert láttam az Üdvözítőt. | Ő az,
ki Szűztől született. | Ő az, ki Istentől született Istenige, |
ki megtestesült miérettünk | és megváltotta az emberi
nemet, | őt imádjuk. (3-szor.)

Fogadd, Simeon, karjaidra azt, | kit Mózes, mint
törvényhozót előjósolt a Sinai-hegyen | és ki kisded korá-
ban a törvénynek alávetette magát. | Ő az, ki a törvény-
ben említettik | és a próféták által jövendöltetik, | ki mi-
érettünk megtestesült | és megváltotta az emberi nemet. |
Őt imádjuk. (3-szor.)

Jöjünk mi is és lássuk | és dicsőítő énekekkel fogad-
juk az Üdvözítőt, | kinek üdvözítését látták Simeon
szemei. | Ő az, kit Dávid előjósolt | és ki szólott a próféták
által, | ki megtestesült miérettünk | és megváltotta az
emberi nemet. | Őt imádjuk. (2-szer.)

Dicsőség . . . Most és . . .: 6. h. Nyiljanak meg e mai
napon | a mennyeknek ajtai, | mert az Atyának kezdet-
nélküli Igéje | földi pályáját megkezdvén, | nem hagyta
el Istenségét, | Szűz anyja által, mint negyvennapos kisded, |
önként vitetik a szövetség templomába, | kit karjaira
vevén az aggastyán: | Most bocsátod el, Uram, a te szol-
gádat, kiáltja, | mert látták szemeim a te Üdvözítőt, |

ki eljött e világra üdvözíteni az emberi nemet, | dicsőség néked.

Prokimen: A napi. 34. lap.

Parimiák: 1. Kímenet könyvének 12. r. 51. versétől 13. r. 20-ig. 2. Izaiás jövődölése, 6. r. 1—13-ig. 3. Izaiás jövődölése 19. r.

Litián: 1. bolg. h. A korára nézve végtelen öreg, | ki hajdan a Sinai hegyen Mózesnek törvényeket adott, | ma mint csecsemő jelent meg a földön | s mint a törvény szerzője, | törvény szerint a templomba hozatik | és az aggastyánnak átadatik, | kit elfogadván az igaz és istenfélő Simeon | és látván az ígéreték teljesülését, | örömmel kiáltott fel: | Látták szemeim az örökidőktől fogva elrejtett | és az utóbbi időkben nyilvánosságra hozott titkot, | a hitetlen nemzetek értelmi homályát eloszlató világosságot, | ki az újonnan választott Izraelnek dicsőséget hozott. | Azért oldozd fel, Uram, a te szolgádat teste kötelékétől | a véghetetlen örök életre s ajándékozz | a világnak gazdag kegyelmet.

Ki hajdan Mózesnek a Sinai-hegyen törvényt adott, | ma a törvény rendelkezéseinek engedelmeskedik érettünk. | Ki mint könyörületes, utánunk jött, | most a tiszta Isten, mint gyermek, | a tisztaságos anya méhét megnyitotta, | mint Isten, önmagához vitetik, | megszabadítván és felvilágosítván a mi lelkünket | a törvény átkától.

2. bolg. h. Akihez a magasságbeli szolgák félelemmel imádkoznak, | azt mostan a földön Simeon testi kezeire veszi és hirdeti, | hogy az Isten az emberekkel egyesült | és az égi emberben Istent lát, | elválván a földön levőktől, | örömmel felkiáltott: | Ki a homályban levőknek le nem nyugvó világosságot támasztottál, | Urunk, dicsőség néked.

Ma Simeon karjaira a dicsőség Urát veszi, | akit először ködben Mózes látott a Sinai-hegyen, | amikor a tízparancsolat tábláját adta neki. | Ő az, aki a próféták által szólott | és alkotta a törvényt. | Ő az, akit Dávid hirdetett, | ki mindenkinek félelmetes | s kinél van nagy és bőséges kegyelem.

A Megszenteltet a megszentelt Szűz hozza | a szentélybe a főpapnak. | Simeon pedig karjait kiterjesztvén,

örömmel fogadja őt és mondja : | Most bocsátod el, Uram, szolgádat | a te igéd szerint békességben.

Az ég és föld Életadója | ma a szent öreg Simeon karjain vitetik, | mert ő a Szentlélekkel mondta : | Most szabadultam meg, | mert megláttam az én Üdvözítőmet.

Ma az öreg Simeon a templomba lép, | lelkében örven-
dez, | hogy karjaira veheti Mózes törvényhozóját | és a
törvény Beteljesítőjét. | Mert ő méltóvá lett, | hogy a
homály és a meg nem érzékelt hang által istenlátóvá
legyen | és a lefátyolozott arccal a zsidók hitetlen szívét
leleplezze, | mert ő az Atya öröktől fogva megtestesült
Igéjét | hordván a népek előtt, | megnyitotta a világos-
ságot, | a keresztest és a feltámadást | és Anna próféta-
asszony, miután megmutatta magát, | őt Izrael szabadító
Üdvözítőjének hirdette. | Őhózzá, a Krisztus Istenhez
kiáltunk : | Az Istenszülőért könyörülj rajtunk.

Dicsőség . . . 5. h. Vizsgáljátok az írásokat, | mint
Krisztus Istenünk az evangéliumban mondja, | mert ezek-
ben találjuk megfejtését a született, | pólyákba takart,
jászolyba helyezett | és tejjel táplált, | körülmetéltetést
elfogadó | és Simeon által karjaira vett Üdvözítő titkának, |
ki sem látszólagosan, | sem pedig látomány alakjában, |
hanem valósággal jelent meg | s kihez felkiáltunk : |
Örökkévaló Isten, dicsőség néked.

Most és . . . A korára nézve végtelen öreg | és testi-
leg gyermek Megváltó, | Szűzanyja által a templomba
hozatik, | hogy betöltse saját törvényeinek rendelkezését, |
kit Simeon karjaira vevén, mondá : | Most bocsátod el,
Uram, szolgádat | a te igéd szerint békességben, | mert
látták szemeim a te Üdvözítődöt, ó legszentebb !

Előverses szlichirák. 7. h. Ékítsd fel palotádat, ó Sion |
és fogadd be Krisztust, a királyt, | csókold Máriát, | a
mennyi ajtaját, | mert ő a kerubok királyi széke gyanánt
tündöklött fel. | Ő hordja a dicsőség Királyát, | ő a világos-
ság felhője, | ki a hajnali csillag előtt karjaira vette isteni
Fiát | s kit elfogadván az öreg Simeon, | a népeknek hir-
deti őt, | mint az élet és halál uralkodóját | és a világnak
Üdvözítőjét.

Elővers: Most bocsátod el, Uram, szolgádat a te igéd szerint békeségben.

Az Atyától örök idők óta kisugárzott, | az utóbbi időkben pedig szűz Mária által szeplőtelen méhben hordozott, | a Sinai-hegyen törvényt alkotó Üdvözítő | a törvény parancsának engedelmeskedve | az agg és istenfélő Simeon főpaphoz hozatott, | hogy meglássa az ígért Krisztus Istent, | ki őt karjaira vevén, örvendő kiáltott fel: | az Atyával egy öröklétezésű Isten e kisdéd | és a mi lelkünk Szabadítója.

Elővers: Világosságul a pogányok megvilágosítására és dicsőségül a te népednek, Izraelnek.

A kerubok vállain hordozott | és a szeráfok által dicsőítő énekekben magasztalt | és a szeplőtelen Szűztől megtestesült | isteni kisdedet Mária ölében hordozta. | A törvényhozót, ki betölti a törvény parancsát, | átadja az agg főpap karjaira | és ki az életet tartja karjain, | az életnek feloldozását kéri, mondván: | Uralkodó! Most bocsásd el a te szolgádat, | hogy megmondjam Ádámnak, | miképen látták szemeim a változatlan kisdedet, | az örök Istent | és a világ Megváltóját.

Dicsőség . . . Most és: 8. h. A kerubok vállain hordozott | és a szeráfok által megdicsőített isteni kisdéd | ma a törvény parancsa szerint | a templom szentélyébe vitétik | és az aggastyán karjain, | mint királyi székben nyugszik | és Istenhez méltóan Józseftől fogadja az ajándékokat: | egy pár gerlét, mint a szennynélküli egyház | és a nemzetekből választott új hívek alapítója. | Két galambot pedig, | mint az ó- és az újszövetség szerzője. | A vett ígért beváltását | Simeon teljesülni látván, | az Istenszülő szűz Máriát megáldotta | és a reá vonatkozó szenvedésekről értesítette. | Az isteni magzattól pedig elbocsáttatását kérvén, felkiáltott: | Most bocsáss el engem, Uralkodó, | mint előre megmondtad nekem, | mert látták szemeim az örök világosságot | és a kereszténység üdvözítő Urát.

Tropár: 1. h. Üdvözlégy, malaszttal teljes Szűz, | mert tőled sugárzott ki az igazság napja: Krisztus Istenünk, | meg világosítvána sötétségben levőket. | Te is örvendj

igaz Simeon, | mert karjaidra vetted az emberi nem Szabadítóját, | ki feltámadást ajándékozott nekünk. (3-szor.)

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr... után *Tropár*: Üdvözlégy, malasztalteljes... (3-szor.)

1. *Leülő*: 1. h. Az angyalok kara csodálkozott | és mi földiek zengjünk éneket, | látván az Isten kimondhatatlan megalázódását. | Mert, aki előtt mindnyájan remegnek, | azt mostan, mint Emberszeretőt, | az aggastyán karjain látják.

Dicsőség... Most és: Ugyanaz.

2. *Leülő*: 1. h. *Minta dallam*. Ki az Atyával együtt ül a királyi széken, | az leszállván a földre, a Szűztől születik | és gyermekké lesz | az életkorára nézve körülírhatatlan, | kit karjaira vevén Simeon, kiáltá: | Most bocsátd el, Irgalmas, | megvigasztalván a te szolgádat.

Dicsőség... Most és: Ugyanaz.

Dicsérjétek az Úr nevét... 44. lap.

Magasztalunk téged, | életadó Krisztus | és tiszteljük a te legtisztább Anyádat, | ki a törvény szerint az Úr hajlékába hozott ma téged.

Előversek: Az én nyelvem jó beszédet önt ki, a királynak ajánlom énekemet. — Megemlékezem, Uram, a te nevedről, nemzedékről-nemzedékre. — A te házatad szentség illeti, Uram, örök időkre. — Dicsőség... Most és: Alleluja.

3. *Leülő*: 4. h. *Dallam*: «*Elcsodálkozott József*». Ki időre ősi vagy, | én érettem gyermekké lettél. | Együtt mentél a tisztulási szertartásra, legtisztább Isten, | hogy elhiteds velem, hogy a testet a Szűztől nyerted. | Es miután ezekbe a rejtelmekbe Simeon be lett avatva, | felismerte benned a testben megjelent Istent | és megcsókolván, | mint az életet örvendő, öregesen mondá: | Bocsáss el, mert láttalak Téged, | a mindenek életét.

Dicsőség... Most és: Ugyanaz.

Ifjúságomtól kezdve... 45. lap.

Prokimen: Megemlékezem a te nevedről nemzedékről-nemzedékre.

Az 50. zsoltár után szlichira. 6. h. Nyiljanak meg e mai napon . . . 536. lap.

Kánon: 1. h. 1. Irmosz. A tenger fenekén egykor szárazon | érte a földet a nap. A víz, mint kemény fal, mindkét felől megállott. | A tengert gyalogjáró | és az Istent ájtatosan dicsőítő néppel | énekeljünk az Úrnak, | mert dicsőséggel megdicsőült.

3. A benned bízók erőssége, | erősítsd meg, Urunk, az egyházat, | melyet drága véreddel szereztél.

Leülő: 4. h. «Elcsodálkozott József» dallamára. Hajdan Mózes a Sinai-hegyen látta az Istent | és méltóvá lett, | hogy a homályban és szélvészben kis hangot halljon tőle. | Most pedig Simeon az érettünk változatlanul megtestesült Istent | karjaira veszi | és örömmel igyekszik a földi életből | az örök életbe menni, | azért mondja: | Most bocsátod el a te szolgádat, Uram.

Dicsőség . . . Most és: Ugyanaz.

4. Krisztus! a te jóságod | eltakarta az egeket, | mert a te szentélyednek, | szeplőtelen Anyádnak | frigyszekrényéből jöttél elő. | Mint kézen hordozott gyermek, | dicsőséged templomában jelentél meg | és azt dicsőségeddel teljesen betöltötted.

5. Mikor Izaiás látta képletesen | a trónon felmagasztalt Istent, | kit az angyalok | dicsősége környez, felkiáltott: | Ó én megátalkodott! | Mert megláttam a megtestesülendő Istent, | a le nem nyugvó világosságot és a békesség fejedelmét.

6. Az öreg szemeivel | látva az üdvösséget, | mely az embereknek jó az Istentől, | hozzád kiáltott: | Krisztus, te vagy az én Istenem.

Kondák: 1. h. Krisztus Isten, ki születéseddel megszentelted a te szülődet | és megáldottad Simeon karjait, mint illet, | megelőztél, üdvözítettél minket. | Békéltesd meg a viszálykodásban élő népeket, | erősítsd meg a mi apostoli királyunkat, | kit megkedveltél, egyetlen Emberszerető.

Ikosz. Siessünk az Istenszülőhöz, hogy meglássuk Fiát, kit Simeonhoz visz. Mert a testnélküliek a mennyből látván őt, csodálkoznak és mondják: Csodálatosat és világgraszólót, felfoghatatlant és kimondhatatlant látunk, mert, aki Ádámot teremtette, mint gyer-

mek, karon vitetik, a befogadhatatlan elfér az öreg karjain, aki az Atya körülírhatalatlan kebelében lakozott, önként, testben és nem istenségében körülíratik, egyetlen Emberszerető.

7. Ki a tüzes kemencében | beharmatoztad a téged áldó ifjakat | és aki a szeplőtelen Szűzben | elhelyezkedtél, téged Istenige, | áhítatos hangon énekelünk: | Áldott vagy te, atyáinknak Istene.

8. A vallásosságot védelmező ifjak | egyesültek a kibírhatalatlan tűzben, | de a lángok között | sértetlenül maradván, | hangoztatták az istenes éneket: | Áldjátok az Urat, | az Úrnak minden művei | és magasztaljátok őt mindörökké.

Istenszülő szűz Mária! | Keresztények reménysége, | védelmezd, őrizd és üdvözítsd a tebenned bízókat.

Igazlelkű elaggott Simeon, | fogadd és emeld karjaidra a kisdéd Jézust, | a szeplőtelen Szűzanya Szülöttjét.

Istenszülő szűz Mária! | a világ jóságos pártfogója, | védelmezd és őrizd meg népedet minden bajtól | és aggódástól.

Kezeire emeli Simeon | a törvény Alkotóját | a mindenség Bíróját.

Kezeire emeli Simeon | az isteni kézzel mindeneket kormányzó Királyt, | az áldozati bárányt.

Nem az aggastyán tart engem, | hanem én tartom az öreget, | ki tőlem kéri végső feloldozását.

Titokteljes Hordozó! | mikép tarthatod karjaidon az égő Tüzet | és mikép táplálhatod a mindenség gondozó Atyját?

Ó Fánuel leánya! | jöjj hozzánk és áldjad a megváltó Krisztust, | mindnyájunk drága üdvét.

Anna a prófétaasszony, | csodadolgokat jósolgat ma, | hirdetvén Krisztust, | az ég s földnek bölcs Teremtőjét.

Tisztaságos Gerle | és hófehérségű ártatlan Jerke! | ki Pásztort és Bárányt hoz | az Úr szent hajlékába.

Ó mindenek Királya! | adj győzelmet minden támadója felett, | a mi igazhitű Uralkodónknak.

Boldogságos szűz Mária! | világosítsd meg az én lelkemet, | melyet vétkes indulataim rossz útra csábítottak.

9. Hívek! A törvényben, | az árnyékban és az írásban

előképet látunk arra, | hogy az anyaméhet | megnyitó fiú-
gyermek | Istennek szenteltetett. | A kezdetnélküli Atyá-
nak az elsőszülött Igéjét, | a férfit nem ismerő és egyszer
szülő Anyának Fiát magasztaljuk.

Fényének. Minta dallam. Lélekben a szentély előtt állt
az öreg, | karjaira vette a törvény Urát és felkiáltott: | Most
oldd le rólam a test kötelékeit, | amint megmondottad
békességben, | mert szemeimmel láttam a pogányok meg-
világosítását | és Izrael üdvösségét. (3-szor.)

*Dicséreti sztychirák. 4. h. Dallam: Tiszteletreméltó
kereszteléd jelét adtad . . .* Az írott törvényt betöltendő |
a templomba hozatik ma az Emberszerető, | kit karjaira
vevén az élemedett Simeon, kiáltja: | Most bocsásd el
szolgádat az örök boldogságba, | mert ma láttalak téged
halandó testben, | ki az élet és halál felett uralkodol. |
(És hatalmad van a halál felett.) (2-szer.)

Világosságul a pogányok megvilágosítására jelentél
meg, Uram, | mint a könnyű felhőkön ülő világosság
napja, | betöltve a törvény parancsait és előjelezve az új
kegyelem kezdetét. | Azért, miután meglátott téged
Simeon, felkiáltott: | oldozz fel az enyészet kötelékeiből, |
mert ma láttalak téged.

Az Atya keble nem válik el az Istenségtől, | amint
tetszett neked, megtestesültél, | ki a Mindenkorszűz ölén-
ben pihentél | és engedted, hogy az istenlátó Simeon
karjaira vegyen, | ki kezdeddel mindeneket fenntartasz. |
Azért örömmel kiáltja: | Most bocsátsz el engem, | a te
szolgádat békességben, | mert láttalak téged, Uram.

Dicsőség . . . Most és: Krisztus Istenünk! | Ma az
aggastyán karjaira, | mint a kerubok vállaira leereszkedni
kegyeskedtél, | szabadíts meg minket is a kinszenvedések-
től, | kik segítségül hívunk téged | és üdvözíts minket, |
mint Emberszerető.

Nagy doxológia . . . Tropár az ünnepnek.

A szentmisén.

Bemenetre: Megmutattad az Úr üdvösségét, a pogá-
nyok előtt felfedte igazságát.

Tropár: Üdvözlégy, malasztalteljes . . . 539. l.

Kondák: Krisztus Isten, Ki születéseddel . . . 541. l.

Valóban méltó helyett: Istenszülő szűz Mária stb. 542. l.

Áldozási vers: Az üdvösség kelyhét veszem és az Úr nevét segítségül hívom.

Vecsernyén.

Uram, tehozzád-ra. Sztichirák: 1. h. Dallam: A mennyei rendeknek.

Mindenek Teremtője | és Megváltónk, kit szűz Anyja a templomba hozott; | azért az öreg (Simeon) | őt karjaira veszi, örömmel felkiáltván: | Most bocsátod el, Uram, szolgádat békességben, | amint tetszik neked.

Az örök időktől fogva | a Szűztől született Üdvözítőt | karjaira veszi Simeon és mondja: | Láttam a dicsőség kinyilatkoztatását | a földkerekségre: | Most bocsátod el, Áldott, | a te szolgádat békességben, | mert ma láttalak téged.

Az örök idők teljességében | az emberek üdvösségére | született Üdvözítőt | Simeon karjain hordozva | örömmel felkiáltott: | Láttam a pogányok megvilágosítását | és Izrael dicsőségét. | Most bocsátsz el, amint megmondottad, | mint Isten a földön levők közül | a te parancsolataid szerint.

Azután a tiszteletreméltó Simeonnak a közös mined-ből 3-at.

Dicsőség . . . Most és: 5. h. A korára nézve végtelen öreg | és testileg gyermek Megváltó | a Szűzanya által a templomba hozatik, | hogy betöltse saját törvényeinek rendelkezését, | kit Simeon karjaira vevén, mondá: | Most bocsátod el, Uram, szolgádat a te igéd szerint békességben, | mert látták szemeim | a te Üdvözítődöt, ó legszentebb.

Előverses sztichirák: 1. h. Dallam: «A mennyei rendeknek . . .» A kimondhatatlan istenjelenés üdvözítő kegyelmét | ünnepeljük ma, | mert Krisztus Isten a gyermek-Szűztől | változatlanul gyermekké lett, | ma anyja által a templomban az Istennek | és Atyjának mutattatik be, | kit Simeon kezeire vevén, karjaiba zárt.

Most bocsátod el, Uram, a te szolgádat . . .

A próféták láttak téged, Jézus, | amint lehetséges

Horatio Gentileschi.

Örömet hirdet ma Gábor arkangyal Máriának: «Üdvözlégy, malasztalteljes, Úr vagyon teveled!»

Szent Lukács evang. I. 28.

volt téged hajdan látni. | De most, Isten Igéje, önként
jelentél meg testben | az egész világnak a szűz Máriától. |
Mint Emberszerető, üdvösséget mutattál mindazoknak, |
kik Ádámtól vannak.

Világosságul a pogányok megvilágosítására.

Ki egykor a Sinai-hegyen törvényt adtál, | most mint
gyermek, a Sion városában az Istenszülő karjain teljesí-
ted a törvényt, Krisztus. | Mert tetszett neked, | hogy
Simeon karjain az égő áldozattal | együtt testileg a
templomba vigyenek.

Dicsőség . . . Most és: 1. h. Ki hajdan Mózesnek | a
Sinai-hegyen törvényt adott, ma | a törvény rendelkezései-
nek engedelmeskedik értünk. | Ki mint könyörületes,
utánunk jött, | most a tiszta Isten, mint gyermek a
tisztaságos Anya méhét megnyitotta, | mint Isten ön-
magához vitetik, megszabadítván | és felvilágosítván a mi
lelkünket | a törvény átkától.

Most bocsátod . . . *Tropár a szentnek, Dicsőség . . . Most és:*
Üdvözlég, malasztalteljes . . . (Lásd 539. lap.)

AZ ÖRVENDETES HIRADÁS ÜNNEPE.

(GYÜMÖLCSOLTÓ BOLDOGASSZONY.)

Március 25.

Roman 341

Nagy vecsernye.

*Ha nagybójt van, kaftizma nincs. «Uram tehozzád»-ra szlichirák
a triódból, amint az utastítás mondja, azután: 6. h. Podobna.*

AZ ÖRÖK elhatározást, boldogságos Szűz, | a mennyei Atya
kinyilatkoztatni akarván neked, | Gábor arkangyalt
küldé hozzád, | ki mennyei köszöntéssel illetván téged,
mondá: | Üdvözlég, bevetetlen föld. | Üdvözlég, elég-
hetetlen bokr! | Üdvözlég, átláthatlan mélység! | Üdvöz-
lég, mennyekbe vezető híd és lajtorja, | melyet Jákob
látott! | Üdvözlég, a manna isteni edénye! | Üdvözlég,
az ősi átok feloldozása! | Üdvözlég, Ádám visszahívása, |
Úr van teveled. (2-szer.)

Mint ember jelentél meg előttem, | mondá a szeplőte-

len Szűz az Arkangyalnak | és miként hirdetsz te nekem
emberfeletti igéket, | Űr van én velem, azt mondd | és
hogy méhemben helyezkedik el; | de mondd nekem, |
mikép leszek én méltó befogadója | és szentélye a kerubok-
nál dicsőbbnek; | csellel ne ámíts el engem, | mert testi
gyönyört nem ismerek; | házassági viszonyba nem lép-
tem, | hogy szülök magzatot? (2-szer.)

Isten, ahol akarja, | legyőzi a természet rendjét, |
mondá a szellemi lény, | mindenben, ami az ember ereje
felett történik; | az én igaz szavaimnak adj hitelt, leg-
szentebb Szűz. | Ő pedig felkiáltott: | legyen nekem a te
igéd szerint | és meg fogom szülni a testnélkülit, | ki tőlem
fog megtestesülni, | hogy az egybeolvadás által emelje fel
az embert, | mint erőteljes az ő előbbi méltóságára. (2-szer)

Dicsőség . . . Most és . . .: Leküldetett Gábor ark-
angyal az égből, | hogy jelentse szűz Máriának a
fogantatást | és eljövén Názáretbe, | tünődni kezdett kül-
detése felett. | Ő, mikép fog a magasságbeli felfoghatatlan
lény szűz Máriától születni, | kinek királyi széke a menny, |
lábai zsámolya pedig a föld, | miként fér be a szűzi
belsőbe, | kire nem mernek a hatszárnyú kerubok és sok-
szemű szeráfok tekinteni? | Vajjon egy szó erejétől fog-e
az Isten fia megtestesülni, | de e szó Istentől származik, |
mit töprengnek tehát | és nem jelentem a Szűznek: |
Üdvözlég, malaszttal teljes, | Űr van teveled! | Üdvöz-
lég, tisztaságos Szűz! | Üdvözlég, férfit nem ismerő ara, |
Üdvözlég, az Életnek szülője, | áldott a te méhednek
gyümölcse!

Prokimen: a napi. Parimiák: mint Mária születése ünnepén.

Hang I.

Litán: 1. bolg. h. A hatodik hónapban leküldetett hoz-
zád, | ó tisztaságos Szűz, az Arkangyal, | hogy hírül vigye
neked az üdvösség szózatát | s egyszersmind köszöntsön
téged: Üdvözlég, malaszttal teljes, | Űr van teveled, | örök-
létezésű Fiat fogsz szülni az Atyától, | ki megváltja népét
az ő bűneitől.

A hatodik hónapban leküldetett a mennyből Gábor
arkangyal | a galileai Názáret városába, | hogy megvigye

neki az örömhírt; | és hozzá menvén felkiálta, mond-
ván: Üdvözlég, malasztal teljes, | Űr van teveled. |
Üdvözlég, a be nem fogadható természet lakóhelye, |
mert aki számára a menny sem elegendő, | azt a te belsőd
befogadta. | Üdvözlég, Ádám visszahívása | és Éva meg-
szabadítója | és a világ öröme | és a mi örömünk, Áldott.

Leküldetett Gábor arkangyal az Istentől | a menny-
ből a tisztaságos Szűzhöz Galilea városába: Názáretbe, |
hogy hírül adja neki a szokatlan módon való fogadását. |
Testnélküli szolga küldetett le | a lelkes városhoz és szel-
lemi ajtóhoz, | hogy hírül adja az Uralkodó eljövetelének
leszállását. | Leküldetett a menyei hadvezér a dicsőség leg-
szentebb palotájába, | hogy előkészítse az Életadó állandó
szállását; | és hozzá menvén így köszöntötte őt: Üdvöz-
lég, tűztekinetű trónus, | mely a négyszeműeknél fénye-
sebb. | Üdvözlég, menyei király székhelye; | Üdvöz-
lég, faragatlan hegy, | a legtisztesebb befogadó hely; |
mert testileg beléd költözött az Istenség minden teljesí-
tése, | az örökké való Atya tetszése szerint | és a Szent-
lélek közreműködésével. | Üdvözlég, áldott, mert Űr van
teveled.

Ha szombaton, vagy vasárnap van, akkor Dicsőség: 8. h.

Örvendjete a menyeiek | és örvendjete a földiek, |
mert aki az Atyával egyörökkévalóságú és kezdetnélküli, |
és egyeduralkodású, gazdag és emberszerető, kegyelmet
vett, | mert önmagát üresítette ki az Atya tetszése és
tanácsa szerint | és a Szűznek a Lélektől megtisztított
méhébe szállt. | Ó csodák! Isten az emberben! | A be nem
fogadható a méhben! | az örökkévaló az időben! | Mert
Ő dicsőséges, | miként a fogantatás szeplőtelen | és a ki-
üresítés kimutathatatlan | és fölötte nagy szentség. | Mert
az Isten kiüresíti magát és megtestesül és éled, | miután
angyal a Szűznek hírül hozta a fogadást: | Üdvözlég,
malasztal teljes, | Űr van teveled, | kinél vagyon nagy
kegyelem.

Ha bőjti nap van: Dicsőség . . . Most és . . . : 2. h. Örö-
met hirdet ma Gábor arkangyal a kegyteljesnek: |
Üdvözlég, szeplőtelen és házassági viszonyt nem ismerő
anya, | ne rémülj meg rendkívüli megjelenésemtől | és ne

ijedj meg tőlem, | mert én Arkangyal vagyok. | A kígyó
hajdan bűnre csábította Évát, | én pedig most örömet
hirdetek néked : | szeplőtelen is maradsz | és megszülsz
az Urat, ó Tisztaságos.

Előverses sztyichirák: 4. h. Hatodik hónapban lekülde-
tett a tisztaságos Szűzhöz Gábor arkangyal, | ki üdvözöl-
ván őt, | kijelentette neki, | hogy tőle fog születni a világ
Mégváltója | s mennyei csókot veven, | foganta az örök
Istent, | ki kimondhatatlan módon emberré lenni kegyes-
kedett | a mi lelkünk üdvösségére.

*Elővers: Hirdessétek napról-napra a mi Istenünk sza-
badítását.*

Meghallván az Istenszülő a beszédet, | melyet nem
értett meg, | az angyal kijelentette neki az üdvözlés sza-
vait, | ezekután átvevén a mennyei csókot, | foganta az örök
Istent, | azért mi is örvendezvén, kiáltjuk neked : | a tőled
változatlanul megtestesült Isten | ajándékozzon a világ-
nak békességet, | és a mi lelkünknek gazdag kegyelmet.

*Elővers: Énekeljétek az Úrnak új éneket. Énekeljétek
az Úrnak, minden föld.*

Ime ma jelent meg a mi szabadulásunk órája, | fel-
foghatatlan módon egyesül Isten az emberekkel, | ark-
angyali szózat által az ámitás eloszlik, | mert a Szűz
örömet fogad | és a föld éggé változott, | a világ felolda-
tott az átoktól. | Örvendjen tehát minden teremtmény |
és éneken hangoztassa : | Teremtőnk és Üdvözítő Urunk,
dicsőség néked.

Dicsőség . . . Most és . . . Ma van az öröm hirdetése, |
a szűzek ünnepe, | a földiek és égiek egyesülése, | Ádám
megújztatik, | Éva szomorúságtól megszabadíttatik |
és a mi emberi lényünk gyarlósága, | isteni lényel össze-
vegyülvén, | Isten templomává lett. | Ó mennyei titok ! |
az egyesülés módja kifürkészhetetlen | és az isteni jószág
gazdagsága kimondhatatlan ! | Angyal szolgál a csodá-
nak, | szűz leány méhe fogadja a fiút, | a Szentlélek le-
küldeték ; | az Atya felülről áldását küldi | és az elválkozás
közös elhatározással történik, | miáltal az emberi nem
üdvözítettven, | szent Gáborral együtt kiáltjuk : | Üdvöz-
lég, malasztal teljes ! | kitől Krisztus, a mi üdvözítő

Istenünk emberi természetet vevén, | minket magához felemelt, | Őt imádd, a mi lelkünk üdvösségéért.

Most bocsátod ... 16. lap. Háromszor szent.

Tropár: 4. h. Ma van a mi üdvösségünk kezdete | és az örök titoknak megnyilatkozása, | az Isten fia a Szűz fiává lőn | és Gábor arkangyal isteni kegyelmet hirdet; | azért mi is övele együtt az Istenszülőnek kiáltsuk: | Üdvözlégy, malaszttal teljes, Úr van teveled! (3-szor.)

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr ... után Tropár: Ma van ... (3-szor.)

1. Leülő: 1. h. Minta dallamra. A testnélküli angyalok nagyvezére, Názáret városába jöven, | az örök idők Urát és Királyát hirdeti neked, tisztaságos Szűz, mondván: | Üdvözlégy, malaszttal teljes Mária, | felfoghatatlan és kimondhatatlan csodalény, | az emberek megújulása.

Dicsőség ... Most és ...: Ugyanaz.

2. Leülő: 3. h. Dallam: «A te szüzességed szépségén...». Ma minden teremtmény örvendez, | mert az angyal mondja neked: | Üdvözlégy, legtisztább szent anyja Krisztus Istennek. | Ma homályba borul a kígyó cselvetése, | mert az ősatyai átok köteléke feloldoztatik. | Azért szüntelenül kiáltjuk neked: | Üdvözlégy, malaszttal teljes.

Dicsőség ... Most és ...: Ugyanaz.

Dicsérvétek az Úr nevét ...

Arkangyali szózatot | énekelünk néked, tisztaságos: | Üdvözlégy, | malaszttal teljes, | Úr van teveled!

Előversek: Isten! add jogodat a Királynak és igazságodat a király fiának. — Hirdessétek napról-napra a mi Istenünk szabadtetését. — És imádni fogja őt a föld minden királya, minden nemzet szolgálni fog neki ... *Dicsőség ... Most és ...: Alleluja ...*

3. Leülő: 4. h. «Elcsodálkozott József ...» dallamára. Gábor a mennyből kiáltja a Szentnek, | hogy Üdvözlégy, mert méhedben fogantatik az örök Isten, | ki szavával megteremtette a mindenséget. | Azért Mária felelé: | Férfit nem ismerek, | miképen szülök fiút? | Kí látott, mag nélküli szülést? | És megmagyarázván az angyal a Szűz Istenszülőnek, mondá: | A Szentlélek száll tereád | és a Magasságbelinek ereje megárnyékoz téged.

Dicsőség . . . Most és . . .: Leküldetett Gábor a szűz Máriához | és hírül adta neki a kimondhatatlan örömet, | hogy szeplőtelenül fogan és nem enyészik el. | Mert fiút szül, | ki örök Isten és ki megszabadítja a saját népét bűneitől | és tanu az én küldetésem mellett, | hogy mondjam neked, Áldott: | Üdvözlégy, mert Szűz szült | és a szülés után ismét szűzen maradt.

Ifjúságomtól kezdve . . . 45. lap.

Prokimen: 4. h. Hirdessétek napról-napra a mi Istennünk szabadítását!

Az 50. zsoltár után szlichira: Leküldetett Gábor . . . lásd feljebb!

Kánon Irmoszai: Fölnyitom az én számat . . . 379. lap.

A 3. óda után leülő: 8. h. Minta dallamra. Az Isten Igéje ma a földre szállott le; | az angyal megjelent és szólt a Szűzhöz: | Üdvözlégy, Áldott, | ki egyedül őrizted meg méhedben a szüzesség kulcsait, | fogadván az Igét és az Urat, | hogy mint Isten az emberi nemet | megszabadítsa az álnokságtól.

Dicsőség . . . Most és . . .: Leküldetett Gábor fővezér az Istentől a mennyekből és azonnal megjelent a lelkes városnak, | értelmesen szólván hozzá: | az Életadót fogadod bensődben, Szűz | és testben változatlanul fogod őt megszülni; | azért küldettem le, | hogy hírül adjam neked a szokatlan szülést, Tisztaságos | és ezzel így köszöntselek: | Üdvözlégy, szeplőtelen Isten jegyese.

6. Jónás a cet gyomrában | a háromnapos eltemetést jelképezvén | és imádkozván, felkiáltott: | a romlástól szabadíts meg engem, Jézusom, erők Királya.

Kondák: 8. h. Győzelmi éneket énekelünk neked, Istenszülő, | bátor Vezérünknek mi, a te szolgálid, | hogy megmenekedjünk a bajoktól, | de mert nálad van a győzhetetlen hatalom, | ments meg minket minden veszedelemtől, | hogy kiáltsunk hozzád: | Üdvözlégy, szeplőtelen jegyes.

Ikosz. A közbenjáró angyal a mennyből küldetett le (hogy mondja az Istenszülőnek: Üdvözlégy!) és ki testnélküli hangtól testesültél meg, Urunk, téged néz, megrémülvén és megállván, ilyeneket mondott neki: Üdvözlégy, ki által az öröm szétárad; üdvözlégy, ki által az átok megsemmisül. Üdvözlégy, az elesett Ádám visszahívása;

üdvözlég, Éva könnyeinek megváltása. Üdvözlég, az emberi képzeletet meghaladó magasság; üdvözlég, az angyali szemekkel sem áttekinthető mélység. Üdvözlég, mert te vagy a Király lakóhelye; üdvözlég, mert hordozod a mindenek Hordozóját. Üdvözlég, csillag, mely napnak tűnik fel. Üdvözlég, az isteni megtestesülés méhe. Üdvözlég, kiben megújul az ember. Üdvözlég, kivel a teremő előtt leborulunk. Üdvözlég, szeplőtelen jegyes.

7. Nem hajoltak meg . . .

8. Halljad Szűz, tisztaságos Istengyermek, | hogy megmondja Gábor a Magasságbeli ősi igaz tanácsát: | légy az Isten fogadására készen; | mert a Befogadhatatlan az emberekkel együtt benned fog lakozni. | Azért örvendvén éneklek: | áldjátok az Űrnak minden művei az Urat.

Hirdessétek napról-napra a mi Istenünk szabadítását.

9. Mint Isten lelkes szekrényét | senki se érintse bűnös kézzel; | a hívők ajkai pedig hangosan hirdetvén | az angyal hangját örömmel énekeljék: | Mindenkinél magasabb vagy, | tisztaságos Szűz.

Magasztalja én lelkem a mindenkor szűz Mária híradásának örömet.

Fényének: Minta dallamra. Az angyali rendek fővezére | a mindenható Istentől leküldetett a szűz Máriához, | hogy hírül adja neki a szokatlan és kimondhatatlan csodát, | hogy Isten, mint ember mag nélkül megtestesül tőle, | jóra serkentvén az egész emberi nemet. | Emberek! Hirdessétek a világ megújulását.

Dicsőség . . . Most és . . . Minta dallamra. Ime ma lett ismeretessé az isteni örök titok: | az Istenige könyörületből szűz Mária fia lett | és a híradás örömet Gábor hirdeti: | Üdvözlég, az Űrnak anyja.

Dicséreti énekek: 1. h. Dallam: A mennyei rendeknek... Az ég magasságából leszállván Gábor arkangyal, | miután Názaretbe eljött szűz Máriához, így szólt hozzá: | Üdvözlég, ki fiat fogantál, | Ádámnál öregebbet, | a mindenek Teremtőjét | és azok szabadítóját, | kik kiáltják neked: | Üdvözlég, szeplőtelen!

A kezdetnélküli Atya egylényegű Igéje nem válván el a magasságbeliectől, | ma a földiek előtt van. | Idegenbe öltözvén végső könyörületességéért kegyelmet vett, | hogy nekünk használjon | és Ádám szegénységét magára vegye.

Miután Gábor arkangyal örömhírt hozott szűz Máriának a mennyből, így kiáltott föl: | Üdvözlégy, mert méhedben fogantad az általad befogadható Fiút, | kit az egész világ befogadni nem képes | és megszüled az Atyától a hajnali csillag előtt | kisugárzott Üdvözítőt.

A minden lények fölötti Ige testileg helyezkedett el benned | az Atya elhatározásával, Istenszülő Szűz; | fel-emelte a mi emberi nemünket, | mely az ősi átok alatt bukott el, | azért, Krisztus anyja, | az angyalal mindnyájan kiáltjuk néked: Üdvözlégy!

Dicsőség . . . Most és . . . : 2. h. Az örök idő óta elrejtett titok nyilvánítatik ki a mai napon, | az Isten fia ember fiává lesz, | hogy gyarlóbbat fogadván el, | jobbat adjon nekünk. | Ádám hajdan elámíttatott és kevélységből Isten akart lenni | és nem lett, | az Isten pedig emberré lesz, | hogy az embert Istenhez emelje; | hogy vigadozzon a teremtmény, | örvendjen a természet, mert az arkangyal rettegve jelenik meg a Szűz előtt | és örvendetes üdvözléssel köszönti őt; | irgalomból megtestesült Istenünk, dicsőség néked.

Ha szombat, vagy vasárnap van: Nagy doxológia.

Ha bőjt köznapja van, a dicséreti szlichirákat a triódból vesszük.

Dicsőség . . . Most és . . . : 8. h. Örvendjenek a mennyekiek . . . 547. lap. *Azután:* Jó az Urat dicsérni és éneket mondani a te nevednek, ó Fölséges! Hogy reggel hirdettessék irgalmasságod és igazvoltod éjjel.

Miatyánk. Utána Tropár: Ma van a mi üdvösségünk kezdete . . . Eklénia: Könyörülj rajtunk, Isten. A végén három nagy leborulás és azután az első imaóra.

Szentmisén.

Bemeneti vers: Hirdessétek napról-napra a mi Istenünk szabadítását . . .

Tropár: Ma van a mi üdvösségünk kezdete. *Lásd a vecsernyében.*

Kondák: Győzelmi éneket . . . 550. lap.

Prokimen: Hirdessétek napról-napra a mi Istenünk szabadítását.

Valóban méltó . . . helyett: Hirdess a földnek nagy

örömet; dicsérjétek, egek, Isten dicsőségét. *És a 9. Irmoszt.*

Áldozási vers: Siont választotta az Úr, lakhelyül választotta azt magának.

Vecsernye.

Uram, tehozzád kiáltok... Hatodik hónapban... Meghallván az Istenszüdő... Ime ma jelent meg..., lásd ez ünnep vecsernyéjében, ... (Lásd 548. oldalon.)

1. h. Dallam: Dicső vértanuk. A nagy Gábor arkangyalt, | kinek elméje Istentől megvilágosítva üdvösséges fényben ragyog | s ki a hármassfényű isteni világosságot színről-színre látja | és azt a magasságbeli erővel félelemmel dicsőíti, | kérjük, kérje az Istent, | hogy adjon a mi lelkünknek békességet | és gazdag kegyelmet...

Mélységes titok, | mely kezdetben az angyalok előtt is rejtve volt | és örök időktől fogva létezett | és egyedül Gábor arkangyálnak jelentetett ki, | ki miután Názáretbe jött, | azt szűz Máriával közölte | és veleegyütt kéri érettségünk az Istent, | hogy adjon a mi lelkünknek békességet | és gazdag kegyelmet.

Vers: Ki angyalait szélvésszé teszi és szolgálait égő tűzzé.

Ki a dicsőség fényében lakozol, | teljesítvén a Mindenható akaratát és parancsait, | ó angyalok fejedelme, Gábor arkangyal, | a te hűséges tisztelőidet támogasd, | esedezvén érettségünk az Úrhoz, | adjon a mi lelkünknek békességet | és gazdag kegyelmet.

Dicsőség... most és...: Leküldetett Gábor arkangyal az égből... 546. lap.

SZENT GYÖRGY NAGYVÉRTANU.

Április 23.

Nagy vecsernye.

Uram, tehozzád-ra az ünnepnek 3, Györgynek 5, vagy a triódból, vagy a mineából, ahogy az Utasítás mondja. Saját dallam. 4. h.

MINT A vértanuk nagy hőset, | ó szent György, | egybe-
gyűlvén dicsérünk ma téged, | ki pályádat befutot-
tad | és elvetted Istentől győzelemed koszorúját; | kihez
esedezzel miérettünk, | hogy emléked buzgó ünneplőit
szabadítsa meg az enyészettől | és minden veszedelemtől.

Dicső György, | szilárd elhatározással remélvén, |
miként az oroszán, önként | mertél szenvedni, | mert meg-
vetetted a romlásra hajlamos testet, | a romolhatatlan
lelkedre bölcsen nagy gondot fordítottál | és a szenvedések
sokféle nemétől áttüzesedve, | mint az arany, hétszeresen
megtisztultál.

Az Üdvözítőért kínokat szenvedtél és haláloddal
önként hasonlóvá tetted magadat az ő halálához, | most
kiömlött véred bíborpalástjába öltözve | és szenvedéseid
királyi pálcájával díszítve | s a győzelem koronájával fel-
ékesítve | Ővele együtt dicsőségesen uralkodol a végtelen
időig, | ó nagy vértanu.

A hit paizsával, | a kegyelem vértjével | és a kereszt
lándzsájával fölfegyverkezve, | az ellenfél előtt legyőzhet-
len lettél, ó szent György | és mint Isten bajnoka | a
sátánok sokaságát legyőzvén, | az angyalokkal vigadozol, |
a téged segélyül hívó népet pedig oltalmazod, | megszen-
ted és bajaikban segítségükre sietsz.

Győzelemjelhordozó György, | mint sokfényű csilla-
got, | mint az ég erősségén a sugárzó napot ismerünk téged |
és megülvén a te emlékedet, | mint drága gyöngyöt, | mint
fénylő ékkövet, | mint a ma fiát, | mint a szenvedésekben
hatalmast, | mint a hívek oltalmazóját a bajokban, |
dicsőítünk téged.

Dicsőség: 6. h. Katonai állásodhoz méltóan viselted
magad, ó szent György, | mert Krisztus keresztjét válladra

vevén, | az ördögi csalárdság által elparlagiasodott földet
serény művelés alá vetted | és a bálványimádás törzseit
kiirtván, | az igaz hit plántáit ültetted be. | Azért árasztod
a hívőknek az Isten kegyelmét az egész földön | és a
Háromság buzgó hirdetője gyanánt magasztaltatol; |
kérünk téged, könyörögj a világ békességéért | és a mi
lelkünk üdvéért.

Most és . . . : Az ünnepnek.

Bemenet: Enyhe világossága . . .

Prokimen a napi. Parimidk: 1. Izaiás jövődölése 43. r. 2. Bölcsesség könyve 3. r. 3. Bölcsesség könyve 4. r.

Litán. A templomünnep sztechirái, az után a következők: 1. bolg. h.
A bátor világító, György, | dicső szenvedésében a
magasságbeli erőket örvendezteti | és mivelünk örvendez-
vén, a földön is felemeli a híveket, | hogy ünnepeljenek és
mint Krisztus szolgálja eljött közénk, az ünneplők közé, |
kik azért gyűltünk egybe. | Azért őt méltóan tiszteljük, |
szüntelenül imádkozván a mindenek Istenéhez, | adjon
nekünk gazdag kegyelmet.

Dicső György vértanu, | hőstetteiddel az erényeket
műveltet, | szenvedéseidben fáradságod gyümölcseit Krisz-
tusnak hoztad; | a szándékot hittel megerősítetted, | a
félelmet reménnyel elűztet, | szeretettel elnyerted az égie-
ket, dicső, | mert van bátorságod, kérj lelkünknek buzgó
imáiddal békességet, | bűneinkre megtisztulást | és bőse-
ges kegyelmet.

4. h. bolg. Jertek, hívek gyülekezetei, | jertek, csináljunk
ünnepet, | mert ma van György vértanu emléke, | ki
láthatatlanul felvilágosítja szíveinket, ékeskedvén az
erényekben. | Azért egylélekkel felkiáltván, mondjuk: |
üdvözlégy, Krisztus nagy király katonája, | üdvözlégy, a
hitnek fényes dicsősége, | üdvözlégy, fényeskedő és felette
gazdag! | Legdicsőbb, imádd érettünk a mindenek Uralko-
dóját, Krisztus Istent, | hogy a gonosz csábításaitól men-
tek maradjunk | és üdvözítsd a mi lelkünket.

Dicsőség: 5. magán h. Itt a kikelet, jertek, élvezzük! |
Krisztus feltámadását árasztván, | jertek, örvendezzünk. |
A vértanu emléke a hívek felvilágosítását jelenti; | azért
jertek, ünnepkedvelők, | hogy ezt a titkot megünnepeljük, |

mert ő, mint jó katona, bátran küzdött a kínzók ellen | és őket megszegyenítvén, | Krisztus Üdvözítő szenvedéseinek lett védelmezője, | nem kímélvén a maga törekeny testét, | de meztelenre vetkőztetve | szenvedésekkel ezt felváltotta. | Öneki kiáltsuk, | szenvedések viselője, imádkozzál | a mi lelkünk üdvösségéért. *Most és: az ünnepnek.*

Előverses szlichirák: 4. h. Zsoltárokból és énekekből magasztaljuk, ó népek, | a te dicső emlékedet, szent György, | mert te ékességben tündököltél fel, | mint világosságterjesztő szövétnek, | fölruházva kegyelemmel és dicsőséggel. | Azért vigadoznak ma az angyali rendek, | dicséretet zengenek a te küzdelmeidnek az apostolok a vértanúkkal | és dicsőítik a téged felmagasztaló Krisztus Üdvözítő Istenünket, | kihez esedezzél, | hogy világosítsa meg és üdvözítse a mi lelkünket.

Elővers: Az igaz, mint a pálmafa virágzik, növekedni fog, mint a Libanon cédrusa.

Felruházva Krisztus fegyverzetével, szent György, | önként megjelentél ellenségeid előtt, | mert te Krisztus tanításáért lelkesülvén | és a bálványistenek kegyetlen tiszteletétől irtóztatva, | azt kiáltotta az istenteleneknek: | akkor, úgymond, harcolok az én Krisztus Királyomnak és sem a vérszomjas vadállatok, | sem a kerékbetörések, | sem kínszörnyűségek el nem választanak engem Krisztusom szeretetétől, | kihez esedezzél, hogy világosítsa meg | és üdvözítse a mi lelkünket.

Kik az Úr házában vannak ültetve, a mi Istenünk háza tornácaiban virágzani fognak.

Tekintet nélkül hagyván a kínszörnyűségekhez szükséges készleteket és eszközöket, | sőt magukat a kínszörnyűségeket is, ó dicső szent György, | a vallás vértanúságának pályáját befutottad. | Azért fényes emlékedet a dicsőeknek virágjaival koszorúzzuk | és drága tetemeidet, mint becses ereklyét, hittel csókoljuk. | De te Krisztus Isten trónja előtt állván, imádd őt, | hogy világosítsa meg és üdvözítse a mi lelkünket.

Dicsőség. Az élő gyémántnak, | szent Györgynek szenvedéseit, atyámfiai, lélekből dicsőítsük, | kit Krisztus iránti lelkesültségében edzetek a bajok, | élesítettek a kínszörnyűségek |

és gyarló testét kimerítették a különféle kínzások ; | mert a természet legyőzte az elszántságot és a tűrést | és halálba döntötte a bajnokot, | hogy Krisztus Istenhez, a mi lelkünk Üdvözítőjéhez költözzék.

Most és: Az ünnepnek.

Tropár: 4. h. Jó harcot harcoltál, Krisztus nagy vértanuja | és kínoznak kegyetlenségeit megszegyenítetted ; | mert Istennek kedves áldozatul hoztad magadat. | Azért elnyerted a győzelem koszorúját | és imáid által, ó szent, | mindnyájunknak szerezz bűnbocsánatot.

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr ... után. (2-szer.) Tropár az ünnepnek. Dicsőség Jó harcot harcoltál ... Most és ... az ünnepé.

1 Leülő: Az ünnepé.

2. Leülő: 1. h. Minta dallamra. Ime feltündöklött a kegyelem tavasza, | mindnyájunknak felvirradt Krisztus feltámadása | s ezzel együtt felderült ma szent György vértanunak ünnepi fényes napja ; | jertek mindnyájan, ó szövétnekhordozók, | a fényes ünneplésre.

Dicsőség. A földi vitézséget kevésre becsülvén, ó vértanu, | te a mennyei dicsőség után vágyódtál | és elszenvetted a fájdalokat | és a kínos halált ; | miért is ma a te legszentebb emlékedet ünnepeljük, | Krisztust dicsőítvén, | ó boldog szent György !

Most és ...: Az ünnepnek, vagy theotokion: Istenanyjának ismerünk ... 43. lap.

Dicsérjétek az Úr nevét ... 44. lap.

Magasztalunk téged, | Krisztus vértanuja, szent György | és tiszteljük a te drága szenvedéseidet, | melyeket Krisztusért elszenvedtél.

Előversek. A mi Istenünk oltalom és erő, segítő a szorongattásokban, melyek igen elértek minket. — Tüzön-vízen mentünk át, de kivezettél minket enyhülésre. — Sok az igazak szorongása, de mindazokból kiszabadítja őket az Úr. — A szenteken, kik az ő földjén vannak, csodálatosan teljesíti az Úr az ő minden okozatát. — Az igaz, mint a pálmafa virágzik, növekedni fog az Úrban és benne bízni. Dicsőség ... *Most és ...:* Alleluja. Jertek vértanutisztelők, dicsérjük a győzedelmes Györgyöt, Kappadócia dicsőségét.

3. Leülő. 3. h. Minta dallamra. Győzedelmes, mindenkor

áldott, | dicső György vértanu. | Az Uralkodó forró szeretetétől férfias belátással áttüzesedve, | a kincsek kísértéseit megvetetted | és az ítélő szék előtt Krisztus mellett tettél tanuságot, | imádd Krisztus Istent, | hogy adjon nekünk gazdag kegyelmet.

Dicsőség. 4. h. «Elcsodálkozott József» dallamára. Szorgalmasan elvetetted az isteni parancsolatok magvát, | istenfélő módon minden gazdagságodat a szegények közt osztottad szét. | Ezek helyett elnyerted Krisztus dicsőségét. | Azért bizalommal indulj a küzdelemre | és hosszú fájdalomra, dicső György vértanu! | és mivel részese voltál a szenvedésnélküli szenvedéseinek, | az ő feltámasztásában és királyságában is részesülsz. | Imádkozzál ma érettünk.

Most és: Az ünnepnek, vagy a következő theotókion: | Egyetlen tisztaságos, | egyetlen áldott Istenszülő Szűz. | Megismertük a tőled megtestesült Atya Igéjét, | Krisztus Istenünket. | Azért téged szünet nélkül énekelve magasztalunk.

Ifjúságomtól kezdve: 45. l.

Prokimen: Az igaz, mint a pálmafa virágzik, növekedni fog, mint a Libanon cédrusai.

50. zsoltár után. 6. h. Ma az egész mindenség | a vértanu fénysugaraival megvilágosíttatik | és a Krisztus feldíszített egyháza, | szent György kiáltja Neked: | Krisztus kegyeltje és a hívek pártfogója, | ne szűnjél meg imádkozni | a te tisztelőidért.

1. Imosz. 2. h. A mélységbe fullasztá hajdan ... 55. lap.

Kalavászia az ünnepi kánon. 1. Midőn Izrael fiai | a Vörös-tenger nyirkos mélységein | száraz lábbal áthaladtak | és látták az ellenség lovas vezéreit | benne elmerülni, | örömmel kiáltották: | énekeljünk a mi Urunknak, mert ő megdicsőült.

3. Mint a terméketlen asszony | szüli a népekből az egyházat | és a fiakban | a sok gyülekezet elerőtlenedik. | Énekeljük a mi csodálatos Istenünknek: | szent vagy Urunk.

Kondák és Ikosz az ünnepé. Azután Leülő: 8. h. György vértanu! | A jámborság példányképét férfiasan

kiküzdvén, | az istentelenség kísértését elűzvén, | letörted az ellenség gögjét | és az isteni szándéktól állandóan lán-golva | eloltottad a kínzók istentelen kegyetlenségét. | Miért is valóban elnyerted a szenvedések koronáját | és a hittel hozzád fordulóknak gyógyulást nyújtasz. | Imádd Krisztus Istent, | ajándékozzon bűnbocsánatot azoknak, | kik szent emlékedet szeretettel ünneplik.

Dicsőség. Bölcs vértanu! | Földi gazdagságodat az emberek között szétoztottad. | Fáradtságoddal mennyei gazdagságot szereztél, | mert a tiszteletreméltó Kereszttel vértetted fel magadat | és ezzel letörted a kínzók kevély-ségét. | Azért, kik imában hozzád fordulnak, | add isteni ajándékodat, a gyógyulás jótéteményét, | György vér-tanu! | Imádd Krisztus Istent, | ajándékozzon bűnbocsá-natot azoknak, | kik a te emlékedet szeretettel ünneplik. |

Most és . . . : Az ünnepnek.

4. Hallottam a te valóban | nagy dicsőségedet, Krisz-tus, | mert mint halhatatlan Isten, | hasonlónak lettél a halandó emberekhez | és amilyen voltál egykor, meg-maradtál, | miért is dicsőítem a te erődet.

5. A sötétségben levőknek felvilágosítása, | a kétségbe-esettek üdvössége, | Krisztus Üdvözítőm, | hozzád virra-dok, | világ Királya, | övezz körül engem sugaraiddal, | mert kívüled nem ismerek más Istent.

6. A bűnök mélységében fetrengvén, | a te irgalmad kifürkészhetetlen | mélységéhez folyamodom : | az enyészetből vezess ki engem.

Kondák: 4. h. Előkészítetve Istentől, a vallásosság tiszteletreméltó munkásának tűntél fel. | Az erények vi-rágait egy csokorba gyűjtve, | könnyhullatással vetted, | örvendezéssel arattál | és vértanuhalált szenvedvén, Krisztust fogadtad. A te imáiddal, Szent, | eszközölj ki mindnyájunknak bűnbocsánatot.

Ikosz. Krisztus Királyért, ki a világ életéért lelkét adta, oda-
adással meghal a katona; és nagy buzgóságot érezvén szívében,
önmagát adja. Azért mi is mindnyájan az isteni Györgyöt, mint buzgó
pártfogót hittel énekeljük, ki Krisztus dicsó szolgája, az Uralkodó-
jához lett hasonlónak és minden hozzá fordulónak lett pártfogója,
mert ő mindig követi és imádja az Üdvözítőt, hogy mindnyájunknak
adjon bűnbocsánatot.

7. Hajdan Ábrahám | ivadécai Babilonban | a kemence lángját megvetvén, | énekekben kiáltának : | Áldott vagy, atyáinknak Istene.

8. Az ifjak az ítélet után | örvendezve vették a szenvedéseket, | bátran mentek a tűzre, | hogy ne a gyarló isteneknek szolgáljanak, | hanem az élő Istennek. | Az angyal azonban beharmatozván őket, | éneket hangoztattak : | Énekeljétek az Urat, az Úrnak minden művei és magasztaljátok őt mindörökké.

9. Dicsőítünk, tisztaságos Istenszülő, | ki a földiek közül való vagy | és az Alkotót szülte ; | Téged, ki az emberek fölött uralkodol, | magasztalunk.

Fényének. Minta dallamra. Tavasz virradt ránk, | az uralkodói és isteni fényes feltámadás felemelvén minket a földről az isteni Pászkához. | Ezzel együtt árad a dicső György vértanu emlékének dicsfénye. Teljesítsük ezt fényesen, hogy Krisztus Üdvözítőnk kegyelmére méltókká tegyük magunkat.

Dicsőség. György vértanu, | mint a világosságot árasztó nap | világosítasz meg csodálatos vetüléssel minden teremtményt. | Azért emlékedet megülve | énekeljük a sírból Feltámadottat.

Most és ... Az ünnepnek.

Dicsérjétek az Urat ... 44. lap.

Dicséreti szlichirák. 5. h. Dallam: «Midőn téged, Krisztus ...» Jertek | mindnyájan, kik Krisztus dicsőséges feltámadását | fényesen ünnepeltétek | és újra ünnepeljük szent György vértanu jeles ünnepét, | koszorúzzuk őt meg tavaszi virágokkal, | ki legyőzhetetlen, | hogy az ő imái által nyerjünk minden bajunktól | s egyúttal bűneinktől is szabadulást.

Ó mindenkor | áldott György, | te egészben hoztad magadat áldozatul a téged Adónak : | teljes életedet, mint bő élő és lelkes termést, | kedvesen fogadott | és tisztaságos áldozatot. | Azért tisztalelkű imádkozó voltál, | ki a téged hittől éneklők | és segítségül hívók felől | minden zivatart távol tartasz.

Az Ige által | a tiszta lelkedbe bevetett magvakat | szorgalmasan felnevelted | és szenvedéseid fájdalmával

megszaporítottad, | ó szent György | és bölcsen a mennyei
magtárakba helyezvén el azokat, | végtelen gyönyörű-
séget találtál bennük, | melyekből most lelkileg táplál-
kozván, ó boldog, | imáiddal üdvözítsd a téged éneklőket.

Krisztus vértanuja, György, | a bajokban levőket
szabadítsd meg | és imáid által minden veszedelemtől
mentsd meg őket, | elűzvé tőlük a lélekölő bánatot ; | de
isteni malasztot és kegyelmet eszközölj nekünk, | hogy
a te imáid által minden bajtól megszabadulván, | örven-
dezve tiszteljük a te drága küzdelseidet.

Dicsőség: 2. h. Az igazak jóakaratói intelmeikkel segít-
senek az embereknek, | mondja Salamon. | Mert Krisztus
Isten előtt kedves az, | hogy aki tudja a jókat, | azokra
másokat is megtanít ; | ezeket figyelemben tartván szent
György vértanu is, | az Üdvözítő tanításait követte | és
miután a törvényszegőknek átadta magát, | kínos halált
szenvedett ; | a csalárdság hivalgásait elvetette magától | és
a Teremtő szeretetéért egész testét darabokra szaggattatni
engedte, | hogy maga a kínzó hóhér is megszégyenülve
ismerte el őt | tökéletes és koszorús vértanunak. | Miért is
az Úr udvaraiban élő nagy vértanu, | imádd Krisztus
Istenünket, | hogy üdvözítse a mi lelkünket.

Most és . . . : Az ünnepnek.

*A nagy Doxológia után Tropár a szentnek, dicsőség, most és,
az ünnepnek.*

Szentmisén.

Tropár az ünnepnek, azután szent Györgynek. Dicsőség: Kondák:
Előkészítette Istentől . . . Most és : Kondák az ünnepnek.

Prokimen: Az ünnepnek, azután Györgynek : Az
igaz örvendezni fog az Úrban és benne bízni.

Áldozási vers: Az ünnepnek, azután Györgynek :
Örök emlékezetben lesz az igaz, nem fél gonosz hír-
hallástól.

KERESZTELŐ SZENT JÁNOS SZÜLETÉSE.

Június 24.

*Nagy vecsernye.**Uram, tehozzád . . . -ra saját hangú szlichirák: 4. h.*

ZAKARIÁS némaságát feloldozza a születő János, | mert világra jöven a «kiáltó szó», | nem illet hallgatag maradni az atyának ; | de mert előbb hitetlen volt, | megkötöttet a nyelve | s ime most megoldatott | s egyszersmind értésére adatott, | hogy most született meg az Ige kiáltó szava | és a Világosság előhírnöke, | ki könyörögni fog a mi lelkünkért. (2-szer.)

Ma az Ige «kiáltó szava» | feloldozza az atyának | a hitetlenség miatt visszatartott szólási képességét | s a gyülekezetben megjelenik a magzat, | feloldozván az anyai magtalanság kötelékeit ; | a hajnali csillag felkelése | az igazság Napjának közeli megjelenését hirdeti | mindnyájunk újjáteremtésére | és lelkünk üdvözítésére. (2-szer.)

Mivel isteni Igének kellett a Szűztől születni, | egy agg szülőktől született angyal előzi meg eljöveteletét, | ki az asszonyi szülöttek közt nagynak | és a próféták közt legnagyobbnak neveztetett ; | mert az isteni üdvigondozás művének dicsőségteljesen kellett kezdődnie | és pedig a magtalan szülőknél gyermekszüléssel | és egy Szűznél szeplőtelen fogamzással. | Ki csodákat művelsz a mi üdvösségünkért, | Uram, dicsőség neked.

Ma jelent meg a nagy Előhírnök, | ki Erzsébet teremketlen ágyékából született, | minden prófétánál nagyobb próféta, | kihez hasonló nem is támadt. | Mint világító Előhírnök után a legfényesebb Világosság következett ; | a kiáltó szó után az Ige | és az Űrnak a kiválasztott népeket előkészítő | és vízzel a Lélek által tisztító vőfély után a vőlegény, | Zakariás kivirágzása | és a pusztas szorgalmas növendéke, | a bűnbánat hirdetője, | a bűnök megtisztulása, | ki a pokol tornácában levőknek a halottaikból való feltámadást hirdeti | és imádkozik a mi lelkünkért.

Krisztus prófétája és előhírnöke, Keresztelő János, |
ki ígéret szerint terméketlen anyától | és aggastyántól
felragyogtál, | ma láttad meg a napvilágot, | röpösvén és
örvendezvén anyád méhében | és nézvén, mint jön a
szolgálóhoz és hozzád a Királynő, | hordozván magában
az Örökkévalót, | ki az Atyától anya nélkül van. | Őt
imádd, hogy üdvözítse lelkünket.

Ó hallatlan csoda! | ki nem hitt az angyal szavának, |
midőn mondta, hogy Erzsébet fogan | és fiat szül, így
szólt: | Hogyan fog ez szülni? | Mert én előregedtem és
tagjaim elhalófélben vannak, | miután ezen hitetlenségéért
némaságra ítéltetett, | ma nézi a megígért szülöttet | s
némaságától feloldoztatván, | az örömbé lép, mondván: |
áldott az Úr, Izrael Istene, | mert meglátogatta és meg-
váltotta népét, | adván a világnak bőséges kegyelmet.

Legdicsőbb szent János, | a mindenség apostola, |
Gábor arkangyal örömhirdetése, | a magtalanság gyü-
mölcse, | a puszták erénydús növendéke, | Krisztus-vőle-
génynek igazi barátja; | őt imádd érettünk, | hogy irgal-
mazzon a mi lelkünknek.

Dicsőség: 6. h. Ma a világosság Előszövétnéke | hirnöki
utat teljesít | az isteni Ige eljövételéhez, | mint a fényes
hajnali csillag. | Ma Zakariás nyelve megoldatott, | mely
az angyal parancsa szerint lekötve vala; | mert nem volt
szabad további hallgatagságban ápolni a «szót», | ki mag-
talan méhből származott | és az egész világ megváltását |
teljes bizalommal hirdette.

Most és ...: Erzsébet az isteni kegyelem előhírnökét, |
a Szűz pedig a dicsőség Urát foganta; | a két anya meg-
csókolta egymást | és Erzsébet méhében a magzat röpösött, |
mivel a szolga dicsőítette az ő Urát. | Csodálkozván efelett
az előhírnök anyja, | nagy szóval felkiálta és mondá: |
Honnét vagyon az nekem, | hogy az én Uram anyja jöjjön
hozzám, | hogy üdvözítse a kétségbeesetteket, | mint gaz-
dag kegyelmű.

Bemenet. Prokimen a napnak.

*Parimiák: Mózes I. könyve 17. rész. Bírák könyve 13. rész.
Izaiás jövendölése 40. rész.*

Litán: sztichirák a templom védőszentjének, azután: 1. bolg. h.

Hegyek csepegtessetek édességet | és halmok, mint a kosok szökdeljete, | mert Erzsébettől megszületett az Úr előhírnöke, | ki születésével atyja némaságát feloldotta. | Azért mi is kiáltjuk neki: | Krisztus keresztele, | könyörögj a mi lelkünk üdvösségéért.

Csodálatos hang! | A Világosság szövétneke, | az Úr előhírnöke, | Krisztus tanuja, | a próféták elseje, | imádkozzál a világért, | kiváltképen emlékezzél meg a te népedről, | hogy sértetlenül üdvözljön.

Az Isten Igéjének | és bárányának voltál hirdetője, János próféta és előhírnök, | ki megjósoltad a jövőndöket | és végezetül kinyilvánítottad: | Ime az Isten báránya, | ki elveszi a világ bűneit, | ajándékozván nekünk gazdag kegyelmet.

Dicsőség: 5. bolg. h. A próféták határát | és az apostolok kezdetét, | a földi angyalt és az égi embert, | a szó Igéjét, Krisztus katonáját | és előhírnökét, | ki ígéret folytán előreszökkent | és előre hirdette az igazság Napját, | még születése előtt, | ma szüli Erzsébet és örvendez. | Zakariás pedig letevén a némaságot, mint féket, | csodálkozik öregségében | és mint a «szó» szülője világosan jövőndöli: | Te gyermek, a Magasságbeli prófétának nevezetel | és előtte jársz, | az ő útját előkészítendő. | Azért te angyal, próféta, apostol, katona, | előhírnök, keresztele, | a bűnbánat hirdetője | és a világosság vezetője, | mint az Ige szava szüntelenül imádkozzál érettünk, | kik hittel őrizzük emlékedet.

Most és: A Király temploma és ajtaja. . . . 26. lap.

Előverses sztyichirák, 2. h. A prófétától prófétát | és magtalan asszonytól szülöttet | és minden szülöttet méltóságban felülhaladó pusztai lakost, | dicső Jánost zsoltárookban | és lelki énekekben dicsérjük, felkiáltván: | Üdvözítőnk keresztele és előhírnöke, | ki születésed által bízalommal viseltetel Krisztushoz, | imádd őt, adjon a világnek békességet | és lelkünknek gazdag kegyelmet.

Elővers: Áldott az Úr, Izraelnek Istene, mert meglátogatta és megváltotta az ő népét.

Eljött az Ige kegyelemszava, | a világosság napjának hirdetője, | ki ma született a gyermeknélküli magtalan-

tól, | az ígélet szerinti János előhírnök : | emberek víga-
dozzatok ; | eljött előkészíteni Üdvözítőnk útját, | kinek
az anyai méhben röpdösve hódolt, | mint a világ bűneit
eltevő báránynak, | ki gazdag kegyelmet ajándékoz ne-
künk.

És te gyermek ! a magasságbeli prófétának fogsz hivatni.

Ki az anyai méhben szenteltetett meg | és a jós-
tehetség teljességét fogadva, | magtalan asszonytól szüle-
tik, | az az Úr eljövételét nyilván hirdeti, mondván : |
Térjetek meg, mert közeledik a mennyek országa.

Dicsőség: 8. h. Megvalósult mostan Izaiás próféta
jövendőlése | János legnagyobb próféta születése által ; |
mert ő mondta : | Elküldöm angyalomat a te színed előtt, |
ki előkészíti a te utadat. | A mennyei Király ezen katonája
valóban kiegyengeté a mi Istenünk ösvényeit, | ki termé-
szetére nézve ember, | életmódjára pedig angyal volt ; |
mert a testi tisztaságot és bölcseséget kedvelte | s bár a
természet szerinti hajlandóságokat is bírta örökségül, |
de ezeket nemcsak legyőzte, | hanem inkább a természet-
felettiekért küzdött ; | azért mi is, halandók, | kövessük az
ő erényeit, | ki imádkozik a mi lelkünk üdvösségéért.

Most és . . . : Tekintsd Erzsébetet, | ki így szól szűz
Máriához : | Honnét vagy az nekem, | hogy az én Uram
anyja jöjjön hozzám ? | Te királyt hordozol méhedben, |
én pedig katonát ; | te törvényalkotót, | én meg szolgát ; |
te Igét, én a kiáltó szavát, | ki a mennynek országát
hirdeti.

Most bocsátod el, Uram. Tropár: 4. h. Téged, Krisztus
eljövételének prófétája és hírnöke, | mi, a te tisztelőd, |
méltóan magasztalni képesek nem vagyunk, | mert a te
dicső születésed által feloldatott az anya magtalansága |
és az atyának némasága | s hirdettetik a világnak | az
Isten Fiának megtestesülése. (2-szer.)

Üdvözlégy, Istenszülo Szűz . . .

Reggeli isteni tisztelt.

Isten az Úr után:

Tropár. Téged, Krisztus eljövételének . . . (2-szer.)

4. Dicsőség . . . Most és . . . : Az örök idők óta . . . (Lásd 24. lap.)

1. *Leülők: 4. h. Dallam: Elcsodálkozott József . . .*
 Most sarjadzott fel nekünk Zakariás nemzedéke | és
 örvendeztetti a hívők lelkét, | ki a puszták ékessége | és a
 próféták kitünősége; | őbenne jelent meg Krisztus el-
 jövetelének előhírnöke | és tanubizonysága; | azért szel-
 lemi énekekben összhangzólag kiáltjuk neki: | ó igazság
 prófétája és hirdetője, | imádkozzál a mi lelkünk üdvéért.
 (2-szer.)

Dicsőség . . . Most és . . . Elcsodálkozott József, | lát-
 ván a természetfelettit | és megértette a gyapjúsálon
 tündöklő csepp értelmét, | a te szeplőtelen fogadásodban
 Istenszülő, | a tűzben eléghetetlen csipkebokrot | és Aaron
 kivirágzott vesszejét | s tanuságot tón a te jegyessed, | az
 áldozópapok őrzője és felkiáltott: | Szűz szült és a szülés
 után szűzen maradt.

2. *Leülő 8. podobna h.* Te, a Krisztus eljövetelének
 kezdete, | legdicsőbb János, | valóban dicsőségesen meg-
 születél, | mint a próféták feje és mint az Ige szava,
 hirdetted: | Tartsatok bűnbánatot, | mert elközelgett a
 mennyek országa. | Azért előkészítvén az Úr útját, | a
 kegyelem előhírnökének tüntél fel a világnak. | Keresz-
 telő és Apostol, imádd Krisztus Istent, | hogy ajándékoz-
 zon bűnbocsánatot, | kik szent emlékedet szeretettel ün-
 neplik. (2-szer.)

Dicsőség . . . Most és . . . Tisztaságos szűz, Krisztus
 anyja, | kérlek, gyógyítsd meg lelkem sajgó fájdalmát | és
 adj bűnbocsánatot, | mert esztelenül cselekedtem, | a lelket
 és a testet megsebesítettem, | én szerencsétlen. Ó jaj
 nekem! | Mit fogok tenni akkor, | midőn az angyal elvá-
 lasztja lelkemet szenvedő testemtől? | Légy nekem akkor
 segítő és legmelegebb pártfogóm, | mert te vagy az én
 reményem és én a te szolgád.

Dicsérjétek az Úr nevét . . . 44. lap.

Magasztalunk téged, | Üdvözítőnk előhírnöke, János |
 és tiszteljük a te magtalan anyától való dicső születésedet.

Előversek. Áldott az Úr, Izraelnek Istene, mert meglátogatta
 és megváltotta az ő népét. — És te, gyermek! a magasságbeli prófé-
 tájának fogsz hivatni. — Mert az Úr színe előtt jársz majd, elké-
 szítendő az ő utjait. *Dicsőség . . . Most és . . .* Alleluja. Jertek, mindnyájan
 együtt dicsérjük Keresztelő Jánost, Krisztus barátját.

Leülő: 8. h. Örvendjen az Atya és vigadozzék az anya, | mert a földön prófétát | és ígéret szerint isteni hivatású előhírnököt szültél ma. | A terméketlen anya táplálja a keresztelőt | és Zakariás örül a születettnek, mondván: | Ő a nagy világosság szövétneke! | Földre való leszállásod feloldotta az én nyelvemet. | Igazán legdicsőbb csoda. (2-szer.)

Dicsőség . . . Most és: Áldunk és magasztalunk téged, | mindenkor szűz áldott tisztaságos Istenszülő | és hódolatunkat bemutatjuk, énekelvén a te Szülöttedet, | szüntelenül énekelvén: | Üdvözíts minket, örökké kegyelmes Szűz, | mint áldott és üzd el a démonokat a szörnyű ítélet számadásának idején, | hogy meg ne szégyenüljünk mi, a te szolgálid.

Ifjúságomtól kezdve . . . 45. l.

Prokimen. És te gyermek a magasságbeli prófétájának fogsz hivatni.

50. zsoltár után. Ki az anyai méhben szenteltetett meg . . . 565. lap.

Kánon. 1. Irmosz: 4. h. Ki a Szűztől születél, | mint a hatalmas ellenséget, | kérlek, fullaszd lelkem mélyében a hármass érzéketlenséget, | hogy a test megfékezésében | mint hangszerben győzelmi éneket énekeljek.

3. Ne dicsekedjünk bölcsességben | és erőben és gazdagságban, | hanem benned az Atya Isten személyes bölcsességében, | mert kívüled nincs szent, Emberszerető.

Leülő: 8. h. Valóban dicső csoda! | Zakariás nyelvét fényesen megoldotta, | az Ige hangját életrehozta az Előhírnök | és a törvény terméketlenségét mindenkinek megmutatta, kiáltván: | Tartsatok bűnbánatot, | kik a földön éltek, | mert ime jön és megjelenik Jézus, | meg akarván menteni mindeneket az első átoktól, | felvilágosítván a keresztséggel.

Dicsőség: 4. h. Mint a fénylő nap, | úgy tündöklök fel Erzsébet belsejéből Zakariás fia | és eloszlatja atyja némaságát; | és minden embernek nagy nyíltsággal hirdeti: | Készítsétek el az Úr útját, | mert ő szabadítja meg | és üdvözíti a hozzá menekülőket. | Őt hirdetted, János, | imádkozzál lelkünk üdvösségeért.

Most és: Tisztaságos, megújítottad a te isteni szülesséddel | a földi szenvedésektől halódó megromlott természetet | és a haláltól felemeltél mindeneket a rothadatlanság életére, | azért kötelességszerűen mindnyájan áldunk téged, legáldottabb Szűz, | amint megszólaltál.

4. Az Istenség székén dicsőségben ülven, | könnyű felhőn leszállott a legistenibb Jézus | mindenható erővel és üdvözíté azokat, | kik kiáltják : | dicsőség a te hatalmadnak Krisztus !

5. Most felkelek, | prófétailag monda az Isten, | most megdicsőülök, | most felemelkedem, az elesettet a Szűztől fogadván | és felemelvén Istenségemnek értelmes fényéhez.

6. A tenger mélységébe estem | és bűneim sokaságának | vihara megfullasztott, | de mint a mélységből vezesd ki életemet, | Sokirgalmú.

Kondák: 3. h. Ki azelőtt magtalan volt, | ma Krisztus előhírnökét, a minden jóslatok teljesülését szüli, | mert akit a próféták jövendöltek, | arra ő feltevé kezét a Jordánban | és az isteni Igének prófétája, | apostola és előhírnöke lett.

Ikosz. Dicsőítsük ma az Úr Előhírnökét, kit Erzsébet terméketlen ágyékából főpapnak szült, de nem szeplőtelenül ; mert egyedül Krisztus járta meg szeplőtelenül magnélküli lakását. Jánost terméketlen asszony szülte, de nem férfi nélkül, Jézust pedig az Atya és Szentlélek árnyékolásából a tisztaságos Szűz szülte. De a terméketlen anyától jelent meg, mint az Üdvözítő prófétája, hirdetője és egyben mint előhírnöke.

7. A babiloni három ifjú, | miután a kízó parancsa erőszakosságba ment át, | a lángok között így énekelt : | Áldott a mi Urunk, atyáinknak Istene.

8. Mindenek hatalmas megszabadítója, | leszállván, a lángok közt éneklőket beharmatoztad | és megtanítottad, hogy énekeljék : | Minden teremtmények, áldjátok, énekeljétek az Urat.

9. Tisztaságos Szűz ! | Benned teljesül az Istennek megnyilvánuló legelrejtettebb titka, | mert az Isten tőled testesült meg könyörületességből ; | azért téged, mint Istenszülőt, magasztalunk.

Magasztald én lelkem a bűnbánat hirdetőjét, János előhírnököt.

Fényének. Az előhírnök mai örömet keltő születése | eloszlatja az atya bánatát, | mely a némaság miatt támadt benne | és a szülőanya terméketlenségét; | közli a bekövetkezett örömet és vigsgát. | Azért minden lélek ünnepli ezt a világosságot. (2-szer.)

Dicsőség. . . Most és: Tisztaságos Istenszülő! | A próféták előre hirdették, | az apostolok tanították | és a vértanúk isteni bölcseséggel vallották a te Fiadat, | a mindek Istenét. | Ővelük magasztalunk téged, | mert általad szabadultunk meg a hajdani elítéléstől.

Minden lélek dicsérje az Urat . . . 49. lap.

Dicséreti énekek: 8. h. Dallam: Ó, dicsőséges csoda . . .
Ó dicsőséges csoda! | Hajlott korú anyától az isteni Igének előhírdetője, | János, ma születik a világra, | az atya lekötött nyelve őáltala fog világosabban nyilatkozni. | Kimondhatatlan isteni intézkedés ez, ó Uralkodónk! | mely által, Krisztus, üdvözítsd a mi lelkünket, | mint egyetlen irgalmas.

Ó dicsőséges csoda! | az asszonyi szülöttek közt a legnagyobb próféta | feloldja az anyai magtalanság átkát, | ki Illés lelkével és erejével jött az Úr utjait előkészíteni. | Kimondhatatlan kegyesség ez, ó Uralkodó, | mely által Krisztus üdvözítsd a mi lelkünket, | mint egyetlen irgalmas.

Ó dicsőséges csoda! | Hirdetvén Krisztusnak az emberekhez való kiüresítését, | mely mindenkinél magasztosabbnak mutatja őt, | szóval és isteni erővel feloldja a magtalanságot | és Zakariás némaságát. | Ó nagy a te csodád, Uralkodó! | Azért üdvözítsd Krisztus, | kik a te nagy Előhírnöködet tisztelik.

Ó dicsőséges csoda! | az asszonyok szülöttei közt szent János, mint nagy próféta és előhírnök jelent meg, | ki mint a próféták között legnagyobb | és Krisztus eljöveteleének előhírőke, | már az anya méhében örvendezve röpöse. | Nagyok a te ajándékaid, ó Emberszerető! | melyek által, Krisztus, | üdvözítsd a mi lelkünket, | mint erőteljes.

Dicsőség: 6. h. A csillagok csillaga, | az Előhírnök magtalan méhből ma születik e világra, | az Istentől

kedvelt János, | ki a Kelet felől feltündöklendő Krisztus
hajnali csillaga gyanánt | ragyog a népek helyes vezetésére

Most és . . .: Istenszülő, | te vagy a valódi szőlő-
vessző, | ki megnövesztetted nekünk az élet Gyümölcsét, |
téged kérünk, imádd a szent apostolokkal együtt | éret-
tünk az Uralkodót, | hogy irgalmazzon a mi lelkünknek.

Nagy doxológia után tropár a szentnek. Dicsőség . . . Most és a 4. h. theotókionja.

A szentmisén.

Tropár: Téged, Krisztus.

Kondák: Ki azelőtt.

Prokimen: 7. h. Az igaz örvendezni fog az Urban és benne bízni.

Valóban méltó . . . helyett: Magasztald én lelkem
szent Jánosnak, Krisztus keresztelejének és előhírnökének
drága születését. 9. *Irmosz.*

Aldozási vers: Örök emlékezetben lesz az igaz, nem
fél a gonosz hírhallástól. Alleluja.

SZENT PÉTER ÉS SZENT PÁL APOSTOLOK.

Június 29.

Nagy vecsernye.

«Uram, tehozzád»-ra saját dallamú sztichirák: 2. h.

MINŐ koszorúkkal ékesítsük szent Pétert és szent Pált, |
mint az isteni igazságok hirdetőinek elöljáróit, |
kik bár testileg ketten, | de lélekben egyek voltak. | Pétert
ugyanis, mint az apostolok főnökét, | Pált pedig, mint az
apostolok legbuzgóbb tagját illeti a dicséret. | Mindkettő-
jüket valóban méltóan | az üdvözítő Istenünk hervadha-
tatlan koszorúkkal ékesíti, | kinél van a gazdag kegyelem.
(3-szor.)

Minő dicsőítő énekekkel tiszteljük szent Pétert és
Pált? | kik a bölcsesség szárnyaival a föld határain felül-
emelkedve | az égbe szálltak föl? | kik az evangéliumi
malasztnak közvetítő karjai, | a hittanítás terjesztésének
eszközei, | a bölcsesség folyóvizei, | keresztes fegyverek vol-

tak, | melyekkel Üdvözítőnk a sátán erejét megtörte, | kinél van a gazdag kegyelem. (3-szor.)

Minő lelki énekekkel dicsérjük szent Pétert és Pált, | kik elsőknek némitották el az istentelenség átkozódásait | és félelmetes szellemi pallosok voltak, | Rómának fénylő büszkeségei, | az egész világ lelki táplálói, | az újszövetségnek Istentől írott szellemi kőtáblái, | melyeket Krisztus Sionban hirdetett, | kinél van a gazdag kegyelem. (2-szer.)

Dicsőség . . . : 4. h. A háromszori kérdéssel : | Péter, szeretsz-e engem? | a háromszoros megtagadás helyrehozására adott alkalmat Krisztus, | mert a Mindentudónak ekkép válaszolt Simon : | Uram, te mindent tudsz | és mindent látsz, | te tudod, hogy szeretlek téged. | Ezekre mondta neki az Üdvözítő : | Legeltesd az én bárányaimat, | kiket saját véremmel szereztem az üdvösségre. | Őt imádd, ó boldog apostol, | hogy ajándékozzon nekünk gazdag kegyelmet.

Most és . . . : Az isteni atya 23. oldal.

Prokimen: a napi 34. lap. Parimiák: Szent János közönséges levelének 3. és 4. része; Péter levelének 1. része.

Litián. Sajáthangú sztichirák: 2. h. Jertek, hívek dicséretes és szépséges gyülekezetei ma, | hogy a kegyelemnek kiválasztott mestereit, Pétert és Pált, | illő dicsérrettel koszorúzzuk, | mint akik mindenkinek az ígét bőségesen hintették | s ezzel a Lélek kegyelmét is gazdagították | és az igazi szőlőkert venyigéi lévén, | nekünk az érett szőlőt megmunkálták, | felvidámítván szíveinket. | Megvilágosított arccal | és tiszta lelkiismerettel kiáltjuk, mondván : | Örvendjete, az értelmetlenek elpusztítói | és a lelkesek szolgálói. | Örvendjete a mindenek Alkotójának | és Teremtőjének szépséges kiválasztottjai. | Örvendjete, a jók közbenjárói | és a kísértések elűzői. | Kérjük meg őket, | hogy szüntelenül imádkozzanak az Életadónkhoz és Messterünkhöz, | hogy szilárdan álló békességet ajándékozzon a világnak | és lelkünknek gazdag kegyelmet.

Dicsérjük Krisztus tanítványait | és az Egyház alapjait, | valódi oszlopait és erősségeit, | Krisztus isteni tanítójának | és szenvedésének harsonáit, a főhatalmú Pétert és Pált, | mint az egész világ elüljáróit; | mert ők bejárván

a föld egész terjedelmét, | abban mint ekevassal elvetették a hitet | és az istenismeretet ültették mindenkibe, | ki nyilvánítván a Szentháromság igéjét. | Ó, Péter, a szikla és alap | és Pál, a kiválasztott edény, | kik, mint Krisztus befogott ökrei, | minden népet, várost, szigetet az istenismerethez vezettetek ; | a zsidókat pedig ismét Krisztushoz fölemeltétek, | imádkozzatok lelkünk üdvösségeért.

Apostolok dicső főnöke, szent Péter! | ki a hit alapköve vagy | és bámulandó szent Pál, | ki az egyház szónokája és megvilágítója voltál, | az Úr királyi széke előtt állván, | könnyörögjetez érettünk.

Áldott ajka az Úrnak, | bölcs Pál, te egykor Jézus Üdvözítő üldözője, | most pedig a tanítások alapja és elseje lettél, | miért is a harmadik egekig ragadtattál, | látván kimondhatatlan dolgokat | és mindenkit hívtál : | Jertek velem és nem fogyatkozunk meg a jóban.

3. bolg. h. A mennyei Jeruzsálem polgárai, | a hit alapjai, Krisztus egyházának szónokai, | a Szentháromság kettőse, | a világ halászhai, | ma elhagytátok mindazt, ami a földé, | átköltözvén szenvedéssel az Istenhez | és bátorsággal imádkoztok hozzá, | hogy üdvözítse lelkünket.

Dicsőség...: 5. magán h. Mint az isteni bölcsesség | és az atyának egyvalóságú Igéje az ő evangéliumában megmondá : | ti vagytok, ó dicséretes apostolok ama termékeny szőlővesszők, | kik az erények és mennyei tanítások gerezdjeit termitek, | melyeket a hívek ízlelvén, | öröme ébrednek ; | szent Péter, a hitnek alapköve | és Pál, az egész földnek dicsérete ! | erősítétek meg a nyáját, | melyet tanítástokkal szereztetek.

Most és ...: Magasztalunk téged ... 400. lap.

Előverses szlichirák: 1. h. Ki mondhatja meg, | hány-szor szenvedtél a városokban rabságot és gyötrelmeket, | dicső Pál apostol, | avagy ki számíthatja el fáradaimaidat, | fájdalmaimaidat és a virrasztásokat, | melyeket éhezve és szomjuhozva, téiben és ruházat nélkül elviseltél ; | ki számíthatja elő a botütéseket, | a megköveztetés és a vízbe-dobatas veszélyeit, | melyeket eltúrtél ; | valóban az angyalok és az emberek csodatárgya voltál. | Mindezeket Krisztusért töredelmesen kiállottad, | hogy a világot

Krisztus Jézus Urunkhoz vezérelj; | azért mi, kik a te emlékedet híven ünnepeljük, | kérünk téged, | imádkozzál a mi lelkünk üdvösségéért.

Elővers: Az egész földre elhat az ő szózatuk és földkerekség határaitra igéjük.

Ki mondhatja meg, | hányszor szenvedtél a városokban rabságot | és gyötrelmeket, dicső apostol, | avagy ki számíthatja elő küzdelmeidet és fáradságaidat | Krisztus evangéliumának terjesztésében, | hogy mindeneket megnyerj | és a hívek gyülekezetét Krisztushoz vezérelj. | Azért esedezzél, hogy végső lehelletünkig híven megőrizzük az igaz hitet, | melyet te vallottál, Pál apostol | és az egyház tanítója.

Az egek beszélik Isten dicsőségét és az ő kezei alkotmányát hirdeti az égboltozat.

Krisztus egyházának nagy világítóit, | szent Pétert és Pált, dicsőítsük, | kik a napnál fényesebben tündökölték a hitnek egén | és a pogányokat hirdetésük sugaraival a tudatlanság sötétségéből kivezették. | Péter ugyan keresztre feszítettén, a mennyekbe ment, | melynek kulcsait Krisztustól nyerte, | Pál pedig pallossal lefejeztetén, az Üdvözítőhöz szállott fel. | Most mindketten méltóan áldatnak, | mert egyformán hirdették, hogy a zsidók az Űr Jézust méltatlanul ölték meg. | Azért az ő imádságaik által, Krisztus Istenünk, | az ellenünk lázongókat térítsd meg | és a téged igazán dicsérő híveket a hitben erősítsd meg, | mint Emberszerető.

Dicsőség . . . : 6. h. Örömmünnep tűnt föl ma a földön: | a bölcs Péter és Pál főapostolok tiszteletreméltó emléke, | azért Róma is örvendez | és vigadoz dicsőítő énekekben; | mi is, atyánkfiai, ünnepeljük e fényes napot, | lelkesülten kiáltván: | Örvendj, Péter apostol, | igaz barátja a te mesterednek, | Krisztus Istenünknek! | örvendj, legkedveltebb Pál apostol, | a hitnek terjesztője | és az egész föld tanítója és mint Krisztus Istenünk bizalmasai, | imádkozzatok a mi lelkünk üdvéért.

Most és . . . : Az én Alkotóm és Szabadítóm. 29. lap.

Most bocsátod el . . . Tropár: 4. h. Szent apostolok vezérei | és az egész földnek buzgó tanítói, | imádjátok a

mindenek Uralkodóját, | ajándékozzon a világnak békeséget | és a mi lelkünknek gazdag kegyelmet.

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr... után: Szent apostolok... (2-szer.) Dicsőség... Most és...: 4. h. Theotokion. Az örök idők óta... (Lá d 24. lap.)

1. Leülő: 8. h. Minta dallam szerint. A mély vizekben való halászattal felhagyván, | a mennyei Atyától nyertél Krisztus megtestesülése felől kinyilatkoztatást, | ó Péter apostol | és bizalommal mondtad Alkotódnak: | Isten egyvalóságú Fiának ismerünk téged! | azért teljes érdemed szerint lettél a hit kösziklője | és a mennyei kulcsok birtokosa; | imádd Krisztus Istenünket, | hogy ajándékozzon bűneinknek bocsánatot, | kik szeretettel ünnepeljük a te szent emlékedet.

Dicsőség...: 1. h. Habár sirod köve dallamára: Az egyház szikláját, dicső Pétert és Pált, | a bajnokot, a világ hálóját méltóan dicsőítsük, hívek, | mert önáluk vannak a mennyország kulcsai, | ő általuk világosodik meg a mindenség a Háromság hitével. | Dicsőség annak, ki titeket megdicsőített. | Dicsőség annak, ki megerősített titeket, | dicsőség, ki érettetek az örök életet ajándékozta.

Most és...: Terjeszd ki isteni kezeidet, legszentebb Szűz, | melyeken Alkotódat hordoztad, | ki jótéteményből megtestesült. | Imádd őt, hogy mentsen meg minket a kísértésektől | és szenvedésektől és bajoktól, | kik szeretettel dicsőítünk téged | és énekeljük: | dicsőség a beléd költözőnek | és tőled születettnek, | dicsőség a te szüléseddal minket megszabadítóknak.

2. Leülő: 8. h. Minta dallam szerint. A mennyből Krisztustól nyervén meghívást, | mint a világosság hirdetője jelentél meg, | mindenkit megvilágosítván a tanítás kegyelmével, | mert a törvény szavait írásba foglalván, | a hívők értelmét megnyitottad. | Azért méltán ragadtattál a harmadik égbe is | és a paradicsomkerthe is eljutottál. Szent Pál apostol, imádd Krisztus Istent, | hogy ajándékozzon a mi bűneinknek bocsánatot, | kik szeretettel ünnepeljük a te szent emlékedet.

Dicsőség...: 4. h. Dallam: «Kijelentetted magad...»

Mint a tündöklő csillagok | az ő fénysugaraikkal, | úgy bevilágítjátok ti is tanítástokkal | a föld határait, | kik a mennynek bizalmasai | és Urunknak apostolai vagytok.

Most és . . .: Hívek, magasztaljuk az Istenszülőt, | ki a bajokban levők meleg pártfogója | és a mi segítőnk és az Istenhez való feljutásunk, | ki által az enyészettől megszabadulunk.

Dicsérjétek az Úr nevét . . . 44. lap.

Magasztalunk titeket, | Krisztusnak apostolai, szent Péter és szent Pál, | kik az egész világot tanításaitokkal felvilágosítottátok | és a föld minden határait Krisztushoz vezettétek.

Előversek. Az egek beszélik Isten dicsőségét és az ő kezei alkotmányát hirdeti az égboltozat. — Fejedelmekké rendeled azokat az egész földön. — Az egész földre elhat az ő szózatuk és a földkerekség határaitra igéjük.

Dicsőség . . . Most és : Alleluja. A magasságbeli Jeruzsálem polgárait, Pétert és Pált, Krisztus tanítványait dicsőítsük.

Leülő: 8. h. Minta dallam szerint. Dicsőítsük a tanítványok legkiválóbbjait | a nagy, fényes világítókat, | Pétert és a bölcs Pált, | mert az Isten Lelkének tüze világosította meg őket, | egészen megégetvén bennük a kísértés ködét; | azért a magasságbeli királyság méltó polgárainak | és a kegyelem részeseinek tűntek fel ők. | Azért énekeljük: Krisztus Isten apostolai, | kérjétek bűnbocsánatot a ti emléketeket szeretettel ünneplők számára.

Dicsőség . . . Most és . . .: Mint az Alkotónak mindenkor szeplőtelen Jegyése, | mint férfit nem ismerő Anyja a Szabadítónak, | dicsőített lakóhelye a Vigasztalónak, | kegyeskedjél engem megmenteni | a bűnök és az ördögök gonoszságától, | mert rút lakhelyük és szellemi játékuk | voltam. | És az erények fényes lakhelyét készítsd bennem, | világító Szeplőtelen. | Üzd el tőlem a szenvedések fellegét | és imáid által méltass engem a magasságbeli részesedésre | és a le nem nyugvó napra.

Ifjúságomtól kezdve.

Prokimen: 4. h. Az egész földre elhat az ő szózatuk és a földkerekség határaitra igéjük.

50. zsoltár után: 6. h. A vallásosság valódi hirdetőit | és az egyház tündöklő csillagait | dicsérő énekekkel tisztel-

jük. Pétert, | mint a hit kőszikláját | és Pált, mint igazi tanítót | és Krisztus bizalmasát ; | mert ők valódi jó magot hintvén el az emberek szívébe, | mindnyájunknak gazdag termést ajándékoztak | és imádják Krisztus Istent lelkünk üdvösségéért.

Kánon. 1. Irmosz: 4. h. Legáldottabb Urunk, | nincs hozzád hasonló, | mert te erős kezeddel megmentetted a népet, | amelyet alkottál, Emberszerető.

Katavászia: Felnyitom az én számat...

3. Ne dicsekedjünk bölcseségben, | erőben, gazdagságban, | hanem Benned, | az Atyaisten személyes bölcseségében, mert nincs kívüled szent, Emberszerető.

Ipakoj: Mely börtönnek ne lettél volna foglya? Mely egyház ne tartana szóknak? Damaszkusz nagyra van veled, mert látott téged a fényességtől utadban megtorpanni; Róma véredet fogta föl, ő is dicsekszik; de Tarsusz is nagyon örül, mert szeretettel tiszteli a te pólyádat. Péter, ki a hit sziklája vagy és Pál, ki a mindenség dicsekvése vagy, miután Rómában összejöttetek, erősítsetek meg minket.

4. Ő a mi Istenünk, | ki a Szűztől megtestesült | és a természetet megistenítette, | őt dicsőítvén, énekeljük: | Dicsőség a te erődben, Urunk.

5. Urunk, a te véreddel | kiválasztott népeddé tettél minket, | add meg nekünk a te békeségedet, | egyetértésben őrizvén meg a te nyájadat.

6. Jónás három napig időzött | a cet gyomrában, | előjelezvén téged, | mint halhatatlant, Krisztus, | mert önként meghaltál | és a föld szívében három napig időztél.

Kondák. 2. h. A bátor és isteni szózatú hithirdetőket, | apostolaid fejeit a mennyei javak élvezetébe | és nyugalomába fogadtad be, Urunk; | mert az ő szenvedéseiket és halálukat minden áldozatnál kedvesebben vetted, | ki egyedül ismered a szívek legbensőbb titkait.

Ikosz. Világosítsd fel az én nyelvemet, Üdvözítőm, kitágítván számat és dicsérrel betöltvén azt, indítsd könyökökre szívemet, hogy amiket szólok, kövessem és amit tanítok, elsőnek biztosan cselekedjem is, mert mindenki, aki tanítja és cselekszi is azt — mondják — az nagy; ha pedig beszélek és nem cselekszem, a pengő érchez

hasonlóan, változom. Azért, add, hogy egyformán beszéljek és cselekedjem, ki egyedül ismered a szíveket.

7. Kezdetben az Atyával | és Lélekkel együtt kezdetnélküli Ige, | egyszülött Fiú, | áldott vagy és magasztalt, atyáinknak Istene.

8. Krisztus, ki hozzáférhetetlen erőddel | hordozol mindeneket, | a te tiszteletreméltó gyermekeidet a lángok között beharmatoztad, | kik így énekeltek : | Áldjátok az Urat az Úrnak minden művei.

9. Téged, dicső menyasszonyt | és tisztaságos Isten-szülőt, | ki szülte a láthatók és láthatatlanok Életadó-ját, | énekekben magasztalunk.

Áldjad én lelkem a dicső apostolok tiszteletreméltó kettőjét.

Fényének. Minta dallam szerint. Dicsőítsük az apostolok fejeit, | az isteni Pétert és Pált, | a mindenség szövétnekeit, | a hit hirdetőit, | az Istent dicsérő harsonákat, | a tanítás magyarázóit, | az egyház alapjait | és a csábítás elűzőit. (2-szer.)

Dicsőség . . . Most és theotókion. A te születésed nagy és dicső titkát, | Istenben örvendő Leányzó | és Istenanya Szűz, | a próféták előre hirdették, | az apostolok tanították, | a vértanúk vallották, | az angyalok pedig éneklék | és az emberek hódolatukat mutatják be neked.

Minden lélek dicsérje az Urat . . . 49. lap.

Dicséreti sztichirák. 4. h. Dallam: Felülről és nem az emberektől . . . Midőn a Mester kérdést intézett a tanítványokhoz | és a tizenkét apostolhoz, mondván : | kinek mondanak engem az emberek? | akkor az apostolok feje, Péter, | a mennyből nyervén kegyelmet, | hangosan felkiáltott : | Te vagy Krisztus, az élő Istennek fia ! | miért is szent Péter méltóan áldatik, | mint aki felülről nyert kinyilatkoztatást | és a bűnök megkötésére | és feloldására törvényes hatalmat.

Midőn az atyától született isteni Ige, | Krisztus, ezen kérdésére, | kinek tartanak engem az emberek, | azt felelted : | Te az élő Isten fia vagy, | megérdemlett jutalom gyanánt, | azonnal válaszolva neked : | boldog vagy Simon, Jónás fia, | mert megdicsőíti az Isten azokat, | kik őt

híven magasztalják | és gazdag jutalomban részesíti, |
amint téged is a hit megingathatlan kösziklájává | és az
egyház alapjává rendelt.

Felülről és nem az emberektől nyertél hivatást akkor, |
midőn a földi sötétség elfogta szemeidet | s a pogányság
sötétségét képviselvén, | mennyei világosság derült fel
neked, | megmutatván neked az igaz hit szépségét. | Meg-
ismerted Krisztus Istenünket, | a sötétségből kivezető
világosságot, | kihez imádkozzál, | hogy üdvözítse a mi
lelkünket.

Miután mint Krisztus hirdetője | a kereszt dicsőségét
viselted, | az Isten végtelen szeretetét, | mely az azt szem-
lélőket forró vággyal köti össze, | valóban mindennél többre
becsülted. | Azért Krisztus foglyának is hivatál, | a szen-
vedések fájdalmaival, | mint mindennél édesebb ételt fogad-
tad | és a végső szent feloldozásra tetted magadat méltóvá
a te Uralkodódnál. | Őt imádd, hogy üdvözítse | és meg-
világosítsa a mi lelkünket.

Dicsőség. 6. h. Krisztus egyházában | az apostolok
fejeinek ünnepe tartatik, | mely üdvösséget eszközöl mind-
nyájunknak. | Szívünkben örvendezve mondjuk : | ör-
vendjete a sötétségben levőknek világítói, | kik Krisztus-
nak, a szellemi Napnak sugarait szétárasztottátok a
világra. | Örvendjete, szent Péter és Pál apostolok, | mint
az isteni tanításnak rendületlen alapjai, | Krisztusnak bizal-
masai és választott edényei. | Jertek és láthatatlanul meg-
jelenvén közöttünk, | méltassatok bennünket lelki aján-
dékokra, | kik titeket ez ünnepen énekelve dicsérünk.

Most és . . . Istenszülő, te vagy a valódi szőlővessző.
570. lap.

A szentmisén.

Tropár: Szent apostolok vezérei . . . 573. lap.

Kondák: A bátor és isteni szózatú . . . 576. lap.

Prokimen: 8. h. Az egész földre elhat az ő szózatuk
és a földkerekség határaitra ígéjük.

Valóban méltó helyett: Magasztald én lelkem Pétert,
a kösziklát és Pált, a Krisztus egyházának választott
edényét. És a 9. Irmosz.

Áldozási vers. Ugyanaz, mint a prokimen.

Vecsernyén.

Uram, tehozzád-ra három sztichirát veszünk a nagy vecsernyéből: Minő koszorúkkal... Minő dicső énekekkel. Minő lelki énekekkel. Azután az apostoloknak hármát a közös mineából.

Dicsőség: Krisztus egyházában... 578. lap.

Most és: Istenszülő, te vagy a... 570. lap.

Előverses sztichirák. 4. h. Dallam: Tiszteletreméltó kereszted jelét adtad: Tiszteletreméltó apostolokat adtál, | Pétert és Pált, | mint a mindenséget beragyogó beszédes csillagokat. | Velük világosítottad meg a nyugat homályát, | erőteljes Jézus, | lelkünk Üdvözítője.

Elővers. Az egész földre elhat az ő szózatuk.

Megerősítést adtál Urunk | a te egyházadnak: | Péter reménységét, | Pál értelmét és ragyogó bölcsességét | és mindkettőben az istentelenség nagy csábításait | elűző valódi isteni hithirdetőket, | miért is mindkettőtől titokzatosan kioktatva, | dicsérünk téged: | Erőteljes Jézus, lelkünk Üdvözítője.

Az egek hirdetik az Isten dicsőségét.

Erőteljes Jézus, | lelkünk Üdvözítője! | Mindkét apostolodban a bűnösök megtérésére adtál példát. | Az egyik ugyanis a szenvedések idején megtagadott téged, | de megtért, | a másik ellene szegült a te tanításodnak és hitt. | És mindkettő tanítványaid csoportjának példányképe.

Dicsőség. Az apostolok legkiválóbbika, dicső Péter! | Veled alapozta meg Krisztus önmagában az egyházat | és sem a pokol kapui, | sem az eretnekek tanításai, | sem a barbárok ingadozásai nem vesznek rajta erőt. | Ezt mentsd meg imáiddal a bajoktól | és kísértésektől.

Most és: Minden bajtól | mentsd meg szolgálodat, | áldott Istenszülő Szűz, | hogy lelkünk reményének dicsőítsünk téged.

Most bocsátod el, Uram... 16. lap. Tropár... 573. lap.

Dicsőség. 3. h. Szent apostolok, imádjátok az irgalmas Istent, | hogy ajándékozzon lelkünknek gazdag kegyelmet.

Most és: Üdvözlégy, Istenszülő Szűz...

AZ ELSŐ HAT EGYETEMES ZSINAT EMLÉKE.

Július 16, vagy ha az köznap, akkor az utána következő vasárnap.

Nagy vecsernyén.

Uram, tehozzád után 4 feltámadási szlichira, utána 6 az oktoichból. 6. h.

A HAJNALI csillag előtt születél | öröktől fogva az Atyától
től anya nélkül | s még Ariusz is dicsőít téged, | de
nem mint Istent, | vakmerően és esztelenül összezavarván
téged, az Életadót az emberrel; | az örök tűz természetével
magát akarván gazdagítani, | de a niceai zsinat az
Atyával és Szentlélekkel | egylényegű Isten fiának hirdetett
téged, Urunk. (2-szer.)

Miután széttépték | és mint a kutyák, fogaikkal szétmarcangolták Krisztus palástját, | bölcsen ültetek össze
tisztelretreméltó Atyák, | hogy mint hajdan Szem és Jafet,
ti se tűrjétek az atyai meztelenség mutogatását. | Megszégyenítettétek az ezzel egygondolkozású és esztelen
Ariszt haragjában.

A makedoniánusokat, | a nesztoriánusokat, | az eüthichianusokat, | a dioszkuruszokat, | az apollináriusokat,
| továbbá a szabelliánusokat | és a szevirianusokat,
mint a báránybőrbe bujtatott nagy farkasokat, | az igazi
pásztorokhoz méltó módon elzavartátok | az Üdvözítő
nyájától | és kiváltképen a báránybőrtől megfosztott meztelenségek
mutattátok meg; | miért is magasztalunk titeket. (2-szer.)

Dicsőség. 6. h. A Szentlélek titkos harsonáit ... 328. l.

Most és: A hang első theotokionja.

Bemenet. Prokimen a napnak és három parimia.

Előverses szlichirak a vasárnapnak. Dicsőség, 4. h. 329. l.

Tropár: Dicsőített vagy te ... 329. lap.

Utrenyén.

Isten az Úr után, tropár a feltámadási ... (2-szer.)

Dicsőség: Dicsőített vagy ... 329. lap.

Most és: Jóságos Üdvözítőnk, ki miérettünk ... 33 lap.

Leülök az oktoichból.

Kánon Irmoszai: Mint a szárazon ... 73. lap.

Katavázsia: Felnyitom az én számát.

A 3. óda után kondák és ikosz feltámadási, azután leülő, 4. h. Krisztus igazságának ragyogó szövétnekei ... 330. lap.

Dicsőség ... Most és: Tisztaságos, megújítottad. Lásd J. születésének ugyanezen helyén ... 568. lap.

A 6. óda után. Kondák: 8. h. Az apostolok tanításai | és atyák határozatai | az egyház egyedüli hitét megpecsételték, | mely az igazságnak a magasságbeli istenismerettől átszőtt palástját viselvén | az istenfélelem nagy titkát | teljesíti és dicsőíti.

Ikosz. Hallgassuk Isten egyházának mély tanítását, midőn mondja: aki szomjúhozik, kövessen engem és igyék a kehelyből, amelyet tartok: a kehely a bölcseségé; az igazság eme italát szóval merítettem a hitvallás és nem az ellentmondás folyóvizéből, amelyből a jelen Izrael iszik, nézi a beszélő Istent: lássátok, lássátok, hogy ennen magam vagyok és nem változom: én vagyok az élő Isten, én vagyok az utolsó, kívülem nincs más sehol: akik innen áldoznak, meglelégtetnek és dicsőítik az istenfélelem nagy titkát.

A 9. óda után: *Fényének.* Az isteni ihletségű atyák emlékét ma ünnepelve, | az ő imáikkal kérünk téged Irgalmas, | mentsd meg, Urunk, népedet minden tévtantól | és méltass mindnyájunkat, | hogy az Atyát, Fiút és a Szentlelket dicsőítsük.

Theotókion: Üdvözlég Isten palotája, | üdvözlég árnyékos hely, | üdvözlég eléghetetlen csipkebokor, | üdvözlég a Dicsőség széke, | üdvözlég isteni oltár, | üdvözlég a mindig aranykéz, | üdvözlég legfényesebb világító, | üdvözlég könnyű felhő, | Szűz Mária, Anya.

Dicséreti sztyichirák. 4 feltámadási, 4 az atyáknak ... 331. lap.

Dicsőség ... Ugyanott. Most és: Áldásteljes ...

Szentmisén.

Kondák feltámadási: Dicsőség: Az apostolok tanításai.

Most és: Theotókion.

Prokimen: Feltámadási, azután: Áldott vagy te, Urunk, atyáinknak Istene, dicsőséges és megdicsőített a te neved mindörökké. Amen.

Áldozási vers: Dicsérjétek ... 110. lap. Örvendjétek igazak. ... 116. lap.

SZENT ILLÉS PRÓFÉTA.

Július 20-án.

*Nagy vecsernye.**Uram, tehozzád után: 1. h.*

Dallam: A mennyei rendeknek . . .: Ki teszbii Illést tüzes szekeren | a földről a magasságba emelted, isteni Ige, | annak imái által üdvözítsd a téged buzgón dicsérőket | és az ő szent és üdvösséges | emlékét örömmel ünneplőket.

Nagy szélvész és villámlások susogása között | láttad az Úr eljövetelét, ó boldog Illés, | ki reád értelmi világosságot árasztott, | a forgószelet által röpitett tüzes szekeren pedig | csodálatos módon az égboltozatot áthaladtad, | ó isteni ihletségű próféta. (2-szer.)

A bálványimádó áldozópapokat megölted, | egők felhőinek esőzéseit beszüntetted, | Isten iránti buzgóságtól hevítettetvén: | Elizeust pedig palástod átadásával kettős isteni kegyelemmel ruháztad fel, | ó isteni ihletségű próféta!

2. h. *sajáthangú.* Két fényes Világító tündöklött fel a földön: | Illés és Elizeus; | amaz isteni igékkel a felhők esőjét elzárta | és a királyt megfeddte | és tüzes szekéren az égbe ragadtatott; | Elizeus pedig a vizet egészségessé és termékenyítővé változtatta át | és kettős kegyelmet vevén, | a Jordán folyót kettéválasztotta; | és most mindketten az angyalokkal együtt vigadozván, | imádják Istent, | a mi lelkünk üdvösségeért.

Teszbii Illés, | a tüzes szekér a levegőn át mint villámon az égre emelt, | a csodatevés tüzes ihletségű kegyelmét megadván neked; | ezzel romolhatatlanná tett téged, | hogy addig ne láss halált, | míg a mindenségnek nem hirdeted a véget. | Azért jöjj el és add nekünk tanításod utasításait.

A le nem alkonyuló egyházak világítója, | isteni buzgóságtól áttüzesedett Illés próféta | az égi esőt elzártad | és a hollótól tápláltattál, | a királyt megfeddted és Bál papjait megölted; | az égből tüzet vezettél le | és ötvenes

csapatok két vezetőjét megölted, | jóllakattál egy özvegyet olajjal és egy marék liszttel | és imáddal fiát feltámasztottad; | a tüzet vízben felélesztetted; | Jordán habjain gyalog átmentél; | tüzes szekeren pedig az égbe ragadtattál: | Elizeusnak kettős kegyelmet adtál. | Imádkozzál szüntelenül az Istenhez, | hogy üdvözítse lelkünket.

Dicsőség. 6. h. Jertek, igazhitűek serege | s egybe-
gyűlvén az isteni ihletségű próféták tisztos templomában, |
összhangzólag dicsőítő éneket zengjünk | az őket fel-
magasztaló Krisztus Istenünknek | s örömmel kiáltunk
fel: | Üdvözlég, földi angyal | és mennyei ember, | Illés
nagy próféta. | Üdvözlég, ki Istentől kettős kegyelmet
nyertél, | legtiszteltebb Elizeus; | örvendjetelek meleg vé-
delmezőink, | pártfogóink és testi és lelki orvosaink | és
minden ellenkezéstől, | nyomorúságtól és bajoktól oltal-
mazzátok meg | a ti emlékeiteket híven ünneplő keresz-
ténységet.

Most és . . . : Ó, ki nem áldana téged . . . 28. lap.

Bemenet: Prokimen a napnak.

*Parimidiák: Királyok 3. könyvének 17. és 18. feje. Királyok 4. könyv,
2. feje.*

A Lilián: Sztichirák a templomnak, azután: 4. bolg. h.
Az Üdvözítő Istenedre nézve, | testnélküli egyesülés-
nek voltál részese, áldott Illés, | a Jordán vizét ketté-
választottad, | száraz lábbal átkeltél | és tüzes szekeren
az égbe ragadtattál, | Elizeusnak kettős kegyelmet hagy-
tál. | Azért kérünk téged, | habár testben elragadtattál, |
lélekben még sem váltál el tőlünk. | Imádkozzál mindig
Krisztushoz, | hogy üdvözítse lelkünket.

Világító felhőnek jelentél meg, isteni Illés, | kicsepeg-
tetted az isteni bölcsesség gazdagságát minden hívőnek, |
megitatva az öröm borával mindnyájukat, | kik hittel
sietnek a te isteni templomodhoz. | Azért kérünk téged,
isteni próféta | és istenlátó Illés, | ajándékozz apostoli
királyunknak ellenségei felett győzelmet | és lelkünknek
gazdag kegyelmet.

A testet a lélek uralma alá vetetted, | isteni ihletségű
Illés próféta | és szívedben a felszálláshoz, | mint lépcső-
járáshoz buzgón készültél. | Azért az igazságtalanul cse-

lekvő királyt megfeddted, | az Isten haragjának megszűnését kijelentetted | és Bál igaztalan papjait késsel megölted | és mindenkit megtanítottál hangosan énekelni: | valóban egy az Isten, akit Illés hirdetett.

Dicsőség . . . : 6. h. Ó, de kegyetlen a király parancsa ! | Ó, micsoda bőjt, mely telve van vérrel és gonoszsággal ! | Bőjtöt parancsolt, | hogy gyilkosságot kövessen el | s ime a jeruzsálemi Nabotot megölette. | Amit ilyenkor az Úr mond, | azt mondtad te is, próféta : | Mivel igazságtalanul a jeruzsálemi férfiút megölted, | azért a te véred is folyni fog | és eltévelyedéseid a te véredben fognak lemosódni. | De te, Krisztus, prófétád és hirdetőid imái által, | mentsd meg lelkünket hasonló embertelenségtől, | mint Emberszerető.

Most és . . . : Istenszülő, te vagy a valódi szőlővessző . . . 570. lap.

Előverses szlichirák: 8. h. Dallam: «Ó, dicsőséges csoda».

A csodálatos Illés próféta | az isteni fény által megvilágíttatva | egészen az Istené volt | és látván a gonoszlelkű király igazságtalan ítéletét, | ellenkezésbe jött vele, | miért is a felülről jövő ítélet alapján őt vezeklésre kényszerítette, | úgyszintén a királynét is, mint könnyörtelen szívűt | és kincssomjuhozót, az isteni ítéletnek adta át. | Azért Illés próféta imái által üdvözítsd, Krisztus, | a mi lelkünket, mint irgalmas.

Elővers: Mózes és Aaron az ő papjai között és Samuel azok között, kik segítségül hívják az ő nevét.

Meddig tűröd, Uram, | mondá Illés, | az istentelenségnek gonoszságait? | Te plántáltad őket és megfogamzván, | az engedetlenség gyümölcsét hozták | és valóban maguk is gonoszul vesztek el | gonoszságaik szerint ; | s most hozzád kiáltanak s nem hallgatod meg őket ; | ó, miért adtad tudtomra a törvényszegő birák becstelenségét !

Te pap vagy, Melchisedek rendje szerint.

A te fölmeneteledet, | tiszteletreméltó nagy próféta, Illés, | ünnepeelve, kérünk téged, | buzgó imáiddal oltalmaz minket minden aggodástól, | bajtól és gonosz csapásoktól, | hogy mindenkor hálás szívvel tiszteljük | és dicsérjük a te becses emlékedet.

Dicsőség . . . : 6. h. Krisztus hirdetője és prófétája, | ki az isteni felség királyi székétől sohasem távozol | és a magasságban az Úr színe előtt állván, | a betegségben szenvedőknek bajait enyhíted | és a világra áldást árasztasz, | mint világszerte dicsőített nagy próféta, | könyörögj a mi lelkünk üdvösségeért.

Most és . . . : Az én Alkotóm és Szabadítóm . . . 29. lap.

Most bocsátod . . . után *Tropár: 4. h.* Emberi testben angyal, | a próféták kitűnősége, | Krisztus eljövételének második előhírnöke, | a dicső Illés próféta, | ki Elizeusnak felülről kegyelmet küldött, | hogy betegeket gyógyítson, belpoklosokat megtisztítson; | azért az őt tisztelőire is lelki gyógyulást áraszt.

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr . . . után: Tropár: Emberi testben . . . (2-szer.)

Dicsőség . . . Most és . . . : Az örök idők óta . . . 24. lap.

Leülő: 1. h. Tüzes szekeren, mint a szélvész szárnyain | emelkedvén, isteni ihletségű próféta, | ma tartod dicsőséges mennybemeneteledet, | kettős isteni malasztot és kegyelmet hagyván hátra | Elizeus társadnak. (2-szer.)

Dicsőség . . . Most és . . . : A szülés után is valóban Isten szűz Anyjának ismerünk téged mindnyájan, | kik szeretettel sietünk a te kegyelmedhez, | mert te vagy a bűnösök oltalma, | téged szereztünk a bajokban üdvösségnek, | egyetlen szeplőtelen.

2. Leülő: 3. h. A te isteni hajlékod mindnyájunknak gyógyulást ajándékoz, | csodálatos Illés próféta | és a te társadé, Elizeusé, | kik együtt imádjátok Krisztust, | küldjön a világnak békességet | és a titeket tisztelőknak gazdag kegyelmet. (2-szer.)

Dicsőség . . . Most és . . . : Mindenki oda törekszik, | ahol üdvözítést remél nyerhetni | és hol volna másutt jobb menhely, | mint nálad, Istenszülő Szűz, | ki oltalmazod a mi lelkünket.

Sokirgalmú . . . 44. lap.

Magasztalunk téged, | Istennek dicső prófétája, Illés | és tiszteljük a te testestül való mennybevitetésedet.

Elővers. Ime! elfutván, eltávoztam és a pusztában laktam. — Utánad szomjúhozik az én lelkem, szintoly nagyon vágyódik utánad az én testem is. — Igazságodat nem rejtettem el szívemben.

Dicsőség . . . Most és : Alleluja.

Leülő: 8. h. A bölcsesség buzgó hirdetője voltál, tiszteletre méltó próféta. | Az igazságtalanul cselekvő királyt nyíltan megfeddted | és meggyőzted őt, hogy megvallja : | Valóban te vagy az Isten, | kit Illés hirdet. | Más oldalról Jezabelt, | a kéjgyönyör és a pénzvágy miatt feddted meg, | Krisztus eljövetelének prófétája és előhírnöke, nagynevű Illés. | Imádd Krisztus Istent, | ajándékozzon lelkünknek bűnbocsánatot, | kik a te elragadtatásodat hittel magasztaljuk.

Dicsőség . . . Most és . . . : Mint szűzet . . . 388. lap.
Ifjúságotmól kezdve.

Prokimen: Te pap vagy mindörökké, Melkisedek rendje szerint.

50. zsoltár után: 4. h. Tüzes szekeren a felhők közé emelkedtél | és a világosság hazájába távoztál, | ó teszbii Illés! | a szégyenletes prófétákat megaláztatván, | ki, mi képen szavaddal megkötötted az eget, | úgy oldozd fel a mi bűneinket is imáid által | és üdvözítsd a mi lelkünket.

Kánon. 1. Irmosz: 1. h. Győzelmi éneket énekeljünk az Úrnak, | ki hajdan népét a tengerben megőrizte | és abban Fáraót | minden seregével megfullasztotta, | mert ő megdicsőült.

Katavászia: Felnyitom az én számat . . . 379. lap.

3. A hit szikláján erősítettél meg engem, | kitágítottad ajkaimat ellenségeimre; | mert örvendez az én lelkem, | midőn éneklek : | nincs szent, mint a mi Istenünk | és nincs igaz, mint te, Urunk.

Leülő: 8. h. Minta dallam szerint. A csodák forrását, | a próféták helyeslését, dicsérjük a teszbii Illésben, mi minden hívők, | mert még testében halhatatlanná lett | s mint halott igazolja a holtak feltámadását. | Azért, mert bizalmasan az Istenben, | gyógyulást nyújt a hittel hozzáfolyamodóknak | és szorgalmasan imádkozik Krisztushoz, | hogy az ő emlékét hittel ünneplőknek | ajándékozzon bűnbocsánatot.

Dicsőség . . . Most és . . .: Sokszövevényű veszedelembbe esvén, | a látható és láthatatlan ellenségek | és a számtalan bűnök vihara tart minket fogva, | azért mint meleg pártfogónkhoz és oltalmazónkhoz | és a te közbenjáró kegyelmedhez menekülünk, szeplőtelen Tisztaságos. | Azért ahhoz, aki tőled szeplőtelenül született, | szorgalmasan imádkozzál hozzá, | a te összes szolgálóidért, | kik szüntelenül imádkoznak hozzád, tisztaságos Istenszülő, | kérvén őt mindig, ajándékozzon bűnbocsánatot, | kik a te dicsőségedet méltóan éneklik.

4. Hallám, Uram! | gondviselésed hírért | és dicsőítetek téged, | egyetlen Emberszerető.

5. Világosság adója | és a mindenség Alkotója, | állíts minket parancsolataid fényébe, Urunk, | mert kívüled más Istent nem ismerünk.

6. A bűnök feneketlen mélysége | vesz körül engem, Uram, | de mint Jónás prófétát, | vezesd ki életemet | a romlásból, Uram.

Kondák: 4. h. Istenünk nagy dolgainak előhírnöke | és előrelátója, nagynevű Illés, | ki imádságaiddal megnyitottad az esőt adó felhőket, | könyörögj érettünk a mi emberszerető Urunkhoz.

Ikosz. Az emberek számtalan gonoszságát és az Isten számtalan emberszeretetét látván Illés próféta, szomorkodott és méltatlankodott és e könyörtelen szavakat emelé az irgalmassághoz: Haragudjál — mondá — azokra, kik téged elhagynak, igazságos Bíró. De az Áldott szíve sohasem arra indul meg, hogy a tőle elfordultat kínozza, mert ő mindenkinek az üdvösségét óhajtja, mint egyetlen Emberszerető.

7. Az eléghetetlen csipkebokor a hegyen | és a harmat-árasztó kaldeai kemence | nyilván előre jelzett téged, | Istennek jegyese, | mert az anyagtalan isteni tüzet | megégés nélküli anyai méhedbe fogadtad; | miért is a tőled születettnek kiáltjuk: | Áldott a mi Atyáinknak Istene.

8. Megrémült a jámbor ifjaktól, | mint a lélek sértetlen testének ábrázolásától | és eltávozott a bőséges anyaggal táplált | fáradhatatlan tűz, | az örökké élőnek pedig, | aki eloltotta a lángokat, | örökkétartó éneket zengedeztek: «Énekeljete az Úrnak minden művei és magasztaljátok őt mindörökké».

9. Kitől a napot felülmuló világító, | az Isten, fölkelt, |

kitől testileg hozzánk érkezett, | kinek szűz méhében ki-
mondhatatlan módon megtestesült, | áldott, teljesen ártat-
lan Istenszülő! | Téged magasztalunk.

Fényének: Illés! Négyesfogatú tüzes szekeren muta-
tott meg téged égbe ragadtatva a Világosság, | mint har-
cost és nem emésztett meg egészen, | mert a tüzet tüzes
nyelvvel hoztad le a földre | és kiszáritottad a felhőket.

Dicsőség. A mennyei boltozatra tüzes szekeren emel-
kedtél fel; | most a te emlékedet hittél ünneplők nézik, |
hogymily közel vagy a Világossághoz, | adván nekünk
lelki világosságot.

Most és . . .: Azoknak a javaknak, | amelyeket az
Isten a világnak adott, | indítóoka te voltál, Istenszülő, |
de most is imádkozzál az általános üdvösségért az irgal-
mas Istenhez.

Minden lélek dicsérje az Urat . . . 49. lap.

Dicséreti sztyichirák. 8. h. Dallam: Minek nevezzünk titeket.
Midőn te, csodálatos próféta, | magas erényeid és tiszta éle-
ted által | az Istennel egyesültél, | hatalmat vevén tőle, | a
teremtményekért értelmi fokuk szerint | mérlegelted | és
az esőzések csatornáit önként elzártad | és felülről tüzet
vezettél le | és az ellenségeket megsemmisítettél, | imád-
kozzál a mi lelkünk üdvösségéért.

Isten iránti buzgóságtól lelkesülvén, | a törvényszegő
királyt nyilvánosan megaláztad, | a hamis áldozópapokat
a föld színéről eltörölted, | tüzet gyújtván a vizek köze-
pette, | az elkészített áldozatokat elhamvasztottad, | a
Jordán vizét palástoddal szétválasztottad, | imádkozzál
a mi lelkünk üdvösségéért, Áldott.

Midőn, ó próféta! | a földön valóban mennyei életet
folytattál, | a benned összpontosult életerővel meggazda-
godva, | a halott gyermeket lehelleted által föltámasztot-
tad, | természetes halál nélkül | jobb életre költöztél, |
felülvén a tüzes szekérre, | a magasságba emelkedtél, |
imádkozzál lelkünk üdvösségéért.

1. h. Sajáthangú sztyichirák. A bátor és szenvedélyein
uralkodó Illés ma a napkeletre vitetett, | ki a világ
üdvözítésének titkos kezdője. | Ó, nagy dicsőség, | melyre
a magasan lebegő | és a próféták különleges kiválasztottja

méltóvá tette magát ! | Mert ő testben az angyal erényeivel | testnélküli embernek tűnt fel. | Őt dicsérve mondjuk : | oltalmaz meg minket, Bölcs, az ítélet napján.

Szellemi énekekkel Krisztus minden prófétáját magasztaljuk, | mert a teszbii Illés égbemenő lett | és az ő palástjával | Elizeus az Istentől kettős kegyelmet nyert | és a mindenség világító szövétnekei gyanánt tűntek fel, | szüntelenül imádkozván a mi lelkünkért.

Hívek ! Ma az Úr prófétáját, | a legfényesebb bajnokát, | a teszbii Illést, Dávid énekeihez méltó módon tiszteljük, | mert ő szavával az eget, | mint egy bőrt bezárta | és a termékeny földet terméketlenné tette. | Ó, dicsőséges csoda ! | földi ember nem engedi, | hogy az ég megöntözze a földet. | Ó, csoda ! Testi ember a rothatatlanságba öltözve, | tüzes szekeren az égbe ragadtatik ; | Elizeusnak palástjával pedig kettős kegyelmet adván, | a királyt megsegényítette, | a megátalkodott népet éhséggel megsemmisítette, | az álpapokat mind megsegényítette | és az özvegy fiát feltámasztotta. | Ennek imái által tartsd meg békességben a mi igazhitű apostoli királyunkat | és ellenségei felett adj fényes győzelmet neki.

Dicsőség . . . : 8 h. A próféták kitünőbbjeit | és a mindenség legfényesebb világítóit | énekekben tiszteljük, ó hívek : Illést és Elizeust | és Krisztusnak örömmel kiáltunk : | irgalmas Urunk, adj a te népednek prófétáid könyörgései által | bűnbocsánatot és gazdag kegyelmet.

Most és . . . : Nagyasszonyunk, fogadd el | a te szolgálaid imádságát | és ments meg minket minden szükségétől és sanyarúságtól.

Szentmisén.

Tropár: Emberi testben angyal . . . 585. lap.

Dicsőség . . . : Kondák: 2. h. Istenünk nagy dolgainak . . . 587. lap.

Most és . . . : Istenszülő ének.

Prokimen: Te pap vagy, Melchizedek rendje szerint.

Áldozási vers: Örök emlékezet lesz az igaznak és nem fél gonosz hírhallástól. Alleluja.

ÚRSZINVÁLTOZÁS.

Augusztus 6.

Nagy vecsernye.

Boldog férfi . . . , csak akkor énekeljük, ha az ünnep vasárnapra, vagy hétfőre esik.

Uram, tehozzád . . . után sajáthangú sztichirák. 4. h.

MIDŐN keresztfeszítettéted előtt, Uram, | színedben átváltoztál, | a hegy magassága az éghez hasonlított | és a felhő, mint árnyék vonult feléje; | ezen atyai kitüntetés bizonyágtételére jelen voltak veled: | Péter, Jakab és János, | kik veled akartak lenni az árulás idején is, | hogy lássák a te csodáidat | és ne rettenjenek meg a te bekövetkezendő kinszenvedéseidtől sem, | melyek előtt engedd békességben meghajolnunk | a te nagy irgalmad sokasága szerint. (2-szer.)

A te keresztfeszítettéted előtt, Uram, | magadhoz vevén tanítványaidat a magas hegyre, | színedben átváltoztál előttük, | az erő sugaraival elárasztván őket, | mert egyik oldalról emberszereteteddel, | másik oldalról hatalmaddal akartad feltüntetni feltámadásod dicsőségét; | melynek elérésére méltass minket is békességben, | mint irgalmas és emberszerető. (2-szer.)

A hegy, melyen lábaid állottak, Uram | s mely azelőtt ködös és homályos volt, | most tiszteletreméltó és szent, | mert az örök és elrejtett titkot e hegyen tette nyilvánvalóvá | a te fenséges átváltozásod. | Péter, János és Jakab, | kik arcod és köntösöd ilyen vakító tündöklését nem viselhették el, | földre borulva rejtették el arcukat és félelemmel csodálkoztak, | látván Mózes és Illést veled beszélni. Hozzád kíváncsoztak csatlakozni, | midőn hallották az Atya bizonyágtételét: | Ez az én kedvelt Fiam, | kiben nekem kedvem telik, | őt hallgassátok, | aki ajándékozzon a világnak gazdag kegyelmet. (2-szer.)

A magas hegyen változtál át színeidben, Üdvözítő, | magaddal vivén tanítványaid legfőbbjeit, | dicsőségesen fénylettel, | megmutatván, hogy az erények magasságá-

ban tündökölvén, | az isteni dicsőségre is méltókká lettek. | Mózes és Illés Krisztussal való beszélgetésükkel beigazolták, | hogy az élők és holtak felett uralkodik | és hogy a törvény és próféták által hajdan hirdetett Isten ő, | akiről ezt az Atyának a világos felhők közül hallható

hangja is hirdeti: | Őt hallgassátok, | mert kereszttel a poklot fogollyá tette | és a holtaknak örök életet ajándékozott. (2-szer.)

Dicsőség... Most és.... 6. h. Előábrázolni akarván, Krisztus Isten, | a te saját feltámadásodat, | magadhoz vettéd három tanítványodat, | Pétert, Jakabot és Jánost | s a Tábor-hegyére mentél; | midőn pedig színedben át-

változtál, | a Tábor-hegye világosságba öltözködött; | tanítványaid a földre borultak, | miután szemeik nem voltak képesek a nagyfényt elviselni. | Az angyalok félelemmel és rettegéssel szolgáltak neked: | az egek megfélemlettek; | a föld megrendült, | látván, hogy lakója a dicsőség Ura.

Prokimen a napi ... l., Parimiák: Kimenet könyve 24. Kimenet könyvének 33. r., Királyok III. könyve 19. rész

Litián. 2. bolg. h. Ki világossággal az egész világot megszentelted, | a magas helyen színedben átváltoztál, Jóságos, | megmutatván hatalmadat a te tanítványaidnak, | ki megváltod a világot a kárhozat örvényéből. | Azért kiáltjuk neked: | kegyemes Urunk, üdvözítsd a mi lelkünket.

Ki a Tábor-hegyén dicsőséggel színedben átváltoztál, Krisztus Istenünk | és megmutattad tanítványaidnak a te istenséged vakító fényét, | derítsd fel reánk is a te bölcseséged sugarait | és taníts meg minket a te parancsolataid ösvényére, | mint egyetlen jóságos és ember-szerető.

Krisztus, a nap előtti világosság, | testileg a földön élván | és a rettenetes gondviselés minden munkáját már a kereszt előtt | Istenhez méltó módon elvégezvén, | ma a Tábor-hegyen a Háromság titkos képét megmutatta, magával vivén egyben három legkiválóbb tanítványát: | Pétert, Jakabot és Jánost és kissé elrejtvén testének külsejét, | színeiben átváltozott előttük, | megmutatván a kezdetben való javak szépségét, | de nem teljességgel; | amaz ugyanis meggyőzte őket, | emez megkímélte, nehogy valami módon a látás által életüknek ártsanak, | de amennyire földi szemekkel lehetséges, viseljék el. | A magasságbeli prófétákat Mózes és Illést is lehozta, | akik kétségtelenül igazolták az ő istenségét | és hogy ez az ő lényegének igazi kiáradása, | mely uralkodik élőkön és holtakon. | Azért mint dicsfény, felhő vette őket körül | és a felhők közül az Atya szavának bizonyító hangja volt hallható: | Ez az, kit anyaméhből, mielőtt a nap lett, szültem, | az én kedves Fiam, | kit azért küldtem, | hogy azokat, akik az Atya, Fiú és Szentlélek nevében meg

vannak keresztelkedve | és hittel az istenség feloszthatatlan, egy uralmát vallják, üdvöztse : | őt hallgassátok. | Magad pedig, emberszerető Krisztus Isten, | megközelíthetetlen dicsőséged fényével végy körül minket | és tégy minket méltókká végnélküli királyságod | örökségére, mint legkegyelmesebb.

Dicsőség . . . 5. h. Jertek, menjünk fel az Úr hegyére | s a mi Istenünk házába | és lássuk az ő színe átváltozásának dicsőségét, | mint az Atya egyszülött Fiának felmagasztalását ; | és világosságából merítsünk világosságot | s felemelkedve lélekben, | az egyvalóságú Szentháromságot énekeljük mindörökké.

Most és: A törvényes próféták alkotójának | és beteljesítőjének igazoltak téged, Krisztus, | az istenlátó Mózes | és a tüzes szekeren egetjáró Illés, | látván téged a felhők között színedben átváltozni. | Velük együtt minket is méltass a te felvilágosításodra, | hogy örökké dicsőítsünk téged, Urunk.

Előverses szlichirák. 1. h. Ki hajdan a Sinai-hegyen | láthatatlanul képekben beszélt Mózeszel, mondván : | Én vagyok, aki vagyok ; | ma a Tábor-hegyén átváltozván színében, | tanítványainak megmutatta tekintetének boldogító jóságát, | magára öltvén az emberi lény alakját ; | és ezen kegyelem tanuivá | és öröm részeseivé tette Mózes és Illést is, | kik az ő kereszthalálát | és dicsőséges fel-támadását már rég előjelezték.

Elővers: Tied az eget és tied a föld.

Dávid, az Isten-ős | a te egyszülött Fiadat látta prófétai látomásában közöttünk testileg megjelenni | s vigadozásra híván fel a teremtményeket, | látnoki erővel kiáltja : | «Tábor és Hermon a te nevedben örvendjenek», | mert ezen hegyre mentél fel tanítványaiddal, ó Üdvöztető | és színedben átváltozván, | Ádám elhomályosult emberi képét isteni világossággal árasztottad el | és az isteni dicsőség hasonlatosságába ismét visszahelyezted, | azért kiáltjuk neked mindenek alkotó Ura : | dicsőség neked.

Tábor és Hermon a te nevedben örvendjenek.

A te elviselhetetlen fényözönödet | és megközelíthetetlen istenségedet látván az apostolok kitünőbbjei | a

színváltozás hegyén, kezdetnélküli Krisztus, | szent félelemmel teltek el | és fényes fellegtől megvilágítva, | az Atya szózatát hallották, | mellyel a te megtestesülésednek titkát hirdeti, | jelentvén nekik, | hogy te megtestesülésed után is ugyanaz maradtál: | Isten egyszülött Fia | és a világ Üdvözítője.

Dicsőség... Most és...: 6. h. Péternek, Jakabnak és Jánosnak, | a te jelesebb tanítványaidnak, Uram, | a Tábor-hegyén ma megmutattad a te isteni tekinteted dicsőségét; | mert meglátták a te fényes köntösöd ragyogását | és a te napnál tündöklőbb arcodat | és nem viselheték el a belőled áradó fényözönt, | a földre borultak | és a bizonyoságtévő szózatot hallották: | Ez az én kedvelt Fiam, | ki a világra jött | üdvözíteni az emberi nemet.

Most bocsátod, Uram... után:

Tropár. 7. h. Átváltoztál színedben a hegyen, Krisztus Istenünk, | megmutatván tanítványaidnak dicsőségedet, amennyire láthatták; | tündökljön reánk is, bűnösökre, | a te örökkévaló világosságod, | az Istenszülőnek könyörgései által, | mindeneket megvilágító | Urunk, dicsőség neked.

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr... után Tropár: Átváltoztál...

Leülő, 4. h. «Elcsodálkozott József» dallamára. A te dicsőséges átváltozásod, Üdvözítőnk, | midőn a Tábor-hegyen színeidben átváltoztál, | a te második és rettenetes eljöveteledet ábrázolja, | Illés és Mózes beszéltek teveled | és három tanítványodat is felhívták, | kik látván Uralkodó a te dicsőséged tündöklését, | méltán csodálkoznak; | Uram, ki akkor világosságot árasztottál reájuk, | világosítsd meg a mi lelkünket is.

Dicsőség... Most és...: Ugyanaz.

2. Leülő. Ugyanannak dallamára. | Tábor-hegyén színedben átváltoztál Jézus | és fényes felhő, mint átlátszó fátyol | dicsőséggel fedte be az apostolokat. | Miért is ők nem viselhetvén el a te arcod hozzáférhetlen dicsőségének ragyogását, | a földre borultak, | Krisztus Iste-

nünk! Urunk! ki akkor világosságot árasztottál reájuk, | világosítsd meg a mi lelkünket is.

Dicsőség: . . . Most és . . . : Ugyanaz.

Dicsérjétek az Úr nevét . . . 44. lap.

Magasztalunk téged, | életadó Krisztus | és tiszteljük a te legszentebb tested színének átváltozását.

Előversek. Nagy az Úr és igen dicséretes a mi Istenünknek városában, az Ő szent hegyén. — Ki megy fel az Úr hegyére; vagy ki fog állni az ő szent helyén? — Uram, ki fog lakni a te hajlékodon, vagy ki fog nyugodni szent hegyeden?

Dicsőség . . . Most és : Alleluja. Színében átváltozik Jézus, az én Uram, a Tábor-hegyén, megmutatván a maga dicsőségét.

Leülő. 4. h. «*Kelj fel Uram . . .*» dallamára. Tanítványaidal felmentél a hegyre, | az Atya dicsőségében felragyogtál, | Mózes és Illés megjelentek, | mert úgy a törvény, mint a próféták | Istennek szolgálnak. | A természetes fiúság elismerésével | a Szülő fiúnak nevezett téged. | Őt dicsőítsük Veled és a Lélekkel.

Dicsőség . . . Most és . . . : 8. h. Tested alatti lényed titkos villámával | és istenséged szépségével | a szent hegyen megmutattad magadat, Jótevő Krisztus, | felragyogván a veled jelenlevő tanítványaid előtt, | kik megértvén a te kibírhatatlan dicsőségedet, | így kiáltottak fel: | Szent vagy, mert hozzáférhetetlen vagy, | kit testben a világ látott, egyetlen Emberszerető.

Ifjúságomtól kezdve . . .

Prokimen. 4. h. Tábor és Hermon a te nevedben örvendjenek.

50. zsoltár után: Dicsőség. Ma mindenek beteltek örömmel, Krisztus átváltozott tanítványai előtt. *Most és . . . : Ugyanaz.*

Sztichira. 6. h. A te istenséged dicsfényének | kis részét leplezted le a Veled együtt menők előtt a hegyen, Üdvözítő | és a te világra szóló dicsőséged részeseivé teted őket. | Azért félelemmel felkiáltották: | Jó nekünk itt lennünk. | Velük együtt mi is éneklünk téged, | a színében átváltozott Krisztus Üdvözítőt örökké.

Kánon. 1. Irmosz. Midőn Izrael fiai . . .

Katavászia. 8. h. Keresztet rajzolván egyenes vesszejével Mózes a gyalogmenő Izraelnek, | a Vörös-tengert

átmetszette ; | majd visszafordulva, ráütvén, | azt Fáraó hadiszekerei felett egyesítette, | midőn a legyőzhetlen fegyvert sikeresen leírta. | Azért énekelünk Krisztusnak, a mi Istenünknek, | mert megdicsőült.

3. Az erős íjat nem bírván, | azért az erőtlének | erővel övezik magukat körül, | ezért erősödj meg az Úrban, szívem.

Leülő, 4. h. «Elcsodálkozott József». A Tábor-hegyén | Illés és Mózes társaságában, | Jakabbal, Péterrel és János-sal, | színeidben átváltoztál. | Péter pedig nem értvén, ezeket mondá neked : | Jó nekünk itt lenni, | építsünk három hajlékot, | egyet Mózesnek, egyet Illésnek és egyet neked, uralkodó Krisztus. | Ki akkor ezekre árasztottad világosságodat, | világosítsd meg lelkünket.

Dicsőség ... Most és ... : Ugyanaz.

4. Hallottam a te valóban | nagy dicsőségedet, Krisztus, mert mint halhatatlan Isten, | hasonlóvá lettél a halandó emberhez | és amilyen voltál egykor, olyannak megmaradtál, | miért is dicsőítem a te erődöt.

5. A világosságból lehelted ki az eredeti világosságot, | azért a világosságban | dicsőítenek téged, | Krisztus Üdvözítő, a te műveid ; | a te világosságodban | igazgasd a mi lépteinket.

6. Valahányszor szorongattatom, | az Úrhoz kiálték | és meghallgatott engem | üdvösségem Istene.

Kondák. 7. h. A hegyen átváltoztál, Krisztus Istenünk | és amennyire tanítványaid képesek voltak, | meglátták a te dicsőségedet, | hogy amidőn megfeszítettetésed látandják, | értsék meg, hogy önként szenvedsz | és hirdessék a világnak, | hogy te valóban az Atya kisugárzása vagy.

Ikosz. Jertek lelkem lusta gondolatai, melyek mindig mélyen a föld felé görnyedtek : készüljete fel és emelkedjete fel az isteni felmenetel magasságába ; siessünk Péterhez és Zebedeus fiaihoz és velük együtt érjük el a Tábor-hegyét, hogy velük lássuk Istenünk dicsőségét ; hallgassuk a hangot, amelyet onnan felülről hallottak és hirdették az Atya fénylését.

7. Hajdan Ábrahám ivadéakai Babilonban | a kemence lángját megvetvén, | énekekben így kiáltottak fel : | Áldott vagy te, Atyáinknak Istene.

8. A babiloni ifjak lelkesültek az isteni buzgóságtól, |

a kínzókat és a lángok égetését férfiasan túrték | és a tűz közepébe dobátván, | beharmatoztatva énekelték : | Áldjátok az Úrnak minden művei az Urat.

Magasztald én lelkem a Tábor-hegyén színében átváltozott Urunkat.

9. Szeplőtelennek tűnt fel a te születésed : | Isten jött elő a te oldaladból, | mint testet viselő jelent meg a földön | és együtt élt az emberekkel. | Azért téged, Istenszülő, mindnyájan magasztalunk.

Magasztalja az én lelkem a Tábor-hegyén istensége dicsőségének kinyilvánítóját.

Fényének. Változatlan világosság, Ige, | a kezdet nélküli Atyának világossága, | ma a Tábor-hegyén megjelent világosságodban láttuk | az Atya és a Lélek világosságát, | ki világossággal vesz körül minden teremtményt. (3-szor.)

Minden lélek dicsérje az Urat . . . 49. l.

Dicséreti szlichirák. 4. h. Dallam: Felülről és nem az emberektől . . . A te tiszteletreméltó kereszted | és kinszenvedésed előtt, | magadhoz vevén némelyeket szent tanítványaid közül, | kiket előre kiválasztottál, | felmentél, Uralkodó, a Tábor-hegyére, | meg akarván nekik mutatni a te dicsőségedet, | kik látván a te átváltozásodat | és napnál fényesebb arcodat, | földre esve és hatalmad felett csodálkozva felkiáltottak : | Te örök világosság vagy, Krisztus | és az Atyának kisugárzása, | habár testben jelentél meg, | ó Változhatatlan. (2-szer.)

Ki öröktől fogva létezel, isteni Ige, | ki világossággal, mint köntössel körül vagy öltve, | színedben átváltozván, | tanítványaid előtt a napnál vakítóbb fényt árasztottál. | Mózes és Illés pedig megjelenvén előtted, | téged az élők és holtak Istenének neveztek | és dicsőítették a te kimondhatatlan gondviselésedet, | kegyességedet és kimeríthetetlen irgalmadat, | mellyel a vétkeiben elmerülő világot üdvözítetted.

Ki szüzi felhőtől születettél | és testet öltöttél | és a Tábor-hegyén színedben átváltoztál | és fényes felhő vett körül téged, Urunk, | az atyai hang a körülvevő tanítványaidnak kedves Fiának jelentett ki téged, | hirdetvén

mint egylényegűt | és egyuralkodásút. | Azért Péter csodálkozván, felkiáltott: | Jó nekünk itt lenni, | nem tudván, mit szolott, | sokirgalmú Jótevőnk.

Dicsőség . . . Most és . . . : 8. h. Magához vevén Krisztus Pétert, Jakabot és Jánost a magas hegyre, | átváltozott előttük színeiben | és arca sugárzott, mint a nap; | ruhái pedig fehérek lettek, mint a világosság | és megjelent ottan Mózes és Illés, | kik beszéltek Ővele | és fényes felhő árnyékolta be őket | és ime szózat hallatszott a felhőből: | Ez az én kedvelt Fiam, | kiből nekem kedvem telik, | őt hallgassátok. *Nagy Doxológia.*

A szentmisén.

I. Antifóna: Örvendezzetek az Úrnak, minden föld! mondjatok dicséretet az ő nevének, tegyétek dicsőségessé dicséretét.

Az Istenszülőnek imái által, Üdvöztő, üdvözíts minket.

A te mennydörgésed szólt a fürgetegben, villámlásaid tündököltek a földkerekségen; a föld megmozdult és rengett.

Az Istenszülőnek imái által stb.

Dicsőségbe és ékességbe öltöztél, világossággal, mint köntössel körül vagy öltve.

Dicsőség . . . Most és . . . : Istenszülőnek imái által.

II. Antifóna: Sion-hegye északi oldalán a nagy király városa.

Üdvözíts minket, Istenfia, ki a hegyen színedben átváltoztál, énekelünk néked: alleluja.

Bevitte őket megszenteltetése hegyére, a hegyre, melyet az ő jobbja szerzett.

Dicsőség . . . Most és . . . : Istennek egyszülött . . .

Kik az Úrban bíznak olyanok, mint a Sion-hegye, nem fog ingadozni mindörökkön. *Üdvözíts . . .*

Tropár: Átváltoztál . . .

Körötte hegyek vannak és az Úr az ő népe körül, mostantól mindörökké.

Tropár: Átváltozál . . .

Ki megy fel az Úr hegyére? Vagy ki fog állani az ő szent hegyén? *Üdvözíts . . .*

Tropár: Átváltoztál...

Bemeneti vers: Bocsásd be világosságodat és igazságodat, Uram, azok elvezetnek engem és elvisznek a te szent hegyedre.

Tropár, Dicsőség... Most és...: Kondák.

Prokimen: Mely igen fölségesek a te műveid, Uram, mindeneket bölcseséggel cselekedtél.

Valóban méltó... helyett: Áldjad, én lelkem, a Tábor-hegyen színeiben átváltozott Urat. *És 9. Irmosz.*

Áldozási vers: A te orcád világosságában járunk és a te nevednek örvendezünk egész nap.

Vecsernye.

Uram, tehozzád...: 4. h. A te tiszteletre méltó... 597. lap.

Ki öröktől fogva... 597. lap.

Ki szúzi felhőtől... 597. lap.

Azután Vértanunak 3 a közös minedből.

Dicsőség... Most és...: Előábrázolni akarván... 591. lap.

Bemenet. Prokimen: A mi Istenünk a mennyben és a földön mindent, amit akar, megtesz.

Hā az ünnep szombatra esik, akkor ezt a prokiment az ünnep nagy vecsernyéjén énekeljük, szombaton este pedig: Az Úr országol.

Előverses szlichirák: 6. h. Minta dallamra. Könyörületből, mint másik Ádám jelentél meg a Szűztől, | képviselvén az első embert: Ádámot. | A Táborhegyen pedig színeidben átváltozván, | leplezted Istenségedet.

Elővers. Tied az egek és tied a föld.

Csodálkoztak a jelesebbek, látván a te nagy kegyelmedet | és a törvényt, a szent hegyen való átváltozásodat, Krisztus. | Velük mi is meghódolunk neked az Atyával | és Szentlélekkel együtt.

Tábor és Hermon a te nevedben örvendenek.

A teremtmény felvilágosíttatik | a te színeidben való átváltozásod által, Krisztus, | melyben az isteni apostoloknak a Tábor-hegyén | Mózással és Illéssel megmutattad magadat. | Mert Isten vagy, kimondhatatlan módon, | a napnál jobban tündökölsz.

Dicsőség... Most és...: Jertek, menjünk fel... (Lásd 593. lap.) Most bocsátod el, Uram... (Lásd 16. lap.) Tropár a szentnek, Dicsőség... most és...: az ünnepnek.

SZŰZ MÁRIA ELHŰNYTA.

NAGY BOLDOGASSZONY NAPJA.

Augusztus 15.

*Nagy vecsernye.**Uram, tehozzád . . . után: 1. h.*

Ó BÁMULATOS csoda ! | Az élet forrása | a sírba tétetik | és a sír az égbe vezető lépcsővé válik. | Vigadozz, Getszemáni, | az Istenszülőnek szent hajléka. | Kiáltasuk mi híven | Gábor arkangyalt követve, mondjuk : | Üdvözlégy, malaszttal teljes, | Úr van teveled, | ki általad adott a világnak | gazdag kegyelmet. (3-szor.)

Csodálatosak a te titkaid, Istenszülő Szűz ! | A Felsegesnek királyi széke voltál | és a földről ma a mennyekbe költöztél át. | A te dicsőséged isteni | és mennyei eredetű csodáktól tündöklök. | Szűzek, a Király anyjával ma a magasságba emelkedjétek fel. | Üdvözlégy malaszttal teljes, | Úr van teveled, | ki általad adott a világnak gazdag kegyelmet. (3-szor.)

A te elhunytodat dicsőítik az angyalok, | Arkangyalok, Trónok, Uralmak Kezdetek, | Hatalmak, Erők, Kerubok és a félelmetes Szeráfok, | örvendeznek a földiek a te isteni megdicsőíttetéseden, | földre borulnak a királyok, | arkangyalok az angyalokkal együtt és éneklik : | Üdvözlégy malaszttal teljes, | Úr van teveled, | ki általad adott a világnak gazdag kegyelmet. (3-szor.)

Dicsőség . . . Most és . . . Isteni parancsra a dicső apostolok | a föld minden határaitól a felhők szárnyain vitetvén, | a te tisztaságos testedhez hozattak | és mint szent ereklyét kegyelettel csókolták azt ; | a magasságbeli mennyei Erők pedig az ő fejedelmökkel lejövén, | legtisztább testedet hódolattal fölemelték | és tisztelettel környezve a mennyekbe vitték, | áhitattal kiáltván fel : | Ime a királynő, az Isten jegyese érkezik, | emeljétek fel egek a kapukat | és az örökkévaló világosság anyját hódolattal fogadjátok be ; | mert őérette lett az emberiség általános üdvözítése, | kire tekinteni nincs bátorságunk | s kit mél-

tóan dicsérni nem vagyunk képesek, | mert az Ő fönsége
felülhalad minden emberi értelmet; | azért, legtisztább
Istenszülő, | a te életadó Királyoddal | és Szülötteddel a
mennyen együtt lakozván, | állandóan imádkozzál éret-
tünk, | hogy üdvözítse és őrizze meg a maga új népét

minden ellenséges indulattól, | mert a te pártfogásodat
bírnak | örökké, ó Szeplőtelen.

Bemenet. Prokimen, a napi. Parimiák: 1. Teremtés könyve
28. r. 10—17. v.

2. Ezekiel jövődölésének 43. r. 27. v. és 44. r. 1—4. v.

3. Példabeszédek könyvének 9. r. 1—11. v.

Litián: 1. bolg. h. Kellett az Ige szemtanuinak | és szolgálainak az ő anyja testi elhunytát is látniok, | mert benne teljesedett be a titok, | hogy nemcsak az Üdvözítő mennybemenetelének legyenek csupán tanui. | Azért a föld minden határáról egybegyűlvén, | Sionba érkeztek | és a Keruboknál dicsőbb felszálló Szűznek a végtiszteletet megadták, | kit mi is az apostolokkal együtt hódolattal tisztelünk, | mert ő könyörög lelkünk üdvéért.

2. bolg. h. Ki az egeknél magasabb, | a Keruboknál dicsőségesebb | és minden teremtménynél tiszteletreméltóbb | és aki kimondhatatlan tisztaságánál fogva | az örök tisztaságú Lény befogadására méltónak találtatott, | az ma isteni Fiának kezébe adja át az ő szentséges lelkét | és őáltala mindenek örömmel telnek el, | ajándékozván nekünk gazdag kegyelmet.

Az örökké tisztaságú menyasszony | és az Atya tetzésének Anyja, | kit az Isten előre kiválasztott magának | a maga vegyítésnélküli egyesülésének lakhelyévé, | ma átadja tisztaságos lelkét Teremtőjének | és Istenének, | melyet az isteni szépségű testnélküli erők karjaikba vesznek fel | és az élethez visznek, | ki maga az Élet anyja, | szövétneke a megközelíthetetlen Világosságnak, | üdvössége a híveknek | és reménysége lelkünknek.

3. h. Jertek, föld határai | és dicsőítsük az Isten-
anyának tiszteletreméltó átköltözését, | mert a Fia kezébe adta át tisztaságos lelkét. | Azért a világ az ő szent elhunytával új életre kelvén, zsoltárookban, | himnuszokban és szellemi énekekben a testnélküliekkel | és az apostolokkal együtt fényesen ünnepli őt.

Dicsőség . . . : 5. h. Jer, az ünneplők gyülekezete, | jer és alakítsunk énekkart, | jer és dicsérjük énekekkel e szent hajlékban | az Isten anyjának dicsőséges elhunytát, | mert ma nyílt meg az ég csarnoka, | hogy befogadja annak szülőjét, | kit a mindenség nem képes magába befogadni | s ki az élet forrását a földnek adta, | ma áldással és isteni szépséggel ékesíttetik. | Az angyalok együtt énekelnek az apostolokkal | és örömmel látják a földi életből a mennyi életbe való átköltözését, | ki az élet kezdőjét szülte. | Azért mi is mindnyájan hódolván előtte, kérjük őt : | Űrnők !

ne feledkezzél meg szerető gyermekeidről, | kik híven tisztelik a te szentséges elhunytodat.

Most és . . .: Énekeljetek, népek, a mi Istenünk Anyjának, | énekeljetek, | mert ma az ő legtisztább lelkét az őtőle megtestesült Fiának kezébe adja át, | kit szüntelenül imádd, | hogy ajándékozzon a világnak békességet | és gazdag kegyelmet.

Előverses szlichirák: 4. h. Jertek, népek! Énekekben tiszteljük | a tisztaságos szeplőtelen Szűzet, | kitől az Atyának megtestesült Igéje | kimondhatatlan módon született | és kiáltunk neki: | Áldott vagy te az asszonyok között | és áldott a te méhed, | mely Krisztust hordozta, | kinek szent kezébe ajánltad lelkedet. | Imádd őt érettünk, | hogy üdvözítse lelkünket.

Elővers: Kelj fel, Isten és menj nyugvóhelyedre, te és hatalmad szekrénye.

Dávid király énekét zengedezzük ma, hívek, Krisztus Istenünknek: | «Utána szűzek vezettetnek, úgymond, a Királyhoz; | az ő társai hozzád vitetnek, | bevitetnek igazsággal és örvendezéssel», | mert ő Dávidnak nemzedékéből származván, | ki által mi is megszenteltettünk, | az ő fiának és Urának kezébe átadja magát; | kit is mint Isten anyját énekelvén, kiáltunk és mondjuk: | szabadíts meg minket, ó szeplőtelen Szűz, | kik téged Isten anyjának vallunk, | minden veszedelemtől és bajtól.

Isten megesküdött igazsága felől Dávidnak: és nem másolja azt meg.

A te tiszteletreméltó elhunytodat tisztaságos Istenszülő Szűz, | az angyalok sokasága a mennyekben | és az emberi nem a földön összhangzóan magasztalja; | mert Krisztusnak, a mi Istenünknek anyja vagy. | Ne szűnjél meg érettünk szüntelenül imádkozni hozzá, | mert Isten után tebenned van minden reményünk, | magasztalt és férfit nem ismerő | Istenszülő.

Dicsőség . . . Most és . . .: Midőn megváltál e földi élettől, magasztalt Istenszülő Szűz | és isteni Fiadhoz költöztél, | jelen voltak Jakab apostol, | az Úrnak testvére | és jeruzsálemi főpap, | Péter, a főapostol és az egész apostoli kar, | nyilvános hitvallással énekelvén Krisztus

Istenünk gondviselésének fenséges titkát | és a te leg-
tisztabb testedet meghatottan eltemették. | Fönt pedig
a mennyekben a dicséretes angyali Erők e csoda felett
álmélkodván, | egymáshoz szólának: | Emeljétek fel kapui-
tokat | és fogadjátok be az ég és föld Teremtőjének Szülő-
jét | és dicsőséget zengedezvén, magasztaljuk a tisztasá-
gos szent testet, | melyben a mi láthatatlan Urunk látha-
tóvá lett. | Mi is tehát, földiek, | kérjük a mai napon a
megdicsőült szeplőtelen Szűzet, | emelje fel a keresztény-
ség hatalmát | és könyörögjön a mi lelkünk üdvéért.

Most bocsátod el, Uram... *Tropár: 1. h.* Szülésedben
a szüzességet megőrizted, | halálodban pedig a világot el
nem hagytad, | mert anyja lévén az életnek, | átköltöztél
az életre | és imádságaidal megmented | az örök haláltól
a mi lelkünket. (*3-szor.*)

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr... után Tropár: Szülésedben... (3-szor.)

1. Leülő: 1. h. Minta dallamra. Az apostolok tiszteletre
méltó kara | csodálatos módon egybegyűl, | hogy elte-
messe a te tisztaságos testedet, legdicsőbb Istenszülő. |
Velük együtt zengedezett az angyalok sokasága is, |
magasztalván a te tisztaságos elhunytodat, | melynek emlékét
mai napon hittel ünnepeljük.

Dicsőség... Most és...: Ugyanaz.

2. Leülő, 3. h. Dallam: A te szüzességed szépségén...

Szülésedben a szeplőtelen fogantatás, | elhunytodban
az enyészetenkívüli halál: | csoda a csodában folyt egybe,
Istenszülő! | Mert mint férfit nem ismerő Szűz, | tisztasá-
gos testtel magzatot ápoltál | s mint Istennek anyja,
halotti drága kenetekkel temettettél el. | Miért is az
angyalokkal együtt énekeljük neked: | Üdvözlégy, ma-
laszttal teljes!

Dicsőség... Most és...: Ugyanaz.

Dicsérjétek az Úr nevét... *49. lap.*

Magasztalunk téged, | Krisztus Istenünknek szeplőte-
len Anyja | és dicsérjük a te dicsőséges elhunyasodat.

Előversek. Örvendezetek az Úrnak minden föld! Mondjátok

dicséretet az ő nevének; tegyetek dicsőségessé dicséretét. Dicsőséges dolgok mondatnak felőled, Isten városa. — A te házatad szentség illeti, Uram, örök időkre. — Megemlékezem a te nevedről, minden nemzedékről-nemzedékre. — *Dicsőség... Most és: Alleluja.* Felmeneteli éneket hozunk neked, Mária, mert áttetted lakásodat a földiektől az égiekbe.

Leülő: 4. h. «Elcsodálkozott József...» dallamára. Mondd, Dávid, micsoda ünnep ez, | amelyről a zsoltárkönyvekben énekeltél hajdan? | Mert az istengyermekeket, a leányzót, | a Szűzet a tőle mag nélkül született Krisztus áttette a magasságbeli lakhelyre. | Azért örvendeznek a krisztusi anyák, | leányzók és ifjú asszonyok, kiáltván: | Üdvözlégy, ki átköltöztél a magasságbeli mennyországba.

Dicsőség... Most és...: Ugyanaz.

Ifjúságomtól kezdve... 45. lap.

Prokimen: 4. h. Megemlékezem a te nevedről nemzedékről-nemzedékre.

50. zsoltár után sztychira: 6. h. Midőn legtisztább tested eltemettetéséhez, ó Istenszüdő, | előkészületek történtek, | akkor az apostolok körülállván halottas ágyadat, | szent megilletődéssel szemlélték téged | s némelyek látván élettelen testedet, | félelemmel teltek el; | Péter pedig könnyhullatások közt rebegé: | Ó, Szűz! kiterítve látlak téged, | mint mindenek anyját | és csodálkozom, mert tebenned helyezkedett el a jövő élet gyönyöre. | De, ó tisztaságos, | esedezzel a te Fiadhoz és Istenedhez, | hogy sértetlenül őrizze meg az ő lelki nyáját.

Kánon: 1. h., 1. irmoz. Istentől felékesített legszentebb Szűz Mária, | a te elhunytad emléke egybegyűjti dicséretedre a hívók seregét, | kik énekkel örvendezve hangoztatják a te egyszülött Fiadnak: | «mert dicsőséggel megdicsőítettet».

Katavászia. Felnyitom az én számat...

3. Mindeneknek Alkotója, | isteni bölcsesség és erő, | Krisztus, változhatatlan s meg nem ingatható Szentegyházat alapítottál, | ki egyedül szent vagy s a szentekben nyugszol.

Üpakój: 8. h. Mi minden nemzedék magasztalunk téged, Istenszüdő Szűz, | mert a befogadhatatlan Krisztus Istenünk benned lakást venni kegyeskedett. | Boldogok

vagyunk mi is, | mivel védelmünk vagy nekünk : | mert nappal és éjjel imádkozol érettünk | és a kormányzás pálcái a te imáid által megerősítettnek. | Azért felkiáltván, énekeljük : | Üdvözlégy malasztal teljes, Úr van teveled.

4. A próféták hirdetési | és jövendölési, Krisztus, | kijelentették a Szűztől való megtestesüléset, | fényességed sugarai világossággul szolgálnak a nemzeteknek | s a mélységek örvendezve hangoztatják neked : | dicsőség a te erődnél, Emberszerető !

5. A te erényeid isteni | és kifejezhetlen jóságát hirdetjük, Krisztus, | mert az Atyának örökkévaló dicsőségéből a te személyedben együttesen örök világosság lakozván, | a Szűznek méhében történt megtestesülésed által | Nap gyanánt tündökölsz a sötétségben | és árnyékban ülőknek.

6. A tenger habjaiból a cethal gyomrában eredő tűz, | Jónás próféta, a te háromnapos eltemettedésed előképe, | ki megszabadulván, | mikép küldve volt, | sértetlenül hangoztatta : | «a dicséret szavával áldozok teneked, Uram».

Kondák: 2. h. Az imádságban fáradhatatlanul ... 608. lap.

Ikosz. Erősítsd meg az én értelmemet, Krisztusom, | mert a világ erősségét, a te tiszta anyádat merésztem megénekelni. | A kifejezések megválasztásában erősíts meg engem | és a nehéz gondolatokban oltalmaz, | mert te azok kérését, kik hittel kiáltanak hozzád | és kérnek téged, teljesíted. | Ajándékozd nekem az ékes-szólás nyelvét | és az illedelmes gondolkodást, | mert a megvilágosítás minden ajándéka tőled küldetik le | Világosságot árasztó, | ki a mindenkor Szűz méhébe költözni kegyeskedtél.

7. A csillapíthatatlan haragnak | és tűznek ellene szegült az isteni akarat; | mert a tüzet harmattal oltotta, | a haragot pedig kigúnyolta, | hol a szent ifjak isteni ihlettségű, | okos és hármasszócsöve a lángok közt énekelve hirdette: | Áldott vagy te, a mi és Atyáinknak dicsőített Istene!

8. Az isteni és mindenható angyal olyan lángot mutatott az ifjaknak, | mely harmat gyanánt hűsítette őket | s megégette a gonoszokat; | az életadó Forrás pedig a Szűzet teremtette, | ki megrontotta a halált | s életet ad az így éneklőknek: | A mindenek Teremtőjét, | mi megváltottak énekeljük | és magasztaljuk mindörökké.

Előének: Csodálkoztak az angyalok, látván a tisztaságos elhunyasát, miképen száll fel a Szűz a földről az égbe.

9. Meggyőzetik tebenned, tisztaságos Szűz, | a természet rendje; | mert nálad szűzességet hirdet a szülés | és életet ígér a halál; | szülés után mint szűz | s halál után mint élő, | mindenkor üdvözítéd a te örökségedet, Istenszüdő

Magasztald én lelkem az Istenanyának a földről az égbe való költözését.

Fényének. Minta dallamra. A föld minden határaitól | egybegyűlt apostolok, | temessétek el testemet | a Getzemáni-kertben | és te, Fiam és Istenem, | vedd magadhoz az én lelkemet. (3-szor.)

Dicséreti sztechirák. 4. h. «Mint a vértanuk nagy hőség» dallamára. A te dicső elhunyton az egek örvendeznek | és az angyali rendek a föld minden lakóival vigadoznak, | dicsőítő énekeket hangoztatván neked, | mint az Uralkodó Anyjának, | legtisztább szeplőtelen Szűz,^o | ki az emberi nemet az ősi átoktól | megszabadítottad. (2-szer.)

A föld minden határaitól | isteni sugallatra összegyűltek az apostolok jelesei, | hogy eltemessenek téged | és amint a földről a magasságba felvitetni láttak téged, | Gábor arkangyal szavával örvendezve kiáltották: | Üdvözlégy, ki az Istent méhedben hordoztad, | üdvözlégy, ki szülésed által | a földieket a mennyieikkel összekötötted.

Aki a halhatatlan Életet szűlted, | tiszteletreméltó elhunyasoddal az életbe költöztél | s az angyalok, kezedek, erők, apostolok és próféták | és minden teremtettség lények láthatatlanul környeznek téged, | miután a te Fiad testnélküli kezéből átvették a te tisztaságos lelkedet, | Isten jegyese, Szűzanya.

Dicsőség . . . Most és . . . 6. h. A te halhatatlan elhunytondra, az Élet anyja, Istenszüdő, | az apostolok felhők által a levegőbe ragadtattak | és, akik a világon szétszórva voltak a te szent tested elé egy karba állítottak, | melyet ők kegyelettel eltemetvén, | Gábor szavával kiáltották neked: | Üdvözlégy malasztal teljes, szeplőtelen Szűzanya, | Úr van teveled. | Velük együtt imádd

mint Fiadat és Istenünket, | hogy üdvözítse a mi lelkünket.

Nagy doxológia.

A szentmisén.

Tropár: Szülésedben 604. lap.

Kondák: Az imádságban fáradhatatlanul buzgólkodó Istenszülőt, | pártfogásban a mi változatlan reménységünket, | a halál és a sír nem tarthatta meg sajátjának, | mivel őt, mint az Élet szülőanyját | az ő méhében elhelyezkedett Fiúisten | az örök élet dicsőségébe vezette be.

Prokimen, 3. h. Magasztalja az én lelkem az Urat és örvendezz lelkem, az én üdvözítő Istenemben.

Valóban méltó helyett: Csodálkoztak az angyalok, | látván a tisztaságos elhunyasát: | miképen száll a Szűz a földről az égbe. És 9. Irmosz.

Áldozási vers. Az üdvösség kelyhét veszem és az Úr nevét segítségül hívom.

Vecsernye.

Uram, tehozzád... után; szlichirák: 2. h. Dallam: Minő koszorúkkal. Minő ajkakkal dicsérjük az Istenszülőt, | az Isten megszentelését mi méltatlanok? | Ki minden teremtménynél tiszteltebb, | a keruboknál és minden angyaloknál szentebb, | ki a mennyország elmozdíthatatlan trónusa, háza vagy, | kibe a Magasságbeli költözött, a világ üdvössége, ki az ő emlékét ünneplőknek | nagy és gazdag kegyelmet ajándékoz.

Minő félelmetes éneklés volt az, | melyet az Ige apostolai hoztak neked, | körülállván a te halottas ágyadat? Szomorúan énekelték: | Elmegy a királyi palota, | felemelkedik a megszentelés szekrénye. | Emelkedjetek fel, kapuk, | hogy bemenjen az örömbe az Isten ajtaja, | ki szünet nélkül kér a világnak | bőséges kegyelmet.

Minő lelki énekeket hozunk neked most, Legszen-
tebb? | Halhatatlan elhunyasoddal | ugyanis az egész világot megszentelted | és a magasságbeliekhez költöztél, | hogy a Mindenható jóságát megértse | és mint Anya vele örvendezz, kit az angyali rendek | és az igazak lelkei

környeznek, Tisztaságos. | Velük együtt kérj békességet és nagy kegyelmet.

A képek tiszteletének: ugyanaz a hang. Minő földi szemekkel tekintsünk fel a te isteni fénytől ragyogó képedre? | amelyre az angyali seregek sem tekinthetnek. | Mert a hitetlenek földjéről ma isteni intésre eltávozik | és az uralkodó Városhoz | és az istenfélő néphez közeledik. | Az ő felmeneteléhez királyok jelennek meg, leborulva előtte | félelemmel és hittel, Krisztus.

Minő földi kezekkel tapintsuk meg | a te képedet, ó Üdvözítőnk, bűnnélküli megközelíthetetlen Istenünk, kik bűnnel vagyunk fertőzve, | kik el vagyunk rútitva. | A kerubok félelmükben elfödik arcukat, | a szeráfok nem képesek tekinteni a te dicsőségedre, a teremtetett lények félelemmel szolgálnak neked. | Ne ítélj el minket, | kik méltatlanul és félelemmel csókoljuk | a te képmásodat, Krisztus.

Ismét az uralkodó ünnep isteni napja van ma, | mert ma, aki a magasságban székel, | az ő tiszteletreméltó képéért meglátogatott minket; | ki a magasságban a kerubok előtt is láthatatlan képben látszik, | amely ahhoz hasonlít, | amelyet az Atya legtisztább ujjával kimondhatatlan módon a saját hasonlatosságára festett, | amely előtt hittel és szeretettel | leborulva megszentülünk.

Dicsőség: 8. h. Emberszerető Uralkodó! | Nagy a te gondviselésed titka! | Nemzedékről-nemzedékre gondját viselvén teremtményeidnek, | legtisztább arcodat ábrázoló képmásodat elküldted a hűséges Abgárnak, | ki nagyon vágyott téged látni, | kit istenségében még a kerubok sem láthatnak, | hogy látván a te képedet, | ki önként megtestesültél | és önként szenvedtél, | mi is a te szeretetedre hevüljünk, | amelyet könnyörületed sokasága szerint | ránk árasztottál.

Most és . . . Ma titkon szüzi arcok állják körül a Szűz és Anya ágyát | és az igazak lelkei körülvéve, a Királynőt dicsőítik. | Amazok miró helyett a szüzességet hozzák ajándékul, | emezek pedig erényeikkel szellemi éneket hoznak, | mert illik, hogy az Isten anyja, | mint Királynő királyi erényekkel ékeskedőkkel vétesse magát

körül. | És miután velük együtt mi is tiszta életet hoztunk, | menjünk Istenünk anyjának temetésére | és himnuszokban és szellemi énekekben egybehangzóan magasztaljuk őt.

Előverses énekek: 4. h. Tiszteletreméltó kereszted jelét . . . : dallamára. Nem tüzes szekeren mentél fel a földről, | miként az igaz Illés, | de maga az igazság Napja legszentebb kezébe vette át legtisztaságosabb lelkedet | és magában megnyugtatta; | és dicsőségesen áttevén téged ebből az élethől a másikba, Tisztaságos, | minden képzeletet felülmúló módon | örömmel tisztel.

Vers. Kelj fel, Isten és menj nyugvóhelyedre te és hatalmad szekrénye.

Jertek ünnepkedvelők, | hogy az Isten anyjának átköltözését ünnepeljük ma, | mert kezdetben valóban a testnélküli Atyától kisugárzott | és végül örvendezéssel az ő méhéből született Jézus Istenünk kezébe adta át | tisztaságos lelkét, imádván őt, | hogy üdvözítse a mi lelkünket.

Vers. Isten megesküdött igazsága felől Dávidnak és nem másolja meg.

Rettentő nagy csoda! Aki a befogadhatatlan Királyt magában hordozta, ma a sírba tétetik | és angyali rendek az apostolokkal együtt félelemmel temetik | az ő Isten előtt kedvelt és tisztaságos testét | és azt felemelve, a mennyekbe viszi Jézus, | az ő Fia és lelkünk Üdvözítője.

Dicsőség: 6. h. Amint akartad, úgy testesültél meg, Uram. | Tetszett neked a mi szegénységünket magadra venni | és jószívűséged gazdagságát mutattad meg, | amellyel engem, a port, életre keltettél. | Dicsőítünk téged, Emberszerető, | látván képedben gondviselésed képét. | Ezzel szabad bemenetet ajándékozz szolgálidnak a paradicsomba, Üdvözítő, | elnézvén minden vétkezésüket.

Most és . . . : 8. h. Bebizonnyította Jézus, a mi Istenünk, | a te Fiad, Istenszülő, | a maga két természetét, | mert mint ember meghalt és mint Isten feltámadott | és úgy tetszett neki, hogy te, Istenanya, a természet törvénye szerint elhunyj, | hogy ne lássék a hitetlenek előtt képzelődésnek az ő gondviselése. | Mert átköltöztél a mennyei

hazába, | égi menyasszony, | ki lakhelyed palotájából, | a földből vagy véve; | megszenteltetett a lég a te felmeneteled által, miként megvilágosított a föld a te születésed által, | az apostolok előre küldenek, az angyalok felvesznek. | Azért eltemetvén a te tisztaságos testedet | és elénekelvén a temetési éneket, | félelemmel szemlélték és rettegve mondták: | Ez az elváltozás a Magasságbeli rendeléséből van, mert ő veled van és nem fogsz viaskodni. De te, magasztald Anya, | ne hagyj el minket, | kik nézünk téged, | mert mi a te néped és legelőd juhain vagyunk | és a te nevedet hívjuk segítségül, | kérvén téged üdvösségünkért | és gazdag kegyelemért.

Most bocsátod el, Uram... *után: tropár, 2. h.*

A te szent képed előtt leborulunk... *177. lap.*

SZENT ISTVÁN, MAGYARORSZÁG ELSŐ APOSTOLI KIRÁLYA.

Augusztus 20.

Nagy vecsernye.

Uram, tehozzád... után 4. h.

Dicső életed folyására nézve | te igazi második Konstantin voltál, | mert valamint ő a pogányság bálványimádásából | Krisztus evangéliumának világosságához | vezette nagy nemzetét, | úgy te is a pogányság sötétségéből | az igaz hit ismeretére | vezetted ki magyar nemzetedet. | Imádd a téged szerető Krisztust, | kinek apostola voltál, | adjon nekünk és az egész magyar nemzetnek | békességet és gazdag kegyelmet. (2-szer.)

Örök fényben úszva vigadoz a Sion hegye, | mely Mózes törvénye által megszenteltetvén, | látta a Láthatatlant; | szintúgy fényt árasztva örvendez a te országod is, | szent István király, | mely nem a felhők közt, | hanem saját fiának lelkében látta megdicsőülve az Atyát és Fiút és a Szentlelket. | Imádd őt érettünk, | hogy üdvözítse a mi lelkünket. (2-szer.)

Lelkileg szülőatyja | s a testiekben királyja voltál a te

magyar népednek, ó szent István! | valódi hithirdető és Krisztus apostola, | ki országod határai között a szent keresztséget elterjesztetted | és ezáltal megszentelted | és megvilágosítottad a magyar nemzet fiait.

Az igaz hit gyökere te voltál, szent István, | ki eltelve Szentlélekkel, | neveltél az egyháznak kedvesen illatozó sarjakat, | szent Imrét, szent László királyt és szent Erzsébetet, | kikkel együtt Isten színe előtt állván, | imádkozzatok a mi lelkünk üdvösségéért.

Dicsőség: 8. h. Jertek, gyűljünk egybe, ó hívek, | szent István, Magyarország atyja és tanítója drága emlékének tiszteletére; | mert ő pogány magyaroktól származva, | megkedvelte az őt kedvelő Krisztust, | kihez örvendve szállott föl, | mert tartománya összes magyar népét az igaz hitre | s a Szentháromságban élő egy igaz Isten imáadására megtanította | s határaitól a hamis vallást kiküszöbölte. | Azért mi is az ő szent emlékét mai napon ünnepelve, | szeretettel kérjük őt, | imádkozzék érettünk az Úrhoz, | hogy segítse győzelemre a mi apostoli királyunkat | minden ellenségei és támadói ellen, | adjon békességet hazánknak | és üdvöztse a mi lelkünket.

Most és . . . A mennyei király . . . stb. 8. h. . . . 32. l.

Előverses szlichirák. 8. h. Ó dicsőséges csoda! | Az emberi ész büszkesége megtöretik ma | és kesereg a gonosz szellemek tábora, | látván hazánk terein a vadhajtású vesszők elpusztítását | és isteni erő folytán égből eredő | és áldásthozó új ültetmények beplántálását, | ó megdicsőített és örökemlékű nagy királyunk, szent István! | a te hervadhatlan és örök épségű szent Jobbod által.

Kik hajdan a hamis vallás kegyetlenkedései által | megnyugvás nélkül hanyattatának, | mai napon szent István buzgólkodása folytán, | a Krisztus szentegyházában nyugalomnak örvendenek, | mert őt Krisztus Istennünk, mint hajdan szent Pált, | hívta meg egyháza terjesztésére | és fejedelemmé tette őt e földön, | hogy világossítsa fel nemzetét a szent keresztséggel.

Üdvözlégy szent István, Magyarország dicsósége, | üdvözlégy, a hívő lelkek vezére, | üdvözlégy hazánk megdicsőített királya; | üdvözlégy hitünk védbástyája, | üd-

vözlég a hozzád menekülők csendes révpartja, | üdvözlég a hit legszilárdabb kösziklása, | ki folyton könyörögsz a te vallásos | és téged kegyelettel tisztelő magyar népedért.

Dicsőség . . . : 8. h. A vallásosság kezdeményezőjét, | a hitigazságok hirdetőjét, | szent István királyt dicséretekben | és lelki énekekben magasztaljuk, mondván : | örvendj, Krisztusnak bátor harcosa, | ki öldöklő ellenségünket végleg megrontottad | és minket az ő csábításaitól megmentvén, | Krisztus Istenhez vezettél ; | de, ó legboldogabb és legdicsérendőbb ! | könyörögj a mi Urunkhoz : | adjon békét, egészséget, | boldog országlást a mi apostoli királyunknak, | ellenségei felett biztos győzelmet | és a mi lelkünknek gazdag kegyelmet.

Most és . . . Istenszüdő Szűz, | fogadd kegyesen a te szolgálid könyörgését | és ments meg minket minden szükségből és aggodástól.

Tropár: 1. h. Krisztusnak hív apostola, szent István első királyunk, | az igaz keresztény hitet szívedbe fogadván, | példás életed, könyörületes szíved és alázatosságod által, | a Szentháromságban az egy élő Isten imáadására tanítottad a magyar népedet | s mint a hamis vallás legyőzője, Krisztusnak egyházakat építettél | és a boldogságos Szűz védelmébe ajánlva hazánkat, | annak létezését örök időkre megalapítottad.

Reggeli isteni tisztelet.

Isten az Úr . . . után: tropár az ünnepnek, dics.: ap., most és . . . : ünnepnek.

1. Leülő: 1. h. Mint a hit kezdeményezőjének és gyökerének, | ó boldog apostoli király, szent István ! kiáltjuk neked : | imádd érettünk Krisztus Istent, | ajándékozzon nekünk bűnbocsánatot, | kik szeretettel ünnepeljük a te szent emlékedet. (2-szer.)

Dicsőség . . . Most és . . . Taníts meg minket a bűnbánat útjára, kik a gonoszság ösvényeire tévedtünk | és a jóságos Istent megharagítottuk, | szeplőtelen és legáldottabb Mária, | a kétségbeesettek menedéke | és Istennek hajléka.

Magasztalunk téged, | igazhitű királyunk, szent István |

és tiszteljük a te szent emlékedet, | ki magyar hazánkat a szent keresztség által megvilágosítottad.

Elővers. Az egek beszélnek a te csodáidat, Uram. — Fejedelmekké rendeled azokat az egész földön. — Nagy a mi Urunk és nagy az ő ereje és bölcseségének nincsen száma. — *Dicsőség... Most és...: Alleluja.*

Prokimen. Fölmagasztaltam a választottat népem közül.

50. zsoltár után: 8. h. Az apostoli buzgóságú szent István királyt, | egybegyűlvén, dicsőítsük, | ki által megismertük Krisztus Istent | és a sötétségből a világossághoz közeledvén, | szívünkben és lelkünkben megvilágosítottunk; | az ő emlékét ünnepelve, | együtt örvendezünk, | feltalálván őbenne az igazi vezérőt a mennyek hazájába.

Katavászia. Keresztet rajzolván egyenes vesszejével... 366. oldal.

Kondák. Rettenetes és legyőzhetlen védelmünk... Lásd a 37. oldalon.

Dicséreti szlichirák: 4. h. Erős fegyvert adott a mi királyunk kezébe, | a te drága keresztedben, Uram, | mellyel igazságos életet élt a földön | és vallásosságban tündökölt, | méltóvá tévén magát kegyességed által a mennyek országára: | miértis a te emberszerető üdvöngöztetésodat dicsőítjük, Krisztus Isten, | lelkünk Üdvözítője.

A te tiszteletreméltó hódolódnak Salamon bölcsességét, | Dávid király szelídségét, | az apostolok igazhitűségét adtad, Uram, | mint királyok Királya | és Uralkodók Ura; | miértis a te emberszerető üdvöngöztetésodat dicsőítjük, Krisztus Isten, lelkünk Üdvözítője.

Királyi bíborodat Krisztus szolgálatára rendelted, ó dicső király, | őt ismervén el Istennek | és minden királyok jótevőjének, | kinek segélyével minden jó kezdet győzelemmel jutalmaztatik; | azért teneked királyságot ajándékozott az emberszerető Jézus, | a mi lelkünk Üdvözítője.

Dicsőség...: 2. h. Nem az emberektől kaptál hivatást, | de, mint a csodálatos szent Pál, felülről nyerted azt, | Krisztus Istentől, ó szent István; | mert te a szent kereszt jelével körülbástyáztatván magadat, | mint gazdag halászatban az ő hálójába estél | s ezáltal legyőzhetlenné tetted

magad minden látható és láthatatlan ellenségeid előtt; |
 azért mi, földi halandók, | kik a te szent emlékedet kegye-
 letesen tiszteljük, | kérünk téged, küldj nekünk lelki
 világosságot, | megtisztulást és gazdag kegyelmet.

Most és . . . : theotokion.

KERESZTELŐ SZENT JÁNOS FEJVÉTELE.

Augusztus 29.

Nagy vecsernyén.

Uram, tehozzád . . . után sajáthangú szlichirák: 6. h.

AFESLETT erkölcsű Heródesnek születésnapja ünnepeltet-
 vén, | a gyalázatos táncosnő megnyerte az esküvés-
 sel megerősített ígéretet; | mert az Előhírnöknek feje
 vétetvén, | étel gyanánt tálon hordoztatott körül a le-
 települteknek. | Ó förtelmes lakoma | gyilkossággal pá-
 rosult méltatlan cselekmény! | De mi Keresztelő Jánost,
 | mint a halandók legnagyobbikát, | méltó tisztelettel
 magasztaljuk. (2-szer.)

A gonosz ördög tanítványa táncával, | az Előhírnök
 fejét nyerte jutalmul. | Ó vérengző vendégség... | Jobb lett
 volna nem esküdnöd, gonosz Heródes, | te kéjelgő rokon |
 és ha esküt fogadtál, | nem jó dologban tetted; | haszno-
 sabb lett volna esküt szegve életet nyerni, | mint az igaz-
 ságot játszva, az Előhírnök fejét vétetni. | De mi Ke-
 resztelő szent Jánost, | mint a halandók legnagyobbikát, |
 méltó tisztelettel magasztaljuk. (2-szer.)

Nem szabad volt neked, Heródes, | az ördög rábeszélé-
 sére | és a testiség tomboló eltévelyedésére | a házasság-
 törés megfeddőjét halálra ítélned. | Nem szabad volt neked
 | az ő legtisztesebb fejét | a szerencsétlen bűnös asszony-
 nak átadnod a tánc kedvéért tett eskü miatt. | Hogy
 mertél ekkora gyilkosságra vetemedni? | Hogy nem égett
 el a bűnös táncosnő, | midőn lakoma közben a tálon körül-
 hordozta azt? | De mi a Keresztelőt, | mint a halandók
 legnagyobbikát, | méltó tisztelettel magasztaljuk. (2-szer.)

Heródiás majd örjög, | majd búslakodik. | Ó csá-
 bító tánc | és cselvető vendégség! | A Keresztelőnek feje

vétetett | és Heródest szomorúság fogta el. | A te Elő-
hírnököd könyörgései által, Uram, | ajándékozz békessé-
get a mi lelkünknek.

Dicsőség . . . : A feslett erkölcsű Heródesnek . . . 615. l.

Most és . . . : Ó, ki nem áldana téged . . . 28. lap.

*Bemenet. Prokimen a napnak. Parimiák. 1. Izaiás
jövedőléseinek olvasása: 40. r. 2—6. v. 41. r. 47—18. v. 45. r. 8. v. 48. r.
20—21. v. 54. r. 1. v.*

*2. Malakiás jövedőléseinek olvasása: 3. r. 1—3., 5—7. 12., 18. és
4. v., 4—6. v.*

3. Bölcsesség könyvének olvasása: 4. r. 7., 16—20. v. és 5. r. 1—7. v.

*Litián: 1. bolg. h. Minek nevezzünk téged, prófeta? |
Angyalnak, | apostolnak, | vagy vértanunak? | Angyalnak,
mert úgy éltél, mint testnélküli, | apostolnak, mert ki-
oktattad a pogányokat, | vértanunak, mert Krisztusért
fejedet vették. | Őt imádd, | hogy könyörüljön a mi lel-
künkön.*

Az Előhírnök fejevételének emlékét ünnepeljük. |
Akkor ugyanis a tálra kiömlő vért, | most pedig az egész
földkerekségre kiáramló gyógyulást.

Ma a gyilkosság bectelen anyja | istentelen koholmá-
jával | és gyilkosságszándékú tanácsával feslett erkölcsű
leányát | a minden prófétánál nagyobb istenhirdető |
megölésére felbujtotta; | mert az ellenséges Heródes go-
nosz születésének évfordulóján | vendégséget rendezvén, |
esküvel megerősítve kívánta a csodatevő istenhirdető tisz-
tes fejét, | amit az esztelen megcselekedvén, | esküje be-
váltásával ajándékul adta oda neki azt a női táncért. |
Mindazonáltal nem szűnt meg Isten titoknoka | Isten
előtt utálatos viszonyukat élete végén is megszégyeníteni, |
mert feddőleg mondá: | Nem szabad neked Fülöp test-
véred feleségét szeretni. | Ó micsoda születésnap lakoma! |
mely a prófeta meggyilkolásával és vérével van telve! |
Mi pedig istenfélő bölcseséggel az Előhírnök fejevételét
ünnepi ruhába öltözve ünnepeljük | és mint nagy szent
napon örvendezzünk | és kérjük őt, | bírja könyörületre
a Háromságot, | hogy az álnokság szenvedélyétől szaba-
dítson meg minket | és üdvözítse lelkünket.

*4. bolg. h. Nem illő születésnapot | és szemérmetlen
vendégséget rendezett Heródes, | mert tiltott szerelmedtől*

megittasulva | és a gonosz asszony haragjától befolyásolva,
lefejeztette az Előhírnököt, | de nem vághatta ki a próféta
nyelvét, | mely esztelenségét megszégyenítette. | Ártatlan
vér ontásával akarta szörnyű bűnét betakarni, | de a min-
denkinek bűnbánatot hirdető szót nem némíthatta el. |
Ő együtt örvendvén a gyilkossággal, | mi pedig együtt
ünnepeljük Keresztelő János lefejeztetésének áldott emlé-
két, | mert az egyetlen sokirgalmú Krisztus Istenünket, |
a Keletet, a pokol tornácában megelőzi, | hogy örök
életet hirdessen a sötétségben | és a halál árnyékában
ülőknek.

Jertek, népek! Dicsőítsük a prófétát és a vértanút |
és Krisztus Keresztelőjét. | Mert ő testben angyal volt. |
Heródest megfeddte | és törvénytelen házassága miatt őt
elítélte. | Az erkölcstelen tánc miatt tisztos feje leváogatik, |
a pokol tornácában levőknek | a halottaikból való fel-
támadást hirdeti | és szorgalmasan imádkozik az Úrhoz, |
hogy üdvözítse lelkünket.

Jertek népek! Dicsőítsük a prófétát, | a vértanút |
és Üdvözítőnk Keresztelőjét, | ki a pusztába siet élni, |
vad mézzel és sáskával táplálkozván, | a bűnös királyt
megfeddte, | a mi kislelkűségünket pedig megvigasztalta,
mondván: | Térjete meg, | mert elközelgett mennyek-
nek országa.

Dicsőség . . . : 5. h. Heródes, gyalázatos tettének szé-
gyenét elkerülni gondolván, | gonoszul oda adta fejedett a
bűnös asszonynak, Előhírnök, | nem értvén, hogy ezzel
önmagát szégyenítette meg, | midőn azt tálon körülhordoz-
tatta. | De te, Krisztus Keresztelője, | mint a tisztaság
tevékeny tanítója | és a bűnbánat üdvözítő hirdetője,
imádkozzál, | hogy megmeneküljünk | a becstelenség
szenvedéseitől.

Most és: Énekeljete, népek . . . 603. lap.

Előverses sztychirák. 2. h. A bűnbánat hirdetője, |
ó Keresztelő szent János, | fejed vételével, | a földet
megszentelted; | mert az Isten törvényének kötelező ere-
jét a hívőknek kijelentetted | és a gonoszságot megaláz-
tad, | ki a mi Krisztus Istenünk királyi széke előtt állasz. |
Őt imádd, hogy könyörüljön a mi lelkünkön.

Az igaz, mint a pálmafa virágzik, növekedni fog, mint a Libanon cédrusa.

Az Úr törvényéért lefejeztettél, ó szentéletű János | és megaláztad a törvényszegő gonosz királyt | az igazak bátorságával. | Miért is csodálkoznak feletted az angyali seregek, | dicsóít az apostolok | és vértanuk kara ; | mi is tiszteljük dicsó emlékedet, | magasztalván a téged ki-tüntető Szentháromságot, | ó áldott Előhírnök !

Az igaz örvendezni fog az Urban és benne bízni !

A prófétának próféta fia, | a próféták legnagyobb-bika, | ki már anyja méhében az Úr szolgálatára szentel-tetett, | ma a törvényszegő király által fejevételre ítéltetett, | mert ő a szemérmetlen táncosnő anyját a fejevétel előtt nyilvánosan megfeddte | és megszégyenítette ; | azért kiáltjuk mi is : | Keresztelő szent János, | ki az Úrhoz bizalommal viseltetel, | imádkozzál a mi lelkünkért.

Dicsőség. Üdvözítőnk Előhírnöke, | te megdorgáltad a királyt az ő gonoszságai miatt | s azért a gonosz nő bosszúja rábírtá Heródest a te lefejeztetésedre ; | miért is napkelettől napnyugatig dicséretes a te neved | s mert bizalommal viseltetel az Úrhoz, | buzgón imádkozzál a mi lelkünkért.

Most és: Szeplőtelen Szűz . . . 33. lap.

Tropár: Dicsőségteljes az igaznak emléke . . . 115. lap.

Reggeli isteni tisztelet.

1. Leülő: 5. h. A törvény és kegyelem közbenjáró-ját, | hívek, egybegyűlvén, összhangzólag magasztaljuk, | ki bűnbánatot hirdetett nekünk | és Heródest nyilváno-san megfeddte, | miért feje vétetett és most az angyalok-kal örvendezvén, | Krisztust imádja a mi lelkünk üdvös-ségéért.

Dicsőség . . . : 4. h. A te fényes emlékedet ünnepeelvén ma, | kérünk téged az Úr és Üdvözítő Előhírnöke, | buz-gón imádkozzál, | hogy mindnyájunknak ajándékozzon bűnbocsánatot.

Most és: Hívek, magasztaljuk . . . 575. lap.

2. Leülő: 5. h. A próféta ágyékából eredett | és ter-

méketlen asszonytól született általános világítót, | Keresztelő szent Jánost és a győzedelmes Vértanút, | az Előhírnököt énekekben magasztaljuk, | mert ő imádkozik az Úrhoz | a mi lelkünk üdvösségéért.

Dicsőség . . .: Ma jelen meg nekünk az Üdvözítő Keresztelője | és a puszták szépsége és a próféták befejezése, | ki a hívek lelkét bölcsen vidámítja. | Mert Krisztus Előhírnökének | és az ő eljövedele hamisítatlan tanujának mutatta magát, | azért lelkesen szellemi éneket énekeljünk Jánosnak : | Próféta, az igazság hirdetője, | imádkozzál üdvösségünkért.

Most és . . .: Tisztaságos ! Az összes angyali karok elcsodálkoztak | a te szülésed félelmetes titkán, | mert karjaidban nyugszik mint ember az, | aki egyetlen intésével mindeneket fenntart | és hogyan veszi kezdetét az Örökkévaló, | tejjel tápláltatik, | ki minden lelket kimondhatatlan kegyelmével táplál ? | És téged, mint Isten igazi anyját | dicsőítvén magasztalnak.

Dicsérjétek az Úr nevét . . .

Magasztalunk téged, | Üdvözítőnk Keresztelője, szent János | és tiszteljük a te fejevételed emlékét.

Előversek. Ime elfutván és a pusztában laktam. — Utánad szomjúhozik az én lelkem, szintoly nagyon vágyódik utánad az én testem is. — Igazságodat nem rejtettem el szívemben. — *Dicsőség . . .* *Most és : Alleluja.* Jertek, ünnepeljük a második vőlegényt : az Előhírnök Jánost, Heródes megszégyenítőjét.

Leülő: 8. h. Hívek ! Az Előhírnök Keresztelő, | a mindenek Üdvözítőjének angyala, megfeddvén Heródest, | Heródiás gonoszságáért fejének vételével meghalt, | hogy a pokol tornácában levőknek is bátran hirdethesse : | az Isten oda is leszáll, | hogy a halált fogságba vesse. (2-szer.)

Dicsőség . . . *Most és . . . : 2. h.* Az Isten Igéje a földre szállt | és fényes angyal az Istenszülőnek mondja : | Üdvözlégy malaszttal teljes, | ki egyedül megőrzött palota vagy, elfogadván az örök Isten és Úr foganását, | hogy mint Isten üdvözítse az emberi nemet az álnokságtól.

Ifjúságomtól kezdve . . . 45. lap.

Prokimen: 4. h. Drágalátos az Úr színe előtt az ő szentei halála.

50. zsoltár után: A gonosz ördög tanítványa . . .
615. lap.

Kánon: 1. *Irmosz.* A vizen áthaladván szárazon és | az egyiptomi gyötrelemtől kimenekülvén, Izrael felkiáltott: | A mi megmentő Istenünknek énekeljünk.

Katavászia: 8. h. Keresztet rajzolván egyenesen vesz-szejével Mózes, | a gyalogmenő Izraelnek | a Vörös-ten-gert átmetszette; | majd visszafordulva ráütvén, | azt Fáraó hadiszekerei felett egyesítette, | midőn a legyőzhe-tetlen fegyvert sikeresen leírta. | Azért énekeljünk Krisz-tusnak, a mi Istenünknek, mert megdicsőült.

3. Te vagy erőssége, Uram, | a hozzád menekülők-nek, | Te vagy világossága | az elhomályosultaknak | és Téged énekel az én lelkem.

Kat.: A vesszőt a titok | előképének vesszük, | mert sarjadzás által előre kijelölte a főpapot; | az előbb ter-méketlen egyháznak pedig ma virágzott fel a keresztfá | hatalmul és megerősödésül.

Leüölő: 8. h. Ki a magtalantól Isten végzése szerint született | és atyád némaságának kötelékeit leoldottad, | a napkelet előtt ragyogó napnak tűntél fel | és a pusztá lakóit az életadó Baránynak, ki elveszi a világ bűneit, ismerésére tanítottad. | És mert bátran megszégyení-tetted a királyt, | ezért a te tisztos fejedet vette. | Örökké emlékezetes, dicső János, | imádd Krisztus Istent, | aján-dékozzon bűnbocsánatot a te szent emlékedet | szeretettel ünneplőknek.

Dicsőség . . . Most és: Mint Szűzet az asszonyok között az egyetlent, | ki szeplőtelenül testileg születed az Istent | az emberi nemnek, mindnyájan magasztalunk, | mert az Istenség tüze szállt tereád | és mint gyermekedet táplálod Életadódat és Uradat. | Azért az angyalok és az emberi nem méltóan dicsérjük | a te legszentebb Szülöttedet | és egybehangzóan énekeljük: | Imádd Krisz-tus Istent, | adja meg bűneink bocsánatát, | kik hittel leborulunk | a te legszentebb Szülötted előtt.

4. A próféta előre látta isteni ihletséggel, | hogy te, Ige | az egyetlen Istenszülőtől, | az árnyas hegytől akarsz megtestesülni | és félelemmel magasztalta a te erődöt.

Kat.: Hallám, Uram! gondviselésed titkát, megértém műveidet | és dicsőítém Istenségedet.

5. Miért vetettél el engem színed elől, | le nem alkonyodó Világosság | és elborított engem, a töredelmetlent, a külső sötétség, | de téríts meg engem | és parancsolataid világosságához vezesd ösvényeimet, kérlek.

Kat.: Ó háromszorosan boldog fa! | rajtad feszítettet meg | Krisztus, a király és az Úr; | általad bukott el az, | ki a fán megcsalt minket, | midőn te törbeccsaltad, | midőn testileg reád szegeztetett az Isten, | ki békességet szerzett a mi lelkünknek.

6. Bűneim sokasága | és vétkeim vihara szomorít engem | és fenyegető kétségbeesés mélysége felé vonz, | de te, gondviselő, | terjeszd ki a te erős kezedet, | mint Péternek és üdvözíts engem.

Kat.: A tengeri szörny gyomrában | Jónás | tenyereit keresztalakban kitérítve, | az üdvözítő kínszenvedést nyilván előabrázolta; | majd harmadnapon kiszállván, | élénken leírta | Krisztus Istenünk világfelettvaló feltámadását, | kit testileg felszögeztek | és harmadnapi felébredése által a világot megvilágosította.

Kondák: 5. h. Az Előhírnök fejevétele | némileg az isteni gondviselés műve volt, | hogy ő az alvilágban levőknek az Üdvözítő eljövetelét hirdesse. | De azért méltán siránkozhat Heródiás, | ki a törvényellenes gyilkosságot okozta, | mert ő nem az Isten törvényét | és nem az örök életet kedvelte, | hanem a világi mulandó élvezeteket kereste.

Ikosz. Heródes születésnapja mindenki előtt becstelennek tűnt fel, midőn lakmározások közepette étel gyanánt a böjtölő fejét hozták be. Az örömben fájdalom vegyült és a kacagással megkezdődött a keserves sírás; mert a Keresztelőnek fejét tálon vive, mindnyájuk előtt belép a leány; és az eskü miatt siránkozás szállja meg mindnyájukat, akik akkor a királlyal együtt letelepedtek, mert ez nem vidámíthatja őket, Heródest sem, ki mondá: Nem az igazi fájdalom, hanem a tettetés és a mulandóságé sújt.

7. A te isteni kegyesség | lehűté hajdan | a lángokat Babilonban, | azért a jámbor ifjak a tüzes kemencében, | mint hűvös teremben, | vigléptekkel jártanak, énekelvén: | Áldott a mi atyáinknak Istene.

Kat.: A gonosz zsarnok esztelen parancsa, | mely fenyegetéseket és Isten előtt utálatos káromlásokat lehelt, | a népeket megingatta; | de a három ifjút nem rettentette meg a vadállati düh, | sem a dörgő tűz, | hanem, midőn a harmathozó szellő visszhangzani kezdett, | tűzben lévén zengedezték: | Istenünk! atyáinknak felette megénekelt Istene! | áldott vagy.

8. Hétszerte jobban gyujtatta be a kemencét | a kaldeusi zsarnok az ifjaknak, | de látván, hogy felsőbb erő által megszabadultak, | a Teremtőhöz és Istenükhöz | így kiáltott fel: | «Ifjak áldjátok, | áldozárok dicsérvétek | és népek magasztaljátok őt mindörökké.

Kat.: Szentháromsággal egyenlő számú ifjak! | áldjátok a teremtő Atyaistent, | himnuszokban dicsérvétek az alászálló | és a tüzet harmattá változtató Igét | és felette magasztaljátok a mindeneknek életet nyújtó legszentebb Szentlelket, mindörökké.

9. Az Isten kimondhatatlan leszállásának híre | mindenkit megfélemlített, | mert a Magasságbeli önként testbe öltözik | és a szűzi méhből emberré lesz; | miért is mi hívek | a tisztaságos Istenszülőt magasztaljuk.

Kat.: Titkos paradicsom vagy, Istenszülő! | mely megmívelés nélkül termette Krisztust, | ki a kereszt életadó fáját ültette a földbe, | mely által, midőn mostan felmagasztaltatik, | őt imádván, | téged magasztalunk.

Fényének: A kegyelem Előhírnökét, | ki a prófétáknál több volt | és az apostoloknál előbb volt kiválasztva, | dicsérő énekekkel koszorúzzuk, | mert az Úr törvényéért fejeztetett le.

Dicsőség: A kegyetlen Heródes a te fejedet levágatta, | ki a tisztaság hirdetője, | az Üdvözítő kereszttelője vagy, | de a te nyelved feddését el nem tilthatta.

Most és: Ki a világraszóló átkot | a te isteni szülésseddel megszüntetted, Tisztaságos, | a hozzád hittel imádkozó nyáját imáiddal mentsd meg | minden bajtól, ó gyermek.

Dicséreti szlichirák: 8. h. Ó dicsőséges csoda! | A szentséges és angyalok által is tisztelt fejet, | mely bűnös cselekedetet rótt meg, | a tévedt leány az ő parázna

anyjának hozta. | Ó kimondhatatlan hosszantűrő Úr-
isten! | üdvözítsd a mi lelkünket, | mint egyedüli irgal-
mas. (2-szer.)

Ó, heródesi keményszívűség! | Ó törvényszegése által
az Urat meggyalázta, | esküjének megtartása által csa-
lárdul alakoskodott | és a házasságtörést gyilkossággal
tetézte | és megbánást tettett; | ó mily kimondhatat-
lan a te irgalmasságod, Uralkodó. | Üdvözítsd vele a mi
lelkünket, | mint egyedül kegyelmes.

Ó hihetetlen csoda! | A próféták főnöke, | földi an-
gyal, | a botrányos táncnak díja gyanánt esik el | és az
istenes beszédű száj, | Krisztusnak előleges hirdetésére
a pokolba küldetik; | ó mily kifejezhetlen a te üdvgondo-
zásod, Uralkodó! | Üdvözítsd vele a mi lelkünket, | mint
egyetlen irgalmas.

Dicsőség . . . : Heródiás majd örjög . . . 615. lap.

*Most és . . . : Istenszülő, te vagy a valódi szőlő-
vessző . . . 570. lap.*

Nagy doxológia.

Szentmisén.

Tropár: Dicsőégteljes az igaznak emléke . . . 115. lap.

Dicsőség . . . Kondák: Az Előhírnök fejevétele . . . 621. lap.

Most és . . . : A keresztények . . . 113. lap.

*Prokimen: 7. h. Az igaz örvendezni fog az Úrban és
benne bízni.*

*Áldozási vers: Örök emlékezetben lesz az igaz, nem
fél gonosz hírhallástól.*

ELBOCSÁTÓI THEOTÓKIONOK, MELYEKET
EGÉSZ ÉVEN ÁT A SZENTEK TROPÁRJAI UTÁN
A VECSEARNYÉN ÉS AZ «ISTEN AZ ÚR...» UTÁN
AZ UTRENYÉN, VALAMINT TROPÁR UTÁN A
REGGELI ISTENI TISZTELET VÉGÉN SZOKTUNK
ÉNEKELNI.

I. Hang.

*Vasárnap, a vecsernyén és hétfőn a reggeli isteni
tiszteleten «Isten az Úr...» után:*

Malasztalteljes Istenszülő! | A] csodák csodáját lát-
ják benned a teremtmények | és örvendeznek, mert szeplő-
telenül fogantad | és kimondhatatlan módon szüled azt, |
kire az angyalok fejedelmei sem mernek tekinteni. | Imádd
őt a mi lelkünkért!

A reggeli istentisztelet végén:

Tisztaságos Istenszülő, | ki a mennyben áldott, | a
földön dicsőített vagy, | üdvözlégység örökkészűz menny-
asszony.

*Hétfőn, a vecsernyén és kedden reggel, «Isten az Úr...»
után:*

Malasztal teljes Istenszülő, ki az Istenség el nem
hamvadó tüzeit fogantad | és Urunkat, az élet forrását
szeplőtelenül szüled, | üdvözítsd a téged magasztalókat.

A reggeli istentisztelet végén: Ki a mennyben minden
értelmet meghaladó | és soha nem hallott módon anya
nélkül született, | te azt, Istenszülő, a földön Atya nélkül
szüled. | Őt imádd a mi lelkünkért.

Kedden, a vecsernyén és szerdán, «Isten az Úr...» után:
Tisztaságos, a te közbenjárásod birtokában | és imáid
által a rossztól megszabadulva, | a te Fiad keresztje által
mindenkor megőrizve, | mindnyájan illő módon magasz-
talunk téged.

A reggeli istentisztelet után: Tisztaságos Istenszülő! |
A mennyben áldott, | a földön magasztalt vagy; | üdvöz-
légység örökkészűz menyasszony.

Szerdán, a vecsernyén és csütörtökön, «Isten az Úr...»

után: Malaszttal teljes Istenszülő! | Ki az Istenség el nem hamvadó tűzét fogantad...

A reggeli istentisztelet végén: Ki a mennyben minden értelmet meghaladó...

Csütörtökön, a vecsernyén és pénteken, «Isten az Úr...» után: Tisztaságos! Közbenjárásod birtokában...

A reggeli istentisztelet végén: Tisztaságos Istenszülő! | A mennyben áldott, | a földön magasztalt vagy. | Üdvözlégység örökszűz menyasszony.

Pénteken, a vecsernyén és szombaton reggel, «Isten az Úr...» után: Midőn Gábor közölte veled, ó Szűz: | Üdvözlégység, e szóra megtestesült benned, | a szent frigyszekrényben, az igaz Dávid szavai szerint, a mindenség Uralkodója. | A mennynél is ékeesebbnek tűntél fel, | mikor Alkotódat hordoztad. | Dicsőség annak, ki benned lakozott, | dicsőség annak, ki tőled származott, | dicsőség annak, ki szülésed által bennünket felszabadított.

Reggeli isteni tisztelet végén: Ki a mennyben, | minden értelmet meghaladó...

II. Hang.

Vasárnap a vecsernyén és hétfőn a reggeli istentiszteleten, «Isten az Úr...» után: Istenszülő! Ki az irgalom kútfeje vagy, | méltass minket a te kegyelmedre. | Tekints vétkező népedre | s mutasd meg, mint mindenkor, hatalmat, | mert benned bízva zengjük néked: | Üdvözlégység, mint egykor Gábor, a testnélküliek fővezére.

Az utrenye végén: Ki a kifejezhetetlen világosság szent anyja vagy, | angyali énekkel tisztelve, | buzgón magasztalunk téged.

Hétfőn, a vecsernyén és kedden, «Isten az Úr...» után: Örökké szűz Istenszülő, | az isteni természet részeseivé váltunk teáltalad, | mert a megtestesült Istent szülted nekünk, | azért illő módon magasztalunk téged.

Az utrenye végén: Istenszülő, magasztalunk téged, így kiáltván fel: | Üdvözlégység soha le nem nyugvó világosság felhője, | ki a dicsőség Urát öledben hordoztad.

Kedd, a vecsernyén és szerdán reggel, «Isten az Úr...»

után: Fölötte dicsőített vagy te, Istenszülő Szűz ! | Magasztalunk téged, mert Fiad keresztje a poklot letiporta, | a halált megölte, | minket pedig a halálból feltámasztott | és az életbe átvezetett. | Ősi boldogságunkat, a paradicsomot visszanyertük. | Azért hálásan dicsőítjük Krisztus Istenünket, | ki hatalmas és egyedül nagyirgalmú.

Az utrenye végén: Téged magasztalunk, Istenszülő, így kiáltván fel : | Üdvözlégy vessző, kitől szeplőtelen módon Isten sarjadzott, | ki a keresztfán legyőzte a halált.

Szerdán, a vecsernyén és csütörtökön reggel, «Isten az Úr...» után: Örökké szűz Istenszülő ! Az isteni természet...

Az utrenye végén: Istenszülő ! Magasztalunk téged ...

Csütörtökön, a vecsernyén és péntek reggel, «Isten az Úr...» után: Fölötte dicsőített vagy ...

Az utrenye végén: Téged magasztalunk, Istenszülő, így kiáltván fel : Üdvözlégy, vessző ...

Péntek, a vecsernyén és szombaton reggel, «Isten az Úr...» után: Minden értelmet meghaladnak és | minden-nél dicsőségebbek | a te titkaid, Istenszülő, | mert tisztaságod megőrzésével és szűzességed sérelme nélkül változatlanul anyává lettél, | megszülvén az igaz Istent. | Őt imádd, hogy üdvözítse a mi lelkünket.

A reggeli istentisztelet végén: Ki a kifejezhetetlen Világosság szent Anyja vagy, | angyali énekekkel tisztelve téged, | buzgón magasztalunk.

III. Hang.

Vasárnap, a vecsernyén és hétfőn az utrenyén «Isten az Úr...» után: A te szűzességed szépségén | és ragyogó tisztaságodon elcsodálkozva Gábor, | így kiáltott hozzád, Istenszülő : | Minő méltó dicséretet hozzak neked, | minek nevezzelek téged? | Töprengék és rettegek, azért, amint rendeltetett nekem, | kiáltok hozzád : | Üdvözlégy ma-lasztal teljes !

Az utrenye végén: Mindenki oda folyamodik igazán, | ahol üdvösséget nyer. | És ki volna olyan menedékünk, | mint te vagy, Istenszülő, | ki a mi lelkünket megoltalmazod.

Hétfőn, a vecsernyén és kedden utrenyén, «Isten az Úr . . .» után: Menedékünk és erőnk, | a világnak hatalmas közbenjárója, | imáiddal oltalmazd szolgálodat minden szükségedtől, | ó egyetlen áldott Istenszüdő.

Az utrenye végén: Mindenki oda folyamodik . . .

Kedden, a vecsernyén és szerdán az utrenyén, «Isten az Úr . . .» után: Az erő vesszejét, | a te Fiad keresztjét szerezvén meg, Istenszüdő, | az ellenség támadásait legyőzzük, | kik téged szüntelenül szeretettel magasztalunk.

Az utrenye végén: Menedékünk és erőnk . . .

Szerdán, a vecsernyén és csütörtökön az utrenyén, «Isten az Úr . . .» után: A próféták megjövendölték, | az apostolok tanították, | a vértanuk vallották, | mi pedig hisszük, | hogy te valóban Istenszüdő vagy, | azért magasztaljuk is a te kimondhatatlan módon történt szüledet.

Az utrenye végén: Mindenki oda folyamodik . . .

Csütörtökön, a vecsernyén és pénteken az utrenyén, «Isten az Úr . . .» után: Az erő vesszejét . . .

Az utrenye végén: Menedékünk és erőnk . . .

Pénteken este és szombaton utrenyén, «Isten az Úr . . .» után: Istenszüdő Szűz, | magasztalunk téged, ki nemünk üdvösségéért közbenjársz ! | Mert a te Fiad, a mi Istenünk, | a tőled vett testben elvállalván a kereszttel a szenvedést, | megszabadított minket a romlástól | mint ember-szerető.

Az utrenye végén: A próféták megjövendölték . . .

IV. Hang.

Vasárnap, a vecsernyén és hétfőn az utrenyén, «Isten az Úr . . .» után: Ki a templomban a szentek szentjében nevelkedett | s ki hittet, bölcseséggel | és módfeletti szüzeséggel volt felruházva, | annak Gábor arkangyal égi csókot | és ilyen köszöntést hozott : | Üdvözlégy áldott, | Üdvözlégy dicsőséges, | Úr van teveled.

Az utrenye végén: Istenszüdő, mivel te az összes teremtmények között legfelségesebb vagy, | képtelenek vagyunk téged méltóképen magasztalni, | azért kérünk téged, | könyörülj rajtunk.

Hétfőn, a vecsernyén és kedden az utrenyén, «Isten az Úr...» után: Siessünk buzgón az Istenszülőhöz, mi bűnösök | és megalázottak | és boruljunk le, bűnbánattal lelkünk mélyéből kiáltván: | Könyörülj rajtunk és segíts, ó királynőnk, | tekints reánk, mert bűneink sokaságában elveszünk; | ne hagyd védtelenül szolgálodat, | mert te vagy egyedüli védelmezőnk.

Az utrenye végén: Téged magasztalunk, Istenszülő, így kiáltván: | Te vagy ama csipkebokor, | amelyben Mózes elégés nélkül látta | az Istenség tüzének lángját.

Kedden, a vecsernyén és szerdán az utrenyén, «Isten az Úr...» után: Legártatlanabb Szűz, Krisztus Istenünknek Anyja, | tűz járta át a telegszentebb lelket, | midőn önként keresztrefeszítve láttad Fiadat és Istenedet. | Ne szűnjél meg hozzá imádkozni, ó áldott, | hogy ajándékozzon nekünk bűnbocsánatot.

Az utrenye végén: Istenszülő, téged magasztalunk, így kiáltván: | Te vagy a hegy, amelyből kifejezhetetlen módon szikla vált le | és a pokol kapuit összetörte.

Szerdán, a vecsernyén és csütörtökön az utrenyén, «Isten az Úr...» után: Egyetlen tisztaságos, | egyetlen áldott Istenszülő Szűz, | az Atya Igéjének, | Krisztus Istenünknek ismert fel azt, | aki tőled megtestesült. | Azért énekelve, | szünet nélkül magasztalunk téged.

Az utrenye végén: Istenszülő, mivel te az összes...

Csütörtökön, a vecsernyén és pénteken az utrenyén, «Isten az Úr...» után: Legártatlanabb Szűz...

Az utrenye végén: Istenszülő, téged magasztalunk...

Pénteken, a vecsernyén és szombaton az utrenyén, «Isten az Úr...» után: Az örök idők óta elrejtett | és még az angyalok előtt is ismeretlen mély titok, | teáltalad, Istenszülő, jelent meg a földön levőknek | az egyesülésben változatlanul megtestesült Isten | és miérettünk a keresztet önként vállalta | és feltámasztotta ősatyánkat | és lelkünket a haláltól megmentette.

Az utrenye végén: Téged magasztalunk, Istenszülő, így kiáltván: te vagy ama csipkebokor...

V. hang.

Vasárnap, a vecsernyén és hétfőn az utrenyén, «Isten az Űr» után: Istenszüdő, az angyalokkal mennyei, | az emberekkel pedig földi örvendezés hangján így éneklünk neked: | Üdvözlégý mennynek ékes ajtaja, | üdvözlégý földlakóknak egyedüli üdvössége, | üdvözlégý malaszttal-teljes tisztaságos, | ki a megtestesült Istent szüdted.

Az utrenye végén: Ki a Szüztől tündököltél fel a világnak Krisztus Istenünk | és ezáltal minket is a vilá-gosság fiaivá tettél, | irgalmazz nekünk.

Hétfőn, a vecsernyén és kedden az utrenyén, «Isten az Űr...» után: Tisztaságos Istenszüdő, | gyors oltalmadat, segítségedet és malasztodat mutasd meg szolgálidnak | és csendesítsd le hiú gondolataink hullámain | s emeld fel elesett természetünket, | mert tudjuk, ó Szűz, | tudjuk, hogy amit akarsz, mindent megtehetsz.

Az utrenye végén: Istennek szentséges Anyja, | a keresztények védőfala, | mentsd meg, mint szoktad, | a te népedet, kik téged alázattal segítségül hívnak, | a tisztátalan és kevély gondolatok támadásától, | hogy úgy kiálthassunk hozzád: | Üdvözlégý örökszűz.

Kedden, a vecsernyén és szerdán az utrenyén, «Isten az Űr...» után: Fiadnak keresztje, ó Istentől áldott, | a bálványok csalárdságát megsemmisítette | és az ördög hatalmát letiporta. | Mi hívek azért illő módon szüntelenül éneklünk | és áldunk téged és magasztalunk, | mint valódi Istenszüdőt.

Az utrenye végén: Ki a Szüztől tündököltél fel, Krisztus Isten | és ezáltal minket is a világosság fiaivá tettél, | irgalmazz nekünk.

Szerdán, a vecsernyén és csütörtökön az utrenyén, «Isten az Űr...» után: A Szűznek csodálatos titka üdvösségesnek tűnt fel a világ előtt, | mert tőle született Atya nélkül | és enyészetnélküli testben jelentél meg, | mindnyájunknak öröme, Urunk, dicsőség neked.

Az utrenye végén: Istennek szentséges Anyja...

Csütörtökön, a vecsernyén és pénteken az utrenyén, «Isten az Űr...» után: Fiadnak keresztje...

Pénteken, a vecsernyén és szombaton az utrenyén, «Isten az Úr...» után: Üdvözlégység Urunknak átjárhatatlan ajtaja ; |
 üdvözlégység a hozzád menekülők védbástyája és oltalma ; |
 üdvözlégység viharmentes révpartunk, | ki a te Teremtődöt
 és Istenedet testben megszülted. | Ne szűnjél meg ese-
 dezni azokért, | kik a te Szülöttedet magasztalják és
 imádják.

Az utrenye végén: Ki a Szűztől tündököltél fel...

VI. Hang.

Vasárnap, a vecsernyén és hétfőn az utrenyén, «Isten az Úr...» után: Az üdvösség kezdetévé vált | Gábor arkan-
 gyalnak a Szűzhöz intézett hírmondása, | mert midőn ez
 az üdvözlétet hallá | s el nem utasította a csókot, | nem
 kételkedett, | mint az előképbeli Sára, | hanem így szó-
 lott: | «Ime, az Úrnak szolgáló leánya, | legyen nekem
 a te igéd szerint».

Az utrenye végén: Istenszülő, arkangyali szózatot
 vettél | és kerub trónusként mutatkoztaál nekünk | s kar-
 jaidon hordoztad lelkünk reménységét.

Hétfőn, a vecsernyén és kedden az utrenyén, «Isten az Úr...» után: Jóságos Istenszülő Szűz, | világnak remény-
 sége, | egyedül a te hathatós közbenjárásodat kérjük, |
 könyörülj pártfogó nélküli népeden | s imádd az irgalmas
 Istent, ó egyetlen áldott, | hogy összes bűneinktől | meg-
 mentse a mi lelkünket.

Az utrenye végén: Senki sem távozik tőled, tisztaságos
 Istenszülő Szűz | a hozzád folyamodók közül meghallgat-
 tatlanul, | hanem kegyelmet kér és adományt nyer üdvös
 kérelméhez.

Kedden, a vecsernyén és szerdán az utrenyén, «Isten az Úr...» után: Istenszülő Szűz, | imádd a keresztre saját
 akaratából felszegezett Fiadat, | Krisztust, a mi Istenün-
 ket, | ki a világot az ármányokból megszabadította, |
 hogy irgalmazzon lelkünknek.

Az utrenye végén: Az Atyától örök idők előtt | Anya
 nélkül született Fiút és Istenigét, | az utóbbi időben
 tisztaságos véredből megtestesülve | férfi nélkül szülted

meg, Istenszülő. | Imádd őt, | hogy még végóránk előtt |
ajándékozzon nekünk bűnbocsánatot.

Szerdán, a vecsernyén és csütörtökön az utrenyén, «Isten az Űr...» után: Szent királynő, | Krisztus Istenünknek tisztaságos Anyja, | ki kifejezhetetlen módon születed a mindenség Alkotóját, | imádd a szent apostolokkal együtt mindenkor az ő kegyességét, | hogy mentsen meg minket a szenvedésektől | és adjon nekünk bűnbocsánatot.

Az utrenye végén: Tisztaságos Szűz, Istenanya, nagy adományokra lettél méltóvá, | mert a mi üdvösségünkért a Szentháromság egyikét, | az életadó Krisztust születed testileg.

Csütörtökön, a vecsernyén és pénteken az utrenyén, «Isten az Űr...» után: Istenszülő Szűz, imádd a keresztre ...

Az utrenye végén: Az Atyától örök idők óta ...

Pénteken, a vecsernyén és szombaton az utrenyén, «Isten az Űr...» után: Ki áldottnak nevezted szent Anyádat, | önként eljöttél szenvedni | és a kereszten felragyogván, | midőn Ádámot felkeresni akartad, | angyalaidhoz így szólottál: | Örvendezetek velem ti is, | mert megtaláltam az elvesztett drahmát. | Ki. mindent bölcsen elrendeztél, Istenünk, | dicsőség neked.

Az utrenye végén: Az Atyától örök idők előtt ...

VII. Hang.

Vasárnap, a vecsernyén és hétfőn az utrenyén, «Isten az Űr...» után: Szeplőtelen Istenszülő Szűz, | a fensőbb erőkel együtt imádd Fiadat, | adjon nekünk még a vég előtt bűnbocsánatot, | kik téged hittel dicsőítünk.

Az utrenye végén: Felülhaladtad az égi erőket, | mert isteni hajlékként jelentél meg nekünk, áldott Istenszülő, | ki Krisztust, a mi Üdvözítőnket születed.

Hétfőn, a vecsernyén és kedden az utrenyén, «Isten az Űr...» után: Üdvözlégy Istenszülő, | ezt mondjuk neked, | mert Istent szülvén, | az angyaloknál is fenségesebbnek mutatkoztál.

Az utrenye végén: Istenszülő, imáddal tedd életünket

békességessé, | kik így kiáltunk fel: | Irgalmas Urunk, | dicsőség neked.

Kedden, a vecsernyén és szerdán az utrenyén, «Isten az Úr...» után: Az érettünk felfeszített Krisztus Istent, | ki a halál hatalmát összetörte, | szünet nélkül imádd Istenszüő Szűz, | hogy üdvözítse a mi lelkünket.

Az utrenye végén: Ments meg minket, Istenszüő | a bennünket fogva tartó bűnöktől, | mert kívüled és a tőled született Istenen kívül | nincs más bizodalmunk.

Szerdán, a vecsernyén és csütörtökön az utrenyén, «Isten az Úr...» után: Tisztaságos, méhednek gyümölcse, | a próféta és a törvény teljesülése, | azért téged öntudattal Istenszüőként vallván, | illő módon magasztalunk.

Az utrenye végén: Méhed gyümölcse, isteni Ara, | az emberek üdvösségének közbenjárója lett. | Azért téged, Istenszüő, mi hívek elménkben | és szavakkal magasztalva dicsőítünk.

Csütörtökön, a vecsernyén és pénteken az utrenyén, «Isten az Úr...» után: Az érettünk felfeszített Krisztus Isten...

Az utrenye végén Ments meg minket, Istenszüő...

Pénteken, a vecsernyén és szombaton az utrenyén, «Isten az Úr...» után: Mint feltámadásnak drága kincse, örökké magasztalt, | vezesd ki a benned bízókat a bűnök sírjából | és mélységeiből, mert megszülvén üdvösségünket, | üdvözítettet a bűnnel terhelteket, aki szülés előtt szűz voltál, | a szülésben szűz maradtál | és a szülés után a szűzességet el nem veszítettet.

Az utrenye végén: Üdvözlég, ki méhedbe fogadtad azt, | kit az egek sem fogadhatnak be, | üdvözlég Szűz, | próféták hirdetése, | kitől megjelent Emmánuel, | üdvözlég Krisztus Istenünknek Anyja.

VIII. Hang.

Vasárnap, a vecsernyén és hétfőn az utrenyén «Isten az Úr...» után: Üdvözlég, ki angyal által | a világ örömet fogantad. | Üdvözlég, ki teremtetet és Uradat szüled. | Üdvözlég, ki méltó voltál Isten anyjává lenni.

Az utrenye végén: Üdvözlég a dicsőség királyának

ajtaja, | melyen egyedül a legfölségesebb haladt át |
s kit egyedül lepecsételten őrzött meg | lelkünk üdvös-
ségére.

Hétfőn, a vecsernyén és kedden az utrenyén, «Isten az Űr...» után: Hívek! Az Istenszülőt, | ki hitünknek meg-
vívhatatlan erőssége | és lelkünknek drága ajándéka, |
énekekben magasztaljuk. | Üdvözlégy, kinek bensejében
az élet köve helyezkedett el, | üdvözlégy a föld határai-
nak reménye, | a szorongatottak védelme, | üdvözlégy
örökké szűz menyasszony.

Az utrenye végén: Tisztaságos Szűz, ki anyai méhed-
ben Fiadat, | a mi Istenünket hordoztad, | üdvözíts min-
ket imáid által.

Kedden, a vecsernyén és szerdán az utrenyén, «Isten az Űr...» után: Miután szülőd látott téged, | a Bárányt és
pásztort s a világ Üdvözítőjét a kereszten, | könnyezve
így sóhajtott fel: | A világ ugyan örvend, | mert meg-
nyerte szabadulását, | de az én bensőm feljajdul, | látván
a te keresztrefeszíttetésedet, | amit mindnyájunkért szen-
vedsz, | én Fiam, én Istenem.

Az utrenye végén: Tisztaságos, méhed gyümölcse, a
próféták | és a törvény teljesülése, | azért téged öntudattal
Istenszülőnek vallván, | illő módon magasztalunk.

Szerdán, a vecsernyén és csütörtökön az utrenyén, «Isten az Űr...» után: Tisztaságos Istenszülő, | életünk szellemi
ajtaja, | szabadíts meg mindnyájunkat a bajoktól, | kik
hittel menekülünk hozzád, | hogy dicsőíthessük lelkünk
üdvösségére | a te szent Szülötteredet.

Az utrenye végén: Tisztaságos Szűz, | aki anyai mé-
hedben ...

Csütörtökön, a vecsernyén és pénteken az utrenyén, «Isten az Űr...» után: Miután szülőd látott téged ...

Az utrenye végén: Tisztaságos, méhed gyümölcse.

Pénteken, a vecsernyén és szombaton az utrenyén, «Isten az Űr...» után: Jóságos Üdvözítőnk, | ki érettünk a Szűztől
születtél és elvállaltad a keresztrefeszítést, | haláloddal
a halált fogságba vetetted | és mint Isten, kinyilatkoz-
tattad a feltámadást, | ne vesd meg a te kezed alkotásait; |
mint irgalmas, mutasd meg emberszeretetedet, | fogadd

kedvesen az érettünk esedező Istenszülőt | és üdvözítsd reményét vesztett népedet.

Az *utrenye végén*: Tisztaságos Szűz, | ki anyai méhedben . . .

KÖZÖS MINEA.

1. A legszentebb Istenszülőnek.

4. h. *Dallam: Tiszteletre méltó kereszted jelét . . .*
Te isteni tevékenységgel | őrzöd és oltalmazod | az ellenséges alkalmaktól azokat, | kik szeretettel ünneplik a te dicsőséges . . . | és kiáltják neked : | Te vagy a mi erősségünk | és megerősödésünk | és isteni szépséggel megáldott örvendezésünk, | mert a te Fiad, a mi Istenünk. | Őneki hódolva mondjuk : | Mindenható Jézus, | mint kegyelmes, üdvözítsd a mi lelkünket.

Ájtatosan összegyűlve, | dicsérjük az Istenszülőt. | Legszentebb Szűz, | nagy a te dicsőséged | és csodáidnak mélysége, | te vagy a mi szent védelmünk, | dicsekvésünk és dicsőségünk | és gyógyulásunk forrása, | kik a te . . . emlékét ünnepeljük. | Imádkozva mondjuk : | Mindenható Jézus, | mint kegyelmes, üdvözítsd a mi lelkünket.

Tisztaságos ! | A te szent imáiddal istenfélően oltalmaz | és tarts meg minket | és nyilváníts az ellenség előtt félelmeteseknek | és függetleneknek, | kik a te . . . emlékét üljük, | hogy a te Fiadnak kiáltsuk : | Mindenható Jézus, | mint kegyelmes, üdvözíts minket.

Dicsőség . . . Most és 6. h. Mint fénylő koszorúval | veszed körül tisztaságos Istenszülő az Isten templomát, | mely örvendezvén, ma fénylik | titokzatosan énekelvén, mondja neked, Űrnőnk : | Üdvözlégys tiszteletre méltó diadém | és az isteni dicsőség koszorúja. | Üdvözlégys a dicsőség egyetlen teljesedése | és örök örvendezése. | Üdvözlégys a hozzád menekülők védelme, | lelkünk közbenjárója és üdvössége.

2. Prófétának.

4. h. *Dallam: Felülről és nem az emberektől.* Ki a mennyei | kisugárzás világosságát | ihletett elméddel fölfogtad | és a jövőendő események hírnöke | és prófétája voltál | és ki a Szentlélek tolmácsa gyanánt jelentél meg | és az ő sugalmazásai folytán minden népek előtt hirdetted Krisztus országát | és a jövőendő üdvösséget, | tiszteletreméltó N. próféta, | imádd őt érettünk, | hogy világosítsa meg és üdvözítse a mi lelkünket.

Ki az isteni | titkok látására méltatva tündököltél | és látnoki tehetséggel és malaszttal megáldva ékeskedtél, | ó Istentől ihletett N. próféta, | miután a mennyei boldogságot elérted | s mostan a jóságos Isten iránt bizalommal viseltetel, | ne szünjél meg esedezni érettünk, | kik téged mint Istennek kedvelt szolgáját | hittel és szeretettel dicsérünk, | hogy szabadítson meg minket minden bajunkból | és üdvözítse a mi lelkünket.

Szent N. prófétádat, | mint lelkes felhőt állítottad elénk, halhatatlan Urunk, | ki éltető esőt ömleszt | nekünk az örök életre, | elküldvén őt hozzánk drága kincsekkel felszerelve, | jelesen pedig a veled | és a te egyszülött Fiaddal egyvalóságú Szentlelket ajándékozván neki, | kinek ihletése által Krisztus Isten eljövételét | és a jövőendő üdvözítést | minden nemzetnek előre hirdette.

Dicsőség. Krisztus prófétája és hirdetője, | ki az Úr fenséges királyi széke elől | sohasem távozol | és minden betegnek segítségére sietsz | és ki a magasságban szolgálván, | a mindenségre áldást hintesz, | amiért világszerte dicsőítettél, | könyörögj a mi lelkünk megtisztulásáért.

Most és . . . Arkangyal szavával . . . 125. oldalon.

Tropár. 2. h. A te N. prófétádnak emlékét ünnepelvén, Uram, | esedezünk hozzád, | üdvözítsd a mi lelkünket.

Dicsőség . . . most és . . . A folyó hang tropárjának theotókionja.

3. Apostolnak.

Uram, tehozzád . . . Dallam: Minek nevezzünk titeket . . .

8. h. Minek nevezzünk téged, szent N. apostol? | mennyi-

nek-e? | mert az Isten dicsőségét hirdetted; | folyam-
nak-e? | mert a teremtményeket titkos itallal láttad el; |
az egyházat fénnel elárasztó csillagnak? | kehelynek-e? |
mely szent italt ömlesztett; | Krisztus bizalmasának, a
testnélküliek társának? | Imádkozzál a mi lelkünk üdvös-
ségéért.

Istent látó, dicső N. apostol, | mily ékesek a te
lábaid, | melyekkel az evangélium hirdetésének útjain
sikeresen fáradoztál | és az istenes bölcsesség hatalmával
a gonosznak útjait megszorítottad | és a testben meg-
jelent Igének erejével megtörted, | ki téged, ó dicső! |
saját apostolának választott; | azért esedezzél, kérünk, |
a mi lelkünk üdvösségéért.

Valóban Krisztustól küldettél isteni szózatú szent
N. apostol, | mint a tüzes nyíl, | hogy megsebezsd ellen-
ségeinket | és a megsebesült lelkeknek nyilvánosan gyó-
gyulást szerez; | azért méltán áldunk téged | és tisztel-
jük szent emlékedet, | könyörögj a mi lelkünk üdvös-
ségéért.

Dicsőség. 6. h. Ajkaid kegyelmet árasztottak dicső
N. apostol | és Krisztus egyházának világító szövétneke
voltál, | tanítván a lelki nyáját | a Szentháromságban és
egy Istenségben való hitre.

Most és . . . Ó, ki nem áldana téged . . . 28. *oldalon.*

Tropár. 3. h. Szent N. apostol, imádd a kegyelmes
Istent, | hogy ajándékozzon bűnbocsánatot a mi lel-
künknek.

4 Két, vagy több apostolnak.

4. h. Dallam: Mint a vértanuk nagy hőst. Mint az Ige
megtestesülésének | szemtanuit | és tanuit | magasztalunk
titeket, gazdag vértanuk, | mert, mint fénylő villámok
jelentetek meg a világon | és mint hegyek, | szellemi
édességeket termeltetek szétoszolván | a folyton folyó para-
dicsomi vizekhez hasonlóan, | a pogány templomokat
isteni vizekkel megtöltöttétek.

Mint isteni fényű ragyogó sugarak | el lettetek küldve
az egész világra, | bőven vivén véghez csodás dolgokat. |
Krisztus titkainak munkásai, | az isteni kegyelem isteni

kézzel írott kőtáblái | és az isteni tanítású törvény | gazdag szent titkoknak voltatok.

A halászbót, a bölcseségkedvelők indítása | és a szónoki hullámok : | világosan megalkották a bölcs tanításnak, | a szent dogmáknak, az áldott titkoknak evangéliumát, | valamint az örök ital áldozatát, | az angyali örömöket | és az állandó dicsőséget.

Dicsőség . . . Most és: Üdvözlégy ragyogó nap, | a le nem nyugvó napnak hordozója, | amely a felragyogó napnál megfoghatatlanabb. | Örvendj szellem, | mely isteni ragyogással | megvilágosítja a föld határait beragyogó világosság sugarait, | mely valóban aranyragyogású, | mindenben jó és szeplőtelen, | ki a le nem nyugvó napot ragyogtatja a hívekre.

Tropár . . . lásd az egy apostolnál . . . 636. lap.

5. Szent Főpapak.

6. h. *Dallam: Miután minden reményük . . .* Teljesen felszentelt | és az isteni törvények hű követője voltál szent N. főpap, | ki a Szentlélektől megárnýékoltatva, | a főpapi kenetet méltóan vetted föl | és mindenkor tiszta lélekkel járultál a szentek szentélyébe ; | mennyei világosságtól elárasztva, | a szent titkok malasztjában bőven részesítettél, | azért mint igazi dicső főpap, | bizalommal esedezzel a mi lelkünkért.

Megvilágosíttatván | a te életed, | az erények gazdagságával, | a híveket megvilágosítottad | és a csalárdság sötétségét szétoszlattad, | mert mint valódi tündöklő Nap jelentél meg, | ó áldottlelkű N. főpap | és mostan oda költöztél, | ahol a soha le nem áldozó világosság fényeskedik, | ki a Szentlélek malasztjával | az örök világosság fia voltál. | Azért a te dicsőséges és fényes emlékedet állandóan ünnepelevén, | nevedet szeretettel tiszteljük.

A te elméd, | jámbor életű szent főpap, | Isten kegyelméből élő hittel fölékesítettén, | másoknak is világító szövétnek gyanánt szolgáltál, | halandó testben a halhatatlanságról is | bölcsen gondoskodván, | a testnélküli angyalokhoz hasonló tisztaságban éltél, | a gonosz indulato-

kat megfékezvén, | a bűnös szenvedélyek fölött fényes győzelmet arattál, | miért is ó legbölcsebb N. szent főpap | és fényes Világító, | imádkozzál a te szent emlékedet szeretettel tisztelő hívekért.

Dicsőség . . . Most és . . . Üdvözlégy szűz Mária, | a törvény betöltése, | örvendj Szentháromság hajléka, | szeplőtelen ara. | Üdvözlégy a mindenek királyának isteni hordozója, | üdvözlégy lelki paráztűz, | ki égő szentet tartottál karjaidon, | új édenkert! | bezárt paradicsom! | fényes mennyei asztal! | tisztaságos galamb, | a magasságbelinek királyi széke, | a Szentlélek által megárnýékolt isteni jegyes.

Tropár. A hitnek szabálya . . . lásd szent Miklós ünnepén, a 413. l.

6. Két, vagy több főpapnak.

4. h. Dallam: Mint a vértanuk. Mint az ég erősségén tündöklő | sokfényű csillagok | ékesítitek a világot | és azt, mint az igazhitűség tanítói | fáklyákkal megvilágítjátok | s az eretnkség sötétségét elűzitek. | Imádkozzátok, hogy a romlásból és bajból megszabaduljunk, | kik hittel őrizzük emléketeket.

Szellemi világossággal | megvilágosítván a mindenséget, | világosságot adó napnak tüntetek fel, | mert a parancs világító fáklyáit | a világ végéig terjesztitek, | a hívők szívét megvilágítjátok | legáldottabb istenhordozók, | elűzvén az eretnkség sötétségét | a Szűztől születettnek ereje által.

Parancsolatotok pálcájával | Krisztus egyházától | elűzitek a szellemi farkasokat | és körülveszitek azt szóbeli erősséggel | és bemutatjátok azt Krisztusnak | egészen és változatlanul. | Őt imádjátok, | hogy szabadítsa meg a romlástól | és bajtól azokat, | kik a ti tiszteletreméltó emléketeket hittel ünneplik.

Dicsőség. 6. h. Isten emberei | és hívő szolgálai, | az Úr munkásai, | a vágyak férfiai, | kiválasztott edények, | az egyház oszlopai | és erősségei, | a mennyország örökösei, | ne szünjete az Úrhoz érettünk imádkozni.

Most és . . . Ó, ki nem áldana téged . . . 28. lap.

Tropár. 4. h. Atyáinknak Istene, | ki mindenkor kegyesen bánsz velünk, | ne vond meg kegyelmedet tőlünk, | hanem az ő imáik által | igazgasd életünket a világban.

7. Szent Atyának, vagy szent Anyának.

8. h. *Dallam: Az Úr vértanui.* Jámboréletű és tiszteletreméltó | égi Világító, | kit nem rejtett el a nagy csodák emberszerető Istene | az élet kényelmeinek fedeléke alá, | hanem másoknak példája gyanánt | nyilvánosságra helyezett; | az ő könyörgései által | Krisztus Istenünk, | ajándékozz a te népednek gazdag kegyelmet.

A mennyország dicsőségét akarván elérni, | ó leg-tiszteltebb! | Istennek tetsző munkálkodásban fáradoztál, | nem tekintvén hátra, | hanem lépteidet állandóan a megtestesült | Krisztus Isten országa felé irányítottad, | a mi lelkünk épülésére.

Testi sajkádban helyezkedvén el, | szelíd lelked csendes evezés közt | haladta át az élet háborgó hullámait, | ó bölcs! | s vagyonodat drága kincsen eladván, | jóságos cselekedetek által újabb mennyei kincset találtál magadnak, | melyet lelkedben meg is őriztél.

Dicsőség . . . Most és . . . Gondolataim tisztátalanok, | ajkaim csalárdok, | cselekedeteim gonoszok, | ó mit tegyek? | hogyan lépjek az ítélőbíró elé? | Boldogságos Szűz, | imádd a te Fiadat, a mi teremő Urunkat, | hogy töredelmességre hajlítsa lelkemet, | mint egyetlen irgalmas.

Tropár. 8. h. A te lelked, ó szent Atya (Any) | biztonnal megdicsőült, | mert te fölvevén keresztedet, | Krisztust követted | és munkálkodván a jókban, | arra oktattál bennünket, | hogy a testet, mint mulandót megvessük | és mindenben a halhatlan lélek javára fáradozunk; | azért mostan az angyalokkal örvendez a te lelked, szent N. atya (anya), | kikkel könyörögj érettünk.

8. Két, vagy több tiszteletreméltó atyának, vagy anyának.

8. h. *Dallam: Ó dicsőséges csoda.* Tiszteletreméltó bölcs atyák (anyák!) | A vakok szemeit megnyitjátok, | a bete-

geket meggyógyítjátok, | a sántákat épségre hozzátok |
s akik hittel templomotokhoz közelednek | és hozzátok
segítségért könyörögnek, azokhoz irgalmasan leereszked-
tek, | mert mindnyájan, kik magasztalunk titeket, | oltal-
mat és közbenjárókat találunk bennetek.

Tiszteletreméltó tisztas atyák (anyák) | jócselekedet-
ekkel, mint szekeren felmenvén, | az Istenhez érkeztetek |
győzelmi megtiszteltetésben részesülvén | és ruha helyett
testeteket, | mint ruhát hagytátok nekünk, | hogy gyó-
gyulások forrásai | és a gonosz szellemek elűzői legyenek. |
Azért magasztalunk titeket dicsők.

A bőjtőlők rendjébe számláltattok, | mert ékesítve
vagytok bőjtőlő élettel, | áldottak | és most az égi lakásban
éltek örvendezve, | ahol az angyalok énekelnek | és az
isteni fénytől valóban megvilágosítva, | emlékezzetek
meg | a titeket és a ti szent emléketeket szeretettel
ünneplőkről a földön.

Dicsőség ... Most és ... Gondolataim tisztátalanok
639. lap.

Tropár. 4. h. Atyáinknak Istene, | ki mindenkor
kegyesen bánsz velünk, | ne vond meg tőlünk irgalma-
dat, | hanem az ő imáikért | igazgasd életünket a világban.

9. Egy Vértanunak.

1. h. Dallam: Dicső vértanuk ... Szíved tisztaságá-
ban, | a felfoghatatlan Isten akaratát megértetted | s
benne szilárdul hittél, ó boldog! | Üdvhozó parancsait
bölcsen megőrizted, | a szenvedéseket türelemmel elvisel-
ted, ó bölcs | és az örök boldogság elnyerésére méltóvá
tetted magadat.

Drága véreddel megszentelted a földet, | a gonosz
vér szennyét letörülted | és fejedre hervadhatlan koszorút
illesztettél; | azért esedezzel érettünk az Úrhoz, | aján-
dekozzon lelkünknek békességet | és gazdag kegyelmet.

Megszentelést nyerünk mi is mindnyájan, | kik a te
szent küzdelmeidet és harcaidat dicsőítjük, | ó szent N.
vértanu! | melyek által az angyalok lakótársává | és a
vértanuk barátjává lettél, | kikkel együtt imádkozzál

érettünk az Úrhoz, | ajándékozzon lelkünknek békességet | és gazdag kegyelmet.

Dicsőség . . . Most és . . . Ó jaj nekem ! mivé leszek, | ki elmémet, lelkemet és testemet bűnökkel szennyeztem be, | mit fogok tenni? | hogyan kerülöm ki az elviselhetetlen örök tüzet | és a feloldozhatlan bilincseket. | De, ó szeplőtelen Szűz ! | még a végezet előtt imádd a te Fiadat, | adjon nekem minden vétkeimben kegyes feloldozást.

Tropár. 4. h. A te szent vértanuid, Uram, | az ő szenvedéseikért hervadhatlan koszorúkat nyertek tőled Istenünk ; | mert a te erődet bírván, kínzóikat megszégyenítették | és az ördögök telhetetlen vakmerőségeit megtörték ; | az ő imádságaik által | üdvözítsd, jóságos, a mi lelkünket.

10. Több vértanunak.

4. h. Dallam: Mint a vértanuk . . . Megvilágosítatván | a Szentlélek által, ó dicsók, | a világ megromtója ellen fegyverkeztetek fel | és ármánykodásait férfiasan legyőztétek, | Isten segítsége mellett küzdvén ellene ; | miértis a ti fényes emléketeket ünnepelvén, | kegyelettel tiszteljük a ti szenvedéseiteket.

Sebeknek és kínzásoknak | engedvén át magatokat, | ó szent vértanuk, | bölcseségtek által, megingathatlanok maradtatok, | mint a benső hőség által lánggra lobbant gyertyák, | a hívők szíveit isteni malasztal világosítottátok meg ; | miértis minden nemzet | és életkor ünnepli a ti emléketeket, | énekekben magasztalván az Urat.

A csodatételek világossága által | minden teremtményt megvilágosítottatok, | ó az Üdvözítő vértanui, | elűzvén a rossz indulatokat | és aggodalmak homályát a hozzátok menekülőktől | és töletek pártfogást kérelmezőktől ; | miértis a ti szent és tündöklő ünnepségeket hittel teljesítjük.

Dicsőség . . . Most és . . . Ó jaj nekem ! mivé leszek . . .
lásd fentebb.

Tropár. 4. h. A te szent vértanuid, Uram . . .
lásd fentebb az egy Vértanu tiszteletében.

11. Remetének.

4. h. *Dallam: Tiszteletreméltó kereszted . . .* Minden testi gyönyört elfojtván magadban, | ó jámbor életű szent-
 atya (anya) | önkényt lemondál a földi élet örömeiről |
 s megtagadván önmagadat, | minden kísértést, nélkülözést és viszontagságot | békés türelemmel, sőt örömmel viseltél el. | Miértis végtelen élvezetet s kimondhatlan örömet nyertél | a mennyei boldogság örök hazájában.

A testi vágyakat | állandó bőjtölés és imádkozással megfékezvén, | a csábító kígyót könnyeid özönébe fullasztottad | s tisztátalan gondolatok helyett, | szent elmélkedésekkel Istennek kedvében járni igyekeztél: | azért mennyei jutalomba részesített téged a jóságos Isten, | a mi lelkünk Üdvözítője, | kihez könyörögj a mi üdvösségünkért.

A szigorú életmód küzdelmeit | kitartással bevégeztetted, | ó szent N. atya (anya) | és a hitet megtartottad, | azért a dicsőség koronáját nyerted, | melyet neked az Üdvözítő készített, | ki érdemünk szerint osztja a jutalmakat és kitüntetésekét; | esedezzél érettünk, | hogy e javaknak mi is egykor részesei lehessünk.

Dicsőség. 2. h. A testi kísértéseket és a gonosz indulatokat | a megtartózkodás pallosával ketté metsztetted | és a bűnös gondolatokat a bőjtölés hallgatagságával | magadban elfojtottad | és könnyeid árával | a sivár pusztaságot megöntöztetted | és töredelmesség gyümölcsét termesztetted nekünk, | azért a te emlékedet, ó dicső remete ünnepeljük!

Most és . . . Elmult a törvény árnyéka . . . 18. oldalon.

Tropár. 1. h. Pusztaságban élő remete | és testben angyal voltál | és csodákat műveltél; | bőjttel, virrasztással és imádsággal mennyei ajándékokat érdemeltél magadnak; | a testi és lelki betegségeknek sikeres gyógyítója voltál. | Azért dicsőség legyen Istennek, | ki neked kegyelmet adott, | dicsőség, hogy téged megkoronázott | és dicsőség, hogy általad betegeket gyógyított.

12. Hitvallónak.

4. h. *Dallam: Tiszteleltreméltó kereszted . . .* Mint az igazságnak barátját, | a hitnek erősségét | és a hitágazatok tanítóját ismerünk téged | isteni ihlettségű N. hitvalló, | ki a vallásosság főntartója, | a tisztaság választott hajléka, | kedvesen terjedő lelki illat, | a szent tudományok kincsháza | és Krisztus egyházának egyik bajnoka | és főntartója voltál; | kérünk téged, | esedezzel a mi lelkünk üdvösségeért.

Mint az apostolok utódját, | a vértanuk hasonéremű sorsosát, | a remeték vetélytársát, | dicsérve tisztelünk téged, | ki a hittanítók példányképe, | Istennek képmása | és Krisztus titkainak sáfára | és mint az isteni tudományok birtokosa, | az Istent szidalmazó gonoszok törekvéseinek megghiusítója voltál.

A bölcsesség talentumát megsokasítván, | Urad dicséretére tette magad méltóvá, | ó jó és hű szolga! | ki az isteni kegyelem reád árasztásával | és a lelki világosság fényével ékeskedtél; | mostan pedig az Úr jobbán állván, | az örök dicsőség örömeit élvezed, | kérünk téged szent N. hitvalló, | könyörögj érettünk!

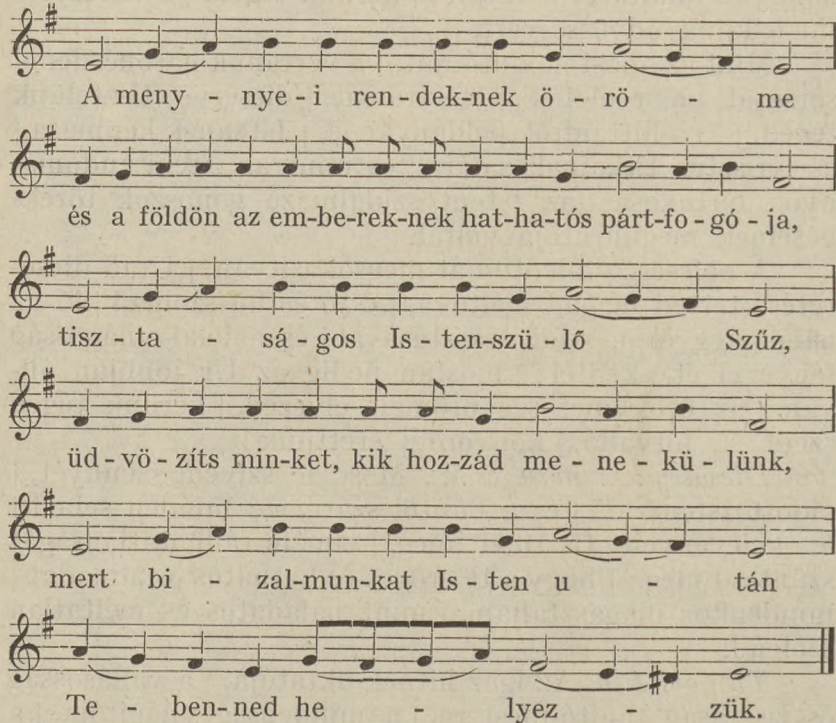
Dicsőség . . . most és . . . Mosd le szívem szennyét, | áldott Istenszülo | és a bűntől származó minden sebeit | és kelevényeit tisztítsd meg, | elmém állhatatlanságát szüntesd meg; | hogy a te erődet és hathatós oltalmadat | mindenkor magasztaljam, | mint háladatos és méltatlan szolgád.

Tropár. 4. h. Az igaz hitnek oktatója, | a vallásosság és tisztaság tanító-mestere, | a mindenség világítója, | a főpásztorok isteni ihlettségű dicsérete, | ki tanításoddal, mint a Szentlélek élő szócsöve, | mindeneket megvilágosítottál, | imádd érettünk Krisztus Istent, | hogy üdvözítse a mi lelkünket.

I. Hang.

1.

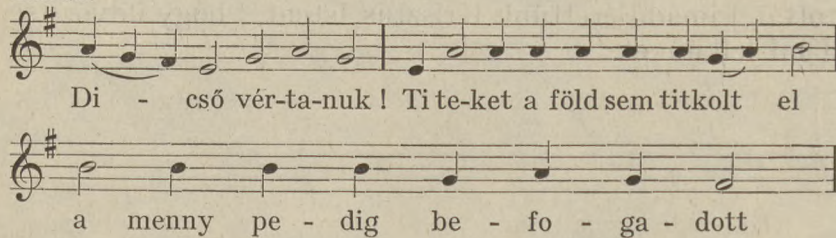
Lassan.

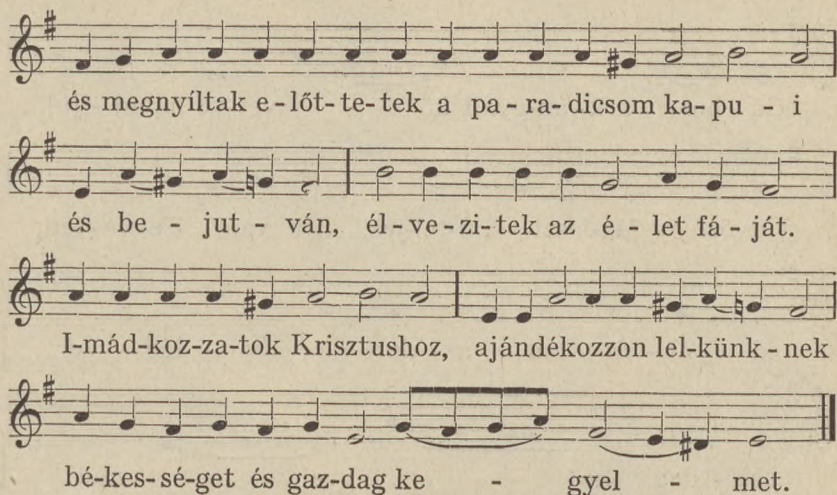
A meny - nye - i ren - dek - nek ö - rö - me
és a földön az em - be - rek - nek hat - ha - tós párt - fo - gó - ja,
tis - zta - sá - gos Is - ten - szü - lő Szűz,
üd - vö - zít - s min - ket, kik hoz - zád me - ne - kü - lünk,
mert hi - zal - mun - kat Is - ten u - tán
Te - ben - ned he - lyez - zük.

2.

Lassan.

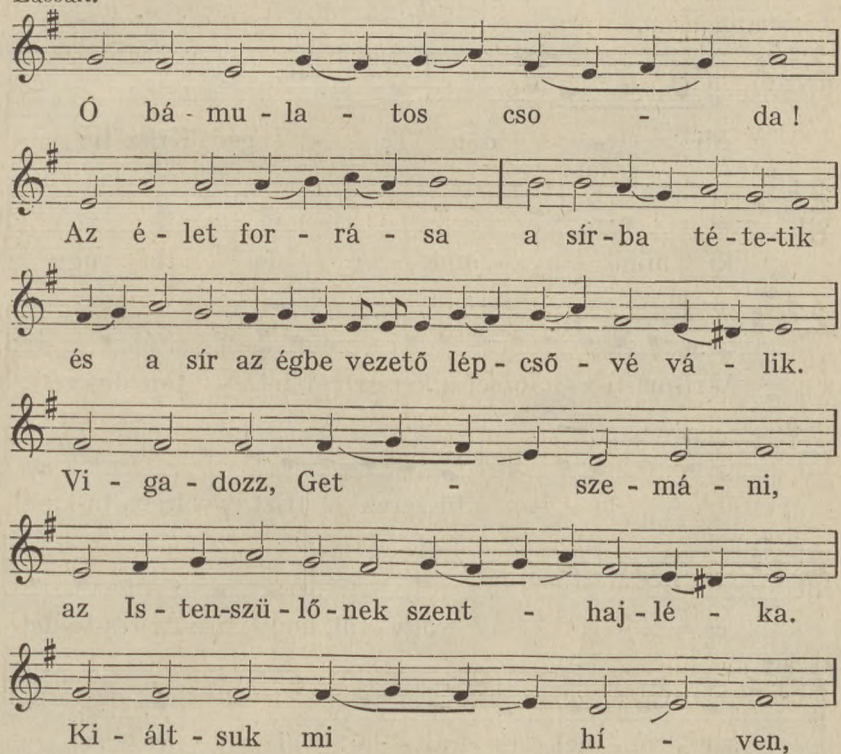
Di - cső vér - ta - nuk ! Ti te - ket a föld sem titkolt el
a men - ny pe - dig be - fo - ga - dott

és megnyíltak e-lőt-te-tek a pa-ra-dicsom ka-pu - i
és be - jut - ván, él-ve-zi-tek az é - let fá - ját.
I-mád-koz-za-tok Krisztushoz, ajándékozzon lel-künk - nek
bé-kes-sé-get és gaz-dag ke - gyel - met.

Lassan.

3.

Ó bá - mu - la - tos cso - da !
Az é - let for - rá - sa a sír-ba té-te-tik
és a sír az égbe vezető lép - cső - vé vá - lik.
Vi - ga - dozz, Get - sze - má - ni,
az Is - ten-szü - lő-nek szent - haj - lé - ka.
Ki - ált - suk mi hí - ven,

Gá - bor ark - an - gyalt kö - vet - ve mond - juk :

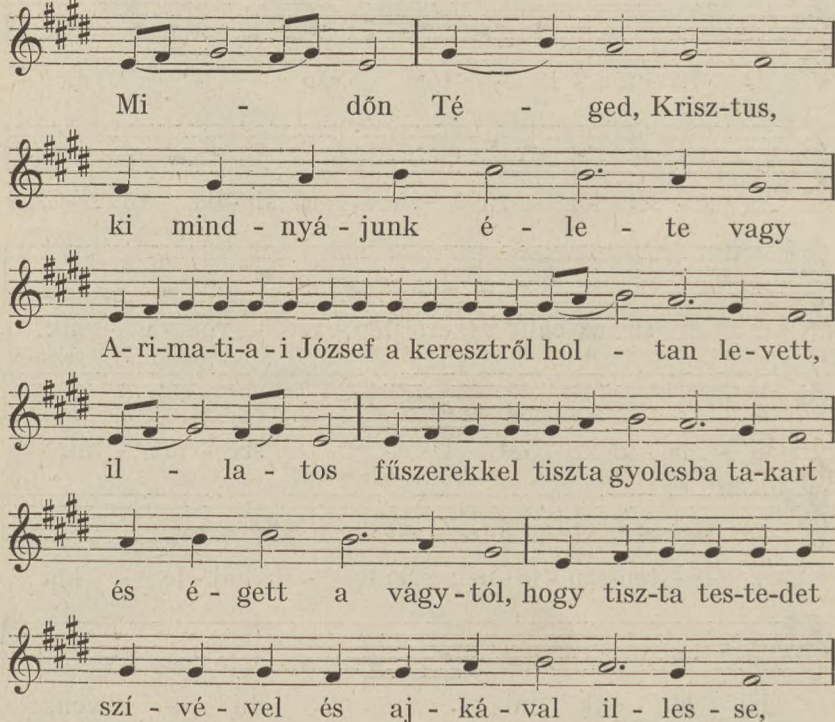
Üdvözlégy Ma - laszt - tal - tel - jes, Úr van Te - ve - led,

ki ál - ta - lad a - dott a vi - lát - nak

gaz - dag ke - gyel - met.

II. Hang.

1.

Lassan, áhitattal.

Mi - dőn Tē - ged, Krisz - tus,

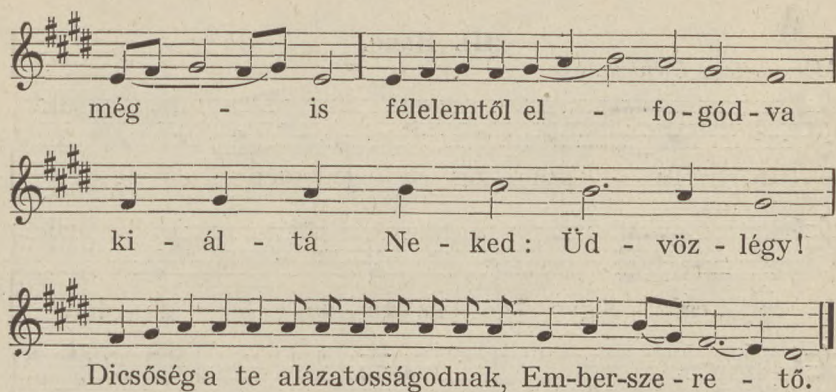
ki mind - nyá - junk é - le - te vagy

A - ri - ma - ti - a - i József a keresztről hol - tan le - vett,

il - la - tos fűszerekkel tiszta gyolcsba ta - kart

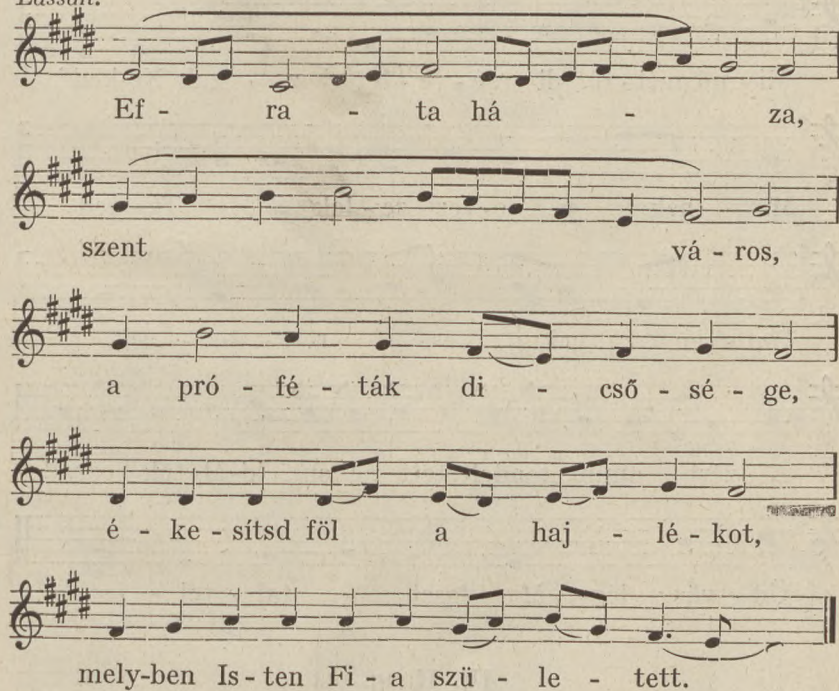
és é - gett a vágy - tól, hogy tisz - ta tes - te - det

szí - vé - vel és aj - ká - val il - les - se,

még - is félelemtől el - fo-gód - va
 ki - ál - tá Ne - ked : Űd - vöz - légy!
 Dicsőség a te alázatosságodnak, Em-ber-sze - re - tő.

2.

Lassan.

Ef - ra - ta há - za,
 szent vá - ros,
 a pró - fé - ták di - cső - sé - ge,
 é - ke - sítsd föl a haj - lé - kot,
 mely-ben Is - ten Fi - a szü - le - tett.

III. Hang.

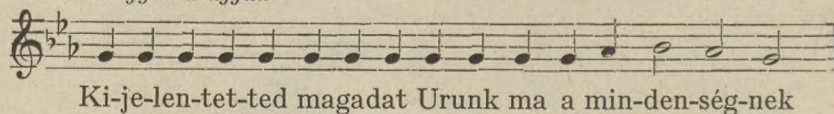
Mérsékeltén. Élénken.

A Te - szü - zes - sé - ged szép - sé - gén
és ra - gyo - gó tisz - ta - sa - go - don
el - cso - dál - koz - va Gábor így kiáltott hozzád, Istenszülő:
Mi - nő mál - tó di - csé - re - tet hoz - zak Ne - ked?
Mi - nek is ne - vez - ze - lek Té - ged?
Töp - ren - gek és ret - te - gek.
A - zért amint rendeltetett nekem, ki - ál - tok hozzád:
Üd - vöz - légy, Ma - 'laszt - tal - tel - jes.

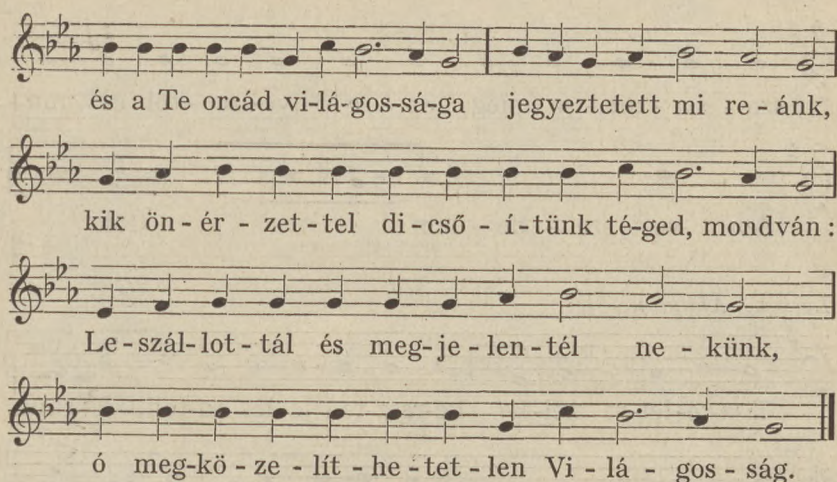
IV. Hang.

Mérsékelt gyorsasággal.

1.

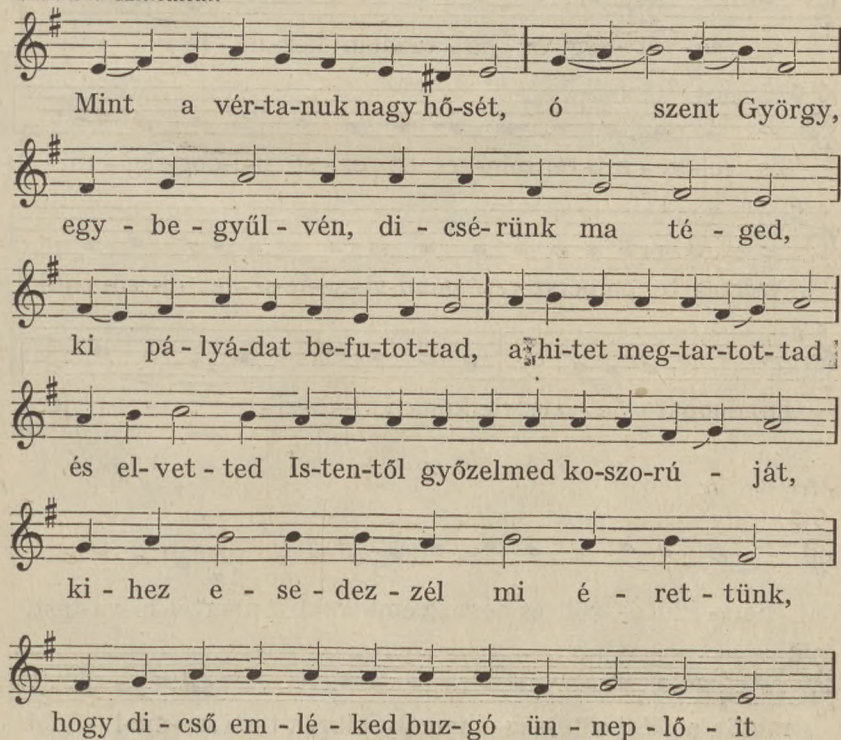
Ki - je - len - tet - ted magadat Urunk ma a min - den - ség - nek

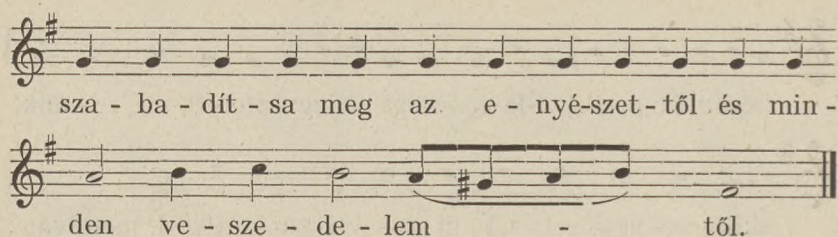
és a Te orcád vi-lá-gos-sá-ga jegyeztetett mi re - ánk,
 kik ön - ér - zet - tel di - csó - í - tünk té - ged, mondván:
 Le - szál - lot - tál és meg - je - len - tél ne - künk,
 ó meg - kö - ze - lít - he - tet - len Vi - lá - gos - ság.

Lassan. Ahítattal.

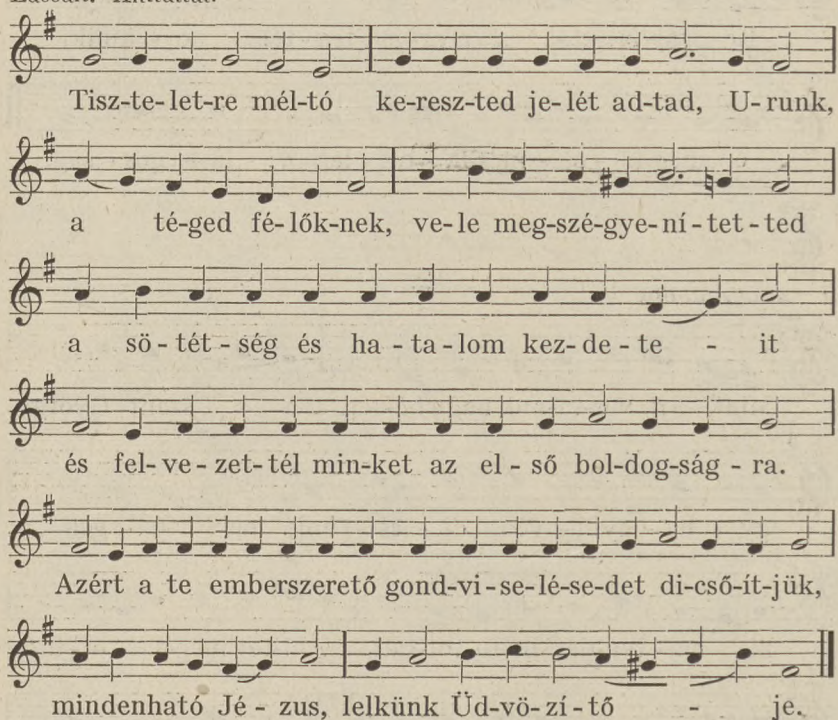
2.

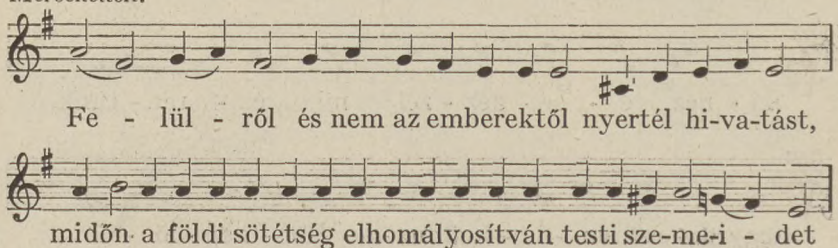
Mint a vér-ta-nuk nagy hő-sét, ó szent György,
 egy - be - gyúl - vén, di - csé-rünk ma té - ged,
 ki pá - lyá-dat be-fu-tot-tad, a hi-tet meg-tar-tot-tad
 és el - vet - ted Is-ten-től győzelmed ko-szo-rú - ját,
 ki - hez e - se - dez - zél mi é - ret - tünk,
 hogy di - csó em - lé - ked buz-gó ün - nep - lő - it

Lassan. Áhitattal.

3.

Mérsékelten.

4.

és a pogányság si-vár-sá-gát mu-tat-ta meg ne-ked,
 s a meny-nye - i vi - lá - gos - ság meg-vi - lá - go -
 sít - ván lel - ki sze - me - i - det,
 meg-mu-tat - ta ne-ked az i - gaz hit szép-sé - gét,
 meg-is-mer-ted a sötétségből ki-ve-ze-tő vi-lá-gos-sá-got,
 Krisztus Is - te-nün-ket, ki - hez i - mád-koz-zál,
 hogy üd - vö - zít - se a mi lel-kün - ket.

Lassan.

5.

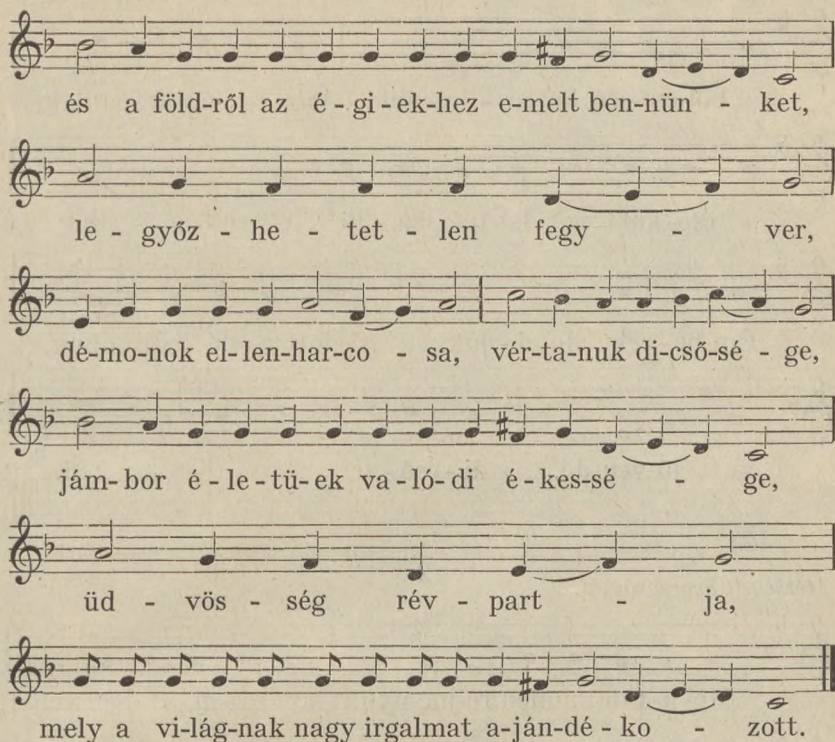
Elcsodálkozott Jó - zsef, látván a ter-mé-szet-fe-let - tit
 és megértette a gyap-jú-szá-lon tündöklő csepp ér-tel-mét
 a Te szép-lő-te-len fo-ga-ná-sod-ban, Is-ten-szü - lő,

a tűz-ben el - ég - he - tet - len csip - ke - bok - rot
és Á - ron ki - vi - rág - zott vesz - sze - jét,
s ta - nu - sá - got tőn a Te je - gye - sed,
az ál - do - zó - pa - pok ő - r - ző - je és fel - ki - ál - tott :
Szűz szült és a szü - lés u - tán szű - zen ma - radt.

V. Hang.

Magasztosan.

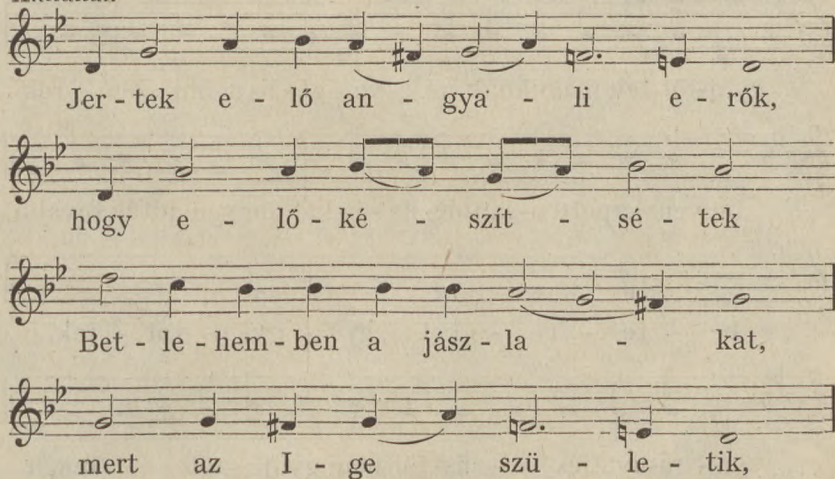
Üd - vöz - légy é - let - a - dó Ke - reszt !
Az áj - ta - tos - ság fe - lül - mul - ha - tat - lan di - a - dal - je - le,
a pa - ra - di - csom aj - ta - ja,
hí - vők e - rős - sé - ge, az egy - ház véd fa - la,
mely meg - sem - mi - sí - tet - te a rom - lást,
meg - hi - ú - sí - tot - ta és le - ti - por - ta a ha - lál ha - tal - mát

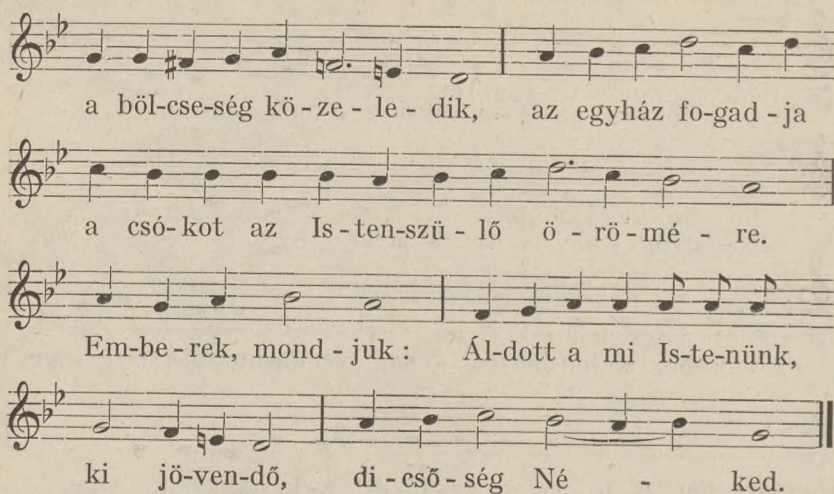
és a föld-ről az é - gi - ek - hez e - melt ben - nün - ket,
 le - győz - he - tet - len fegy - ver,
 dé - mo - nok el - len - har - co - sa, vér - ta - nuk di - cső - sé - ge,
 jám - bor é - le - tü - ek va - ló - di é - kes - sé - ge,
 üd - vös - ség rév - part - ja,
 mely a vi - lág - nak nagy irgalmat a - ján - dé - ko - zott.

VI. Hang.

1.

Áhitattal.

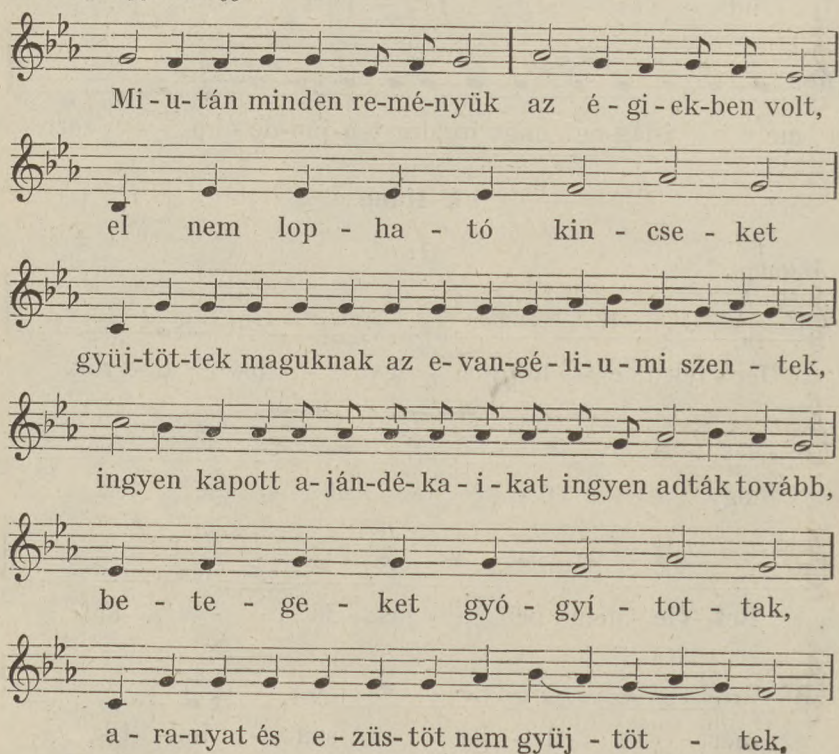
Jer - tek e - lő an - gya - li e - rők,
 hogy e - lő - ké - szít - sé - tek
 Bet - le - hem - ben a jász - la - kat,
 mert az I - ge szü - le - tik,

a böl-cse-ség kö-ze - le - dik, az egyház fo-gad - ja
a csó-kot az Is-ten-szü - lő ö - rö-mé - re.
Em-be-rek, mond - juk : Ál-dott a mi Is-te-nünk,
ki jö-ven-dő, di - cső - ség Né - ked.

Mérsékelt gyorsasággal.

2.

Mi - u - tán minden re-mé-nyük az é - gi - ek-ben volt,
el nem lop - ha - tó kin - cse - ket
gyűj-töt-tek maguknak az e-van-gé-li-u-mi szen - tek,
ingyen kapott a-ján-dé-ka-i-kat ingyen adták tovább,
be - te - ge - ket gyó - gyí - tot - tak,
a - ra-nyat és e - züs-töt nem gyűj - töt - tek,

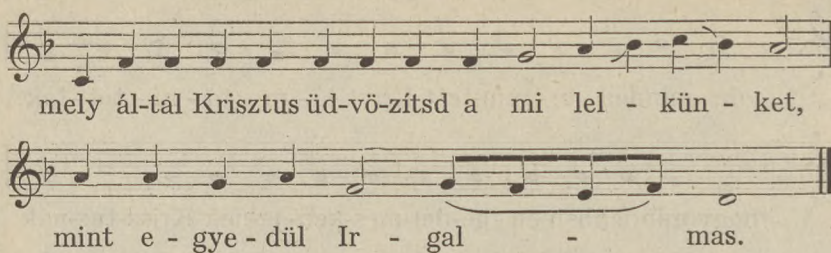
de minden te-rem-tett lényt jó-ra ta-ní-tot-tak,
 hogy mindenben en-ge-del-mes-ked-je-nek Krisz-tus-nak
 és a mi lelkünkért bátran i-mád-koz-nak.

VIII. Hang.

1.

Lassan.

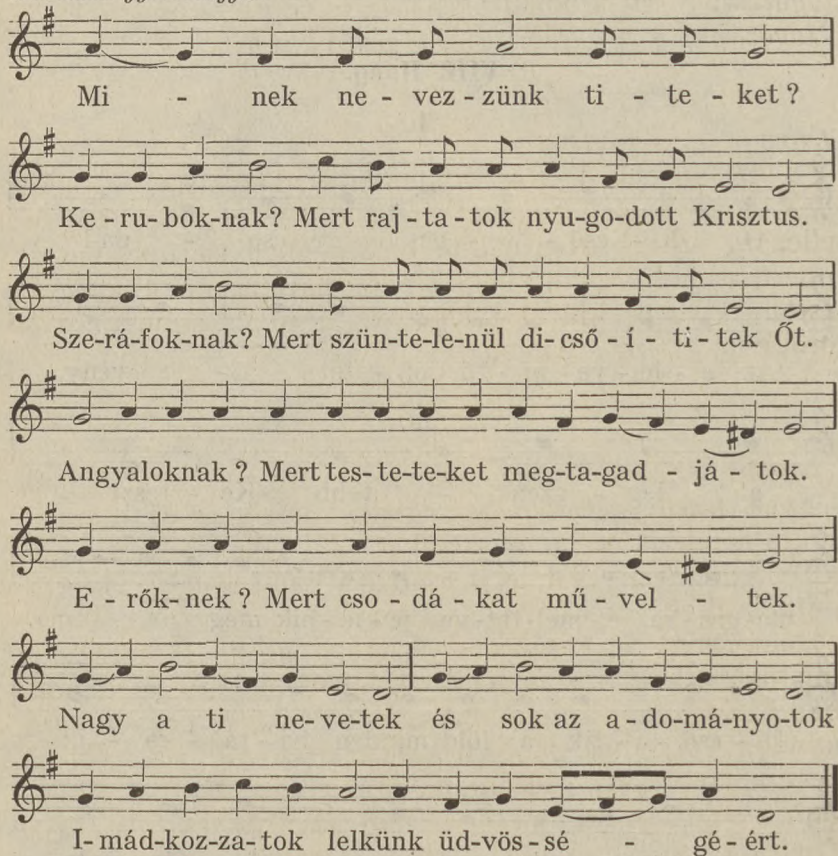

Ó di-cső-sé-ges cso-da!
 Az e-le-ve-ní-tő ül-tet-vény,
 a leg-szen-tebb Ke-reszt
 ma-gas-ra e-mel-tet-ve je-le-nik meg ma.
 Di-cső-í-tik a föld minden ha-tá-ra-i;
 el-ször-nyed-nek az ősz-szes sá-tá-nok.
 Ó, mi-nő a-ján-dék a-da-tott a föl-di-ek-nek,

mely ál-tal Krisztus üd-vő-zítsd a mi lel - kün - ket,
mint e - gye - dül Ir - gal - mas.

Mérsékelt gyorsasággal.

2.

Mi - nek ne - vez - zünk ti - te - ket?
Ke - ru - bok - nak? Mert raj - ta - tok nyu - go - dott Krisztus.
Sze - rá - fok - nak? Mert szün - te - le - nül di - cső - í - ti - tek Őt.
Angyaloknak? Mert tes - te - te - ket meg - ta - gad - já - tok.
E - rők - nek? Mert cso - dá - kat mű - vel - tek.
Nagy a ti ne - ve - tek és sok az a - do - má - nyo - tok
I - mád - koz - za - tok lelkünk üd - vős - sé - gé - ért.

FÜGGELÉK.

REGGELI IMÁDSÁGOK.

*Előbb: Mennyei király . . . Szentháromság . . . Mi-
atyánk . . . Jertek, imádjuk . . . Hiszekegy . . . Engedd el . . .
Üdvözlégy, a te oltalmad alá sietünk stb.*

1. Ima.

DICSÓSÉG neked Uram, Istenem és Teremtőm, ki méltóvá tettél engem, hogy a lefolyt éjtszakát az ellenség incselkedése nélkül békességben tölthettem el; miért is hálát adok neked Szentháromságban élő egy Isten, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

2. Ima.

Mindenható Urunk, a mennyei Erők s minden földi lények Istene, ki a magasságban lakozol és az alázatosokra letekintesz, ki a szíveket és veséket vizsgálod és az emberek rejtett dolgait csálthatatlanul ismered, ki kezdetnélküli és örökkévaló világosság vagy, kiben változásnak vagy átalakulásnak árnyéka sincs! Te fogadd el imámat, ó halhatatlan Király, melyet mostan, irgalmadban bízva bűnös ajkaimmal viszek elédbe és bocsásd meg minden vétkeimet, melyeket tettel, szóval, gondolatтай, készakarva vagy tudtomon kívül elkövettem. Tégy engem a te drága szent Lelked hajlékává és szabadíts meg a lélek és a test minden tisztátalanságától és add, hogy életem minden éjjelét nyugalmas szívvel és éber elmével töltssem el, várva a te egyszülött Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus fényes és derült napjának fölragyogását, amikor ő dicsóséggel fog eljönni, hogy megfizessen kinek-kinek

saját tettei szerint. Vajha ne találtassam akkor elesve és tunyálkodásban, de virrasztva és munkálkodás közt; és bevégezve majdan e földi életpályámat, övele együtt eljussak az isteni dicsőség örömébe és hajlékaiba, hol sohasem szűnik meg az őt ünneplők örömkialtása s hol kimondhatatlan gyönyört élveznek mindazok, kik színről-színre látják az ő isteni arcának boldogító jóvoltát. Mert te vagy a valódi világosság, ki mindeneket megvilágítasz és megszentelsz; azért énekel és dicsóít téged minden lény, örökkön örökké. Amen.

3. Ima.

Téged áldalak, ó magasságbeli Isten és minden kegyelem Ura, ki nagyszerű és kifürkészhetetlen, dicsőséges és csodálatraméltó dolgokat cselekedtél velem, melyeknek nincsen száma; ki alvást ajándékoztál nekem gyengeségem eloszlatására és sokat fáradozó testem felüdítésére. Köszönöm neked, hogy el nem veszítettél engem az én gonoszságaimmal együtt, de emberszeretőleg könyörültél rajtam s éji nyughelyemről újra fölemeltél, hogy dicsóítsam a te hatalmatodat. Azért kérem a te hasonlíthatlan jóságodat, világosítsd meg az én elmémet, nyisd meg az én lelki szemeimet és ébreszd fel testemet a tynyaság nehéz álmából; nyisd meg az én számat és töltsd be dicséreteddel, hogy akadálytalanul énekelhessek és meggyónhassak neked, mint a mindenekben és mindenki által dicsóított örök Istennek: a kezdetnélküli Atyának, a te egyszülött Fiaddal és a legszentebb jóságos és elevenítő Lelkeddal együtt, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

4. Ima.

Uram, ne hagyj ki engem mennyei javaidból. Uram, szabadíts meg engem az örök kínoktól. Uram, akár gondolatban, akár szándékban, szóval vagy cselekedettel vétkeztem ellened, bocsáss meg nekem. Uram, szabadíts meg engem a vétkes tudatlanságtól, feledékenységtől, kislelkedéstől és a hitbeli közönyösségtől. Uram, ments meg

minden kísértéstől. Uram, világosítsd meg szívemet, mert sötétté tette azt a gonosz élvezési vágy. Uram, mint ember vétkeztem ellened, de te látván lelkem tehetetlenségét, mint irgalmas Isten, könyörülj rajtam. Uram, küldd el segélyemre kegyelmedet, hogy dicsőítsem a te szent neved. Úr Jézus Krisztus, írd fel nevemet az élet könyvébe s ajándékozz nekem boldog kimulást. Uram, Istenem, habár semmi jót sem cselekedtem a te színed előtt, mégis add meg, hogy kegyelmed által jól kezdjem el javulásomat. Uram, hintsd el szívemben a szent malaszt harmatát. Mennynek és földnek Ura, emlékezzél meg rólam a te országodban, mint bűnös és méltatlan szolgádról. Amen.

5. Ima.

Uram, töredelmességemben szólíts magad elé. Uram, ne hagyj el engem. Uram, ne vígy engem a kísértésbe. Uram, adj nekem jószándékot. Uram, adj nekem könynyeket, a halálról való megemlékezést és töredelmességet. Uram, adj bűneim meggyónásához készséges akaratot. Uram, adj nekem alázatosságot, tisztaságot és engedelmességet. Uram, adj nekem türelmet, nagylelkűséget és szelidséget. Uram, hintsd belém a jóság magvát és szívembe a te félelmedet. Uram, méltass engem, hogy teljes lelkemből és teljes elmémből szeresselek téged s mindenben teljesítsem a te akaratodat. Uram, oltalmaz engem az igaztalan emberektől, a sátántól, a gonosz indulatoktól s minden egyéb veszedelemtől. Ó Uram, te mindent a te saját akaratod szerint cselekszel, teljesüljön én rajtam is a te szent rendelésed, ki áldott vagy mindörökké. Amen.

6. Ima.

Dicsőség neked mindenható Uralkodónk, ki isteni igéddel semmiből teremtetted a világot és a mennyboltozatot a tündöklő és melegítő Nap csodálatos alkotmányával ékesítetted fel s azt a földi teremtmények hasznára és szolgálatára rendelted. Ime az eltöltött éj után én is méltóvá lettem szent kegyelmedből a reggelt elérni és a Nap

fényét újra láthatni, mely megvilágosítja az egész földet, megvidámítja annak minden lakóját és életrekelti a természet minden növényzetét; méltóvá lettem elérni a nappalt, hogy nyugvó ágyamból felkeljek, lelkem éberségét visszanyerjem és tagjaimat új munkálkodásra szenteljem, melyek egész éjen át, mint holtak a te oltalmad alatt nyugalomban pihentek.

Hálát adok neked, Uram, hogy a lefolyt éjtszakát az ellenség minden támadásától menten eltölthettem és te megőriztél engem minden bajtól és szerencsétlenségtől és engedtéél nekem nyugodt és csendes alvást, melyre testi fáradalmaim kipihenése végett multhatlan szükségem volt; mostan pedig fölemeltél ágyamból, a Nap éltető sugaraival világosságba helyeztéél s hálaadó imára vezéreltéél.

Ó drága Teremtőm! fogadd el mostan az én aláza-
tos szívemet, mely csak utánad eseng; fogadd el az én
buzgó lelkemet, mely téged óhajt dicsérni szüntelenül;
fogadd el az én tiszta szándékomat, mely mindenben
csak a te akaratodat igyekszik teljesíteni; fogadd el az
én őszinte érzelmeimet, szenteld meg azokat és gerjeszd
fel a te dicsőséged magasztalására; tanítsd meg a te
igazságod útjára, hogy el ne tévedjen az igazság ösvé-
nyétől, hogy ekkép minden valóm s egész lényem, ó
Teremtő, téged dicsérjen, dicsőítsen és magasztaljon.

Én Istenem! igazgasd e mai napon lépteimet, hogy
tisztá lelkiismerettel és feddhetetlen szívvel a te igazsá-
godban járjak; téríts le engem, Uram Istenem, a gonoszok
ösvényéről; őrizz meg a lelkemet kereső ellenség csábí-
tásaitól, szabadíts meg a rossztól és a rosszerkölcű társa-
ságtól, hogy egész napon a te törvényedre figyelmeztvén,
minden munkámat a te dicsőségedre és az én előmenete-
lemre végezzem; szünet nélkül magasztalván téged Atya
és Fiú és Szentlélek, most és mindörökké. Amen.

7. Ima.

Jóságos szűz Mária, ki szeplőtelenül szülted édes Üdvözítőnket, a mai nap kezdetén hozzád folyamodom és a te hatalmas oltalmadért alázatos szívvel könyörgök, kérjed a te Fiadat, az én jóságos Istenemet, hogy erősítsen meg e mai nap is minden üdvös szándékomban és őrizzen meg minden bűnös gondolattól és cselekedettől. Fogadd el, ó legszentebb Anya, az én méltatlan fohászomat és védelmezz meg engem minden csapástól és veszedelemtől, hogy a te védszárnyaid árnyékában a testi és lelki ellenségektől épségben megőriztetvén, mindenkiben az én Istenem akaratát teljesítsem s éltem minden napját lelkiismeretem tisztaságában és szívbeli bűnbánatban eltöltvén, majdan az örök világosság boldog hazájában veled együtt örvezdhessek. Amen.

ESTI IMÁDSÁGOK.

Előbb: Mennyei király... Szentháromság... Háromszor szent... Miatyánk... Jertek... Hiszekegy... 50. zsoltár. Engedd el... Üdvözlégy... A te oltalmad alá stb., azután:

1. Ima.

ESTE ÉS REGGEL és délben dicsőítünk és áldunk, hálát adunk neked és kérünk téged mindenség Uralkodója, emberszerető Urunk! jusson imádságunk, mint jó illatszer, színed elé és ne hagyd szívünket gonosz cselekedetekre hajlani, hanem szabadíts meg minket mindentől, mi lelkünk üdvé ellen leselkedik; mert ó Uram! reád néz a mi szemünk és mi benned remélünk, ne szégyeníts meg minket Istenünk. Mert téged illet minden dicsőség, tisztelet és imádás, Atya, Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Uram, Uram! ki megszabadítottál minket a nappal repülő nyiltól, szabadíts meg a sötétben járó minden vésztől is. Fogadd kezeink fölemelését esteli áldozatul és méltass minket, hogy az éjjelt kísértés nélkül tisztaságban

tölthessük és szabadíts meg minket a gonosztól, a reánk jöhető minden háborgatástól és félelemtől; ajándékozz lelkünknek töredelmességet és add elménknek, hogy gyakorta gondolkozzék utolsó ítélet napján leendő megvizsgáltatásáról. — Szegezd át félelemmel testeinket és sanyargasd tagjainkat, melyek földiek, hogy éjjeli nyugalomunkban is a te ítéleteidről való elmélkedés vidítson föl minket. Távolíts el tőlünk minden illetlen képzelődést és ártalmas kívánságot; költs fel minket az imádkozás idejére, hogy megerősödjünk a hitben és előhaladjunk parancsolataid teljesítésében. A te egyszülött Fiadnak kegyelme és irgalma által, kivel áldott vagy a te legszentebb, jóságos és elevenítő Lelkeddal együtt, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

2. *Ima.*

Szeplőtelen, legerényesebb, sérülés nélküli, tisztaságos Szűz, Isten jegyese, Királynőnk! ki dicsőséges szülesed által Istent, az Igét velünk egyesítetted és nemünk elesett természetét az égiekkel egybekötötted; ki a két-ségbeesettek egyedüli reménye, az üldözöttek segedelme, a hozzád folyamodók kész közbenjárója és az összes kereszténység védelme vagy, ne undorodjál el tőlem, bűnös és tisztátalan embertől, ki vétkes gondolatok, szavak, tettek és cselekedetek által könyörületedre méltatlanná tettem magamat és a bűnös élvezetek, tunyálkodás és a jóra való restség szolgájává szegődtem. De mint az emberszerető Isten Anyja, kegyességed szerint könyörülj rajtam, bűnös és tékozló szolgádon és tisztátalan ajkaimról fogadd el imádságomat és anyai bizalommal közeledve a te Fiadhoz, a mi Urunk és Istenünkhöz, kérleld meg őt, hogy nyissa meg számomra is jóságának irgalmát és elnézvén számtalan vétkezésemet, térítsen a bűnbánat útjára és parancsainak állhatatos követőjévé tegyen. Mint kegyelmes, könyörületes és emberszerető égi Királyné, légy pártfogóm, oltalmam és közbenjáróm egész életemen át, elúzvén tőlem a gonosz ellenség támadásait és az örök üdvösségre vezérelvén engem. — Kimulásom

idején őrizd meg türelemesség nélküli lelkemet és űzd el tőlem a rossz szellemek sötét képeit. Az igazságos ítélet rettenetes napján pedig szabadíts meg az örök kárhozattól és tégy a te Fiad és a mi Istenünk kimondhatatlan dicsőségének örökösévé. Mely dicsőséget, ó Királynénk és legszentebb Istenszüdő ! add, hogy valóban el is nyerhessem a te hathatós közbenjárásod és védelmed — és a te egyszüdőtt Fiadnak, a mi Urunk és Istenünk Jézus Krisztusnak kegyelme és emberszeretete által, akit illet minden dicsőség, tisztelet és imádás, az ő kezdetnélküli Atyjával és az ő legszentebb, jóságos és elevenítő Lelkével együtt, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

3. Ima.

És adj nekünk, az éji pihenésre távozóknak, Uralkodók, lelki és testi nyugalmat. És őrizd meg minket a tisztátalan álmoktól és a bűnös érzéki vágyaktól. Csillapítsd le szenvedélyeink hullámvázait, oltsd ki a gonosz léleknek ellenünk irányuló tüzes nyilait és szüntesd meg minden földi és anyagiás bölcselkedéseinket. És ajándékozz nekünk, Uram, éber elmét, üdvös szándékot, józan szívet, könnyű és sátáni háborgatástól ment alvást. És ébressz fel minket az imádság idejére a te parancsaidban megerősödve és a te ítéleteid emléket mindig szívünkben hordva. És méltass bennünket a hajnali dicséret-hozásra, hogy énekeljük, áldjuk és magasztaljuk a te legtiszteltebb és fölséges nevedet Atya, Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Dicsőséges Istenszüdő s mindenkor szűz Mária, Krisztus Istenünknek Anyja, fogadd el a mi imádságainkat és mutasd be azokat Fiadnak, a mi Istenünknek, hogy világítsa meg és teéretted üdvözítse a mi lelkünket.

Bizodalma : az Atyaisten, menedékem : a Fiúisten, védelmezőm : a Szentlélekisten. Szentháromság egy Istenünk, dicsőség neked !

Fohász.

Jézus Szentséges Szíve, add, hogy mindig jobban és jobban szeresselek!

Boldogságos szűz Mária, könyörögj érettem, oltalmaz meg minden bajtól, légy velem mindig, különösen halálom óráján!

Szent őrzőangyalom, légy védelmezőm életem minden percében és igazgasd lépteimet az üdvösség útjára! Amen.

SZENTMISEI IMÁDSÁGOK.

Szentmise kezdete előtt.

ÖRVENDEZETT az én lelkem, midőn mondták nekem, az Úr házába megyünk. S én, Uram, irgalmasságod sokaságában bemegyek a te házádba, imádkozom szent templomodnál a te félelmedben. Uram, vezérelj engem igazságodban, ellenségeim miatt igazgasd utamat színed előtt, hogy neked tetszőleg dicsérjem az Atyával és a Fiúval és a Szentlélekkel az egy Istent, most és mindenkor és örökkön örökké.

Uram, Jézus Krisztus, ki kegyelmes és irgalmas vagy mindazokhoz, kik téged segítségül hívnak, téged kérlek és imádlak, engedd, hogy ezen isteni szolgálat végéig figyelemmel, ájtatossággal és isteni félelemmel legyek jelen és téged mint az irgalmasság Istenét tiszta szívvel és lelkiismerettel imádjalak. Ó, Uram, mennynek és földnek Teremtője, legyen foganatos az én imádságom, hallgasd meg alázatos kérésemet s bocsásd meg minden bűnömet, ki áldott vagy az Atyával és a Szentlélekkel mindörökké. Amen.

A szentmise kezdete után.

Istenem, én Istenem! tekints reám bűnösre és vezérelj az én ajkaim dicséretét és tisztítsd meg az én szívemet minden kárhozatos gondolattól és világosítsd meg az én értelmemet a te isteni Felséged megismerésére,

hajtsd hozzám füledet és hallgass meg engem imádságomban, ki egyedül tebenned bízom: mert te vagy az én Istenem s én ezen szent hajlékban előtted állván s te hozzád fohászkodván kiáltok hozzád: erősíts meg engemet, Uram, a te félelmedben.

Az Atya Istennek öröktől fogva létező Igéje, Úr Jézus Krisztus, ki az Atyával egyenlő és az Atyával és a Szentlélekkel halhatatlan és végnélküli Isten vagy. Te a mi bűnünk és törvényszegésünk miatt önként szállottál le a földre, emberi alakot öltvén magadra, születél mint ember; és az emberek lelki üdvösségeért a kereszthalált és a háromnapi eltemettetést is elszenvedted. Ó, legdrágább Üdvözítő! mi imádjuk a te Istenségedet és alázatosan esedezünk a te kegyességedhez, könyörülj rajtunk Irgalmas, tekints reánk kegyes szemmel és üdvözíts minket, mint egyedül jószágos. Amen.

Uram, Jézus Krisztus, ki megengedted nekem, hogy a szent evangéliummal való bemenetet láthatom és a te megjelenésedről és köztünk való lakozásodról megemlékezhetem: tekints reám kegyelmesen, irgalmazz nekem s engedd, hogy mindenkor megemlékezzem a te szent parancsolataidról is s hogy azokat igazán megőrizsem és neked méltán zenghessem: Jertek, imádjuk Krisztust és boruljunk le előtte; üdvözíts minket, Isten Fia, ki halottaidból feltámadtál, énekelünk neked. Alleluja.

Az átvitel előtt.

Dicsőség neked, Jézus Krisztus, Istennek egyszülött Fia, ki Atyád kebeléből és a mennyei dicsőségből leszállván, szűz Máriától emberré lettél és szolgai alakot vevén föl, a mi alázatosságunk külsejéhez hasonlóvá lettél, hogy minket is hasonlókká tégy saját dicsőséged képéhez. Dicsőség neked, Uram, ki vemhén Jeruzsálembé bementél és ottan sebeket, megfeszíttetést és a mi üdvösségünkért gyalázatos halált elszenvedni méltóztattál. Adj tehát fájdalmas könnyeket az én szemeimnek is, hogy lemossam vétkeim szennyét. És valamint legtisztább drága szent testedet az istenfélő József által a keresz-

fáról levétetni engedted, úgy engedd meg nekem is, hogy látván a szentélybe ártalvitt becses áldozatokat, félelemmel boruljak le előtted, hogy neked minden hozzám való gondviselésedért és jótéteményedért méltóan hálát adjak és fohászkodva vallomást tegyek, mint Megváltómnak és Istenemnek. Ó, irgalmasságnak Ura, kegyelmes Istenem! e földi életem befejezése után, melyet szerető gondviselésedbe ajánlok, adj boldog kimulást énnekem és engedd, hogy végső ítéleted napján a te jobbod felől állván, eme kegyes szavaidat halljam: Jöjjetek, atyámnak áldottai, bírójátok a világ kezdetétől nektek készített országot! Amen.

Az átvitel után.

Emlékezzél meg rólam, Uram, midőn eljössz a te országodba. Emlékezzél meg rólam, Uralkodó, midőn eljössz a te országodba. Uram, Jézus Krisztus, Istennek Fia! a gonosztevőn megkönyörültél, midőn így kiáltott hozzád: Emlékezzél meg rólam, Uram, midőn eljössz a te országodba, könyörülj tehát énrajtam is, ki ugyanazon szavakkal szüntelen könyörgök hozzád és fogadj be engem a te atyai kifogyhatatlan kegyelmedbe.

Szent, szent, szent...-re.

A szent angyalok és arkangyalok serege minden mennyei erővel éneklő és kiáltja neked: szent, szent, szent a seregek Ura, teljes az ég és a föld a te dicsőségeddel, Hozzána a magasságban! Te magad, ó seregek Ura, szentelj meg engem, ki minden szentségnek kútforrása vagy. Téged a mennyei hadak sokasága háromszor szent énekkel imád és dicsőít. Én pedig, a te méltatlan szolgád, alázatossággal kérlek téged, világosítsd meg az én elmémet, tisztítsd meg szívemet és nyisd meg ajkaimat, hogy én is méltóan énekelhessem neked: Szent, szent, szent vagy, Uram, mindörökkön örökké. Amen.

Mi Atyánkra.

Jóságos és legszentebb mennyei Atya, az ég és a föld Teremtője, legyen a te szent neved, mint az angyalok, úgy a földi lények által is szüntelenül dicsőítve és magasztalva. Legyen a próféták — és később a te egyszülött Fiad által hirdetett üdvös hit az egész földkerekségen elterjedve. Teljesüljön a te szent akaratod mint a mennyben és a földön, úgy az én alázatosságom irányában is; kormányozz mindeneket a te kimondhatatlan bölcseséged és kegyességed szerint s énvelem úgy rendelkezéssel, ahogyan a te saját tetszésed kívánja; mert tudom, hogy te mindenható és irgalmas vagy. Ne veszítsd el a te népedet, Uram, éhséggel, szomjúsággal, de könnyörületed sokasága szerint add nekünk kegyelmesen, Uram, hogy beteljen lelkünk a te isteni malasztoddal, testünk pedig földi javaiddal. Bocsásd meg nagykegyességű Urunk minden halálos vétünkét, amint mi is megbocsátunk minden ellenségünknek és az ellenünk vétőknek; és ekkép ne vigy minket a kísértésbe, de szabadíts meg az ördög incselkedéseitől; üzd ki szívünkből a bűnös kívánságokat és gonosz gondolatokat. Ó, mennyei Atya, légy minden dolgunkban kegyelmes vezérünk, támogatónk és a veszélyek között szabadítónk. Mert tied az ország és a hatalom és a dicsőség, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Szentség a szenteknek...-re.

Szentek Királya és uralkodók Ura, Jézus Krisztus, én Istenem! Te előtted, ki a mennyei Atya kebelében és dicsőségében lakozol és mostan a kenyér és bor színe alatt mint Istenember a rettenetes Oltáriszentségben valósággal jelen vagy — teelőtted borulok le, mint bűnös és méltatlan szolgád és lelki töredelmességgel kérlek, tekints reám ezen órában és életem minden napján. De különösen ama nehéz órában, midőn lelkem válni készül testem gyarló porhüvelyétől, akkor, akkor szánj meg és fogadj be engem békeességgel magadhoz és szenteiddel nyugtass meg. Amen.

Isteni félelemmel és hittel . . . után.

Áldott, -ki az Úr nevében jó; Isten az Úr, ki megjelent nekünk, kinek szent testét és vérét a kenyér és bor színe alatt látván, dicsérem őt, mondván : Üdvözlégység Jézus Krisztusnak szentséges teste, ki miérettünk megfeszítettél, kínokat szenvedtél, eltemettétél és harmadnapra feltámadtál ; Üdvözlégység Jézus Krisztusnak szentséges vére, mely a te ártatlan oldalodból a mi bűneink lemosására ontatott ; Üdvözlégység keresztfeszített Megváltó ! ki híveidnek világossága, élete, üdvössége, lelki tápláléka vagy, töltsd be az én éhező és szomjazó lelkemet a te legszentebb áldozatoddal mostan, életem minden napján és halálom óráján. Amen.

Legyen áldott az Úr neve . . .

Hálát adok neked, mennyek királya, áldlak, dicsérek és magasztallak, hogy megengedted nekem, bűnösnek a mai napon e szent hajlékban a te kedves vérnélküli áldozatod bemutatásánál jelen lennem, melyet neked a te fölszentelt szolgád a mi Urunk Jézus Krisztus szent kínszenvedéseinek, dicsőséges feltámadásának és mennybemenetelének emlékére s a mi bűneink bocsánatára följajánlott. Ezért kérlek téged, Uram, tisztíts meg engem minden bűnömtől és engedd, hogy életem minden napján megemlékezzem hozzám való jótéteményeidről s hálát mondjak neked mindörökkön örökké. Amen.

*Dicsőség az Úr Jézusnak,
hogy e munka elvégzésében
megsegített !*

AZ ÉNEKESKÖNYVBEN ELŐFORDULÓ ELNEVEZÉSEK MAGYARÁZATA.

- Antifona* = Dallam, melyre felváltva énekelték a zsoltárverseket.
Diataxis = rendes kezdet: Mennyei Király... stb.-től egészen a Jertek imádjuk...-ig.
Ektenia = Kérésekből, vagy könyörgésekből álló füzér.
Felmeneteli ének = A felmeneteli zsoltárok (119—133.) mintájára összeállított énekek.
Fényének = Ének, melyben értelmünk megvilágosításáért könyörgünk.
Ikosz = Olyan ének, mely az ünnep jelentőségét a kondáknál terjedelmesebben tartalmazza.
Ipakoj = Ének, mit nagy figyelemmel szokás hallgatni.
Imosz = A kánon mindegyik ódájának első strófája.
Kaftizma = Leülő. A zsoltárkönyv meghatározott része, vagy annak mintájára alkotott ének, melynek olvasása, vagy éneklése alatt szabad ülni.
Kánon = Olyan énekfüzér, mely 9 ódát tartalmaz magában.
Kondák = Rövid ének, a tropár kiegészítése.
Litia = Keresztkörmenei könyörgés.
Metánia = A bűnbánat külső kifejezése; földig meghajlás, leborulás.
Parimia = Többnyire az ószövetségi Szentírásból vett olvasmányok.
Podobna = Mintadallam. Dallamok, amelyekre más sztichiraszövegeket is szoktunk énekelni.
Prokimen = Megelőző ének, mely szentírási szakasz, vagy szokatlan ének előtt szokott énekelteni.
Sztichira = Énekstrófák; az egy gondolat alapján összeállított dallam szövegstrófái.
Tropár = Diadalmi ének. Benne az ünnep jelentősége dicsőíttetik.
Theotókion = Istenszülei ének. A Boldogságos Szűz Mária tiszteletére írt himnusz.

TARTALOM.

Délutáni istentisztelet. Vacsernye.

Szombaton.

	Lap
1. <i>Hang</i>	6— 17
2. „	17— 19
3. „	20— 21
4. „	22— 24
5. „	24— 27
6. „	27— 29
7. „	29— 31
8. „	31— 33

Vasárnap.

1. <i>Hang</i>	117—118
2. „	118—119
3. „	119—120
4. „	120—122
5. „	122—123
6. „	124—125
7. „	125—126
8. „	126—127
Vacsernye litiával	33—35
Vacsernyei prokimenek	34

Reggeli istentisztelet. Utrenye.

1. <i>Hang</i>	36— 53
2. „	53— 57
3. „	58— 62
4. „	62— 66
5. „	66— 71
6. „	71— 75
7. „	76— 80
8. „	80— 85
Sokírgalmú ének	44
Feltámadást dicsőítő énekek... ..	44
Felmeneteli énekek	45
Feltámadási fényénekek, theot. evang. sztichirák	85— 91
<i>A szentmise menete.</i>	92—103

Tropárok, kondákok, theotókionok, prokimenek, áldozási versek.

Vasárnapra.

1. <i>Hang</i>	110
2. „	110
3. „	111
4. „	111
5. „	112
6. „	113

7. <i>Hang</i>	Lap 113
8. „	114

Hétköznapra.

1. Hétfőre	114
2. Keddre	115
3. Szerdára... ..	115
4. Csütörtökre	115
5. Péntekre	116
6. Szombatra... ..	116

Különféle szándékokra.

1. A Szentlélek segítségül hívására	104
2. Minden jó kérésre	104
3. Hálaadás szándékára	105
4. Bűnbocsánatért	105
5. Betegért... ..	105
6. Nagy szárazság idején	106
7. Sok esőzés idején... ..	107
8. Utazókért	107
9. Háború idején	108
10. Járványok idején	108
11. Halottakért	109
12. Panachida	109

Nagybőjt :

1. Vámos és Farizeus vasárnapja... ..	128—131
2. Tékozló fiú vasárnapja	131—135
3. Húshagyó vasárnap	135—140
4. Vajhagyó vasárnap... ..	140—149
Bűnbánati sztichirák	145
<i>Előre megszentelt áldozatok miséje</i>	149
I. Szerda	151
I. Péntek	152
II. Szerda	155
II. Péntek	156
III. Szerda	157
III. Péntek	158
IV. Szerda	159
IV. Péntek	161
V. Szerda	162
V. Péntek	165
VI. Szerda	166
VI. Péntek	168
Nagyhétfőn	170
Nagykedden... ..	172
Nagyszerdán	173
I. vasárnap	176—181
II. „	181—183
III. „	183—190
IV. „	190—193
V. „	222—225
Krétai szent András bűnbánati kánonja	194—221
Lázár szombatja... ..	225
Virágvasárnap	226—235
Nagyhét. Hétfő, kedd, szerda	170—173 és 235
Nagycsütörtök. Vecsernye, Bazil-mise	236—237
Kínszenvedési evangéliumok	238—251

	Lap
<i>Nagypéntek.</i> Királyi imaórák	251—270
Sírbatételi vecsernye	270—274
<i>Nagyszombat.</i> Utrenye	274—278
Vecsernye Bazil-misével	278—280

Húsvét.

<i>Vasárnap.</i> Éjféli istentisztelet utrenyével. Feltámadás	280—288
Misén... ..	288
Vecsernyén	288—289
<i>Hétfőn</i>	289
<i>Kedden</i>	289
<i>Húsvét után</i> II. vasárnap (Tamás)... ..	290—297
III. vasárnap (Kenethozók)	297—301
IV. „ (Inaszakadt)... ..	301—306
V. „ (Szamariabeli)	307—313
VI. „ (Vakonszületett)	313—318
VII. „ (Szentatyák)	327—333
A húsvéti időszak felén	306
<i>Mennybemenetel,</i> áldozócsüörtök	319—327
<i>Pünkösd.</i> Vasárnap	333—341
Hétfőn	341—344
Mindenszentek vasárnapja	345—348

Ünnepi szakasz.

Kisasszony napja	349—360
Kereszt felmagasztalása... ..	360—374
Szűz Mária oltalma	375—382
Demeter vértanu	383—391
Mihály arkangyal	391—400
Szűz Mária bevezetése	400—408
Miklós püspök	408—418
Szeplőtelen fogantatás	418—429
Ósatyák vasárnapja	429—434
Atyák vasárnapja	434—441
Karácsony előünnepe... ..	441—446
<i>Karácsony.</i> Imaórák	447—459
Vecsernye Bazil-misével	459—462
Esti nagy pövecserie	462—469
Lítia	469—471
Utrenye	471—475
Mise	475—476
Menekülés Egyiptomba... ..	476—480
István vértanu	480—485
Karácsony utáni vasárnap	485—488
Krisztus körülmetéltetése	488—498
Szilveszter... ..	498—500
<i>Vízkereszt.</i> Királyi imaórák	501—513
Vecsernye Bazil-misével	514—516
Nagy pövecserie... ..	516—518
Utrenye	518—522
Mise és vecsernye	522—526
Három püspök	526—536
Gyertyaszentelő	536—545
Gyümölcstó	545—553
György	554—561
János születése	562—570
Péter és Pál... ..	570—579
A 6 egyetemes zsinat	580—581

	Lap
Illés próféta... ..	582—589
Úrszínváltozás... ..	590—599
Nagyboldogasszony	600—611
István király	611—615
János lefejeztetése	615—623

Elboesátói theotókionok.

<i>I. Hang</i>	624
<i>II.</i> „	625
<i>III.</i> „	626
<i>IV.</i> „	627
<i>V.</i> „	629
<i>VI.</i> „	630
<i>VII.</i> „	631
<i>VIII.</i> „	632

Közös minea.

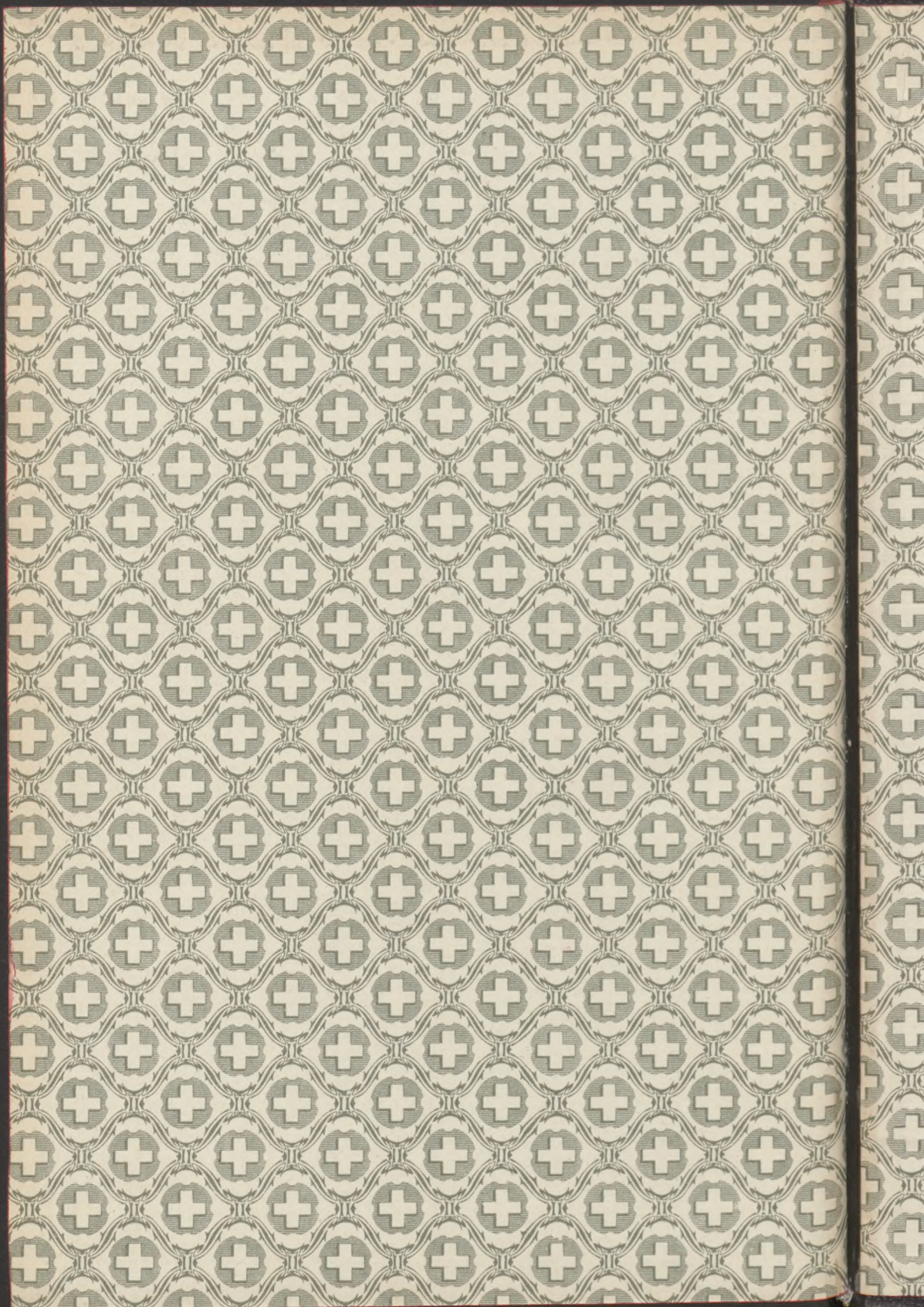
Istenszülőnek	634
Prófétának	635
Apostolnak	635
Két, vagy több apostolnak	636
Főpapnak... ..	637
Két, vagy több főpapnak... ..	638
Atyának, vagy anyának... ..	639
Két, vagy több atyának, vagy anyának	639
Vértanunak	640
Több vértanunak	641
Remetének	642
Hitvallónak	643

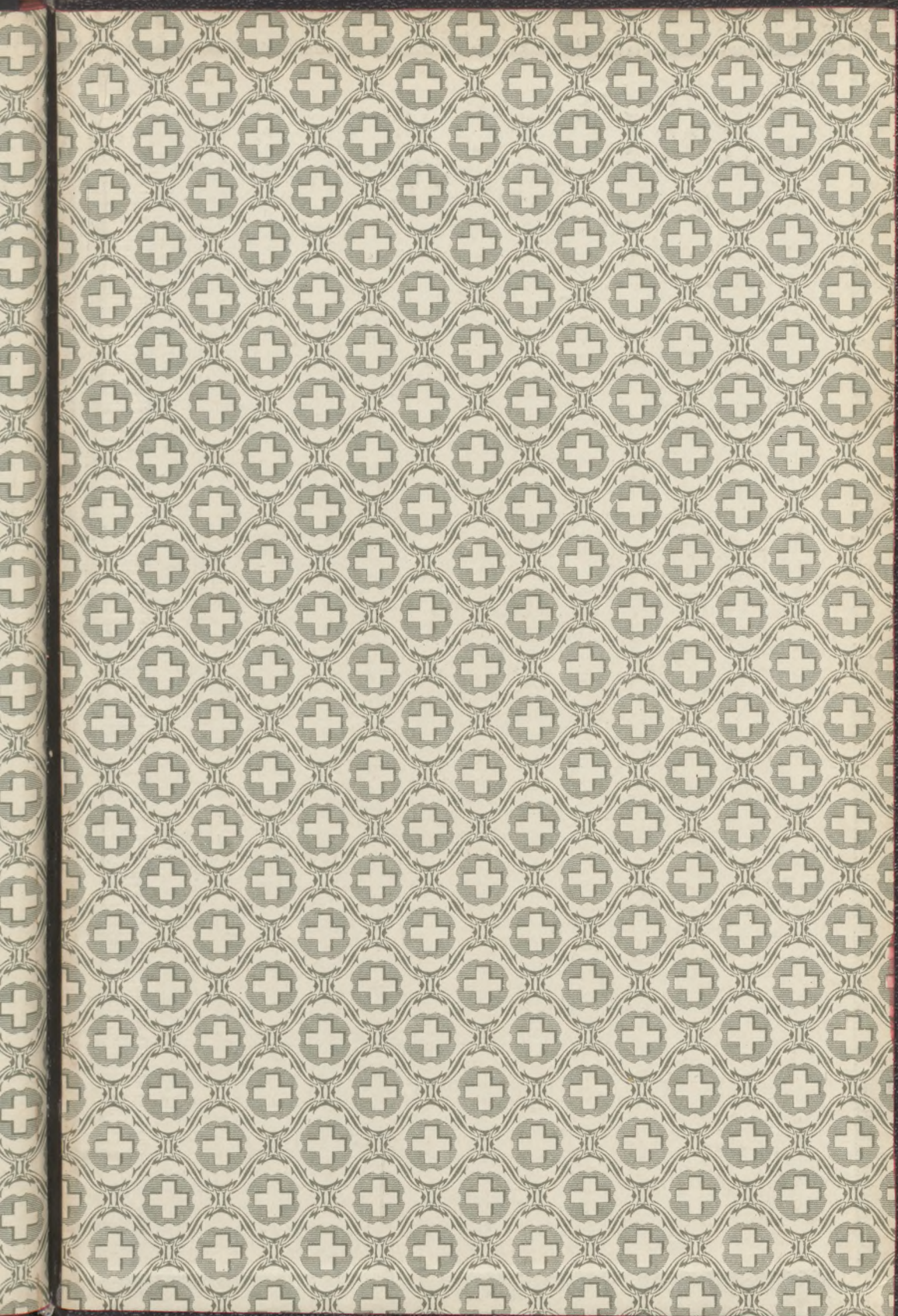
Mintadallamok	644—656
----------------------	---------

Függelék, imák.

Reggeli imák	657—661
Esti imák	661—664
Szentmisei imák	664—668

58 398

Dr. FEJENYI
*
GÖRÖC-
SZERTARTÁS
KÖNYVE